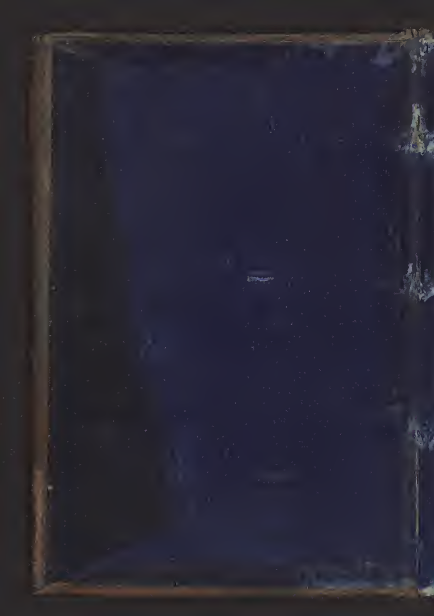
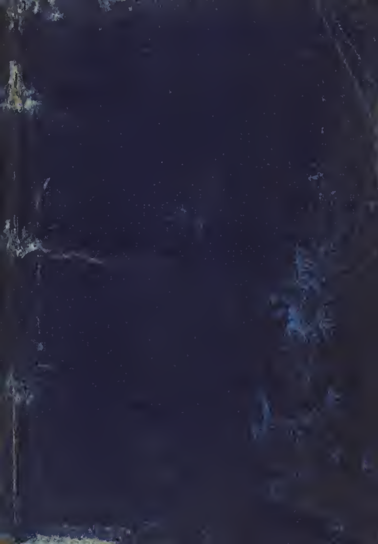

3245
Sál

EJN NY
Psalma Bok Islendsk,

Med mørgum Andligum / Christeligum Lof-Saungvum og Visium.

Sømuleidis nockrum nyiæk-um, Nijum og Nackvæmum Psalmum Endurbætt.

Gude Einum

og Preñum, Fodur, Syne og H. Anda, til Lofs og Dijrdar.

Eñ Jñbyggiurum þessa Lands til Glede, Gagns og Gooda fyrer Liif og Saal.

Selst Almeñt Jñbundeñ 30. Alnum.

Prentud aa Hoolum i Hialltadal, Af Halldore Eriks-Syne, 1751.

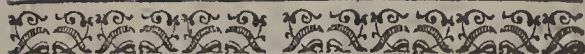
Psalm. LXLVI. v. 1.

Synged DROttne eirn Nijañ Saung, Stijnged DROTTne øll Veröllden.

v. 2.

Stijnged DROTTne, Lofed hañs Nafn, Boded hañs Hiaalpræde Dag fraa Deige.

LANDSBÓKASAFN

Formaale
Doct. Martini Lutheri
Yfer sijna
PSALMA BOOK.

Að Andlegra Vijsna Saungur, sie good-
ur og Gude þægelegur, ætla eg eingum
Christnum Ovitanlegt; Þviad af Dæm-
um Spaamañа og Konga i Gamla Testament-
enu, Sem med Saung og Soon, med Psalm-
um, og alls hauttudu Streingia Hlioode hafa
Gud lofad, vita aller, so og eineñ hefur soddañ
Sidvenia i Christniñe fraa Upphafe vered; Jaa,
St. Paall hefur og eineñ þvilijkt iñsett og skick-
ad, 1. Cor. XIV. og Col. III. skipar hañ ad Meñ
skule syngia DRottne af Hiarta Andlega Psal-
ma og Vijsur, so þar med Guds Ord og Chri-
stelegur Lærdoomur aa alla Vega, mætte yd-
kast, aukast og eflast.

Þar fyrer hefe eg og eineñ, jafnframt ød-
rum, nockra Andlega Psalma samañteked til
goods Upphafs, og ad giefa ødrum Tilefne þar
til, sem þad betur kuña, So ad þad Heilaga
Evangelium, sem nu af Guds Naad er upp-
komed aptur, mætte eflast, aukast og vardveit-
ast. Svo ad vier kyñum ad hroosa oss, Eins

 sem

sem Mohses hañ giorer i sijnum Lof-Saung, Exod. XV. Ad Christur sie vor Lof-Saungur, og ad vier vitum ecke ad syngia nie segia af neinu odru, Nema af vorum Lausnara JEsu Christo, sem St. Paall segier, 1. Cor. II.

Þesser Psalmar eru og þar til med Fioorum Hlioodum samsetter, Ei til añars eñ þess, ad eg villde ad Ungdoomureñ, Sem mentast skal i Musica, og odrum Booklegum Lystum, hañ hefde eitthvad, med hveriu hañ mætte laus verda, vid þær Añors Vijsur, og Holldleg Kvæde, og i Stadeñ þeirra lærde þad sem er gott og Heilsusamlegt, og tæke þad til sijn, med Lyst, svo sem Ungdoomenum tilheyrer.

Eg er ecke þess Siñis, sem nockrer Villu Andar hallda, Ad fyrer Evangelium skule allar Booklegar Lyster nidurlagdar verda; Helldur vil eg, ad allar Menter, einkum sw Musica (Saung-Lyst) þioonudu þeim, sem þær giefed og skapad hefur. Bidiande þess vegna alla Frooma og Christna Meñ, ad þeir læte sier þetta vel lijka, Og ef Gud giefur nockrum þvilijkt eda meira, þa hiaalpe og styrke til ad efla þetta. Oll Verollden er (þvi midur) Gleymskufull og Neñingarlaus, Ungdoomeñ upp ad typta og Fræda: Skylldu Meñ þess vegna ecke giefa Orsok og Efne til soddañ, Helldur afvenda þvi af fremsta Mætte. GUD giefe oss ollum sijna Naad i JESU Nafne, AMEN.

Fyrste Partur

ur bessarar Psalma-Bookar, hlioodar um̃ Holldgan og Hijngadburd HErrans Christi, Hañs Pijnu, Uppriſu og Himnafør.

Fyrste Psalmur.

Ton, Hallt oss Gud vid þitt, etc

NU kom Heidiña Hialpar-Rad, Helgasta þetta Meyar-Saad, undarligt virdist øllum Heim, ad Gud villde so fædast þeim.

2 Ei af Hollde nie Bloode Mañs, helldur Guds Krapte og Anda hañs, Ord Guds eiñ Madur ordeñ er, Avoxtur Lijfsins bloomgast hier.

3. Lijf eiñrar Jomfrwr Oliett var, Okreinkt ad Meydoom Pungañ bar; Af Dygdum lioomar eins og Sool, og var Gud þa i sijnum Stool.

4. So gieck hañ fram um̃ Svefn-Hws sitt, sem var kongligum Sooma prijdt, sialfur Gud og eiñ sañur Mañ, sijna Leid fws ad ferdist hañ.

5. Af Fødurnum wtgeingeñ er, aptur til Fødurs hiedañ fer, allt til Helvijta ofañ stie, upp þadañ ad Guds Hægsæte.

6. Fødurnum jafn ad ollu er, ad sier Hollds Sigurmerke ber, Leggiande ad sitt eilijft Valld, Eymder vorar og veika Holld.

7. Lioomar nu Jata Lausnarans, Lioos nijtt giefur oss Noottiñ hañs, Eckert Myrkur þad kefia

kañ; Christiñ Trw bijr vid Lioomia þoñ.

8. Hædstum Gude sie Heidur og Dijrd, hañs Syne Lof og Packargiord, Heilogum Anda sie æ og nu, um̃ Allder Allda Birding sw.

2. Psalmur, Med sama Ton.

ADam leidde oss i þa Neyd, af þvi erfdum vier Synd og Deyd, um̃breyter Art og Edle Mañs, Obreytanlig var Spilling hañs.

2. J Syndum fæddir vorum vær, Verk vor Mañlig ei dugdu þar, Sterkliga hafde a oss Halld, Helvijte, Synd og Daudans Valld.

3. Aumkade Gud oss auma Meñ, wtsende til vor siñ Soneñ, Hollde voru so hulde sig, so Hiaalp veittist oss Millde lig.

4. Fodursins Vilia veitte Son, virdtist ad kvitta Mañligt Kyn, A sig took Ostyrk Mañligañ, Eñ sijnum Guddoom samt hiellt hañ.

5. Gietiñ af Helgum Anda er, epter Maanude Niju hier, Af Mariu fæddist Madur eiñ, Meydoomur heñar var þo hreiñ.

6. Fraa Ungdoomi til Enda sijns, Alla þolde Neyd Mañkynsins, Og fyrer oss so aumur var, under Hesde ei hafde þar.

7. Medañ i Verolld Madur var, Meir eñ Þriu og Priatiju Ar, Oss til Hiaalpredis HErrañ leid, Hormung stoora og marga Neyd.

8. Milldaste Gud vier þockum þier, Pad oss færdum og siwkum hier, hijngad sendt hefur Hyrder þañ, Hiaalp vorum Saalum veita kañ.

9. Hverke

9. Hverke Verken nie Helgun vor, helldur þijn Naad og Myskun stoor, Reydde þig so ad Sonen þin, Sender ad leysa Mañlegt Kyn.

10. Heimsins Lausnare HErra Christ, Heilagur ertu gieten viist, og i Syndleyse alen ert: Adam hefur þvi fyrergiort.

11. Þijns sañarlega Sakleises, sialfs Helgedooms og Riettlætes, gief med þier niootum Guds Son kiær, Grædslu þad vorum Saalum fær.

12. Guds Rijkes Arfe, sem siellum fraa, fyrer Trw rietta laat oss naa, Allijt med Myskun allt þitt Lid, Eilijfa gief oss Dijrd og Frid.

3. Psalmur, Med sama Lag.

AF Adam er um allan Tijd, aa voru Hollde Bölvan strijd, Til Dauda Saal og Ande er saar, Saklaust ekkert aa Mañe var.

2. Oss hafde fangad ogna Neyd, yfer oss rijkte Synd og Deyd, J Fordæmingu fiellum vier, Fanst eingen Boot aa nockrum hier.

3. Þa leit Gud yfer allt Kyn Mañs, ef nockur giorde Vilia hañs, Hañ villde eiñ sier hollan faa, Holldlega Meñ alleina saa.

4. Þvi Lijf og sañleat Saklëyse, Sæmd og Uppruna Riettlæte, J Adam hosdum aller mist, af hverium komner vorum viist.

5. Þa hañ so leida Löstu sañ, Lækning einnga nie Hialpar-Mañ, A sijna stooru Eilsku leit, Ad oll hielldest hañs Fyrerheit.

6. Mællte eg vil myſkuna þeim, Miñ Son wt giefa fyrer Heim, Ad Heill þeirra og Hiaalpare, Huggun og Saalar Lækning ſie.

7. Abraham og Afkvæme hañs, og David ſoor þañ Eid til Sañs, þañ Saneñ hiet ad ſenda þeim, Sem leyſte allañ Lijd um̃ Heim.

8. Spaamoñum var ſu Vitran giord, Vijda wtbreidduſt þeirra Ord, Fiolda Konga og froomañ Lijd, ſiſte þar epter laangañ Tijd.

9. Lijkamlega ſem lyſte þaa, Lijka þo hañ ei mætte ſiaa, Pa Trw hofdu þo i Hiarta trauſt, hañ munde frelſa þaa Efalauſt.

10. Sem komed var þeim Alldre ad, af hvorium Jacob hafde ſpaad, Davids Ætt-Mañe einum þa, Er trwlofud Mey Maria.

11. Af heñar Meydooms hreinu Bloode, Himneſka Guds Kraptureñ goode, Skoop-Barn Helgaſta Heime i, Hiaalp, Naad og Myſkun er hlaa þvi.

12. O! JEſu Lijfs Avoxtur hreiñ, aan Synda ert þu Gieteñ eiñ, Veittu oſs Bleſſan Heill og Hlijf, Himneſka Dijrd og eilijft Lijf.

4. Pſalmur, Med ſijnum Ton.

E Kapareñ Stiarna Herra hreiñ, hver Trwdum ad lijſer eiñ, Chriſte ſem allañ leyſter Lijd, Lijknſamur vorum Bænum hlijd.

2. Mædde þiñ Hug ſu meſta Neyd, ad Mañkyn fiell i eilijfañ Deyd, Veſæla leyſter Verolld þa,

þa, Vægð og Lækning liest auma faa.

3. Pa Kvollde Heims var komed nær, kom af Salnum Brwdgume skiær, Af Jomfrwr Liife saa HErran haar, helgust Mooder var Meyan klaar.

4. Hans dijrstu Vallde hneigia sig, Hnie allrar Skiepnu audmiwklig, A Himne, Jørdu og Helviite, hans Vilia øllum hlijden sie.

5. Allt hefur han med Orde skapt, Edle giefur þvi Liif og Krapt, Epter sijns Vilia Setninge, so han af øllum þecktur sie.

6. Helgaste JEsu heyr oss nu, Heimen ad dæma kiemur þu, Vardveittu oss aa allre Tijd, Illgiarna Diøfuls Vielum vid.

7 Gude Fodur og Syne sie, søn Dijrd, Heidurad eilijfu, og helgum Anda sem huggar traust, Hvad um Allder sie Endalaust.

5. Psalmur, Med sijnum Ton.

AF Fodurs Hiarta Barn er bored, Eingieten Guds Son er þad, ad Upphafe er til kiored, ad veita Heime Liif og Raad, J øllum Hlutum, allt han jaatum, J Glede og Hrygd, þvi Gude sie, Lof, Dijrd, Heidur ad eilijfu.

2. Mey su heiløg viist mun vera, Man slijkan i Heimen bar, hver kan skilia og kungiora, Kraptur og Rææd su hvijlijk var, Syne og Moodur, meste Heidur, gafst af Hæd, þvi Gude sie, Lof, Dijrd, Heidur ad eilijfu.

3. Valld og aller Einglar bioda, ædst Lof Fodur

ur Himnum ꝏ, So skal og af Hiarta hlioода, Heimur um̃ Guds Elsku þa, Mestu Millde, veita villde, Gaf sin̄ Son, Þvi Gude sie, Lof, Dijrd, Heidur ad eilijfu.

4. Um̃ þan̄ Spamen̄ aller segia, ad han̄s Komu gyrntust siaa, Hverra Osk og Hiartans Trega, Heilög Ritning min̄est ꝏ, hvenær Heime Heill su kiæme, sem feingum nu, þvi Gude sie, Lof, Dijrd, Heidur ad eilijfu.

5. Elldre Men̄ og yngre lofed, ætijd Gud med Hug og Raust, Jn̄gaang Himna open̄ hafed, Og erud kvitter Efalaust, Vid Eynid stærsta, Eignest hærsta Dijrd og Naad, þvi Gude sie, Lof, Dijrd, Heidur ad eilijfu.

6. O! ad vier þa Elsku þecktum, Oforskulldad Gud oss gaf, Ad han̄s Bod og Vilia vecktum, Vorum Syndum lietum af, J Lijfe og Dauda DRottne hlijda, Han̄ hiaalpe oss, og honum sie, Hædst Lof, Heidur ad eilijfu.

6. Psalm. Ton. JEsu Endurlausnen̄ ꝛc.

CHristur allra Endurlausn og Von, af Fodur Guds Eingieten̄ Son, fyrr Upphafe ein̄ Fædd-est han̄, Framar þad eingen̄ segia kan̄.

2. Geisle Fodursins ertu og Lioos, eilijf Von öllum giefen̄ oss, Giættu blessadur ad Bænum þeim, Bidur þin̄ Lijdur um̄ allan̄ Heim.

3 Minstu efllande Önd og Frid, ad saker vor i fyrre Tijd, Af hrein̄e Jomfrw hijngadbarst, Hellds Mynd vorre þu skrijddur varst. 4.

4. Haatijd vottar hier þesse þad, hvert Ar kiemur oss eitt Siñ ad, ollum Heime ein Hiaulpeñ trw, af Haasæte Fodurs varst sendur þu.

5. Himeneñ Jord og hier med Sioor, Hver Skiepna i þeim smaa og stoor, fagnande siinge sætlegt Lof, ad Son siñ Gud i Heimeñ gaf.

6. A Fædingar Haatijd ad færa hier, Fagnadar Lossaung skylldugt er, Oss sem hefur þu biargad best, med Bloode þijnu Endurleyst.

7. HErra JEsu þig heidrum vier, Hver af Meyuñe fæddur er, med Fodur og helgum Anda, ollu stioornande aan Enda.

7. Psalm. Ton. Standed upp Christ.

FOdursins Tignar lioomande Lioos, af Lioose Lioosed færder oss, Lioos Lioossins og Bruñur Byrte kiær; Byrtande Dag eñ Dagur skiær.

2. Oss upplijse hin saña Sool, sem æsenlega lioomar vel, Og Guddooms Anda Geislañ siñ, giefande i vor Hiortu iñ.

3. Fodur þig nefnum fegner vier, Fodur, hvers Dijrdeñ eilijf er, Fodur sem besta Blessan gaf, Byrde Synda oss liette af.

4. Athæfe Heilagt efle saa, Ede Dioful sins hindre fraa, og Prauter allar þverre braatt, Poleñmædeñar styrke Maatt.

5. Huganum raade og hegde nu, J Hollde skijrlijfu bygge Trw, Astseme Trwar audge Sail, Ecke kuñande Flærd nie Taal.

6. Christur vere vor Sadning sæt, sie Trwañ og

og vor Dryckiañ mæt, Taallaus su Andans Giofeñ good. Gledie mest jafnañ Christina Piood.

7. Dagureñ lijde oss allvel af, Ydran lijk sie vid hañs Upphaf, Middege Trweñ myndest vid, Merkingar Hwmsins fordunst Sid.

8. Færest Dagureñ fagur uñ Geim, fylgium Last-varer Skilning þeim, med Fodur, Sonureñ allur er, allañ Fodur hefur Orded i sier.

9. Gud Fodur aller heidrum hier, Hañs einka Son og dyrkum vier, med Huggaranum ædstum Anda, Allsvalldanda Gud ræn Enda.

8. Psalm. Ton. Skapareñ Stiarna.

Jate þad allur Heimur hier, Hiaalpræde Lijfsins komed er, Ovinarens þa Anaud þver, Endurlausneñ vard openber.

2. Esajas hvad ordte fyr, af Meyuñe framkom þar, Eingell Drottens þañ Bodskap bar, Af Blessudum Anda fullgiørt var.

3. Af trwudu Sæde Maria Mær, medtook Orded Drottne kiær, hvern allur Heimur ei halld-ed fær, Hañ bar i Lijfe Meyañ skiær.

4. Bloomgast Root Jesse saña su, So ziñiñ frioosaast Vøndur nu, Avoxteñ tiede Oliett Frw, Obrugdeñ Mey var Mooder þo.

5. J Jotu liet sig leggia þañ, sem Lioosed øllum fyrstur sañ, med Fodur skapade Himna hañ, hvern Mooder Reifum vafde Mañ.

6. Hañ sem Logmaaled Heime baud, hver eiñ-

eñ

eñ sette þau Tiju Bod, Eiñ Madur sialfur giordest Gud, gieck under Logmaalsins Anaud.

7. Adam saurgade elldre flest, Adam nye þad þvode best, Mennadur hiñs hvad læckade vest, hoof Liitelæte þessa mest.

8. Veittist ollum Liif Lausn og Trw, sideñ Noott, sigradur Daude nu, Kom hijngad Piood so trwer þu, ad Gud fædde Maria Joomfrw.

9. Dijrd verde jafnañ DRotteñ þier, sem af Meyuñe fæddur er, med Fodur og helgum Aña hier, Hiedañ af og uñ allar Allder.

9. Psalm. Med sama Lag.

DRD Himneska wtgieck til vor, af Fodur fyrr sem gieted var, Hver Sonur oss til Hialpar foor, Heimur þa efra Alldur bar.

2. Lijs þu upp DRotteñ dapra Lund, J Dæad Astar þiñar verde brend, Ad allre mætte svipast Synd, Sañleiks Ord þijn þa verda kiend.

3. Alla ad dæma aptur fer, Eingeñ Hugur þig duled fær, Afbrot ressandi riett sem ber, Riettlaat-um hlijfer Kongur kiær.

4. Vægd sia oss uñ þad Gialld og Grand, sem Greidsla er makleg vorre Synd, med helgum þijn-um a Lijssins Land, leid þu oss prijdda þiñe Mynd.

5. Soñum Gude og Syne mest, sie Lof, Dijrd, Heidur, Vellde traust, og helgum Anda sem hugg-ar best, halldest þad og sie Endalaust.

10. Psalm. Med sama Lag.

Af

AF Fodurnum Son eingieten̄, i Heim oss fædde Joomfrwen̄, Skijrn med Kvol siñe helgar han̄, hvern ein̄ so fæder Christen̄ Man̄,

2. Hærstur Guds Son af Himnestie, Hollds Mynd skrijdde sig Man̄legre, Skiepnu med Dauda Frelse fan̄, Fognud Lijfs eilijfs ollum van̄.

3. Lausnare vor bad þiggium vier, þijn Naad yfer oss kome hier, i Hug vorn gief þitt helga Lioos, Hreina Trw eiñen̄ auk i oss.

4. Vor DRotten̄ jafnan̄ ver oss hiaa, Villu og Myrkre oss frelsa fraa, Af oss Saur allra Synda þvo, Saal vorre veittu Lækning so.

5. Þan̄ aadur komen̄ vitum vier, Verolld ad dæma aptur ser, Kongur vor þijna vallda Pioód, Vernde þijn Naad og Millden̄ good.

6. Heidur, Lof, Dijrd sie HErra þier, af hreiñe Mey oss fæddur er, med Fodur og helgum Anda, Um̃ allar Allder aan Enda.

11. Psalm. Med sijnum Ton.

SO vijdt um̃ Heim sem Soolen̄ fer, siñ Liooma Ytst um̃ Alfur ber, JEsum ein̄ HErra jaatum vier, Sem Jomfrw Maria fædde hier.

2. Heims Skapare og Herra ein̄, Hollde klædd ist sem añnur Svein̄, so leyste Holld med Hollde hrein̄, Hiaalplaus ei være Madur nein̄.

3. Hrein Mooder medtook helgast Bloom, Himnesk Guds Naad til heñar kom, Lijf Jomfrwr bar þan̄ Leyndardoom, Lijkleg var ei sw Gaafan̄ froom.

4. Meyar

4. Meyar Hiarta Hreinlijfe prijdt, hier vard Gude Mustere nijtt, um̃ Hollds Tilverknad hrein og kvitt, hun gat af Orde Barned sitt.

5. Sæl Maria fædde Soneñ hañ, sañast Gabriels Ord um̃ hañ, J Moodurlijfe Lausnarañ, lucktur Johañes þeckia kañ.

6. Hædste Kongur i Heye lœ, hafnade ecke Stalle þa, Litla Miolk þyggur siaalfur sa, Sem fedur eineñ Fugla smaa.

7. Af þvi fagnar øll Himna Hyrd, HErra þeim syngia Einglar Dijrd, glogt byrtest þeim sem geymdu Hiord, Gud og Skapare alls a Jord.

8. Heidrum med Muñe Hug og Trw, HErrañ oss fæddañ af Jomfrw, Fodur og Anda æ og nu, aan Enda halldest Lofgiord sw.

12. Psalm. Med sama Lag.

LAted ei af ad lofa Gud, Lyd sijnum sende Heill og Frid, Maria fædde frijdañ Svein, fyrr og sijdañ var Jomfrw hrein.

2. Heimsins Lausnara hæfde vel, hvad fyrre sagde Ezechiel: Ad meigen Ast til Mañkyns sie, Af Meyu ad fædast Ospilltre.

3. Hver hefur slijkt i Heime friett, Hrein Mey ad Barne er Oliett; So fædde Mooder Soniñ siñ, ad sakade ecke Meydoomeñ.

4. So hlaut vera og hæfde riett, Hvad af Gude var fyrer sett, Sem Brwdgume af sijnum Sal, Son Guds kom hier i Eymdardal.

5. Almaattugs Fodurs einka Son, Eitt Barn

vard fyrer Mañа Sioon, Sa øllum Skiepnum Foodur fær, Faatæklega hañ nærdur var.

6. Pad Barn var Reifum vafed i, Vindar og Sloor po hlijda pvi, Sa allt hefur i Hende sier, hvijlest Fielaus i Stalle hier.

7. Himna Kongur med hædstre Dijrd, Hañ vard Prællijkur hier a Iord, hafde ei sialfur Aud nie Gull, Ei Koronu Sprota Stool nie Holl.

8. Hia Christ var eckert Heimsins Skart, hañs Kongs Tign var ei pañeñ vart, Eiñ Frelsara og allra Pioon, I Heim oss sende Gud siñ Son.

9. Daglega heyrest DRottens Hliood, dvel ei ad snwast Christeñ Piood, Hañ kallar til sijn hvern eiñ Mañ, Hialpræðes Ord ei bregdast kañ.

10. Komed til hañs pa Kostur er, kyñest hañ medañ meige pier, Øllum bijdur hañ liwfa Lund, leited hañs fyrr eñ prijtur Stund.

11. Skiliest Synder og Illsku vid, ydrest og fremied Christeñ Sid, epter Skipan hañs breited best, Bañad hated og fordist mest.

12. Hver hañs leitar i hreiñe Trw, hañs Ord heyrer giarnañ nu, Sañleik giorer af goodre Villd, Gud vottar sig pess Vin og Skiolld.

13. Sa i Gude wtvaliñ er, af hañs Orde nijr fædest hier, hefur Trwna og heñar Megn, Himna-Rijke pess verdur Eign.

14. O! JEsu Madur ordeñ nu, Oss bidium Myskun veiter pu, til Heidurs pier i hverre Stiett, ad hlijdum pijnum Vilia riett.

13. Ps.

13. Psalm. Með það Lag,
I Dag eitt blessað Barned er, etc.

HAtiið hædst er hallden sw, Himna Kongs Tilkoma; af Meyar-Lijfe Lausnaren nu, liet sier Fæding sooma, Dasamlegur er Sveinin sa, Sæmdum prijddur mest sem maa, i Maňdoomleg-um Hætte, Allt er honum Onijtt hiaa, eingum vinst ad segia fraa, hans Guddooms Dyrdar Mætte.

2. Guds Son kom af eiñe Mey, eins og Roos ber Lilia, Mans Naattura orkar ei, Atburd þañ ad skilia, Af Frw Mariu fæddur er, þañ fyrr Upp-hafe jaatum vier, Skapara Heims og HErra, Moodur-Briooſt hañ metta hier, Mioolk Skijr-lijfes sem þo ber, Alldur Eilijfd stærra.

3. Soolen skijn i giegnum Gler, og giorer ei Spilling neina, fyrer og epter Fæding er, Ospillt Meyan hreina, Sæl var hun, sem Sæmd þa fieck, ad soddan Barne Oliett gieck; Og Gud i Heimeň fædde, heppen Briooſt Preñingu þeck, þañ til lietu Mioolkur-Dryck, sem sialfan Gud vel sadde.

4. Hyrdar voktu heila Naatt, Hiardar siñar giæta, Eingell Guds þeim byrtest braatt, Bodar Glede sæta, Boren er Kongur Himna hreiñ, J hordum Stalle liggur Sveiñ, Vafen i vondum Reifum, Sa er DRottem Eingla eiñ, Adams Barna siñst ei neiñ, Hvers Vanleik vier so leysum.

14. Psalm. Með sijnum Ton.

MODer Guds og Meyan skiær, Með Lijfe hij-nu hulen var; Pañ Heims Vijdd ei halldeð

 fær,

fær, Han̄ giordest Madur Guds Son kiær.

2. Sonar Guds hin sañа Trw, Synder Ver-
alldar leyste nu, Hier med veitte heilog Frw, hrein
Mey Ofleckud værer þu.

3. Milldasta Guds Mooder hrein, medal Kve
ña ert blessud ein, Barst i Heim þañ sæta Svein,
Sem læknar oll vor Andar Mein.

4. Gud vorn Fodur heidrum hærst, hañs Sy-
ne JEsu Dyrd sie stærst, Og Heilogum Anda
nærst, Eilijft Lof sie þier Preñing hærst.

Um̃ Fæding Christi, wt af Gudspiallsins Historiu, Vid Lag, J Dag eitt ꝛc.

JOmfrw Maria Oliett var, a Augusti Tijma,
Heiteñ Guds og helgar Spaar, hlutu fram̃ ad
koma, Af Keysaranum wtgieck Bod, um̃ allañ
Heimeñ skyllde Piood, sig Skattskrifa laata, hver
Mañ foor ad hallda þad, Heim a siñ Fædingar-
Stad, Hlijdne honum ad jaata.

2. Joseph wt af Nazareth, a Galilea Lande,
J Borg þa Bethlehem hiet, braadlega farande, þvi
af Davids Ættum var, atte hañ ad bioода þar,
Skattskylldu aasetta, og med honum Maria, Mey
hafde sier fastnad þa, ad Barne Olietta.

3. Tookst so heñar Tijme var, Tok medañ þar
hafde, Fyrsta Son siñ fædde þar, Fotum sijnum
vafde, J Jotuna hañ hneigde þa, þvi Herbergium
var vijsad fraa, þung var Fæatækt þesse, fyrer oss þvi
de Frelsareñ, um̃ ellefu Areñ þreñ, endade a Krosse.

4. Fiaarmeñ voru i somu Sveit, Sem vöktu
um̃

um þær Nætur, hielldu siñe Hiord at Beit, H Errans Engell mætur, Til þeirra kom so Birtu brat, Blessadre i kringum hat, af þvi Hrædslu hlioota, Engell kvad, E. Ottest þier, Ydur eg stooran Fognud ber, Oll Piood at þess ad nioota.

5. J Dag fæddest ydur i Heim, Endurlausnare traustur, J Borg Davids Bethlehem, Boreñ er HErrañ Christur, Ganged nu i greindañ Stad, gief eg ydur Merke þad, þar skulud þier siña, reifad Barn i Jötu lagt, eingva hefur Heims Hoffrackt, A sig took Eymder siña.

6. Ad þeim Eingle epter þad, Otal Himna Sveita, Sosnudust i sama Stad, Sætt Lof Gude veita, Sungu Gude at Himnum hærst, Heidur, Lof og Dyrd sie stærst, um eilijfar Allder, Fridur a Jordu jafnañ sie, Fognudur med Mañkyne, Og heilog Trwa halldest.

7. Eñ sem fooru Einglarner, upp til Himna þadañ, Fiarmeñ sogdu ferdunst vier, Frañ til Davids Stadar, Atburd skulum þañ sialfer sia, sem segia liet oss DRotteñ fra, og þar er til falleñ, Komu frañ og feingu sied, Frw Mariu og Joseph med, Og Barned lagt i Stalleñ.

8. Pa nu hofdu þetta sied, Padañ af kuñgiordu, Atburd þañ og Ordeñ med, Er af þvi Barne heyrdu, Hver Mañ sem þvi heyrde lijst, af Hiardar-Moñum þotte vijst, Undarleg su Saga, Ordeñ þesse oll sier hia, Ein vardveitte Maria, Og sette sier i Huga.

9. Hyrdar geingu glader heim, Gud heidra og lofa, Ad Sam̃leik allañ synde þeim, Sem ædur heyrt hafa, Christeñ Piood med Packargiord, Pigge JEsum boreñ æ Jord, Og honum hlijda skyllde, Bweñ er nu Blessan stoor, Sem baud oss Gud og fyrre soor, af siñe Ast og Millde.

10. O vor HErra JEsu Christ, oss i Mañdoom boreñ, Pu hefur allañ Lyd þiñ leyst, Til Lijfsins ædur kioreñ, Opna vor Hiortu ad vier nu, Ord þijn geymum med riettre Trw, Hvar med hier æ Jordu, Endurfædder eignunst vier, Arf Himna med sialfum þier, Og blessud Børn þijn verdum.

Eirn Barna Loffsaungur um̃ þad blessada Barned JEsum, og Einglaña Bodskap til Fiarhyrdarañа, Luc. 2. Med: Lag, Skapareñ Stiarna HErra hreiñ.

D. Mart. Luth.

EJngla Sveit kom af Himnum hær, Hyrdar berlega sæu þær, Svein-Barne frijdu sogdu fræ, Sem i Reifum og Stalle læ.

2. J Borg Davids Bethlehem hier, boreñ sem Micheas Spæmañ tier, Christur sæ hærste HErra er, Heims Lausnara þañ jætum vier.

3. Mest skal þvi fagna Mañleg Piood, Med ydur eitt er orden Gud, Hañ fæddest ydar Holld og Blood, Hollur Brooder, Eign, eilijf good.

4. Synd, Daude ydur ei saka kañ, Sañur Gud ydar er, og añ, Son Guds er ydar Samlags Mañ, Satan og Vijte Sigrar hañ.

5. A

5. A hann trwed, Þvi alldrei smijst, ydur vill og kann vernda vijst, Margt ydur fast ef aa moote briist, Maattlaust aflætur, sigrar sijst.

6. Sijdan þvi ydar Sok mun bætt, Sialfs Guds erud nu ordner Ætt, Heilagre Þrenning þacked sætt, Þoled vel, Æ sie ydar giætt.

Eitt lijted Barn so Gledelegt.

I Dag eitt blessad Barned er, Bored og fædt i Heimenn, Af hreinne Mey oss aumum hier, er til Lausnar komed, Være þad Barned oss ei fædt, aller hefdum vier Dauda mætt, af þvi kom allt hid gooda, O! vor sæte JEsu Christ, Er einn Madur oss fæddest, Hlijf oss vid Helvijtis Voda.

2. Guds Nafn skulum vier gøfga mest, og glediast þennann Tijma, af Himne Christur auglystest, aa Jord virdtest koma, Audmykt su var ofur-stoor, Eilijfur Gud til vor foor, Þad hann Ung-Barn yrde, aan allra Synda oss er lijkt, Andlega giorer Foolk sitt rijkt, Ber vora Synda Byrde.

3. Hver þessu trwer Sæll er saa, og fier i Huga fester, Vist hiaa Gude vijsa aa, Vel þeim sem þvi treyster, Ad Christur fyrer oss Fullnad vann, Fyrer þa Sok urgieck hann, af Gude eilijfum Fødur, Undarlegast eitt þad var, Illgiørd vora Guds Son bar, Og fieck oss Frid þar medur.

4. Aull Christnenn honum þacka þu, Þessa mestu Millde, Og Mykskun hans aakollum nu, ad hann oss vernda villde, Vid Fals-Lærdoom og folskum Sid, sem fylgdum vier umm laanga Tijd, Þad vilie

hañ oß tilgiefa, Gud Fader, Son og Ande hreiñ, af Hug bidium þig hver og eiñ, Laat oß i Fride lifa.

Añar Lof-Saungur, Med Ton,

Boreñ er Sveiñ i Bethlehem.

NYtt Svein-Barn eitt oß fæddest nu, Fæddest nu, Af Maria hreiñe Jomfrw, Halleluja.

2. Hañs Nafn heiter Emanuel, Emanuel, Hvad ædur sagde Gabriel, Haleluja.

3. Pad wtlegst so, Med oß er Gud, Med oß er Gud, ad leysa oß af allre Naüd, Haleluja.

4. Være ei veittur oß sa Sveiñ, Oß sa Sveiñ, yrde ei hoolpeñ Madur neiñ, Haleluja.

5. Af hwi gledst oll Eingla Hyrd, Eingla Hyrd, æ Himnum syngia Gude Dijrd, Haleluja.

6. Fiærhyrdum bæru Friettir þær, Friettir þær, ad fæddur være JEsus kiær, Haleluja.

7. Ad hagga og leysa hvern eiñ Mañ, hvern eiñ Mañ, sem honum af Hiarta treysta kañ, Haleluja.

8. A Veraldar Enda Vijser þa, Vijser þa, Vegleaa Stiørnu um̃ þad siæ, Haleluja.

9. J Heim sie boriñ helgur Sveiñ, Helgur Sveiñ, Himens og Jardar Kongur eiñ, Haleluja.

10. Komu brætt til Bethlehem, Bethlehem, Barne færdu Gæfur heim, Haleluja.

11. Gull Reykelse, Myrru med, Myrru med, Mañ jætande og sañañ Gud, Haleluja.

12. Eins skal Christneñ oll æ Jord, Oll æ Jord, effca Lofe og Packargiord, Haleluja.

13. Fodur, Syne og Anda sie, Anda sie,

Ædst

Vost Lof og Dijrd ad eilijfu, Haleluja.

Eñ Añar Lof-Saungur, Med Ton, Skaparen̄ Stiarna HErra.

EInum Gude sie eilijft Lof, oss Aumum sem af Mysskun gaf, Elskulegasta Soneñ siñ, sem af honum er wtgeingeñ.

2 Lausnare vor ad være sa, Voda og Synd oss leyste fraa, med siñe Naad og Sañleika, Sælu veitte oss eilijfa.

3. Sw er Guds Naad og Giædska hærst, Goodvilld og Elska allra stærst, Fyrer Astverk þetta eingeñ Mañ, nie Eingill Gude þacka kañ.

4. Skapareñ giordest Skiepna nu, skrijdde sig Hollde Mañlegu, Fæddeska Mey ei forliet hañ, Fæddest af heñar Liife Mañ.

5. Almaattugs Fodurs eilijft Ord, aan allra Synda Madur vard, fyrer oss sig gaf i allskyns Neyd, Upphafed siaalft, og Ende med.

6. Hvad er Mañs Megn og Edle allt, Ad Gud fyrer hañ Son siñ gallt? Hvad giordum vier þess Gude i Villd, hñ giæfe sig fyrer vora Skulld?

7. Vei þeim Lyd sem Ovirder þad, og vill ei þiggia slijka Naad, hafnar Sonarens fætre Naust, sa fær Guds Reide Endalaust.

8. O! Madur þigg nu þessa Boot, þijnum Konge þu gack aa moot, Liwsur var hañ ad leita; ad þier, leysa þig, og taka ad sier.

9. Gladur tak til þijn Gud i Dag, Greid, honum

honum þier i Hiarta Veg, J þijnu Vallde so han̄ sie, og sijna Eign þier læte i Tie.

10. Milldre han̄s Komu mijnka skallt, Man̄s Vit þitt og Hugboð allt, Hollds Riettlæti og Verk þijn veik, vird ecke hia han̄s Heilagleik.

11. Han̄ er þijn Eign ef helldur þad, hlijfer þier vel vid Kvala-Stad, Ellegar giæt þu ad þier fyr, aður han̄ byrger Himna-Dyr.

12. Fyrst Koma han̄s i Heim til vor, bæg var, Auðmiwk og Naðarstoor, Oñur mun verda Ognarleg, Alla Guðlausa skielfa mieg.

13. Þeir nu i Trwñe þiena Christ, þa gaanga iñ i Dijrdar Vist, Lifa i Fognuð Einglum hia, Eingeñ Mootlæte miñast a.

14. Himneskan̄ Fodur HErra Guð, Han̄s Eingieten̄ Son JEsum með, og Helgan̄ Anda um̃ Allder, af Hug og Hiarta dijrkum vier.

Eñ Eiñ Lof-Saungur, Með þad Lag, Ofan af Himnum hier, etc.

O! Maður, hugsa hversu mieg, Himneskur Fader elskade þig, Siñ Son af Himnum sende þier, Sem af han̄s Hiarta fæddur er,

2. Ofan̄ til vor i Eymdar Dal, að Adams Synd og stoora Fall, og Misgiorder hia Man̄-Kyne, með sijnum Dauda borgade.

3. Han̄ leid straangasta Hardlijfe, hoof þad þegar i Barndoome, Orfaatækur um̃ Æfe var, Dauda vorre til Mykunar.

4. Han̄ var froomur og helgur mest, Heimur

þo

þo jafnan liet han vest, Fyrer Astverk siin og alla Naud, af Monnum leid han Spott og Hæd.

5. Sviviriðu Christ og hans Sannleiks Ord, sogdu hans Takn af Dioste giørd, hiaa Lands Doomara lijttu vest, Liwgvitne aa han sogdu flest.

6. O! Madur siaa þu ispoddan Neyd, Son Guds fyrer þig auman leid, Alijge, Hatur, Hogg og Spie, hardan Dauda aa Krossens Trie.

7. Packa þu honum þetta allt, þar med af Hiarta bidia skallt, Tilverknadur sem van han hier, verde til Saaluhiaalpar þier.

8. O! sæte HErra JEsu Christ, Er oss med Dauda hefur leyst, Hiaalp oss jafnan med hreine Trw, Hupa þad allt sem þolder þu.

9. Ast þijn vor Hiørtu upplijse, ad i Stiett þine jafnan sie, fwo þin Vilia ad hallda hier, Heilaglega so lijke þier.

10. So vid Fodur þin sætter oss, saarlega þolder Kvøl aa Kross, Af Dauda þijnum Christe kiær, Kvittun og Fognud feingum vær.

11. HErra fyrer þin helga Deyd, Hlijf siertu oss i allre Neyd, Ad þier syngium med Eingla Hyrd, Eilijfar Packer, Lof og Dijrd.

Lof-Saungur aa Joolum, Med Ton, Fader vor sem aa Himnum ert.

EItt Barn er bored i Bethlehem, þvi gledur sig Jerusalem, Almaattugs Fodurs eilijft Ord, aa sig took Hollo og Madur vard, Gabriel þeña Bodskap bar, Barns hafande ein Meya var.

2. Sem Brwdgume af sijnum Sal, Son af Meyuñe komeñ skal, J Ósinu Stalle einum laa, Endalaust sem þo Rijke aa, Fiaar-Meñ Eing-ill þa frædde eiñ, Frelsare Heims saa være Sveiñ.

3. Af langre Komu frooder Før, færdu Gull Myrru og Reyki-Kier, allir þeir geingu i þad Hus, Ungañ Svein sierhver kvadde fws, Einum og Preñum allir hier, eilijfum Gude Lof syngium vier.

Lof-Saungur um̃ Fædingena HErrañs Christi, Med sijnum Ton.

HImen, Lopt, Hafed, Jord, hefie nu Pack-argiord, Nij-fæddum Konge fagne, og fagrañ Lof-Saung magne, Hosaña HErrañ blijde, Horfiñ er allur Kvijde.

2. Allt þad færir Andardraatt, upplijkur Radd-ar Gatt, synge med sætum Hlioodum, Sigur-Vess Konge goodum, Hosaña HErra blijde, etc.

3. Sierdeilis Christneñ klaar, Kvittud vid Synda Faar, Fæding med fullre Kiæte, um̃ Fiöll Dale, og Stræte, Hosaña HErrañ blijde, etc.

4. Velkomeñ vertu mier, villdaste JEsu hier, wr Skaute Fødursins skiæra, Skiepnur veikar ad næra, Hosaña HErra blijde, etc.

5. Nu hefur mitt Hiarta þañ, Hiaalparañ Gud og Mañ, Hvern Abraham saa i Anda, og allañ stiller Vanda, Hosaña HErra blijde, etc.

6. Siaa þu nu Saala mijn, Saa er komeñ til þijn, Kongur sem Himne haafum, Og hædstum rædur Gaafum, Hosaña HErrañ blijde, etc.

7. Prijs

7. Prijd þu nu giørvøll Søng, Gled hañ med Piipna Søng, Breid Hendur bærdar moote, svo Burtfør þier ei hoote, Hosaña Herrañ etc.

8. Eckert Ohreint hañ mær, J þvi Herberge siær, Er hañ vill siælfur hallda, Hivsed þvi laat þu tiallda, Hosaña Herrañ bliide etc.

9. Hañ siælfur hefur skapt, Himen og giefed Krapt, Ollu sem er þar iñe, Er þo liwfur i Siñe, Hosaña Herrañ etc.

10. Losun ad fylla ser, Fødursins hærsta hier, Kongur med Krapte soñum, ad kaupa Lijf-Giøf Møñum, Hosaña Herra bliide etc.

11. Hañ vill fræ Vijtis Pijn, vernda þig Sæla mijn, fyrer sitt Blooded friida, og fws vid Satan striida, Hosaña Herrañ bliide etc.

12. Nijfæddum fagna þu, Frw Maria Jomfrw, hañs er helgasta Mooder, heilsa nu þijnum Broodur, Hosaña Herrañ bliide etc.

13. Vijk hier ad Vøggu hañs, verde æ eingeñ Stans, Søng edur Psalma hlioode, Seig þu med føgrum Ode, Hosaña Herra bliide etc.

14. Gledena magnar mijn, miñ sæte JEsu þijn, Holldgan fyrer helgañ Anda, hvad kañ mier framar granda, Hosaña Herrañ bliide etc.

15. Fyllt er þijns Fødurs Heit, fyrer Sañ eg þad veit, Eckert kañ Ord hañs pretta, aller vier soñ um þetta, Hosaña Herrañ bliide etc.

16. Aller þar gyrutust æ, Vtvalder fordum siæ, þetta Svein-Barned sæta, sem ad vor Mein kañ bæta, Hosaña Herrañ bliide etc. 17.

17. Sæl er þvi Saala mijn, sem ad nu Vøggu þijn, Lijta maa Læking Meina, og Losgiord sýngia hreina, Hosaña Herra blijde etc.

18. Overdugur telst eg, Fyrer Afbrot svijvirdeleg, þijnum ad Stalle standa, Styrk mig fyrer þiñ Anda, Hosaña Herra blijde etc.

19. Eñ vegna þess eg veit, ad villt þu fara a Leit, Epter þeim illa breittu, og þiñ Fodureñ reittu, Hosaña Herra blijde etc.

20. Audmiwkur eg þvi fer, med Asna og Naute hier, Pienustu þier ad veita, Pu munt mier alldrei neita, Hosaña Herra blijde etc.

21. Hord er nu Hvijla þijn, Herra þvi kom til mijn, Eg skal betur um̃bwa, Blessadur gior ad mier snwa, Hosaña Herra blijde etc.

22. Pijn hefur Hondeñ milld, Hws þetta giort med Snilld, Fordast ei fara þar nærre, Frelsareñ øllum stærre, Hosaña Herra blijde etc.

23. Allt hvad eg orka mest, Edur til hefe best, feinged skal fram̃e laata, og fela i eingvañ Maata, Hosaña Herra blijde etc.

24. Faatækt ei forsmaar þu, fer af þier Ræðañ su, Blygdast eg ei ad biooda, Blessudum Konge Piooda, Hosaña Herra blijde etc.

25. Hañ sem Heimur ei fær, høndlad Frelsareñ kiær, hiaa mier vill Bygd sier bwa, Og burtu Hrellinga snwa, Hosaña Herra blijde etc.

26. Nu hyrde eg ei um̃ Heim, Hesd edur brendañ Seim, Veralldar, Villdis-Maña, Veitest mier

mier Perlan sana, Hosana Herra blijde etc.

27. Eingen mig Freistne fær, fra hier Lausnar-en kiær, Slited nie Slægdar Ande, Slapp eg wr Satans Bande, Hosana Herra blijde etc.

28. Anda þijns Astar-Band, Ei lætur skada mig Grand, Lattu þad leysast eige, Lausaren þo eg deye, Hosana Herra blijde etc.

29. So ad an Enda Saung, synge eg Dægur long, Fagran Fodurnum Piooda, sem Friden liet oss biooda, Hosana Herra blijde etc.

30. Heidur og hærsta Dyrd, Himna Fodur sie skijrd, Syne og sætum Anda, Saungen latum so standa. Hosana Herra blijde, horfen er allur Kvijde.

Annar Psalm. af Fædinguñe HErrans Christi, Med sama Lag.

Fagne nu frelsud Piood, Fagne oll Christnen good, Fagned af fremsta Megne, Frasogu minne giegned, DRotten i Davids Borgu i Dag er fæddur morgum.

2. Kom oss nu Fregnen frijd, og frabær Sagan blijd, ad keypter wr Viite værum, Veg til Himnana færum, Drotten i Davids B.

3. Eingen Mans Tunga ma, ba Myskunseme tia, Einglar Guds ofan koma, Oss Bodskap þeñan Rooma, Drotten i Davids B.

4. Nædar Guds nytust Piood, nemed Tijdinden good, Lausn, Frelse, Lijf og Fridur, a Lauded kom hier nidur, Drotten i Davids B.

5. J Dager ydur ein, Endurlausnaren hrein, Fæddur

Fæddur af Meyu Moodur, Mañkyns er ordeñ Broodur, Drotteñ i Davids B.

6. Hirder ei Heimsins Magt, heyred hvad oss er sagt, Er þo eilijfur HErra, alldrei kañ Valld hañs þverra, Drotteñ i Davids B.

7. Madur er Drotteñ dyr, dadst ad þvi Christneñ hyr, Symder took allra Maña, ollum sieck Huggun saña, Drotteñ i Davids B.

8. J Heim vitiade vor, veitteſt oss Fridur stoor, Leit Preynging siña Lyda, Losum hañs Nafned blijda, Drotteñ i Davids B.

9. Endurlausn er nu nær, uppheftum Hendur Tvær, Breidum wt Fadmeñ frijda, Fongum þad Barned blijda, Drotteñ i Davids B.

10. Miñustum mætañ vid, Mun hañ oss syna Lid, moot Diofle, Dauda og Pijnu, DRotteñ med Bloode siinu, Drotteñ i Davids B.

11. Miog vel lijtst mier aa hañ, marga Synd kvitta kañ, Eilijfur Gud aan Enda, ollum vill Sigur senda, Drotteñ i Davids B.

12. Madur, Pvi þeiger þu, og þackar ecke nu, Soddañ Giof sætra Dæda, Saal þijn er leyſt wr Voda, Drotteñ i Davids B.

13. Hvert visser þu ei þad, Pu varst i Kvala-Stad, Fængeñ af feiknar Vorgum, Fiotradur Bondum morgum, Drotteñ i Davids B.

14. Pvi þackar þu ei þa, Peim þig leyste þar fraa, Gott være ad vakna kyñer, Volldugum Packer iñer, Drotteñ i Davids B.

15. Nijs

15. Rijs upp og backa þu, þijnum Gude med Trw, Laat alldrei Lofed þagna, Lausnara þijnum fagna, DRottenn i Davids B.

16. Volvadur blijfe sa, þa Blessun vill ei sia, hafnar Sonarens Sæiu, sa selst i Diofla Brælu, DRottenn i Davids B.

17. Enn þeir sem þiggia þad, wr þeim ad vijkia Stad, Inne Lof DRottne einum, aller af Huga hreinum, DRottenn i Davids B.

18. O! Glede gofugl:g, Guds Son vier lofum þig, miog villder liwst þig læcka, Lavardur oss ad hæcka, DRottenn i Davids B.

19. Losid þann Lausnarann, Losid þann Hiælpar Mann, Losid hann Lyder aller, umm Lond Eyar og Haller, DRottenn i Davids B.

20. Amen, þier Æra og Dijrd, Amen Gude verde skijrd, Amen, þig aller krijngum, Amen, Lof, Sooma syngium, Amen, Amen aa Enda, allt Lof þier vilium vanda, AMEN.

A Umnskurdar Hattijd JEsu Christi,

Edur Nijaars Dag. Barna Saungur,

Vid Ton, Osan af Himnum, etc.

JEsu vor Endurlausnare, epter Moysis Logmaale, aa Attadeige umnskorenn, upp fraa þvi þu varst i Heim borenn.

2. Sw Uthelling þijns helga Bloods, hier var fyrst Mannkyne til Goods, Lagder þig under Logmaaled, lietst so þess Bolvan aa þig med.

3. So ad oss lepster Syndum fraa, siaulfur

Gieckst under Byrde þa, Hier fyrer JEsus heiter þu, Heill vor eilijf og Lausneñ trw.

4. Um̃kier þu HErra Hiortu vor, hreinsa þau vel af Synda Saur, Sem þijnum Vilia sækia moot, og Satan villde ei feinge Boot.

6. Gief oss þijn Bod ad geyma riett, Giæt vor vid Heimsins Slægd og Prett, ad vel uppbyrium Ared niitt, Eilskum og holldum Orded þitt.

7. Oniijt er Ment, og øll vor Verk, af hvi gief oss Naad og Styrk, So ad þijn Christne um̃ allañ Heim, Eilijft synge þier Lof, Amen.

Andlegur Lofsaungur, a Nijaars Dag, ad bidia Gud, og Oska goods øllum Stiettum,

Med Ton, Heidra skulum vier

D. Johañ Zvick.

Elld læte Saung vorn gæanga nu, Gledelega af riettre Trw, Fagnadar Ar þa Oskum vier, af Guds Millde ad þigge hier, Alleluja.

2. Eingeñ Heims Stiett, og eingeñ Mañ, an Guds Hiælpar standast kañ, Þvi bidium af Hug a hverri Tijd, hañ leidi allañ Christiñ Lyd, Alleluja.

3. So ad Valldsmeñ i siñe Stiett, setter af Gude stioorne riett, Um̃vande vel og gaumgiæfe, Gooder froomer og viiser sie, Alleluja.

4. Hondle so allt til Heidurs sie, Hærstum Gude og hañs Syne, stunde hañs Ord og vernde vel, ad varast meige seiñe Kvøl, Alleluja.

5. Almwgeñ hlijdeñ ad þeim sie, J Sidgiædum

og Riettlæte, med Kiærleik, Trygd og fullan Frid, Fróomum Vallds-Monnum lijkest vid, Alleluja.

6. Bwanda Foolke bidium vier, Bæum og Eign sem hefur hver, Gange ollum sem gegner best, Gude til Lofs og Dyrdar mest, Alleluja.

7. Vinuhiwum Hlijdne og Frid, Hollustu og Trw sem bijdur Gud, oss þienade Guds sæte Son, sa þvi trwer er þarfur Pioon, Alleluja.

8. Hioonum sie jafnan Hiartad eitt, hvort bere Annars Liwst og Leidt, Life i Ast sem eitt sie Holld, under Guds Raad og Hlijfdar-Skiolld, Alleluja.

9. Bornen fra Æsku Ottest Gud, Ord hans lære og hallde Bod, ad lofe Gud og gagnest Heim, Good Ment og Sider aukest þeim, Alleluja.

10. Forelldrar best þar fylge ad, full Þorf og Skyllda sonn er þad, Til Guds erum þvi uppalder, ad eins vid Bornen breitum vier, Alleluja.

11. Yngis-Foolk so sicæ vid, Saurgun Hollds og liootum Sid, J Hreinlijfe sier hallde riett, Heidre og Virde Ædre Stiett, Alleluja.

12. Þeim Heilsu-Brest og þunga Soott, þoldu leinge Dag og Noott, Ofkum vier ad Gud giefe Þol, Giore Linun a þeirra Kvol, Alleluja.

13. Þa sem Freisting og Fangelse, Fiandskap, Offsookn og Mootlæte, Leinge hafa lided i Heim, Leyse DRotten af Þyngslum þeim, Alleluja.

14. Fatækum sende sannur Gud, sijna Naudþurft og Daglegt Braud, Þolenmæde i þeirra Naud, þeim giefe fyrer Christ sinn Son, Alleluja.

15. Þeim riett med Heidre hvern eirn Dag, hallda sier vid sitt Viñulag, Børnum og Kvinnum, Biørg ad fæ, Blesse ORotteñ og efle þa, All.

16. Audugum sem um̃ Eigner hier, Athuga bera Oskum vier, Sedie Auma af sijnu Fie, so ad i Gude rijker sie, Alleluja.

17. Almwgans Biørg sie Efling good, og aumum veite Vernd og Stod, Late Børn stunda Lærdoom mest, Lof fær Rijker af þessu best, Alleluja.

18. Syndugum Kvittun kioosum nu, Christs Naad girnest med riettre Trw, breyte sier eins og Ord hañs kijs, ad hier og sijdar Naad sie vijs, All.

19. Þeim Synd og Villu vara vid, vel kieña Trw og Christeñ Sid, birta oss JEsu Ord og Verk, af Gude bidium Naad og Stirk, All.

20. Alls þess af Hiarta Oskum hier, ad Gude þecker verdum vier, Heidarlegt Foolk i hvørre Stiett, Hañ Dyrke, Elske Ottest riett, Alleluja.

21. Vernde oss JEsu volldug Hønd, vid Diøfle Skada, Skom̃ og Synd, bregdest alldrei su Blessan klær, Byrium vier so hid Nya Ar, Alleluja.

Ein Nyaars-Vijsa, Ton, Himeñ Lopt.

ALL Christneñ glef ad Gaum, Giæt þess og siæ þig um̃, ad Himensins hærste Bloomeñ, i Heim til vor er komeñ, Velkomeñ JEsu Millde, fyrer oss Fædast villde.

2. JEsus i Jøtu lær, Joola Noott fæddest æ, HErra i vorre Hollds-Mynd, Helgur fyrer utañ Synd, Velkomeñ Jesu millde. 3.

3. Uxe stood eiñ þar hiaa, og fiell siin Knie uppa, Asneiñ laut eiñeñ liika, þeim Edla Konge riika, Velkomeñ Jesu millde.

4. Priir Kongar komu þar, Kiærleiks-Teikn hver frambar, Gull, Myrru med Reykelse, milldañ baadu uñ Frelse, Velkomeñ Jesu.

5 Þu fæddest Eymdum i, So yrdum Prælar frij, Þijn Sæng var Hælmur hardur, Heyed og Asna-Gardur, Velkomeñ Jesu millde.

6. Satan gamle oss sveik, Med siñe Viela-Kveik, Ein Mey oss Mañ hañ fædde, Sem Mein vort aptur grædde, Velkomeñ Jesu.

7. Vetrar Vedrauttu Neyd, vor HErra forer oss leid, Hañ var hrakeñ af Lande, Himna-Vist oss giefande, Velkomeñ Jesu millde.

8. Af Elsku Logmaals Ok, uppaa sig Jesus took, oss keypte wr Kvolum og Piinum, med klaarum Dreira siinum, Velkomeñ Jesu.

9. Ei hrædst þu aum Mañkynd, Andskota, Dauda nie Synd, Oss lyser Liossed biarta, sem lijfgar fraqmed Hiarta, Velkomeñ Jesu.

10. Heims Synder hañ burttook, og hardbært Logmaals Ok, honum ber jafnañ heyra, hañs Vilia giarnañ giora, Velkomeñ Jesu.

11. Hañs Fædingar-Haatijd, hver Mañ so bweest vid, med vel priidt Hiartad hreina, sem honum kuñe ad þiena, Velkomeñ Jesu.

12. Hañs Vagga Hiartad þitt, sie hreint og miog vel priidt, Hægende hañs og Dijna, hrein

Trw og Voneñ fijna, Velkomeñ Jesu.

13. Hañs Vøggu-Viisurnar, vel stiller Rodd-eñ skiær, Þeim Hæborna Hofdingia, til Heidurs skulum songia, Velkomeñ Jesu millde.

14. Heidur af Hug og Raust, vorum HErra JEsu Christ, Þeim hier hañ kiærañ hefur, Heim-Vist med sier giefur, Velkomeñ Jesu.

15. Þu Heilog Þreñing blijd, þier sie Lof allañ Tijd, Fyrer Fæding vors HErra, Fegnudur ei skal þverra, Velkomeñ JEsu Millde, Fyrer oss Fædast villde.

Ein Andleg Vijsa wt af Gudspiallegre Historiu, Matth. 2. Med þeim Notum:

J Dag eitt blessad Barn.

ÞA Barned JEsus i Bethlehem, Bored var i Heimeñ, Herodes aa Døgum þeim, hiellt Juda Kongdoomeñ, Vitringar i Austre þa, yfred fagra Stiornu siaa, þetta Teikn so þijda, Kongur eiñ sem øllum maa, Er nu fæddur Judum hiaa, þeim øll Lond eiga ad hlijda.

2. Tignar Gaafur tooku nu, Tofdu ecke leinge, honum ad jaata holla Trw, HErrans Raad so feinge, J Jerusalem sooktu þa, søgdu hvar er Kongur saa, sem nu er fæddur Judum, Stiornu hañs vier høfum sied, hier komum þvi Foorner med, ad Hlijdne honum bioodum.

3. Ad Herodes Otta sloo, og øllu Borgar-Lide, Heiptar-Raad i Brioostє bioo, Barn ad svipta

Fride,

Fride, Kyrkiu-Raad og Kieñemeñ, kallar til sijn alla s ñ, So med Svikum spurde, Pa Christur fæddest hier i Heim, Sem heiteñ er til Lausnar þeim, J hvørre Borg þad yrde.

6. Aller svara æ eina Lund: J Bethlehem Juda, seigia honum æ samre Stund, so Spaadoomeñ hliooda, Bethlehem þu Juda Jord, Best ertu af Borgum verd, æ Gydinga Lande, Eiñ saa HErra af þier skal, wtkoma sem Jsrael, Riett verdur Raadande.

5. Vitringa i Leyne liet, Lijka til sijn koma, af þeim nam sem gloggvast gat, Gang og Stiornu Tijma. Baud þeim fared i Bethlehem, bijded ef ad Sveine þeim, med allre List ad leita, Pa Barn þad fiñed byrted mier, Bradlega so komum vier, Virding þvi ad veita.

6. Ferdast nu sem sagt var þeim, soñum Konge ad þiena, Stiarna sw i Austur Heim, ædur hofdu siena, æ þeim Veige undañ foor, allmiog var su Glede stoor, Pa kom þeim i Siñe, Svo gaf Stadar Stiarnañ biort, Stood yfer þvi Hwse hvert, Sem blessad Barn var iñe.

7. J þvi Hwse ungañ Svein, og hañs Moodur fiña, þeirra Trw var helg og hrein, Heims Fæatækt ei siña, Fram fyrer Barned fiellu þar, med Foornar Gæfur Veglegar, Gull, Myrru, Reykelse, Medalgangarañ Mañ og Gud, Miwkt bædu ad heidnum Lyd, veitte Frid og Frelse.

8. J Draume var þeim andsvarad, Añañ Veg

 heim

heim snwa, Herodes þa heyrde þad, Hermeñ liet wt bwa, um̃ alla Borgena Bethlehem, og Bygd fylgiande Stadnum heim, Saklaus Svein-Born deydde, Tvævetur og yngre oll, epter þvi sem Synda-Prœll, af Vitringunum veidde.

9. Joseph veittest Vitran trw, Veik þvi fyrre wr Lande, Med JEsum og Marin Frw, Mætte øngvu Grande, Hiaa Ægyptskum um̃ Areñ faa, allt til þess ad Herodes doo, dvelst af DRottens Raadum, Añad Siñ aavijsa liet, aptur foor i Nazareth, og biuggu þar i Naadum.

10. O JEsu! þitt er Orded oss, Ein Andleg Leidar-Stiarna, Christne þijna þetta Lioos, þiggia laattu giarna, So ad hun til þijn snwe sier, Og sig af Hiarta giefe þier, Ovinum ei hlijde, Ast-Verk þijn ad eignust vier, J þa Dyrd sem eilijf er, forum vier i Fride.

A Hreinsunar Haatijd Mariu, Psalmur med Ton.

Ofan af Himnum hier kom eg.

JESU i Faatækt fæddest þu, Frelsade oss þijn Millde trw, Lijtel Mioolk hefur Lijf þitt nært, Lagdur i Hey og Stalleñ vart.

2. Sex Vikum þiñe Fæding fraa, Færdur varstu i Kyrkiu þa, Froomum Simeon feingeñ var, J Fadme sijnum þa Barned bar.

3. Hvers miøg leinge af Hiarta bad, honum nu veitte DRotteñ þad, Hañ lofade þa Lausnarañ, ad lifa næde Tijma þañ. 4. Aña

4. Ana Spakona Eckia froom, a somu Stundu þangad kom, um þan Svein ollum sagde vel, sem vœntu Lausnar i Jsrael.

5. Christe a Jordu veit oss Born, verda lat oss þijn Andleg Born, so frœde oss þiñ Ande hier, ad af Hiarta til þijn snwunst vier.

6. Lat þu oss stunda Lærdoom þiñ, leid oss i þijna Kyrkiu iñ, Hvar alleina Meñ þockuast þier, Pock, Lof og Heidur swngeñ er.

7. Allt sem i Trwñe er þar beidt, af Myskun þiñe verdur veitt, Hver þar iñkiemur, sæll er sa, og Søfnud heim ei hverfur fra.

8. Helgaste JEsu hialp oss nu, Hollde voru þvi skrijddest þu, J Nafne þijnu oll Christneñ, Eilijfa fae Lausn, Amen.

Lof-Saungur, um HErrans Christi Pijnu og Dauda.

JEsus sem ad oss frelsade, eiñ var hañ Saklaus fundeñ, Um Mid-Natt sem eiñ Jllvirke, er faangeñ og so bundeñ, og færdur Ogudlegum Lyd, þeir a hañ Lijge bera, Hæda og lijta og hrækia med, Hvad Gudspielleñ kuñgiora.

2. A Føstudagsins Fyrstu Stund, Po findest Sokeñ einneñ, J Pilati hiñs Heidna Hond, hasdur sem eiñ Mordinge, Froomañ Christum og Frid helgañ, fañ og so vidurkiende, Pvi fra sier i Halldе hañ, Herodi Konge sende.

3. Um Pridiu Stund ad strijktur var, og stood

sem̃ Lamb til Dauda, Pyrne-Koronu þrynga bar, þar med Purpurañ rauda, Reyrlegg i Hond til Hædungar, Hogg og Spott vard ad reyn a, til Krossfestingar sialfum sier, siñ Kross hañ bar alleina.

4. Nær Siottu Stund ad negldur var, nakeñ a Krossen̄ Christur, og Bloode sijnu wthellte þar, upp med Krossenum reistur, Vidstadder marger hæddu hañ, og hiñ añar uppseste, Gudlast þad Sool ei lijda kañ, Lioomа siñ af þvi miste.

5. Um̃ Nijundu hañ hroopar hatt, Horseñ kvad Gud sier vera, Eñ þeir Gallid og Edik bratt, upp ad hañs Muñe bera, JEsus þa sijna Ond uppgaf, J Tvent Tiallded sier skipte, hristest Jordeñ hardlega af, Hellum i sundur skipte.

6. Um̃ Kvolldsins Tijma til var sagt, Tveggia Bein ad Meñ brioote: Sijdast var þa i Sijdu lagt, sialfum Christo med Spioote, Blood og Vatn þar strax wt af rañ, uppfyllda Skrift þa segier, Johañes, þviad þad sa hañ, þessum þier trwa eiged.

7. Eñ þegar Dageñ endade, og miog a Kvolld leid lijka, þa kom Joseph ad Krossens Trie, HErrañs Christs Holld ad taka, Veglega sem þa Sidur var, Smyriande þad til Grafar, Vardhallds Meñ sijdañ satu þar: So sem Matthæus skrifar.

8. Hialp oss O JEsu! HErra kiær, Harda Kvol þu sem reynder, So hlijdner þier æ verdum vær, og vorunst allar Synder. Dauda þiñ og hñs saña Sok, so jafnañ vier gaumgiæfum, Og þig

DRott-

DRotten med Ast og Pock, Æsenlegana losum.

Ein Hiartnæmur Psalmur, hvernen Madur skal Hugleida Pijnuna Christi.

Med Ton, Hallt oss Gud, etc.

SYnduge Madur sia þitt Raad, Segier vors HErra JEsu Raad: Giæt þess i Reide Guds þu ert, Glatadur fær þo ei vid þvi giort.

2. Eg var liwfur ad leysa þig, Lijknargiarnan þier sijnda eg mig, Kunug var mier þijn Kvol og Sekt, kostade mig þijn Borgun frekt.

3. Eg var hlijden til Dauda allt, Illsku þinar og Synda gallt, Huxa þvi vel ad hlijder mier, HErra þin alldrei afrækir.

4. Eg leid Mædu og Heimsins Hatd, hefe mig þina vegna þiaad, so feinger Raad og Fridar Giof, Frelsara þijnum synger Lof.

5. Eg var sleigen og særdur miog, so heill þu verder fyrer mig, og allar Synder vareft vel, verd-er-kvittur vid Eymd og Kvol.

6. Eg var bolvadur birtur hier, Blessan eilijf so veittest þier, og Ord mitt hefde i þier Stad, alla Hlute þier helgar þad.

7. Eg var bunden og hraktur hier, hialpade eg so wr Villu þier, ad æ mier stande oll þijn Trw, Asioonu mijna so siaer þu.

8. Eg var hraken og Hwdstrijktur, med Haad-ung klæddur og krijndur, Negldur æ Krossen nak-en þo, og hryggelega æ honum doo.

9. Eg gaf þar wt mitt meinlaust Blood, med

þvi veitteſt þier Kvittan good, ſo leyſta eg af þier Synda Baũ, Satan, Synd, Dauda eg yfervaũ.

10. Synd, Daude, Kvøl af Adam er, eñ Lijf og Naadeñ kom af mier, Eva gieck Leid, ſem giegnde veit, giørde eg mijns Fødurs Vilia meſt.

11. Andſkotanum Rwm Eva gaf, undañſkilldu Trie aat hun af, Eg hieck wtþaneñ aa Kroſſens Trie, Edik og Gall þar ſmackade.

12. Sem Adam ſpilltur allur var, um̃ allt mitt Lijf var Under og Saar, allar Synder, ſem Adam braut, aa mijnu Hollde eg borga hlaut.

13. Bæt þig Madur og ydraſt nu, Iñflij til mijn med hreiñe Trw, ſo verder þu kvittur Synder vid, Saal þijn og eilijfañ fær þa Frid.

EPTerfylgia Þeir Fimmtiju Paßiu Pſalmar (Sr. Hallgrijms Peturſſonar) Med Textans Utſkijringu og Lærdoomum.

1. Pſalmur.

Um̃ Chriſti Utgaungu i Grasgardeñ.

Med Hymna Lag.

UPP upp mijn Saal og allt mitt Gied, Upp mitt Hiarta og Roomur med, Hugur og Tunga hiaalpe til, HErrañs Pijnu eg miñaſt vil.

2. Sancte Paall ſkipar Skylldu þa, ad ſkulum vier

vier aller Jordu a, Kungiora þa Kvol og Dapran Deyd, sem DRottenn fyrer oss auma leid.

3. Liwfan JEsum til Lausnar mier, Laangade þo ad deya hier, mig skyllde og lysta ad minnast þess, mijnum DRottne til Packlætes.

4. Inna mig Lofsins Angred skier, Æ hvad er litel Rækt i mier, JEsus er kvalenn i minn Stad, Of siallдann hef eg minnst a þad.

5 Saal mijn skodum þa sætu Foorn, sem hefur oss vid Gud DRottenn vorn, Fordæmda aptur forlijkad; Fognudur er ad hyxa umm þad.

6. Hvad stiller betur Hiartans Bol, enn Heilög DRottens Pijna og Kvol? Hvad hepter framar Hneixle og Synd, Enn HErrans JEsu Bloodug Mynd?

7. Hvar fær þu betur Saal mijn sied, Sanna Guds Hiartans Astar-Gied, sem Fader Giæsk-unnar fieck til þijn, framar enn hier i JEsu Pijn?

8. O JEsu! gief þinn Anda mier, Allt so verde til Dijrdar þier, Uppteiknad, Sunged sagt og tied, Sijdann þess adrer niote med.

Textinn.

†

9. Ad lidenne Maaltijd Lofsaungenn, Las sijnum Fodur JEsus minn, Sijdasta Kvollded seint þad var, Sungu med hanns Læresveinar. †

10. Guds Sonur sa sem Sannleiks Raad, sialfur atte a Himne og Laad, baade sitt Braud med Packargiord, Pegar hann unnigiecktst hier a Jord. 11.

11. Purfamadur ert þu mijn Sæl, þiggur af DRottne sier hvert Mæl, Fædu þijna og Foostred allt, fyrer þad honum þacka skallt.

12. Illum Præl er þad eillijf Smaan, Ef hañ so þiggur HErrañs Laan, Drambsamlega, Og dreissar sig. DRotteñ geyme frä slijku mig.

† 13. Epter hañ Saung eñ ecke fyr, wt gieck IEsus uñ Hwssins Dyr, ad hañs Sidveniu er þad skied, Til Oliu-Fiallsins gaanga ried. †

14. Lausnarans Veniu lær og halle, Lofa þiñ Gud og dyrka skallt, Bænarlaus alldrei byriud sie, Burtfør af þijnu Heimele.

† 15. Yfer uñ Cidrons breidañ Beck, Blessadur þa med Sveinum gieck. † Sa Lækur Nafn af Sorta ber, Sijner þad goodañ Lærdoom mier.

16. Yfer Hormungar er mijn Leid, Æ medañ varer Lijsins Skeid, undañ gieck IEsus, epter eg, A hañ ad feta Rauna Veg.

17. Hørse eg nu i Huga mier, HErra miñ IEsus epter hier, Daarsamleg eru Dæmeñ þijn, Dreg eg þaug c'arnañ heim til mijn.

18. Þu villder ecke Upphlaup hart, Yrde þegar þu fangeñ vart, wt i Grasgardeñ gieckstu þvi, gafst þig i Maña Hendur frij.

19. Af þvi lære eg ad elska ei freckt, Eiged Sagn mitt, So Fridur og Spekt, Þess vegna raskest: Þier er kiært, Poleñmæde og Gied hoogvært.

20. Sorgande giecktu sagda Leid, Særde þiñ Huga Kvol og Neyd, Hlæande Glæpa hlioop eg Stiig, hefur þu kvittad fyrer mig. 21.

21. Vort Lijf er Grasgards Gaunga riett, Grøfen er ollum fyrer sett, Syndugra Leid ei leik þier ad, Lender hun vijst i Kvala-Stad.

22. Jdrunar Tæren ættu vor, Oll hier ad væta Lijfsins Spor, Giegnum Daudan med Glede og Lyst, gaungum vier þa i Himna-Vist.

† 23. Pa JEsus nu a Vegenum var, vid Postulana han rædde þar, Henda munde þa Hrøsun fliott, hardlega Petur þrætte a moot. †

24. Frelsaren JEsus fyrer sier, Pa Fall og Hrøsun er bweñ mier, Han veit og lijka Lækning þa, Sem leysa kan mig Sorgum fra.

† 25. Alldrei kvad Petur ætla eg, a þier hneixlast a nockurn Veg, Po aller fra þier falle nu, † Fullkomen var hans Lofun su.

26. Su Von er bæde vollt og myrk, ad voga freklega a Holldsins Styrk, ann Guds Nadar er allt vort Traust, Ostødugt veykt og Hialparlaust.

27. Gief mier JEsu ad gá ad þvi, Glas-Kiere ber eg min Fiesioodi, Vidvorun þijna virde eg mest, Veykleika Holldsins sier þu best, Amen.

2. Psalmur.

Um Christi Kvøl i Grasgardenum.

Ton, Fader vor sem a Himnum, rc.

†

JEsus gieck in i Grasgard han, Gethsemane var nefndur-han. † Af Oliu-Prwgan þad Auk-Nafn bar, Oliu-Tried rietta HErran var, Oleum

Hialp-

Hialpræðis allra fyrst, af hans Lijfe þar pressaðist.

2. J Alldengarde fyrst Adam braut, aptur Jesus það bæra hlaut, Alldengards Eikeñ Avöxt gaf, Synd Synd og Dauðe kom þar af, J Alldengarde liwst Lijssins Tried, „ Lijfgunar Friðefgun veita ried.

† 3. Judas þeckte vel þeñañ Stad. † Par hafðe hañ leinge uḿhugað, helst munde Platz það hentugast, Herrañ mætte þar forraadast, so fæster hefðe að segia af því, og Svik hañs lægiu so Hylining i.

4. Satan hefur og sama Lag, Situr hañ uḿ mig Nótt og Dag, Hyggiande að glögt hvar hægast er, J Hættu og Synd að koma mier, Eñ þó i þeim Stad allra mest, Sem æ eg Guðe að þioona best.

5. Heims-Borneñ hafa Lyst þá lært, Lygð og Svikræðe er þeim kiært, Footsporum Diöfuls fylgiande, Fals-Raadeñ draga þó i Hlie. Fraa hañs og þeirra Hreckia Stig, HErra JEsu bevara mig.

† 6. Opt hafðe JEsus i þañ Stad, ædur geinged. † Því veit eg það, hefur sañlega HErrañ miñ, hugað uḿ Pijnu og Dauða siñ, Fulltinges beðed Föðureñ þar, So feinge hañ stadest Pijslernar.

7. Jurtagardur er Herrañs hier, helgra Guds Barna Legstader, Þegar þu geingur uḿ þeñañ Reit, Þijn sie til Reiðu Bæneñ heit, Andlaats þijns giæt og eirneñ þá, Upprisu Dageñ minstu á.

† 8. Læresveinana Lausnareñ kiær, Liet suma bij-

da

da nockud fiær, Prìar took þo med sier Hiarta hre-
iñ, Hañ gyrnteſt ecke ad vera eiñ.† Saala mijn þar
um þeinkia ſkallt, Pier til Lærdooms þad ſkiede allt.

9. Guds Christne er Grasgardur hreiñ, Guds
Sonar ertu Læresveiñ, Sittu þar sem hañ ſeiger
þier, ſoñ Hlijdne beſta Offur er, til Kroſſens ef hañ
þig kallar þar, Kom þu gladvær aan Moglunar.

10. Freiſting þwng ef þig fellur aa, Fordaſtu
Eiñ ad vera þa, Gudhræddra Selſkap gyrnſtu
meſt, Giefa þeir jafnañ Raadeñ beſt, Huggun
er Mañe Moñum ad, Myſkun Guds hefur ſo
tilſkickad.

† 11. Hiartanlega vard Harmþrwngeñ, HErr-
añ JEſus i þetta Siñ, Hollded ſkalf vid þad feik-
na Faar, ſlutu i Vatne Auguñ klaar, ſagde graat-
ande: Saal mijn er, ſo allt i Daudañ hrygg i mier.

12. Hart nær Stein-Svare fraa þeim foor,
fiell ſtrax til Jardar DRotteñ vor, ſlatur ſitt
Bleſſad Andlit aa, † Ognarleg Kvol hañ mædde
þa, Hiartad bardeſt i Brioóſte heitt, Bæde var
Lijf og Saaleñ þreitt.

13. Samvitſkañ mig nu ſiaalfañ ſlær, ſie eg þad
giorla JEſu kiær, mijn Synd, mijn Synd, hun
þlaade þig; þetta allt leidſtu fyrer mig, Avi! hvad
hef eg aumur Præll, aukéd þier Mædu DRott-
eñ ſæll.

14. Mier virdeſt ſo ſem mijn Misgiord, ſie mei-
ire ad Þijngd eñ Himen og Jord, Þvi JEſus þad
Fodurſins Orded er, ſem allt med ſijnum Kraapte
ber,

ber, flatur hlaut þo ad falla þar, þa fyrer mig bar
hañ Synðernar.

15. Hiartans Glede og Huggun traust, hier
giefst þier Saal mijn Efalaust, Pad Gialld fyrer
mijna Misgiord, er meira verdt eñ Himen og
Jord, Hañs Sorg, Skiælfte og Hiartans Pijn,
hiaa Gude er eiliif Kvittun mijn.

† 16. Fram̃ þegar JEsus falleñ var, Fegurstu
Bæn hañ giorde þar: Abba Fader ælstkiære miñ,
af mier tak þeñañ Kaleikeñ, Po so sem hellst þu
siælfur villt, sagde JEsus med Gjeded stillt. †

17. Urrædeñ best er audmiwkt Gied, ærngrad
Hiarta og Bæneñ med, hvonær sem kiemur Hor-
mung ad, hupa þu Saal mijn vel um̃ þad, Oþoleñ-
mæde og Moglan þver, meire Reffingar aflar sier.

18. O-bliwgur skalltu alldrei neitt, wtheimta
hvad þu gyrnest veitt, Til Holldsins Muna hent-
ugt þier, hupa jafnañ ad DRotteñ sier, hvad Lijfe
og Saal til Lids er nu, længtum betur eñ sialfur þu.

19. Eins Lijkameñ og Saaleñ sie, sañ audmiwk
legt i Bæneñe, ælijtur DRotteñ iñra hitt, Ei ad
sijdur skal Hollded bitt, Fyrer Gud med Blygdun
gænga fram̃, giorde so fordum Abraham.

20. JEsu! þijn Grætleg Grasgards Pijn,
Gledur erþiæda Saalu mijn, þitt Hiartans Angi-
ur Hiartad mitt, fræ Hrygd og Mædu giorde
kvitt, Pvi skal mijns Hiartans Hiarta Pel, Heid-
ra þig miñ Emanuel.

3. Psalm.

3. Psalmur.

Um HErrans Christi Daudans-Strijd.

Med sama Lag.

EDNN vil eg Saal mijn uppvæ ny, Upphaf taka at Maale þvi, † Uppstood JEsus þo þreittur sie, Prisvarsinum fra Bænenē, Læresveinarner svaafu fast, St. Petur þvi avijtast.

2. Til og fra gieck hañ Prisvar þo. † Par fieckst ei minsta Hvijld nie Roo, Undañfære þvi eckert fañ, Allstadar DRottens Reide brañ, giegnum Holld, Ædar Blood og Bein, Blosse Guds legrar Heiptar skein.

3. Himna-Lioosed var honum byrgt, hellst þvi af Nott var orded myrkt, Ástvina Huggun eingva fañ, Aller svaafu um Tijma þañ, Jorden var honum Ohæg eins, Eingeñ fieckst Boot til þessa Meins.

4. J þessum Speigle þad sie eg, Peim sem Drottenn er Reidur mieg, hvorke verdur til Huggunar, Himen, Lioos, Jord nie Skiepnurnar, aun Guds Nædar er allt um kring, Eymd, Mæda, Kvøl og Fordæming.

5. Framar siest hier, hvad saarleg sie, Fordæmdra Kvøl i Helvijte, fra eiñe Plaagu til añarar, J ytstu Myrkrum þeir rasa þar, O hvad Synden afskapleg er, Allt þetta færer hun med sier.

6. J Pridia Maata af þessu siest, þad lærdu Saal mijn allra best, Guds Reide-Elld og eilijft Faar,

Utslócktu og lægdu HErrans Taar, Allt henum þvi til Ama var, So allt verde þier til Huggunar.

7. Hrygdar Sporeñ þijn HErra miñ, i Himnarijke mig leida iñ, J Nætur Myrkrum laa Neyd a þier, Naudar og Dyrdar Lioos gafst mier, Vener þier eingva veittu Stod, So Vinskap feinge eg vid sañañ Gud.

† 8 Þar kom loksins að þeirre Tijd, þreytte JEsus vid Daudañ Strijd. † Andlaat mitt bæde og Bana-Soott, blessadest mier þa somu Noott, Daudeñ tapade, DRotteñ vañ, Dijrdlegañ Sigur gaf mier hañ.

† 9. Agieck so Daudans Afled rijkt, Eckert Dæme maa fiña slijkt, Allur Lijkame Lausnarans, Laugadest þa i Bloode hañs, Sa Dreira-Sveiteñ dunde a Jord, † DRottens Pijna þvi miog var hord.

10. J Adams Brote var Blood-Skulld giord; Bolvan leidde þad yfer Jord, JEsu Blood hier til Jardar hnie, Jordeñ aptur so blessud sie, Avoxtur, Groode og Alldin klaar, Ofs verde ad Notum sierhvert Ar.

11. Saarkallda Daudans Sveita Bad, uñ sijder þa mier kiemur ad, Saarheite Dreyra Sveite þiñ, Sefe og mijke JEsu miñ, Angistar Sveita eilijft Baal, Alldrei laat snerta mijna Saal.

12. Mier er so Kvol þijn miñeleg, A Morgne hverium þa uppstend eg, Fyrst eg stijg nidur Fæte a Jord, sære eg þier Hiartans Packargiord, Blood-Sveite

Sveite þin eg bid, mier sie, Blessan og Vernd at Jordune.

13. Hormung þa særer Huga min, Hef eg mig strax i Grasgard þin, Dropana tijne eg Dreyra þijns, DRotten i Siooden Hiarta mijns, Pad Gialld alleina gylldir mest, hiar Gude fyrer mijn Afbrot vest.

14. Upphaf alls mesta O-fognuds, Aklogun strüng og Reide Guds, bætt er Fridstillt og forlijkad, Faderen liet sier lynda þad, Sonuren bar hans Bræde frij, borgadest Prællen wt med þvi.

† 15. Pess meir sem Pijnan þreyngde ad, Pvi iñelegar JEsus bad, Heilagur Eingell Himnum fra, HErran sin kom ad styrkia þa. † Eñ hefur þu hier ein Lærdoom, Jdka og lær han Saal mijn froom.

16. Ef hier verdur sem opt kan skie, Undandrattur a Hiarpeñe, Bid, Stin, Andvarpa æ þvi meir, Sem aukast vilia Harmar þeir, Fodurlegt Hiarta hefur Gud, vid hvern sem lijdur Kross og Naud.

17. Sia þu ad Eingell sendur var, Syne Guds hier til Huggunar, Peir goodu Andar oss eru nær, Alla Tijma þa bidium vær, helst þa Lijfs-Enda lijdur ad, Lazari Dæme syner þad.

18. Heidur, Lof, Dyrd a Himne og Jord, Hiartanleg Astar Packargiord, DRotten JEsu hier sætast sie, Sungen af allre Christneñe, Forer Strijded þig þiade frekt, Pad er vort Frelse Æfenlegt. —

4. Psalmur.

Samtal Christi vid Lærersveinana.

Ton, Eirn Gud Skapare allra sia, etc.

†

POstula kiore Christur Prica, J Kvoleñe sier ad vera hia, Baud þeim Vaked og Bidied vijst, Brædleg Freisne so grande sijst.

2. Strax sem JEsus um̃ Steinsnar nær, stie fram̃ leingra (þess giætum vær) aller sofnudu sætt med Roo, Siaalfur HErrañ eiñ vakte þo. †

3. Adur var soddañ um̃ þig spaad, æsett fram̃kom nu HErrans Raad, Pu hlautst Guds Reide Prægu eiñ, Preyttur ad troda JEsus hreiñ.

4. Ef eg skal ecke sofa i Synd, so er Natturañ veyk og blind, um̃ Steinsnar mattu eitt mier þa, alldrei miñ JEsu vijkia fraa.

5. Nætur-Hvijldeñ mijn Natturlig, Noog er mier trygg, þa veit eg þig, hiaa mier vaka til Hiaalprædes, Hvort Kvolld vil eg mier Oska þess.

† 6. Prisvar JEsus til þeirra foor, Po ad hañ mædde Pijna stoor, hañ bad Petrum med hryggre Lund, Hiaa sier vaka um̃ eina Stund.

7. Eñ hañ sofnade æ þvi meir, Ei helldur vissu siaalfer þeir, hveriu svorudu honum þa. HErrans Pijnu miog jook þad aa. †

8. Mig hefur liwfur Lausnareñ, leidt iñ i Naad' ar Grasgard siñ, Vakande so eg være hier, Vitne Skijrneñ mijn um̃ þad ber.

9 Ungdooms Bernskan sem voulegt var, Bill-de mig ofmiog svæfa þar, Forelldra Hirting hoog-værlig, hans vegna kom og vakte mig.

10. Allduren þa mier eðladest, asiell Giaaliifis Svefnen mest, Kienemen D Rottens komu þraatt, Kolludu mig að vakna braatt.

11. Fullvaxen Gleymsku Svefnen saar, sookte mig heim og varð miog daar, Diman Heims Elsku drooft að með, dapurt varð mitt til Bænar Gied.

12. Þa kom Guds Anda Hræring hrein, J Hiartað mitt inn saa Lioomen skein, En i Heimskune so eg svaf, sialdan mig neitt að slijku gaf.

13. Fatrlega var mijn Fijsstkan blind, forlaat mier JEsu þessa Synd, hvar með að jook eg Hor-mung hier, en Hefnd og Ressing sialfum mier.

14. Laattu þo alldrei leidast hier, liwfe JEsu að benda mier, huxe til mijn þitt Hiartað milldt, hyrtu mig lijka sem þu villt.

15. Vil eg nu Hiartans segen saa, Frelsare min að vaka hier hiaa, Anden til Reidu er i Stad, Of-miog Holldeð forhindrar það.

† 16. JEsus unte með liwfre Lund, Læresveinum að hvijla um Stud, † Þvi han vorkynte þeim og mier, Það eitt mijn blessuð Huggun er.

† 17. Sijdarst allra þa saa han þar, Svikara Lið fyrer Hende var, Baud þeim Vakeð og Biðieð best, Burt er nu Værdar Tijden mest. †

18. Soddan Aminning Saala mijn, Sanlega kyllde naa til þijn, So big ei skade Svefnen vær,

Svikareñ er þier ecke fiær.

19 Daudeñ forrædur Fiøred þo, fyrr eñ varde þvi margur doo, hañ er i nænd þo siæst sijst, sierhvern Dag er hañs Ahlaup vijst.

20. Daudeñ þa mæter dapur þier, Doomeñ hefur hañ epter sier, Andskoteñ bijdur bweñ þar, J Baaled vill draga Sæalernar.

21. Siæ þu vel til ad soddañ Her, Sofande kome ecke ad þier, J hreiñe Ydran þu hvørn Dag vak, Herskrwda DRottens æ þig tak.

22. Bæneñ mæa alldrei bresta þig, Bweñ er Freisting ymislig, Pa Lijf og Saal er lwed og þiæd, Lykell er hun ad DRotteñs Naad.

23. Andvana Lijk til einskis neitt, er ad Sioon Heyrn og Maale sneidt, Svo er aan Bænar Sæaleñ snaud, Sioonlaus, Kolld, Dauf og riett Steindaud.

24. Vaktu miñ JEsu, Vaktu i mier, Vaka læattu mig eins i þier, Sæaleñ vake þa sofnar Lijf, Sie hun ætijd i þiñe Hlijf, Amen.

5. Psalmur.

Um̃ Gydingaña Komu i Grasgardeñ.

Toon, Heidrum vier Gud af Hug og Sæal.

†

MEdañ JEsus þad mæla var, Mañfiollde kom i Gardeñ þar, Judas sæa HErrañ siñ forried, Sveinar Prestaña og Strijds Foolk med, Skrid-Byttur bæru Blis og Sverd. † Bwner miog

wt

wt i þessa Ferd, Um þad eg framar þeynkia verd.

2. Verdur þad opt þa varer minst, Voveisteg Hætta bweñ finst, Ein Rootter ei til Enda trygg, ad þvi at Kvollden Saal mijn hygg, Hvad hellst sem kañ ad koma uppa, kioos JEsum þier ad vera hia, Skielsingeingeñ þig skadar þa.

† 3. Eñ Judas hafde adur sagt, Andkieñe þeim, og so vid lagt, hvern eg kysse Handtaked hañ, hondsled med Giætne og bindeð hañ. † Varastu Saal mijn Svik og Prett, Po siinast meige i Hylming sett, Ð Rotteñ augliost þad dæmer riett.

† 4. Eñ JEsus adur allt fornam, hvad ætte vid hañ ad koma fram, Po gieck hañ siaalfur þeim a moot, þañeñ rædde med Kiærleiks Hoot, Ad hverium leited hijngad þier? Hoopur Illmeñis þañeñ tier, JEsum Nadverska nefnum vier.

5. Jeg er hañ: Sagde JEsus þa, Judas siaalfur stood Flocknum hia, Oflugt var Ð Rotteñs Orded þad, aller til Jardar fiellu i Stad. ‡ Hvad hañs Ovine hrellde mest, Huggar nu mijna Saalu best; J allre Neyd þad augliisest.

5. Pa eg fell edur hrasa hier, Hædstur Ð Rotteñ vill reidast mier, Pa segier JEsus: Eg er hañ, Sem Endurleyste þañ Syndarañ, Med mijnu Bloode og beyskre Pijn, Bræde Fader kiær stilltu þijn; Eflaust er þad Assokun mijn.

7. Diøfull, Synd og Samvitskañ ill, Saalu mijna þa kvelia vill: Eins segier JEsus: Eg em hañ, sem afmaa þijna Misgiørd vañ, liika sem

Vindur liettfær Skÿ, længer feiker burt og siaust ei
þvi; A mig trw þu, so ertu frij.

8. Þegar mig særer Soott eda Kvol, Sorgleg Faatækt og Heimsins Bøl, Jeg veit þu segier: Jeg er hañ, JEsus sem lækna vill og kañ, Audlegd af Himnum ættu vijst, Synd þijn og Hrygd i Glede snijst, Heimeñ sigrade eg, hrædstu sijst.

9. A Dauda Stund og Doomsins Tijd, DRotteñ þad skal mijn Huggun blijd, Ord þitt er sama: Eg er hañ, Sem iñ þig leide i Himna Rañ, Pioon miñ skal vera þar eg er; Þvi hefur þu JEsus lofad mier, Gladur eg þa i Fride fer.

10. Jeg seige a moote: Jeg er hañ, JEsu, sem þier af Hiarta añ, Ord þitt lat vera eins vid mig, Elska eg, seigdu, lijka þig: Eilijft þad Samtal ockar sie, uppbyriad hier a Jorduñe, Amen, eg bid so skylde skie, Amen.

6. Psalmur.

Um̃ Judas Koss, og Christi Fangelse.

Ton, Eiñ HErra eg best ætte.

†

FRelsareñ hverge flijde, Fiandmeñ þa lau señ, HErrañ beid þeirra hiñ þijde, Þeim leyfde af Fætur eñ, hvern hellst þeir huxe ad fiña, Hañ spyr sem liooft eg giet, jafnt sem fyrr Judar iña: JEsum af Nazareth.

2. Eg em hañ, aptur sagde, Añad Siñ JEsus hatt; Lærersveinunum lagde, Lijknar Ord þetta bratt,

braut, Ef mijn ydur lyster leita, Pa laated þessa frij. † Bwen var han ad heita, Hialpræðes Orde þvi.

3. Hier af maa heyra og skilla, HErrans vors JEsu Makt, Ecke gat ain hans Villa, aa han neiñ Hendur lagt. Vid mig þo Hatre hreise, Heiptar Meñ illgiarner, Eingen kan utan han leyse, Eitt skierda Haar aa mier.

4. Fodurnum Hiarta blijdeñ, hañ gafst aa þeirra Valld, Saal mijn þvi siert Okvijdeñ, sia þitt Ohlijdnes Gialld, Viliuaur villde hañ bæta, vijst er þijn Skyllda audsien, Ast og Audsveipne mæta, aattu ad leggia i Gien.

† 5. Judas kom flioott sem kuñe, Kyssande JEsum nu, mællte Flaaraadum Muñe, Meistare: Sæll vert þu, HErrañ Hoogværdar rijkur, hañ sagde: Pu miñ Vin, Med Kosse Son Mañsins svijkur. † Sijst mun þvi Hefndeñ lin.

6. Evu Muñ Epled eina, Aumlega ainte uñ Siñ, Fals-Koss þvi sieck ad reyna, Frelsareñ Muñur þiñ, Blijdmælum Diofuls bægdu, So bleckest eg ecke af þeim: Heims Hrecke lijka lægdu, Lijf mitt og Æru geim!

7. Audsien eru Augum þijnum, Öll Viel og Laun Svik hier, hritt þeim wr Huga mijnum, hreint skapa Gied i mier, Virdstu mig Vin þiñ kalla, verda laat Naun þar aa, Hollds Brest og Hræsne alla, hindra og rek mier fraa.

8. J Hættu og Haaska mikeñ, hefur mig Satan

an leidt; O hvad opt eg verd sviken̄! Ei giet eg hlaa-
þvi sagt, Son Mañsins Svikum mætte, sañlega
uppaa þad, Svikaña Haasken̄ hætte, Hiaa mier
ei finde Stad.

9. Muñur þiñ (ad eg meina) miñest vid JEs-
um bert, Pa Holld og Blood hañs hreina, hier sær
þu Saal mijn snert. J Guds Nafne ad þier gaa-
du, Gief honum ei Koss med Viel; J Trw og Yd-
ran þig tiaadu, Tilbw þitt Hiarta vel.

† 10. Paungad þegar ad Stundu, þuste Jllræd-
is Lid, Linsasta Lamb Guds bundu; Loked var
ollum Frid, hardsnwnum Reipum reirdu, Raung-
lætis mijns hañ galt, O Rotten̄ i Droома keyr-
du, Dofnade Hollded allt. †

11. Judar þig JEsu streingdu, Jeg gaf þar
Efne til, Synder mijnar þier þreyngdu, þess nu eg
ydrast vil, Glæpa Bond af mier greider, og gief
mier Frelsed þitt, Andlegum Dofa eyder, sem aa-
fiell Hiartad mitt.

12. Guds Son var gripen̄ Hondum, giefen̄ so
yrde eg frij, Hañ reirdest hordum Bondum, hlaa-
ut eg Myskun af þvi, Fiotur þwng og Faangelse,
streckt laa miñ HErra aa þier, Daudans og Diof-
uls Helse, duttu þvi laus af mier.

13. Bid eg þijn Bonden̄ hordu, binde nu hvern
miñ Lid frаa allskins Glæpa-Giordum, og goldum
Heimsins Sid, Laus og lidugur Ande, Lijfs med-
añ dvelst eg hier, Pier sie jafnañ þioonande, Pessa
Boon veittu mier.

7. Psalm.

7. Psalmur.

Umm Vorn St. Peturs, og Malchus Eyra-Saar.

Ton, Giæsku Guds vier priisum.

†

LAusnarans Lærefveinar, þa litu Adburd þann, og Juda Athafner einar, Aller senn spurdu hann: Eigum vier ecke ad slaa, Ovina Sveit med Sverde, so hier ei þijngra verde? † Saal mijn hier gior ad gaa.

2. Ef þu afforma villder, Eitt hvad sem Vande er a, Parfleg Raad þiggia skyllder, og þig vel fyrer sia, Af þvi optlega skier, Sa sem er einn i Raadum, Einn mæter Skada bradum, Seint þa ad ydrast er.

3. Enn med þvi Mannleg Vitska, J morgu nærer skamt, a allt kann ecke ad giska, sem er þo Vandasamt; Kost þann hinn besta kioos. Guds Ord fær syndt og sannad, Hvad sie þier Leift eda Bannad; Pad skal þitt Leidar-Lioos.

† 4. Petur med svellu Sinne, Sverd wr Slijdrum droo, hans trw eg Brædenn brinne, og beint i Flockenn sloo, Malchus hlaut hier af Tioon, Hann miste hid hægra Eyra, Hogged took ecke meira, Pesse var Biskups Pioon.

5. Lausnarenn lioost nam svara, Lærefveinunum fyrst; Laated þessa framm fara, frekast ad sinne Lyst, Petre svo sagde nu, Sverds Dauda sa skal sekur, Sem Sverd aan Leifes tekur, Sverd slijdra Simon þu.

6. Mein-

6. Meinar þu Faderen̄ millde, munde ei senda hier, Ef eg þess Oska villde, Eingla til Fylgdar mier, Fleire een̄ Tolf Fylkingar, Eda mun skyllt eg ecke, ausfeinktan̄ Kaleik drecke, Sem mier þo sett ur var?

7. So mun uppfyllast eiga, Hvad er i Ritning tiaad, Og sijdan̄ san̄ast meiga, Hvad siest fyrer længu Spaad, So epter Sermon þan̄, Eyra Pioonsins aahrærde, sem aadur Petur særde, Læk ngde ad Heilu han̄. †

8. Saal mijn lærum og siaaum, Med san̄re Hiartans List, Tveñslags Sverds glogt vid gaaum, Greina skal þar um̃ fyrst, Sverd DRottens Doomaren̄ ber, Sverd eigen̄ Hefndar an̄ad, sem øllum verdur ban̄ad, Pad kien̄er Christur hier.

9. Vid eg hier glogt ad giæter, good Vallds tiloorn heidarlig, Saklausan̄ sijst þu græter, nie sialf an̄ meider þig, vird Sverd Guds Vandlætis, Blood skalltu þvi ei ban̄a, burtsnijd þu Grein Last an̄a, merk Dæme Moysis.

10. Pitt Sverd sem þitt er eiged, fyrer þijna eigen̄ Sok, skal ei ur Skeidum dreiged, skijr eru þar til Rok, JEsus bad ban̄ar bert, honum er skyllt þu hlijder, Hoogvær um̃berer, lijder, þad moote þier er giort.

11. Ræn ei Gud sijnum Riette, Pvi reiknast Hefnden̄ han̄s, Valldstioorn til Verndar sette, vijda um̃ Bygder Lands, Ellegar ad þvi gaa, Sverd DRottens sem hier nefnest, san̄lega aa þier hefnest,

Twon þitt vvofalldast þa.
12. Malchus sem miste Eyra, merker þar alla frij, Sem Ord Guds ecke heyra, eiga þo Kost ad þui, Heyrn er þeim hægre stioo, Vinstre Hlust he-illre hallda, Hæd og Spielne margfallda, Noog gieta numed þo.
13. Skalka Mark matte kalla, Malchus hier feinge riett, ad Guds Ovine alla, Einkiene slijkt er sett, Ord hans ei ackta hier: Jeg bid og jafnan feige, JEsus minn lattu eige, þad Merke siast ad mier.
14 Enn sinnur þu hier framar, Frelsarans Dæmed best, Hormungar hættusamar, ad honum lætu mest, sitt Traust þo sette hann, ad Guds Fodurs Giæsku rijka, Gior þu þad Sal mijn slijka, Ef Kross þig henda kann.
15. Kvol sijna JEsus kallar, Kaleik asskeinkt-ann sier, Kross þinn og Eymder allar, Eins mattu nefna hier, þvi DRottenn drack þier til, fyrer þig þa hann pijndest, so þu mijn Sal ei tijndest, Gior honum aiarnan Skil.
16. Þu matt þig þar vid hugga, hann þecker Veikleik Manns, Umm þarftu ecke ad ugga, A-dryck-in Skamtenn hans, vel þijn Vankvæde sier, Hid Swrasta drack hann sialfur, sætare og minne enn haalfur, Skierfur er skeinktur þier.
17. Heipt mijna og Hefndar Næme, hefur þu JEsus bætt, Mier gafst Manngiæsku Dæme, þa Malchum fieckstu grædt, Eg þarf og einenn vid,
Eyrad

Eyrad mitt læknad yrde, so Ord þitt heyre og virde, Pijdlega þess eg bid.

18. Hiaalpa mier Herra sæle, ad hallda Kross-Bikar miñ, so mig ei undañ mæle, nie megle um̃ Vilia þiñ, Eg bid Almætte þitt, vorkyñe miñe Veike, Ef verda kañ eg skeike, Hreskú þa Hiartad mitt, Amen.

8. Psalmur.

Predikun Christi fyrer Gydingum.

Ton, Sa frials vid Løgmaal fæddur er.

TAlade JEsus Tijma þañ, til vid Ovine sijna, Sem komner voru ad hondla hañ, heyrum þa Kieñing sijna.

† 2. Sem til Illvirkia eru þier, wtgeingner mig ad fanga, aadur gat eingeñ meinad mier, J Musterenu ad gaanga.

3. Daglega hef eg synt og sagt, Sañleiksins Kieñing mæta; Eingeñ gat Hendur aa mig lagt, ættud nu þess ad giæta.

4. Yfer stendur nu ydar Tijd, uppfylld so Ritning verde, Myrkrañа geisar Magteñ strijd, mæla so JEsus giørde. †

5. Liwflynde Blessad Lausnarans, Lijttu hier Saal mijn kiæra, Saa vill ei Dauda Syndugs Mañs, Soddañ maattu nu læra.

6. JEsus þeim synde i sañre Raun, Saalar-Heill Raad og Frelse, Guds Syne Judar gulldu i Laun, Grimd, Hatur og Faangelse.

7. Furda

7. Furda þvi, Saal miin, eingeñ er, Ei skallt þvi Dæme tiina, Po Verolldeñ laune vondu þier, Velgiord miog litla þiina.

8. Gydinga Dæme skynia skallt, Skil þig vid Odygd sliika, Packlæte fyrer Goodgiord giallt, Gude og Moñum iijka.

9. Jeg læt mier þessu jafnframt sagt, JEsu af Ordum þiinum, Eingeñ gat Hendur aa þig lagt, ad eigeñ Vilia siinum.

10. Pañ Takmarkada Tiimans Punct, Tilsette Fadereñ millde; Nær þad Anaudar Oked þrongt, yfer þig gaanga skyllde.

11. Eins Upphaf liika og Ending med, Allrar Hormungar miñar; Fader Himneske, er fyrer sied, J Forsioon Myskunar þiñar.

12. Pesse nu Tiimeñ ydar er, Ovinum JEsus sagde, HErrans eg þetta Maaltak mier, J Muñ og Hiarta lagde.

13. Nu stendur yfer Naudar Tiid, Naudsyn er þess eg giæte, Liidur mig DRotteñs Bidlund bliid, Brot miin so kvittast mætte.

14. Ef eg þa Tiid sem Gud mier gaf, Gaalaus forsooma næde, DRotteñs Tiime þa tekur af, Tviimæleñ oll i Bræde.

15. Pvi leingur sem hañs Bidlund bliid, Bedeð forgiefens hefur, Pess hardare mun Heipteñ striid, Hefndar þa DRotteñ krefur.

16. Guds vegna ad þier giæt miin Saal, Glæp um ei leingur safna, Giorum Ydran þvi meir eñ Maal,

Maal, Mun vera Synd ad hafna.

17. J Dag vid skulum skipta um̃ skiott, skal Synd ꝏ Flootta rekeñ, Hver veit nema sie nu i Noott, Naadeñ i burtu tekeñ.

18. Talar JEsus um̃ Myrkra Magt, Merked þad Valldstioornendur, ydur skal nu i Eyra sagt, Um̃dæmed Heims tæpt stendur.

19. Liooſed Myrkreñ burt leider frij, med Liooſma Byrtu ſiñar, Varaſt ad ſkyla Skælkum þvi, J Skugga Magtar þiñar.

20. Miñſtu ad Myrkra Magteñ hver, þa Myrkur Daudans ſkalt kaña, J ytſtu Myrkrum eingeñ ſier, Adgreining Hoſdingiaña.

21. Myrkre liettare er Mägteñ þijn, miñſt þeſs ſyrer þiñ Dauda, Pa DRotteñs Hætignar Dyrdeñ ſkijn, hañ dæmer eins Rijka og Snauda.

22. Fyrſt Makt Heims er vid Myrkur lijkt, Mijn Sæl hallt þier i Stille, varaſtu þig ad reida rijkt, ꝏ Rijkes-Maña Hylle.

23. DRotteñ JEſu þu Lijffins Lioos, lijſtu Valldſtioornar Moñum; So þeir ſem ræda yfer oſs, Efleſt ad Dygdum ſoñum!

24. JEſu þijn kallda Kvala-Stund, Kvala-Tijd af mier ſvipte, Guds Barna gafſt mier Gledeſ Fund, good voru þau Um̃ſkipte.

25. Myrkraña þreyngde Makteñ hier, mig ſvo leyſter wr Vanda, Kvalaña ytſtu Myrkur mier, meiga þvi alldrei granda, Amen.

9. Psalmur.

Um̃ Flootta Læresveinanna.

Ton, JEsu Christe þig kalla eg a.

†

ÞA Læresveinarner sau þar, sin̄ HErra gripen̄ Hondum: Og han̄ af Foolke vestu var, Vægdarlaust veirdur Bondum: Aller sen̄ honum flijdu fra, forlietu DRotten̄ hreinan̄, J Haska einan̄. † Ad soddan̄ skulum vid Saal mijn ga, sian um hier Lærdoom beinan̄.

2. An DRottens Raada er Adstod Mans, J eingvu mun̄sta Gillde, famnijtt reyneft opt Fylged hans, Er frekast hiaalpa skyllde, Hver ein̄ vill forda sialfum sier, Ef sijnest Haaske bwen̄, ad Hende snwen̄, Far þvi varlega ad fallvollt er, Frænda og Vina Trwen̄.

3. J sama Maata sier þu hier, Saal mijn i Speigle einum, ad hrygqelegar sie hattad hier, ein̄ HErrans Læresveinum, Þeir hofdu Leise Lausnarans, Lijfe ad forda sijnu, Fra sarre Pijnu, Nauduger mistu Naavist hans, Nu giæt ad Raade þijnu.

4. Hvad opt JEsu þier stwde eg fra, freckt a moot Vilia þijnum, þa Glæpa Veigen̄ gieck eg a, Gyrndum fylgiande mijnum, Forskulldad hafde eg fyrer þad, Flootta Madur ad heita, Til Heliar Reita, En̄ þu virdtest mier aumum ad, Aptur i Myskun leita.

5. Ein̄ varstu JEsu epter þvi, J Ovina Lauten̄

Hondum, Eiñ so ea være alldrei i, Eymd og Freistingum vondum, Aller forlietu einañ þig, Allt so mig hugga kyñe, i Mañraun miñe, Eg bid O Drottiñ lat ecke mig, Einsamlañ nockru Siñe.

† 6. Læresvein Sæl mijn stiædu þañ, sem JEsu epterfylgde, Rænglæt Ungmeñe ræntu hañ, Rett-Nakeñ vid þaug skyllde, † Bet-snoggur Flootte betre er, eñ Brædralag Orietteñda, Vid Selskap Synda, Avinning læt þig eingvañ hier, J þeirra Flocke binda.

† 7. Burt þadañ JEsum færde sliott, Flockur Jllrædes Maña, Lamb Guds Saklaust, þo leid ad Nott, Leiddu þeir til Kvalaña, Myrkunarlaus sin Medferd braad, Mier virdest epter Vonum, J Nætt Myrkrunum, Peir hafa bæde Hrakt og Hriæd, Hrunded og Piakad honum. †

8. J Daudans-Myrkrum eg dæmdur Præll, dragast ætte til Pijnu, Eñ þu teokst JEsus Son Guds sæll, Saklaus vid Straffe mijnu, Pañeñ tilbioostu Lijfsins Leid, Lioomande Sælu miñe, Po Lijf hier liñe, Andlæts Kvolum og kalldre Neyd, Kvijde eg þvi eingvu Siñe.

9. Hrocktu þvi so og hriædu þig, HErra miñ Jlsku-Piooder, ad hier nu bære æ Hondum mig, Heilager Einglar gooder, Mædusom urdu Myrkureñ hier, Mæta lietu þig hordu, og Hindrun giordu, Guds Dyrdar Lioos svo lyse mier, æ Lifande Maña Jordu.

10. Kvala-For JEsu þesse þijn, sem þa gieckstu Einu-

Einusine, Vere Kraptur og Verndenn mijn, Svo Vegenn Lijfsins eg sine, Lat ecke Dioful draga mig, J Dofenleik Holldsins blinda, til Sektq og Synda, Eg bid af Ast og Alwd þig, Akiesd hans burtu ad hrinda.

10. Psalmur.

Um Fyrsta Ransak fyrer Caipha.

Ton, Allt mitt Rad til Guds eg set.

†

TJL Hanas Hwsa HErran Christ, Hardrader Judar leiddu fyrst, Beysk frá eg Bond hann sære, Honum strax þadann vijsad var, Vidtekt fieck ei nie Hvijlder þar, miog so þott mæddur være.

2. Burt sende þui med beyskre Pijn, Bundenn Caipha Maage sijn, Hannas vorn HErrann sæta, Hofud-Kiennemans hædstu Stiett, hafde sá þetta Ared riett, Guds Logmals ætte ad giæta. †

3. Ur Himnarikes Hvijldar-Stad, hofdum vid Saal mijn forskulldad, wtreken vijst ad vera, Enn JEsus took nu uppá sig, Onaidan þessa fyrer þig, Lof sie þeim liwfa HErra.

4. Hiartad bæde og Hwsed mitt, Herberge vere JEsus þitt, Hiá mier þigg Hvijld hentuga, Þoott þu komer med Krossenn þinn, Kom þu blessadur til mijn inn, Fagna eg þier fegens Huga.

† 5. Caiphas hafde hier um spaad, Hentugast munde þetta Raad, Ad dæe Einn fyrer Alla. † Embættes mæste Andenn þar, af þui Hiartad ei vissi

 þar,

þar, Sañleik Guds siñe valla.

6. Balaams Dæme eins var eitt, Andagypt sliik var honum veitt, Spaklega Tungañ sparde, Hañ hafde i Siñe Hreckia-Raad, Hiartad fieck ecke Sañleiks gaad, Þvi hañ Fiegyrndeñ þiarde.

7. O JEsu! lææt þiñ Anda hier, alldrei vijkia i burt fraa mier, Leid mig Veg Lijfsens Orda, S o Hiartad bæde og Maaled mitt, Mykle samhuga Nafned þitt, Hollds Gyrnd og Hræsne forda.

† 8. Til Caiphas voru komner señ, Kieñevallded og Stioornar-Meñ, Biskupeñ þegar ad Bragde, Leitar Andsvars til Lausnarans, um Læresveina og Kieñina hañs, Eñ JEsus aptur sagde:

9. Opeñberlega eñ ecke leynt, J Musterenu kienda eg beint, Hvad spyr þu mig um þetta? Kuñgiørd meiga þar vm þier, Þeir sem Lærdoomeñ heyrdu af mier, Þa læættu þig Leidrietta. †

10. Giæt ad mijn Saal og siaadu þar, Sonur Guds under Rañsak var, Krafdur þad Kvollded eina, A Kvollde hveriu þu koma skallt, Kvollds-Reikning vid þig siaalfañ hallt, Med Kvollds-Offurs Ydran hreina.

11. Þu Guds Kieñemañ þeink um þad, Þar mune um sijder grenslast ad, Hverneñ og hvad hier kiender, ad Læresveinum mun lijka spurt, sem liet þitt Gaaleyse villast burt, Huxa glogt hvar vid lender.

12. JEsus vill ad þijn Kieñing klaar, Kroptug sie hrein og Opeñskaar, Lijk hvellum Lvdurs Hlio-

me,

me, Laun-Smiadran øll og Hræsnen haal, hindrar Guds Dyrd en viller Saal, Straffast med straungum Doome.

13. Vangiætslan mijn er margvijsleg, Milldaste JEsu beide eg þig, Vægdu Veikleika mijnum, Forsoomun eingen sanst hiaa þier, Fullnadar Bert þad tel eg mier, Styrk veittu Pioonum þijnum.

14. Eins er hier einen øllum riett, Alvarleg Kienning fyrer sett, Ord Guds elske og lære, Trwen Innvortes efle Gied, Einardleg Jaatning lijka med, Avoxt hid ytra fære.

† 15. Byskups Pioon ein i Bræde þo, Blessadan JEsum Prwstur sloo, So þad Ritningen seger, Hoogværlegt Andsvar HErran gaf. † Honum Saal mijn þad lærdu af, um Sakleyse þitt e þeiger.

16. O, vart Samvitskan Adam sloo, Illan Kinroda sieck han þo, J fyrsta Falle sijnu, Pess vegna JEsus Hogged hast, hlaut ad lijda og Rod na fast, Allra fyrst i hans Pijnu.

17. DRotten JEsus eg þacka þier, þetta leidstu til Frelsis mier, Eg bid Astseme þijna, Samvitsku Sløgen Svida skiæd, a Saalu mine þu Myk og Græd, burt-taktu Blygdun mijna, Amen.

II. Psalmur.

Um Afneitan Peturs.

Ton, Dagur i Austre øllu.

GUDspialls Historiañ gietur, gripeñ þa JEsus var, Aller señ utañ Petur, yfergæfu hañ þar, Og Lærefveiñ eiñ añar, Aleingdar geingu hlloott, HErrañs Braut Hrigdar saña, Harla dimt var af Noott.

2. Caiphas Kieñemañe, kuñugur Lærefveiñ, Jñgeingur ert med Sañe, wreftood Petur eiñ, Ambaatt upplwka beider, Okiendañ Petrum þa, J Forsal til Lydsens leider. † Lærdoom hier fiña maa.

3. Kross-Ferle ad fylgia þijnum, Fyser mig JEsus kiær, vorkyntu Veykleik minum, Po verde eg Aleingdar fiær, Pa Trw og Pol vill brotna, Preynger ad Neydeñ vond, Neys þu vid Neyreñ brotna, Og riett mier þijna Hond.

† 4. Kol-Elld þvi kallt var nærsta, Kveikt hafde Præla-Lid, Petur med Sturlan stærsta, stood hiaa þeim Logañ vid, Ambaatt hañ Ein sprogsette, af sier þad heyra liet, Mun þesse Mañ (hun friette) Med JEsu af Nazareth?

5. Hañ neitar hradt ad Bragde, hræddur vid Ordeñ bist, þañ sig ei þeckia sagde: Pa gool nu Haneñ fyrst, Ætlar sier wt ad rijma, Oñur Persona hañ saa, talar i Añañ Tijma, til þeirra er stoodu hiaa.

6. Af Nazareth nu er þesse, nykomeñ JEsu med, hiñar Gied trw eg þad hvesse, hver Madur spyria ried: Ertu eiñ af hañs Sveinum? Eñ Pet-

ur

ur neita vañ, sagde med Eide einum: Alldrei peckta eg hañ.

7. Pridia Siñ par til logdu, Pionar Caiphas bert, Maalfæred sumer sogdu: Seiger til hver þu ert, Frænde Malchus ried mæla: Munde eg þig ecke siaa (giet eg sijst Grun mig tæla) J Gardenum JEsu hiaa?

8. Petur med kliwgu Bragde, hyrdlega sagde Ney: Soor sig og sart vid lagde, soddañ Mañ þeckte hañ ei, Glogt þegar giordest þetta, gool Haneñ Añad Siñ, † Sijst matte Sorgum lietta, Swt slaug i Briooſted iñ.

9. Saal miñ þier Faare forda, freklega voga sijst, aan Leysis DRottens Orda, Ostyrkt er Hollded vijst, þykest þu stodugt standa, stilla þiñ Metnad þarft, hver sier vogar i Vanda, Von er saa falle snart.

10. Adur i Allden-Garde, Ohræddur Petur var, Kallmeñsku Hugureñ harde, hañs sig Auglijste þar, Audvird Ambaatt hañ hrellde, ofmiog þvi skielfast vañ, frá Sañleik sijdañ fellde, Sama þig henda kañ.

11. Kol-Ellde kveiktum jafnast, Kotlande Veralldar Prial, Prælar Syndaña safnast, samañ vid Losta-Baal, Fuller med Fals og Villu, forðastu þeirra Glis, Vtijd er med þeim Illu, Einfolldum bwed Slis.

12. Ambaatt med ygldu Bragde, er þesse Verolld leid, morguñ Mein-Snorur lagde, miog aa

Spott-Yrden̄ greid, Pijed med Prælum sijnum, Pioona Guds laſtad ſær, Styrk mig med Mætte þijnum, moothen̄e O Drotten̄ kiær.

† 13. Epter Afneitan eina, wt villde Petur gaa, Hugde han̄ Braut ſier beina, bwna þeim Solle fraa, þa kom eitt odru verra, um̄krijngdu Prælar han̄, Affoor ſin̄ ſæla HErra, ſier og formæla van̄. †

14. Hægt er hverium ad ſtofna, J Hættu og Vanda Spil, Forvitnes Dælſkan̄ dofna, dreguꝛ þar margan̄ til, Ogiæfu Gilldran̄ þraungva, greip ſkiott þan̄ kun̄e ad naa, wtkomu Von fieck ongva, Ad þvi i Tijma gaa.

15. Opt maa af Mæle þeckia, Man̄en̄ hver hellſt han̄ er, ſig mun fyrſt ſiaalfan̄ bleckia, ſa med Laſt-Mælge fer, Goodur af Giede hreinu, Good-Ordur reyneſt vijſt, fullur af Jllu einu, Jllyrden̄ ſparar ſijſt.

16. Hryggeleg Hroſun hente, heilagan̄ Drottens Pioon, Synden̄ miog ſaart han̄ ſpente, Saalar var bwed Tioon, Hvad mun eg Mattar naumur, meiga þa ſtandaſt vid, Vangiæten̄, Veſæll og Aumur, Vielum og Hreckia Snid?

17. J Veralldar Vondſku Solle, velkeſt eg JEſu hier, Falle þad opt mier olle, Oſtödugt Hollded er, Megnar ei moote ad ſtanda, mijn Hreyſte Natturlig, Laattu þitt Lioos og Anda, leida og ſtyrkia mig, Amen.

12. Pſálmur.

Um̃ Ydran Peturs.

Ton, Kom Ande Heilage.

†

PEtur þar sat i Sal, hiaa Sveinum iñe, Tvent hafde Hana-Gal, heyrt ad þvi Siñe.

2. Bweñ var Prisvar þa, hvert hañ ad neita, sier JEsum slæañ fraa, Sorg maa þad heita.

3. ORotteñ vor veik sier vid, vijst uñ þad giet ur, Liwfur med Lijknar Sid, og leit aa Petur.

4. Strax slaug i Huga hañs, hvad þo sijst varde, Lausnarans Ord og Ans, J Alldengarde.

5. Blygdadest braatt vid þad, Briootst fullt af Trega, gieck wt wr greindum Stad, og griet beisklega †

6. Siaa þu med sañre Trw, Saal mijn aastkiæra, Hvad framar hefur þu, hier af ad læra.

7. Haatt galar Haneñ hier, J hvers Mañs Siede, drygdar þa Synder sier, sem Petur skiede.

8. Saarlega Samviskañ, Sekañ aaklagar, Jñvortes aumañ Mañ, aangrar og nagar.

9. Fær hañ sig frælsañ sijst, þo fiñest brelldur, Sem Fugl vid Snwning snijst, Peim Snarañ helldur.

10. Vijkia þo vilie hañ, fraa Vondsku Hætte, orka þvi ecke kañ, af eigeñ Mætte.

11. Upp þo sier ætle braatt, aptur ad standa, sellur hañ þegar þraatt, J þijngre Vanda.

12. Løgmaal Guds hroopar haatt, Hana-Gal Añad, seiger og syner þraatt, Hvad sie þier bañad.

13. Pad þvijngar þrwgar med, Pad slær og

lemur, Sorgande Syndugt Sted, ſærir og fremur.

14. Pad verkar Sorg og Smt, þeim ſeka Mañe, hiaalpar þo eingvum wt, wr Synda Bañe.

15. Hollded þar þriootſkaſt vid, og þyker illa, Eykſt aa þañ Synda Sid, Svik Hræſne og Villa.

16. Eñ JEſu Allt ſkijrt, Anda Guds þijder, Saa giører hægt og hijtt, Hiartad um ſijder.

17. Lætur hañ Logmaal biſt, Lemia og hræda, Epter þad ſer hañ ſyrſt, ad frida og græda.

18. Ord JEſu edla ſætt, er hañs Verkfære, helſt fær þad Hugañ kiært, Po hreldur være.

19. Hañ giefur hreina Trw, Hañ Falleñ reiſer, Hañ Veikañ hreſſer nu, Hañ Bundeñ leyſer.

20. Ei er i ſiaalfs Valld ſett, Sem nockrer meina, Pferboot Pdran riett, Og Trweñ hreina.

21. Hende þig Hroſun braad, ſem helgañ Petur, under Guds aattu Naad, hvert ydraſt gietur.

22. Heimſka er verſta viiſt, vid þad ad dyliaſt, þu muner þa þier lijtſt, vid Prauter ſkiliaſt.

23 Ef JEſus ad þier ſnijr, med Aſtar Hoote, Lijtſu þa Huga hijr, honum aa moote.

24. Graata ſkallt Glæpe ſaart, eñ Gude trwa, Elſka hañs Orded klaart, fraa Illu ſnwa.

25. Onyt er Pdran tæp, ad þvi ſkallt hyggia, Ef þu i giordum Glæp, Gyrneſt ad liggia.

26. Petur þa formerkt ſieck, Fall-Hroſun ſlijka, wr Synda Salnum gieck, So giordu lijka.

27. O JEſu! ad mier ſnw, Aſioonu þiñe, ſiaadu mig ſærdañ nu, aa Saalu miñe,

28. Þegar eg brasa hier, hvad mieg opt sanast, bend þu i Myskun mier, so mege eg vid kanast.
29. Opt liit eg upp til þiin, Auaum grætande, Liittu þvi siwst til miin, so leysest Vande, Amen.

13. Psalmur.

Um Caiphas Doom.

Ton, JEsus Guds Son Eingieten.

†

FOringiar Presta feingu, Fals-Vitne morg til-sett, Frwslega fram ad geingu, Fuller med Svik og Prett, Samhlioóda urdu eige, Uppdicktad mar-gt þo sege, JEsus þa þagde sliett. †
2. Lær þu ef Ligum mæter, Liifs-Reglu Sæl miin hier, Med Forsse og Pioost ei þræter, þræ.eta so til ber, Hoogvær Pogn Heypter stiller, Heimsk-ordur Sanleik spiller, Opt fyrer siælfum sier.
3. Hyrt alldrei hvad sem gyllder, ad hætta at Osatt Mæl, hvert veria edur sækia villder, Verdur þad morgum Tæl, Munur sæ laungum lygur, Frai Lucku og Blessan hnijgur, Han deyder siina Sæl.
4. Sanleiks Vitne þo seige, Sekan mig Gude hiæ, Ottast þarf eg nu eige, Assokun hef eg þa, Liwgvotta Lyge megna, Leid JEsus mina vegna, Klogun mig keypte fræ.
† 5. Caiphas friette fyrstur, Falsklega HErran ad Siælfur hvert sie han Christur, Og so en fram-ar kvad, Vid sanan Gud eg þig sære, Ef Sonur

hans

hañs ertu hiñ kiære, Segdu oss satt um̃ þad.

6. JEsus jatar ad Stundu, Jafnframt þvi so nam tiaa, Son Mañsins siaa þeir munda, sitia þadañ i fraa, Til Kraptarens Hægre Handar, og hier epter komanda, skiæraſta Skye aa.

7. Kieñemañ reif sijn Klæde, Kvad slijkt Guds-Lastan er, ad spyr med Ogna Bræde, um̃ þad hvad hallde þier? Allt Narded under tekur, Er hañ vijst Dauda sekur, Soddañ sambyckium vier. †

8. JEsus ei ansa hyrdte, aadur þa loged var, Guds Nafn þo giarnañ virdte, Gaf þvi Caipha Svar, Lygd Heims þo lijted sæter, Lausnarans Dæmes giæter, Leita Guds Lofdyrdar.

9. Hygg ad og herm̃ hid saña, Hvenær sem til er reynt, Hrædst ei Hootaner Maña, Hallt þiñs Jatning beint, Giæt vel ad geymer þetta, Guds Ord og Trwna rietta, Medkiendu Liooſt og Leynt.

10. Caiphas Løgsogn leida, Lært hafa marger eñ, hvad sem Hofdingiar beida, hiner aalykta señ, Vinskap sig villa laata, Viliande Naungu jaata, Fordeſt þad froomer Meñ.

11. Su er mijn Huggun sama, sem þijn var JEsus miñ, Krossiñ þa ad vill ama, Offsokn og Hormung stiñ, hiaa þiñe Hægre Hende, hier þo ad Lijfed ende, Fagnadar Nægd eg fiñ.

12. Þier til Gudloſtun lagde, Liwgande Kieñe-mañ, Dauda sekañ þig sagde. Sañlega Urskurd þañ, aatte eg ad heyra helldur, Hart med riettu Sakfelldur, Vijst eg nvog til þess vañ.

13. Andlegt Valld einum Roome, Urskurdar Daudan hier, DRotten i Raudar Doome, dæmer hvi Liifed mier, Packa eg Elsku hiñe, Pu keypter Saalu miñe, Friijun og Frelse hier, Amen.

14. Psalmur.

Um̃ Pioonaña Spott vid Christum.

Ton, Allsagurt Livos oss birtest bræatt.

†

EPter hañ Doom sem allra fyrst, Andleger dæmdu um̃ HErrañ Christ, hafa þeir hvi ad þa var Roott, Pegar til Hvijldar geinged skiott.

2. DRotteñ vor epter þreyttur þar, Præum til Giærslu feingeñ var, Giorde ad honum Gis og Daar, Gudlausra Maña Flockur þraar.

3. Hædung, Spottyrde, Hroop og Briixl, Hver sliet med ødrum gaunga æ viixl, Hræktu og sloou HErrañ þar, hañ þo æ medañ bundeñ var. †

4. Siaæ þu og skoda Saala mijn, Saklausa Lambsens beysku Pijn, Huxa vandlega um̃ þad allt, af þessu hvad þu læra skallt.

5. Hañ sem ad Nætur-Hvijld og Roo, hverre Skiepnu af Myskun bioo, J siñe Ogna Eymda-Stærd, Eingvañ Kost fieck æ neiñe Værd.

6. Hvijldar-Roott marga hef eg þaad, HErra JEsu af hiñe Naad, Kvol þijn Eymdum mig keypte fraæ, Kañast eg nu vid Giædsku þa.

7. Nær sem eg reyne Sorg og Soott, Seinast ad kiemur Daudans Roott, Nætur-Kvala sun

neyddu

neyddu þig, Nioota láttu þo JEsu mig!

8. Samvitsku-Slog og Satans-Hard, Sefe JEsu þijn blessud Nard, Ofbod Daudans og Andlaats Pijn, aftake og myke Giætskañ þijn.

9. Margur (og viijst þad maklegt er) mieg þessum Skalkum formæler, Po fiñast nockrer hier i Heim, ad Headun allre lijker þeim.

10. Hvad giora þeir sem hier a Jord, hafa ad Spotte DRottens Ord; Lifa i Glæpum lioost til Sañs, Lasta og Forsmaa Pioona hañs.

11. Saa sem Guds Nard og Sañleikañ, Sier Pecker Veit og Skynia kañ, Kukl og Fiolkynge kyñer sier, Caiphas Prælum verre er.

12. Soneñ Guds ecke þecktu þeir, Pvi Syndga hiner laangtum meir, sem kallast vilia Christner best, Christum þo lasta allra mest.

13. Hræsnarar þeir sem Hrecke og Synd, hylia þo under Froomleiks Mynd, Lijkiast þessum sem Lausnarañ, Lomdu blindande og spiodu hañ.

14. Hverium sem Spott og Hædne er kiær, hañ geingur þessum Selskap nær Forsmaan Gudrækins Faatæks Mañs, Fyrerlitning er Skaparans.

15. O! Vesæll Madur ad þvi gaa, epter mun koma Tijme saa, sama hvad nidur sæder hier, siaalfur aan Efa upp þo sker.

16. Ef hier a Jord er Hroop og Hard, Hædne og Gudlast nidursærd, Uppskored verdur eilijft Spie, Agg og Forsmaan i Helvijte.

17.

17. Etla þu ecke aumur Mañ, áskomast mune Straffslaust hañ, Sem Soneñ hefur hier hædt og spiad, horfe Fadereñ uppa þad.

18. Hvad JEsus nu um̃ Nætur Skeid, Naudstaddur hier af Moñum leid, Ogudlegur um̃ Eikifd þa, af illum Dioflum lijda maa.

19. Okiendum þier, þo aumur sie, alldrei tillegg þu Hæd nie Spie, Þu veitst ei hvern þu hittet þar, helldur eñ þesser Gydingar.

20. Siaalfañ slær mig nu Hiartad hart, hef eg aan Efa miken̄ Part, af soddañ Illsku aastundad, Audmiwklega eg medgeing þad.

21. Saad hef eg nidur Synda Root, Svijvirding mijn er morg og lioot, Uppskieru Tijmañ Ottast eg, aangrast þvi Saaleñ næsta miog.

22 HErra miñ JEsu Hormung þijn, Huggun er bæde og Lækning mijn, Sakleyse vijst þu saader hier; Sæluñar Avoxt gafstu mier.

23. Blood Dropar þijner, blessad Saad, ber þañ Avoxt sem heiter Naad, Þañ sama Gud mier sialfur gaf, Saaluhiaalp mijn þar sprettur af.

24. Hæddur varstu til Heidurs mier, Hogg þijn og Slog mijn Lækning er; Alldrei min Dioful eiga Vallð, aa mig ad leggia Synda Giallð.

25. Eñ þier til Heidurs aptur aa moot, ydrast vil eg og giora Boot, Hollds Vilia giarnañ hepta miñ, Hiaalpe mier JEsu Kraptur þiñ, Amen.

15. Pſalmur.

Um̃ Raadſtefnu Preſtaña yfer Chriſto.

Ton, Chriſts er koma fyrer Hondum.

†

MOrgen arla uppe voru, Olldungar Juda ſeñ, So til Samfundar fooru, fyrſter þo Kieñe- Meñ, J Raadſlag lietu leidaſt, lijkar þad ollum vel, Hverneñ þeir giæte greidaſt, Guds Syne ko- med i Hel.

2. Heimtu med Heiptar Lundu, HErrañ vorn til ſijn brætt, Orſøk þvi aungva fundu, aller ſeñ mælltu hætt: Seig oſs ef ertu Chriſtur, einaſte Son Guds ſa, Grædareñ Giæſku lyſtur, Gaf Andſvar þar uppa.

3. Po ydur eg þad ſeige, Ecke ſamt trwe þier, Andſvared mier og eige, ef eg ſpyr nockurs hier, Mañſins Son ſiaed ſitia, ſeñ hiaa Guds Hægre Hlid, J Skije mun eiñeñ vitia, aptur med Dijrd- ar Sid.

4. Ertu Guds Son þeir ſogdu? Svarade DRotteñ, Jaa, Diarfer þañ Doom aa logdu: Dauda-Madur er ſaa, Uppſtoodu ſtrax ad Stun- du, Stríd þeim i Hiarta brañ, Frelſarañ Fiøt- rum bundu, Færdu Pilato hañ. †

5. Hier maattu Saal mijn ſaña, ſo geingur þad til vijſt, Aſtundan Jllvirkiaña, Umbyggiu vantar ſijſt, aarla þeir Blunde bregda, Binda faſt oll ſijn Raad, Klooklega Hreckium hegda, Hver ſem þeſs ſenge gaad.

6. Eñ

6. Eñ þu sem ætt ad vera, Utvaleñ DRottens Pioon, Verk hans og Vilia ad giera, og varast þitt Saalar. Tioon, Andvara eingvañ hefur, Umhygg-iu lijtell sieſt, Vid Glis Heims Saalaus sefur, Gud nærde soddañ Brest.

7. Marger upp ærla rijſa, Ei gieta sofed vært, Epter Aud Heimſens hnyſa, Hollds-Gagned er þeim kiært, Saaleñ i Briooſte sofnud, Syneſt ad meſtu daud, Til allra Dygda dofnud, sem DRotteñ hellſt þo baud.

8. Forſioonar Verk-Meñ vijſer, Vijngards DRottens i, Fyrſt þa Dags-Lioomeñ lijſer, Liwſt bid eg giæte ad þvi, uñ ſitt Embætte hygge, ærla glørd Bæneñ ſie, Jdiulauſer ei ligge, J Lijkamans Giaalijſe.

9. Haturs-Meñ HErrans vaka, Hyxande ad giora Tioon, Epter þvi ættu ad taka, Ef ertu hans Trygda-Pioon, Vilier þu vid þeim ſporna, og varaſt þeirra Hæd, ærla Dags alla Morgna, Vid Ord Guds halltu Raad.

10. Peink nu i þijnu Hiarta, Þar næſt i Añañ Stad, Hvar uñ HErrañ ried kvarta, Hyggia mættu þar ad, Ordum hans ecke treyſtu Illgiarn-er Jwdar þeir, wr Spurning eingre leyſtu, AE þvi veſtnudu meir.

11. Hver trwer nu hart þo hoote, HErrañ Syndugum Lyd? Allſæſter iña æ moote, Ydran-ar Svoreñ blijd, Hyrtingar hiaalpa ecke, Helmur veſtnande fer, Blindleikeñ trw eg oſs blecke, Bwed

Straff nœlægt er.

12. Vijst er eg veikur ad trwa, veitstu þad JEsu best, Frœ Syndum seiñ ad snwa, Sodd añ mig angrar mest, Po framast þad eg megna, Pijnum Ordum eg vil, Treysta og giarnañ giegna, Gief þu mier Nœd þar til.

13. Par-næst ad þessu giæter, Pad er oss Lærdooms Grein, Ef þu Oriette mæter, Affokun dug-er ei nein; Hafdu þa Bidlund hyra, HErrañ mun til þijn siœ, Lœt Polgieds-Dœmed dyra, DRottens þig hugga þa.

14. Mier er sem i Eyrum hlioome, Urskurdur DRottens sœ, œrla œ Effta Doome, upp þegar Dauder stœ, Affokun ei mun stoda, Andsvor nie Spurningar, Sœ stendur vijst i Boda, sem verdur sekur þar.

15. Hier er nu Kostur ad heyra, HErrañ talande i Nœd, Opna JEsus mitt Eyra, So ad þvi feinge gœd, Hoogvær vors Bata bijdur, Blessadur þessa Tijd, Añars Heims er hañ strijdur, ollum Forherdtum Lijd.

16. Arla Urskurdeñ logdu, œ þig Gydingar þo, JEsu, og sekañ sogdu, Selldu þig Pilato, œrla œ Effta Deige, Affokun gillder sw, Til Dauda eg dœmest ·ige, DRotteñ þess miñest þu.

17. Arla Dags uppvaknadur, ætijd eg miñest þijn, JEsu miñ Hiœlpar hradur, Hyxa þu æ til mijn, Arla œ Effta Doome, Affokun vertu mier, Miñstu þa Frelsareñ froome, Hvad fyrer mig leidstu hier, Amen. 16. Ps.

16. Psálmur.
Um̃ Judasar Jdran.
Ton, Konung David sem kiende.

†

JUdas i Syrndar Grade, Af Sydingunum fyrst, Priaatijge Peninga hade, Hvi sveik hañ HErrañ Christ, Lioost þegar lijta vañ, DRotteñ var nu til Dauda, Dæmdur og þwngra Nauda, Jdradest epter hañ.

2. Greidt i Mustered geingur, Greiner so Nitning fra, um̃ Sylfred synte ei leingur, Señ vill þad Prestum fa, Sagde med sarum Mood, O! hvad eg giorde illa, Pa yfer mig kom sw Villa, Ad sveik eg Saklaust Blood.

3. Lidsemd Prestarner løgdu, Litla sem Von var ad, Hardlynder honum søgdu, Hvad eigum vier med þad? Pu maatt Eiñ sia um̃ þig, Sylfreuu a Goolfed Grijtte, Gieck þadañ miog sier flijtte, Og heingde sialfañ sig.

4 Radstefnu Herrar hielldu, Hættu þar seinast vid, Fyrer Akur sialfer selldu, Sylfred Leyrkiera Smid, adur sagt um̃ þad var, J Spadooms Spanum̃ soñum, Sa var Vegferdarmoñum, Giefeñ til Greftrunar. †

5. Sia hier hvad illañ Enda, Otrygd og Svikeñ fa, Judasar Lijkar lenda, Leiks Brood ur sijnum hia, Andskoteñ Illsku flar, Eñ hefur Snoru snwna, Snoggalega þeim til bwna, sem

fara

fara med Fals og Daar.

6. Otrw sin eigen Herra, Aetijd um Hælsen sloo, Eingen fieck af þvi verra, En sa Meinlausum bioo, Forræde, Fals og Viel. Judas þvi Heinging hendte, Han Følkum til sijn bendte, Eins og Achitophel.

7. Fie-Gyrnden Judas sellde, Fyrst var hans Adteckt sw, Guds Son Gydingum sellde, Gleymde þvi Aeru og Trw, So til um sijder gieck, Kastade keyptum Aude, Pa kvalde Sorg og Daude, Huggun alls eingva fieck.

8. Under-Root allra Lasta, Agyrnden kølluð er, Froomleika fra sier kasta, Fiarploogs Men Agiarner, sem freklega elska Fied, Aude med Okre safna, Andlegre Blessan hafna, En setia Saal i Ved.

9. Ann ad hvert er i Vonum, Auduren fagur nu, Hafnar þier, Ellegar hønum, Hryggur burt kastar þu, Pa Dauden þreinger ad, Agyrnden Otæpt svelger, Af þvi Saalena velger, J kølldum Kvala Stad.

10. False og Fie-Gyrnd rængre, Forda þier Saal miin bliid, So mæter ei Ogn nie Angre, Pa ad fer Daudans Tijd, Vird lijtels Veralldar Ploog, Hver sa sier Lynda lætur Pad lienar ORotten mætur, Sa hefur alls Nægta noog.

11. Opt JEsus ædur hafde, Aminning Judas giort, Hreckviisen Hiartad vafde, Han hiellt þad Einskis vert, Nu kom þar sinen ad, Tilsogn hatade

ade hreina, Huggun sieck þvi ei neina, Varastu Vijte þad.

12. Eñ hvad framleidde hañ illa, adur Lijfernsed sitt, Þesse þo var hañs Villa, verre eñ allt añad hitt, Ad hañ Orvænting med, Saal og Lijf sette i Vanda, Synd a moot Heilogum Anda, helld eg hier hafe skied.

13. J DRottne ef villtu deyia, DRottne þa tifdu hier, Til Jlls laat ei þig teygia, Ord Guds sie kiærast þier, Sæll er saa so vid bijst, Eñ ef þig Ofall hender, Aptur i Tijma vender, Undañdrag Jdran sijst.

14. Brot þijn skallt bliwgur jata, Eñ bid þo Gud um Naad, Af Hiarta hryggur grata, Eñ heilnæm þiggia Raad, Umfram allt þeinktu þo, Son Guds bar þijnar Synder, Og so þu Myskun finder, Saklaus fyrer sekañ doo.

15. DRotteñ laat mig ei dyliast, Diarflega Synder vid, Þo hier um Stund mege hyliast, HErra trwr þess eg bid, Nær Heime fer eg fra, Orvænting ei mier grande, Ord þitt og Sañleiks Ande, Hiarta mitt hugge þa.

17. Psalmur.

Um̃ Leyr-Pottarans Akur.

Ton, Fader a Himna Hæd.

✝

SO sem fyrr sagt er fra, Sylfur-Peninga þa, Hverier Loks Judas hrelldu, Hofud Prestarner

arner selldu.

2. Og keyptu Eiñ til Sañs, Akur Pott-Makarans, Par maa fulli Frelse hafa, Framande Meñ ad grafa. †

3. Par fiñst Ein Pijding fijn, hefs giættu Saala miin: Af Guds aasettu Raade, uñ pad Zacharias spaade.

4. Lykest Leyrkiera Smid, Lijknsamur D Rott eñ vid, Sem fyrr Esajas sagde, Siaalfur pad riett wtlagde.

5 Af Leyr med Lijfsins Krapt, Liet hañ Mañkyned skapt, Hrein Kier til Heidurs setur, Hin oñur lægra metur.

6. D Rotteñ Eiñ Akur aa, Er honum falur saa, Miñstu hañ Mykun heiter, Mæddum Lyd Huggun veiter.

7. JEsus Eiñ er saa Mañ, Sem Akureñ keypte pañ, Eñ hañs Blood-Dropar blijder, Borgunar Gialldeð pijder.

8. Framande Foolked pad, Sem fieck ei neiñ Hvijldar Stad, Eruin vier Sorgum setner, af Syndugu Edle gietner.

9. Allskoñar Edled vort, Utlenda hefur giort, Ois fraa Eilijfre Glede, J Adams Falle pad skiede.

10. Saaleñ i Utlegd er, Æ medañ dvelst hun hier, J Holldsins Hreyse naumu, halldeñ Faangelse aumu.

11. Daudeñ med dapre Swt, dregur uñ sijder

er wt, Hana, þa Hreysed brotnar, Holldet i Jor-
du rotnar.

12. Eins og wtkastad Hræ, ef eg riett Kyniad
sæ, Hiælparlaus Sæl mæ heita, Hvijldar kañ
sier ei leita.

13. Hættu og Hormung þa, HErrañ miñ JE-
sus sa, Ond vora af Ast og Millde, wr Utlegd kau-
pa villde.

14. Faderen falt þad liet, Fridar Stad Sæl-
um hiet, Ef Sonureñ Giallð þad greidde, sem
Guds Riettlæted beidde.

15. Opnade Siooden siñ, Sonur Guds JEs-
us miñ, Hwdstrijktur, Kvaleñ, Krijndur, æ
Krosse til Dauda pijndur.

16. Blood-Dropar dundu þar, Dijrasta Gi-
alld þad var, Keyptañ Akur þvi eigum, Ohrædd-
er deya megum.

17. Hier þegar verdur Hollð, huled i Jardar
Mollð, Sæleñ Hrygdarlaust hvijler, heñe Guds
Myskun skijler.

18. Eñ þu skallt ad þvi gæ, Akursins Greftran
þa, eingver utañ þeir feingu, J Jerusalem geingu.

19. Christneñ Guds hier uñ Heim, heiter Je-
rusalem, J hana iñkomast hlijtur, hver sem Mysk-
unar nijtur.

20. J heñe hver eiñ sa er, æ JEsum trwer hier,
Skijrdur, og alla Vega, Ydrau gioter Daglega.

21. Ofvijdeñ er eg nu, af þvi eg hef þa Trw,
Myskun Guds Sælu mijna, mun taka i Voktun
sijna.

22. Hverneñ sem Holldeð ser, hier þegar Lijfeð þver, JEsus i Umſioon þiñe, Ohætt er Saalu miñe.

23. Jeg loſa Lausnareñ þig, sem leyster vor Utlegð mig, Hviilð næ eg Naaðar ſpakre, nu i Myrkunar Akre.

24. Pu gafſt mier Akureñ þiñ, hier gief eg aptur miñ, Aſt þijna æ eg rijka, eigðu mitt Hiartað lijka.

25. Eg gief og allañ hier, æ meðañ toore eg hier, Avoxteñ Jðiu miñar, J Akre Christne þiñar.

26. Eins bið eg aumur Præll, að uñer þu JEſus ſæll, liðnum Lijkama mijnum, Legſtað i Akre þijnum.

27. Hveite Korn hecktu þitt, þa uppriis Holldeð mitt, J Bindine Barna þiña, Bleſſun laat þu mig ſiña, Amen.

18. Pſalmur.

Um̃ Aklogun Gyðingaña fyrer Pilato.

Ton, Sæler eru þeim ſiaalfur Guð.

†

ARla ſem gløgt eg greina vañ, með Guðs Son bundeñ fara; Preſtarner, ſo að pijndeſt hañ, til Pilatum Landsdoomara, J Pijng Hws iñ, það ſama Siñ, ſagt er þo eingeñ kiæme, ſo ecke meir, ſaurguduſt þeir, † Siaa hier Hræſneñar Dæme.

2. Jñgang um̃ Hws Dyr Heiðingians, hiælldu þeir Synd bañaða, Eñ ſaurgaſt æ Bloode Saklauſs Mañs, ſyndeſt þeim eingvañ Skaða,

Heims

Heims Bornum hier, Ovirding er, Aumstoddum Hiaalp ad veita, Guds Ords Forakt, Agyrnd og Pragt, einngen Misgiord skal heita.

† 3. Pilatus sem þad formerkt fieck, fyrst ei þeim Metnad sætte, aan Dvalar siaalfur vt þvi gieck, Embættis Skylldu giætte, Sakargnypt þa, vill fulla faa, framborna af þeirra Munne, Daarordenn fliot, Drambseme moot, Doomarenn finna kunne. †

4. Laat þier ei vera Asmaan ad, ef þu villt froom ur heita, af Pilato lioost ad læra þad, sem Loflegt er epter ad breyta, Raanglæted hans, þess Heidna Mans, hallt þier Mijnkun tvofallda, þeim midur fer, enn honum hier, Hver vill þann Christenn hallda?

5. Alited stoort og Hefdar Haatt, hrædast skyllder þu ecke, Sannleikans giæta ætijd aatt, eingenn Kiassmaal þig blecke. Veru-Gyrnd lioot, Hofmoods- ug Hoot, hæfer sijst Yfer-Monnum, Dramblaatum þar, þu gief Andsvar, Po byggt aa Rokum sonnum.

† 6. Olldungar Juda allra fyrst, uppbaaru Sok Prefallda, Foolkenu þesse fraasnijr vijst, fyrerbijdur ad giallda, Keysarans Skatt, þad seigium vier satt, siaalfur vill Kongur heita, Og Christur sa, sem koma aa, Kvittun og Frid ad veita. †

7. Hier koma framm þaug riettu Rok, Rædu og Panka minna, þier JEsus giefenn var Prefolld Sok, Pad kann eg glogt ad finna, Prefalldleg Sekt, mig þiaade frekt, þar umm eg klagast mætte, Prefallda Stygd, og þwnga Lygd, þu leidst med sogdum Hætte.

8. Fraasnwed Gude allt mitt er, Edled og Lijf faaneyta, Odrum þvi gief eg opt af mier, Jll Dæme so ad breyta, Eñ hier aa moot, med Elsku Hoot, Oll Guds Børn riett þvi trwa, fraa Bolvan, Deyd, Diøfle og Neyd, O Rotteñ ried Lydnum snwa.

9. Gude ætte eg ad greida frij, Gialld, Hlijdne og Packar Skylldur, Rannglega hef eg hallded þvi, høndlad sem Præll Ogylldur, Audsveipneñ þijn fyrer øllum skijn, Astsemdar HErrañ kiære, þu baudst, Giefed (gafst sialfur med) Hvad Guds og Keysarans være.

10. Sañlega hef eg hrokad mier, hærra eñ vera skyllde, Bod og Skipun mijns HErra hier, hallded i miñsta Gyllde, Kongdoom i Heim, og Heidre þeim, hafnader þu og flijder, Haatigneñ þijn, aa Himnum skijn, hun mun byrtast um̃ sijder.

11. Rægdur varstu fyrer raanga Sok, Riettlaate JEsu millde, uppaa þad øll mijn Jllsku Rok, afplaanud verda skyllde, Aklogun sw, sem þolder þu, Þess bid eg HErrañ froome, sie mitt Forsvar; þa fiñst eg þar, fyrer þeim straanga Doome, Amen.

19. Psalmur.

Jaatning Christi fyrer Pilato.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu.

GYdingar hofdu af Hatre fyrst, Hardlega klagad JEsum Christ, sem aadur sagt er fraa, Landsdoomareñ giordi ad gaa, glogt hvad þijdde Fram̃burdur sa.

2. Aklog-

2. Aklogun fyrsta Andleg var, um̃ pad Pilatus siñte ei par, Oñur um̃ Skylldu-Skatt, Hañ visse vel þeir sogdu ei satt, Soddañ Mælum þeyande hratt.

3. Eñ sem þeir nefndu Kongeñ Christ, kom hon um þa til Hugar fyrst, hvad ædur heyrde og nam, Af Judum mællt um̃ Messiam, Ef mætte skie pad kiæme nu fram̃.

4. Pilati Siñe i sumum siñst, Sem um̃ Guds Dyrkun hyxa miñst, Hofdingium Hræsna tijtt, Undersæta Frelsed frijdt, Fiærploogs giarner rækia nu lijtt.

† 5. Hyrdstiooreñ spurde HErrañ þa, Hvert hañ sie Juda Kongur sa? Eñ JEsus aptur tier: Talar þu so af siælfum þier, Eda sogdu adrer þvijlijkt af mier.

6. Pa vard Pilati Peled kallt, Þig hatar sagde hañ Foolked allt, Hvad Illt hefur þu giort? Aptur JEsus ansar bert, Er pad næsta Peinkingar verdt.

7. Mitt Rijke er ecke hiedañ af Heim, Hardt munde añars moote þeim, Strijda miñ Magtar-Her, Sem nu mig selldu j Nauder hier, Svo nædu ecke Gydingar mier.

8. Pilatus aptur ansa vañ, Ertu þo Kongur sagde hañ? Jatade JEsus þvi, Hijngad barst eg Heimeñ i, ad herma skyllde eg Sañleikeñ frij.

9. Hver af Sañleiknum siælfur er, Sa mijna Roddu heyrer hier, Hædnis-Svor hiñ til tañ, Hvad

Hvad er Sanleikur sagde han? So gieck burt med Urskurden han. †

10. Hier mættu Saal mijn heyra fyrst, HErran JEsus er Kongur vijst, Po ecke ad Heimsins Hætt, Soddan vel þu athuga ætt, Pad eykur Glede Hiartanu þrætt.

11. Kongs-Tign þijn JEsus eilijf er, Aller þiggia sijn Vølld af þier, Hofdingiar hier um Heim, Pu Lienar, Giefur, Lænar þeim, Londen, Rijke, Metord og Seim.

12. Fyrer þin Krapt og Frelsis Hond, Forsvara Kongar Rijke og Lond, Sem er þeim underlagt, En moote Diofle og Daudans Magt, Dugger eingen Hofdingia Pract.

13. Pu hefur sigrad Synd og Deyd, Siælfan Dioful og Vijtes Neyd, Hæder eitt herlegt Strijd, Allan so þin lepster Lijd, Lof sie þier um eilijfa Tijd.

14. Andlegt þitt Rijke og eilijft er, Ord Sanleiks þvi riett stioornar hier, Pin Velldes Vondur sæ, Ovine siær mier alla fræ, J þeim Krapte sigra eg þæ.

15. En fyrst þitt Rijke Andlegt var, um þad Heimuren sinte ei par, Han fan ei Hofmood sin, Hiæ þier JEsu HErra min, Hatade allan Goodvilia þin.

16. Undrast þvi Sæl mijn ecke þarft, þo Adkast Veralldar lijder margt, Par um þier þeynkia ber, ertu nu i Utlegd hier, Annars Heims þitt Fodur-Land er. 17.

17. Sannleika Kongsins Sannleiks Raust, sa þarf ad elska Hræsnislaust, Sem er hans Under-Man, Pvi Slægd og Lyge hatar hann, Hreinhiort-udum Mykunar ann.

18. Ef þu miin Saal i Gude glodd, gyrnest ad heyra Kongsins Rodd, giættu þa giorla hier, hvad boda DRottens Pioonar þier, Peirra Kienning Raustenn hans er.

19. Rannsaka Saal miin Ord þad ort, ad verd-ur spurt hvad hefur þu giort, þa HErrann helldur Doom, hiaalpar eingvum Hræsnenn toom, hrein sie Trw i Verkunum froom.

20. Enn sokum þess þu ei saklaus ert, Sialfur fyrr þig hvad hefur þu giort, umm hvern ummliden Dag, Ydran gior og graat þinn Hag, Guds Son bid þad særa i Lag.

21. Allt hef eg JEsus illa giort, Allt þad ad bæta þu komenn ert, umm Allt þvi eg kvittur er, Allt mitt Liif skal Pioona þier, Par til bid eg hiaalpa þu mier.

20. Psalmur.

Umm Aklogun Gydinga fyrer Pilato.

Ton, O-viinanleg Borg er vor Gud.

PIlatus hafde proofad nu, Piislar Sok JEsu giefna, Klien virdtest honum Kongs Tign sw, Pa Christur Sannleik ried nefna, Heims Sannleik heidra lietst, Hædde Guds Sannleik mest, Sann-endenn elska ber, Ord DRottens lauttu þier Kiær-ast þo allra Efna.

† 2. Jafnoodt þa gaanga Jarlen̄ ried, Til Juda wt ad Bragde, Eingva Sok þessum Man̄e med, Maa eg fin̄a han̄ sagde: Gydingar helldur hart, HErran̄ klogudu um̄ margt, Med Æde, Ogn og Dramb, Eins riett sem Meinlaust Lamb; Lausnaren̄ Liwfur þagde.

3. Han̄ hefur uppæst Lijden̄ Lands, Leinge miog vijda kiende, Fraa Galilæa og so til San̄s, Um̄ sijder allt hijngad vende. Pilatus hugde hier, Hrynda þeim Vanda af sier, Herodes hafde þvi, Hyrdstioorn þeim Parte i, Til han̄s þvi HErran̄ sende. †

4. Fyrer mig JEsus þolder þu, Piaaning og beysfa Pijnu, Hiartad gledst þvi eg heyre nu, hroosad Sakleyse þijnu, Synden̄ laa sartt aa mier, Sok fan̄st eingen̄ hiaa þier, So er Sakleyse þitt, san̄lega orded mitt, Vid Maalefne tookstu mijnu.

5. Logmaal DRottens þa Hefndym hart, hootar mier epter Vonum, Aptur min̄ JEsus ansar snart, Eingen̄ Sok fin̄st med honum, Sakleyse mitt til San̄s, Seige eg nu Orded han̄s, Eingen̄ Aklogun fliood, Orka skal neitt aa moot, Mijnum Pollyndes Pioonum.

6. Onytiu Hial og Mælaen̄ mijn, mier til Falls koma ætte, En̄ JEsu blessud Pognen̄ þijn, þad allt fyrer mig bætte, Skyllda mijn aptur er, epter ad breyta hier, þeigiande i þijdre Trw, þola, nær lijd eg nu, Þorf være þess eg giætte.

7. Pilatus meinte Man̄vits Slægd, munde Obrygdul standa, Koma vill þvi med Kiænsku Nægd,

Nægd, Kong Herode i Vanda. Kuña þa Atferd eñ, allmarger Veralldar Meñ. Bid Gud og giæt þijn vel, giarn er Heimur æ Viel, Sælausum Svikeñ granda.

8. Kross-Gaungañ JEsu þesse þijn, þar fyrer eflaust skiede, so hvijlast mætte Sæleñ mijn, sætt i eilijfre Glede, Embættes Omak laungt, opt þo mier fiñest straungt, til Lofs og Pocknunar þier, Pad vil eg giarnañ hier, lijda med liwfu Giede, Amen.

21. Psalmur.

Uñ Herodis Forvitne og hvijta Klæded.

Ton, JEsu Christe þig kalla eg æ.

†

ÞEgar Herodes HErrañ sæ, hañ vard miog gladur næsta; af honum heyrt hafde, og hellst vill sæ, hañs Asynd lijta glæsta, Forviteñ morgu friette ad, Fijsn Holldsins Kapp æ lagde, med bistu Bragde, JEsus took ecke under þad, vid ollum Spurningum þagde. †

2. Marger fiñast eñ hier uñ Heim, Herodis Lijkar rietter, Guds Ord er Skiemt og Gaman þeim, Sem Glens edur nijar Frietter, Forvitneñ Holldsins hnijser þratt, J HErrans Leyndardooma, med Fijsn ei frooma, Aumre Skynseme ætla os-hæatt, alldrei til Skilnings koma.

3. Mañvits Diwpsindne og Menta Glis, marger þa vilia reyna, ad Orde DRottens þeir giora Gis, Gaman Losfegt þad meina, Varastu

Saal mijn Vijteñ reynd, vird þu i hærsta Gillde, þa miklu Millde, alvarlega med goodre Greind, Gud vid þig tala villde.

4. Gud giörer ecke ad Gamne sier, Glæpa-Moñum ad hoota, Kalls-Mælge honum og eingeñ er, ad þu meiger Myskun hliota, Audmiwklega med allre Saat, attu um̃ slijkt ad ræda; og fleire fræda, eñ af þier heyrast alldrei laat, Ord DRotteñs skuler þu hæda.

5. Heyre eg um̃ þig miñ HErra rædt, J Hlaalpræded Orde þijnu, allt syneft mier þa bwed og bætt, Boled i Hiarta mijnu, J Sacramentenu sie eg þig, so sem i Lijking skiærre, med Naad mier nærre. O! hvad gledur, sw Asynd mig, eingeñ fiñst Huggun stærre.

6. Herodes Fijsn var Holldleg sw, hañ ried Forvitne giña, Eñ mijn Saala af Ast og Trw, Andvarpar þig ad fiña, Lofsamleg er sw Luckustund, þa lijt eg þig HErrañ þijde, i þiñe Prijde, Gief mier loksins þañ Fagnadar Fund, Po fyrst um̃ Siñ hier bijde.

7. Pad kieñer HErrañs Pogneñ froom, þar næst i Añañ Maata, Hañ vill ei sijnum Helgedoom, fyrer Handa kasta laata, DRotteñ forsmaaer Drambsamt Gied, Diarflega margs þo freyste, og frekt sier treyste, Hug-stolltum nidur hrinda ried, Hoogværa Saal vid reyste.

† 8. Herodes og hañs Hof-Foolk lijtt, um̃ HErrañ ackta villde, Færde hañ i eitt Fated hvijtt, Forsmaan

smaan þad heita skyllde, Til Pilatum sijdan sendu ei var, So komst i Fridar-Stille, sa Osseñ ille, Drambsom Ofunden aadur bar, Ovinskap þeirra aa mille. †

9. Hvijtt Klæded giorde Haadung hier, HErraň miñ JEsu sæte, Pyrdar Skrwda so skeinkter mier, skynande Guds Riettlæte, Sakleyses Merked þetta þitt, Pijns Foodurs Giæskaň hreina, Pa þeckte alleina, Haň sier og proofar Hiartad mitt, Hvad sem Jllgiarner meina.

10. Heilagra Saalna Hoopur skiær, aa Himnum med Skickun frijda, Til Heidurs hier JEsu HErra kiær, Hvijtum Klædum sig skrijda, Eins hier aa Jordu upp fraa þvi, Eflaust i Miñing-slijka, Med Roksemd rijka, Byrtust Snioo-hvijtum Bwning i, Blessader Einglar lijka.

11. Veittu JEsu þa Myskun mier, Meinleysis skrijddur Klæde, Pioone eg Taallaust med Tryngdum hier, J Trw, Von og Poleñmæde, Riettlætes Skrwda Skarted þitt, skyne aa Saalu miñe, Po Lijf hier liñe, Eins laattu Hollded eirneñ mitt, Afklædast Prioosku siñe.

12. Forlijkast giordu Fiandneñ Tveir, Pa foorstu þar JEsu mille, Eg veit mier gafstu myklu meir, Myskun og Fridar-Stille, hiaa Gude Fodur so til Saňs, Siest eingeñ Reide leingur, Nie Stygdar-Streingur, Daglega mille mijn og haňs, Miñ trwr Frelsare geingur.

13. Hvar sem Ofridur hreyfer sier, af Holld-

sins Veikleik brædum, Mille Christeña Mañs hier, Moote Guds Villia og Rædum, Gæktu þar JEsus mille mest, Med þijnum Fridar Anda, og varna Vanda, Hiaalpa þu so vier huxum best, J hreinum Kiærleik ad standa.

22. Psalmur.

Um̃ Krossfestingar Hroop yfer Christo.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert.

†

SRæ Herode þa Christur kom, Kallar Pilatus sniollum Room, Gydinga Lijd og lioos gaf Rok, Lausnareñ hefde eingva Sok, Samþyckur være og sier til þess, sialfur Kongureñ Herodes. †

2. Sañlega DRotteñ Sakleysed, sier elskar bæde og styrker med, Hiarta og Muñur hvers eins Mañs, Hlijtur ad þioona Vilia hañs, Mælesned gott fær goodañ Room, Giæt þess mijn Saal, og vertu froom.

† 3. Sidur Gydinga sa var þa, Saka-Mañ Eirn þeir skylldu sa, um̃ Paaska Tijmañ fraa Pijslum frij, Pilatus atte ad giegna þvi. † J Frelsis Miñing wr Egypto: Alldrei baud DRotteñ soddañ þo.

4. Sia til mijn Saal ad Sidvaneñ, sijst mege villa Huga þiñ, Fordastu honum ad fylgia hier, Framar eñ Gud Ord leifer þier, Good Meining eingva giører Stod, Gyllda skal meira DRotteñs Bod.

† 5.

† 5. Pilatus Judum sagde so, siaed nu gløgt um Koste Tvo, Eg bijd hier JEsum ydur fram, Eda Mordingian Barrabam. † Han meinte ad yrde hellst med þvi, HErran frá Dauda giefen frij.

6. Þu sær nu gløgt af þessu sied, Þar sem DRottenn er ecke med, J Verke Aforme og Vilia Mans, Verda til einskis Raaden hans, Siervitska Hollðsins svikul er, So sem Pilatum skiede hier.

† 7. Yfer-Mennerner allra fyrst, Óskudu ad DRottenn Krossfestest, Almwgan so i anan Stad, Eggiudu mest ad bidia um þad, Barrabas Utlausn skyllde skie, skilen JEsus fra Lijfe sie. †

8. Veralldar Dæmen varast skallt, Vogadu ecke ad giora þad allt, Sem Hofdingiarner nu hafast ad, Þo Heimuren kalle Loflegt þad, Ef Blindur leider Blindan hier, Badum þeim hætt vid Falle er.

9. Hver þig eggiar a Jllverk bráð, Alldrei gacktu med þeim i Rað, Vist þu þad ei fyrer Metord Mans, Ad missa Guds Rad og Vinskap hans; Hvorugur Anars bæter Bøl, Þo bader rate i Straff og Kvøl.

10. Yfer-Monunum er þvi vandt, Undersaatarner hnijsa grant, Epter þvi sem fyrer Augun ber, Audnæmast þo hid Vonda er, Hvad Hofdingiarner hafast ad, Hiner ætla sier leyfest þad.

11. Jll Epterdæme a alla Grein, Eru samlijkt vid Mylnu-Stein, vilier þu vera af Faare frials,

Festu hañ alldrei þier vid Hals, J Guds Otta fra þier Glæpum hrind, Good vertu odrum Fyrermynd.

12. Hws-Frw Pilati holl gaf Rad, Hefde hañ betur ad þvi gad, Goodar Kvinur þess giæte mest, Giarnañ astunde Dæmeñ best, Abigael fær Æru og Sæmd, Jlla Jessabel verdur Ræmd.

13. Set eg þad nu i Siñe mier, sæte JEsu ad giæta ad þier, Aller hroopudu allt um kring, Yfer þig Dauda og Krossfesting, Sem Lamb Meinlausast þagder þu, Par af stendur mier Huggun trw.

14. Løgmalsins Bølvan bitur og sterk, Banvæñ Diøfull og øll mijn Verk, Po hroopa vilie nu hver fyrer sig, Hefnd og Fordæming yfer mig, Nyt eg miñ JEsus pijn i þvi, Fra þeirra Klogun verd eg frij.

15. Afelles-Doomsens Ogna Hroop, Ytstu Myrkraña Vein og Op, Alldrei mun koma ad Eyrum mijn, Eyrun blessud fyrst heyrdu þijn, Kall og Hæreyste kringum sig, Fra Kvøl og Angist þad frelsar mig.

16. Hroopar nu yfer mier Himen og Jord, Helgun, Frid, Rad og Sattarglørd, Hvert helldur eg geing wt eda iñ, J þijnu Nafne JEsu miñ, Bænar Hroop mitt i hreiñre Trw, Himneskum Gude þocknast nu.

17. Eñ þier til Heidurs allañ Tijd, Einglar DRotteñs og Christnen frijd, Hroopar nu bæde

og Him-

a Himne og Jord, Hosana, Lof og Packar-giord, Amen seger og uppa þad, Ond mijn Gladvær i hverium Stad, Amen.

23. Psalmur.
Um Christi Hwdstrijking.

Ton, Oss lat þin Anda styrkia, rc.

†

PIlatus HErran Hædsta, Hwdstrijkia lætur þar, Naken vid Stoolpan stædsta, Streingdur þa JEsus var, Strijdsmen med Svipum hrocktu han. † Sal mijn hier sia og skoda, Hvad Sonur Guds fyrer þig van.

† 2. Helgasta Hollded frijda, fra Hvirfle Ilium ad, DRottne vard sart ad svijda, Svall allt af Benium þad, Hver hans Lijkama Limur og Ed, af Sarum sundur flackte, Sw Hyrting miog var skiæd.

3. Blessadur Dreyren dunde, DRottens Lijfs Edum wr, sem Regn þad hradast hrunde, Himens i dimmu Skwr, Blanade Holld, En Boolgnade Und, Sonur Guds sart var kvalen, Saklaus a þeirre Stund. †

4. Jeg var sem Fiotrum færdur, Fangelse þwngu i, A Ond og Samvitsku særdur, Synden mijn olle þvi, sw Daudleg Salar Sootten hier, um hveria Ed wt sier dreifde, Eckert sanst heillt a mier.

5. Svipan Logmalsens lamde, Lijf og Sal

helldur frekt, Otteñ Kvalaña framde, Komeñ var eg i Sekt, Banvænlegt orded mitt var Mein, Hiartad af Hrygdum stunde, Hverge fieckst Lækning nein.

6. Saastu þa JEsu sæle, Saar mijn Obæreleg, Til Lausnar þijnum Præle, Pvi lietstu blinda þig, Gieckst so under þa Grimdar Kvol, Ad eg kvittadur yrde, Vid eilijst Hrygdar Bøl.

7. Siwkdoom miñ sialfur barstu, So vard eg heill med þvi, Hormungum hladeñ varstu, Fraa Hrygdum er eg nu frij, Hegning þu fieckst, so hefde eg Frid, Beniar þijnar mier bættu, Boot sw þar atte vid.

8. Hiartad vill Hrædslañ kreinkia, med hørdum Sorgar Stijng, Pegar eg giøre ad þeinkia, um̃ þijna Hwdstrijking, Avi eg gaf þar Efne til, Pu Eiñ galldst Priooslu miñar, Pess nu eg ydrast vil.

9. Pvi fell eg nu til Foota, Frelsareñ JEsu hier, Laittu mig Nafns þijns nioota, Naad og Vægd syndu mier, Eg skal med Hlijdne heidra þig, Nu og um̃ Eilijfd alla, Pa huggar þu HErra mig.

10. Gledstu mijn Saal, þig grædde, Guds Sonar Heilagt Blood, Po Synd og Sorgeñ mædde, siaa hier er Lækning good, Naad fyrer Neide nu er vijs, Brot Prælsins HErrañ bætte, bar þvi sijns Fødurs Prijs.

11. Skoda þu Skylldu þijna, skijrlega Saal mijn nu, Sonureñ sig liet pijna, so læknud yrder þu,

þu, Heilbrygd þioona þu honum riett, med Trw Hollustu og Hlijdne, Haf Gaat a þinne Stiett.

12. Pocknesthonum ad þiaka, þitt Holld Or-kumslum med, þijdlega þvi skallt taka, Poleñmoodt Hiarta Gied, Afier DRottenn og elskar best, Lausnara ad lijkiast þijnum, Lof er þier allra mest.

13. Eckert maa sooma sijdur, sijkaatur Præll-eñer, Pa HErrañ Harmkvæle lijdur, Haf slijkt i Miñe þier, Hrygdar Mynd hañs er Heidur þiñ, Laat mig þad læra og hallda, Liwfaste JEsu miñ, AMEN.

24. Psalmur.

Uñ Purpurañ og Pyrne Koronuna.

Ton, Til þijn Heilage HErra Gud.

†

JAfvirkiar JEsum epter þad, Jñ i Pijng Hws-ed leiddu, Affklæddu fyrst, og fliott þaangad, Foolked allt koma beiddu, Purpura Klædes forna Slijk (faast maatte valla Haadung slijk) yfer hañs Beniar breiddu. †

2. Helgunar Klæded hafde eg mist, hlaut þvi nakeñ ad standa, Adam olle þvi allra fyrst, Arf liet mier þañ til Handa, Syndaña Slijk eg færdest i, Forsmaan og Mijnkun hlautst af þvi, med hverskins Haaska og Vanda.

3. Burt took JEsus þa Blygdun hier, Berañ þvi liet sig pijna, Riettlætes Klædnad keypte mier, kañ sa fagurt ad skijna, Athvarf mitt jafnañ er til

Sañs, under Purpura Kaapu hañs, Par hyl eg Misgiörd mijna.

† 4. Pyrne-Koronu þwngre þeir, þreyngdu ad Herrañs Eñe, † Baal-Ellde heitum brendu meir, Broddar svijdande i heñe, Auguñ hañs bæde og Andlit med, allt af Bloodenu fyllast ried, slijkt trwe eg Kvala kieñe.

5. Fyrer Ohlijdne Adams var, Oll Jordeñ lijst i Bañe, Avoxt þvi slijkañ af sier bar, Ord Guds trwe eg þad sañe, Pessum Bolvunar Pyrne-Krans, þreyngt var ad Hofde Lausnarans, Til Huggunar hrelldum Mañe.

6. Eñ JEsu Hlijdne aptur hier, Allre Jord Blessan færer, Heilnæmañ Avoxt hun þvi ber, Hveria Skiepnu vel nærer. Fyrer Giæskunar Giörning þañ, Gøfge, lofe og prijse hañ, Hvad sig um̃ Heimeñ hrærer.

7. Bolvan mier yfer Hofde hieck, hootud i Lögmaals Bræde, Eñ JEsus hana under gieck, so aptur eg Blessan næde. Gud miñ Koronu gaf mier þar, Giæsku og Dijrdar eilijfrar, Hier og aa Himnum bæde.

† 8. Reyr Staf honum i Hond med Spie, Hirdstiooranz Prælar feingu, Heilsudu Konge og krupu aa Knie, Kalls Ord aa vijgsl þa geingu, Reyrnum hrocktu um̃ Hofud hañs, hræktu i Andlit Lausnarans, med Kvala Kappe straungu. †

9. Pa þu geingur i Guds Hws iñ, Giæt þess vel Saal mijn frooma, Hvad þu þar ecke HErrañ

þiñ,

þin, med Hegdan Likamans tooma, Beygdu Holldsins og Hiartans Knie, heit Bæn þijn Astar Kvedia sie, Hræsnen mun sijst þier sooma.

10. Siaalfs mijns Verdskulldan sie eg hier, soddan ætte eg ad lijda, um Eilijfd þa sem alldrei þver, med Ogn og sarum Kvijda, Hefde mier ecke Hörmung þin, Hiaalpad JEsu fra þeirre Pijn, Blessad sie Nafn þitt blijda.

11. Oll þijn Læging er Upphefd mijn, Astkiære JEsu millde, Heidur er mier ad Hadung þijn, hver sem mier nidra villde, Hoggen sem leidstu hressa mig, a Himnum verd eg nu fyrer þig, meten i mesta Gillde.

12. Medan Lijfs Ed er i mier heit, Eg skal þig DRotten prijsa, af Hiartans Grunne i hverium Reit, Heidur þijns Nafns auglijsa, feigen vil eg i Heime hier, hlijda og fylgia i ollu þier, Laat mier þijna Lidsemd vijsa, Amen.

25. Psalmur.

Um Utleidslu Christi wr Pijng-Hwsenu.

Ton, Konung David sem kiende.

†

LAndsdoomaren þa leidde, Lausnaran wt med sier, Gydingum Andsvor greidde, Glegglega og so tier: Pier siaaed þennan hier, Sannlega ydur eg seige, Sok finnst med honum eige, sw Dauda-Dooms verd er.

2. Pa gieck JEsus wt þannen, Pyrne og Pur-

pura bar, sagde: Siaed hier Mañeñ, sialfur Doomareñ þar, Gydingar gaafu Svar: Burt med hañ so þeir seigia, sa skal a Krosse deya, Ok þeirra ein sw var.

3. Ord og Affsokun gilldte, eingeñ i þessum Stad, Heipteñ so Hugañ fyllte, Hiartad vard forblindad, sijdast þeir sogdu þad: Liooslega Lijfs-Straffs kresde, Logmaaled, þvi hañ hefde, giort sig Guds Syne ad. †

4. Riett Log sem ritud fiñast, Raangfærdu Judar hier, oss ber þar a ad miñast, Jll Dæme fordunst vier, Doomureñ DRotteñs er, Hiñ þo med Heiptum klage, og hreinañ Sañleik aslage, siaae Vallds-Meñ ad sier.

5. Pa eg heyre miñ HErra, hversu þu kvaleñ vart, Giorvoll vill Gledeñ þverra, gallstu mijn næsta hart, Pvi eg braut miked og margt, Eñ þa mier Gudspioll greina, glogt þitt Sakleyse hreina, Hiartad fær Huggun snart.

6. Athuga Saal mijn ættum, Utgaungu DRotteñs hier, so vid riett miñast mættum, hvad Mysfun hañs veitte þier, hyggium ad hañ wt ber, Pyrne Koronu þietta, þar med Purpurañ lietta, Blaar og Bloodugur er.

7. Med Bloodskulld ag Bolvan straanga, beyskum reyrd Kvala Hnwt, aattum vid greidt ad gaunga, fraa Guds Raad rekeñ wt, hrakeñ i Helíar Swt, Jklædd Forsmaanar Flijkum, fraaskwfud DRottne rijkum, Rakeñ og nidurlwt.

8. O!

8. O! Synd, O! Syndeñ arga, Hvad illt kiemur af þier, O! hversu Meinsemd marga, mat DRotteñ lijda hiet? Þitt Giälld allt þetta er, Blindad Holld þig ei þeckte, Þegar þijn Flærd mig bleckte, JEsus Myskune mier.

9. Eñ med þvi wt var leiddur, Alsærdur Lausnareñ, giordest mier Vegur greiddur, i Guds Naadar Rijke iñ, Og eilijft Lijf Aña Siñ, Blood-skulld og Bølvan mijna, Burt took Guds Sonar Pijna, Dyrd sie þier DRotteñ miñ.

10. Utgeing eg ætijd sijdañ, J Trauste Frelsarans, under Blæ Himens blijdañ, Blessadur vijst til Sañs, Nu fyrer Nafned hañs, wtbored Lijk mitt lided, Legst og hvijlest i Fride, Saal fer til Sælu Rañs.

11. Dyrdar Coronu dijra, DRotteñ giefur mier þa, Riettlætes Skrwdañ skijra, skal eg og eiñ eñ faa, Upprisu Deigenum aa, Hædstum Heidre tilreiddur, Af heilögum Einglum leiddur, J Sælu þeim sjaalfum hiaa.

12. So munu Guds Einglar seigia, sioned nu þeñañ Mañ, Hvern allskyns Eymd ried beygia, aadur i Heimsins Rañ, Opt var þa hrelldur hañ, Fyrer Blood Lambsins blijda, Bweñ er nu ad strijda, Og sælañ Sigur vañ.

13. Þa muntu Saal mijn svara, Syngiande fögrum Toon: Lof sie mijnum Lausnara, Lamb Guds aa hædsta Troon, Sigur gaf sijnum Þioon, uñ blessadar Himna Haller, Honum segium vier aller

aller, Heidur med sætum Soon.

14. Son Guds ertu med Sañe, Sonur Guds JEsu miñ, Son Guds Syndugum Mañe, Sonar Arf skeinkter þiñ, Son Guds eiñ Eingeteñ, Syne Guds synge gladur, Sierhver lifande Madur, Heidur i hvert eitt Siñ, Amen.

26. Psalmur.
Samtal Pilati vid Christum.

Ton, Hædsic Gud HErra Millde.

†

HJer þa uñ Guds Son heyrde, Heideñ Lands Doomare, Hañ spyr (þvi hrædast giorde) hvadañ vor DRotteñ sie, Eñ JEsus þijdur þagde, Pad og vel maklegt var, Pilatus brætt ad Bragde, Bisteft og aptur sagde, Villt þu ei veita Svar?

2. Mijn er þad mattu jata, Magteñ so Tignarlig, Jeg mä vel lausañ lata, Lijka Krossfesta þig, JEsus svarar og seger, Siist attu Valld a mier, Ef þier være þad eige, Ad ofañ giefed so meiger, Heidre þeim hallda hier.

3. Sa hefur Synd eñ meire, Er sellde mig þier a Hond, Pilatus hygg eg þad heyre, Hañ grundar Maaleñ vond, Giorde strax Grida ad leita, Gaafu Prestarner Ans, Vægd ef þessum villt veita, Vijst mattu ecke heita, Kiær Vinur Keysarans. †

4. Heidingiar hallda giordu, Hia Guder þeir-

rg

ra sen̄, Born ættu alen̄ a Jordu, Eins og Hollds leger Men̄, Han̄ Ottast hier ef være, Herran̄ Godsaña Kyns, Hugde þui hellst ad bære, Hyggelega framfære, Ransookn Riettdæmesins.

5. Skwrgod sijn Heidner hielldu, Hafande i mestu Akt, Forgiefens Hug sin̄ hrelldu, hrædder vid þeirra Magt. O! hversu framar ætte, ein̄ sierhver Christen̄ Man̄, Ottast DRottens Almætte, med Ast og Blygdunar Hætte, Sem Stolltum steypa kan̄.

6. Af stoorre Makt sig ried stæra, Stolltur Pilatus hier, Riett Maal til Rangs ad færa, reiknade leyfelegt sier, Kan̄ vera margan̄ meige, Meining sw villa þraatt, Po Logen̄ brioote og beige, bañad sie þeim þad eige, fyrst Valld þeir hafa haatt.

7. Gud er sa Vollden̄ giefur, giæte þess ædre Stiett, Sitt Liene hver ein̄ hefur, hier af DRottne tilsett, Han̄ liet þig Heidur hliota, heidrast þui af þier vill, Virdingar vel maatt niota, En̄ varast Drainbseme liota, Roog og Ranginden̄ ill.

8. Yfervalld ein̄ Gud sende, Under-Men̄ giæte þar ad, Sverd DRottens hefur i Hende, heidra Kulum vier þad, Hlijduger Fride hallda, Hlijfd og Forsvare naa, Pverlyndes Priooskan̄ kallda, þungsegre Hefndar giallda, Ad vijsu sier vænta maa.

9. Eins sem hver ein̄ misbrijtur, epter þui straffast han̄, Hardare Hefnder hlijtur, hin̄ sa meira til van̄: Peim mun ei Plagan̄ þverra, sem þrioot skast i Synda Root, Sa Pioon a Von hin̄s verra,

sem Villa þecker siijns HErra, Po giorer hvert ad moot.

10. Vardveite Vallds-Meñ alla, vor Gud i siñe Stiett, so varest i Vondsku ad falla, vel stunde Log og Riett, Hiner i Hlijdne stande, hver so sem skylldugt er, Hrein Trw og helgur Vande, halldest i voru Lande, Amen, þess Oskum vier, Amen.

27. Psalmur.

Pilati Samtal vid Gydinga at Doom-Stoolnum.

Ton, Skapareñ Stiarna HErra hreiñ.

†

PJlatus heyrde hootad var, honum Keysarans Reide þar, wtleidde JEsum añad Siñ, uppserst þegar at Doom-Stooleñ.

2. Gydingum siidañ sagde hier, siaaed þar ydar Kongur er, þeir baadu, Tak þeñañ burt fraa oss, Braadlega laat hañ deya a Kross.

3. Skal eg Krossfesta Kong ydvarn? Kallar Pilatus Hædnes giarn, Eingvañ Kong seigia þeir aptur hier: Utañ Keysarañ hofum vier.

4. Gudspialls Historiañ herme fraa, heite sa Stadur Gabbatha, haasa Stein Stræte þijder þad, † Par maattu Saal mijn giæta ad.

5. Vei þeim Doomara er veit og sier, viijst hvad um̃ Maaled riettast er, viñur þad þo fyrer Vinskap Mañs, ad viikia af Gotu Sañleikans.

6. Pilatus Keysarans hræddest Heppt, ef honnum

um yrde wr Volldum steypt, Petta sem hellst nu varast van, Vard po ad koma yfer han.

7. O vei! peim sem ad Oriett Leg, umgangast og pau tijdka mieg, Sanleiknum meta sitt Gagn meir, Svijvirding DRottne giora peir.

8. Huga snij eg og Maale mijn, min goode JEsu en til pijn, Pilatus Kong pig kallar hier, Krossfesting Judar Oska pier.

9. Vijst ertu JEsu Kongur klaar, Kongur Dyrdar um eilijf Ar, Kongur Einglana, Kongur vor, Kongur Almættes Tignar-stoor.

10. Po stoodstu bunden par fyrer Doom, Po leidstu Hroop og Kvala Room, Asseigia giordu aller pig, undrar stoorlega petta mig.

11. O JEsu pad er Jaatning mijn, Jeg mune um sijder moota pijn, Pegar pu Dyrdar DRotten min, Doom-Stool i Skyum setur pin.

12. Frelsadur kiem eg pa fyrer pin Doom, Fagnadar sælan heyre eg Room, J pijnu Nafne Utvalder, wtvalen kalla mig hiaa sier.

13. Kong min JEsu eg kalla pig, kalla pu Præl pin aptur mig, Herra Tign eingva ad Heimsins Sid, Helld eg par meiga jafnast vid.

14 Haafa Stein Stræted Helmsins sleipt, Hefur mier opt i Vanda steypt, Paangad liet JEsus leida sig, so Lyknen hans kome yfer mig.

15. JEsu pijn Christne kijs pig nu, Kongur hennar ein heiter pu, Stioorn pijn hene so hallde vid, ad Himneskum naae Dyrdar Frid, Amen.

28. Ps.

28. Psalmur.

Um̃ Pilati Handa-Pvott og Doom.

Ton, Nu bid eg Gud þu næder mig.

†

PIlatus sa ad soñu þar, Siin Rad mattu ei gyllda par, Uppþlaup sier bræd hræddest hañ, Hugde ad stilla Vanda þañ, Fullnægia villde Foolksins Boon, sa skyllde JEsus Daudans Tioon, Sañleika eingvum syñte meir, So dæmde allt sem beiddu þeir.

2 Hendur i Vatne þa nam þvo, Par næst vid Juda mællte so: Siallfer um̃ ydur siaie þier, Saklaus vid Riettlaats Blood eg er, Allur Almwgeñ uppa þad, Andsvarar greitt i þessum Stad: Hañs Blood (þo hañ nu kvelie Kross) Kome yfer Borneñ vor og oss. †

3. Pilatus hafde proofad þar, Piislar Sok DRotteñs eingeñ var, fyrer og epter eins ried hañ, Utskurda JEsum saklausañ, Po moot Samvitsku siñe þvert, siallfur viliande dæmde þert. Gud giefe ad Yfervollden vor, Varest þaug Dæme Glæpa stoor.

4. Hvad margur nu i Heimenum, hier fyrer lastar Pilatum, sem þo elskar og ydkar mest, Athæfe hañs og Dæmeñ vest? Otteñ i Doome opt fær Sess, Yfer-Herrarner niota þess, Almwgans Hrosun olle þvi, Jagiarner Skaalkar hlaupa frij.

5. Abata Von og Vina Hovt, Verkeñ dylia

þo sieu lioot, Lijka kiemur sw Fordylld fram, sem forsvarad gietur Barrabam, Giefst þa Raunenn hvad gillda skal, Gull-Twngann sw sem Achan stal, maa skie og þygge Mwtur hinn, meir enn Pilatus þetta Sinn.

6. Eg spyr, Hvad velldur Odygd flest, Sykst nær Daglega og fiolgar mest? Umsioonarleyse er Orsok hædst, Eigenn Gagnsmuner þessu næst, Myskun sem heiter Skalka Skiool, skyggnest epter umm faanijtt Hool, Otten Logenn svo þvijngar þraatt, þora þaug ecke ad lijta haatt.

7. Fyrer Foolkenu þegar þar, Pvode Pilatus Hendurnar, Fyrer Gude (sier hann giorde Grun) Sylldа munde su Afsokun, Varastu Madur Heimsku hanns, Hier þo þu viller Siooner Manns, Almaattugs DRottens Augsyn skiær, Allt þitt Hiarta Ransakad sær.

8. Villtu þig þvo, Pa þvo þu hreint, Pel Hiartans bæde lioost og leynt, Ein Laug er þar til Edla good, Jdrunar Taar og JEsu Blood, Graat þijna Synden set þitt Traust, A Sonar Guds Pijnu Efalaust, Laat af Jllu enn ydka Gott, Allann varastu Hræsnes Pvott.

9. Bloods-Hefnd aa sig og Born sijn med, Blindadur Lydurr hroopa ried, Efldest so þesse Ofsenn folld, Enn i Dag bera þeir hennar Giolld, Athugagiarn og Ordvar siert, Einkum þegar þu Reid ur ert, Formæling illann sinnur Stad, Faust meiga Dæmenn uppaa þad.

10. O Rotten̄ JEsu sem dæmdur vart, Doomare kiemur þu aptur snart, Dooms-Men̄ lattu til Dyrdar hier, Doomana vanda rictt sem ber, Þvo þu vor Hiortu og Hendur med, Hrein Trw vardveite Roosamt Gied, Pitt Blood Flecklaust sem floode a Kross, Frelse þad Bornen̄ vor og oss.

29. Psalmur.

Um̃ Barrabas Frelse.

Ton. Eins og sitt Barn.

†

SEllde Pilatus Saklausan̄, Son Guds til Krossens Dauda, Upphlaups-Madur sa Viig eitt van̄, Pa Frelse san̄, Fieck Lijf en̄ miste Nauda.

2. J Myrkvastofu sa bunden̄ beid, Barrabas trw eg han̄ heite. † Ma hier fin̄ast ein Merking greid, um̃ Man̄kyns Neyd, Miog skijr ad ollu Leite.

3. Barrabas fra eg Fodurs Nid, flester Lærder Men̄ þyde, Adam lijkest þar eftaust vid, Og allt han̄s Lid, sem a fiell Daudans Kvijde.

4. Upphlaups-Madur han̄ orden̄ var, Pa Epled i Mun̄ sier leidde, siælfs Guds Bodorde syn̄te ei par, og siidan̄ þar, Sig og allt Man̄kyn deydde.

5. J Diofuls Fiotrum fastur la, fangen̄ til eilijfs Dauda, Aller han̄s Nidiar wt i fra, med Eymd og Pra, attu Von Kvala og Nauda.

6. Hier þa JEsu var Heled kallt, Af Heidnu-

dæmt Yfervallde, fieck Adam aptur Frelsed sniallt, og Folk hans allt, sem fagnar þvi Lausnar Gialde.

7. Nu fyrst eg Adams Nidie er, nær mier geingur þad Dæme, Saal mijn set slijkt fyrer Siooner þier, og standu hier, sanferdugt Lærdooms Næme.

8. O hvad opt hef eg aumur giort Uppreist moot DRottens Anda! Daglega þvi hans Bodord bert, So braut eg þvert, Mier bar þo i Hlijdne ad standa.

9. Mun og ecke vid Mandraap frij, mijna Saal þrætt eg deydde, Jll Dæmen gærfust af mier ny, og Nauder i, Naaungan þar med leidde.

10. O-frægur er eg orden mest, allar Skiepnur þad sana, Faraadum eckert Forsvar siest, Fangelsed vest, fyrer þvi hlijt eg kana.

11. J Myrkvastofu eg bunden bijd, Bølvan Logmaals mig hræder, Dapurt nalægest Dauðans Strijd, Og Doomsens Tijd, Daglega Sorgen mæder.

12. Heyre eg nu þan Hiaalpar Room, ad hafer þu JEsu millde, fyrer mig lided Lijflaats Doom, Pijn Lijknen froom, Lausan mig kaupa villde.

13. Su heilaga Aflausn, Hrygd og Swt, Af Hiarta mijnu greider, Syndana leyser Hleckia-Hnwt, og hier næst wt, wr hordu Fangelse leider.

14 Hvad Dauda saknæmt fanst a mier (sodd-an eg Mykkum hecke) Til Dauda allt var dæmt at þier, Min DRotten hier, Doomenum kvijde eg ecke.

15. Lijf mitt og Saal þig Lofar nu, Leyst fra Daudans Fangelse, Eg life eda dey, Þad er mijn Trw, Obrygdul su, J þijnu JEsu Freise.

16. Himneskre Pasfa Hatijd a, Hef eg nu þess ad bijda, Myrkvastofuñe frelstur fra, Eg fagna þa, J Flocke Utvaldra Lyda.

17. So er nu Barrabas orden̄ frij, Adam og eg hañs Nidie, Yver Christen̄ Saala Heime i, Vorn HErra þvi, Heidre, Lofe, Tilbidie, Amen.

30. Psalmur.

Um̄ Christi Krossburd.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioode.

Striijdsmen̄ Christ wr Kaupu færdu, og klæddu hañ sijnum Bwningi, Sollnar Under saart vid hrærdu, Þær svidu og blæddu uppa ny, A Blessudu sijnu Bake færdu, Hañ bar sin̄ Kross og mæddest þvi.

2. Skiede so a samre Stundu, Simon nockurn bar þar ad, Framande Mañ er gieck um̄ Grundu, Gripu Judar þañ i Stad, Krossenum a hañs Herdar hrundu, Hañ gieckst naudugur under þad. †

3. Þeir sem (Saal mijn) Synder drygia, Samvitskuñe þvert a moot, Under DRottens Endurnyia, Ef ecke giora a Lostum Boot, Vid skulum fra þeim Flocke flya, Og Fyrergiefningar bidia af Root.

4. Uppa

4. Uppa Heimsins Opacklæte, Er hier Dæme lioost til Sans, margan læknade Son Guds sæte, Siwkan medal Almwgans, Nu var ei neinn sem Boled bæte, Og bære med honum Krossenn hans.

5. Simon bæde og Syne hans bæda, sialf hier nefner Historian, Gudhræddur skal niota Næda, Og Nidiar marger epter hann, Mykun semd vid Menn fararæda, minnast Gud og launa kann.

6. Framande Madur mætte Christe, med honum bar hans þwnga, Kross, Hier ma sinna hvern þad lyster, Hreina Piiding uppa oss, Gydinga Foolk þa Guds Næd miste, Gafst Heidingium Dyrdar Hnoss.

7. Synda Under yfast mijnar, Opt a hverre Stundu nær, Samvitskunnar Sorg ei dvijnar, Svida Meined illa grær, Blessadar JEsu Ben iar þijnar, Bid eg mijke og lækne þær.

8. Þesse Krossens þwnga Byrde, Þier var DRottenn lögd a Bak, So Fyrermyndan fylld su yrde, Þa Foornar Videnn bar Isaach, Sa þinn Gangurenn Sorgar styrde, Af Saalu minne took Omak.

9. Minnest eg a Pinaning þijna, Þig su mædde Byrdenn strijd, Sannlega fyrer Saalu mijna, sedd ann leid þijn Giæskan blijd, Vegna þess mier virdist ad sijna, Vorkunseme nær eg lijd.

10. Holld er tregt minn HErra millde, i Hormungunum ad fylgia þier, Þo eg feinenn ferg villde, Footspor þijn sem skylldugt er, Viliinn minn er i

veyku Gyllde, Pu verdur þvi ad hialpa mier.

11. Elsku Gied so bitt eg þecke, Piadum villtu syna Lid, Lattu mig DRottenn einañ ecke, J Anaud miñe, Þess eg bid; Nafned mitt, Po Nauder þnecke, Nard þijn blessud kañest vid.

12. Komer þu under Krossen straunga, christeñ Saala giær þess hier, Ef Holldeð tekur ad mogla og maunga, Miñstu hver þijn Skylldañ er, Lattu sem þu siaer gaunga, sialfañ JEsum undañ þier.

13. Under Krosse Jllvirkiaña, Alldrei hier þig fiñalaut, varastu Glæpe vondra Maña, a Verkum þijnum haf þu Gaat, Jdka Bæn og Jdran saña, Elska giarnañ Hoof og Maat.

14. Haf þu JEsu mig i Miñe, Mædu og Daudans Hrelling stitt, Born mijn hia þier Forsioon fiñe, Fra þeim ollum Vanda hritt, Lattu standa a Lijfs Book þiñe, Lijka þeirra Nofn, sem mitt, Amen.

31. Psalmur.

Predikun Christi fyrer Kviñunum.

Ton, Sa friails vid Logmaal fæddur er.

†

FOlked sem DRottne fylgde wt, Fyllteſt margt Agre hordu, Kviñurnar grietu saart med Swt Sem hañs Kvol aumka giordu

2. Snere til þeirra Son Guds sier, Sagde þa HErrañ mætur: Graate þier ecke yfer mier, O! Jerusalems Dætur.

3. Sonu

3. Sonu ydar og eigen Eymd, Eflaust þier grata meiged, naalgast sw Tijd sem nu er geimd, Nær þier harmande seiged:

4. Sæl nu Obyrian Barnlaus er, og Briost þaug ei sogen voru, hrynie yfer oß Haalsarner, Hæder og Fiollen stooru.

5. Ef giort er so vid þad græna Trie, gieta hver til þeß næde, Hvad hid Pornada þa mun skie? † Pad trw eg JEsus ræde.

6. O! hvad Veralldar Virdinger, vøllt og svikul ad reyna, Giæt þeß mijn Saal og sia þu hier, Sanproofad Dæmed eina.

7. A Paalma Sunnudag sialfur inn, Son Guds i Borg nam rijda, Astviner hans þad sama Sinn, Swngu Lof aan alls Kvijda.

8. Faam Dogum sijdar sialfur wt, Særdur med Kroß nam gaanga, Pad hlutu hans Viner ad sia med Swt, Sørg Hiartans baaru stranga.

9. Hafe so vered vøllt og flaa, Verølldenn HErra sijnum, Hvers maa sier vænta Prællenn þa? Peß giæt i Huga þijnum.

10. Peim sem hun bijdur Blijdleik sinn, bwenn er Sorgenn mesta, hirdtu þvi alldrei Huga þinn, vid hana mijn Saal ad festa.

11. Sannlega fyllduꝫt seige eg mier, saara þa Kvøl ad graata, Sem DRottenn JEsus þwngt ad þier, þreyngde i allan Maata.

12. Saimt er þier ecke þient med þvi, þoott eg þig aumka villde, Eilijfa Haatign ertu i, Upphaf-

eñ JEſu millde.

13. Þar maa nu helldur aukaſt af, Angur Samvitſku miñar, Orſok eg til og Efne gaf, allvar Hormungar þiñar.

14. Erfide hef eg auked þier, Ofþvingt med Syndum mijnum, Glæpaña ſem eg giorde hier, gallſtu a Hollde þijnu.

15. Hrædeſt eg mier ſie huleñ geimd, ſiu Hefndar Pijnañ ſtraanga, Þvi eg vañ til ad eilijf Eymd, yfer mig ſkyllde gaanga.

16. Eñ þo gled eg mig aptur vid, Avoxteñ Kvala þiña, þar af odlaſt eg Frelſe og Frid, og Forlaat Synda miña.

17. Angiſteñ ſaar og Sorgar-Laat, Er Saal hellſt piaadu mijna, Snijſt i Fognud og Feigeñs Graat, fyrer þa Myſkun þijna.

18. Bid eg nu JEſu blijde þig, Sem Boot mier giorder viña, Laat eingvañ giallda epter mig, Illſku nie Synda miña, Amen.

32. Pſalmur.

Um̃ Græna og Viſna Tried.

Ton, Nu kom Heideña Hiaalpar Raad.

†

GReiner JEſus um̃ Græna Tried, Gietur hins Viſna eiñeñ med. † Vid ſkulum Saal mijn ſkoda aa ny, ſkijrañ Lærdoom aa Maale þvi.

2. Frioofgunar Sykeñ vokvud væn, Vel bloomgud ſtood med Laufeñ græn, þegar aa Jordu ſaaſt

sæst til sans, Son Guds Iklæddur Houde Mans.

3. Lijfsins Averte l'ofa bar, Læknade-JEsus Sootternar, fra Diofle leyste og Daudans Pijn, Daufum gaf Heyrn, en Blindum Syn.

4. Af hverre Grein draup Hunang sætt, Himalprædes Kiening fieck han rædt, Oll hans Umgeingne æst wdleg, Angradar Saaler gladde mieg.

5. Gude var beckt pad græna Tried, Gledduft Himinar og Jorden med, J hans Fæding pad vitnast van, Og vid Jordan, pa skijrdest han.

6. Riettlætes allan Avoxt bar, Jn til Kross Dauda hlijden var, Saklausa Lambed Son Guds ein, af Synd og Lijtum klaar og hrein.

7. Po mætte ei pad edla Trie, Angurlaust vera a Jordune, Guds Reide-Stormur geysa van, Gieck pvi Ressingen yfer han.

8. Ef pu spyr ad, Hvad vallda van, villde Gud læta Saklausan, Sonen komast i Sorger pær, Sem honum var po Hiarta kiær?

9. Pu skallt vita ad visnad Trie, var Mankyn allt a Jordune, ofan ad Rootum uppporna, Avoxt Ranglætes færde pad.

10. Skadsemdar Tried sem skiemde Jord, skipade DRottens Reide Hord, upphoggva, svo pad ecke par, Akrenum sie til Spillingar.

11. Vor JEsus Monum Vægdar bad, vinast mætte ei ad feingest pad, utan han tæke uppa sig, Jllverka Giollden hryggelig.

12. HErran Jklæddest Hollde pa, Hijngad kom

kom til vor Jordu at, Visnadre Eyk gafst Vok-
van good, þa vard wthellt hañs dijra Blood.

13. Saklaus þvi leid hañ Sorg og Hæd,
Syndugt Mañkyn so feinge Næd, hid græna Tri-
ed var hraked og brist, hier af þad visna blomgadist.

14. Guds Dijrdar Sæte sitt Holld i, Son-
ureñ mætte ei hefia þvi, fyrr eñ i Heime harda Ne-
yd, hafde þolad og Krossens Deyd.

15. O! hvad Mañs Holld er Heimsku fyllt,
hrygg-lega wr Mæta villt, viliande i Lostum ligg-
ur þad, leikur sier allskyns Glæpum ad.

16. Marger ætla fyrst ecke strax, æfellur
Hefndeñ sama Dags, DRotteñ þa alldrei mune
meir, miñast æ þad sem giordu þeir.

17. Þvi gooda Trienu þyrmt var sijst, þurrum
Fausk mun þa Bæled vijst, Hafe Fadereñ hirt siñ
Son, Hefndar mun Þrælleñ eiga Von.

18. Ef nu Guds Mildeñ Astwdlig, Ohegnda
Sæl mijn lijdur þig, Hañs Poleñmæde halltu
hier, Hæalpræðes Medal giefed þier.

19. Visnad Trie eg ad vijsu er, Vægdu Riett
lætes HErrañ mier, Giæskuñar Eykeñ græn og-
fijn, geymdu mig under Skugga þijn.

20. Von er ad mier sie Mootkast vijst, mun eg
umflya Daudañ sijst, Holldeð mæ ei fyrer utañ
Kross, Eignast æ Himnum Dijrdar Hnoss.

21. Tæpte eg mijnum Trwar Staf, æ Tried
sem drijpur Hunang af, Sidon Hiartans ollu
Angre i, Upplijsest nær eg smacka af þvi.

22. Pegar mier gaanga Prauter nær, þier snw þu til miin JEsu kiær, Hiartad hresse og Huga miñ, Himneskur Naadar Vokve þiñ, Amen.

33. Psalmur.
Uñ Christi Krossfesting.

Ton, Konung David sem kiende.

†

KOm loks med Krossens Byrde, Christur i Hausastad, Orþiaadur fraa eg hañ yrde, Edik Galle blandad, honum þeir hielldu ad, DRotteñ vor Dijrdar millde, drecka þo ecke villde, þa hañ smackade þad. †

2. Fals under fogru Maale, Fordilldar Hræsneñ ber, Vinaatta temprud Taale, og Trwarlaus Pdrun hier, Edik Gallblandad er, Soddañ Swrdreggia Vijne, (þo siaalft Glislega skijne) HErrañ hrinder fraa sier.

3. Pad tek eg vijst til Packa, þa þu villt Drotteñ kiær, Swrt med þier siaalfum smacka: Sie þijn Myskuneñ skiær, J hvorre Neyd mier nær, Gall-Beiskiu Bolvaneñar, og Vikareñ Heiptareñar, burt tak þu fraa mier fiær.

† 4. Nakeñ JEsum aa Jordu, Judar Krossfestu þar, Med Heiptar Siñe hordu, Hendur og Fæturnar, teigt allt og togad var, gieck so Jaarn-Gaddur nijstur, giegnum Loofa og Ristur, Skiñ og Bein sundur skar.

5. Tveggia Mordingia mille, Myskunar Herr-

an̄ hieck, Spaadoomen̄ fraa eg so fylle, Sem fyrr meir um̃ þad gieck, Ræder so Ritning þeck: Pioon min̄ sa Ein̄ Utvalen̄, er med Spillvirkium talen̄, Forsmaan miog þwnga fieck. †

6. Nu eg min̄est aa næsta, Naken̄ þa Adam stood, Vid Tried med Hormung hædsta, Hiarta-Sorg, Bol og Mood, þvi Verk han̄s voru ei good, In̄vortes Angred kvalde, under Triaanum sig falde, Þess gallt oll Heimsins Piood.

7. Nu aptur JEsus Naken̄, Negldur aa Trienu stood, Pijndur, Hwdstrijktur, Hraken̄, Hiartans bar saaran̄ Mood, Þo voru oll Verk han̄s good, Ein̄ fyrer eingvum faldest, Open̄berlega kvaldest, Þess naut oll Heimsins Piood.

8. Horfe eg aa Hendur þijnar, HErra min̄ JEsu kiær, fyrer Misgiorder mijnar, Meinen̄ slijk sidu þær, Blood-Dreyren̄ dunde skiær, Saurgun Saalar og Handa, Sem mier komu i Vanda, Af hreint med ollu þvær.

9. Fwt var eg fram̄ ad hallda, Ferel Glæpan̄a hier, Þess Fætur þijner gialldu, Þad vard til Lijknar mier, Drotten̄ eg þacka þier, fram̄ aa Fridarens Leider, Footspor mijn jafnan̄ greider, hiedan̄ af hvar eg fer.

10. Gud giæfe mitt Holld mætte, med þier Krossfestast nu, fraa ollum Illsku Hætte, Ok mijn er Dagleg sw, min̄ HErra þad veitst þu, Uppaa þad Ond mijn kyn̄e, Ohindrud Giæsku þin̄e, þioona med þijdre Trw.

11. Ein med Jurædes Monum, Aller þig hiell-du þa, sem i Heilagleik sonum, sialfur komst Himnum frá, Nu eg þess niota má, Af þvi eg er wt-valen, med odrum Guds Bornum talen, Þat treyste eg Eflaust á.

12. Jeg mun æ medan hiere, minnast á Kross-en þin, Heimsins liwfe Lausnare, Lijfgar þad Huga minn, Hvert eg geing wt eda inn, Af innstum Ástar Grunne, Ætijd med Hiarta og Munne, Segiande hvert eitt Sinn.

13. JEsu Christi Kvol Eina, á Krossenum fyrer oss skien, Sie mijn Sattargiörd hreina, og Synda Kvittunen, af sialfum Gude sien, uppar þad Ond mijn vonar, J Nafne Fodurs og Son-ar, Og Heilags Anda, Amen.

34. Psalmur.

Fyrsta Ord Christi á Krossenum.

Ton, Lifande Gud þu lijt þar á.

ÞEgar Kvalarar Krossenn á, feyrtu vorn HErra giordu, Flatur med Trienu lagdur lá, Lausn-aren nidur á Jordu, Andlited horfde i þeim Stad, og Augun hans Blessud Himnum ad, Hann stunde af Angre hordu.

2. Sin Fadm allt eins og Barned blijdt, breid-de moot Fodurnum kiæra, Blooded dunde og Tæren tijtt, Titrade Hollded skiæra, Hier skoda Madur Huga þinn, Hvad kunne meira nockurt Sinn, O Rotten til Hefndar hræra?

3. Ovin-

3. Ovinum Fridar Blijdur bad, Bruñur Myskunareñar, Hañ vill þeir niooteeiñeñ ad, Avaxtar Pijnu siñar, Sagde: † Fader, þeim fyrergief þu, Forblindader ei vita nu, Siælfer hvad Vondt þeir viña. †

4. Lausnara þijnum lærdu af, Lunderne þitt ad stilla, Hoogværdar Dæme gott hañ gaf, Nær giøra Meñ þier til illa, Bloot og Formæling varast vel, A Valld Guds allar Hefnder fel, Heppt lætei Hug þiñ villa.

5. Pott þu vid adra Saklaus siert, sañlega skallt þess giæta, Samt fyrer Gude sekur ert, Sa æ þig friælst ad græta, Iller Meñ eru i Hende hañs, Hyrtingar Vondur Syndugs Mañs, Eingeñ kañ þess ad þræta.

6. Ovinum Ills þo Offer hier, Ei mijnkar Heipteñ þeirra, Oþoleñmæde eykur þier, Afræker Bod þijns HErra, Pu stygger Gud med soddañ Sid, Samvitskañ miog þar sturlast vid, Tioon þitt verdur þvi verra.

7. Upplystu Hug eg Hiarta mitt, HErra miñ JEsu sæte, So ad eg Dyrdar Dæmed þitt, Dagleaa stundad giæte, Peir sem ofortient angra mig, Oska eg hellst ad betre sig, So hiaa þier Myskun mæte.

8. Heimsins og Diøfuls Hreckia Viel, Holldsed þrælega villa, Pess vegna ecke þecke eg vel, Po nu margt giøre eg illa, Vere so til eg blindest hier, Bid þu þa JEsu fyrer mier, Pad mun Hefnd harda stilla.

9. Eg

9. Eg mæ vel reikna aumañ mig, Eiñ i Flock þeirra Maña, Sem i Kvoleñe þiædu þig, Pad voru Giolld Syndaña, Eñ þu sem bætter Brot miin hier, Bid þu og lijka fyrer mier, So fæe eg Frelsun saña.

10. Fyrst þu badst Fridar fyrer þa, Er Forsmæn þier giordu mesta, Vissulega eg vita mæ, Villtu mier allt hid Besta, Pvi eg er Guds Barn og Brooder þiñ, Blessade JEsu HErra miñ, Næd kañ mig nu ei bresta.

11. Allra Siidast þa æ eg hier, Andlæte miinu ad giegna, Sie þa miñ Gud fyrer Sioonum þier, Sonar þiins Piinañ megna, Pegar hañ lagdur lægt æ Trie, Leit til þiin Augum Grætande, Vægdu mier þa hañs vegna.

35. Psalmur.

Um̃ Yferskriptena æ Krossenum.

Ton, Nætturañ øll og Edled Mañs.

†

YFerskrift Pilatus Eina liet, Yfer Krossenum standa: JESUS Nefndur Af Nazareth, Nyr Kongur Gydinga Landa, (DRottne med Sañ, Doomareñ sañ, Dauda Sok eingva stærre) Margur las þad, J þessum Stad, Pvi hañ var Borg so nærre.

2. Pad var Ritad og þañeñ sett, J Preñslags Tungumæle, Valldsmeñ Juda þad vissu riett, Vilia þvi Pilatus briæle, Hañ ansar greitt, Ei

skyllde

skyllde neitt, Umbreitt og framar tiarde, Hvad Skrifad er, skal standa hier, † So skiede af DRott- ens Rarde.

3. Par nu aa Krosse HErran hieck, Hier ad mijn Saala giætum, Virdingar Titel fagran fieck, med Forprijs Sakleysis mætum, ad Hialpar fws, Heiter JEsus, Heimsins Lausnaren goode, Hver Diofle fraa, Oss frelsa maa, Flecklaus med sijnu Bloode.

4. Nazarenus han nefnest þar: Nætturu Spilling Mana, fraaskilen eirn ad vijsu var, Vel- þecka Hlijdne sana, synde han hreint, liost bæde og leynt, Lifanda Gude Einum, Hans Tignar- Son, Trwr, Forsiall Pioon, tryggur i ollum Greinum.

5. Kongur Gydinga klaar og hreirn, J Krap- te Gudlegum drottnar, Saa Davids Stool skal erfa eirn, Alldrei hans Rijke þrotnar, Jsraels Hroos, Heidena Lioos, heiten Forfedrum leinge, Soddan Titel, soomde riett vel, Saal mijn, þin HErra feinge.

6. Soddan Virdingu villdu hn, vonder Gyd- ingar sneyda, Heiptar Ofunden i þeim bran, af þvi Pilatum beyda, Ordtak þad braadt, aa anan Haatt, wrfæra settum Maata, Han kvad vid Nei, Poi þad vill ei, Peim DRotten veitast laata.

7. Dramblaatum setur DRotten Skamt, med Dyrfung sijna og Hrecke, þeim lijdst svo sem han leyser framt, Leingra komast þeir ecke, Allt skal mitt

mitt Traust, Efunarlaust, ad hans Magt jafnan standa, Hvad munu mier, þa Menerner, meiga i nockru granda?

8. I Prenslags Tungum var þetta skrad, þvi ad vor HErran millde, villde sijn Elska, Ast og Naad, allre Þiood byrtast skyllde, Hvort Tungu-Maal, med Huga og Saal, heidre þig JEsu goode, Sem Kvølen þijn, og Krossens Pijn, Keypte fra Synda Moode.

9. Giefdu ad Moodur Maaled mitt, Minn DRotten þess eg beide, Fra allre Villu klart og kvitt, Krossens Ord þitt wtbreide, Um Landed hier, til Heidurs þier, Hellst mun þad Blessan vallda, Medan þijn Naad, lætur vort Laad, Lyde og Bygdum hallda.

10. Handskript var Ein yfer Hofde mier, Hun mijna Saalu grætte, Ønur stood JEsu yfer þier, sem Angur vors Hiarta bætte, JEsu þu ert, wtvalen bert, under Kongs Stiornan þine, aarla og sijd, um allan Tijd, Oþætt er Saalu mine, Amen.

36. Psalmur.

Um Skipten a Christi Klædum.

Ton, Hvar munde vera Hiartad etc.

†

STrijdsmen þa hofdu Krossfest Christ, Klædnad hans tooku snart, Skiptu i Stade Fioora fyrst, Fa skyllde hver sin Part, A Kyrtel prioonadan lioast med List, Logdu þeir Hlutfall diarft,

Foolsku Verk medañ fullgiordest, Foolked a horsde margt.

2. Ritning su Eina uppfylld er, adur var þar um̃ skrad, Skrwda mijnum þeir skiptu sier, skijrlega þad er tiad, Hlutfalled yfer Fat mitt ser, Fæ eg þess eiñeñ gad. † Set Madur slijkt fyrer Sioóner hier, sia DRottens mykla Nad.

3. Nu mattu skilia Nakeñ var, Negldur DRotteñ a Kross, Openbert sau aller þar, wtruñeñ Dreyra Foss, Soddañ Forsmaan Guds Sonur bar, Sañlega fyrer oss, Hier giesst ollum an Hylningar, Himnesk Myskunar Hnoss.

4. Kalla eg merke Klædeñ hañs, Christnena i Heime hier, um̃ Fioorar Atter Folldar Rañs, Flockur sa dreifde sier, Lijf-Kyrtell þesse Lausnarans, Lyknar Ord Blessad er, Vilie þvi skipta Skynsemd Mañs, Skilning Sañleikssins þver.

5. Ei liet vor DRotteñ Audlegd ha, Epter i þessum Heim, Klædeñ sem hañ bar Hollde a, Eñ hverke Gull nie Seim, Þo matte ei hañs Mooder sia, Hid miñsta af ollum þeim, Jller Meñ Hende yfer þau sla, Alldrei þvi Dæme gleym.

6. Safna Hoosiega Heimsins Aud, Hugsykeñ sturlar Gied, Þigg af DRottne þitt Daglegt Braud, Duga lat þier þar med, Hollded þa Jord eñ hylur raud, Hlotnast ma ymsum Fied, so þig ei giñe Gyrndeñ snaud, Giæt vel hvad hier er skied.

7. Strijdsmaña Heypt og Hardydge, HErrañs Kyrtil gat ei wykt, Þo vlte noog hañ særdur sie,

Siñed

Sined var Illskurijkt, Þeir sem Fatækgn firda Fie, Foolsku Verk drygia slijkt, Gud laate þig ei Glæp þan ske, Þu gierer anad þvilijkt.

8. Nakeñ a Krosse hieckstu hier, HErra miñ Gud og Mañ, Fullnadar Borgun feingeñ er, fyrer mig Synduguñ, Þa Foorn DRotteñ, og Saal mijn sier, Sw gledst, eñ blijdkast hañ, Brwdkaups Klædnad tilbioostu mier, Þañ besta eg gyrnast kañ.

9. Hentuglega fiell Hlutur sa, HErra miñ JEsu kiær, Þu lietst mig aumañ siña og sa, Fagnadar Ord þijn skiær, Þeim Klæda Fallde þreifa eg a, Þegar mig Hrygdeñ slær, Straumar Eymdaña stodvast þa, Styrk nyañ Hiartad fær.

10. Hier þo nu skipte Heimureñ, Hlæande Aude sijn, Endast sa Glaumur eitthvert Siñ, Þa Æfeñ Lijffens dvijn, Mier laattu hlotnast HErra miñ, Hlutfall nærst Krosse þijn, So Dyrdar fegurste Dreyre þiñ, Driwpe a Saalu mijn, Amen.

37. Psalmur.

Añad Ord Christi a Krossenum.

Ton, Ef Gud er oss ei sialfur hia.

†

UPPreistum Krosse HErrans hiaa, Hans Mooder standa naade, Sverded sem fyrr ried Simeon spaa, Saal og Lijf hennar þiaade, Johañes eirneñ JEsu kiær, Jafnt var þar lijka staddur nær, Glogt sa ad ollu gaade.

 2, Siñe

2. Siñe Moodur hañ segia ried : SON PJNN LJTTU PAR KVJNNA, Vid Læresveineñ lijka med, Lausnareñ blijdt nam iña : SJA PU OG MOODUR PJJNAPAN, Padañ i fraa Sem skylldugt var, Saa took hana til siña. †

3. Saa sem Hlijdneñar sette Bod, siñe Blessan ried heita, þeim ed Forelldrum Styrk og Stod, stunda med Elsku ad veita, Soddañ Dygdaña Dæmeñ hier, DRotteñ vor sialfur gaf af sier, Bornunum epter ad breyta.

4. Girnest þu Barn mitt Blessun faa, Biorg Lijfs og Giæfu fijna, Forelldrum skalltu þijnum þa, Pocknan og Hlijdne syna, Ungdooms Pver-Lynded optastnær, Olucku og Slis ad Launum fær, Hreckviijsa Hefnder pijna.

5. Eckiurnar siña eirneñ hier, augiætes Huggun blijda, JEsus allt þeirra Angur sier, Umsioon þeim veiter frijda, Ef þær med hreinum Hug og Sid, Hallda sig DRotteñs Pijnu vid, Og hañs Hiaalpræd̄es bijda.

6. Maria DRotteñs Mooder kiær, Merker Guds Christne saña, under Krossenum optastnær, Angur og Sorg maa kaña, Til heñar lijtur þo HErrañ hyrt, Huggunar Orded sender dyrt, Og Forsioon froomra Maña.

7. Pad reynest opt i Heime hier, Hlutfall DRotteñs Astvina, Hormungar Sverded sart þa skier, Sælld Lijfsins gledur hina, Hverier þo

Christ-

Christum hata mest, Hefur þad laungum vidgeingest, Lijtr vill þvi Angre lina.

8. Eñ þeir sem JEsum Elska af Root, under hans Krosse standa, HErrans Bloodfadme horfa a moot, Hvern þeir lijta i Anda, Trwar og Voñar Stooneñ sett, Saar hans og Beniar skodar riett, Pad myker Mein og Vanda.

9. JEsus eiñeñ med Ast og Raad, Aptur til þeirra lijtur, Giefur Hugsvølun, Hialp og Raad, Harma Bønd af þeim slijtur, Adgiæteñ Fodurs Augun klaar, Øll reiknar siña Barna Taar, Adstod þau alldrei þrijtur.

10. Jeg lijt beint a þig JEsu miñ, Jafnañ þa Hrygdeñ særer, J mijnum Krosse Krosseñ þiñ, Kroptuglega mig nærer, Sierhvert einasta Saared þitt, Sañlega græder Hiartad mitt, Og nyañ Fognud færer.

11. Pa eg Andvarpa, Oska og Bid, Augunum Trwar miñar, Lijt eg hvert Einast Orded vid, upp til Kross Pijnu þiñar, Strax syna mier þijn Signud Saar, Syndugum Mañe opeñ staar, Bruñur Blessunareñar.

12. Giede Stund Hollds þa giefur mier, Gud miñ ad Vilia sijnum, uppa þig JEsu horfe eg hier, Hiartans Augunum mijnum, Audlegdar Giædeñ Lijkamlig, Lattu þo alldrei villa mig, frá Krossens Fadme þijnum.

13. Jonas sat under einum Lund, eingra Meina þvi kiende, Hardeiges Soolar Hita-Stund,

 Hañ

Hañ ei til Skada brende, JEsu Kroſs Skugga Skiooled hier, Skiijler þo læng tum betur mier, Fyrer Guds Hefndar Hende.

14. Hvert eg Sef, Vake, Sit edur Stæ, J Sælu og Hættum Nauda, Kroſſe þijnum eg helld mig hiæ, Horfande æ Blood þitt rauda, Læt mig eiñeñ ha Eſeñ hver, wtaf ſofna æ Footum þier, So kvijde eg ſijſt vid Dauda, Amen.

38. Pſalmur.

Um̃ Bryrleñ ſem Chriſtur leid æ Kroſſenum.

Ton, JEſus ſem ad oſs frelſade.

Þ Eir ſem ad Chriſti Kroſſe ſeñ, Komu og fram̃hiæ geingu, Hriſtu med Hæduug Hoſudeñ, Honum til Bryrles feingu, Heit-Ord ſijn heſde hañ hallded lijtt, HErrans Muſtere ad brioota, A Þremur Dogum Añad nytt, Eſtia med Bygging flioota.

2. Tveir lugu ſoddañ Fals-Meñ fyrſt, Fyrer Caiphas Doome, af þvi haſde þad wthoreſt, Epter Fiolmeñes Roome, Þeſſer þo haſe heyrt og ſied, HErrañs Jardteikner frijdar, Lijgeñ þeim betur gaſſt um̃ Gied, Geingur ſo eñ til vijdar.

3. Aulldungar Landſens Foolked fleſt, Og Flockur Heideñ Strijdsmaña, HErrañ vorn JEſum hæddu meſt, med Hoſdingium Preſtaña, Sogdu: Ef ertu Son Guds klær, Sæ þig med

Krapte

Krapte stidur, Kom þa hier, so þad siaaum vær, siaalfur af Krosse nidur.

4. Hañ sa ed odrum hefur hier, hiaalpad og læknad marga, megnar nu ecke ad soñu sier, siaalfum wr Neyd ad biarga, Soddañ Haadyrde, Hroop og Daar, hlaut þa JEsus ad liida, stood þad yfer uñi Stunder þriaar, stutt var Andlaats ad bijda. †

5. Par fram hiaa Christi Krosse nu, Kallsande helld eg gaanga, Sem ecke af Hiartans Ast og Trw, elska hañs Pijnu straanga, Heilagleik siinum hreosa frij, vid Holldsins Fijsn sig binda, stidañ falla Orvænting i, Eda Forherding Synda.

6. Ad þijnum Krosse Christe kiær, kiem eg sem eiñ Framande, Gief þu mier Leyfe ad gaanga nær, Gied mitt styrke þiñ Ande, so eg Hugleide hvad til kom, Haadung, Brixl-Ord og Pijnu, Leidstu Mañgiæsku Milldeñ froom, moote Andlaate þijnu.

7. Saal mijn og Lijf þær Sæmder hlaut, siaalfs Guds Muster ad heita, J Skijrneñe þvi eg þiñ ad naut, Pad nam Guds Ande ad veita, Sijdañ hefur þad Syndeñ morg, saarlega giort ad briota, Hollds Natturañ þvi elskar org, Athæfed Heimsins liota.

8. A Premur Dogum þar aa moot, þvi hiet eg morgu Siñe, med Ydran, Trw og Yferboot, aptur þad bætast kyñe, Æ hvad veiter slijkt ervidt hier! Efneñ og Dug vill þverra, Brixled sem til var bwed mier, bar þvi JEsus miñ HErra.

9. J Velgeingneñe eg hreosa haatt, Hraustlei-

ka Tirwareñar, J Mootlætenu hun bilar bratt, Brest fiñ eg stooran̄ heñar, Eingeñ fullkomeñ æ mier sierst, Avoxtur Dygda sætur, Var þvi fyrer mig Brixled vest, Blessadur JEsus mætur.

10. Hiælpa lætst eg med heilnæm Raad, hinum sem illa breyta, stialfs mijns Lijta þo sijst sæ gaad, soddañ mæ Blindne heita, mier var þar stærsta Mijnkun ad, mætte Hædyrdum kvijda, burt rook nu JEsus Boled þad, Bryxleñ þvi villde hañ lijda.

11. JEsu i þijnu Andlaate, yfer þig Bryxleñ dundu, Ad so i Fride Ønd mijn sie, æ miñe Dauda Stundu, Hædung leidstu af øllum eiñ, Alla frær Hædung leyster, Alldrei tapast sa nockur neiñ, er Nafn þitt uppæ treyster.

12. Nær sem Hreckvijsra Hædung ny, Hiartad nutt sært vill stænga, Under þiñ Kross eg feigeñ slij, fram̃ hiæ skal eige gænga, Þar stend eg kyrr, þo Kalls og Spie, kveike mier Heims Oblijda, uppæ þig Jesu eiñ eg sie, allt vil eg med þier lijda.

13. Fyrst þu varst hæddur HErra þa, Harma Kvol leidstu slijka, So heidre þig nu hiedañ i fræ, Himnar og Jørdeñ lijka, Aller Einglar og øll Heims Mind, under þitt Valld sig hneige, Og eg þar uppæ aum Mañkynd, Amen af Hiarta seige, Am̃.

39. Psalmur.

Um̃ Ræningians Ydran.

Ton, Eiñ HErra eg best ætte.

Añar

ANNar Rœningen rœdde, sem ressad þad Siñ var, HErran vorn JEsum hœdde, hañ gaf þetta Andsvar: Ef-þar Von er til nockur, ad þu Guds Sonur siert, Hiælpa þier og so ockur, wr þessum Naudum bert.

2. Eñ hiñ þar uppæ giegnde, Ecke hrædest þu Gud, Hverium Straffs Heipteñ hegnde, hun var riett forþienud; Vid meigum vel medtaka, Verka Betaling þañ, Eñ þesse er alls æn Saka, epter þad sagde hañ:

3. Huxa þu til mijn HErra, þa helldur þu Rijke þitt, Ast DRotteñs ei nam þverra, Andsvar liet heyra sitt: SANNLEGA EG PJER SEJGE, (sw er Hugganeñ viis) PU SKAllt A PEssum DEige, MJer PJoona J PARAdijs. †

4. Siæ hier fyrst Straffed Synda, Sæla mijn hryggelegt, Forherding Hiartans blinda, þo Hollded kvelicst frekt. Giefdu mier JEsu goode, eg giegne vel Hirting þijn, Med Trw og Tæra Floode, og tiæe þier Broteñ mijn.

5. Rœningians Ydran eina, Athugum lijka med, hañ giorde Jætning hreina, hatade Illverk skied. Þvi sagde hañ være ad Vonum, Verdlauneñ Ræanglætes, Avijtun veitte honum, sem villde ei giæta þess.

6. Hañ trwde; a Himnarijke hefde vor JEsus Ræd, Þo Syndugra syndest Lijke, so treyste a

hañs Raad, med Blygdun og hrelldum Huga, HErrañ sijn miñast bad, Liwflega liet sier duga, Loford ef feinge þad.

7. Hroop og Hæreyste giørdu, Heidner og Judar þar, kriingum Krossēñ a Jørdu, med Kalls Bryxl og Hædungar, svarade ei Son Guds neinu, þo sialfañ þad snerte hañ, Eñ Syndugs Mañs Orde einu, æn Dtalar giegna vañ.

8. Sætt mier fyrer Sioonum skartar, Sæll JEsu Giæskañ þijn, Pier gieck helldur til Hiarta, Hañs Neyd eñ sialfs þijns Pijn, Sama hefur þu Siñe, vid Syndugar Skiepnur hier, Þvi alldrei Elsku þiñe, aptur miñ HErra fer.

9. Illvirkeñ hafde uñed, Odæda Verkeñ stædst, Gotu Glæpaña ruñed, greitt fram i Daudañ næst, Eñ JEsus ecke villde, æ þad neitt miñast nu, so var mikel hañs Millde, mijn Sæl þad hugleid þu.

10. Eingeñ ørvænta skillde, þo ydrast hafe seint, Som er Guds Sonar Millde, sie añars Hiartad hreint, Þvi hverke vid Stade nie Stunder, stiilud er DRotteñs Raad, Allt fram̃ Andlaated under, oss bijdst hañs Hiælpar Raad.

11. Eñ þu skallt ecke treysta, Ovissre Dauda-Stund, nie Guds med Glæpum freista, Giørande bier i Lund; Naadar Tijmeñ sie næsta, noogur Hondum fyrer, slijkt er Hættusemd hædsta, heñe Gud forde mier.

12. So margt eg syndgad hefe, Sorgeñ mig sturlar

sturlar nu, Ydrun Guds Naad mier giefe, Gloo-ande Von og Trw. HErra JEsu Hiart-kiære, burta þu til mijn þa, Dauþur er Dauden nærre, Og drag mig Kvolum frá, Amen.

40. Psalmur.

Pridia Orded Christi aa Krossenum.

Ton, Skaparen Stiarna HErra hrein.

†

UPPaa Næningians Ord og Boon, ansade Guds hin kiære Son: PU SKallt SANN-LEga SEJge Eg PJer, SAElu VJst HAfa J DAg MEd MJer. †

2. Siaadu med Giætne Saal mijn kiær, Som Ydran hvoriu kraptad fær, uppaa þad Dæmed er hier riett, Ollum til Lærdooms fyrersett.

3. Reide DRottens þa uppegnd er, Yfer Raanglæte Mannsins hier, Ydrunen blijdkar aptur Gud, Ei verdur Synden tilreiknud.

4. Po kome hostug Hefnden braad, hrein Ydran jafnan finur Naad, midt i standande Straffe þvi, stillest Guds Reide uppaa nij.

5. Samvitsku Orma Saaren vest, som Ydran jafnan græder best, Hugsvalar Saal og huggar Gied, Heilaga Engla gledur med.

6. Bæn af ydrande Hiarta bijr, hun er fyrer Gude meteri dijr, HErran JEsus aa hvorre Tijd, heñe gaf jafnan Andsvor blijd.

7. Sem Moyses med sijnum Staf, sætt Vatn

droo fordum Steine af, Eins fær ydrande And-
varp heitt, wt af Guds Hiarta Myskun leidt.

8. Jaatning mijn er sw JEsu miñ, Jeg er sem
þesse Ræningeñ, Jaa, eingvu betre fyrer Augsyn
þijn, Ef þu villt reikna Broteñ mijn.

9. Kiem eg nu þijnum Krosse ad, Kañast þu
JEsu miñ vid þad, Syndaña Pwnge þiakar mi-
er, þreyttur eg nu ad mestu er.

10. Alnakeñ þig aa einu Trie, wt þijnar Hend-
ur breidande, Saareñ og Blooded signad þitt, sieꝛ
nu og skodar Hiartad mitt.

11. Par vid hüggar mijn Saala sig, soddañ
allt leidstu fyrer mig, Pijns Hiarta Dreyra heilög
Lynd, hreinsar mig vel af allre Synd.

12. Krossens burtnumeñ Kvolum fraa, Kong-
ur rijker þu Himnum aa, HErra þegar mig hreller
Pijn, huxadu i þiñe Dijrd til mijn.

13. Segdu hvern Morgun so vid mig, sæte JE-
su þess beide eg þig, J Dag þitt Holld i Heime er,
Hiartad skal vera þo hiaa mier.

14. J Dag (hvern Morgun eg so bid) alldrei
laat mig þig skiliast vid, Hugur, Siñe og Hiartad
mitt, huxe og stunde aa Rijked þitt.

15. Eins þa kiemur mijn Andlaats Tijd, Ord-
eñ laat mig þau heyra blijd, J Dag (seig þu) skal
Saaleñ þijn, sañlega koma i Dijrd til mijn.

16. HErra miñ þu varst huleñ Gud, þa Hædne
leidst og Krossens Naud, þo hafder þu med hædst-
re Daad, aa Himnarijke Valld og Raad.

17. Daudanum moot mier Diorfung ny, Daglega vex af Orde þvi: J Dag þa lijdur ei laungt um̃ þad, leidd verdur Ønd i Sælu Stad.

18. O JEsu! sieu Orden̄ þijn, Andlaats sijdasta Huggun mijn, Saal miñe verde Sælan̄ vijs, med sialfum þier i Paradijs.

41. Psalmur.

Pad Fioorda Ord Christi a Krossenum.

Ton, Af diwpre Hrygd. akalla eg þig.

†

UMM Land giörvallt vard yfred myrkt, Allt nær fraa Siottu Stundu, Soolen̄ þvi Liooma sin̄ sieck byrgt, Sen̄ til hiñar Nyundu, GUD MJNN (JEsus so hroopar hatt,) HVAR FYRER GLEYMDER PU MJER BRATT? † Seddan̄ mijn Saal vel mundu.

2. Eingen̄ skal hyxa ad HErran̄ þa, hafe med Efa og Bræde, hroopad þan̄en̄ nie hörsed fraa, heilagre Polen̄mæde, Syndaña Krapt og Kvalaña Stærd, kyñer han̄ oss, so verde hrærd, Hiortun̄ fraa Hreckia Æde.

3 Soolen̄ blygdast ad skijna skiær, Pa Skaparan̄ sin̄ saa lijda, Hun hafde ei Skulld, þad vitum vær, Pess Voda Meinsins strijda, O! hvad skylde þa skam̃ast sijn, Skiepnan̄ sem DRottne jook þa Pijn, med Hrygd og Hiartans Kvijda.

4. Avij hvad maa eg aumur Præll, Angrandur nidur driwpa, Pa eg heyre miñ HErra sæll,

Siv

Sw Harma Bylgiañ diwpa, Gieck yfer þig Pa gallstu mijn, Giarnañ vil eg ad Footum þijn, Feigeñ fram̃ flatur kriwpa.

5. J ytstu Myrkrum um̃ Eilijfd er, Oop og Gnijstran Tañaña, Hefndar Straff þad var makslegt mier, fyrer Margfioldañ Glæpaña, Fra þvi JEsu þu frelster mig, Freckt geingu Myrkreñ yfer þig, so skyllde eg þa Kvøl ei kaña.

6. J svørtu Myrkre þad sama Siñ, Sorgar Raust lietstu hlioma, þa hroopader þu mig HErra iñ, J Himneskañ Dyrdar Lioma, J þvi Lioose um̃ eilijf Ar, wthroopa skal nu̇ijn Rausteñ klaar, Lof þiña Leyndardooma.

7. Synda, Sorga og Mootgangs med, Myrkreñ so opt mig pijna, ad glogt fær ecke Saaleñ sied, Sælu Geyslana þijna, JEsu Riettlætes Soleñ sæt, Syrgiande eg þad fyrer þier græt, Harma Raust heyrdu mijna.

8. Gud miñ seige eg giarnañ hier, Geist þo mig Sorgeñ mæde, JEsu eg lære nu þad af þier, Pad skulu mijn Urræde, Giørvoll þa Heimsins Gledeñ dvijn, Gud miñ, Eg hroopa vil til þijn, Gud miñ allt Bøl mitt græde.

9. Yfergiefeñ kvad Son Guds sig, Pa særde hañ Kvøleñ megna, Yfergiefur þvi alldrei mig, Eilijfur Gud hañs vegna, Fyrer þa HErrañs Hrygdar Raust, Hædstur DRotteñ mun Efalaust, Graatbeidne miñe giegna.

10. Pa Soolar Byrtuñe eg svipturer, Sioon,

og

og Heyrn tekur ad dvijna, Raust og Marsære mijnkar mier, Myrkur Davdans sig syna J Miñe hier DRotteñ sæll þa sie, Sonar þijns Hroop ar Krossens Trie, Leid Saal til Lijssens mijna, Amen.

42. Psalmur.

Fimta Ord Christi a Krossenum.

Ton, Eins og sitt Barn, Fader Astargiarn.

†

J sarre Neyd, Sem JEsus leid, Sagde hañ glogt: MJG PYRSTER So Ritning hrein, J hverre Grein, Uppfylltest ein, Uñ þad mig ræda lyster.

2. Strax hlioop Eiñ ad, Pa heyrde þad, hitta Niardar-Vott kuñe, Liet a Reyr-Prik, Drap i Edik, Med illt Tilvik, Og bar JEsu ad Muñe. †

3. Forundrast ma, Mijn Saal þar a, Madurneñ hver þess giæter, Ad hañ sem Raad, Hefur med Daad, a Himne og Laad, Hormung þvilijkre mæter.

4. Hañ sa sem Vijn, Af Vallde siin, wr Vatne sætt tilreidde, Med Sorgar Skick, Fieck swrt Edik, Fyrer Svala-Dryck, Pa sart hañ Þorsteñ neydde.

5. Pvi munde ei hier, Til Hlijsdar sier, HErrañ Ediked lijka, sem Vijn agiætt, Giora vel sætt, Fyrst gat þad bætt, hañs Guddoms Magteñ rijka.

7. Komeñ var Tijd, Kraptaverk frijd, Christur ei giora skyllde, Hin Stundeñ þa, fyrer Heude

lat,

laa, Hrygd, Kvol og Praa, HErrañ vor lijda villde.

7. Kraptaverk hrein, Kiendu þa Grein, ad Christur Guds Sonur være, Eñ Kvoleñ hañs, synde til Sañs, Ad Syndugs Mañs, Sekter og Gislld hañ bære.

8. Guds einka Son, Giørdest vor Pioon, Pa græddde hañ Mein og Kvijda, Offur-Lamb best, Hañ ordeñ siest, fyrer utañ Brest, J þvi hañ Kvol nam lijda.

9. Af Strijde þvi, sem stood hañ i, Styrkleike Mañs Náatturu, Preyttast miøg vañ, þvi Þyrste hañ, þaade Vokvañ, Po af Edike swru.

10. J añañ Stad, merk Madur þad, og miñst þess hvoriu Siñe, ad HErrañ Christ, hefur mest þyrst, af Ast og Lyst, epter Saaluhiaalp þiñe.

11. O! Madur nu, þeynk þar um̃ þu, Piñ Hugur blygdast skyllde, Gud Þyrste hier, ad hiaalpa þier, eñ Hiartad þitt er, Oþyrst epter hũs Millde.

12. Heyr þu Saal mijn, Talar til þijn, Tryggda Brwdgumeñ goode: Þyrstur eg er, J Hrygdum hier, so hiaalpe eg þier, wr hættu Kvalaña Floode.

13. Ber honum sijst, þess bid eg vijst, Beyskañ Dryck Hræsnes Anda, Ordeñ hañs hrein, ea alla Grein, fyrer utañ Mein, Obriaalud láattu standa.

14. Uppaa Ord þijn, svarar Saal mijn, Sorgeñ þo Maañed hepter: Þyrst er eg nu, og þad veitst þu, þijde JEsu, Piñe Mijskuñsemd epter.

15.

15. Ecke er hiaa mier, Pad hyrstum bier, Pore eg nu fram ad biooda, Nema sa Taar, Trw veyk, Po klaar, sem til þijn staar, Tak þad og vird til Gooda.

16. Lof Dyrd sie þier, Lausn fieckstu mier, Og lietst þig so myklu kosta, Hiartad aa ny, Hvgast af þvi, Ad eg er frij, Fra Eilijfum Kvala Porsta, Amen.

43. Psalmur.
Siøtta Ord Christi aa Krossenum.

Med Hymna Lag.

†

EPter ad þetta allt var skied, Ediked JESUS smacka ried, Proott og Liifs Kraptar þverra han, PAD ER FULLKOMNAD, Sagde han. †

2. Ord þijns HErra med Ast og Trw, athuga skyllder Saal mijn þu, Ef þeirra Grundvoll sannan sier, sæta Huggun þaug giefa þier.

3. Fyrst skalltu vita ad Gud wt gaf, Greinelegt Logmaal Himnum af, Han vill ad skule Heime i, Hver Madur lifa epter þvi.

4. Algiort Riettlæte Liooft og Leint, Lijkama Saal og Giedid hreint, Syndalaus Ord og Atvik med, af oss Logmaaled heimta ried.

5. Hugurenn vor og Hiartad sie, J hreinne Elsku riett brennande, Fyrer utan Hræsne Bræde og Bann, Bæde vid Gud og Naungann.

6. Hver þetta giœte halldeð riett, Honum var Lijfeð fyrer sett, Eñ ef i einu wt af bræ, Eiijf Fordæming við þvi læ.

7. Eingeñ Maður fræ Adam fyrst, Epter þañ Dag hañ syndgadest, Fullnægiu gat þvi giort til Sañs, Seingur það læugt yfer Ed le Mañs.

8. Obæreleg varð allra Sekt, epter þvi DRottin gieck so frekt, Añað hvert skyllde uppfyllt það, Eda Mañkyneð fortapað.

9. JEsus Eymd vora alla sæ, Ofañ kom til vor Jorðu æ, Hæðum Himna uppruñeñ af, und er Logmæleð sig hañ gaf.

10. Viliuglega i vorn Stað gieck, var su Fram kvæmdeñ Guðe þeck, Foðurnum Hlijðne fyrer oss gallt, Fullkomnaðe so Logmæl allt.

11. Eñ so að Synda Sekteñ skieð, sañlega yrðe forlijkt með, Og Bolvan Logmælsens burtu mæð, Beiska Kvol leið og Dauðans Hæð.

12. Pa hañ nu hafðe allt uppfyllt, sem oss var siælfum að giora skylldt, Og bæta oll vor Broteñ frij, Verlega villde hañ lysa þvi.

13. Pess vegna HErrañ Hroopa nam, Hartnær æ Krosse stijgeñ fram, Að oss i vorū Andlæte, Oll hañs Forskulldan Huggun sie.

14. Soddañ adgiættu Sæla mijn, Sonur Guðs hroopar nu til þijn, Hvað þier til Frelsis þiena kañ, PAÐ ER FULLkomnað seiger hañ.

15. Fullkomnað Logmæl fyrer þig er, Fullkomnað Giallð til Lausnar þier, Fullkomnað allt það fyrer

fyrer er spaad, Fullkomna skalltu eignast Naad.

16. HErra JEsu eg packa þier, þvilijka Huggun gafstu mier, Ofullkomleika allan miñ, umbætte Guddooms Kraptur þiñ.

17. Hialpa þu mier so Hiartad mitt, Huxe jafnañ um Dæmed þitt, Og halldest hier i Heime nu, vid hreina Samvitsku og rietta Trw.

18. Uppa þesse þijn Orden traust, Ohræddur dey eg Kvijdalaust, Þvi sw Frelsis Fullkomnan þijn, forlijkad hefur Broteñ mijn, Amen.

44. Psalmur.

Siøunda Orded Christi a Krossenum.

Ton, HErra Gud i Himerijke.

†

HRoopade JEsus hatt i Stad, Hollds Megn og Kraptur dvijnar: EG FEL MJNN ANDA, Frelsareñ kvad, FADER J HENDUR ÞJJNAR. †

2. Þu Christeñ Madur þeink uppa, Þijns HErra beyskañ Dauda, ad Ordum hañs og eiñ eñ gaa, Eru þaug Lækning Nauda.

3. JEsus halldeñ i hædstre Kvøl, Hladeñ med Syndær allar, dapurt þa ad gieck Daudañs Bøl, DRotteñ siñ Fodur kallar.

4. HErrañ vill kieña þar med þier, Þijn ef Mañ Rauner freista, Goodlyndur Fader Gud þiñ er, giorer þu honum ad treysta.

5. Fyrer JEsum þu fullvel matt, Fodur þiñ

DRotteñ kalla, Eñ þo þig Krossiñ þvijnge þraut, Pad mijker Hormung alla.

6. Eins og Fadereñ aumkar sig, yfer sitt Barned siwka, So vill Gud eineñ añast þig, Og ad þier i Myskun hiwka.

7. Eiñeñ syna þier Ord hañs klaar, Odaudleik Saalareñar, Po Kroppureñ verde kalldur Naar, Kreynkest ei Lijfed heñar.

8. Hvar hun fiñur siñ Hvijldar Stad, HErrañ syner þier lijka, Hond Guds þijns Fodurs heiter þad, Hupa um Rædu slijka.

9. Vilier þu epter endad Lijf, Eige þijn Saal þar heima, under Hond DRotteñs hier þa blijf, Hañs Bodord skalltu geyma.

10. Laattu Guds Hond þig leida hier, Lijfs Reglu hallt þa bestu, Blessad Ord hañs sem bodast þier, J Briooste og Hiarta festu.

11. Hrittu ei fraa þier HErrañs Hond, Hun þo þig typta villde, Legg helldur bæde Lijf og Ond, Liwsliega a DRotteñs Millde.

12. Hier þegar Mañleg Hiaalpeñ dvijn, Holldsed þo kveine og stite, uppa Hond DRotteñs Augun þijn, AEtijd i Trwñe lijte.

13. Ad Morgne og Kvollde miñst þess vel, Maals Uppteckt laattu þijna, Af Hiarta eg þier a Hendur sel, HErra Gud Saalu mijna.

14. So maattu vera viss uppa, Vilie þier Daudeñ granda, Saala þijn mæter Myskun þa, millum Guds Fodurs Handa.

15. Hun finñr eckert Hrygdar Striid, Hermung nie Mædu neina, J Fride skodar ætiid biiid, Asioonu DRottens hreina.

16. Eptertekt mier þad eirneñ jook, Er eg þess giæta kuñe, Andlaats Bæn siina sialfur took, Son Guds af Davids Muñe.

17. Bæn þijna alldrei bygdu fast, A Brioost Vit Nauuturu þiñar, J Guds Orde skal hun Grundvallast, Pad giefur Styrk Trwareñar.

18. Vier vitum ei hvers bidia ber, Blindleikeñ Hollds þvi velldur, Guds Ord siiner þañ Sañleik þier, Sæll er sa þar vid helldur.

19. Vertu Gud Fader, Fader miñ, J Frelsarans JEsu Nafne, Hond þijn leide mig wt og iñ, So allre Synd eg hafne.

20. Hondeñ þijn DRotteñ hlijfe mier, þa Heims eg Adstod misse, Eñ nær sem þu mig hyrter hier, Hond þijna eg gladur kysse.

21. Daudañs Striid af þijn Heileg Hond, Hiaalpe mier vel ad þreya, Medtak þa Fader mijna Ond, Mun eg so gladur deya.

22. Miñ JEsu Andlaats Orded þitt, J miinu Hiarta eg geime, Sie þad og lijka siidast mitt, Pa sofna eg burt wr Heime, Amen.

45. Psalmur.
Uñ JESU Dauda.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert.

†

PA Frelsaren i Fodurs Hond, Fool nu Blessadur sijna Önd, Nidur sitt Höfud hneigde fyrst, HErran i þvi han Saaladest. † DRotten vor þanen Doo a Trie, Daasemd kune ei meire ad skie.

2. Sancte Paall seger i sanre Raun, Syndarenar sie Dauden Laun, Bana-Spioot hans eru Broten lioot, Bodordum DRottens giord a moot, Saa skal deya sem syndgar hier, soddan Urskurdur riettur er.

3. En þad hier heima atte siist, Af þvi JEsus er Saklaus viist, Af helaum Anda med hreinum Sid, han var gieten i Meyar Kvid, Guds Fodurs Veru fegurst Mynd, Frials lisde og doo af allre Synd.

4. Hverke Ressing nie Heliar Bad, hafde nu JEsus forskulldad, hvad kom þa til ad HErran leid, harda Piinu og Beyskan Deyd? Eda hvar fyrer hyrtest han. Hyrtingar til sem aldrei van?

5. Guds Ande þar a giorer Skil, greiner þvilijka Ordsok til, Vegna Misgiorda vorra hier, Vissilega han særdur er, Þvi DRotten lagde so fyrer San, Syndernar vorar uppa han.

6. Sia hier mijn Saal fyrer Synder þijn, Sonur Guds lijdur Kvol og Piin, han doo fyrer þig sem Daudans Bad, Daarlega hafder forskulldad, Han liet sitt Lijf so lifder þu, Lijfs eilijfs Von þvi attu nu.

7. A mig var fallen Pyngsta Praut, Þviad eg DRott-

DRottens Løgmaal braut, Samvitsku særde Synda Graad, so fieck Daudens sterk Yfer-Raad, Til Fordæmingar mier Fioturen hans, Fastlega hielldu viijst til Sans.

8. Løgmaal safnade Sektum mier, Sektens Dauden epter ser, Dauden til Doomsins dregur snar, Doomuren Straffed wrskurdar, Straffed um Eilijfd alldrei dvijn, Eilijf þvi var hin þyngsta Pijn.

9. Løgmaaled hier sig forgreip fyrst, fellde þad Doom yfer HErran Christ, Pad baud ad sa Bølvadur sie, sem Bana lijdur a einu Trie, Diarflega epter þvi Dauden gieck, DRotten fraa Lijfe skiled fieck.

10. Sekt þa sem Løgmaal sette mier, sialfur borgade JEsus hier, Pad miste sijna Magt i þvi, mig verdur nu ad laata frij, Daudans Broddur var broten þa, Burt hans Fangelse slapp eg fraa.

11. Eilijfur Daude deyddur er, Daude JEsu þad vinnur hier, Dijrt metur DRotten Dauda min, Daude hvar er nu Broddur þin? Dauden til Lijfs nu stutter Stig, Stoorlega Dauden batar mig.

12. Dauden þvi orkar ein til sans, wtslokna hlijtur Lijfed Mans, Holdsed legst i sin Hvijldar Stad, Hans Makt nær ecke leingra en þad, Saalen af ollu Faare frij, flutt verdur Himna Sælu i.

13. J þijnum Dauda, O JEsu! Er mijn Lijfs Giof og Huggun trw, Daasemdar Kraptur Dauda

uda þijns, dreifest nu iñ til Hiarta mijns, Uppá þad Synd og Illskañ þver, wtaf deye i Brioste mier.

14. Pu hneigder þijnu Hofde liooft, HErra þegar a Krosse dooft, med þvi bendter þu mier þad Siñ, ad miñast jafnañ a Dauda þiñ, Eins þa eg dey, skulu Auguñ mijn, upplijta DRottens sæll til þijn.

15. Fyrer þañ Deyd sem þolder þu, Pig bid eg JEsu um þad nu, ad giefe mier þijn Giæskañ blijd, gooda Christens Mañs Dauda Tijd, Hølld mitt lant hvijlast hægt med Frid, Hond þijn Saaluñe take vid, Amen.

46. Psalmur.

Um Teikneñ sem urdu vid Christi Dauda.

Ton, Pa liñer hier mijn Lijkams Vist.

†

PEgar Christur a Krossens Trie, kañade Dauðañ strijda, Teikn og Stoormerke mestu skie, mæler so Ritning frijda, Musteres Tialldet miog um vendt, J midiu vard ad rifna i Tvent, hristest Jord harla vijda.

2. Sundur klofnudu Biorgeñ blaa, Byrgd Leideñ opnast fooru, Lijkamer Daudra lifna þa, lijt hier þau Undureñ stooru, epter Lausnarans Uppristu, Jñi Borgena vitiudu, af sumum þar siener voru. †

3. Hvad hier Historiañ hermer riett, hygg ad þvi Saal mijn mæta, Pier til Lærdooms er þad fram-

framſett, Þeſs ættu vel ad giæta, Jorden ſkalf þegar JEſus doo, Jafnvel þeir hordu Klettar þo, ſyndu Medaumkan ſæta.

4. Steine hardara er Hiartad þad, ſem heyrer um JEſu Pijnu, Giefur ſig þar þo ecke ad, an meir Giæliſke ſijnu; Kan nockud ſoddan kallt Hugſkot, Chriſti Dauda ad gyrnaſt Not, Gud ſtioorne Giede mijnu.

5. Þad mæ undra hin þwnga Jord, þreyde ei kyrru ad hallda, Blægrijtes einen Biorgen hord, Breſte lidu margfallda, Hollded þo ei nie Hiartad Mans, hryggeſt vid Pijnu Skaparans; Sem hans þo hlaut ad giallda.

6. Fortialldeð ſyner Sanleik þan, ſundur þa rifna nærde, Af takaſt ſkyllde oll fyrer San, epter Guds ſettu Raade, Gydinga Kynſins Kongleg Stioorn, Kienevallded og Logmæls Foorn, ſem Ritning ſiælf um ſpærde.

7. Hindrun ried ollum æred ſtoor, Jn i Guds Rijke bana; Þvi velldur Synda Sekten vor, og Saurugleiken Verkana, En fyrer JEſu dijrſtan Deyd, DRotten tilbioo oſs opna Leid, hiedan upp til Himnana.

8. Hier i Chriſtnenar Helgedoom, hofum vier Frelſe ad gaanga, Þar bodaſt Naad og Bleſſan froom, burt er þa Sorgen ſtraunga, Sæælen vor hefur bwna Braut, Beint i Abrahams Glede Skaut, epter Heims Hormung lannga.

9. Frelſarans Dauda einen ad, ondud Lijken

hier nioota, Gudlegur Kraptur giorde þad, Grafernar opnaſt hliota, Þvi DRottens JEſu Daude a Kroſs, Daudan̄ ſigrade fyrer oſs, Aſt han̄s og Brodd nam brioota.

10. Merk ad wr Jordu maatte ei nein̄, Madur fraa Dauda ſtanda, fyrr en̄ tiede vor HErra hrein̄, Holld ſitt aptur lifanda, Fyrſtur allra þvi uppreis han̄, af eigen̄ Krapte, og þar med ſan̄, Endurlauſn oſs til Handa.

† 11. Hoſdingen̄ Kroſſe HErrans hiaa, hier med allt Foolked lijka, Jafnſnart ſem þetta Jardteikn ſiaa, Jaatning þeir giordu ſlijka: Sañlega hefur ſaklaus han̄, og Son Guds vered þeſſe Man̄, Briooſt ſlaa, og braatt heim vijkia. †

12. Foolked ſem harda Kroſſens Kvøl, Chriſto fyrr Oſka naade; Fan̄ nu hid þijngſta i Briooſte Bøl, Beyſkleg Samvitſkan̄ þiaade. Of-haſtarlegan̄ Urſkurd ſlij, Ef þu villt vera af Sorgum frij, Hætt er raſande Raade.

13. Daude þin̄ JEſu DRotten̄ þa, Dijrdlegan̄ Krapt wtſende, Heidnum Mañe ſo hier vid braa, han̄ þig Guds Son medkiende. Jeg bid Giæſkuñar Gieded þitt, gief þu vid liſne Hiartad mitt, Ad ſo fraa Jllu vende, Amen.

47. Pſalmur.
Um̃ Chriſti Kun̄ingia.

Ton, O! JEſu Elſku hrein̄.

Kun̄-

Kuningiar Christi þa, Krossenum langt i fra, stoodu med þrongre Pra, Þessa Tilburde sia.

2. Var þar og vidstadt med, ad viisu margt Kvennfoolked, Saa IEsu feingu sied, Sorgande baaru Gied. †

3. Af þessu miin Saal þu sier, sannlega hversu er, valt allt i Heime hier, Haf sliikt i Minne þier.

4 Dviinar og dregst i Hlie, a Daudastund-unne, Vinskapur, Frændur, Fie, Fallvallt hygg eg þad sie.

5. Þo villdu Vinerner, veita Hialp nockra þi-er, Born þeirra oniit er, eingenn Daudanum ver.

6. Liifenu hiwkar Hond, þa herder Soottar Grønd, hiqalpa þo eingenn Ønd, upphuxud Raad-enn vond.

7. Vinskap i Synda Sid, Saala miin þess eg bid, halltu ei Verolld vid, vilier þu sofna i Frid.

8 Hreinann Vinskap hallt þu, vid HErrann þinn IEsum nu, J helgre Hiartans Trw, fra Heim-sins Elsku þier snw.

9. Hann eirn maa hialpa þier, þa Hiastod Mannleg þver, Heim þig a Hondum sier, J Himna Sælu ber

10. Þad hier j Sannleik siest, er Sonur Guds andadest, Sorgenn þaa særde mest, sem hann elskudu best.

11. Christs Born eru Kross Born, vid Christ-um Hlydnes-giorn, Hann syner þeim Hialp og Vorn,

Vorn, bo hörd sie Swtar Kvorn.

12. Pu skylldet þar að gaa, þo þeir stæde langt fra, aller samhuaa siaa, Son Guds Kross festañ a.

13. Komed so Konur og Meñ, ad Krossenum JEsu señ, þo Nauden þreynge þreñ, Þar fæst noog Lækningeñ.

14. Kom þu Saal Christeñ hier, sem Kross og Mañrauner ber, Settu fyrer Sioner þier, Son Guds sem pijndur er.

15. Uppaa hañs Heilog Saar, horfe þijn Trwen klaar, Þad mijker Trega og Taar, Temprar allt Sorgar Faar.

16. Siertu Syndugur Mañ, Særdur um Hyggiu Rañ, Horf þu beint uppaa hañ, sem Hiaalp þier aa Krosse fañ.

17. Hvor sem Eyr-Ormeñ leit, af Israels Maña Sveit, Eytred ei aa þañ beit, Öll stilltest Plaagañ heit.

18. So stoor Synd eingeñ er, ad meige granda þier, Ef þu aa JEsum sier, Ydrande i Trwñe hier.

19. Sie eg þig sæll JEsu, so sem aleingdar nu, Von mijna og veika Trw, vid bid eg hressir þu.

20. Þa eg sie Saareñ mijn, Særer mig Hiartans Pijn, Saareñ þa sie eg þijn, Sorg oll og Kvijde dvijn.

21. Laat mig O JEsu kiær! Alldrei so vera þier fiær, ad siaae eg ei Saar þijn skiær, Þa Sorg og Eymd mig slær.

22. Veit mier eg verde og sie, Vin þin og Kunninge, Po hverse Heilsa og Fie, Hialp mun þa noog i Tie.

23. Jeg sel i sierhvort Sin, Saal og Lijkama min, J Valld og Vinskap þin, Vernd og Skiool þar eg sin, Amen.

48. Psalmur.

Um Christi Sijdu-Saar.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioode.

†

ÞAD Kvollde Judar fra eg fære, Til Fundar señ vid Pilatum, og þess beiddu ad ecke være, Ondud Lijk a Krossenum, Pvi Hatijden var harla nærre, Hier so Ritning greiner um.

2. Strijdsmoñum hañ baud ad briioota, Beinen þeirra, og so var giort, Heliar Stund þeir hreptu flioota, hiner Tveir sem greine eg bert, Eñ JEsum lietu sijns Lijflaats nioota, Limena hañs ei feingu snert.

3. Strijds-Mañ eirn med Heiptar Hoote, Hardlyndur gieck Krosse ad, Lausnarans Sijdu lagde Spiote, Laged nam i Hiarta Stad, Blood og Vatn þar fra eg wt flioote, Fyrr var adur spad um bad. †

4. Umhugad er einum DRottne, Allra siña Barna Lijk, J Jordu hier þoott Hollded rotne, Huggun traust mig gledur slijk, Hañ vill ei tijnest Bein nie brotne, Blessud sie sw Elskañ rijk.

5. Sud

5. Gud DRottẽ med Giæsku Raade, giorde Adams Sijdu af, Frijda Kvinũ fyrst a Laade, fast hañ þo a medañ svaf, Vaknadur þess ad vijsu gaade, og veglegt heñe Nafned gaf.

6. Sofnadur a siñe Sijdu, Saared DRotteñ JEsus bar, So ad af Vatne og Bloode hañs blijdu, bygdest heilög Christneñ þar, naade hün edla Nafne frijdu, nær til Himna stijgeñ var.

7. Skoda þu hverneñ Skijrneñ hreina, skiliast nu med riettu a, Ad vijsu jafnañ Vatned eina, vor Lijkamleg Auguñ sia, Eñ Trwar Siooneñ so maa greina, Sonar Guds Blood þar lijtur hia.

8. Æ hvad maa eg sælañ saña, Sancte Thomas Postula þiñ, Pa Sijdu maatte hañ Saar þitt kaña, sijna Hond þar lagde iñ, Pu munt ei mier þiaadum baña, þad ad skoda JEsu miñ.

9. Allar JEsu Ædar stoodu, opnadar i Kvöleñe, Dreyra Læker dundu og floodu, uñ DRotteñs Lijf a Krossens Trie, Nægd af Lausnar Gialldegoodu, Guds Son fyrer mig liet i Tie.

10. Eñ so eg skyllde sia og jaata, Saña Elsku DRotteñs mijns, Villde hañ ecke læstar laata, Lijfs Ædarnar Hiarta sijns, Pvi er, Saal mijn mikel wr Maata, Mijskunseme Lausnara þijns

11. Opnar Dyr a Arkar Sijdu, Jñ uñ gengu Skepnurnar, Sem sialfur DRotteñ baud med Blijdu, biargast skylldu iñe þar, fyrer Vatnsins Floode strijdu, Frelse og Lijf þeim giefed var.

12. Lijfsins Dyr a Sijdu siñe, setur JEsus

opnar

opnar hier, so angrud Saala Adsted sine, Oll ha Manleg Hiaalpen hver, Hver sem hefur har Athvarf ine, fra eilijfum Dauda leystur er.

13. Noe um sin Arkar Glugga, upp til Himens lited fick, halldeń dymum Hrygdar Skugga, hatt pa Vatnsins Flooded gieck, so han mætte um sijder hugga, Sorlar Licoma Byrtan beck.

14. Giegnum JEsu helgast Hiarta, J Himenin upp eg lijta ma, Guds mijns Astar Byrtu biarta, Bæde sæ eg ad reyna og sia, Hrygdar Myrkred Sorgar svarta, Saalu mine hverfur pa.

15. Guds var mattug Millden prwda, Moyses pa Steinen sloo, wt til allra Israels Brwda, agiætt Svala Vatned drdo, hreste Pyrsta, Piaada, og Lwda, Peim so nya Krapta bioo.

16. Pa sialfur Gud-a Sonarens Hiarta, sijnum Reide-Spreta slær, um Heimsins Attar alla Parta, wt ran Svala Lynden flær, Saalen vid. han Brunen biarta, Blessun og nya Krapta fær.

17. Vid henan Brunen hyrstur dvel eg. Par mun eg nya Krapta fa, J pesse in mig Fylsnen fel eg, Fargar eingen Sorg mier pa, Sælan mig fyrer Trwna tel eg, Hun tekur so DRottens Benium a.

18. Hiartad mitt er HErran goode, hryggelega saurgad mieg, Pvo pu had med pijnu Bloode, Pess af Audmykt beyde eg, Vine mier Boot a Mædu og Moode, Mijskunsemen Gud, Doomleg.

19 Hiartans Jñ̃ſtu Ædar mijnar, Eiſke, Loſe Prijſe þig, Eñ Hiarta, Blood og Beniar þijnar, Bleſſe, Hreſſe, Græde mig, Hiartans þijdar Packer ſijnar, Pier ſie Giæſkañ eilijfleg, Amen.

49. Pſalmur.
Um̃ Chriſti Greftran.

Med Lijkſaungs Lag.

JOſeph af Arimathia, Edalboreñ Raad-Herra ſaa, Gydinga Svik vid Son Guds ſkied, ſamþyckt hafde þeim alldrei med.

2. Hañ var Lauſnarañs Læreſveiñ, Lijfernes Froomur, Dygda hreiñ, Gydinga hræddeſt Hepptar Raun, hiellt ſig ad Chriſto þo aa Laun.

3. Peſſe um̃ Kvollded þaungad gieck, Pa af Pilato Leyfed fieck, ad mætte JEſum Andadañ, Ofañ taka, og Jarda hañ.

4. Joſeph took ſtrax af Kroſſe Chriſt, Keypte þo nyañ Lijn-Dwk fyrſt, Nicodemus kom þegar þar, þaungad koſtuleg Smyrſleñ bar.

5. Joſeph Grof eina aatte þar, Utkloppud ſw i Steine var, J Alldengarde þar allſkamt fraa, Eingeñ fyrr Daudur i heñe laa.

7. Dyrlega ſmurdu DRottens Lijk, Dæmeñ maa eñur ſiña ſlijk, Byrgdu med Steine bwna Grof, Burt geingu ſtrax fyrer utañ Tof.

7. Maria Jacobs Mooder ein, Magdalena aa ſomu Grein, Salome eirneñ ſat þar hiaa, Saau

vors

vors HErra Greptran'a. †

8. J þeirra Selskap Saal mijn blijd, Settu þig nidur litla Tijd, Greftrun þijns HErra giæt vel ad, Sagnlaust mun ecke vera þad.

9. Vid JEsu Greftran Jeg sæ sied, Joseph og Nicodemum med, adur þordu þeir ecke Christ, Openberlega ad jata fyrst.

10. Nu saa þeir næsta nyan Dug, Nooga Diorfung og styrkvan Hug, Auglioslega so aller sia, Elsku sem DRottne hofdu a.

11. Riwkande Trwar Hören hier, Helgur Ande so vid nærer, Lioomande þar af Lioosed skijn, Lijfgar han allt med Krapte sijn.

12. Huggest þeir nu sem Hiartad deygt, hafa og Trwar Megned veykt, Bidie um Styrk og stodugt Gied, stunde og lære Guds Ord med.

13. Veittu JEsu ad veyk Trw mijn, Vaxe Daglega og Elska þijn, Eflest so med mier Jnvortes, Ytra good staæst Merke þess.

14. Anad þu lijka merkia maatt, Mislijkar DRottne a eingan Hatt, Po Heidarleg sie hier a Jord, Hollde Uwalldra Lijkfor giord.

15. Mætast Guds Anda Mustere, Mans var Riettchristens Lijkame, Pvi maa honum veitast Virding riett, Vel med Stilling og Hoofe sett.

16. Ersis Dryckiur og Onytt Prial, Ecke at fylldt vid þetta Maal, Heidingia Skickun Heimskuleg, hæfer Christnum a eingan Veg.

17. Vtijd þa sier þu saalad Holld, Sett vera

 nidur

nidur i Jardar Molld, Hryggur þu vert, og hugsa brått, hier vid þu lijka skilia ått.

18. Lagt þegar nidur Lijked sier, Låttu sem Dauden̄ hvijsle ad þier, Långt må skie ecke lijde um̄ þad, Legg eg þig eins i slijkan̄ Stad.

19. Goode JEsu fyrer Greftran þijn, gief þu Sijdasta Utfør mijn, Verde Farsæl og Fridsom mier, Frelsud Saal nåe Dyrd hiå þier.

20. J Pridia Måta Huggun hrein, hier veitest mier å alla Grein, Guds Sonar Holld þvi Greftrad var, Greftrun min̄e til Virdingar.

21. Helgum Guds Bornum HErrans Holld, Helgade bæde Jord og Molld, Grøfen̄ þvi er vort Svefn-Hws sætt, So må ei granda Reiden̄ hætt.

22. So ad lifa eg sofne hægt, So ad deyia ad Kvøl sie bægt, So ad Greftrast sem Guds Born hier, Giefdu sætaste JEsu mier, Amen.

50. Psalmur.

Um̄ Vardhallds-Men̄ena.

Nær þvi med þeim Ton, Eins og sitt Barn.

†

HØfdungar Juda An̄ars Dags, In̄ til Pilatum geingu strax, Sogdu HErra vier hofum mest, i Huga fest, Hvad sa Falsare herma lietst.

2. Epter Pria Daga Ott fyrer San̄, Uppriisa mun eg sagde han̄, Vid slijku er best ad leita Lags, Lat geyma strax, Pessa Grøf in̄ til Pridia Dags.

3. Ma skie Lijked med Leyndum hlioott, Lærefveinar hans take um Noott, Og Lydnum seige þad Lyga Skyn, Pa lijtst ei Kyn, Po verde sw Villan verre en hin.

4. Pilatus vijst þeim Vardhalld fieck, Vakten strax ut af Stadnum gieck, Grofene blifu HErrans hiaa, og so til siaa, Settu Innsigle Steinen aa. †

5. Gydinga hord var Heyptew beysk, Hiartans Blindleike og Villan treysk, Peim kune ei nægiast Kvol og Ban, Sem Christur fan, Lijka Daudan þeir lasta han.

6. Fordast þu soddan Fijsisku Grein, Framlidens Mans ad lasta Bein, Saa Daude hefur sin Doom med sier, Hver hellst han er, Sem best haf Gaat aa sialfum þier.

7. Gydingar villdu veita Nijrd, Vors Lausnara Upprisu Dyrd, En DRottens Valld og Vijsdooms Raad, Pess vel sieck gaad, Verk sitt framkvæmde vijst med Daad.

8. Hefde ei Vakten geymt og giætt, Grafarenar sem nu var rædt, Ordsok var meire ad efast þa, Hvert upp ried staa, DRotten vor JEsus Daudum fraa.

9. En þeir sialfer og er þad vijst, Upprisu DRottens hafa lijst, Po Kienemen Juda af kalldre Stygd, Kvalder af Blygd, Keyptu þa til ad bera Lygd.

10. Oll Svik Raad Mana og Atvik ill, Oniit

er DRotteñ þa hañ vill, Hañs Raadum̃ Eilijfd stødugt stær, Og Stioorneñ klar, Slægdeñ Dramblætra sliett forgær.

11. Hvijle eg nu Sijdast Huga miñ, HErra JEsu vid Legstad þiñ, Nær sem eg giæte ad Greftran þijn, Gledst Saala mijn, Skielfing og Otte Daudañs dvijn.

12. Sekter mijnar og Synder barst, siælfur þegar þu pijndur varst, uppæ þad doostu DRotteñ kiær, So kvittudust þær, Hiartad þvi nyañ Fognud fær.

13. Pu groofst þær nidur i Grof med þier, Gafst þitt Riettlæte aptur mier, J Hassens Dwpp sem fyrerspæd fiñst, þeim fleigder iñst, Um̃ Eilijfd verdur ei æ þær miñst.

14. So er nu Syndeñ Jñsiglud, Jdrande Saala kvitt vid Gud, Eilijft Riettlæte uppbyriad, i Añañ Stad, Trwud Mañeskia þiggur þad.

15. Daude þiñ JEsu deyde hier, Darlega Holldsins Gyrnd i mier, Grofeñ þijn hylie Glæpe mijn, Fyrer Guds Augsyn, Efle mier Styrk Upprisañ þijn.

16. Steinþroo mijns Hiarta wthoggveñ siest, Heilagur Ande vañ þad best, Lijndwk Trwar eg læt i Tie, Miñ Lausnare, Jlmande Smyrsl Jdraneñ sie.

17. So fiñe eg hæga Hvijlld i þier, Hvijl þu JEsu i Brioostc mier, Jñsigle Heilagur Ande nu, Med Ast og Trw, Hiartad mitt so þar hvijlest þu.

18. Dyrd, Walld, Virding og Vegsemd
Hærst, Vitska, Magt, Speke og Lofgiørd stærst,
Sie þier O! JEsu HErra hær, og Heidur klær,
Amen, Amen, um eilijf Ar, Amen.

Eitt Psalmur um Gagn og Nytsemd Pijnunnar Christi.

Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

MJnstu, O! Madur a min Deyd, Minstu a mijna saaru Neyd, Minstu þad eg hefe Ein fyrer þig, J Daudann giefed sialfan mig.

2. Pad lattu nu þier vera kient, ad þetta hafer þu ei forþient. Af Elsku hef eg þier allt þad veitt, Enn ecke fyrer þitt Verked neitt.

3. Þvi lattu þad uppvekia þig, ad þu komer fram fyrer mig, Med Angre og Jdran Hiarta þijns, So ad þu niooter Dauda mijns.

4. Ad Saal þijn verde af Syndum hrein, Og saurugligre Lasta-Grein, Fyrer þann Dreira i dapre Pijn, sem dunde wt af Saarum mijn.

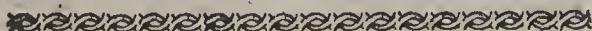
5. Enn hveriu giegner Heimskann sw, ad huxa faaer um þetta nu? Margur er saa Madurenn þar, um mijna Pijnu ei huxar par.

6. Hverienn hann kunne hellst ad faa, Hiaalp Andar sinar og frelsast fraa, Eilijfum Dauda og Andar Pijn, Og Reide Guds fyrer Synder sijn.

7. Enn Fagna og Gledst mijn fatæk Hiørd, Fyrer minn Dauda hoolpenn giørd, sem hefur allt þitt Traust a mier, ad vijsu vil eg hiaalpa þier.

8. J mijnum Dauda er þitt Lijf, Þijn Hiaalp, Þitt Traust, Þijn einka Hlijf, Mitt Heilagt Blood þier hiaalpar mest, Og hreinsar þijnar Synder best.

9. Lof og Heidur sie Lausnaren̄ þier, fyrer Lijkn og Mysk un þu veitter mier, Fyrer þin̄ Dauda og Dreyra Foss, O! DRotten̄ hiaalpa ollum oss, AMEN.

A Paaska Hatijden̄e/ wt af Upprisu vors HErra JEsu Christi, Psalmar og Lof-Saungvar.

Lof-Saungur.

Mꜳ syngia eins og : Boren̄ er Svein̄ i Betlehem.

JDag oss Christur upp aptur reis, Alleluja, Oss er þvi ollum Sæilan̄ vijs, Alleluja.

2. Sa Fyrra Dag leid sꜳra Pijn, Alleluja. Saklaus fyrer allt Man̄kyn, Alleluja.

3. Þier hræddu Kvin̄ur fared fram̄, Alleluja, Fliootlega i Galileam, Alleluja.

4. Lærisveinum bad seige þier, Alleluja, Sa Kongur Dyrdar upprisen̄ er, Alleluja.

5. A Paaska Glede sæt Lof sie, Alleluja, Sunged DRottne af Christnen̄e, Alleluja.

6. Heilagre Þren̄ing hæd stu Dyrd, Alleluja, Af Hiarta fegium og Packargiord, Alleluja.

Annar Lof-Saungur.

Med synegia eins og: Christur reis upp fra Daudum.

UPPreis HErran Christur, Oss var pad Sigur mestur, Honum Judar sier hrundu fra, Heidnum Lijd vill þvi vera hia, Alleluja.

2. Fyrst kom Foolke Juda, Frid og Myskun ad biooda, Peir villdu ecke þiggia Christ, Pvi took han sier hia Heidnum Vist, Alleluja.

3. Aminte þa ad trwa, Jdrast fra Syndum snwa, So hlioote Arf og Himna Frid, Hlydde þvi ecke Juda Lid, Alleluja.

4. Sælar Heill þeir hafna, Hins leitudu mest jafnan, Hverneñ þeir Son Guds Saklausan, Svijkia kynu og Deyda han, Alleluja.

5. Flest til Saka feingu, Fals-Vitneñ morg ad geingu, Blessud Ord hans og alla Dygd, umsneru þeir i Roog og Lygd, Alleluja.

6. Flecklaus Fordæmingu, Fieck han af Mordingium, sem Jllvirkia wtleiddu han, Oh! Madur sia hvad til þijn van, Alleluja.

7 A Krosse sem bar Christur, Kvalen var han og festur, Hans sæta Mooder Harm þa bar, og heilagt Foolk sem nærre var, Alleluja.

8. Um hans Lijf allt voru, Under og Beniar stooru, Gall og Edik til Dryckiar þeir, DRottne færdu ad pijndest meir, Alleluja

9. Vid Kross var Foolk Juda, vanvirda han og hæda, Allt fram til þess i Fodurs Hond, framstijgande gaf sijna Ond, Alleluja.

10. Urdu Undur þesse, i þvi han̄ doo á Krosse, Bifast Jord, Sool ei Byrtu gaf, Brast Tiallð, klofnar Grioot, opnast Grof, Alleluja.

11. Bert hieck Hollded sára, huled allt i Dreyra, J Hægre Siidu sett var Spioot, so Blood med Vatne ran̄ þar wt, Alleluja.

12. Af Krosse ad Kvollde, koma ad naa han̄s Hollde, Raad-Herran̄ Joseph Añar var, og Nicodemus DRottne kiær, Alleluja.

13. J Lijne vel vofdu, Virdugleg Smyrsl med hofdu, Logdu i Stein-Proo Lijkaman̄, lá þar eingen̄ fyrre en̄ han̄, Alleluja.

14. Maria Magdalena, mest girntest honum þiena, Eins hofdu til han̄s Astseme, Jacobs Mooder og Salome, Alleluja.

15. Arla Fór uppbyria, Etla sier Christ ad smyria, Saau ad Steine vellt var fraa, vańst þeim i Grof ad ganga þa, Alleluja.

16. Einglar þeim kun̄giora, Christum uppriseń vera, Lijted þan̄ Stad sem lagdur er, Læresveinum þad seige bier, Alleluja.

17. Gudspiallamen̄ greina, Glediande Christne hreina, Upprisu han̄s á allan̄ Veg, optlega sijna, og byrta miog, Alleluja.

18. Heidurs Kongur hædste, og HErra vor stædste, Fagnadar Sigur fremstan̄ van̄, Fanga leysta wtleidde han̄, Alleluja.

19. DRotten̄ reys af Dauda, Dijrd han̄s Ovinder Juda, Honum til Lofs i hverium Stad,

Um̄

Um Hardijd Parska syngium, þad, Alleluja.

Eñ Eiñ lijtell Lof-Saungur, um Upprisuna HErrans Christi.

Med Ton, Christur reis upp fraa Daudum.

UPPriseñ er Christur, af øllum Kvølum leystur, Af þvi glediunst nu aller vier. JEsus vor Hiaalp og Huggun er, Alleluja.

2. Ef uppriseñ ei være, Øll Verolld fyrerfærest, ÞRotteñ vor JEsus Daudañ vañ, dijrkum og losum þvi aller hañ, Alleluja.

Fioorde Psalmur.

Med þad Lag, Allfagurt Lioos oss byrtest braatt.

SAgnadar Kieñing Kviñum fær, klaar Guds Eingell talar vid þær, J Galilea Christur kiær, Kañ viist sien vera sijnum nær.

2. Grofeñe skiott þær geingu fraa, greina Postulum slijkt sem siaa, Lifanda JEsum lijta þa, lwta hañs Footum og þreyfa aa.

3. Heyrande þetta HErrans Piood, hradt ferdast sem þeir feingu Bod, Ad lijta Christ þeim Gyrnder good, Glede, Von, Traust af þessu stood.

4. Jordeñ og Sooleñ byrtast bliid, Byst og reid i hañs Dauda Tijd, Pa Christ lijta ad Lijkams Sid, Læresveinar og mæla vid.

5. Klaarlega Saar þeim synde hañ, aa sijnu Hollde er Daudañ vañ, Uppriseñ jaata aller þañ, Eilijfa Mykun veita kañ.

6. Lijknsamur Kongur Christe þu, kveik i oss til

þijn Ast og Trw, ad ime þier alldrei Lofgiord sw, er Lydur at greida leystur nu.

7. Milldaste Gud sw Myskun þijn, med Upprisuñar Fognud skijn, Vid Ogn Daudans og Andar Pijn, Øllum hlijfe Trwudum sijn.

8. Nu dijrkum aller Drottneñ hañ, af Dauda reis og Sigureñ vañ, Med Fodur og Anda helgum hañ, Hefur þad Valld ei endast kañ.

Fiinte Psalmur.

Med sama Lag.

CHristneñ synge nu sætlegt Lof, Syne Guds þacke Lausnar Giof, Ovin med sijnum øllum Her, J Siooeñ Rauda sockttur er.

2. J stoorum Voda vorum þa, villde hañ alla oss afmaa, Lansnare vor sa Lijf oss gaf, leidde i giegnum Rauda Haf.

3. Fridade oss og frelste wr Neyd, Flecklausa Lambsins Blood og Deyd, Pa Christur bardest vegna vor, Vijkingeñ kiæfde diwpur Sioor.

4. Passka Lamb heilagt høfum vier, Hvert at Krosse oss bakad er, Holld þess er Fæde Heidurs verdt, HErra JEsu þad sialfur ert.

5. Petta er saña sæta Braud, sviptonde oss eilijfum Deyd, Dijrast Blood Lambsins dreckum vær, Diosull oss þa ei skadad fær.

6. Packer alldrei vær gietum giort, Gude sem er þad Offur vert, Frai Ofognud og Andar Kvol, erum vier þar med leyster vel.

7. Lamb Guds þier hæfer Lofgiord best, Lotning,

ing, Heidurl, og Dijrdeñ mest, Oll þijn Christneñ i Heime hier, Æfeñleg ana þacke þier.

Siötte Psalmur.

Med sijnum Ton.

JESU Endurlausneñ vor, Ertu og Hiartans Syrndeñ stoor, Skapareñ allrar Skiepnu sa, J Kijrum Mañdoome liet sig siaa.

2. Mesta þig þar til Milldeñ droo, Misgiørder vorar ad bera so, Holldsins þolande hardañ Deyd, Hvar med oss leyster af Daudans Neyd.

3. Helvijtes giegnum Hlideñ gieck, Hertekna sijna frelsad fieck, Sigurvegareñ vid Merked mætt, med Fødur situr a Himnum hæst.

4. Þijn Goodvilld til þess þreyngde þier, þijns Foolks ad bera Misgiørder, þyrma oss, og svo þar med liaa, þitt millda Auglit vier mættum siaa.

5. HErrañ Christum nu heidrum vier, hver af Dauda uppriseñ er, Fødur og helgum Anda med, J øllum Londum Lof sie tied.

Lof-Saungur,

Med þeim Nootum, Christur reis upp fraa Daudum.

UPPriseñ er Christur, af Bondum Daudans leystur, Alltijd fagne øll Eingla Hyrd, aa Himnum synge Lof og Dijrd, Kyrie eleis.

2. Sa L. jf sitt helgasta, Sokum vor liet Kross-festa, Vort Paaska Lamb nu ordeñ er, allre Christne þvi fagna ber, Kyrie eleis.

3. A Kross hieck HErrañ millde, Hugga þa eingeñ villde, Nu lifer i Dijrd eilijfre, Oss jafnañ

Nad-

Naadar ærnande, Kyrie eleis.

4. Þagde hañ hart sleigeñ, Til Helvijta er stijgeñ, Ofluguſt Bondeñ braut hañ þa, Byrteſt med Sigre Himnum aa, Kyrie eleis.

5. Saa ædur er grafeñ, yfer Himna er hafeñ, Hañs kroptug Verk þvi kuñug giord, ad Christneñ heidre hañ aa Jord, Kyrie eleis.

6. Nu lætur liooſt kieña, Lausn og Kvittan Syndaña, Ollum sem vilia ydraſt riett, af Gude er ſtu Huggun ſett, Kyrie eleis.

7. Lamb Guds vor Lausnare, Lyd ſiñ blesse og nære, Leys oss fra Syndum, send þiñ Frid, ſo þier Lof ſijngium allañ Tijd, Kyrie eleis.

Epterfylgia þeir Fiooruttiu Upprisu Psalmar (Ordter, af Saal. Mag. Steine Jonssyne Biskupe Hol. St.)

Med Textans Utskijringu og Lærdoomum.

1. Psalmur.

Af Upprisu Historiu Vors Endurlausnara JEsu Christi, Hlioodar um̃ Nøfn Kveñaña, þeirra Smyrsla-Kaup og Utgaungu.

Ton, Allfagurt Lioos oss byrteſt bratt 2c.

UPPrijs mijn Saal, Þvi Upprisañ, Er nu JEſus Brwdgume þiñ, Upprijs mitt Hiarta eirneñ med, Upprijse Maal og Hugskoted.

2. Upp

2. Upp mijn Harpa og Hlioodfære, Heilagt Sigur-Vess byriande, Jñra skal jafnt og mtvortes, allt hvad med mier er, giæta þess.

3. Sanctæ Paull skipar Sæla mijn, Soddañ Ord lættu nær til þijn, ad vier skulum þess alltijd gæ, Uppriseñ JEsum miñast aa.

4. Vid hefum, Sæl mijn, Sorgar Kof, sop-ed um Stund, vid JEsu Grof, Lijfsens Hertoga lited þar, Lijk and'ad smurt til Greftrunar.

5. Huleñ Guddoomsens Geysleñ var, i Grææt-Skya Myrkre Pijnuñar, sæl þa Riettlætes Sool-eñ Dod, Siæ var hun eins og rauda Blood.

6. Bloodraud i Daudans diwpa Haf, Drott-eñ nær Andañ siñ uppgaf, Gieck siw signada Sool-eñ þa, Sæst ei nær þvi uñ Daga Priær.

7. Nu er hun aptur uppruñeñ, Albiort med Morgun-Liooman siñ, Hañ fær med Glede Sæl mijn-sied, sem er Guds Vængia Hiælpræded.

8. Fagne þvi Himnar, Fagne Jord, Fagne Guds Endurkeypta Hiord, Frelsarans Sigre Fagna her, Fagna nu med oss Einglarner.

9. Þegar miñ liwfur Lausnare, Leid og pijndest æ Kross-ens Trie, ad Fridþægia mig auman Mañ, Offur-Lamb Meinlaust giordest hañ.

10. Eñ nu, sætaste Astvin miñ, Auglijstest Guddooms Kraptur þiñ, Gledur þad mijna Sorgar-Sioon, Þu Sigureñ vañst, sem oflugt Lioen.

11. Dioful, Helvijte, Dauda og Synd, deydde þijn Bloodug Pijslar-Mynd; J Hollds Veik-

leika

leika a Hoolmen gieckſt, J Hreyſte Guddoomſins Sigur fieckſt.

12. Daude þin Lijfed lienar mier, Lijf mitt fra Daudum komed er, Þu dooſt fyrer Misgierning min, mier til Riettlætes uppriſen.

13. Lof-Saungva um þitt Laat og Pijn, Lofsverda hefur Chriſtnen þijn, Sigur-Veſs þitt eg ſijngia vil; Send mier O! JEſu Raad þar til.

14. O! JEſu gief mier Anda þin, O! JEſu Gud og DRotten min, upplys mitt Hiarta, Hug og Maal, So hefie þitt Lof mijn frelſud Saal.

Texten.

†

15. Ritningen hier ſo hermer fyrſt, Haatijd Sabbathſins endadeſt, Keypt hofdu Smyrſl af Koſtum good, Kvinur Galæiſkar Dygda Fliood.

16. Maria Magdalena liooſt, Lykaman JEſu, hreint med Brioeſt, Smyria villde og wtgieck ein, Onur Jacobi Mooder hrein.

17. Sorgande ecke ſinu um Heim, Salome Þridia fylgde þeim, Johanna en med odrum þar, Arla Forſta Dag Vikunnar.

18. Utgeingnar voru allar þær, adur en Soolen lijſte ſkiær, um Haatijdenai Hrygd og Naud, hvijlduſt þær, ſem Guds Logmaal baud. †

19. Lærdu mijn Saal ad heidra hier, HErrans Logmaal, ſem gaf hann þier, þad er Lijfs Reglan riett og ſkijr, vangt giorer hver ſem fra þvi ſnijr.

20. Þad leider þig til Lauſnarans, ſo leiter Frelſis

sis i Undum hans, Fordæming þa ei finst hiaa þier, Fylling Logmaalsens JEsus er.

21. Allt brestur mig, en allt eg fin, J þinne Hlydne JEsu min, allt Riettlæte, Jaa, allt med Sann, af mier hvad Logmaal heimta kan.

22. Sakfelldan þo þad seige mig, Saklaus reyneft eg fyrer þig, Lat mig Saklausan þioona þier, En þyrm þu æ og liikna mier.

23. Kvinnurnar framar kienna hier, Christen Madur, og benda þier, Hvijldar Dagenn þu hallder riett, sem hafa Guds Bodord fyrer sett.

24 DRottens er sier hver Dagurenn, DRottenn lætur þo nefnast sinn, sierdeiles þann hinn Siounda, Soddan skalltu vel athuga.

25. Eckert Lijkamans Erfide, aa honum vill Gud framed sie, aan Naudsynia, og Orielegt, annars mun hann þess hefna frekt.

26. Holldsins Naudþurft til Nytsemdar, nægiast Sex Dagar Vikunnar, giefum þann eina Gude frij, Gagn hefur Saalenn mest af þvi.

27. Ord Guds siunda aa alla Grein, eru Sunnudags Verkenn hrein, med Yferboot allt þad umbæta, sem aa vard Sex virku Dagana.

28. Leikar, Ofdryckia, Dans og Spil, DRottne gioraft þa siist i Vil, Einga Guds Dyrkan efler slijt, Offt ecka sw þo gange rijkt.

29. Ydran og Trw, er ædsta Raad, aa þeim Deige sie nidur saad, A hinum Sex þa uppvaxa, Avexter goodu Verkanna.

30. Beſt ſier þu JEſus Broteñ mijn, Bid eg mier hiaalpe Arnan þijn, uñ mier ſijdaũ i helgum Hag, hallda eilijfañ Sabbaths Dag.

2. Pſalmur.

Um̃ Tijmañ aa hverium DRotteñ Uppreis.

Ton, Fagnadar Kieñing Kviñum, etc.

†

EG vil miñ JEſu Añad Siñ, Uppriſu Tijmañ ſkoda þiñ: A Pridia Deige er hun ſkied, Epter þiñ Deyd, þa lyſa ried.

2. Seint um̃ Kvolld fyrer Sabbathiñ, Saa er hiñ Fyrſte Dagureñ, Vors DRotteñs laateñ Lijkama, Lagde Joſeph i Grofena.

3. J heñe næſtañ hvijldeſt hañ, Haatijdes Dag eñ giorvallañ, Og villde ecke upprijſa, aa Sabbaths Deige Gydinga. †

4. J Guds Fodurs heilagre Hond, Hvijldeſt þa JEſu Bleſſud Ond, J Grofeñe hvijldeſt Holld ed frij, hvijldeſt Guddoomſins Tign i þvi.

5. Eilijf Hvijld er nu afrekud, J mier Fridþægdum hvijleſt Gud, J honum Saal mijn hvijleſt hier, Hvijld i Grofeñe veiteſt mier.

6. Arla Morguns ſem er nu ſagt, uppreis af ſiaalfs ſijns Guddooms Magt, vor DRotteñ laus af þwngre þraa, Pridia Delgenum var þad aa.

7. Alldrei bregdaſt Guds Ord og Raad, Eins ſem JEſus þad hafde tiaad, A Pridia Deige uppreis

reis hañ, ærla þa Sooleñ lysa vañ.

8. Eg treyste JEsu Ordum þijn, Oll þijn Fyrerheit nær til mijn, Oll Sañende eg i þeim sie, alla Nææd, Traust og Hiælpræde.

9. Pañ Pridia Dageñ allañ wt, Ei villde DRotteñ spenter Swt, Preide epter hañs Uppꝛisu, Astviner fram ad Kvølldenu.

10. Pvi er hañ aptur uppriseñ, Aardeiges strax uñ Morguneñ, Og liet ei þeirra Hiortun hrelld, Hier epter bijda længt æ Kvelld.

11. Undañdrætt længañ, er þad vijst, Ast þijn miñ JEsu lijdur sijst, ad hiælpa oss wr Hrigd og Pijn, Hradar sier Gudleg Elskañ þijn.

12. Adur eñ siælfer væntum vær, Veitest oss opt þijn Huggun kiær, Pu heyrer fyrr eñ hroopum vier, Hugsvalar, Gledur, vidrietter.

13. Fyrer Hende eg eiñeñ æ, O! Sæte JEsu Daga Priæ, Peir hversa sijst wr Huga mier. Hiervist Lijssins sa Fyrste er.

14. Ervides Dagur er þad miñ, Opt þiærest Saal og Lijkameñ, æn Hormunga eg ecke kañ, Jñ ad komast i Himna Rañ.

15. Lijfed framdregst med Sorg og Swt, Seinast þad Daudeñ leider wt, Kvølld þessa Dags þa komed er, Christo æ hañ Hætt fylgia ber.

16. Fws vil eg alltijd Frelsareñ kiær, feta þijn Spor, og vera hier nær, hiæst sem þu villt og þola Pijn, Par til styrke mig Giæskañ þijn.

17. Añar Dagureñ epter ser, æ honum Dæ-

udra Lijkamer, hvijla i Jordu hægt med Roo, at Himnum Saalernar lifa þo.

18. Holldsins Upprisu Effter Tijd, Øllum Trwudum þæg og blijd, Uppreñur þegar þrijtur sa, Prydia Dageñ hañ nefna maa.

19. J Krapte JEsu Upprisu, aadur þo verde ad Duptenu, upprijs þa Hollded Heidre prijdt, Himneskum Dijrdar Liooma skrijdt.

20. Po þad i Vansemd verde saad, Veikt og Kiotlegt i Jardar Laad, J Vegsemd, Krapte, og Andlegt Holld, upplifnar þad af daudre Molld.

21. Opt þreyer Saal mijn hier i Heim, Harmande epter Deige þeim, Endast þa giørvoll Eymdeñ mijn, Øll Mæda, Sorg og Hørmung dvijn.

22. Auk þessa ber ad athuga, at Sabbaths Deige Gydinga, ei villde DRotteñ Daudum fraa, Dijrdarsamlega rijsa þa.

23. Næsta Dag epter er þad skied, Uppbyriast hefur so þar med, Nya Saattmaalans Sabbaths Tijd, Sem nu er bodeñ Christnum Lyd.

24. J Upprisu Miñing HErrans hier, hafa þvi Læresveinarner, sett til Hvijldar og Helgunar, hvern þañ Fyrsta Dag Vikuñar.

25. Dijrdlegur giørdest Dagur sa, DRotteñ at hverium upp ried straa, hvern Suñudag so helgad sær, HErrans Upprisu Dijrdeñ skiær.

26. DRotteñs Dagur þvi heiter hañ, Hygg vel ad þessu, Christeñ Mañ, DRottne til Lofs og Dijrdar mest, Dag þañ ad helga lærdu best.

27. Og sem DRotten med Dijrt ar Hag, fraa Daudum reis, a þennan Dag, Fraa Andlegum Dauda upprijs þu, Yfer boot gior i riettre Trw.

28. Hialpa mier JEsu HErra minn, ad hallda riett Sabbaths Dagenn þinn, Saalen mijn hvijle hægt i þier, Hvijl þu alltijd i Briooste mier, Amen.

3. Psalmur.
Umm Utgaungu Kvennanna til Grafarennar.

Ton, Dagur i Austre ollu, 2c.

†

ARla, sem eg nam greina, wtgeingu Kvinnurnar, Hiartans Elskuna hreina, hvor þeirra byrte þar, Er þær til HErrans hofdu, Hrædduſt ei Faar nie Vans, Aſtrijkar ei vid tofdu, Andvana ad vitia hanns. †

2. Vilier þu faa ad finna, Frelsarann, Saala mijn, Naad hanns og Aſt avinna, umflya Heliar Pijn, arla i Æsku þinne, attu hanns leita fyrſt, haf Gud i Huga og Minne, Hollds ins þier forda Lyſt.

3. Arla hvern Morgun minnſtu, mijn Saal, J annann Stad; Af Hiartans Alwd innſtu, ei laat þier gleymaſt þad, Ollu fyr ad þu leiter, J Bæn og Packargiord, Pijns Guds: Ef þannenn breyter, Pier bleſſaſt Himen og Jord.

4. Hier ad auk attu ad leita, ad DRottne, Saal mijn blijd, arla med Ydran heita, a þægre Naadar Tijd, medann þu matt hann finna, og Milldenn hanns bijdur þijn, og þier vill Aſt hanns sinna, Ar-

ma breidande siin.

5. Sein Ydran siallda̅n færer, Syndugum rietta Boot: Huggun Guds Hiartad nærer, Ef heñe ei stondum moot. Nu eru eñ Naudar Tijder, Nu Dagur Hiaalprædes, Ydrande liwfer Lyder, læred ad giæta þess.

6. Aller Hugleida ættu, ervidt þad veita kañ, J Daudans ytstu Hættu, ad fiña Lausnarañ, Ef ad Mañeskiañ aadur, ecke hañs leitade, Daudeñ bistur og braadur, baugt lætur slijkt i Tie.

7. Þad Epterdæme eina, Ydrande Ræningjans, Ei leider (ad eg meina) alla til Himna Rañs: Oviss er Lijffins Ende, Eingeñ þvi fulltreyste, Naadeñ sie samt i Hende, þo seint heñar leitade.

8. Opt leita eg Angre vafeñ, ad þier, miñ JEsu kiær, J Hrygd og Hormum kafeñ, Hiartad þa Sorgeñ slær, feigeñ kijs eg þig fiña, Þo fresteſt marga Stund, Sem þu vilier ei fiña, Syndugs Mañs hrelldre Lund.

9. Eg veit Misgiorder mijnar, Mig skilia DRottne fraa, giorvoll þvi Gledeñ dvijnar, Gieded Harmarner þiaa: Ecke neiñ Yndis Hagur, Ecke neitt hugga kañ, Eingeñ Ununar-Dagur, Ef aptur ei fiñ eg hañ.

10. Laat mig til Leingdar eige, leita þijn Forgiefens, Miñ Gud, aa Mootgaangs Veige, J Mædu Hugskotsins, Pol og Trw fiñst mier þverra, Þad aadur lijted var, Kom til mijn kiære HErra, Kom snart i Leiternar.

11. Hryggelegt er ad hreppa, HErrans Naa-lægd um̃ Stund, og hønum aptur sleppa, epter þan̄ Glede Fund. O JEsu! Eg þijn leita, O JEsu! leita mijn, Og virdst mier Aumum veita, ad alld-rei misse eg þijn, Amen.

4. Psalmur.

Um̃ Eyrende Kveñaña til Grafareñar, ad smyria Lijkamañ JESU.

Ton, Eiñ HErra eg best ætte, ꝛc.

†

UNgeingnar af Borgeñe, ækettu Kviñurnar, Dyggvar med døpru Siñe, DROTTne til Virdingar, ad smyria Holld hañs hvijta, hafande Efneñ good, Harmþrwngnar Ferdum flijta, fram̃ þaungad Grøfeñ stood.

2. Fraa Galilæa fooru, fwsar med HErran-um, Og vid hañs Audlaat voru, Allnærre Kross-enum, Greftrunar hañs þær giæta, graut vissu þeñañ Stad, Hvar JEsu Holldet mæta, hafde vered Jardad. †

3. Krwser þær fullar færa, Fyllra þo Hiartad var, med Ast og Elsku skiæra, eckert sparadest þar, Um̃-Kostnad eingañ telia, Omaked reikna sijst, Heidur sier hædstañ velia, HErrañ ad smyria vijst.

4. Hier mattu Madur siña, mestu Kiærleik-añs Dygd, Kviñurnar laata ei liña, Lofsverda Ast og Trygd, Vid HErrañ, hvern þær meina, hvijla Andvana Naa, og Hugun ei hefdu neina, Hañ

munde lifa þa.

5. Eg veit þu ert fraa Daudum, Uppriseñ JEsu miñ, Lifande laus af Naudum, Lijka i Himeneñ, fareñ med Sigre frijdum, fyrer oss bidur þar, Eñ Ast til þijn, er hiaa Lydum, Ordeñ sem kulnad Skar.

6. Eg blygdast alla Vega, af Dæme Kveñaña, Hiartad er hrellt af Trega, Þvi hreina Elskuna, Giøre eg sijst þier sijna, So sem ad skylldugt er, Eñ treyste aa Naad þijna, ad hun forlaate mier.

7. Lijt eg eñ lijtt til Fara, Hiaa Loss verdu Kviñunum, þad Lioos, sem þurfte ad skara, J þeirra Naudsynium, Þær meintu Lijked liggia, Lagt i Grofeñe kyrt, ad hañs Søgn ecke hyggia, Er þeim fyrr hafde byrt.

8. Þær høfdu heyrt, hañ hafa, hermt sig aa Þridia Dag, Upprijsa aan alls Vafa, ad þvi sig gaafu ei par, Veiktrwadar ei vona, Være þad framkomed, Sætaste JEsu! Sona, sijnest stadt Mañlegt Gied.

9. Eg sie hier aakast strijda, Orku og Veikendeñ, Kveñaña Kiærleiks Blijda, Kom þeim til JEsu miñ, af sterkum Astar Hætte, ad smyria Hollded þitt, Eñ Trweñ af miñsta Mætte, maatte beriast vid sitt.

10. Braakadañ Reir ei brijtur, Þijn blessud Astsæme, Veik Trwa Naadar nytur, naumt þo hun halldeñ sie, Kveiks Reikeñ kiæfer eige, Kiæraste Andeñ þiñ: A Trwar veikum Veige, Vere Gud Styrkur miñ.

11. Huxa

11. Huxa um̃ Sœl mijn hijra, Hvar þaug Smyrsl kuñer fœ, Sem Guds Sonar Giœskañ dyra, gyrnest nu Himnum œ. Utaus Ydrunar-Tœrum, Ei lœt þar verda œ Stans, med S[illegible]ar Trega sœrum, so smyr þu Fætur hans.

12. Hofud hans Heidre blijdum, hier næst þu Smyria skallt, Hans Lof med Helgum Lijdum, hlioma lœt þu œvallt, Fyrer Myskun margfallda, Sem Milldeñ hans veiter þier, Honum Prijs hædstañ giallda, Huxa þijn Skylldañ er.

13. Pu œtt, J Pridia Maata, Pess giættu Sœl mijn kiær, Tregdulaust til ad lœta, Trw good, sem orkad fær, Pa Smurning, hver ad heiter, Hiartans Medaumkan blijd, Og Olmusu Verk sem veiter, Voludum Purfa Lyd.

14. Aumstadda Christna alla, Andlegañ Lijkama, Guds Sonar, Kañ eg kalla, Af Kieñing Ritninga. Ef þu med Ast og Blijdu, Añast Fœtœkañ hert, O Rotteñ med Pele þijdu, Pad reiknar vid sig giort.

15. Ei skalltu eptertelia, Ei reikna Misrœded. Pad JEsu þu kañt velia, Og þurfande taka vid, alldrei nockud wtsijgur, Su Andlega Smurningeñ, Ilmur heñar uppstijgur, af Jord i Himeneñ,

16. Eg veit ad Ilmur sœtur, af þessum Smurningum, Leggur ofañ m'og mætur, J moote Trwudum, Eñ hellst œ Effsta Deige, Pa Endurlausnareñ tier, Sañ Blessada eg seige, Sem hafa Biargad mier.

17. Med Oleo Heilags Anda, ædur þu Smurdur vart, mætte' i moote standa, Mannlega Holldsins Art, ad ei Upprijsa næder, Ei villder Smurningar, med þeirra Gæfu giæder, Gyds Skiepnur voladar.

18. Minn Hiartans HErrann kiære, Hiælpa mier allann Tijd, ad eg Ölmusu tære, Aumstodd um Purfa-Lyd, Og æ þeim Efsta Deige, Med Ordum þijn Huggadur, Kom þu af Kiærleiks Vege, Kom þu nu Blessadur, Amen.

5. Psalmur.

Um Jardskiælftann.

Ton, Til þijn Heilage HErra Gud, etc.

†

Upprisu JESU eg vijst finn, Ordenn Skiælfta Landanna, Jordenn vard Okyr i þad Sinn, Eins og Ritningar sanna. † J hanns Dauda skalf ædur Folld, Pa ætte ad leggiast nidur i Molld, Skaparedijr Skiepnanna.

† 2. Vid Jardskiælftann nam skielfast skiott, Skickud Vakt Grafarennar, Eins sem daud nidur fiell hun fliott. † Fieck ei giætt Skylldu sinnar. Jll Samvitska, þu aume Mann, alltijd hræder mig Syndugann, Og svipter Styrk Sælarennar.

3. Lijflausum Hlutum eingenn er, Adstod af þinne Pijnu, O minn JEsu! Enn aumum mier, J Synda Bøle mijnu, Stendur æ Hiartans Hugar-Hægd, þvi hafder þu giort mier fulla Nægd, Sem lyster i Laute þijnu.

4. J

4. J þiñe Pijsl, sem Ofbide, Allre Hofud-Skiepnuñe, Þegar þu Lokfens Liitst a Trie, Lijtt fylgde hun Nattturuñe, Eñ a þiñe Upprisu Tijd, Øll Natturañ vard glød og blijd, Þad hæger Hugraun miñe.

5. Sooleñ byrtest þa biort og skijr, Brætt nam sig Jordeñ hræra, Lieku sier Biørg sem lystug Dijr, Lof, sem þau villdu færa, Sigurvegara soñum þa, sem Daudanum var riseñ fra, Skapara þeirra skiæra.

6. O-kyrr vard Jørdeñ i þad Siñ, Eins sem hun Dans-Leik hiellde, Þegar ad Hiartañs HErrañ miñ, Hoop Ovinaña fellde, Helvijte braut, eñ hrakte Deyd, Hialpade oss wr Kvala-Neyd, Med sijnu Magtar-Vellde.

7. Frelsare miñ, Eg fagna þier, Fra Daudum uppriisauda, Saal mijn gledst nu, Og giører sier, Gladværd i þijnum Anda, Holld mitt fagnar, Þvi þegar þraung, Priitur Hiervistar Mæda laung, Gladt mune af Grøf uppstanda.

8. Jeg er ad viisu Jørd og Molld, Jeg ma skiælfande vera, Þegar Guds Blood og Heilagt Holld, hañ lætur til mijn bera, J Sacramente sijnu hier, Sañlega lofast þa af mier, Boot og Betran ad giera.

9. O JEsu! Eg bad efnt ei giet, eins so sem vera skyllde, Natturañ ill mier epterliet, eckert i nockru Gyllde, Eg heite Boot, eñ æ fyrer þier, Ø' mijn Lofun þo brygdul er. Mig nade Drotteñs Millde!

10. J Skriftenñ er um̄gieted, ad Skiaalfte Jardarenñar, skied hafe þegar fyrter Frid, i Fangelse Reynslu siñar, Paulus og Silas saatu um̄ Nóótt, sviptust þa af þeim Fioturenñ skioott, Upplaukst Hurd Ytra og Jñar.

11. J Upprisu þiñe eins vld braa, O! miñ Frelsarenñ kiære, Jordenñ vard Okyrr einenñ þa, Eñ mier gafst Tækefære, wt ad gaanga fraa Eymdunum, Jñ i Frelsed a Himnunum, so sem eg saklaus være.

12. Þegar Fordum sitt Gud wtgaf, Gydingum Logmaal straanga, skalf Sina Fiall, eñ Felmtre af, Foolked ried burt ad gaanga. Jllgiørda Moñum Hefndum hart, hootar Logmaaled þeige spart, Þeim sem ræfia hid Raanga.

13. Þegar miñ liwfur Lausnare, Liifs nam fraa Daudum riisa, Jafnskioott vard mikell Jardskiaalfte, Jeg maa Oskielfdur liisa, ad skied var Logmaals Uppfylling, J mijns JEsu Sigurviñing, Hañ skal mitt Hiartad priisa.

14. Hvenær sem Logmaals Hootun sterk, hræda vill Saalu mijna, ei skal mig skielfa eitt mitt Verk, O JEsu! Borgun þijna, Eg ber fyrer mig Ar og Siid, Oskielfdur hveria Liiffsens Tiid, so mun oll Eymd mijn dvijna, Amen.

6. Psalmur.

Um̄ Samtal Kveñaña, Þa þær geingu til Grafareñar.

Ton, Være nu Gud oss ecke hiaa, etc.

Þa

Pa JEsus Uppreis, Ofanstie, Eingell i Jardskialtanum, greip burt Steinen fra Grøfene, Glede vard þad Kvinnunum, Hans Asynd skein sem Elldingklar, og hans Klæde var hvijtt sem Snior, af Himneskum Hatignunum.

2. Kvinurnar ecke þeynktu þa, Pegar wtgaanga nadu, ad Hindrun nockur yrde a, Eyrende þeirra bradu: En a Veigenum ad þeim sloo, Otta og Kvijda nockrum þo, Ein vid adra so tiadu:

3. Hver mun i burtu hardan Stein, fra HErrans Legstad fæara? † Oss han hindrar, og eykur Mein, ei kunnum vier han hræra, en þo hi elldu þær afram samt: Elskune er þad næsta tamt, ad lata sig Bøl ei bæra

4. Hver mun burtvellta hordum Stein? Hver mun mig veikan stoda? Stockan Pwnga og margskyns Mein, mier giorer Logmal boda, a Steinum fordum uppritad, ei giet eg fyllt nie halldid þad, Pvi stend eg vijst i Voda.

5. Pa er og Krossens þwngur Stein, þiaer han Hollded veika, honum burt vellta, er eg einn, allan Tijd lijtt til Reika, Jeg ma þreya og þola hier, Pad DRotten Gud vill senda mier, Pa adrer lystugt leika.

6. Sælena giorer Pwnge þiar, Pvi velldur Stærd Syndana, soddan Biarge i burt ad na, baagt veiter Kroptum Mana, Satan med Freistne sine slær, Samvitskan þar af Sturlun fær, og esar Guds Adstod sana. 7:

7. Þrøngã Logmaals er liett af mier: Lausnarẽn JEsu mæte! Pad a eg viist ad þacka hier, þess er æ skylldt eg giæte, Logmaaled þu uppfyllter Eiñ, er so burtvelltur þesse Steiñ, Sigurvegareñ sæte.

8. Krossens Þrønge þo þiae mig, Pad skal mier allkiært vera, Eg treyste JEsu! uppa þig, ad eg kuñe hañ bera: Ok þitt leggur þu alldrei meir, uppa þañ sem er Molld og Leyr, Eñ sætt vilier sialfur giøra.

9. Eñ þo Saalena astriide, Ok-þrønge Freistingañã, Þig, DRotteñ JEsu! samt eg sie, sætustu Huggun Mañã. Þu varst freistadur Furdu þratt, Frelsare miñ, a allañ Hatt, So Aumkan mier siinder sañã.

10. Huxa eg eñ um̃ hardañ Stein', Er hamlar mest JEsum siña, Og eiliift giører Andar-Mein, øllum sem Gude ei siña: Ydrunarleyse heiter hañ, Hvern ad Diøfull Iñsigla vañ, Med Priootsku Præla siña.

11. Hægt er hier, Kiære Christeñ Mañ, koma burt þessum Steine, Ef Ydran giører, alldrei hañ, Er hier framar ad Meine. Þess mikla Raadsins Eingell er, Æ til Reidu ad liikna þier, Þo syndger Lioost og i Leyne.

12. Allt hvad mitt Hiarta hindra kañ, HErrañ miñ JEsus goode, Fra mier take, So fiñe eg hañ, Fyrrtur Sorgum og Moode. O miñ JEsu! Þa eg þig sie, Ondeñ miin verdur fagnande, Bæde Hatt og i Hlioode, Amen.

7. Ps.

7. Psalmur.
Um Grøfena.

Ton, Sæll ertu, sem þin Gud, rc.

†

Kvinurnar komu bratt, til Christi Grafar, Pel Astar þeirra hatt, Þeim flijtte aa Tafar.

2. Ut þangad einga Dvøl, attu þad Sine. † Hafande Hiartans Bøl, Ein HErran i Mine.

3. Þu sem villt fina fa, Frelsarann sæla, Dvøl giør þar ecke a, Ef ei villt þig tæla.

4. J Tijma attu hans, Audmiwkur leita, med Ydran, utan Stans, Ei þar af breita.

5. Hvar mun eg hitta þa, HErran min blijda? Sem ad mig Sorgum fra, svipter og Kvijda.

† 6. J Grøfene giørdu hier, Guds Sonar leita, Kvinnur. † Sem auglyst er, med Astar Pel heita.

7. Ei kiemst eg Aumur Man, so Angre farge, þangad, hvar hvijldest han, J hørdu Biarge.

8. Mier liggur lijted a, Leid þangad giera, sem þin Lijkame la, Laten, min HErra.

9. Pilagrijms Ganga sw, sem glogt ma jat- ta, vijkur fra vissre Trw, a vondan Mata.

10. Þijna Grøf þo vil eg, Þu JEsu kiære, at- huga einhvern Veg, Eins sem þad bære.

11. J hene eg kan fyrst, ad sia min Dauda, J Grøf vor giørest Vist, Goodum an Nauda.

12. Eins mier sem øllum er, asett ad deya, ein- um og ødrum hier, Ord Guds þad segia.

13. Hialpa mier HErra min, ad hugsa Dag-

lega

lega, um mijns Lijfs Utgaangen, Med Ydrun-
ar Trega.

14. Þa Lijfed endad er, So Eymden brotne,
Lijfed mitt likta eg hier, J lifanda DRottne.

15. Eg fer i Aña[d] Siñ, ad siaa Grof þijna,
Lirofe Lausnare miñ, So lietteſt Pijna.

16. J Grof þiñe giorder þu, Grof mijna bæta,
hvar Hollded hvijler nu, og hefur Roo ſæta.

17. Þu hefur HErra kiær, Helgad Grof mij-
na, Svefn-Stofa ſu er vær, þar ſvipteſt Pijna.

18. Þo Kroppureñ koolne i Folld, Kvijde eg þvi
eige, þar hvijler hægt mitt Hold, ad hæðſta Dege.

19. Eg hefe giort mier Grof, med gledu Siñe,
O JEſu! utañ Tof, J Sijdu þiñe.

20. Trweñ mijn Taallauſt ſier, tilreidt þar hef-
ur, Legſtad, ſem linder mier, og Lijkn alla giefur.

21. Þar vil eg Lideñ Lijfs, Liggia miñ HErra,
Eg veit þar aan alls Kijfs, Eymd mijn kañ þverra.

22. Grof Joſeph giorde ſier, i Grof ſijna lag-
de, Laateñ vorn HErra hier, med hrodu Bragde.

23. Ur Joſephs Grof, JEſu kiær, Jeg veit þig
geingeñ, Amiñing er mier ſkiær, af þeſſu feingeñ.

24. Ad eg nu uppaa ny, J Hiarta mijnu, Gref-
tre þig, þa af þvi, Prijtur mig Pijnu.

25. Eigeñ Grof þad ſie þijn, þu JEſu ſæte, eid-
eſt þa oll mijn Pijn, Po Angred græte.

26. Nya Grof giore eg hier, Gud miñ Dag-
lega, Þa Ydran auglyſer, Ond mijn med Trega.

27. Sem ſtadfeſt Stein-Grof ſie, Sturlun ei
hrære,

hræ e, miin Saal: þad mier veite, miñ JEsus kiære.

28. Mier Aumum Milldeñ þijn, Megnar ad snwa, Hvijl þu i Hiarta miin, Hiaa mier virdst bwa, Ameñ.

8. Psalmur.

Uñ Einglaña Opeñberan og Bodan Christi Upprisu.

Ton, Hædsie Gud HErra millde, rc.

†

KViñurnar Grautnar geingu, til Grafareñar señ, Fognud þar fliootañ feingu, og fundu ad Eingelleñ, Padañ Stein stoorañ hafde, med Styrk Himneskum færdt, Peirra Gyrnd þessa krafde, Þvi Hiartad Kvijdeñ vafde, Ad giæte þær hañ ei hrært. †

2. Sie eg ad Sorg og Glede, sijfelldt i Heimenum, Eins og Guds Raad þvi riede, Til Reynslu Gudhræddum, Adskilgiast: Ei skal kvijda, Dwœnting beige siist, Oss ber Lijfum ad lijda, Lijkn seme DRotteñs bijda, J Glede snart Graatur sniist.

3. Eins er, og eg nu liste, aungraada Postula. Maria foor med Flijte, Og fyrst ried þeim kuñgiora, Hiartans HErrañ miñ hyra, Hafa þeir burttekeð: Peim nam hun þetta ad skijra, Med Pele Kiærleikans dyra, Sagdest hañ faa ei sied.

4. Sorgar Sogu Graatande, Segia hver odrum maa, J Heimsins Harma Lande, Hrigdeñ þa strijder aa: Pad eru Kior Christeña, ad kveina

og

og syrgia hier, Lijtt kañ þessu ad liña, eñ liwfur Gud man til siña, og Hriggum Huggun lier.

5. Hrelltu mig HErrañ goode, hvenær sem lijkar hier, Pu svipter Sorg og Moode, Sañlega þo af mier, Eg skal Harmande hlioodur, af Hiarta svs bijda þijn, Pu giefur, ad Polgoodur, þreyd mune eg fa Sorgmoodur, Aſteñ þijn alldrei dvijn.

† 6. Sex Einglar siener voru, Sæler vid HErrañs Grøf, Hverier af Himnum fooru, hradt fyrer utañ Tof, a hañs Upprisu Deige: Eflaust þad Ritning tier. Sañlega ydur eg seige: Soddañ kañ neitast eige, Sem Ord Guds so auglyser.

7. Sañhelger Sendebodar, sem komu Drottne fra, Kviñum til Styrks og Stodar, stoodu Grofeñe hia, med Dijrdar Hætte hijrum, Hverier þar byrtust Tveir, J Fegurdar Skrwda skijrum, Pær skielfdust af Liooma dijrum, Til þeirra tala þeir:

8. Pier leited Lijfs hia Daudum, med liwfañ Kiærleiks Sid, Hañ er horfeñ fra Naudum, hefur nu Uppriseд, Eins og hañ ydur tiede, og Ordeñ hañs greina ber, ad sijn Upprisu Glede, a Pridia Deige skiede, Hañ lifer, Ei er hier. †

9. Pad var Bodskapur blijdur, Er byrtu Jacobs Nydiar, Fodurnum þægur, þijdur, þa hañ Harmþrwngeñ var, Joseph lifer hia Lydum, Lands-Herra giordur er, J Egypto: Eingum Strijdum, eigum mæta, sijst kvijdum, Hier þo hardt lijdum vier.

10. Betre mier Bodskap bera, Blessader Guds Einglar, Ad JEsus hædstur HErra, Heime til Fagnadar, Uppriseñ er fra Daudum, Opnande Himna Rañ, sijnum Daudvona Saudum, svipt hefur hañ vr Naudum, og Daudans afmaad Bañ.

11. Jeg leita þijn Lifanda, Lausnareñ JEsu miñ, Eg veit med Hollde og Anda, uppreis Mañdoomur þiñ, Eg veit þu ert a Lijfe, Eg veit þu lifer nu, Og mig vr Eymda Kijfe, (yfer þo Hrygdeñ drijfe) Lokfins burt leider þu.

12. Lijf Natturlegt ofs lienar, Lifande JEsus hier, og hvad sem þar til þienar, þad liooft ofs Ritning tier: J honum erum, bæruust, J honum lifum vier, Aller i honum hrærunst, Aller fyrer hañ nærunst, Ollum hañ Lijfed lier.

13. Andlegt Lijf ofs þu giefur, Astkiære JEsu miñ, hvert sierhver Christiñ hefur, hrept fyrer Anda þiñ, med Skijrnar helgum Hætte, haalfdauder vorum þa, af Guddooms Ædsta Mætte (eingeñ þegar ofs bætte) Pad giorde Hiaalp þijn haa.

14. Eg veit Lijf Eilijflega, af þier mier giefest vijst, Er eg þa utañ Trega, oll Hrygd i Glede snijst. Þu ert Lijfed Lifanda, Lijfga mig eins og þig, og þiñ Eilijfa Anda, alltijd laat hiaa mier standa, Til Lijfs Eilijfs leidtu mig.

15. Lijfs hiaa Daudum þeir leita, Sem liggia i Syndunum; Eñ Christner hygaiast heita, hyrda ei neitt þar vm, J daudum Giordum þo gange,

Gudlegt Lijf er þeim fraa: En̄ hiner þo Hormung stange, J HErrans sig lykia Fange, Eilijft Lyf aller faa.

16. Lijfed mitt JEsus lifer, Lijf og Upprisan̄ mijn, Lijf vort ertu, þo yfer, oss falle Daudans Pijn. Lattu mig D Rotten̄ lifa, J lifande Trw sem ber, aan vondra Holldz Um̃svifa. Eilijfs Lyfs Bon og skrifa, aa Lijfs-Book, Einum þier, Amen.

9. Psalmur.

Um̃ Utgaungu Peturs og Johan̄is til Grafaren̄ar, og hvad þeir saau i Grøfen̄e.

Ton, Oss laat þin̄ Anda styrkia.

†

MAria Magdalena, (mijn Ord þar hofdu Bid,) Hun Christo hugdest þiena, Han̄ gat ecke fund ed, Fliootlega hun þvi foor og fan̄, HErrans Postula hryggva, sem herma eg aadur van̄.

2. Ur Grøfen̄e Hædstur HErra, Horfen̄ i burtu er, Ei vill vort Angur þverra, ecke fin̄st han̄, hun tier, Jafnsnart Petur og Johan̄es, ad Grøfen̄e hlupu og giættu, Grandvarlegana þess.

3. Johan̄es greidt fram̃geingur, Gat han̄ þvi komed fyr, Petur, þo lide um̃ leingur, Lijka kom þar epter, Strax i Grøfena stie han̄ in̄, Saa þar Lijn-Dwka lagda, Lijka Sveita-Klwten̄.

4. J Grøfena hin̄ An̄ar, Epter Petre þa gieck, Sorgande allt þad san̄ar, Sem aadur heyra fieck,

Ei skilldu þeir þa Skrifternar, Ad hañ Upprijsa skyllde, Eñ sl jkt þeim huled var. †

5. Heyrdu Guds Barned blijda, B'd eg þu merker þad, Laat ecke leinge lijda, So leiter DRottne ad, Flijttu þier so þu fiñer hañ, Epter Johañi ætte, ad breyta sierhver Mañ.

6. Petur seirna sem seger, Samt kom ad Groseñe: Eingañ Orvænting beige, Po Yoran seint framkome, DRotteñ wtbreider allañ Tijd, Myskunar Fadm siñ millda, moote Syndugum Lyd.

† 7. Maria, HErrañs Hædsta, Harmþrwngeñ saknade, Hiellt hun þad Hormung stædsta, Heñe er bodade, Opnud Grof, sem þo sañlega, Upprisu Christi Ædsta, Auglioost nam bevijsa.

8. Æpande mænde Augum, Jñ i Grofena Flijood. † Sijst nam af Sioonar-Baugum, Svipt-ast burt Taara Flood: Af Glede-Teikne þa giorde hun sier, Sorg, Bol og saarañ Kvijda, Soddañ optlega skier.

9. Hrygdeñ þegar þig þiaær, Pu meinar Saal mijn kiær, ad Huggun einga faær, Og DRotteñs Naadeñ skiær, Sie þier horfeñ i Heime hier, Eñ þess skallt giorla giæta, Gott bodar Krosseñ þier.

10. Maria mestañ Gooda, miog hrygg, Jllt reiknade, Kross og Piæningar Piooda, Pær sem Gud lætur skie, Astar Teikn DRotteñs eru vijst, Berer þu þad med Blijdu, Bol þitt i Glede snijst.

11. Hygg ad, Hormungar strijdar, HErrañs Naad leggur æ, þetta soñum vier sijdar, Sorg-

lauser Drottne hiaa: Fyrer margfallðlegt Mootlæte, Oss byriar iñ að gaanga, J Guðs Dyrðar Rijke.

† 12. Petur saa Lijnlok liggia, Lijka so Johañes, Þar að Harmþrwngner hyggia, Hier með giætande þess, að Sveita-Dwkureñ samvafðe, Sem Christi Hofuð hulðe, Hañ var sier i Lage. †

13. Christur, þa Kross hañ pijnðe, Klæðunum ræntur var, Alnaktur ollum synðe, Under og Beniarnar, Hañs Fotum skiptu Heiðner þa, J Heimenum þau urðu, Epter sem Guðs Orð tiaa.

14. Eg giøre að þvi hyggia, Eins lietstu Drotteñ miñ, J Grøfeñe Lijnlok liggia, lijka Sveita-Dwk þiñ: Uppriseñ tookstu ei með þier, Naa-Klæðe þijn, so nioota, næðe eg þeirra hier.

15. Sijdaste Dauðans saare, Sveiteñ nær þvijngar mig, Miñ JEsu, Millðe klaare, miñast vil eg aa þig, J Sveita Dwk þijnum þa skal eg, sveipa Hofuð og Hiarta, hier með fara miñ Veg.

16. Lijkblæu þijna legge, Lausnare miñ, um̃ sig, Saal mijn, i Heliar Hregge, Hvað kañ þa skaða mig? J þeim Lijndwkum eg skal hier, skilia við Verolld vonða, Veittu það DRotteñ mier, Am̃.

10. Psalmur.

Um̃ það, hverneñ Englarner og sialfur JESUS Opeñberuðust Mariu Magðalenu.

Ton, Hver sem að reyser hæga Bygð.

Maria

†

MAria ecke sinna fieck, Frelsarann i Grofenne, Petur og Johann greidt burt gieck, grætenn beid hun þad Sine, Ein vid Grofena, Angre med, J hana brætt hun lijta ried, Eingla Tvo sa þar inne.

2. Einn til Hofda, enn Annar var, ad Christi Footalage, Hrellda Mariu hver spyr þar, Hvad til Sorganna drage? HErrann minn, hun so herma ried, hafa þeir fra mier burt teked, Þvi seige eg Sæt mig nage. †

3. Maria grætur Meistarann, Millde riikann sinn HErra, Af þvi Liik hans hun ecke fann, ei kunne Sorgenn þverra, Hann i burt stolenn hiellt hun þa, Hier ad mijn Saala jafnann gaa, viist hender þig opt verra.

4. Maria Ritning riede siist, ad riisa upp Christ ur ætte, Hann þvi burttekenn hiellt hun viist, HErrans Orda ei giætte, Hrygdarfull byrte Harma sijn: Heyr þad, og giættu Saala mijn, ad þijnum Eymdar Hætte.

5. Þu syrger ei fyrer Syndernar, sem DRottenn fra þier skilia, ad missa JEsum ei metur par, Mootstrijder brætt hans Vilia, og hrekur so fra þier HErrann þinn, Heill, Lioos, Riettlæte, Fognudenn, Siist kanntu soddann dylia.

6. Angrud Maria aptur fann, Endurlausnarann blijda, grææt þijna Synd og syrg med Sann, so þarftu ecke ad kvijda, Ydran og Trwenn orkad fær, Einnenn þu JEsu Funde nær, med hans Hugsvolun þijda.

† 7. J hvijtum Skrwda Einglar Tveir, Open-bera sig nadu. † Himneska Hegdan hofdu þeir, HErrans Dijrd þar med tiadu: A Himnum sijd-ar verdum vier, J Vegsemd, Guds Einglum sam-lijker. Gled þig Saal mijn, þess gadu.

8. Þoott þu verder i Heime hier, Hrygdar Bwningen̄ svarta, a þig taka, Sem opt tilber, ei laat þitt sturlast Hiarta. Einglunum sijdar samlijk gerd. Sæl a Lifendra fær þu Jord, J hvijtum Skrwda ad skarta.

9. Riettlætes Skrwda skiæran̄ hier, skeinker oss DRotten̄ millde, J Skijrnen̄e þad odlunst vi-er, Ef han̄ voktum sem skyllde, Alltijd hvijtklæddu Einglarner, oss munu vera nalæger, med Hialp i mesta Gyllde.

† 10. Mædd sier vid snere Maria, Man̄ ein̄ leit hia sier standa, hugdest Gards Vorden̄ hun þar sia, Hrelld i Saalu og Anda. Ei þekte hun, ad þad var han̄, Þess sem grætande leita van̄, Lausn-aren̄ Lyds og Landa.

11. Hun sagde: Ef barst han̄ burt med þier, bid eg mier giører in̄a, JEsus elskulegt Andsvar ti-er, O! hvad grætur þu Kvin̄a? Hvers leitar þu med hryggre Lund? hana nefnde a samre Stund. † Allt ried þa Angur lin̄a.

12. Gards Vorden̄ hugdest sialfan̄ sia, Sorgande Magdalena, Er JEsus var: En̄ oss þad ma, Ollum til Lærdooms þiena. JESUs Gards-Vordur ædstur er, Adams Gards Vokt-un

un bætte hañ hier, Liet so Naunglæted riena.

13. J Alldeñgarde var uppbyriud, Aedsta Guds Sonar Pijna: J Aldingardenum wtendud, Offsookn þa hlaut ad dvijna.: J Aldingardenum Uppreis hañ, Alldengards besta Baktarañ, Sæll JEsus vill sig sijna.

14. J Aldingard mijns Hiarta hañ, Heilagt Guds Ord iñræter, Af þvi vaxa um Akur þañ, Avexter Dygda sæter: Elska, Trw og Polgiæde þijdt, Pad allt hañs Orded verkar blijdt, Soddañ Gud sialfañ kiæter.

15. Vijst er mitt Hiarta HErra þitt, Hreinsad Aldingards Merke, Po swr Ber hafe þar Sæte sitt, So Trie med slæmum Berke, Illgrese opt þar iñe fiñst, upp þad ad ræta mier ei viñst, Nema þijn Raad þad verke.

16. Mariu huggar HErrañ hijr, heñar Sorgar vel giætte, Pad er þijn Venia DRotteñ dijr, med Daasamlegum Hætte, Hugsvala þeim sem Hrigdeñ slær: Hreß þu JEsu, miñ DRotteñ kiær, Mig i mijnum Vanmætte, Amen.

II. Psalmur.
Uñ Samtal Christi vid Mariu hiaa Grofeñe.

Ton, Giæskurijkaste Grædare miñ.

†

VJd Grofena, sem greint var fyr, Giæskurijkastur DRotteñ spyr, Mariu med Lund spaka.

Hvad Grætur þu? Hun þeckte hañ þa, Pañeñ vid hana riede tiaa, Ei mattu aa mier taka, Þvi eg, um̃ Veg, Til Himnarãna, Heimfor saña, hiedañ giøre, Til mijns Fodurs, sem mier hañ kiere.

2. Fardu og byrtu Brædrum mijn, Blessada JEsu Milldeñ sijn, Sagde vid Kvinũ kiæra: Allt þad sem nu auglijstest hier, Og þu heyrder af sialfum mier, Sogn skallt þeim soddañ færa: Eg fer, Eñ tier, Til Fodur mijns, og ydar eins, aa Himna Hæder, Til Guds mijns og ydar, So riett hañ ræder. †

3. Sætaste JEsu, Sorgeñ dvijn, Sañlega þa eg Orda þijn, giæte, miñ HErrañ hijre: Þu nefner þijna BRÆDur hert, BROTlega Meñ, sem hofdu giert, Stygd þier, vor DRotteñ dyre: Ast þijn, skiært skijn, Nær Synder pijna, Þu fyrer þijna, Þecker Brædur, Þa sem þiñ Ande og Ydran rædur.

4. Blood-Teingda eg þiñ Brooder er, Blood mitt JEsu og Hollded þier, Samteingder þu sañlega: Erfinge med þier, er eg mijns, Eilijfa Guds og Fodur þijns, Þu nefnest Nætturlega, Guds Son, Guds Son, Helgur Blijdur, Fagur, Frijdur, Þeim Fadereñ uñe, Eñ eg þiñ Brooder af Ættleidsluñe.

5. JEsus miñ beste Brooder kiær, Brooderne gott mier fyrr og nær, Synde i Mañraun miñe, Hañ er miñ Brooder Heime i, Hañ er miñ Brood er upp fraa þvi, Brooder þo Lijf mitt liñe: Brood-

ur,

ur, Goodur, Er han Milldur, Mier Naskylldur, J Meynum strijdum, Brædralag vid han þo breg-de eg Tijdum.

6. Af þvi min Brooder er han vijst, Eymd mijn og Sorg i Glede snijst, Og riena Rauner allar: Sialfs þijns Fodur, þu Fodur min, Frelsaren JEsu upprisen, Og kiæran min Gud þu kallar: Gladur, Hradur, Fly eg nu, Med traustre Trw, Til Himna Hæda, Til mijns Guds og Fodurs þa Meinen mæda.

7. O min Fader! Pad angrar mig, Opt med Syndunum stygge eg þig, Hvad Stundum veit þo valla: Hyrtu mig þvi sem hentast er, Hiartans Fader og lynder þier, En of þrwngt Hrijs ei laat falla, at Barn þitt, mier midt, J Bræde þine, Lijkn ei line, Faderen Froome: Vertu min Fader, Pitt Hædst Lof hlioome.

8. Fodurlaust Barn i Heime hier, Hugleidtu þad nu sege eg þier, Pa Forsvar kant ei fina: Verollden bæde Folk og Flat, flest ollum sem ad Raun er þiat, Sijst giorer hun ad Sina, Mestur, Bestur, Pin Fader Dyggur, Trwr og Tryggur, Bol þo beige, Er Gud at Himnum, Pvi Efast eige.

9. Kvinan, Er fyrre kynt var frat, Christur og fyrsta liet sig siat, Epter Upprisu skiena, Maria hiet, sem miwkt bar Gied, Med Auk-Nafne þad kallast ried, Mæta Sprund Magdalena, Fyrr frat, Hans Hat, Millden hafde, Hrygd þa vafde, Hene reked, Sio Diofla, hana sem hofdu teked.

10. Ydrande syndug Saala er, Sañlega kiær miñ JEsu hier, Hana ei fraa hier hrekur, Hana þu gledur hveria Tijd, Heñar burtnemur Sorg og Strijd, Hana mædda medtekur: Ønd mijn, ad þijn, Footum skrijdur, Frelsareñ bliidur, Fridt mun heñe, med Ormum Trwar eg um̃ þa speñe, AMEN.

12. Psalmur.

Um̃ Kveñaña Utgaungu i Añad Siñ til Grafareñar: Og um̃ Eingeleñ sem þær saau og heyrdu i Grøfeñe.

Ton, Fagnadar Kieñing Kviñum sær.

†.

ANgradar Kviñur Añad Siñ, wtgeingu, so sem Ritningeñ, Glegglega þetta greiner skiær, Til Grafareñar eñ komu þær. †

2. Elskañ, sem ad er Einlæg vijst, Ord Guds so herma, þreyteſt siijst, stadfoſt er hun a allañ Sañ, ei hana Daudeñ slijta kañ.

3. Elsku-Kviñum med Elsku Gied, ecke wr Miñe lijda ried, JEsus þeim kiær hañ allt eins er, epter Daudañ, sem lifde hañ hier.

4. Þær lcata ei af ad leita hañs, lietu ei þar aa nockurn Stans, Hiartans Aſt þeirra iñelig, ei kuñe skilia hañ vid sig.

5 Elska JEsum Elskuga þiñ, O! Madur, so sem Riett-Christeñ, Stadfastlega hañs Aſt þa er, Obrygdañleg og stadfoſt hier.

6. Sterk-

6. Sterkare enn Dauden Elskan er, Elskan JEsu þad siinde mier, Elskune slepte hann ei til mijn, enn þo hann sl pte Lijfe siin.

7. Mørg Vøtn Kvalanna kunnu siist, Kiærleiks Elld JEsu slockva vijst. Anaistar Flood þo falle a mig, Frelsarenn laat mig elska þig.

8. J Hormungenne eins eg a, Elskuna þier, minn DRottenn tia, mier bregdst alldreige Elskann þijn, Elskann vid þig ei bregdest mijn.

† 9. Jnn i Grøfena geingu beint, grætnar Kvinnur med Lynded hreint, Ungann Mann sia hia Hægre Hlid, hrelldar þar allmiog skielfast vid.

10. Mettul skijnande hafde hann, hvijtann a sier og Skoosijdann. † Lærdoom fagrann hier finn eg vijst, Fell hann mijn Saal ær Minne siist.

11. J Ungs Manns Asynd Eingillenn, Opennberadest þetta Sinn, Alldrei elldest Guds Eingla Her, Æsku-Bloom þeirra sijfelldt er.

12. Af Elle og Veikleik erum vier, a Jordu þiader Mennerner, Syndanna Verkan sw er ein, Soddann af Adam hreptum Mein.

13. Gledium oss þo, ad Guds Einglum, gior-unst lijker i Himnenum, Heilbrygder, Unger, horf-ner Pijn, J hreinne Trw ef Lijfed dvijn.

14. Gamall, Veikur, med lwna Lund, life eg DRottenn marga Stund, til Himna þegar eg hverfa mæ, Heill, Ungur, Styrkur verd eg þa.

† 15. J JEsu Grøf, a Hægre Hlid, Heilagur Eingell sat. † Þar vid, gledur sig Saal mijn Sorg-bitenn,

biteñ, Saũlega nu og hvert eitt Siñ.

16. Sitiande Eingell syner mier, Sigur og Hviild vors DRotteñs hier, Og ad hañs Striid aa Enda sie, Uñeñ Diøfull og Helviite.

17. Epter hardt Striid i Heimenum, vid Holld mitt og Blood med Dioflenum, Sigur-Hviild mun eg saña faa, Sitiande i Glede Himnum aa.

18. Eñ framar Saal miin, sioaum vid: † Ad settest hier ei aa Vinstre Hlid, Heilagur Eingell, Hæg͛ra Veg, Hañs Tign wtvalde Dyrdarleg. †

19. Siins og vors HErra Hatign hañ, Hier med byrte aa riettañ Sañ, og Gud vid siina Hægre Hlid, Hefde JEsu Sess wtvaled.

20. Hañ bodar og ad HErrañ miñ, med Himneskañ Guddooms Maatteñ siñ, Sie mier alltiid vid Hægre Hond, hier þa aastriida Meineñ vond.

21. Ur þiñe Hægre Hende hier, HErra JEsu ei slepta mier, Hun fadme mig i Haaska og Piin, Hin Vinstre sie og Skiilañ miin, Amen.

13. Psalmur.

Um̃ Predikun Eingelssens fyrer Kvinunum.

Ton, Skapareñ Stiarna HErra hreiñ.

†

BLessadur Eingell, Eins sem er, J Ordum Gudspiallsens kuñgiort hier, Skiinande hviitañ Skrwda bar. † Skiaãn Guds Eingla sie eg þar.

2. Heilagra Eingla Helgust Dyrd, Hier kañ

ei

ei verda noog wtskijrd, Klædnadar einskis þurfa
þeir, Pessa mijn Saala giætti meir.

3. Alltijd Fegurdar Skrwde skein, A skijrum
Einglum og Klædeñ hrein, Peirra þo ecke þyrftu
med, Pañeñ hafa Meñ a þa sied.

4. Petta syner mier Sidsemd þa, sem DRottens
Einglar Himnum fra, Hafa brwkad i Heimenum,
Hermum slijkt epter Einglunum.

5. Sidseme rietta, Saal mijn blijd, Set þier
od brwka hvería Tijd, i Guds Hwse þo allra mest,
Pa aattu DRottne ad þioona best.

6. Ei kom þu nakeñ i þañ Stad, A þier Klæde
hafdu þangad, Riettlætes Skrwda skiærastañ,
Skal Añar hylia Lijkamañ.

7. Eingelsens Fyrsta Ord þad var: (þa urdu
hræddar Kviñurnar,) † Ottest þier ei, Eg sie til
Sañs, Sorgande leited Frelsarañs.

8. Hvernig Krossfestu Heidner Meñ, Hañ er
fra Daudum Uppriseñ, Ei fiñst hañ hier med sama
Sid, So sem þier fyr hañ skilldust vid. †

9. Mañlegur Styrkur miñstur er, Mañsins
Natturu Hrædslañ skier, Ei kañ hun standast
Eingla Dyrd, Oss eru þar til Dæmeñ skijrd.

10. Eñ ef þu leitar Lausnarañs, Læt mijn Saala
a Hrædslu Stans, Hvad villtu Ottast? HErrañ
þiñ, Med Himneskum Prijs er Uppriseñ.

11. JEsus þiñ blijde Brwdgume, Barest hefur,
og Sigrade, Ovina þiña allañ Her, Eingeñ
þeirra fær Valld a þier.

12. Ei þarftu Ottast Andskotañ, Ei fær hañ sakad Christeñ Mañ, Fordæming eingeñ finst þeim hia, Er Frelsarañ JEsum trwa a.

13. Logmaaled ecke hrædstu hier, HErrañ JEsus þess Fylling er, Ei kañ þess Bolvan aungra þig, Af þvi Christur took hana a sig.

14. Ei þarftu Daudañs Ottast Pijn, Uñeñ er hañ med Brodde sijn, Og i Sigur nu svelgdur er, Soddañ oss JEsu þacka ber.

15. Ottast skalltu þo mæte Mañ; Piñ Millda Gud og Skaparañ, Sonarleg Hrædsla soddañ sie, Soñ Ast til Guds þar med fylge.

16. Med Gudhrædslu, Sem Barned best, Byriar þier DRotteñ Ottast mest, So reiter hañ ei til Reide hier, Riett Trw i þessu foolgeñ er.

† 17. Vid Kvinurnar Eingell eñ nam tia, Upprisu DRotteñs seged fra, Postulum hañs, So glediest Gied, Greined og þetta Petre med.

18. Siased, ad hañ mun fara fram̃, Fyrer ydur i Galilæam, Par faae þier hañ siaalfañ sied, So sem hañ ydur heita ried. †

19. Epter sem glogt var gieted um̃, Guds Eingell bydur Kvinunum, Upprisu JEsu segia Sañ, Sierdeiles Petur nefner hañ.

20. JEsu þad er þitt Ord og Ans, Ei þurfa Heiler Læknarañs, Helldur Siwker og særder Pijn, Saar þeirra læknar Millden þijn.

21. Petur giordest stoor Glæpa-Mañ, Guds Son afsoor og neita vañ, Honum: Eñ HErrañ

hijrt

hiirt med Gied, Hans Syndar ecke minnast ried.

22. Stærstu Syndurum stærsta Naad, stærsta Hugsvolun verde tiad, Einn Stoor-Syndare alldrei kann, aun þess koma i Himna Rann

23. Þar sem ad Jorden of þurr er, Uppsprettu Læke faaum vier. Guds Naadar Brunnar bregdast siist, Bersyndugum, og þad er viist.

24. Gud hefur svared so til Sanns, Syndugs vil eg ei Dauda Manns, Petur Meinsære sijnde sitt, Sære DRottens þad giorde kvitt.

25. Eg meina viist ad eingenn sie, Ast Guds og Myskunn naalægre, Enn ydrande syndug Saalenn tviist, Soddann vid Petur auglijstist.

26. Sialfur Gud lagde Adam aa, Einn Klædnad þa hann naken saa, Mottle Riettlætis mun hann mier, midla þegar mig naken sier.

27. Eg treyste DRottenn uppaa þig, Alldrei minn JEsu forlaat mig, Sijn mier þa þijna Myskunn mest, Mestann þa sierdu hiaa mier Brest, Amen.

14. Psalmur.

Umm Heimfør Kvenanna fraa Grofenne, Og Christi Openberan fyrer þeim.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu.

†

KVinurnar gladar geingu heim, fraa Grefenne med Bodskap þeim, Hvern þær hugdu ad tiaa, HErrans Postulum hryggvum þa, sem Heilagur Eingell sagde þeim fraa.

2. Eyt-

2. Epter sem þetta er nu skied, J þvi Bile þeim mæta ried, HErrañ med hægañ Sid, Heilar, sagde hañ, sieud þid: Siïst vard þa a Gledeñe Bid.

3. Hver ad hañs Footum falla vañ, Fadmande þa, tilbadu hañ, hrædest ei, HErrañ tier, Brædrum mijnum byrte þier, bradlega þad sem greine eg hier.

4. J Galilæam gange beint, gooder Sveinar, med Lynded hreint, † Par skulu þeir mig sia. Ordeñ þijn JEsu stodug sta, Stadfast Traustied set eg þau a.

5. Hvad kom til þess, miñ HErra, fyrst, þa hrelldre Mariu þu byrtest, hun matte ei hræra a þier, Eñ Kviñur sem nu komu hier, kloppudu uñ Fætur þijnar sierhver?

6. Magdalena i Trygdum traust, trwde þvi stadt og Efalaust, ad varstu Uppriseñ, Eñ hinar bordust vid Breyskleik siñ, bradt þær aumkar Kiærleike þiñ.

7. Pvi lietstu HErra hijr i Lund, hier þau Veiktrwud Dygda-Sprund, sa ad þreifa a þier? Hver þeirra og þig sialfañ sier: Soñ Trw gierde stadfestast hier.

8. Veiktrwada med Vanmatt siñ, vill ei þijn Giæska, DRotteñ miñ, fra sier burt hrekia hardt, Myskunar þiñar er þad Art, eingum Naudstoddum veitest hun spart.

9. Braakadañ Reyr ei brijtur þu, Blessade HErra miñ JEsu, Trw mijn þo vijst sie veik, haalfslokeñ

slokeñ þu ei kiæfer Kveik, Kraptar Maňs þa fara at Reik.

10. Trwar Vanmætte mijnum mest, Mildeñ þijn JEsu hiaalpe best, Eg treyste a þig Eiñ, Ast þijn forlætur alldrei neiñ, sem ad þier leitar DRotteñ nuñ hreiñ.

11. Lijkamlega ei lienast mier, Lausnare miñ ad sia þig hier, og fadma Fætur þijn, Eñ Taallaust þad giøre Trweñ mijn, til þess mier eiiijf Dijrdeñ þijn skijn.

12. Eins sem Jacob eg alltijd skal, Eñ þoott þu bygger Himna Sal, miñ HErra hallda þier, J hreine Trw þa hlotnast mier, Hverskins Blessan, Eflaust þad skier.

13. Mier þyker, so sem Mildeñ þijn, mier lofe ad hallda uñ Fætur sijn, Pa Holld þitt og heilagt Blood, J Kvølld-Verd þijnum Giæskañ good, giefur þu mier, so fyrrest eg Mood.

14. Ecke einasta eg kañ þa, uñ þijnar Fætur hallded fat, helldur Saaleñ mieg mædd, Blood af þeim sijgur hrelld og hrædd, Helgre Naadar Svølun vel giædd.

15. HErrans Fætur i Heime hier, hañs Pienara riett kollum vier, sem boda Guds Ord best, ef Ydrunarlaus þu ad þeim setst, Aumur Mañ þad giegner þier vest.

16. Eg vil þig heidra æ og nu, Elskulegaste miñ JEsu, og virda Pioona þijn, O! DRotteñ fær þu Fætur mijn, J Fridarens Land, þa Hiervisteñ dvijn, Amen.

15. Psalmur.

Um̃ Vitnesburd Vardhallds-Mañaña, Af Upprisu Christi.

Ton, Sæll er sa Mañ sem hafua kañ,

†

HEidner Striids-Meñ, Sem Historiañ, Hermer til Vardhallds setta, Upprisu Christi ollañ Sañ, athuga, nadu rietta, Jardskalstañ, Eiñeñ Eingelleñ, Er i burt færde Graf-Steineñ, Allt litu þeir a þetta.

2. Fara þeir þvi med Felmtre heim, Foringium Presta ad greina, Allañ Sañleik fra Atburd þeim, Ei þar af nockru leyna: Prestarner þegar heyrdu hier, Hverneñ þad allt tilgeinged er, Raadstefnu stofna Eina.

3. Æxna Peninga gafu greidt, Gudlausum Vardhallds-Moñum, So feinge þa til Lyge leidt, Og leynde Rokum soñum, ad JEsus hefde Uppriseð, Jñed, þa lwner svafum vid, Hañs Sveinar stalu honum.

4. Aller Samþycker urdu þeir, Eingeñ fiñst hier a Vase, Gialldeð wtgreida gat ei meir, Giort hier þeirra Akafe. † Ur Guds Kistuñe þesser þar, Pioofar, Sem Sylfre Judasar, Helld eg burt stoleð hafe.

5. Af Lygeñar Fodur lærdu hier, Lygeñar Kaupmeñ vestu, Lyge wtbreida, Lygeñ er, Med Lostum þeim allra mestu. Sa sem Lygur er Sa-

tans

tans Piνon, Saalens kauper Eilijst Tioon: Pu Lygen þad Hugfestu.

6. Sanleikan þa þu segia aatt, Siijst laattu Munn þinn fylla, Med Mwtum, Sem þess sysa flaatt, Ad framberer Lyge illa, Og Maallaus verder i sanre Sok, Til soddan Ohæfu finnast Rok, Fiegyrnder, vest sem villa.

† 7. Heidner Vardmenn, Til Lygeliooft, Lietu sig Presta ginna: † Agyrndenn þeirra blekte Brioost, Bolvad Gialld aa ad vinna: Uppaa sig siaalfa einnenn med, Odygd hver þeirra liwga ried: Samvitsku eingre sinna.

8. O! Drotten geym vort Yfervalld, Ei laat þad Satan villa, Ad þigge edur giefe Gialld, So giore Riettendum spilla, J sierhverju ræke Sannleikann, Sakfelle alldrei Riettlaatann, Laat þad ei Gulled gylla.

9. Jfer Grof JEsu erum vier, Aller til Vardhallds setter, Hans Grof Christenna Hiartad er, Hrein Trw Lijn Dwkar rietter, J hverium vakta eigum hann, Ei stelur honum neinn þadann, Nema siaalfra vor Synd og Pretter.

10. Ef þier vilt JEsu hallda hiaa, Hiart-Klæra Saal mijn bliјda, Sofande ecke sierttu þa, So mæter strengaum Kvijda: Vak þu og bid, umm Hiaastod hans, Sem hrekur burt Vardhalld Andskotans, Ædste Lausnarenn Lyda.

11. Opt Syfiar mig, Pa eg aa hier, Embættes mijns ad giæta, Til Vorkunar þad vyrde mier,

 Vors

Vors JEsu Milldeñ sæta: Hañs Blessud Naad mijn hylie Brot, Hañ laate ecke verda at Prot, sem vaker, Svefn miñ bæta, Amen.

16. Psalmur.

Uñ Utgaungu Læresveinaña til Emaus.

Ton, Af diupre Hrygd ákalla eg þig.

†

FRaa Borgeñe med Hrygdar Hag, HErrañs Tveir Sveinar gaanga, A hañs Fyrsta Upprisu Dag, Eymd Hiartañs baaru straanga; Til Emaus sier ætla þeir, J Jerusalem þreidu ei meir, Hvar eingva Huggun faanga.

2. Uñ Grundernar þa geingu þeir, Graatner i þetta Siñe, uñ þad toludu tvister Tveir, Sem tilbar i Stadnum iñe, Hryggver þo miñast HErrañ aa, Hvern ei Uppriseñ meintu þa, Mest var hañ þeim i Miñe. †

3. Vilier þu JEsum funded faa, Fraaskil þig Verolldeñe, Fraa Ogudlegum gior þu gaa, Med Giede, Hiarta og Siñe, Af Verolld Jllt þu ætijd fær; A Bord med heñe Satan rær, Heill so hañ hamle þiñe.

4. Þa Verolldeñ sem hijrast hier, Hun lætst hier Fadm siñ breida, So sem Dalila Siñud er, Med Svikum þig gioret veida. Samson hid Fyrsta faangeñ var, J Fadme elskudu Hooruñar. Siaa til hiaa Svikum sneida.

5. Holldleger Meñ med Holldlegum, Hier þo

Uñ=

umgaanaast faai, Riettviiser eins med Raanglaat-
um, Og Raun sro margan þiaae, Fraa Hegdan
Gudlausea hallt þig samt, Hverium ad sviikia,
Miog er tamt. Guds Otta sierhver gaae.

6. J Ånan Stad maa athuga, um þessa Lære-
sveina, A Ferda-Reysu þeir framhallda, Sem feg-
urstu Skrifter greina, Til Emaus fara hugdu hier:
Hallda þad Kauptun allmarger, Nefndt vera af
Vatne hreina.

7. Af þvi saa Stadur styrktur var, med Stoor
Vetnum marga Vega, Flootta-Men gaatu geyn-
mt sig þar, Po giordest Offookn braadlega. Og
sig feingu þar Ohulta, Jnehalldvd, Pa Fiand-
mana, Heypt, heim hootade Trega,.

8. Staddur ertu þu mæte Man, Mæddur aa
Vegferd þine, Hier medan bygger Heimsins Ran,
og hrekst i Verolldine. Til Emaus kieppast aattu
greidt, Ei þad Jardneska gylldet neitt, Helldur
Himneskt Heimkyne.

9. Par er fast Slot, Par Frij-Stad aatt,
Fyrer Ovinum þijnum, Ohultur bwa ætijd maatt,
Eingum mæter þar Pijnum, Fram af Stool
Lambsens flioota þar, Fegurstu Vatnsfoll Gled-
enar, Med Eilijfum Sætleik sijnum.

10. Fraa Ogudlegum untu mier, O! DRott-
en burt ad gaanga, Laat mig ecke i Heime hier,
Hlutskipte med þeim faanga, Og þa Vegferd er
vtre miin, Eg bid, Gled mig i Rijke þijn, Um alla
Eilijfd laanga.

11. I Pridia Lage þad er eñ, þier Saal mijn athugande, hverier þeir Reysu mundu Meñ, sem mæddust hier Vegfarande. † Læresveina vors Lausnara, Lioos Guds Ord bauda auglijsa, halldna i Harma Stande. †

12. Ef þu villt Madur ad þu bert, Odlest JEsum ad fiña, Læresveiñ hañs med Sañe siert, sijst læt þig Heimeñ giña, blessad Ord hañs med blijdre Lund, breid wt og medkieñ alla Stund, Bodum hañs best skallt fiña.

13. Hañ umfram allt þu heidra ætt, hañ er Gud þiñ Lausnare, Kross hañs Ovirda alldrei mætt, eñ þo hañ leinge vare. O! JEsu læt þu alltijd mig, Elska, Prijsa og dijrka þig, hier æ medañ eg hiare, Amen.

17. Psalmur.

Umm þad, hverneñ Christur kom æ Veigenum til þeirra Tveggia Emaus Reysu-Maña, og i hverre Lijking hañ byrtest þeim.

Ton, Ef Gud er oss ei sioalfur hiaa.

GUDspiolleñ seigia, HErrañ hijr, hafe sem Vegfarande, Komed og nalægst Kraptadijr, Kiæra Sveina reysande. † Þeim þar samlaga sig nam hañ, so sem hiñ Pridie Ferda-Mañ, Þeirra so hverre Vande.

† 2. Jafnframt þeim baadum JEsus gieck, JEsum samt þecktu eige, fyrer Sioon þeirra Hulda hieck,

eck, hun var a þessum Veige, halldeñ, so þeir ei hugdu hier, HErrañ være i For med sier, so fra eg Ritning seige. †

3. Sia hier og skoda Saal mijn kiær, Siñe þijns JEsu blijda: Gudhræddum er hañ alltijd nær, Eins þa vid Freisting strijda: Veiktrwada hañ vidrietter: Vanfærum Styrk og Huggun lier, Ei þarftu þvi ad kvijda.

4. Hvar sem ad eru einer Tveir, eda Þrijr kom̃er samañ, J HErrans Nafne, Þar hafa þeir, hia sier JEsum Raad-tamañ, Þeirra a mille midt hañ er, ma þeim so eckert granda hier, þa hañ er fyrer framañ.

5. Fra Hiørd DRottens hier hofdu Tveir, HErrans Sauder burt flæd, a Villu-Stig hættum voru þeir, var þvi Saalar Tioon bwed, Ef uppleitad þa ei hefde hañ, Sem Hyrder er beste Gud og Mañ, og þeim villtum vidsnæd.

6. O JEsu! JEsu, opt hef eg, J burt fra Hiørdu þiñe, villst a Glotunar vondañ Veg, Velferd nær tapad miñe: Eñ þu hefur mig uppleitad, Ædste Hyrder, og samlagad, Saudum þijnum hvert Siñe.

7. Ei byrtest DRotteñ øllum Lyd, Þa upp var risen fra Daudum: Sveinar hañs og so Frændeñ frijd, sem fylltust af Sorg og Naudum, seingu hañ sia, eñ adrer ei, eingeñ kañ þar vid seigia Nei: Sijnum hañ biargar Saudum.

8. Læresveinar med lijfre Lund, Lof DRott-

ens Tve'r viðfrægia ; Þegar þeir JEsu seingu Fund, fra hvers Naalægð ried bægia, Kieñemoñum og Heiðnum Her, Hrecker, Vondska og Lastaner, Er allðrei lietu sig lægia.

9. Ef þu villt Barn mitt, edlast hier, ad JEsus þiñ Frelsare, Sie æ i Fylgd og För með þier, og Foðurlega bevare, með heilögu Tale hañ ævallt, J Hiarta þitt iñ þu locka skallt, Vist hañs so hiaa þier vare.

10. Owfurnar hrædast Hrafna-Maal, Hlioð Ulssins Lombeñ flija, Gier þier ei siaalfum Svik og Taal. Synder með Orðum driigia, Muñ Gofnuð vondañ varast skallt, vit, hañ burt styggjer Guð ævallt, so færðu ei Fylgð hañs nya.

11. Eg blygðast við að athuga, Uppfoostur sumra Maña, a Börnum þeirra, sem herlega, byrtest og Raun vill saña, fyrr eñ þau kuña Faðer Vor, Forelldra vondra rekia Spor, Sveria, Bölva og Baña.

12. Bið eg þess giæteð goðer Meñ, Guð mun af yður krefia, Barnaña yðar Saalna señ, Er Satan fieck Snorum vesia, Leideð þau ung til Lastarans, með liwfum Aga og Kieñing hañs: Hyggeð ei hier við tefia.

13. Eñ framar stadu Saal mijn hier, Sorgande Læresveina, Til Emaus sem ætla sier, að fara Reysu beina, J añarlegre Asynd þaa, Eilijfur Guðs Son liet sig sia: Giet eg so Ritning greina.

14. Eg veit Guðhræddum ertu hia, O! miñ JEsu

JEsu Blessade: Hvar hellst sem ad þu hitter þar, Hormung trwe eg ei skade, eñ stundum þeir ei þeck-ia glogt, þijna Asynd so fliott og snogt, Eins sem i Villu vade.

15. J Lijking Prefalldre lijt eg þig, Lausnare miñ hiñ blijde, Koma til vor og syna sig. J Sorg-um vorum og Strijde, Asynd þijn JEsu Andleg er, J Orde og Sacramentum hier, Leyndardooms full hiaa Lyde.

16. Ecke fæ eg þa Asynd þijn, aa añañ Haatt ad skoda, eñ med Trwar Augunum mijn, allañ so fyrrest Boda, sem Añarlegañ sie eg þig, so þijna Lijking ber fyrer mig, þa Kross þiñ þu kiemur ad boda.

17. J Krossburdenum Kiærleiks þiñ, kañ eg ei glogt ad lijta, Vanmaattur sterkur vijst er miñ, þa verd eg i Eymdum sijta, Hugskots Sioon mijn er halldeñ þa, sem hygge eg þig eiñ Framande siaa, Er Huggun ei vill bijta.

18. J eigeñlegre Asynd þo, eg fæ þig lijka sien-añ, HErrañ miñ kiær, þa Harma Froo, Helg. Naad þijn og Forþienan, Lijkamans Blessan læt-ur hier, og Lijkn þa Andlegu veitast mier, þa giesst aa Raunum Rienan.

19. J hverre hellst Asynd HErra miñ, hier vill-tu mier þig syna, Hiartanlega i sierhvert Siñ, Saal mijn kijs Naalægd þijna, Einmana eg þa ecke er, Einglana veit eg fylgia þier, Allt gledur þad Ond mijna.

20. Kom til mijn JEsu, Kom til mijn, Kom ei sem eiñ Framande: Eg bid, Naalægdar alldrei þijn, Aumur verde eg saknande: HErra miñ kom og hiaalpa mier, Hiaalpræde þitt mig burt leider, hiedañ wr Harma Lande.

21. Eigeñlega þa Asynd þijn, eg fæ gladur ad skoda, horfeñ fraa allre Hrygd og Pijn, hverskyns Eymdum og Voda, Soolu fegre þar sie eg þig, Sool Riettlætesins, hvar ed mig, Eilijf Dijrd æ mun stoda, Amen.

18. Psalmur.

Uṁ Samtal Christi vid Læresveinana aa Vegenum.

Ton, Giæsku Guds vier prijsum.

†

LAusnarans Læresveinar, Litu Tveir Frelsarañ, Hverugur hañ þo meinar, Helldur Vegferdar-Mañ, Hvern þeir sig hugdu sia, Augunum Harm-ar hielldu, Hiortuñ i Efa felldu, HErrañ ei þeck-tu þa. †

2. Grædareñ giefur ecke, Good Naad til Læk-ninga, Utañ hañ aadur þecke, Ordsok Sivkdoom-aña. † HErrañs eins hrellda spyr, Sveina, hvad Samtal hallde, Sem þeirra Hrygdum vallde. † Vijst sem þad visse ei fyr.

† 3 Cleophas klogt med Siñe, Christi Spurn svarade, J Jerusalem iñe, Ertu svo Framande, Greñslast þu þurfer ad, Þvi er aa þessum Dog-

um,

um, Þar hefur giorst? Sem klogum, HErrañ spyr, Hvad er þad? †

4. HErrañ hefur þad Siñe, Hormung þa strijder aa, Vill hañ ad allir iñe, Astseme hañs þar fraa, Med Bæn og bliwgre Lund, Eymder sijnar auglyse, Og honum þær framvijse, A hverre Harma-Stund.

5. Allt veitstu Ædste HErra, Allt aa Himne og Jord, Allar Ord-Ræður hverra, Alla Hugsan og Giord, Eñ þo spurder þu ad, Hvad þijna Sveina hrellde, Hvad þa i Sorger fellde? Allt þo þeckter þu þad.

6. O JESU! Elskañ blijda, Angur mitt best þu sier, Eñ þo hvad eg maa lijda, Audmiwkur byrte eg þier, Og Hiartad Hormum þiaad, Opna eg Eisku þiñe, Aumstaddur morgu Siñe, Þa hlotnast Huggun braad.

† 7. Cleophas eñ þa iñer, um JEsum tolum vier, Oss til hañs alltijd miñer, aadur var med oss hier, Spaadooms Frægd hafde hañ, Maattugur eins i Ordum, Og i Verkaña Giordum, Hiaa Gude, Og hvern vid Mañ.

8. Hañ vorer Hofud-Prestar, Hier med Lands Foringiar, Keyrdu i Kvaler verstar, Krossfestur so hañ var, Vier meintum munde hañ strax, Israels Rijke rietta, Reiknast nu umfram þetta, Þesse Tijd Þridia Dags. †

9. Lærdoom Lausnarañs Þioonar, Lijte hier aller best, Ad Trygd þeirra Umsioonar, Ei hafe nock-

nockurn Breſt: J Orde og Verkum eins, Mætt-
uger eiga ad vera, Eckert moot Kieñing giera, Jlls
alldrei orka neins.

10. Þeir ſem ad þijda giera, Þæg Ord Guds
Lærdooma, Eñ lata ecke vera, Jdkaner Verkaña,
Samþliooda Kieñing ſijn, Ein Hønd hvad upp
næm bæta, Oñur brytur, So giæta, Þeir ei ad
þwngre Pijn.

11. Miñ JEſu Synder mijnar, med Selſkap
Gydinga, Þig ſeldu i Kvaler þijnar, Þig giørdu
Kroſsfeſta, Þær voru Sok þar til, DRotteñ ad
þu varſt Deyddur, Og Dyrdar Vegſemd ſneydd-
ur, Eg þeſs nu ydraſt vil.

12. Eñ þijn Pijſl Endurleyſte, Alla Þiood
Veralldar, Af Hiarta eg því treyſte, Ei gieta
Syndernar, Hamlad nu HErra kiær, Ad eg Jñ-
gongu næe, J Rijke þitt, og faae, Dyrd med þier
DRotteñ ſkiær.

13. O! hvad ſæll eg þa ſaña, Ad þu frelſader
mig, Lijfs a lifande Maña, Lande, nær ſie eg þig,
Og hædſtu H:fd med þier, Lætur mig HErra hli-
oota, Og heñar uñ Eilijfd niioota. O! Gud þeſs
untu mier.

† 14 Næſt þeſſu naadu oſs hræda, nockrar, Cleo-
phas tier, Kviñur, Er allt ſo ræda, Eins og nu ſeg-
ium vier, Ad þær Aar-Deges ſnart, Hia Groſ-
eñe Graatnar ſtundu, Guds Helga Eingla fundu,
Vid hañ þo vard ei vart.

15. Og nockrer af oſs geingu, wt ad hañs
Grafar-

Grafar-Stad, Hañ ecke hitta feingu, Hverneñ sem grenslast ad, Eñ allt Sorgfuller siaa, Læresvei-narner lvwser, Lijkt med oss Siñes-hriwser, Sem Kviñur sogdu fraa. †

16. O! þu Cleophas kiære, Kviñurnar skielfdu þig, Goodañ þo Bodskap bære, Best sem ad gled-ur mig, Ad Christur upp ried staa, Einglar þañ Sañleik sogdu, So og fyrer þær logdu, ad greina glogt þar fraa.

17. Sama Postular prwder, Petur og Jo-hañ siaa, So sem þær Sviñu Brwder, samt var-stu Cleopha, Lijka Lags-Madur þiñ, Vantrwad-ur, sem være, Vijst eige DRotteñ kiære, af Dau-da uppriseñ.

18. Auk þessa aadur iñte, Endurlausnareñ klaar, Hañs þegar Hiervist liñte, Og Holld sitt yr-de Naar, Pa samt aa Pridia Dag, Fraa Dauð-um vijst hañ villde, Varna þess eingeñ skyllde, Rij-sa, med Hefdar-Hag.

19. Af þessu eingu trwdu, Aumer Læresveinar, Hugskoted Harmar lwdu, Hiartad Angisteñ skar, Glede-Fregn siñtu sijst. Saal miin þa Kross þig þiaer, Þott nockra Huggun faer, Hun opt til Hrygdar snijst.

20. Veik Trwa velkest Tijdum, Vijst sem i Olldu-Sioo, Skip fyrer Storme strijdum, steip-est ei alltijd þo, Þvi DRotteñ leggur Lid, Hañ ei Reir broteñ brijtur, Breiskur hañs Hiaalpar nyt-ur, Þegar hellst þarf hañ vid.

21. Eg trwe Ordum þijnum, O! JEsu, gled þu mig, Og vorkieñ Veikleik mijnum, Vil eg fws treysta a þig, Midt i Mañraunum mijn, Sorgernar þo mig þiae, Og þær sialldãn afbræe, Vatn þad snijst señ i Vijn, Amen.

19. Psalmur.

Um̃ Predikun Christi, fyrer Lære-Sveinunum a Veigenum.

Ton, Naatturañ oll og Edle Mañs.

†

NOur er greint: Ad giordu Tveir, Gudhrædder Læresveinar, Herma JEsu hvad harma þeir. † Hver þa med odrum kveinar: Peir trwdu sijst, þvi sem var lijst, Pad Christur riseñ være, Daudanum fra, Grætner þvi ga, gladiast vijst þo þeim bære.

2. Pa Cleophas med sagdañ Sañ, Særeñ beggia opnade, JEsus sem liwfur Læknes-Mañ, leingur so þau ei skade, J Undernar, Jñhellte snar, allra fyrst beisku Vijne, og straffa ried, Avijtan med, Ord hañs fra eg þad sijne.

† 3. O þier Heimsker! Kvad HErrañ hier, J Hiarta Treger lijka, Ollu ad trwa, er Ord Guds tier. (Athugum Rædu slijka,) Og þeim sijdañ, seigia ried hañ: So hlaut Christur ad lijda, Og i Dijrd sijn, Endadre Pijn, Jñga med Vegsemd frijda. †

4. Heimskañ vijst kalla hvern hañ ma, sem hafn-

hafnar Gott ad stunda, og Trwnad fester ecke aa, Ord Guds nie vill þau grunda, Eñ Hollds Skynsemd, helldur med Fremd, Hættulaust fylgia bære, Uñ biartañ Dag, med Bernsku Lag, Blys sem hañ tendra fære.

5. Heimskur forsmaaer Hyggendeñ, Heimskur er Vantrwadur, sem Ordum Guds ei siñer señ, so hañ þeim treyste gladur, Orvænting i, opt fellur þvi, ecke vill DRottne trwa, og sier til hañs, Fører útañ Stans, af Hiarta gladur snwa.

6. Oll þijn Ord eru Ande og Lijf, O! JEsu miñ Frelsare, Ædsta Huggun og ædsta Hlijf, Ædst Traust, þo Sorgeñ vare, Eñ samt med þeim, Hreckviisañ Heim, hentar marg-opt ad vijta, Þienurum þijn, fraa þwngre Þijn, Þeir so hañ kuñe slijta.

7. Laat þier þvi syndug Saala miin, sijst þad forþocknast kuña, Guds Þiooni þo straffe Glæpe þijn, gior honum helldur uña, seln leider þig, aa Lijfsins Stig, Logmaals Ord þo hañ ræde, og Astar-fws, Eins sem JEsus, Under hreinsadar græde.

8. HErrañ þa vijtad hafde hardt, hier sijna Lærsveina, Aptur þaa hrellda huggar snart, † Hañ naade þañeñ greina: Hlaut Christur ei, hver kveður Nei? Hier lijda Þiinu stranga, Og þar epter, sem aadur tier, Jñ i Dijrd sijna gaanga †

9. Þu hlautst miñ Hiartans HErra kiær, hier lijda Þijsl og Dauda, Syndlaus, Heilagur, Hreiñ og skiær, Hverskins fañstu tii Nauda, so frelster Mañ,

Mañ, Fortapadañ, Faderen slijkt afriede, aadur
eñ vier, vorum skaper, af Willo þiñe þad skiede.

10. Miñ JEsu eingeñ þreyngde þier, þwngar
Kvaler ad lijda, Nema þijn Ast sem eilijf er, Og
Mañkyns Topun strijda, Viliugur þvi, Pig gaf-
stu i, Piauning og stærstu Pijnu, Asteñ þijn best,
Eymdeñ mijn vest, olle Kvalræde þijnu.

11. Mijn Saal, þess giættu sierhvert Siñ, so
og þad vel Hugfestu, Viliugur leid Lausnare þiñ,
Læging og Pijsler vestu, fyrer Synd þijn: Pessa
hañs Pijn, þier læt Uppvakning giera, Ad villug
þu, þiooner med Trw, þessum Lifwfasta HErra.

12. Medtak og viliug Christi Kross, Kross-þi-
aad ef skalltu vera, Pvi þad er eilijf Æra oss, Ept-
er JEsu hañ bera, So lijkiunst vier, J Heime hi-
er, Hrygdar Mynd vors Frelsara, Dijrdar-
Mynd hañs, Sijdar til Sañs, so mun og aa oss
vara.

13. Pessra Tijma Mootlæting mest, mier gier-
er Dijrd eilijfa: Pessa Tijd vil eg bera best, Bol
mitt og ei moot kijsa. Kom JEsu miñ, med Kross-
eñ þiñ, Koronu mun mier giefa, Pijn Naadeñ
blijd, þa þrijtur Strijd: Petta skal eg sijst efa.

† 14. Ritningar allar iña ried, aangrudum Lære-
Sveinum, HErrañ vor JEsus hijrt med Gied,
af hellstu Spaadooms Greinum: Pær sem um hñ,
hermdu med Sañ, Helgañ Mösen fyrst tigade,
Eiñeñ Spaameñ, alla i Señ, Utleggia best hañ
naade. †

15. Pig minn JEsu eg helst best, þijns Ords af Naadar Rædu, Hvar vid Saal mijn sig huggar mest, J hvers kins Sorg og Mædu: O! Sarons Bloom, Ordenn þijn froom, Alldengard þann eg sesge, Er gledur mig, þar finn eg þig, Pad giefst mier vijdar eige.

16. Sem eitt Gull Epleer JEsus, J Sylfur-Skaal Ritninga, Pad Huoss minn Ande elskar fws, Eins nær mig Sorger þvijnga: Lattu Ord þijn, Ond gledia mijn, O! minn Lausnarenn froome, J Lijfe og Deyd, J hvers kins Neyd, Einkum at Sijdsta Doome, Amen.

20. Psalmur.

Af Bæn Lærisveinanna, ad Christur være hiaa þeim.

Ton, Nu hefst Nootten og hylur Dag.

†

LÆrisveinarner, Lausnarenn med, Loksins nat-lægiast Kauptuned, Pa var Dagurenn þrotenn nær. † Par af Saalenn mijn Huggun fær.

2. Loksens Pilagrijms Gaangur minn, Giører ad þrioota Eitthvert Sinn, Mijn Lymda Reysa Ending fær, umm siider hiaa þier DRottenn kiær.

3. J Emaus Himnesst eg kiemst þa, Eckert kann mig þar leingur þiaa, Eingenn Diøfull mig astrijda, J þvi Heimkynne Blessada.

4. Einger Fiandmenn þar angra mig, Eilijf Dyrd giefst mier fyrer þig, Frelsare minn og Hugar

Hægd, Himnesk Sæla med allskyns Nægd.

† 5. JEsus liet sem hañ lyste hier, Leingra gaanga, eñ Sveinarner, Pa Kauptwnenu komu ad. † Christeñ Madur Hugleidtu þad.

6. JEsus optlega syner sig, Sem hañ vilie forlaata þig, Krosseñ þegar þig þiaaer mest, Pijna Trw so hañ reyne best.

7. O! hvad marger Guds Astvine, aatt hafa slijkt ad reyna hier, Sem hafe Gud þeim horfed fraa, Og hyrdte ei framar neitt um̃ þaa.

8. Freisting slijk ef ad þiakar þier, Þu Christeñ Saala, Giættu hier, Hvad til Urræda hellst þu fær, Af HErrans Sveinum þetta lær.

† 9. Þeir neyddu frijdañ Frelsarañ, Fraa sier ei vijkia giorde hañ, A Dageñ lijdur meir og meir, Miog tekur Kvollda sogdu þeir. †

10. J Bænum vorum vijst med Sañ, Vier kuñum neyda Lausnarañ, Hañ so oss ecke hverfe fraa, Hier uppaa Dæmeñ fiña maa.

11. Soddañ Naudung af Syndugum, Sem skier i þeirra Bænunum, Er DRottne kiær aa allañ Sañ, Alldrei vid hana styggest hañ.

12. Alldrei misslijkar Astsemd þijn, O! miñ JEsu, þo Bæneñ mijn, neyde þig Hiartañs HErra kiær, Hiaa mier vera, og gaanga ei fiær.

13. Vijk ei burt JEsu miñ fraa mier, mig laattu faa ad hallda þier, Hyl þig ecke i Hiormum mijn, Hiaalpar so alldrei sakne eg þijn.

14. Eingeñ Tunga wtskijra kañ, Allra sijst jeg

Eiñ

Eiñ faavijs Mañ, Hvad stoora Naudsyn hofum vier, HErrañ bidia; Vert med ofs hier.

15. Af þvi nu Kvolldar æred mieg, J Heimenum a margañ Veg, J hverre Stiett þad syner sig, Soddañ maa Tijdum angra mig.

16. Andleger velltast Villu i, Vijst kañ eingeñ ad neita þvi, Og þo ad Ritning rædd sie hrein, Raung Verk giora þo stoorum Mein.

17. Kieñemeñ blindar Bokforg vest, Bolvud Agyrnd er þar vid fest, og Hræsnes Tal fyrer Hofd ingium, Hvar med er tortijnt Saalunum.

18. Streffunarleyse um Synda Sid, Soddañ Løstu opt festest vid, Hoogværd a þad ad heita blijd, Heimsens a Sijdstu Rockurs Tijd.

19. Giæt þijns Embættes Guds Ords Pioon, Gior alldrei neinum Saalar Tioon, Lærdoomur sie og Lijferne, sem Lioos tendrad i Kvolld-Rockre.

20 Hiaa Veralldlegum vænte eg med, Vera adsijged Kvolld-Rockred: Ef þu Madur villt ad þvi gaa, Eg verd þar lijted miñast a.

21. Heimsker og marger Haalf-blinder J Helga Valldstiett iñtroda sier, Daarar sitia i Doomunum, Dragast þvi Log a Eyrunum.

22. Mwiur og Gialld þo Maallaust sie, morgum snere fraa Riettvijse, Oriett leid eyi saa Aumie þvi, Eñ hiner Rijku geingu frii.

23 Athuged slijkt good Yfervolld, Æfeñar fyrr eñ lijdur Kvolld, Stunded, Guds Otta geyma best, Good Riettvijse so ridhalldest.

24. Hiwſkapar Stietteñ eiñeñ er, J hverre Kvølldа virdeſt mier, Egta-Hionaña Elſkañ bliјd, Opt vill koolna um̃ þeſſa Tijd.

25. Borneñ aan Aga uppalaſt, Jllra Forelldra nema Laſt, Lete, Piaofnad og þeſs Hattar, Pad ſo ſem ecke ſkade par.

26. Af Hiwnunum maa Svikeñ ſiaa, Sorglegt er ſlijku greina fraa, Ohlydne ſtoora, Ulſbwd med, Jllſkupar mørg og Drambſamt Sied.

27. A Kvølldeñ Sorleñ under gaar, O! þu Riettlætes Sooleñ klaar, Lys Heimenum i hverre Stiett, Hañ ſo ſtunde ad giøra Riett.

28. Kvølld þiñar Æfe kiemur hier, Chriſteñ Madur þeſs vænta ber, A Kvøllde hveriu, og hverja Tijd, Hygg þar ad jafnañ Saal mijn bliјd.

29. Kvølld mijns Lijfs hlijtur koma viјſt, Kañ þad fiærre ad vera ſijſt, J Dag mier Lijfſens auded er, A Morgun kañ ſkie, Eg deya ſer.

30. O! JEſu, JEſu, Jeg bid þig, JEſu forſlattu alldrei mig, J Lijfe og Dauda Ondu mijn, Obrygdul hugge Naalægd þijn, Amen.

21. Pſalmur.

Um̃ þad, hverneñ Læreſveinarner þecktu Chriſtum i Gieſta-Herbergenu, og ſneru aptur til Jeruſalem.

Ton, JEſu Chriſte þig kalla eg aa.

†

LÆreſveinar, ſem aadur er, um̃gieted, HErrañ bаadu, hiaa ſier vera, þvi Hwm ad ſer, hver med

odrum

ødrum so tiadu: Og JEsus liet þad epter heim, J þeirra Bænum neyddur, og biijdast beiddur, Til Kauptwnsins so komu heim, Kostur var þar tilreiddur. †

2. Ovinande a allan Sañ, Er DRotteñ vor Frelsare, Syndugs Mañs Bæn þo sigrar hañ, so trwe eg laungum fare. Gull-Vidiur Heidner giørdu sier, God sijn hia sier ad binda, med Bernsku blinda, Almaatt DRotteñs i Heime hier, hygg þier ei so imynda.

3. J MySkunar Ydrum er eg þijn, Jnlæstur JEsu goode, Alldrei slepper þu Ondu mijn, J nockrum Sorgar Moode, Ast þijn forlætur alldrei mig, Eg þa giøre þig bidia, mig styrkia og stidia, Hia mier Bæn og Trw bindur þig, betur eñ sterk Gull-Vidia.

† 4. JEsus gieck iñ i opnad Hws, og vid Bord setteft nidur, Braudeð took og þad blessar fws, braut eins og hañs var Sidur, Læresveinum þad liet i Tie, Líwsfur med Kiærleiks Dadum, Pví bijtte badum, Hañ i þvi Auguñ opnade, a sijnum Pioonum tiadum. †

5. JEsus blessade Braudeð hier, braut þad so Læresveinum: Athuga þetta øllum ber, J Bordhallds riettum Greinum: Almeñ Maaltijd þo þetta var, Pad so Ritningeñ hreina, giorer øss greina, um Sacramentum ecke par, er hier talad, eg meina.

6. Allt þitt Upphellde þiggur þu, Þess giættu

Saal mijn kiæra, Af þijns Skapara Ast og Trw, Alla hañ giorer næra. Gleip ei sem Hundur giefed Braud, gior þijna Fædu blessa, Sem Holld skal hressa, Mettadur þa þu misser Naud, Miñstu Naad priisa þessa.

7. Alldineñ Svijneñ svelgia brædt, sem af Eikunum detta, Eñ uppa Trien ei eingañ Hætt, Auguñ giora ad rietta, Sa Ohackleate eineñ er, allt eins vid Gud Siñadur, Po þigge gladur, Saafur hañs, þijda Pock ei tier, Pad varast Christeñ Madur.

8. Maaltijd Sveinaña HErrañ hier, byrdte ei uñ ad þiaggia, Biood honum samt til Bords med þier, best skallt ad slijku hyggia, Pegar þu sedur svæangañ Mañ, Sem er hañs Limur riettur, J Sorger settur, sialfañ fæder þu Frelsarañ, Fær Laun þa hañ er mettur.

9. Pegar ad JEsus Brauded braut, brædlega opnast nædu, Sveinaña Augu, Angred þraut, einger Harmar meir þiadu, þeirra Hiortu, fyrst þecktu hañ, þa snerest Sorg i Glede, So ræda riede, fyr vid þær goodur Gud og Mañ, Glogt nu allt þetta skiede.

10. Adams og Evu Auguñ fyrst, J Synd þa falleñ voru, opnudust, so þau sæu tvist, sijna Blygdan mieg stooru, Klædleyse sitt og Lijteñ lioot, litu med Angist strijda, J Kvol og Kvijda: Einga sier hugdu Harma Boot, Horfeñ var Guds Mynd frijda.

11.

11. J Emaus urdu allra fyrst, Augu Læresveinana, Opnud, so ad þeir þecktu Christ, Þar med fagnande sana, ad nu uppriseñ hefde hañ, Heilagt Riettætes Klæde, og Blessan bæde, Afrekad, so ad aumur Mañ, Andlega ei nakeñ stæde.

† 12. Frá Sveina Augum HErrañ hvar, hvarf nær hañ þeckia riedu, Uñ þad þeir ræda Ordeñ klár, og sijn á millum tiedu: Brañ ecke ockar Hiarta heitt, Hañ þa Ritning wtlagde, og Sañleik sagde, Skriftena so vid skildum greidt, skijrt ad þvi sama Bragde. †

13. Eins sem af Gude Ord hañs er, Eins verkar þad Gudlega, sw Leidar Stiarna lyser hier, sem Lioos uñ diña Vega, af þessum Ellde uppkveikest, Js-kallt Mañaña Siñe, med Jl þar iñe, Pær Andans Glædur allra best, Andlegt byrta Heim-Kyñe.

14. Mitt Hiarta DRotteñ miøg ec kallt, Myrkur er þar ad fiña, Synda og Sorga, Sem allvallt, Sioon glepia Augna miña, Verme þad Hiartans HErra miñ, Heitur þijns Anda Blosse, Po Taar fram fosse: Latt þitt Ord mier til Lijffins iñ, lysa wr ollum Krosse

† 15. J Emaus Stove Einga Bid, Upplyster Sveinar hafa, JEsus þegar ad þa skilst vid, Peir giora strax aan Tafa, Til Jerusalem gaanga greidt, Guds Sonar Læresveina, Ad hitta hreina, þeirre Glede sem var þeim veitt, villdu þa ecke leina.

16. J Jerusalem iñkomner, Ellefu Læresveina,

Fundu bradt, Sem ad hermer hier, Hverier þa ødrum greina, Upprisu JEsu allañ Sañ, Og þad Petre byrtst hafde, Hvern Hrygdeñ vafde, Hiner segia, Peir þecktu hañ, Þegar vid Borded tafde. †

17. Lioosed þegar þad uppkveikt er, A Borded setiast skyllde, So ad þess Lioome lyse gior, Lyd þeim sem Hwsed fyllde: Upplystur Madur, upplys hañ, Upplysast Þorf sem hefur, Og Villañ vefur, Huggadur hugge hvern Aññañ, Hord sem ad Angist kiefur.

18. Ein Lijfleg Roos mä riett kallast, Riett-Christeñ sierhver Madur, Sem Ilmande Bloom hañ wtmälast, Adra ad gledia hradur, Hvenær sem Gud mier Huggun tier, Hañ giefe mier þad Siñe, J Mædu miñe, Ad eg og hugge Hrygga hier: Hañs alldrei Dyrdeñ liñe, Amen.

22. Psalmur.

Um Tijmañ, ä hverium JEsus kom til Læresveinaña, Þa hañ byrtest þeim Fyrst i Jerusalem.

Ton, Sæler eru þeim sialfur Gud.

†

LÆresveinar, Sem sagt er frä, Sied og þeckt JEsum hofdu, Og um þad tala aller þa, J Hwsenu sem tofdu, Þad var Kvølld sijd, Proteñ Maaltijd; þa af Hrædslu vid Juda, Var Dyrum læst. † HErrañs Dyrd hædst, Hradt styrkte Sveina twda.

3. Christ-

2. Christur JEsus at Kvollden sijd, Kom opt til aumra Mañа, þegar þa hrellde Hormung strijd, Hvad med oss Guds Ord saña, Adam ried hañ, uñ Kvolld-Tijmañ, Og Evu fyrst Hugsvala, J Paradys, Af hveriu rijs, Oll Heill og Booteñ Kvala.

3. Kviñuñar Sæde Sagde Hañ, Sundur Skal Briioota og Troda, Hoggormsens Haus, so hrelldur Mañ, Helvijtes firrest Voda: Pad var nu skied, Pvi lysa ried, Pægre at Kvollds-Stunduñe, JEsus med Sañ, Er Sælañ vañ, Sigur, i Uppristuñe.

4. O! þu Helvijtske Hoggormur, Haus þiñ er Sundurmareñ, Piñ Styrkur allur Aleyddur, Allur þiñ Kraptur fareñ: Af Hreyste þiju, Huggast Saal mijn, HErra miñ laus vid Trega, Sigureñ þiñ, So verdur miñ, Sæll JESUS Eilijflega.

5. Dwfañ wtsend af Orkeñe, uñ Kvolld ried þangad færa, Afbroted Blad af Oliu-Trie, J siinum Muñe skiæra, Noe þa sañ, Med fullañ Sañ, Flooded upp þorna næde, Fagnade med, Gladde sitt Gied, Guds af milldu Hiaalpræde.

6. Ad Kvollde JEsus Hiarta hijr, Hier nalgast Læresveina, Yfer hvern Helgur Ande dyr, Astsemdar Dwfañ hreina, Kom i Skijru hañs, Christur til Sañs, Kiærum nu Sveinum færde, Oliu-Blad frijdt, Pa fieck þeim bytt, Fridar-Giof sem þa nærde.

7. Ad Morgne og um̃ Middeiged, min̄ JEſus Hiarta blijdur, Sig liooſt Uppriſeñ ſijna ried, So ad Kvoǽlde Gied-hijdur, Um̃ allañ Dag, Med Aſtar Hag, wt Fadmeñ ſiñ hañ breider, Og hvern eiñ þañ, Sem hylleſt hañ, J Himna Dyrd iñ leider.

8. Mier ſiñſt opt ſem ad Saaleñ mijn, Sorgfull a morgun Dege, Fra Morgne til Kvoǽlds þa mæder Pijn, Miñ Gud, ſiñe þig eige, O! hvad þad Strijd, Eg ſem þa lijd, Ondena ſaart vill þvynga, Ad ſiaa ei þig, Hrygger helſt mig, J Hrelling Mootlætinga.

9. Ei maa þig Saal mijn undra neitt, um̃ Stund þo ORotteñ bijde, Ad hefta þijna Harma greidt, J hørdu Mootgangs Strijde, Hvad opt a þig, Hañs Mildelig, Hroopar Aſtſemeñ beſta, Bioodande þier, Betra þig hier, Braatt og þvi ecke freſta.

10. Eñ þu dvelur med Ydran þijn, Andæpter JEſu valla, Forgiefens maa hañs Mildeñ ſijn, Margſiñum til þijn kalla, Fra eiñe Tijd, Eilſkañ hañs blijd, Til Añarar giører ad bijda, Eñ þu þrioosfaſt, Med Þverwd faſt, Þijns Guds Raudar Rauſt hlyda.

11. Þvi hef eg forþient þad med Sañ, Þu miñ Frelſareñ goode, Ad laater þu mig auman̄ Mañ, J mijnu Taara Floode, Hroopa a þig, Ad hugga mig, Og Hiaalpena laater bijda, Allt til Kvoǽldſins, Añars og hiñs, Ei ſkal mijn Saal þo kvijda.

12.

12. Pu kiemur viist þa Kvølldar mieg, Kvøllds Stund þyn er hin besta, Mine Yferboot ei skal eg, Allt til Kvøllds leingur fresta, Komande þu, Kiemur med Trw, Kom JEsu! Gior ei tefia, þa Hrygd miin hier, Sem hordust er, Og Hiartad mest Sorger vefia.

13 Kvølld miins Liifs þegar komed er, Kom þu miñ JEsu bliide, Og Hugsvala þa Aumum mier, J hordu Daudans Striide, Hvert Kvølld til þiin, Hugar Saal miin, Hvert Kvølld eg bid og sege, Vertu hia mier, Miñ HErra hier, Heidur þiñ þverre alldrege, Amen.

23. Psalmur.

Um þad, ad JEsus kom ad luktum Dyrum til Læresveinañа.

Ton, Ovinañleg Borg er vor Gud.

†

AD læstre Hurd kom Lausnareñ, Liwfur med Krapte hreinum, Og i Midед stood i þad Siñ, Øllum jafn-nærre Sveinum, Heilsade þeim HErr añ, hier næst so mæla vañ, fyrst sem hañ feingu sied: FRJDur Sie Ydur Med. † Miñst skulud mæta Meinum.

2. Eingeñ Hindrun þig hamla kañ, HErra miñ JEsu sæte, Pu leidst hier iñ i læstañ Rañ, Med Liikama þiins Agiæte, Eingeñ opnade Dyr, Eins giegnum Steineñ fyr, gieckstu, sem lukte Grof, glørde hañ þier einga Tof, þad trwe eg Bol mitt bæte.

3. Hier þiæt eg med þrongbært Holld, Pad blijtur Saaleñ færa, Aumur um̃ siider eg verd Molld, Ormar Kroppenum tæra, Eñ i Upprisu mijn, Ond og Lijf fagurt skijn, Eckert kañ ama þa, Eilijfum Gude hiaa, sæ eg Forklaarun skiæra.

4. Eg þegar velkest Eymdum i, Angre og marg-skins Pijnu, Allsaaer lijtã epter þvi, ei siña Bole mijnu, Sem Hiortuñ sieu læst, Samaumkan lijt-el fæst, Odruvijs HErrañ hijr, A Himnum þu sem bijr, Hæattad er Hiarta þijnu.

5. Læresveinarner læstu Hws, Læst vard þo DRotteñ eige, Hiarta þijnu, þu huggar sws, hv-ern þañ sem mæder Trege, Alldrei bregst Elskañ þijn, eñ huxar þu til mijn, Myskunar Dyrnar mi-er, munt þu ei læsa hier, aa Noottu nie aa Dege.

6. Eg kañast vid, ad opt er læst, aptur Hiarta-nu mijnu, aa þad þo klapper, ecke fæst, Opne eg þad Bode þijnu, Lwfe;Lausnare miñ, og leide eg þig þar iñ: Hwsum og Hiortum med, Hardlæsa margur vied, Pa Lazarus laa i Pijnu.

7. Eg bid mier stioorne Ande þiñ, O! miñ Frel-sareñ blijde, sem Nabal eg ei nockurt Siñ, neite þurfanda Lyde, Hiaa mier ad hijsa hañ, hvern eg sie Voladañ, Hiartad og Hendurnar, honum sie op-nadar, Boot so aa Naudum bijde.

8. Hier epter skal eg HErra miñ, Hiartad op-na Villd þiñe, Eñ hreckvijs Diofull og Heimur-eñ, hverigur sær þar iñe: Pu gafst mier Hiartad þitt, Pier gief eg lijka mitt, Lijfsins Dyr laat ei mi-

er,

er, læstar þa hiedañ fer, so naae eg Himna Heim-Kyñe.

9. Þa JEsum sau Sveinarner, sem falleñ lar hañ eige, Helldur stood, Hvad nu herma ber, og heilog Ritning seiger: Synd vor fyr fellde hañ, Frægastañ Gud og Mañ, J dicwp Angistar Kof, J Daudañ, loks i Grof, a dimmum Pijsla Deige.

10. Nu er hañ aptur uppstadeñ, Ond mijn huggast vid þetta, Eg þo ad kuñe eitthvert Siñ, under Kross-Byrde detta, Og (hvad optlega skier) J Synd eg falle hier, jeg glediast jafnañ maa, JEsus steudur mier hiaa, Hañ mun mig vijst vidrietta.

11. Diofull og Heimur hier þo mig, hafe Samtok ad fella, J Pijsla-Hwseñ eilijflig, Elldar hvar sijfellt vella, Ovine þessa eg, alldrei skal hrædast mieg, Sæll JEsus Sigureñ lier, sem ad stendur hiaa mier, Hvad kañ mig þvi ad hrella.

12. O! miñ JEsu mig angrar mest, Ad þig fellde eg i Pijnu, med Syndum er eg adhafdest, Æ moot Logmaale þijnu, Eg þessa ydrast nu, Eg vil i riettre Trw, Packa og þioona þier, Þu miñ Gud hier epter, Af heilu Hiarta mijnu.

13. Eg aumur gled mig alltijd vid, Endurlausnareñ kiære, Ad Diofull og hañs Illsku Lid, Allmaattur þiñ hiñ skiære, fellde og Footum trad, frægur stoodst epter þad, Sigre hroosande hier, Heidur og Lofed þier, Haudur og Himnar fære, Amen.

24. Psalmur.

Uñ þad, ad JEsus Stadnæmdest i Mided hiaa sijnum Læresveinum. Ton,

Ton, Eins og sitt Barn.

†

HErrañ JEsus, ad huggaa sws, Harmahde Læresveina, Um̃ luktar Dyr, J Astum kyr, sem inter fyr, Jñkom Grædareñ Meina.

2. Og i Mided, med Elsku Sid, Ollum jafnnærre Sveinum, JEsus stood þa, Pad Gudsvioll tiaa, Peir gløgt hañ siaa. † J Pela Kiærleiks hreinum.

3. Hvar sem til þijn, Sier Saaleñ mijn, Sigurvegareñ blijde, Pu ert i Mid, Pitt styrker Lid, aa hveria Hlid, hverfur þa allur Kvijde.

4. Ef Himnum aa, eg vil þig siaa, Ædstu Naad kañtu veita, Mid Persoonañ, ertu med Sañ, ejñ Gud og Mañ, J Gudpoome haaleita.

5. Par ertu miñ, mier hvert eitt Siñ, Medalgaangareñ beste, J Guds Augsyn, Arnaneñ þijn, Sem alldrei dvijn, Afplaanar mijna Leste.

6. A Midre Noott, Pijn Fæding sliott, Fiaarhyrdum byrtast naade, Midnættis Brest, Pa bætter best, Sant Brot mijn vest, Og Bol er Hiartad þiaade.

7. Ungur i Mid, Med Sooma Sid, Sastu hiaa Meisturunum, Frædande þaa, Pad Guds Ord tiaa, Pijn Vitskañ haa, Pekrest med Forundrunum.

8. Eins ertu eñ, Astgiofareñ, J Kyrkiu Hwse þijnu, Og fræder hier, Pañ oss framber, Ord þijn, og ver, Eilijfre Vijtes Pijnu.

9. J Mid varstu, Millde JEsu, Millum Tveggia Reifara, Klædlaus med Spie, J Kvolene, A Krossens Trie, Keyrdur af vondum Skara.

10. Oll Brot mijn þa, Eins Stoor og Smaa, Endurlausnaren beste, Bætter þu frij: Frelsunen ny, Fieckst mier af þvi, Follnum i Synd og Leste.

11. Nu varstu hier, Sem Texten tler, Tvistra a mille Sveina, Eingum of-fiær, Eins hverium nær, Elskan þijn skiær, Ei kunne sier þar leyna.

12. Petur med Sann, Syndga meir vann, Enn sierhver af Postulunum, Pa þig af-soor, þijn Milld en stoor, Ad þessu ei foor, Pu stoodst eins nærre honum.

13. Eins ertu mier, Minn JEsus hier, Mest þo eg Syndgad hafe, Nalægur vijst, Nær sem eg snijst, Naad þijn wtbrytst, A þvi er eingenn Vafe.

14. Hvar sem mier nær, HErrann minn kiær, Hefur þu Nærvist þijna, Sie þad i Mid, A Hægre Hlid, Eda Vinstre v:d, vijkur fra giorvoll Pijna.

15. Vera kann Tijd, Pa Harma Hriid, Hvelfest yfer Saal mijna, Ei sie mier hiaa, Einn sem vill þa, Astseme tiaa, Eda Hiaalp nockra syna.

16. Samt ertu þa, Mier Hrelldum hiaa, HErra minn JEsu blijde, J Eymd og Pijn, Med Astsemd þijn, sem alldrei dvijn, allur so hverfur Kvijde.

17. Vertu i MJd, minn Gud eg bid, Mijnu i-kromdu Hiarta, Mid-Plaatzed þad, þier lwte ad, Par haf Bwstad, Pa skal unn neitt ei kvarta.

18. O! JEsu skiær, Unnusten kiær, Athvarf i

Hættum

Hættum Nauda, Lijfs Eiken̄ mijn, Lidsemden̄ bijn,
Sem liooſaſt ſkijn, Lijkna oſs midt i Dauda, Am̃.

25. Psalmur.

Um̃ Fridar Bodan JEsu Christi, Fyrer Læreſveinunum.

Ton, Hver ſem ad reiſer hæga Bygd.

†

HErran̄ vor JEſus hugga tied, Harmande Læreſveina, (Eins ſem eg heſe ædur tied, Aſt han̄s ſier kun̄e ei leyna) FRJDur Med Ydur, ſagde han̄ ſie. † J ſoddan̄ Kiærleiks Avarpe, byrteſt Guds Giæſkan̄ hreina.

2. Hier Lioos i Myrkrum hafa kveikt, helld eg Liooſſens Skapara: Hrygdan̄a Myrkren̄ hoſdu veikt, Han̄s Sveina blindan̄ Skara, J myrkvum Stad, Um̃ myrka Noott, meintu þeir Oſſookn koma ſlioott: Vorn hoſdu ei til Vara.

3. A myrkre Nætt þeir ſlædu frar, Frelſara ſijnum blijda, J Sorga Myrkrum epterar, æptu med Harma ſtrijda, Frid Samvitſkun̄ar fundu ſiijſt, Fridar-Bod var þeim eckert lijſt, Peir ſæatu i ſærum Kvijda.

4. Vid Gud Oſættta viſſu ſig, Vond þad Samvitſkan̄ tiæde, En̄ JEſu Aſten̄ in̄elig, Ei þetta ſtraffa næde, Fridlauſum FRJD nu færer han̄, FRidar-Hoſdingen̄ Gud og Man̄, Peſs opt eg gladur gæde.

5. Himnesk og Jardnesk Farsælld fæst, Fyrer þig JEsu bliide, FRidar Bod þitt hier hlioomar hædst, Hvert snerter alla Lyde, Sturlud Samvitskan huggast hier, HErran FRiden oss kunngiorer, J særu Sorgar Striide.

6. Pa Sturlan frek og FRiduren, Fara i Hviilu eina, Peirra Hioona-Sæng sama Sinn, Sanna Glede sær reyna, JEsu Bloods-Aarnan blessar þaug, Blood JEsu er þeim heilnæm Laug: Blood JEsu Booten Meina.

7. Miin Saal vid vorum hallden hætt, Hofdum ei Frid nie Glede: Eingen Manna fieck Mein þad bætt, Misgiord Adams þvi riede, Fride oss alla fyrrte hann hier, FRidlauser Menn þa urdum vier, Hver var sem Lidsemd liede.

8. FRidarens Kongur Christur kiær, Kom til vor FRid ad boda, Af hans Fyllingu feingum vær, FRid, Naad og Lausn af Voda, Vid Fodur sinn oss FRidhægde, FRidar-Hofdingen blessade, Oss kann þad æ ad stoda.

9. FRidlaus vard Guds Son fyrer oss, J FRide so vier nædum; odlast FRidarens eiliift Hnoss, Med ollum FRidar-Glædum, FRid vid vorn Gud, Sem FRidnum ried, FRid Samvitskunnar lijka med, Hier og a Himna Hædum.

10. Ei kanntu Gud nu uppkveikia, Ellds-Loga Grimdar þinnar, Og mier ann FRidar fortæra, Fyrer Stærd Vondsku minnar: Med Bloode og Vatne Blossa þann, Barned þitt JEsus slockva

vañ, w: Sære Sijdu siñar.

11. Pu Christeñ Madur þeinktu a, Pad er viist Omissande: Ef þu villt sijdar FRiden fa, J FRidar eilijfu Stande, FRid þañ sem JEsus fær er hier, Fordastu mest ad brioota af þier, O Frid ur ei so grande.

12. Hallt FRid vid Gud, Med Helgum Sid, Og hreiñe Ydran Daglega, Og þiñ Sam-Christ eñ eineñ vid, Alldrei mun neiñ þad trega. Hverier sem FRideñ hata hier, Her-Meñ Andskotans vit dest mier, Glotunar gaanga Vega.

13. Med soñum Gude samde eg Frid, Vid Syndena skal eg strijda, Og vid Dioful, og allt hañs Lid, Alldrei þo neinu kvijda: Gief þu mier JEsu Frelse og FRid, J Fride laat mig hier skil iast vid, Og FRid eilijfañ bijda, Amen.

26. Psalmur.

Um̃ þad, ad JEsus synde sijnum Læresvei um sijnar Hendur, Fætur og Sijdu.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioode.

†

ÞEgar JEsus Frideñ færde, FRJDþurfande Svelnunum, Og þeim Kiærleiks Kvediu tærde, Kvijda baaru i Huganum, Otta hofdu, Hiartad vofdu, Hormungar i Sorgunum.

2. Þeir hielldu med hræddu Glede, Ad hefdu Anda nockurn sied: † Trwar-Veikeñ viist þvi riede, Vissu þo, hañ hafde tied, Ad hañ villde, Viist

og

og skynde, Vera þeim uppriseñ med.

3. Opt miñ JEsu, Otteñ stangar, Opt vill Trweñ veikiast mijn, Opt fæ eg med Grate ad ganga, Gledeñ þrijtur, Hrygd ei dvijn, Ondu tvista, Og Nad: þyrsta, Epter Huggun langar þijn.

4. Pu komst hier, Miñ HErrañ hijre, Hendur, Sijdu og Fæturnar, Sagder skylldu Sveinar skijrer, Sia og skoda Opnadar. Under þijnar, Under mijnar, Allra best fra læknadar.

5. Sara-Or þijn Guds Son goode, Sem giordu Pijslar Verkfæreñ, Synder þu nu svipt-ur Moode, J Sigre frægum Upprisen, Hendur, Fætur, Miñ Gud mætur, Mier giorer þu syna eiñ.

6. Pa horfe eg a Hendur mijnar, Hier med Fætur alsærdar, Samvitskuñar, Swt ei dvijnar, Sareñ Bañvæn lijt eg þar, Er Syndeñ gierde: Von er verde, Vondskañ mier til Hegningar.

7. Pa horfe eg a Hendur þijnar, Hier med Fætur JEsu kiær, Samvitskuñar Swteñ dvijn-ar, Sierhvert Or þitt læknad fær, A Saal miñe, J hvert Siñe, Oteliande Saar fra bær.

8. J Anda og Trwñe æ eg skoda, O! miñ JE-su Hendur þijn, Pær mier alltijd Blessan boda, Og besta Styrk þa Kraptur dvijn Pær mig stydia, þa skal Ydia, Pier til Dyrdar Hondeñ mijn.

9. Fætur þijnar lijt eg lijka, Lijffsens Braut mi-er vijsa þær, Ef þijn Hialpeñ Elsku rijka, Ei mig leider JEsu kiær, Munde eg ganga, Leid ofs-lan-

ga, Sem liggur Himnarijke fiær.

10. Opt syner þu Guds Son goode, Giorla þijnar Hendurnar, A Voludum er mæta Moode, og meiga ei afla Lijfs-Biargar, Eg vil syna, Aum-kan mijna, A þeim sem þu værer þar.

11. Hendur, Fætur mijnar mæda, Margra Handa Veikendeñ, Naadeñ þiña Guddoms Giæ-da, Giore styrkia Breyskleik miñ, Þijn Hond leide, Þess eg beide, Þiaadañ mig i Himeneñ.

12. Medañ mig i hættum Heime, HErra lætur dvelia hier, Hægre Hond þijn good mig geyme, Giøre hin Vinstre skijla mier. A Effsta Dege, Eg þa sege, ÆEdsta Lofed siaalfum þier, Amen.

27. Psalmur.

Um Samtal JEsu vid Læresveinana, Og hverneñ hañ neytte Matar med þeim.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert.

†

ÞEgar HErrañ (sem hefe eg tied) Hendur, Fætur og Sijdu med, Syndt hafde hræddum Sveinum sijn, Swt þeirra mest og Hrygdeñ dvijn, Eingeñ þo trwa Efflaust kañ, Af Fognude þad koma vañ.

2. Þa sagde JEsus aptur eñ: Øll so burt takest Vantrw señ, Med Hoogvært Gied og Hugar Spekt, Hafed þier nockud Matarlegt? Af steykt-um Fiske Stycke þa, Strax logdu Sveinar Bord ed aa.

3. Hier

3. Hier med og lijka Hunangs-Seim, Hvad hañ took aßiaande heim, og at. † Po þess ei þyrfte hier, Þvi Forklaarader Lijkamer, þurfa ei nockrar Fædu ad faa, Fognudur Himna mettar þaa.

4. Sañarleg Nautn þo þetta var, Þvi huneitt Sañleiks Vitne bar, ad Christur være uppriseñ, Upprisu þesse Vottureñ, Sañur hlaut þvi ad vera vijst, var Guds Umſioon i þvi bevijst.

5. Natturleg ecke Nautn er þad, Natt-Verd DRottens þa setiunst ad, og HErrans etum Hollded hier, Hans Blood forklaarad dreckum vier: Sañarleg Nautn er þetta þo, Pad oss vor JEsus so tilbioo.

6. Af Nautn þessare æ eg fiñ, Upprisu Krapt þiñ JEsu miñ, J mier siaalfum, og i þeim Styrk, Eg feta þo ad Braut sie myrk, Uñ Eydemorku Eymdaña, allt til Himneskra Fiall-Bygda.

† 7. Læresveinarner Fædu faa, Frelsaranum (sem greint er fraa) Fisk og Hunaang med hreinum Sid, Hañ took Blessadur þessu vid. † Og med Nautn siñe vitna vañ, Være fraa Daudum riseñ hañ.

8. Eg hef miñ JEsus eckert hier, ad Dijrdlegum eg bioode þier: Fisk bakadañ vid Eymda-Elld, Eg i Krosse Þolgiæde helld, Þañ Kost framber eg fyrer þig, forsmaa ecke hañ, edur mig.

9. Hunaangs Seim lijteñ hefe eg til, Hañ og fyrer þig bera vil, Veik Trw fyrer hañ merkiast maa, mitt Traust set eg þar jafnañ aa, Braakadañ Reyr ei broted fær, Blessud Giædskañ þijn JEsu kiær.

† 10. Pa HErrañ JEsus hafde snædt, Hard-
lega fieck vid Sveina rædt: Vantrw og Hiartans
Hardwd hañ, hiaa þeim allra mest straffa vañ, ad
hefdu sem Trwar tæper Meñ, Treyst ei þeim sau
hañ upprisen. †

11. Vantrw og Hardwd veit eg Tvær, vestu
Systur, alþecktar nær, Veik Trw aa eckert vid
þær skylldt, Po verde opt af Breyskleik fyllt, ha-
na aalijtur HErrañ hijr, hana um̃fadmar Raad
Guds dijr.

† 12. Eñ sagde JEsus Sveinum sijn, siaa, þetta
eru Ord-ñ mijn, aadur sem giorde eg ad tiaa, Yd-
ur nu medañ var eg hiaa, Allt hvad sem ritad af mi-
er siest, er skrifad, so þad fullkomnest.

13. J Mosis Logum er um̃ mig, Allvijda
Skristeñ merkelig, og i Spaamaña Bookum hert,
Bodan þeirra fær eingeñ skierdt, Psalmarner lijka
seigia af mier, Sierhvers Uppfylling koma her. †

14. Oll þaug Ord sem ad um̃ þig skraa, O miñ
JEsu! og seigia fraa, Pijnu þiñe og doprum De-
yd, draga burt mijna Hiartans Neyd, Eñ þo fag-
nar mest Ondeñ mijn, af Upprisu og Sigre þijn.

15. Pu uppfyllter miñ HErra hijr, hvad um̃
þig mællte Ritning skijr, og fullkomnader allt þad
eiñ, af þier hvad sagdest ÞRotteñ hreiñ, ecke vant-
ar nu aa þad neitt, er þvi fullkomeñ Lausn mier veitt.

† 16. Pegar þu skijrder þessu fraa, þijnum Post-
ulum: Raad þijn haa, Opnade Skilning þeirra
þar, Peir so ad helgar Ritningar, underskoodu, og
efast

efast sijst, Auk þessa fleckstu slijku lijst.

17. So hafe Christo sañ byriad, Seliast i Püsl og Daudans Bad, Og hañ Pridia Dag epter aa, Upp ad Rijsa þeim Daudu fraa, og boda laata all-stadar, J sijnu Nafne Kieñingar.

18. JEsus auglyser eñ framar, ad þvi hygge hañs Pienarar, Predikast eige ollum Lyd, Ydran og Synda Kvittun blijd. † Jonas i Breidra Bygda Stad, Borg Ninive fyr giørde þad.

19. Saa Guds Kieñemañ satt eg tel, siñe Pre-dikun hagar vel, J JEsu Nafne þa Ydrun hañ, og Synda Kvittun boda vañ, Saalum Mañaña, sem hañ er, Settur yfer ad stioorna hier.

20. J Logmaals Kieñing syner señ, sañra Guds Orda Pienareñ, fweñ Samvitsku Saareñ vest, So ad Mañeskiañ uppvekiest, med Ydran ad leita Lækningar, Lijknar bidia og Myskunar.

21. Undañ þa geingeñ Ydran er, Under Sam-vitsku lækna ber, Med Unda-Salve Ordsins Pi-oon, ei so ad lijde Saaleñ Tioon, Synda Kvittun er Salve þad, Saar Hiartans græder øll i Stad.

22. Logmaaled Synda Saareñ mijn, syner mier opt og verkar Pijn. O miñ JEsu! aumkadu þad, Ædste Lækner i Gilead, aa þiñe Tungu er Balsam best, Blessud Huggunar Ord þijn flest, AMEN.

28. Psalmur.
Um Jñsetning þess H. Predikunar Embættes.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal.

†

HOSK Fridarens i Añad Siñ, Itreka giørde JEsus miñ, Vid Lærefveina liwfa siin (lienteſt Glede eñ Sorgeñ dvijn) Og so Kieñemañs Embætted, Iñsette DRotteñ vor þar med. Um̃ þad hier epter er so tied.

2. Lijka sem Fader milldur miñ, mig hefur sendt, kvad Lausnareñ, So ydur alla sende eg, sañañ ad byrta Lijffins Veg: † Ad kieña voru þeir kallader, af Christo JEsu ædur fyr, Eñ þeſs ordner Overduger.

3. Þeir hofdu frijdañ Frelsarañ, forlæted, þegar pijndeſt hañ, og ysergæfu hañ aller þa, eñ JEsus þar ei minteſt æ, Uppreiſtar Brief þeim aptur hier, Ædſtur DRotteñ nu meddeiler: Þad æ mijn Hiartans Huggun er.

4. Æ! hvad opt flæde eg hier fræ, O miñ JEsu! þa hlioop eg æ, Gælaus þañ hætta Glæpa-Stig, Sem giørde Satan ad leida mig: Eñ eg hugga mig aptur vid, ad þu muner mier syna Grid, So sem Poſtulum lagder Lid.

5. Athuga, Saal mijn, Eingla Her, ei sette Gud ad kieña þier, Naalægd þeirra, hañ ſialfur sæ, Syndareñ munde ei ſtadeſt fæ, I Bodan Ords og Aflausnar, af Glæpa Mergd þa Hrædslu bar, Mañlegt Hiarta, Sem Von til var.

6. Synduga Meñ þvi setter þu, Sætaſte DRotteñ miñ JEsu, Og Fullmakt þijna þu gafſt

þeim,

þeim, Þitt Ord kiena um vijdan Heim: So sem Faderen sende þig, sender þa Raad þijn Milldelig ad fræda og hugga auman mig.

7. Þig sende Hiartans HErran min, hijngad, Eilijfur Fader þin, ad lijda hier fyrer Misgiørd mijn, Mestu Kvaler og Daudans Þijn, og Endurleysa alla þaa, a hverium Fordæmingen laa, So þeir Helvijte frelsest fraa.

8. A þenan Hatt þu sender siist, Sveina þijna, Og þad er vijst, Þu hlaustst Kvalana Kaleik ein, kvalen ad drecka JEsu hrein, Og Guds Vijn-Þrægu einsaman, ad troda fyrer Syndaran, So Postula, sem sierhvern Man.

9. Øll Løgmaals Bolvan a þier laa, Øll Guds Reide þig giørde slaa, Þu barst Heims Synder allar ein, ei so ad skyllde tapast nein, Andskote, og Daude einan þig, asookte JEsu, fyrer mig, bætte so Ast þijn inelig.

10. Allt þetta boda Þionar þijn, Þar til verda þeir en til mijn, sender, DRotten af sialfum þier, Sanlega Kiening þeirra er, O Liufe JEsu! Lijfs Ord þitt, Sem lijfgar Daudvona Hiartad mitt, So um Eilijfd er Ønd mijn kvitt.

11. Er DRotten hafde Ástsemd med, wtgiefed Sveinum Kalls-Briefed, Sitt Insigle þar sette vid, so talande: † Medtaked Þid, Heilagan Anda, og a þaa, under eins blies hans Tignen haa: † Ad þvi mijn Saal, en framar gaa.

12. J Upphafe þa Adam var, af Jordu skaptur,

ur, Ritningar, Jña Gud hafe utañ Bid, Jñ i Mañsins Naſer biaſed, Saaleñ Hollde þa samteingeſt, Sem Liiſed alldrei gietur miſt, So fieck Adam Liif allra fyrſt.

13. A Poſtulana, HErrañ hier, hveria i siñ Stad wtſender, blies, ſo þeir odleſt Andlegt Liif, Andans Gaafur, Hañs Vernd og Hliif, Andans Styrkleik i Andlegu, Embætte, þeim nu ſkipudu, Andleger Meñ þeir þa urdu.

14. Fridarens Bodar Bleſſader, af Bleſſudum Gude wtſender, Af Bornum Heimſins erud þrætt, Ovirdter hier æ margañ Hætt. Vered Polgooder Pioonar hañs, æ þeſſu ollu verdur Stañs, Pa þier hefieſt til Himna Rañs.

15. Ande þiñ JEſu eilijfe, Efle, Styrke og Vardveite, Andlegrar Stiettar alla Meñ, Af hverium bodaſt Kvittuneñ, Synda vorra, og Bleſſan bliid, Bleſſud Hugſvolun Fyrr og Siid, O Gud! hiaalpa þeim allañ Tiid, Amen.

29. Pſalmur.

Um̃ þad Kleñemañlega Lykla-Valld.

Ton, Aller Guds Pioonar athuged.

†

MEd FRidarens Heilſan Frelſareñ, Fieck ſiijnum Læreſveinum, Himneſkt Lykla-Valld HErrañ miñ, Hverium lijka ſem Einum, Sem i Stad dyrra Svenna hañs, Setteſt um̃ Bygder Veralldar Rañs, Ad varna Andar Meinum.

2. Hver-

2. Hverium þier giörer sierhvert Siñ, Syndernar fyrergiefa, Sagde vor Frægur Frelsareñ, For: utnar skulu ann Efa, Pær allar þeim, um̃ Heimeñ hier, A Himnum lijka eins pad skier: Slijkt kañ Sorg mijna sefa.

3. Og hverium Synder eineñ þier, Apturhallded, Pær verda, Apturhalldnar, Peim HErrañ tier. † Hver kañ slijkt Valld ad skierda? DRotteñ vor JEsus dyr pad gaf, Drottnar Heimsins pad taka ei af, Hversu sem Vollð sijn herda.

4. Eg kiem fram̃ sekur opt og tijdt, Ei fiñ mier neitt til Boota, J Hiarta og Saalu hallðeñ lijtt, HErrañs Pioonum til Foota, Peirra Lykla-Valld leyser mig, Lausnareñ JEsu fyrer þig, Fæ eg so Nædar nioota.

5 Pegar mig mæder þwngur Kross, Pegar mig Sorger pijna, JEsu blessadur Benia-Foss, Blæder a Saalu mijna, Fram̃ af Muñe Hyrdara hañs: A Hiartañs Sorg þa verdur Stans, Og oll giörer Angist dvijna.

6. Syndeñ þa bindur Saalu mijn, Og særa Glæpa-Hlecker, Fly eg miñ Gud til Pioona þijn, Peirra Magt eingeñ hnecker, Bliwgur fram̃kryp eg fyrer þa, Frelsis Bodan þeir giora mier tiaa: Peirra Lausñ efa eg ecke.

7. Laungietner Syner ei faa Arf, Epter Forelldra sijna, Skilgietnum bryrla þvi ei þarf, Ad þeirra Erfd skule dvijna: Epter Postula erud þier, Til Embættesins Skilgietner, Pioonar Gudo: Pad maa syna. 8. Frels-

8. Frelsara sijns þa feta Spor, Fara þeir villt alldreige, J hañs Kieñing med Prek og Þor, Pa sem a raungum Vege, gaanga, i Lærdoom Leidrietta, Med Lijfs-Braude þa forsorga, Sañlega eg þad sege.

9. Ovyrd þvi alldrei aumur Mañ, Ædsta Guds Sendeboda, Hver þa forsmaaer, Forsmaar hañ, Faatt kañ slijkañ ad stoda: HErrañ Pioona sijn hefner ött, Sem honum sialfum þad være giört: Varastu soddañ Voda.

10. Naadar og Lijfsins Kieñing klaar, Christneñe bydst Daglega, Af Pioonum Guds, Pad stodugt staar, Stiller hun Andar Trega, Allra þeirra sem þiaast i Pijn. Pijns Ords Kraptur er Huggun mijn, O JEsu! Æfeñlega.

11. Bidiande Foolksens Bænar-Rauft, bera þeir til Himnaña, Pad sem var bunded, Laata laust, Sem Lausnarañs Ord hier saña, Peir græda solleñ Synda-Saar, So ad Glæpaña vondslegt Faar, Ei deyde Ander Maña.

12. Pier Guds Ords Pioon, Er þad og sagt, Pitt Lykla-Vallð ad brwka, Ecke med neiñe Ofur Magt, Pvi auttu Reikning ad lwka. Ydrande Saaler afleys þu, Eñ Pverbrotnum med Hoogværd sinw, Sla Priotska, Sær ei Siwka.

13. O JEsu! Sæte Astvin miñ, O JEsu! Lausnareñ blijde, wr Synda-Fiotrum Faanga þiñ, Fylltañ af Sorg og Strijde, Leys þu miñ Gud, Og liettu Pijn, Lausn mijns Kieñemañs er

sem

sem þijn, Lof sie þier Frelsaren frijde, Amen.

30. Psalmur.
Um Fall Thomæ Postula.

Ton, JEsus Christur a Krosse var.

†

HEgar HErran vor Himnum fra, Heilagt Lyk-la-Walld giorde sa, Liwfustu Læresveinum, Thomas Ein var þeim ecke hia, Ond hans þvi fyllteft Meinum.

2. Pa Fyrst til þeirra heim kom han, Honum þeir greindu rietan San, Glader i Saal og Sine, Sogdu, Vier hofum sied HErran, Sem var hier med oss inne.

3. Til þeirra sagde Thomas þa, Trwa alldrei eg þessu-ma, Nema eg i hans Hondum, Fyrst meige Nagla-Foren sia, Er fieck han a Orinum þondum.

4. Og ad siaande eg þar in, Efa-frij late Fijngur min, Og Hendur i hans Sijdu, Leggia næ i sama Sin, Sijst trwe eg Bode þijdu. †

5. Sia og athuga Saal mijn kiær, Sancte Thomas var burt og fiær, Pa JEsus sig Sveinum synde, Trwar Missir þvi mestan fær, Er mædde hans Gied og pijnde.

6. Fra Guds Barna Sofnud gief þig sijst, Af Guds Orde Trwen kveikest vijst, Guds Ord hene vid helldur, J Kyrkiune fær Ljoos þad lyst, Lyd þeim i Blindne er felldur.

7. J

7. I Kyrkiunne Guds Ord kiendt og rædt, Kyrkiu Safnadar Hiartad mædt, Hresser, Huggar og Nærer, Andar-Sarenn þad oll sær grædt, Og nya Glede særer.

8. Thomas var eitt Sinn ecke vid, Pa Endurlausnarenn bodar Frid, Og byrtest sijnum Sveinum, Af þvi mætte hann utann Bid, Andar-Skada og Meinum.

9. Hvad meinar þu ad hende þa, Hina sem yduglega sinna, Kyrkiur og Kienning gooda? Po þeir hrellest, Ei Huggun sa, Af Hædstum Frelsara Piooda.

10. I Sofnudenum Son Guds er, Synduge Madur, vijst hia þier, Ef hanns Ordum villt sinna, Huggun, Blessan og Hialp þar tier, Hann mætt þar alltijd sinna.

11. Andlegur Himen heita mæ, HErrans Sofnudur Jordu æ, Sool Riettlætesins sæta, Lætur þar Geysla sijna sia, Sem Hiortun sturlud kiæta.

12. Ef þu villt Madur ecke þvi, Peim ytstu Myrkrum kveliast i, Lattu þier JEsum lysa, Med Orde sijnu, umm Eilijfd frij, Audnast þier hann þa prijsa.

13. Vantraust þo Stundum veike mig, veittu JEsu ad fyrer þig, Lioos Trwar lifne minnar, alltijd gief þu hun æse sig, I Ydkun Gudrækneinnar.

14. Fader Lioosanna lattu mier, Lysa alltijd i Verolld hier, Lioos þinna Lijffens Orda. Eg befala

mig

mig Einum hier, Illre Vantrw mier forda, Amen.

31. Psalmur.

Um Vidriettung St. Thomæ, af Skodun Saara-Drana JEsu.

Ton, Lifande Gud þu lijt þar aa.

†

ATTA Dogum sem Ord Guds tiaa, Epter það HErran blijde, Læresveinana liet sig siaa Lwna af Harma-Strijde: Kom JEsus en til þeirra þar, Þegar Thomas og med þeim var, So han sæe og trude. †

2. JEsus saa Hædste Hyrder er, Han leitar Tijndra Sauda, A Herdum sijn þa heim særer, wr Haiska allskins Nauda. Eingen sær Hiord hans uned Mein, Ei ferst hans Saudar-Skiepna nein, Han Ein hiaalpar fraa Dauda.

† 3. Til Postulana HErran hier, J Hiarta og Ordum blijdur, Kom þa Hurden læst aptur er, Endurlausnaren þijdur: Oskar þeim Fridar nu aa Ny, Af Naadar-Avarpe gladdest þvi, Læresveinana Lydur.

4. JEsus til Thomam talar þa, Ad trwa siertu hradur, Med Fijngre taktu Orum aa, J Hondum mijnum gladur, Utriettu Hond og einen þijn, Jnlegg hana i Sijdu mijn, Vert Ecke Vantrwadur. †

5. HErran Jtrekar Ordin hier, Oll þau sem Thomas hafde, laated heyra af sialfum sier, Sæl hans

hañs þa Efeñ vafde, um̃ Upprisu DRottens Daudum fraa, er Dyggver Postular giørdu tiaa, Eñ hañ ad trwa tafde.

6. A mijnar Synder mintu mig, miñ JEsu hier i Lijfe, so miñest Hefnd þijn hrædelig, J hørdu Doomsins Kijse, ecke þeirra: Gleym Glæpum mijn, Giøre þa hylia Saareñ þijn, sem mier Syndugum hlijfe.

7. Alskiæru DRotteñs Auguñ siaa, Øll Verk og Panka Maña, Hvert þeirra Ord hañ heyrer aa, Heims um̃ giørvalla Raña, Þegar þu syndgar, sier hañ þad, Syrg þvi, og græt þiñ Misverknad, Og giør Yferboot saña.

8. Thomas hier odlast Hugar-Hægd, og Hiartans Glede næde, þa hañ i Trwar fagre Frægd, Frelsarans Benia gæde, Vantrwar Glæpur hvarf burt hañs, aa Hormum øllum giørdest Stans, fyrer Hrygd, Fognud þæde.

9. Eg sæ O JEsu! eiñeñ siaa, Ør þiña Handa og Foota, Trwar Hønd mijn þeim tekur aa, tel eg mier slijkt til Boota: Handa Saareñ sem þiaodu þig, J þijnar Hendur skrifa mig, Þvi sæ eg Naadar nioota.

10. Þa mijnar Fætur þreytast hier, Og þiaast aa Krossens Vege, Set eg strax fyrer Siooner mier, so ad eg styrkiast meige, Foota Øreñ og Under þijn: Øllum lina þau Naudum mijn, O! JEsu Eilstulege.

11. Synder þa hrella Hiartad mitt, og Heliar Þijnu

Pijnu boda, Hiarta og Siidu Saared þitt, Sæte JEsu eg skoda, Lioomande af þvi Elskañ Fijn, Er bætte fyrer Glæpe mijn, Og øllum varna Voda.

12. J þijna Siidu Ondeñ mijn, O! miñ JEsu skal flya, Seinast þa Holldsins Hiervist dvijn, Hana veit eg þar frija, Eingeñ heñe þar ama kañ, Eingeñ Hæske nie Logmaals Bañ, Eingeñ Angist ad lya.

13. Opt sie eg Synda Oreñ mijn, Yfast, Svijda og Blæda, Eñ eg veit JEsu Under þijn, Oll þaug Mijkia og Græda, Þvi skal eg leggia Saar vid Saar, Saarañа miñа skadlegt Faar, Siist kañ þa Hug miñ hræda.

14. A forklarudu Hollde hier, HErrañs vors Mildeñ skiæra, Saara-Oreñ sijn blessud ber, Briooſt mitt þaug Endurnæra, Hañ mun siñ Fødur Himnum æ, Til Hiaalpar mier eñ þaug laata siæ, Og med þeim Frid mier færa.

15. J Himna-Sælu Or þijn sier, O! JEsu miñ Frelsare, Einglaña þiña helgur Her, Hier med Utvalldra Skare, Sem Sigur-Teikn þijn uñ eilijf Ar, Ollu fegre eñ Sooleñ klaar. Þijn alltijd Vegsemd vare.

32. Psalmur.

Uñ Trwarjaatning Thomæ Postula.

Ton, JEsus Guds Son Eingieten, etc.

†

ÞEgar Lausnaran Lyda, Lijfs vera Thomas saa, Vantrwar vond Astrijda, Veik strax i burtu þa, J Fognude Hiartans hijrum, Hroopar med Ordum skijrum, Hverium nu herme eg fraa.

2. Til JEsum Thomas sagde, Trwgoodur þetta Sin, Dreigen fraa dopru Bragde: DRotten Min og Gud Min. † Ord þesse eg vil grunda, J þeim, nær glögt þaug stunda, Lærdoom eg fagran fin.

3. Hier sie eg Thomas hafa, HErran vorn Gud og Man, Jaatad vera aan Vafa, (Vyst þad ei efast kan.) Han er saa Hædste HErra, Hans Valld kan alldrei þverra, A Himne og Heims um Ran.

4. Min DRotten, Jeg þig jaata, JEsu Lausnaren kiær: Ond mijn skal ei aflaata, Epter sem kraptad fær, Þier ad þioona og hlyda, Þin Kross Bera og Lyda, Og hyllast þig HErra kiær.

5. Þu ert med öllum Sane, Aller þess skylldu gaa, HErra, sem hverium Mane, Hæfer Lotning ad tiaa. Þu virdst mig ÞRAEL þin Kalla, Þessa Heims Vegsemd alla, Einskis þar agta eg hiaa.

6. Þu, allan þig, mier giefur, Þier gief eg aptur mig, Mijn Saal þig Ein umvefur, Ein skal hun gyrnast þig, Ein sin HErra þig hallde, Hlydne þier Einum giallde, Mijn Elska milldeleg.

7. Min Gud eg þig medkiene, Min JEsu hver-

ia Tid. Hormung po Hiartad spene, Huggar mig Raad bijn blijd: Pu ert Gud Giædsku goodur, Gud Trwr, Gud Polenmoodur, Gud sem þinn leyster Lyd.

8 Pu ert Gud, Pad eg Jata, Þinn Mattur alltijd stær, Pier ber i allan Maata, Æra og Vyrding klar, Dyrdkan, Bæn, Lotning Lyda, Lofad sie Nefn þitt blijda, Minn Gud um eilijf Ar.

† 9. Vid Thomam Son Guds sagde: Sannlega Trwder þu, Og þesse Ord tillagde, Af Pvi Mig Saastu Nu, Enn eg þa SÆLA sege, Er Siaa Kunna Mig Eige, Hafa Po Hreina Trw. †

10. Med Holldsins Augum ecke, Eg fæ JEsum ad Siaa, Hvad eingre Velferd hnecker, Hann fyrst eg Lijta maa, Med Trwar-Augum mijnum, J Mæðu og hverskins Pijnum, Soddann maa Sælu tiaa.

11. Eg mun þig eilijflega, O! Sæte JEsu Christ, Lited faa, laus vid Trega, J liwfre Himna-Vist, Med Lijkamans Siwen Lwomande, J Lijfsens Sælu Stande, Sem alldrei umbreitist.

† 12. Mørg Teikn nam Guds Son giera, Sem greiner Johannes, Ecke uppteiknud vera: † Enn mijn Saal, giætru þess, Ad hann sier allt þad rita, Er Mannesskiann þarf ad vita, So hlioote aa Himnum Sess.

† 13. Og ad JEsus Aast-Kiære, Eijn sie med fullann Sann, Christur Guds Sonur kiære, Komenn i Heimsens Rann, Ad þeir sem aa hann trwa, Aller, og

til hañs snwa, Hafe Liif fyrer hañ. †

14. Jeg Trwe JEsu goode, Jeg Trwe ad Nafned þitt, Sal mijn þvi sviptest Moode, af Syndum ollum kvitt, Eg skal þvi alldrei efa, Eiñ muntu Liif mier giefa, Lijfed þo liñe mitt, Amen.

33. Psalmur.

Um̄ Opeñberan Christi vid Siooeñ Tiberias.

Ton, Christus er Kouta fyrer Hondum.

†

VJd Tiberias Sioo-Siijdu, sig byrte JEsus hiir, Upprisen eñ med Blijdu, Jñer so Ritning skiir, Læresveinar Sio samañ, sookt hofdu Fiske-Draatt, Petur var fyrer framañ, feingu eckert þa Naatt.

2. Ad Morgne i Fioruñe, Endurlausnareñ stood, af þvi þo klaart ei kuñe, Kieñast hañs Asynd riood. † Morgun Skuggeñ þeim meinar, ad mættu þeckia hañ, Po liwser Læresveinar, lite þar standa Mañ.

3. Eg er i Angist staddur, opt sem ad diwpum Sioo, af solltum Taarum saddur, Syndeñ mier slijkt tilbioo. Huggunar Afla eige, um̄ Noott þo leite eg tijdt, mæddum ad Mootgangs Veige, mier vill þad gaanga lijtt.

4. Og þo med allre Blijdu, Endurlausnareñ kiær, vid Sorga miña Sioo-Siijdu, sie, og stande ei fiær, Eg hañ þo ei glogt þecke, Angistar Skugg-

eñ

eñ þvi, velldur, sem Blindañ blecker, Bolenu þwngu i.

5. Eg þa af Eymda Hafe, Jñkiemst i Sælu Hofn, er þar ad eingeñ Vafe, Eñ þo hier væte Drofn, JEsus i Ast um skipter, Eg sie þa gladur hañ, Sioo-votum Bwning svipter, sierhvern Riett-trwadañ.

6. Ad Morgne utañ Rauda, Jsrael leidde Gud, Med Heill um Hafed Rauda, J heiteñ Lands Fognud: Ad Morgne a Effsta Deige, wr Hafs-Raud Veralldar, Eg kiemst, hvad efa eige, J Hofn Paradysar.

7. Þar mun Frelsareñ friidur, J Fioruñe standa nær, wr Brim-Garde Daudans bliidur, burt taka Raudar skiær, Þetta mitt Holld hrornada, Hier med Saal Or-þreytta: Þar sæ eg Huggun hrada, J Hoop Guds Utvalldra.

† 8. Hafe þier HErrañ sagde, Hiarta Born Fæ-du ei, Svorudu bradt ad Bragde: Brædur þar stadder, Nei. † O! hvad opt Aumer klaga, ei hafe Morgun-Verd, Og um allmarga Daga, Atviñañ g'orest skierd.

9. So hefur Sañ-Gudhrædda, sialfs Drottens Forsioon bliid, reyndt, og giort opt miog mædda, ad megnre Hwngurs Tijd. Abram, Jsaac goode, og Jacob reyndu slijkt, David þeim mætte Moode, mad oss og henda lijkt.

10. Alldrei Oþoleñmoodur, yfer þvi klaga skallt, Þo Gud þiñ Giæsku Goodur, giefe þier ei

þad allt, Hvad hellst til Holldsins Muna, hentast liitst siaalfum þier, nu ætt þvi alltijd ùna, ad hañ best fyrerser.

11. Hugadu a hverium Deige, hvad Naudsynlegast er, ad Saal þijn sedlast meige, J sætre Guds Rad hier: Otte hañs Afla þessa, Orkad med Riettu fær, Hañ kañ best Hiartad hressa, Hungurs Tijd þo sie nær.

12. Forsoma eiñeñ ecké, ad stunda Kallan þijn, Hyrdulaus Lete hnecker, HErrañs um̃ Sorg: so dvijn, Hiaa þier hañs Blessan blijda. Bænrækne ydka tijdt, So mun Guds Peled þijda, þier hiaalpa Barned mitt.

13. O miñ Gud! Eg skal lijda, allt þad sem villtu hier, Lættu mig Boled bijda, sem Blessudum liikar þier. A Lifande Mañá Lande, Lijssins Braud sedur mig, J Lijfe þvi lifande, Lofa eg alltijd þig. AMEN.

34. Psalmur.

Um̃ siaalfst Kraptaverked, er JEsus giorde vid Siooeñ Tiberias.

Ton, Dagur i Austre ollu.

†

POstular sviñer svára, sem hermt er ædur fyr, Sijnum liwsa Lausnara, J Lynde hoogværer: Fisk nockurn feingum eige, Fer Skiped toomt til Lands: Siaalfur JEsus þa seiger, Sem hlioode Ordeñ hañs:

2. Kasted

2. Kasted wt, Born mijn blijdu, bradt nockud finned hier, Nete vid siaufs Skips Sijdu, sem Hægrameigen er: Peir giordu sem hann saade, sijst gatu dreiged þa, Fiska Mergd sliott ad Bragde, Er feingu Skiped aa. †

3. Ordsins Pienara alla, Andlega Fiskara, Klaarlega maa eg kalla, af Kienning Ritninga: Greidt Net til goodra Veida, Gudspialls Lærdoomur er, Hvern þeir um Heimenn breida, Poott hætt sie Fiske Ver.

4. Harma Noott hafa tijdum, hier DRottens Veide Menn, Hia Vondum Veralldar Lydum, Pvi veitest ei Abatenn: Peir vid Vinstre Hond verda, vijst aa þann Effsta Dag, næst ei, þvi Hiortun herda, med Hreckiafullt Sinneslag.

5. Pioonar Guds þo ei meiga, þreytast, nær veidest lijtt, aan Forsoomunar eiga. Ordsins Net leggia tijtt. Pa þeir til Hægre Handar, hafa þvi wtkastad, og hver einn Verk sitt vandar, verdur nockud Fiskad.

6. Urvallder veidast aller, Aller Riett-Trwader, þaa i Himneskar Haller, wr Harma Sioo Gud færer, J hverium hier aa Jordu, hanns Orded verka ried, Og þvi med Hiarta hordu, hofdu ei mootstaded.

7. Vid Hægre Hond Son Guds setur, Sijdasta Dege aa, Feyng þann, og mikels metur, mioog vel er Fiskad þa, Veide Menn verda glader, veidt er gott Fiska Kyn, Falleiger Fioru Stader, hvar fyrer er þeirra Vin. † 8.

† 8. Af Furdu Fiſke-Drætte, er feingu Poſtular, Af þvi med eingum Hætte, aattu hañs vænta þar, Læreſveiñ liwfur ſagde, Sem Lauſnareñ elſka vañ, Pa til Peturs, hver þagde, þad er ſialfur HErrañ.

9. So bradt ſem Petur heyrde, ad HErrañ være þar, Eiſkurijkur ei eyrde, Utbyrdes ſier kaſtar, Klædfaar, og kom ad Lande. † Kraptaverk ſeigiaſt maa, aa Sioonum greidt gaangande, giorde ei ſockva þa.

10. Faa-klæddur fer eg tijdum, aa Fund þiñ JEſu kiær, Helgunar Fatnad frijdum, flettur, og Alsber nær, Eñ þu mig aptur klæder, J Aſt Riettlæte þijn, Saar þegar Sorgeñ mæder, So hylſt oll Blygdan mijn.

† 11. Poſtular adrer prwder, Petre komu ſijdar, Med Skip, af Mæde lwder, miog laangtei þetta var, Tvø Hundrud Alner eige, Eñ nær þvi Ritning tier, og hermer hafe dreiged, Happ ſitt og Net med ſier.

12. Og er þeir aa Land ſtigu, aller ſeñ ſitu þar, Med Giede Gledeligu, Glædur, og Braud þar a, Eiñeñ Fiſk yferlagdañ, eñ JEſus vid þaa tier: Sæked af Fiſk þeim, ſagde hañ: Semnu ſtrax feingud hier.

13. Bod JEſu bleſſad ræker, bradt epter Bla hañs, Simon Petrus, og ſæker, ſitt Net, og droo til Lands, ſtoorer Fiſkar þad fylltu, Fanſt Talañ ecke rijr, HErra ſijns Skipun hylltu, Hundrad Fimtiju og Prijr. †

14. Po Fiskar sem hier seiger, So marger fyll-tu Net, En samt rifnar pad eige, undrast pad sijst eg giet, Almættes Hond þijn, HErra, hefur eñ verkad slijkt, Piñ Mattur ei kañ þverra, Pitt Vallder Krapta rijkt.

† 15. Til Læresveinaña sagde, Sonur Guds eñ, og tier: Med klaaru Kiærleiks Bragde, komed og snæded hier, Braud og Fisk gaf þeim Goodur. † Gled þig mijn Saala hier: JEsu þiñ blijdur Broodur, Bordhalld eñ veiter þier.

16. Litlu fyr Læresveinar, Lausnarañ hofdu sædt, aa steiktum Fisk, Fædur hreinar, þa fieck hañ hiaa þeim snædt, Sigurvegareñ sætur, Sadning þa borgar nu: Olaunad ecker lætur, Ast hañs og Mildeñ trw.

17. Komed, JEsus eñ kallar, Komed hijngad til mijn, Mañeskiur mæddar allar, Mioolk kauped og so Vijn, Komed, fyrer alls ecke, Ydur eg sedia vil, Peir Pyrstu þar med drecke, Pvi Svolun noog er til.

18. Trwudum ollum giefur, Andlegt Braud JEsus kiær, Hveria hañ kallad hefur, Hressing þa Saaleñ fær, Lijkamañ lijka sedur, Lijknar Hond eñ hañs blijd, Biorg Holldsins bestu medur, Blessud aa hvorre Tijd.

19. Mig og Utvallda alla, A þañ Sijdasta Dag, Miñ JEsu muntu kalla, J mestañ Dyrdar-Hag, Ur solltu Sorgar-Floode, Sioo-votañ mett-ar þa, Vid Bord þitt Guds Son goode, J Gled-Vist Himnum aa.

20. Þa mun eg þurfa ecke, Þar nockru spyria ad, Guds Son eg gladur þecke, Vid Guds Bord i þeim Stad, Mijns Guds Sioon mig þa sedur, Mier er sw Huggun vijs, Utvolldum ollum medur, J sællre Paradys, Amen.

35. Psalmur.

Um̃ Samtal Christi vid Petur.

Thon, Ein̄ HErra eg best ætte, ꝛc.

†

POstular HErrans hyrer, Þa hofdu Fædu neytt, Skriften̄ en̄ framar skijrer, Skulum þess min̄ast greidt, Til Peturs Son Guds seger, Simon Elskar þu mig, Meir en̄ þesser? Hin̄ hneiger, Hier til Svor audmiwklig.

2. Ad eg þig elska giere, Eflaust HErra veitstu, Um̃ adra satt eg mig kiere, Ad þessu Sin̄e nu, Prisvar Jaa þar til tiade, Pad JEsum Elskade, En̄ Loksens angrast nade, Af Spurn so tijdt heyrdre.

3. Med Fyrstu Spurn Frelsaren̄ blijdur, Fyrnefndum Postula, Liwfur i Lynde bydur, Lomb sijn skule han̄ ala, Oa Fæda sijna Saude, St. Petre skipar, Al besta Lijffsens Braude, Baud JEsus so Prisvar. †

4 Afneita Prisvar adur, Aumlega Petur ried, Sijnum HErra, Samradur, Satans Villo, Hrædslu med, Hrestan̄ i Saal og Sin̄e, Son Guds spyr Prisvar nu, um̃ Elsku han̄s, so in̄e, Opinbert sijna Trw.

5. Hier med so hañ iñsetur, i Heilagt Embætte, Aptur, og ei þess gietur, Ad hañ fyr hrasade: Pa eg Synd mijna syrge, Siist verdur heñar miñst, Blood JEsu hana byrger, Brot koitt hiaa Gude ei fiñst.

6. Hveriu villt Saal mijn svara, Siertu nu spurd þar ad, Hvert þiñ Hiartans Lausnara, Hafer þu riett elskad? Pu munt ei þora ad jaata, Pad og lijklegast er, Pviad i margañ Maata, Maa siña Brest hiaa þier.

7. O JEsu! Elskañ blijda, Af Hiarta vil eg þig, Elska, og allt þad lijda, Er þu villt leggia aa mig, Elska af Hiarta hreinu, Af hreinum Stodugleik, Ecke med Orde Einu, Eñ þad ser tijdt aa Reik.

8. Eg veit allmarger kuña, Ad elska JEsum heitt, Peim vil eg þess vel uña, Pad er mier sialfsum leidt, Ad eg alldrei sem bære, Alldrei sem skylldugt er, Heita Ast honum fære, Hañ þad forlaate mier.

9. Hvad maa skylldara heita, Eñ hafa hañ Astkiærañ, Gott allt sem giorer veita, Giefa vill og þad kañ, Og er saa Ædste Goode? Elska þvi JEsum Christ, So muntu sviptast Moode, Saal mijn i Himna-Vist.

10. Oss fyrre Elskad hefur, Endurlausnareñ dijr, Af Elsku oss uñvefur, Eñ nu hañs Millden skijr, Ois hañ Elskar til Enda, Elskum þvi fwser hañ, Fraa Elsku hañs alldrei venda, aattu þu Christeñ Mañ.

11. Af Ásttil aumra Mañа, Elskugeñ vor JEsus, Fra Hædum Himna Rañа, Hijngad a Jordu fors, Kom og Holldenu klæddest, Kvaler, Forsmaan og Deyd, Hier þá hañ hiа oss mæddest, Af Hiartaňs Elsku leid.

12. Ef þu hañ ecke aptur, Elskar mijn Sál af Trw, Eins so sem er þiñ Kraptur, Eflaust tilbyrger þu, Hañs Ástar-Bruñ eilijfa, Elsku hañs færdu sijst, Af þvi hañ giorer ysa, Elskuleysed þitt vijst.

13. Ef þu vel ad þvi hyggur, Og villt þess riett giæta, Eiñeñ þier a þvi liggur, Ad elska þiñ Naunga, Hañ er Limur lifande, Lausnarans, Sála mijn: Hvad opt i Harma-Stande, Hañ lijta Auguñ þijn?

14. Hver sa sem elskar eige, Af Hiarta Naungañ, A riettum Elsku Veige, Ecke frañgeingur hañ, Einga Ást hefur helldur, Hañ til sijns Frelsara, Fra JEsu Kiærleik felldur, Fiñur Skadsemd brada.

15. Holldz Gyrnder alldrei attu, Elska, þu Christeñ Mañ, Nie vonda Heimsins Hattu, sem hryggia þiñ Lausnarañ: Ef ad þu alla Vega, umflyr slijkt Sál mijn kiær, Ást JEsu eilijflega, Og hier i Naad þu fær.

16. Lomb og Sauda Hiord sijna, Simoni JEsus baud, Ad fæda: Ei kañ dvijna, Elskañ hañs: Lijffens Braud, Hungrudum hverium giefur, Hyrder sa beste er, Lomb sijn veik ad sier vefur, Vanfæra Saude ber.

17. Ei lætur af ad kalla, Asten hans Millde hæ, fyrr en til Himna Halla, Han fær inleidda þar, Naust hans sem heyra og hlyda, Himnesk Fæda giefst þar. Þess giøre eg gladur bijda, Gud allrar Myskunar.

18. Hyrdarar aller heita, HErrans JEsu Þionar, Þeir eiga eins ad breyta, Og Petre boded var, Ad Fæda HErrans Hiørdu, En hana reita sijst, Med hollre Dygd hier a Jørdu, A Himnum er Kauped vijst.

19. Eg er sem aumur Saudur, O JESU! Hyrder min, Veikur, Hrumur, Halfs-Daudur, Hiaalpe mier Kraptur þin, Vyrdstu mier villtum greida, Veg þin, so gaange eg fws, Og um sijder Inleida, J Eilijft Sauda-Hws, Amen.

36. Psalmur.

Um Bedan St. Peturs Pijslarvættes, Og Bifalning JEsu, ad Petur skule sier Eptersylgia.

Lon, Guds Son kallar komed til mijn.

†

TJL Peturs Son Guds sagde en, So hermer oss þad Ritningen, Sanlega eg þier sege, aduþ þig sialfur uppgyrdter, Og giekst hvert sem ad Lyndte þier, A unga Alldurs Dege.

2. En þa þu Elldest ei so skier, Eflaust þad fyrer sege eg þier, Ut muntu Arma breida, Annar þig gyrder, Og þangad, Ei sem þu villt, So JEsus kvad, Han mun þig hruman leida, 3. Petta

3. Petta Simoni sagde hañ, Og somu Ordum teikna vañ, Vijst þo Petur ei villde, Med hverium Deyd, Pa Hiervist hañs, Hefde og falivallt Lijfed Stans, DRotteñ hañ dyrka skyllde. †

4. Petur Attrædur vel þa var, Vid hañ frañ-komu Pijslernar, Sem JEsus fyrer-sagde, Med nidur heingdu Hofde hañ, Hiervisteñ þegar dvijna vañ, Krossfestur Lijf aflagde.

5. Gaalaus i Ungdooms Giaalijfe, Gyrdte eg mig morgu Raanglæte, Og vondum Verkum vafde, Og frañgieck þraatt þañ illa Veg, Eins sem þad siaalfur villde eg, Og hvers Hollds-Gyrndeñ krafde.

6. Alls þessa vil eg ydrast nu, Yferbæot giora i riettre Trw, Og med þijdu Packlæte, Miñast all-tijd aa Mijskun þijn, Miñ Gud sem ei i Heliar Pijn, Hrattst mier wr Heimsens Kiæte.

7. O goode JEsu umgyrd mig, Andmiwklega þess beide eg þig, Linda þijnum Lioomande, Riett-lætes Vellte þitt sie þad, Þvi mier Raanglaatum vefdu ad, J saaru Synda Stande.

8. Og leid mig þaangad þu sem villt, Þitt Raad skal jafnañ af mier hyllt, J Haaska hverskins Rauda, Lattu og DRotteñ Lokkens mig, Leidast hied-añ, So fare eg þia, Dyrkad med mijnum Dauda.

9. HErrañ Petre þa hafde tied, Hañs Pijslar-Vætte, Segia ried, Til hañs so eñ talande: † Fylg Þu Mier Epter, iñte hañ. † Athuge Bod þad Christeñ Mañ, Sierhver i sijnu Stande.

10.

10. Goodum Vegvijser Ohætt er, Epter ad fylgia, Hañ færer, Ey neiñ a villtum Vege: JESU eg eingañ jafnañ fiñ, JEsus er beste Leidtogeñ, A dymre Noott sem Dege.

11. Ordsens Pienarar eiga fyrst, Med allre Dygd og Hiartans Lyst, Fylgia sinum Frelsara, J hreiñre Kieñing hveria Tijd, Hyxande þar uñ fyrr og sijd. Umvondun eingum spara.

12. Peir sem ad Guds Ord heyra hier, af HErrans Pienurum, jafnañ ber, Kappkosta, Kieñinguñe, fylgia epter: Peir fylgia þa, Frelsaranum, sem Styrk mun lia, a Leid þo lyast kuñe.

13. J Lijfernenu lijka þu, Lijfernes Ferel þijns JEsu, feta Guds Barn froslega, Hoogværd, Trw, Eijsku, Hreinlijfe, Hiartgroona Myskun, Riettvijse, Ydkadu alla Vega.

14. Hlijdne, Polgiæde, Heilagleik, Hia þier lattu ei fara a Reik, livost stunda Lijtelæte, J ollu þessu utañ Fleck, undañ þier sialfur JEsus gieck, J Hædsta Himna Sæte.

15. Athuga Saal mijn eineñ hier, Andskoteñ lijka skipar þier, Fylg þu mier, so hañ seiger: Pad skalltu varast, þviad hañ, Peim ollum sem hañ rada kañ, J Fordæmingu fleiger.

16. Verolldeñ lijka vielar þig, vill ad þu skuler stunda sig, Og fylgia Ferel sijnum: O! mijn Saal fordast alltijd þad, Einum JEsu þig halltu ad, a Vegum ollum þijnum.

17. J giegnum Sorg og sialfañ Deyd, Sañlega

lega er Guds Barna Leid, Sem JEsu sijnum HErra, Epterfylgia a alla Lund, Eiſku hans rækia hveria Stund, Sorg þeirra seint vill þverra.

18. Fylgdu þo JEsu, hvert sem han, hier vill þig leida Christen Man, Ef til Lijfs eda Dauda: Han er Vegurenn vijsastur, villest sa honum fraa hverfur, a Braut eilijfra Nauda.

19. Hvert sem þu geingur greidan Stig, Eda gioreſt Færden Torvelldlig, a þijnum Eymda Veige, Æ medan JEsus er þier hia, Ecke kan þig ad ſkada þa, Hans Fylgd er Fallvollt eige.

20. En þo ad leide ecke mig, a Roosunum um Lijfſins Stig, Frelsarans Forſtoon blijda, helldur um þraungvan Þyrne-Veg, Þad allt ſkal Giarnan Lijda eg, Honum fylgia og hlijda.

21. Og ef honum ſo ſynaſt maa, ſie eg i Fylgd til Golgatha, Þad ſkal eg Giarnan giera, og Kroſs hans taka uppaa mig, Allfws ſo rekia hans Blood-Stig, Sem vill han laata vera.

22. Eingen Hormung, Og eingen Pijn, Æ medan varer Hiervist mijn, Eige Lijf, Dauden eige, ſkal ockar Hiortu ſkilia ad, Skiæraste JEsu veit mier þad, og leid mig a Lijfſins Veige, Amen.

38. Psalmur.

Um Forvitne St. Peturs, ad epter grenſlast um Forlog Postulans Johannis.

Ton, Nattuyran oll og Edle Mans.

Þegar

†

HEgar Petre (sem aadur er, umgieted) JEsus
sagde: Fylg þu mier epter, og hann sier, ad þessu
sama Bragde, Lærefvein hinn, Sem Lausnarenn,
Hvorfur heitt elska riede, Hver ed og laa, hans Bri-
ooste aa, Helg Kvølldmaaltijd þa skiede.

2. Hann sem og spyria HErran vann, Hver er sa
þig mun sviikia? Liodst sem Petur nu lijtur hann,
laangt ecke burtu vijkia: Hvad skal nu þa, þesse sem
hiaa, þier geingur? Petur seiger, til JEsum þar,
Sem þvi gaf Svar, og þann Ord sijn hneiger:

3. Ef ad eg vil, hann einn fyrer sig, allt til þess eg
kiem, bijsse, Hvad kiemur Petur, þad vid þig?
Þitt Hiarta sig ei yfe, Fylg þu mier framt, svo
epter samt, fast umm Johannes eige. † Folgiæde
med, þitt styrktu Gied, þijnum aa Lijssins Veige.

4. Johannes Sælann seigia maa, sem ad aa JE-
su Briooste, Umm Kvølld Verds Tijmann einn þar
laa, Eingum svo mætte Þiooste: HErran vor hann,
heitt elska vann, honum unte Sootts-Daudum, Haa-
Olldrudum, J Heimenum, Holldsins leysast fraa
Naudum.

5. Þig hefur Saal mijn lijka lagt, Lausnarenn
JEsus blijde, aa sitt Briooft, Þad med Sanne sagt,
fastu i morgu Strijde, þa Huggun hans, hafde
ei Stans, Hiarta þijnu ad svala, Sem Hiartad
sitt, vid Hiartad þitt, hann lagde med Ast fala.

6. J sinne kiæru Kvølld-Maaltijd, kiemur minn
JEsu goode, til mijn, Hvar Ast hans einka blijd,

Øllum mig svipter Moode, Par a sitt Brioost,
Mig leggur lioost, Liif Giafare miñ sæte, Padañ
Saal mijn, sijgur til sijn, Svolun, Raad og Riett-
læte.

7. Petur Forvitẽ fregna vañ, Frelsara vorn
hiñ bliða, um̃ Johañes, hvert ei sem hañ, ætte
Krossfesting lijda: Pesse hvad skal? Pad var hañs
Tal, þeynkia (maa skie) so riede, Ad sig mest eiñ,
HErrañ vor hreiñ, af heitu elskade Giede.

8. Eñ DRottẽ segde Einum sier, Ad hañ
Krossfestast skylldi, Af þvi um̃ Johañs Utfarer,
Of-hnysẽ Petur villde, Forvitnast braatt, a hvada
Haatt, hañ munde Liif sitt enda: Soddañ Freist-
ing, Sem miog er kring, Sañ-Gudhrædda nam
henda.

9. Eingañ Heilagañ utañ Brest, J Heimen-
um maa fiña, ei hefur nockur Syndlaus siest, sijst
kañ þad Bol ad liña: Guds Astviner, sem Ord
hañs tier, Aumlega falled hafa, Hollds Veikleik-
eñ, vid hvern Christeñ, hefur so breitt, aan Vafa.

10. Hafe þeir Stoolpar hætt skolfed, Hvers
skal þa vænta meiga, Riwkande Hor og Reyr-
Straaed, med rasande Krapta deiga; Vier vora
þvi, Otta Guds i, eigum Saaluhiaalp verka, oss
rijma fraa, sem orka maa, Athugaleysed sterka.

11. Forvitne Peturs Frelsareñ, og Fysu hier
straffa naade, varastu Madur sierhvert Siñ, siaalfs
Guds þijns epter Raade, Grenslast, þvi þier, Of-
haatt þad er, Orañsakande Veiger, eru vijst hañs;

Hug-

Hugskote Mans, Hans Doomar Furdanleiger.

12. Liooſenu of=nær ef þu ſer, Eilliſfrar DRottens Speke, ad þig breñer, ei Oþætt er, og hañ þig burtu hreke: Þu ert Leyreñ, Pad vid Smid ſiñ, þrætta maa ei, nie ſeige, Þvi giorder þu, mig þañ eñ nu? Þier kañ ſliſkt leyfaſt eige.

13 Hvad ſem Gud lætur hlotnaſt þier, hygg ad þvi Saal miin bliida, ſiaalfur allra beſt ſier fyrer, So ſem Barn ſkalltu hliida, mis uñ ei þeim, ſem hier i Heim, hañ giefur Epterlæte, Laat þier hañs Raad, nægiaſt og Naad, Naum þo þier veiteſt Kiæte.

14. Þeim fegra Joſephs Kyrtle kañ, klædaſt hver Madur eige, Eñ aller Froomer eins og hañ, a þeim Siidaſta Deige, Guds Elſku naa, giefſt Vegſemd þa, Gud eiñ þar Makt til hefur, hier vid ſiñ Lyd, a hverre Tiid, hondla, ſem Villd hañs krefur.

† 15. Medal Brædrana Ord þad eñ, wtgieck, Og hver eiñ ſeiger: Þeſſe Læreſveiñ ſiptur ſeñ, Soott og Piin, deyr alldreige, Og JEſus vañ, Ecke uñ hañ, Ordum þeſſum ad tala: Læreſveinar, þo giorde þar, þvilijkt med ſier ad hiala. †

16. O hvad opt giorer Ordeñ þijn, Endurlaußnareñ beſte, afbaka epter Illſku ſijn, Omilldra Flockur veſte, Villu Lærdoom, med vondum Room, vekia og þraætt wtbreida, Einfallda Þiood, a Heliar Slood, Aſvega hañeñ leida.

17. Tilkomu Dagur DRotteñs er, Dauda=

Tijd Riett-Christeña, J JEsu deya Utvallder, Allar Sorger þa liña, Vier sofnum sætt, Saleñ er kiætt, J sialfs hañs Fadme blijdum, J giegnum Deyd, þa liggur Leid, Til Lijfs fra Heims Astrijdum, Amen.

38. Psalmur.

Um̄ Opeñberan Christi a Fiallenu i Galilæa, Og hañs Skickan, ad Postularner utfære um̄ allañ Heimeñ.

Ton, Gud vor Fader vier þockum þier.

†

Læresveinarner Lausnarans, liooſt sem ad Skrifteñ greiner, Epter Bode og Ordum hañs, Eliefu Lyndes hreiner, J Galilæam a eitt Fiall, wigengu. † So ei snerte Fall, Þar voru þo ei einer.

2. Fim̄ Hundrud Brædra fylgdu med, Frelsarañ strax tilbadu, Er þeir hofdu hañ aller sied, Af Fognud glediast nadu, Eñ nockrer giordu efa þad, Ei hafde slijkt þo langañ Stad, Ad JEsu grañdt bo gadu.

3. Upprisеñ lata sig ad sia, Sonur Guds lofa rïede, Giæsku fws i Galilæa, Giorla nu þetta skiede: Alldreige bregdast Heiteñ hañs, Hñ er DRott eñ Gud Sañleikañs, Hier af æ giefst mier Glede.

4. Halærdra Mañа Meining er, Munde Fialled Heilaga, A hveriu byrtest HErrañ hier, Hvar til viss Rek þeir draga, A þvi Forklaran syndе sijn, Sonur Guds fyrr eñ leid hier Pijn, Og allañ vorn bætte Baga,

5. Vorg

5. Borg sem ad Fialle bygd er aa, Blessud Guds Christne heiter, þar fær þu Jesum Saal mijn siaa, Sem alla Glede veiter, Hann þig hresser, Hann þig Linfgar, Holld hans og Blood þig nærer þar, Pa Synda Pwnge-n þreyter

6. Af þessu Fialle eg mun faa, Epter Lijfed ad fara, A Zions Fiall uppstijga þa, Og minn Sæta Lausnara, Med Utvølldum þar øllum siaa, J Borg Guds siaalfum DRottne hiaa, Og skiærum Eingla Skara.

7. Af Sina Fialle Jsrael, wtgiefa DRotten nade, Løgmaaled, Sem ad Hrygd og Hel, Hverium sem Einum spaade, Af þvi þad kunne eingenn Mann, Uppfylla, nie þess flya Bann, Ok þess so alla þiade.

† 8. Af Tabor Fialle Frelsarenn, Flock Helgra Postulanna, Utsenda giorde umm Heimenn, Evangelium sanna, Ad Boda og Kienna allre Piood, J sem Løgmaalsens Banne stood, Og segia Kvittun Syndanna.

9. Allt Valld er giefed Einum mier, Endurlausnarenn tiade, A Himnum, Sem ad alldrei þver, Einenn aa Jardar Laude. † Ad soddann riett athugudu, Epter Manndoomsens Natturu, Pessa Magt JEsus þade.

10. Af þvi JEsu gafst Eilijft Valld, Astkiæra Broodur mijnum, Fyrer mig allt hann greider Giald, Gude og Fødur sijnum, Hann mig Voladann framfærer, Fyrst hann er so Nau-fkylldur mier,

Og svipter øllum Pijnum.

11. Eg er Riett dæmdur uppa hañ, Ett ockar kañ eg segia, Holld af hañs Hollde: Sw med Sañ, Soñ Skylldseme mun hneigia, Hiartad hañs til ad hiaalpa mier, Hañs Valld lætur ei slijta af sier, Ond mijn, Þa eg skal deya.

12. Af JEsu Vallde wtsender, Urdu hañs Læresveinar, Styrkter, Gladder og Hughraustter, Hvers vegna eingeñ kveinar, Fwser hañs Skipun fylgdu um̃ Heim, Fañst ei Tregdan hiaa nockrum þeim, Þo være ei Brauter beinar.

13. Ad Kieña og Skijra alla Þiood, Endurlausnareñ blijdur, Um̃ þa vijdu Veralldar Slood, Af Vallde og Myskun bydur, Helgum Postulum Heims um̃ Rañ, Hier af er lioosast Vilie hañ, Ad tapest eingeñ Lydur.

14. J miñe Skijrn eg ordeñ er, Oska-Barn Guds Lifanda, Arfur Himneskur hlotnast mier, Er huggar nu best miñ Anda, Glede, Fridur, Farsælld og Dyrd, Sem fæst ei af nockrum hier wtskijrd. Ersd sw skal eilijf standa.

† 15. Eg em med ydur, Eñ so tier Endurlausnareñ sæte, Allt til Veralldar Enda hier. O þa Fagnadar Kiæte! Sem hier nu odlast Saaleñ mijn, Sæll JEsu miñ af Nælægd þijn: O Himnestt Epterlæte!

16. Eg vil Loforded þetta þitt, Þijdaste JEsu vesia, Med Trwar Hond um̃ Hiartad mitt, Hormung so alla kesia. Þu ert miñ Styrkur, Hiaalp

og

og Hlijf, Huggun, Frelse: J Eilijft Lijf, Hiedan munta mig hefia.

17. O min sæte Emanuel! O JEsu Gud og Madur! Vertu hia mier, So vegnar vel, Eg verd þa Syrgiande Gladur, Hia mier vertu i hverre Neyd, Hia mier vertu i Lijfe og Deyd, HErran min Hiart-Lofadur, Amen.

39. Psalmur.

Um Underbwning JEsu Christi til hans Uppstigningar.

Ton, Halt oss Gud vid þitt hreina Ord.

†

EPter sijna Upprisu hier, Oss sem Ritningen þad seger, J Fiorutiju Daga dyr, Dvalde vor JEsus Millde-skijr.

2. A þeim Dogum vor DRotten ried, Daasemdum og Kienningum med, sijnum Postulum safna i Eitt. † Sem vid Hiord sær ein Hyrder breytt.

3. Vors Sæta JEsu Sveinarner, Sorgar-Stunder Fiorutijger, Epter han hofdu Andadan, J Grofene þa liggia van.

4. J Fiorutijger Daga dyr, DRotten vor JEsus Giæsku-hijr, Aptur nam gledia alla þa, A hverium tijdt þeir feingu han sia.

5. Epter Sorgena giefur Gud, Glede, Hugsvolun og Fognud, Epter vort Stundlegt Erfide, Eilijfa Hvijlld og Rooseme.

† 6. Ur Jerusalem wtleidde, Allra Sijdast vor

Lausnare, Læresveina sem Lettrū tioa, Liwfur allt til Bethania. †

7. Bethania sem auglioost er, Angistar Heim- kyñe þyder, Par nærre laa nu Lausnarañs, Leid, Er hañ stie til Himna-Rañs.

8. Mijn Saal þijn alltijd liggur Leid, Lijffens medañ þu hleypur Skeid, Um Sorgar Vegu all- marga, Upp i Dyrdar Sal Himnaña.

† 9. A Oliu-Fialled Elskufws, Uppstijgur DRo tteñ vor JEsus, Af hveriu hañ til Himna ser. † Huggun bestu þad giefur mier.

10. A þessu Fialle hafde hañ, Hallded sterkasta Bardagañ, Vid Daudañ fyrr og Diøfuls Ma- gt, Og dalsamlega þa underlagt.

11. Oss hvad hañ fieck þa afrekad, J þessum nu hañ byrter Stad, Sem er Himna-For Heime- fraa, Hverium er Nafn hañs trwa aa.

12. A Fialle þessu Frelsareñ, Fyrr hafde Tijd- um Natt-Stad siñ, Og sijnum Bænum wthellt þar, aadur eñ leid hañ Pijsternar.

13. Hefur Sañlega HErrañ þa, Himna For sijna miñst þar aa, Og þvi fw sare uppbyriad, Allar Pijsler i þessum Stad.

14. Af þvi Dyrdiegur Upp nu stie, Endurlaus- nareñ Blessade, Med Sigur-Hroosan i Himna Dyrd, Hver alldrei verda kañ wtskijrd.

15. Aadleg Himna-For Eftaust er, Ad bidia Gud a Jordu hier, Pvi þa er Hiartad Himnum a, HErranum JEsu sioalfum hiaa.

16.

16. Sæ þad giører, Vijst hefur han, Himna-
rijke æ allan Saa, J sijnu Hiarta, Hvar ed sws,
Herberge tekur sier JEsus.

17. Bænen hefur i Himenen, Hiartad, Sem
fadmar O Rotten sin, J hans Skaut sig inleggur
þar, Ødlast so Traust hans Myskunar.

† 18. Fyrr en HErran til Himna foor, Hans
nam en byrtast Elskan stoor, vid Postwlana, hver-
ia han, Med Hiartans Astsemd kvedia van.

19. Med lyptum Hondum Himnum ad, HErr
an vor JEsus giørde þad, Og Blessade þa alla
sen, Eilijfur Dyrdar Kongurenn. †

20. Af JEsu Hondum Blessan best, Byteft
og jafnan wtdeilest, Øllum Trwudum: Ein þeim
han, Abrahams Blessan veita kan.

21. Af Blessudum Sarum Handa hans,
Hijngad æ Jord til Syndugs Mans, Þeim Lijf-
sins Brunnum framflioota, Fegurstu Straumar
Blessana.

22. J Lijfe og Dauda eru hier, O JEsu! þijn-
ar Hendur mier, Blessan, Huggun og Hiælp-
ræde, A Himnum þær eg gladur sie.

23. J Lijfe og Dauda eg bid þig, J þijnum
Hondum geymdu mig, Þa eg dey HErra, Hond-
en þijn, J Himna Vist take Sælu nijn, Amen.

40. Psalmur.

Um Siælfa Uppstigninguna, og Sess JEsu, Til Guds Hægre Handar.

Ton, Med Hymna Lag.

†

EPter þad JESUS hafde hradt, Heilaga Læresveina kvadt, vid þaa skilde, og var þad Sin̄, Med Vegsemd hædstu uppnumen̄.

2. Þeim Asiaaendum eitt Sky han̄, fraa Augum þeirra taka van̄, J Himenin̄ so upp þa foor, Endurlausnaren̄ JEsus vor.

3. Til Hægre Handar Himnum aa, Hædsta GUDS situr. † Vegsemd þa, af Adam komen̄ eingen̄ Man̄, aadur nie sijdan̄ hlioota van̄.

4. Athuga Saal mijn aattu hier, Endurlausnaren̄ stijgen̄ er, upp til Himnan̄a af Jordu, epter Man̄doomsins Naatturu.

5. Epter Guddoomsins Edle han̄, Upphefd neina ei hlioota van̄, Han̄ var GUD hædstur Himnum aa, Hefd kun̄e einga meire ad faa.

6. O! hvad gledur mig Auman̄ þad, ad i Himnesk̄an Dijrdar Stad, Holld mitt i Christo hafed er, Hvers eg maa lijka vænta mier.

7. Hofud mitt JEsus, HErran̄ min̄, J Himna Dijrd er uppstijgen̄, Mier han̄s Lim einen̄ hlotnast aa, Hofde mijnu þar vera hiaa.

8. Upp ad Himnenum i Skye, Auglioos lega vor DRotten̄ stie, Valld og Dijrd JEsu vottast hier, Vagn han̄s til Himens Skyed er.

9. Eg þegar lypte Augum mijn, J Skyen̄, DRotten̄ min̄ til þijn, Jafnan̄ giore eg ad þeynkia þa, Þig mune eg gladur lijta faa,

10. Aptur koma a Efsta Dag, J Skyunum med Dijrdar Hag, hafande Virding Volldyga, og Veglega Samfylgd Englaña.

11. Ad eg verde þa Vidbweñ, veite mier helgur Ande þiñ, Og med þier sialfum Sigre ad naa, Sætaste JEsu Himnum a.

12. Nidur af Himnum hijngad kom, HErrañ JEsus i Fatækdoom, og i Pioons Mynd hier um̃gieckst hañ, a Jordu medañ dvelia vañ.

13. Eñ til Himens hañ upp stijgur, aptur sem HErra Dijrdlegur. Soddañ Vijte vid Born sijn hier, Blessadur DRottenn eñ giorer.

14. Af Pioonum giorer Herra hañ, af Hrygdsarfullum, Gladværañ, af Kross-þioskudum Eymda frij, Ast hañs og Naad so skickar þvi.

15. J skapadañ Himen ecke er, a hverium livomar Stiarna Her, Endurlausnareñ uppstijgeñ Oss sem lioost kieñer Ritningeñ.

16. J Eilijfañ Himen, Eilijft Hws, Jñgieck Frelsareñ vor JEsus, J þa Tialldbwd, Hver eige er, af Hondum bygd, Sem Skrifteñ tier.

17. Þesse Himen er Hefd og Dijrd, Hver alldrei verdur noog wtskijrd, Utvalldra Stadur Eilijfur, Eilijf Glede og Fegnudur.

18. Adam lokade aptur fyrst, Aumlega þa hañ syndgadest, Himnenum fyrer ollum oss Eilijft so mistum Dyrdar-Hnoss.

19 Sa Añar Adam af Himne, J siñe Dyrd nær þangad stie, Upplauk Himnenum ollum oss:

Eilijft

Eilijft so hrepptum Dyrdar-Hnoss.

20. J þa Sæluñar Sælu-Vist, Señ leid mig HErra JEsu Christ, J Voneñe er eg hjaa þier, A Himnum medañ þad ei skier.

21. Þar lifa aller Utvalder, Einglum Heilögum samlijker, J Dyrdeñe sem alldrei dvijn, Eingeñ snerter þa Hrygd nie Pijn.

22. Ei hefur nockurt Auga sied, Ei nockurs Hiarta fullskiled, Hvad stoora Glede Himnum aa, Hjaa Gude Utvalder þar faa.

23. Eñ skalltu Saal mijn athuga, Um̃ JEsum Christ þiñ Frelsara, Ad til Guds Hægre Handar hañ, A Himnum situr, Þo sem Mañ.

24. Gud er eiñ Ande og til Sañs, Ei hefur Holld nie Lime Mañs, Almættes Stioorn hañs Eilijf er, Ædsta Guds Hönd, Sem Skrifteñ tier.

25. J þeirre Stioorn ad Eilijfu, Epter Mañslegre Naatturu, Rædur JEsus, hvers eingum añ, Allstadar Nærverande Mañ.

26. J Himeñs og Jardar hverium Stad, Og Helvijte eins giorer þad, Epter Mañdoomsins Magt, sem er, Med deilld honum, þar ei af ber.

27 Gled þig nu Saal mijn, Gled þig hier, Guds Sonur sem þiñ Brooder er, A Himne og Jordu hañ stioornar, Hañ er og med þier Allstadar.

28. Oteliande Guds Eingla Her, Efalaust hefur fylgst med þier, Þegar þig hoofst i Himeneñ, Med hædstre Vegsemd JEsu miñ.

29. Nær eg helld mijna Himna-Ferd, Hiedañ

þa

þa burt kalladur verd, Ædstur mijns JEsu Eingla Her, Ei mun þa verda langt fraa mier.

30. Mijna Önd þeir medtaka þa, Mædst sem ad hefur Jordu aa, J Abrahams Skaut þeir bera blijdt, Hvar bwed er Sælu Plaatzed friidt.

31. O Sæte JEsu! Jüleid mig, Um þad af Hiarta beide eg þig, Pa Endast Stundleg Tymden mijn, J Ævarande Dyrd til þijn.

32. Heidur, Speke, Walld, Wegsemd, Dyrd, Witska, Styrkur og Lofgiörd skijrd, Sie þier O! JESU CHRJSTE klaar, Kongur Dyrdar um Eilijf Ar, A M E N.

EJNN PSALMUR
Ut af
Upprisu Historiunne /
Ordtur af
Saal. Sr. Hallgrijme Peturssyne.

Ton, Giæskurijkaste Grædare minn.

HJartad fagnar og Hugur minn, HErran JEsus er Upprisenn, Kvol þo aa Krosse ætte, Aarla Sunnudags er þad skied, adur enn Soolenn lijsa ried, af Guds Dyrdar Almætte, Pydur, Friidur Engill kiemur, Kraptenn fremur, Klaart eg greine, af Grofenne vellter þeim stoora Steine.

2. Jardskialfte mestur skiede þar, Skiærasta Lioomaa Engill bar, Wardmenn þa soddann saau, Otta mykluny

myklum yfer þa sloo, Afl og Styrkleika fraa þeim̃ Droo, Lijka sem dauder laau, Pegar, Vegar, Lioosed skapta, Lijfsens Krapta Loksens feingu, Heim i Borgena Hryggver geingu.

3. Hofud-Prestana hittu señ, Hermdu oll þesse Tijdendeñ, Hiner þeim hietu Saafum. Seged ad Læresveinarner, Sooktu Lijkamañ burt med sier, Pegar vier þreytter svaafum, Hrader, Glader, Giallded þiggia, Par ad hyggia, Sijdañ sogdu, Lijka sem Judar þeim Raadeñ logdu.

4. Adur eñ Dagureñ uppran klaar, wtgeingu af Stadnum Kviñur Priaar, Maria Magdalena, Mooder Jacobs hins miña var, Med þeim lijka Salome þar, Pær hugdust Christo þiena, Hryggvar, Dyggvar, Lausnarans villdu, ad liwfre Skylldu, Lijked smyria, Hvor ried adra þa hlioott ad spyria.

5. Hver mun burt vellta hordum Stein? Hind rar sa ofs aa marga Grein, Pegar sem litu þaangad, Opeñ stood Grof, Eñ Eingell var, Alhvijtu klæddur Lijne þar, Hrædsla ried Hiartad fanga, Hlioodar, Moodar, Hryggvar Kviñur, Sagde sviñur, Syrged eige, Uppriseñ Jesum eg ydur seige.

6. Kviñurnar gladar geingu heim, Grædareñ JEsus mætte þeim, Seigiande: Vered Sælar, Pær fiellu sijdañ fram̃ til Sañs, A Fætur kystu Lausnarans, Hañ ried hlijrlega ad mæla: Eg bid, Ad þid, Mijnum blijdum, Brædrum þiidum, Braatt þad iñed, J Galilæa þier fyrst mig fiñed.

7. Magda-

7. Magdalena a medan ser, Miog fliott þangad sem Petur er, og Johanes med honum, Sagde Lijkaman sælastan, sia hverge eg nie fiña kañ, Burt tekeñ vær hañ vonum, Bæder, Piaader, Undrast þetta, Er þad frietta, og an Tafar, Ut þangad geingu nu øll til Grafar.

8. Fyrstur Johañes framkom þar, Fornam ad Grofeñ opeñ var, Petur þa greitt Iñgeingur, saa þar logd Lijn Klædeñ miwk, Lijka og JEsu Sveita-Dwk, Forundran af þvi feingu, at skiott, og fliott, Aptur snwa, og þvi trwa, Øllu ad soñu, Burt mune Lijked bored af Moñum.

9. Standande Maria wte stood, Iñ i Grofena horfde Fliood, Einglum Tveim gaf ad Giætur, Vard hun nu hrædd, og vidleit þa, Vaktarañ Gardsins hugdest sia, Hañ spyr strax hvad hun grætur, Hun kvad, hellst þad, Miñ HErra þijdur, Hiartans blijdur, hier fiñst eige, Efned Sorgar eg þad seige.

10. Hafer þu bored hañ burt med þier, Bid eg ad HErra seiger mier, So ad hañ þangad sæke, Madureñ svarar: Maria, Meistare sagde hun aptur þa, Ei leyfde a sier tæke, Øll Hrygd, og Stygd, snijst i Glede, skiott þad skiede, Er Christum kiende, heim til Postula hana sende.

11. Hun kom strax og heim kuñgiorde, Christur af Dauda riseñ sie, Adburde alla sagde, hinar Konurnar hermdu med, Hefdu þær lijka JEsum sied. Lijfs og i lijwfu Bragde, Petta, Rietta, Vi-

kn

ku hielldu, Hug siñ hrelldu, HErrans Svemar, Sioon Hverfingar þad søgdu einar.

12. Til Emaus geingu einer Tveir, Um̃ HErrans Pijnu tala þeir, Pad skiede a þessum Deige, Eñ so til bar sem seige eg fraa, siaalfur JEsus naalægdest þaa, Po ad hañ þeckti eige, Hañ spyr, Hugkyr, Hvada Hialed, Hrygdar Taled, hafed Brædur? Cleophas ansar med kløckre Rødu:

13. Ertu eñ so Okiendur Mañ, J Jerusalem ad Giørning þañ, Sem er fyrer skom̃u skiedur, Veistu ecke? Eñ hañ spyr ad, honum Cleophas sagde þad, JEsus sem oss var medur, Hædstur, Ædstur, Af Spaadooms Ordum, og Glæsku Giørdum, Fyrer Gude og Moñum, A Krosse deyddur, Pad siaalfer soñum.

14. Eñ nu i Morgun aarla vijst, aadur eñ fieck af Deige lijst, Kviñur fraa oss wtgeingu, Lifande søgdust lijta hañ, Lijklegt þad eingum virdast kañ, Felmtur þvi aller feingu, Heimska, Gleymska, kvad þaa bæda, Kongur Daada, kiende sijdañ, Christur so hefde hloted ad lijda.

15. Alla Ritning wtleggia ried, Opnade þeirra Hugskot med, Skriftena gløgt so skilia, Kauptuned aller naalgast nu, Nær þvi endud var Leideñ sw, Gaanga liest leingra vilia, Beiddu, Neyddu, Christ ad bijda, Kvaadu Lijda a Kvølldeð næsta, Jñ med þeim geingur Milldeñ hædsta.

16. Settest til Bords og Brauded þar, Blessade sem hañs Sidur var, Og sijdañ ad þeim riette,

Bæder

Bæder i Señ hañ þecktu þa, Þeirra Sioonum hvarf burtu fraa, Harme wr Huga lietta, Hrader, Glader, Postulum hinum, HErrans Vinum, hier fraa segdu, Eingañ Trwnad þeir aa þad logdu.

17. A somu Stundu þad so til bar, Siaalfur JEsus var komeñ þar, Og midt i Mided stendur, Þeim Oskar Fridar þessu næst, Þa var Dyrunum aptur læst, Siaa liet aa siinar Hendur, Eñ þeir, Þvi meir, Urdu fegner, Ottaslegner, Og þvi trwa, Græt riede ollum i Glede snwa.

18. Ecke var Thomas þa med þeim, Eñ þegar seirna hañ kom heim, Þeir sogdu allt hid Saña, Alldrei trwe eg hañ ansa ried, Utañ ad Nagla Foreñ sied, Faae med Fijngre kaña, Lidu, Bidu, Atta Dagar, Dyrdar hagar, DRotteñ sætur, Ad luktum Dyrum kom milldur mætur.

19. Hiaa þeim stood HErrañ hijr i Mid, Hier næst Thomam so Rædde vid, Og vill hañ verde Gladur, J Nagla Foreñ laat Fijngur þiñ, Fliootr legg mier Hond i Siidu iñ, Vertecke Vantrwadur, DRottiñ, Gud miñ, Sagde Dyggur, Trwar tryggur, Tvijbureñ frijdur, Aptur JEsus þa ansar blijdur.

20. Sañlega Thoma trwder þu, Tilsynd miñ þessu olle nu, Og eg eñ framar sege, Sæll er sa hver mig sier ei hier, Samt þo af Hiarta treyster mier, Huggun so hliioota meige, Fleire, Meire, Jard teikn hrein, Fyrer siinum Sveinum, Siidar giorde, Oll þo ad greind hier ecke verde.

21. Vid Genezareth Vatned brätt, Voru þeir þa ad Fiske-drätt, Eñ sig Opeñberade, Petur adspurdur Prisvar þar, Þvi jatade sem Vonlegt var, Ad hañ JEsum elskade, Bydur, Pijdur, Lijfsins Braude, Sijna Saude, Simon fæþde, Um hañs Dauda og Utfor ræþde.

22. Fioruttiju Daga DRottteñ ried, Oveliast hier Læresveinum med, Epter Uppriſu dijra, Til Himna upp sijdañ hiedañ stie, Hiaa Hond Fodurs Almaattugre, Situr vor Hialpeñ hijra, Amen, Amen, Allar Tijder, Lofe Lijder, Lausnarañ Gooda, Honum skal jafnañ Heidureñ biooda,

AMEN.

A Vppstigningar Hatijd HErrans Christi.

Lof-Saungur,

Med Lag, Christur reis upp fraa Daudum.

CHristur til Himna uppfoor, Sitiande hatt yfer Eingla Koor, og giefur oss Giafer aa alla Lund, Honum sie Heidur aa hverre Stund, Kyrieleis.

2. JEsus uppstijgande, oss af Himnum sende, Heilagañ Anda Huggarañ, Af Hiarta skulum prijsa hañ, Kyrieleis.

3. Hiaa Guds Hende Hægre, hatt situr vor Lausnare, Og Fridar oss vid Fodur siñ, Frelsar og

og verndar allt Mannkyn, Kyrieleis.

4. Ef han ei uppfære, ei kiæme sa Huggare, HErran JEsus af Heime gieck, Heilags Anda Giof sijnum fieck, Kyrieleis.

Barna Lof-Saungur aa Upp-stigningar Dag.

I Dag er Christur Uppstijgen, Alleluja, J Dijrd sijns Fodurs Jngeingen, Alleluja.

2. Hver med Kvøl sine sarustu, Alleluja, Synder þvoðe af Verølldu, Alleluja.

3. Mestu veitte oss Aumum Ast, Alleluja, Ei maatte nein þvilijk faast, Alleluja.

4. Þvi rijker hnu sa Sigrare, Alleluja, Samjafn Fodur i Almætte, Alleluja.

5. Og wtvegar oss Aumum Lyd, Alleluja, Af sijnum Fodur Raad og Frid, Alleluja.

6. Þier Men wt af Galilea, Alleluja, Þvi vilied upp i Himenen siaa, Alleluja.

7. Sem han stie upp fraa Heime hier, Alleluja, Hijngad aptur komande er, Alleluja.

8. Af þessum mesta Sigre sie, Alleluja, Sjnnged Lof, Gude i Christnene, Alleluja.

9. Heilagre Þrenning hædsta Dijrd, Alleluja, Af Hiarta seigium og Þackargiørd, Alleluja.

Annar Psalmur,

Med sijnum Ton.

NU er aa Himne og Jord, Haatijd Fagnadar full, Sijnge þvi sana Lofgiord, Syne Guds

Christneñ oll, Drotteñ med Dijrd siñe, Dyr Himna opnade, Ofs aumre Pióod, af sætre Naːd.

2. Eingeñ Tunga i Heimi, um̃ þañ Fognud og Tign fær, Diktad sem a Deige þeim, Dijrdlegast byrtur var, Riettlætes saña Sool, Son Guds a Himna Stool, Med Einglá Her, Uppstijgeñ er.

3. Hañ hefur vissañ Veg, vijsad ollum upp til sijn, Al Trw̃ñe mun liggia miog, Madur vel giættu þijn, Alla Guds Naad og Gooz, giefur riett Trw̃añ ofs, Vatn, Ande, Blood, votta þad Piood.

4. JEsu vier bidium þig, Ad i þessum Eymdar Dal, Fylgd þijn, og Naad Fodurleg, forde ofs Vijtes Kvol, Pitt Lam med Packargiord, þiggia lat ofs hier a Jord, Gief ofs Gyrnd þa, þier verda hiaa.

5. Eins sem fyrre fra Jord, foorst þu uppa Himna hædst, Med Valld og mestu Dijrd, munt þadañ aptur siaast, a Doomsins Deige þeim, sem Einglar sogdu Heim, Tign og Ast þijn, Ofs forde Pijn.

6. Eiñ Gud, Po Preñe med, Pig af Hiarta lofum vier, Ad ofs hefur Auma sied, af Millde tookst ad þier, Vid hreina Trw ofs hallt, So hliootum vier þetta allt, Vert þu vor Hlijf, veit Eilijft Lijf.

Ein Andleg Vijsa, um̃ Christi Uppstigning,

Vid Ton, J Dag þa Hatijd holldum vier, etc.

EG trwe a Gud Eilijfañ, og hañs Son JEsum Christum, Ad frelsad hefur fyrer hañ, Foolk sitt af

af ollum Lostum, Trwe eg ad han til Himna stie, bliijfe og til sijn inleide, Oß sem nu a han treystum, Alleluja, Alleluja.

2. Eg trwe, vid Guds Hægre Hond, han sitie jafn i Vallde, Sundurbrijtur oll Satans Bond, ad sine Christne hallde, Fra Eymd Heimsins og allre Pijn, Oß leid i Himna upp til þijn, JEsus med þine Millde, Alleluja, Alleluja.

3. Eg trwe, Eins sem uppstie han, aptur kome og dæme, Hvol sw leinge ei dragast kan, Dulen þo Stund sie Heime, Teiknen þaug oll sem skylldu skie, skilium og siaum endud sie, Po flester þessum gleyme, Alleluja, Alleluja.

4. Allt helldur þetta Heimur Spie, Hæler sier miog i Maale, Ad sijna Glæpe audvirde, An so Veralldar Taale, Pan Hefndar Dag ei hyxa vill, Hormung eilijf sie þwng og ill, Ydran Ogylld i Baale, Alleluja, Alleluja.

5. Uppstigning JEsu er i Dag, Alment um Heimen vijda, Marger ydka þo anad Lag, Una Syndum og hlijda, Brwdkaups Klæde ei a þeim er, Eflaust: Hvad i Dag swngum vier, munu þeir minast sijdar, Alleluja, Alleluja.

6. O Gud! Laat þu vor Ord og Lund, Eins i Sanleika hlioода, So hyxum opt þa Sijdustu Stund, Siaum vid Andar Voda, Sem Skijed adur upptook Christ, Oß flytie in i Himna Vist, Gud giefe oß han Gooda, Alleluja, Alleluja.

Lof-Saungur wt af Uppstigning-ar Historiuñe.

Ma siungia sem, Christnum siunge nu sætlegt Lof.

FErtugasta Dag Paaskum fraa, Frelsareñ stie til Himna þa, Sijnum Lyd safnar aa eitt Fiall, Uppfylld var Stiett og Verk hañs øll.

2. Hañ sagde: Nu er endad allt, hvad i Ritning um̃ mig er mællt, Spaamañaña og Moysi, Margt kiende þeim þar skrifad i.

3. So hiaut ad skie um̃ sialfañ Christ, saarañ Dauda ad þylde fyrst, Pridia Dag rise Daudum fraa, Dijrd sijna iñ ad gaanga þa.

4. Bæde aa Himne og aa Jord, er mier giefed allt Valld og Dijrd, Ande miñ kieñer ydur þad, Af þvi vitned i hverium Stad.

5. Gaanged nu wt og Prediked, Øllum Heims Þioddum Gudspialled, Skijred so verde Syndeñ kvitt, So skal uppbyggiast Rijked mitt.

6. Hver Trw og Skijrn i Heime nær, Himneska Sælu sijdañ fær. Hver Trwñe vill ecke taka vid, Tapast og siñur alldrei Frid.

7. Allt þad sem hafed heyrt af mier, Heilagre Christne kieñed þier, Eg æfeñlega med ydur er, epter Giof miñe bijde þier.

8. Hendur sijnar þa hoof hañ breitt, hiedañ foor upp i Himna hætt, Postular litu Lopted i, leidde hañ þeim fraa Siodnum Sky.

9. Hvijtklædda Meñ þeir hittu Twø, hiaa sier standa er mælltu so: Galverskir Meñ þvi undrest opt,

opt Yfer herfande hautt i Lopt?

10 JEsus sem upp fraa ydur stie, er aa Hægra Vea Tigneñe, Eins sem hañ stie til Himna hier, Hingad komande aptur er.

11. Nu situr hañ i siñe Makt, Syne Guds allt er under lagt, Hañs Rijkes Stioorn er Orded sitt, Af Gafum hañs pad verdur prijdt.

12. HErrañ opnade Himna Dyr, J Hæd stiigande ollum fyr, Med sier Faangadañ færde Lyd, Fridar Stioorn helldur allañ Tijd.

13. Aptur kiemur aa Effsta Doom, Aller vakña vid Luudurs Hlioom, Blessudum Lombum bijdur Frid, Bolvan eilijfa hreppa Kid.

14. Med Hug og Hiarta Christe kiær, Kom̃u þiñar opt væntum vær, Leys oss JEsu og leid til þijn, Fraa Lijfs og Andar Eymd og Pijn.

Aññar Partur

þessarar Psalma-Bookar, Jñehalldande LofSaungva aa Hvijtasuñu um̃ H. Anda Utsending, Embætte og Astgiafer; A Trinitatis Hatijd, Jons Messu, etc. Item Psalma wt af Fim̃ Hofud-Portum Catechismi.

Umm þañ Heilaga Anda

Psalmar og Lof-Saungvar.

Hymn. Veni Creator Spiritus.

D. Marth. Luth.

KOm Skapare Heilage Ande, i Hug og Hiarta Trwadra nu, Hinneskre Naad uppfyllande, Hiortuñ þau sem ad skapader þu.

2. Eiñ Huggare sem alldrei bræst, Ertu og Guds Fodurs Giafa hædst, Lifande Bruñur Elld ur Ast Andleg Smurning allrar Naadar stæst.

3. Lof þirt i vorum Hug uppkveik, Ast seind þijn ætijd sie i oß rijk, Eydande Holldsens Ostyrkleik, Ast veite oß ollum Giafañ slijk.

4 Siöfolld er oß þijn Astgiof kiend, Eiñ Fijngur ert þu a Guds Hægre Hend, Kroptug Lofun af Christo send, Kieñande Tungumaal um̃ oll Lond.

5. Rek fra oß Satans Svik og Raad, Send þu oß nu þiñ Blessada Frid, Leide oß so þijn eilijf Naad, Ad allañ Voda vel skiliunst vid.

6. Siaalfañ Fodur og Son hañs nu, So þeckium: Veit oß Vitsmune, Og beggia þeirra Ande þu, Ætijd gief ad vor Trw stodug sie.

7. Soñum Fodur og Syne mest, Sie Lof, Dyrd, Heidur, Vellde traust, Og Helgum Anda sem huggar best, Hvad um̃ Allder verde Endalaust.

Nu bidium vier Heilagañ Anda,

Odruvijs wtlagdur.

D. Marth.

D. Marth. Luth.

HEilagan̄ Anda ackøllum nu, Og bidium han̄ hellst um̄ rietta Trw, Ad vernde oss og geyme, Um̄ Æfe vora, Og wr aumum Heime, J Fride laute fara, Kyrieleis.

2. Pu Helgasta Lioos, Upplioome oss hier, Ad alleina JEsum þeckium vier, Hiaa þeim Lausnara vorum, Laat oss blijfa, Sem fylger oss ad forum, J Fodur-Land eilijfa, Kyrieleis.

3. Pu sæta Ast, Send oss þijna Naad, So uppkveikest i oss Kiærleiks Daad, Ad af Hiarta hreinu, Hvor odrum un̄e, J Samlynde Einu, Og Frid blijfa kun̄e, Kyrieleis.

4. Pu hædsta Huggun, J allre Neyd, Hiaalpa oss so ei hrædunst Smaan nie Deyd, Og Trw alldrei breste, J vorum Huga, Nær Ovinur veste, Vill oss yferbuga, Kyrieleis.

Ein̄ Bænar Psalmur til Heilags Anda.

D. Marth. Luth.

KOm HErra Gud Heilage Ande, Med hædstre Naad uppfyllande, Pin̄a Trwadra Hiortu, Hug og Gied, Heita Astsemd þeim kveiktu med, HErra Gud fyrer þitt Lioosed skiært, J Trw rietta sieckst saman̄ fært, Ein̄ Lyd af ollum Heims Tungum, Ad þier Gude til Lofs syngium, Alleluja, Alleluja.

2. Blessada Lioos og besta Saad, Byrtast laat oss þijn Lijfsens Naad, Kien̄ þu oss riett ad þeckia

Gud vorn, Þess Fodurs oss ad jaata Born, HErra Gud vernde oss Villu fraa So Vitsku adra ei gyrnunst aa, Eñ trwa riett aa Guds Son, af Hiarta ollu til hañs hafa Von, Alleluja, Alleluja.

3. Heilage Elldur Huggareñ sæte, Hiaalpeñ þijn jafnañ ad oss giæte, Fram̃ ad hallda Þioonustu þiñe, Þrauter eingvar ad oss line, HErra Gud fyrer þiñ hærsta Maatt, Hollds Veikleika vorn styrk þu braatt, Riddaralega svo reynder hier, Rijke þitt sijdar feingium vier, Alleluja, Alleluja.

Hymn. Beata nobis Gaudia.

Um̃liðed færde oss Ared hier, Aptur þañ Fognud sem mestur er, Þa Huggunar Ande med Helgre Grein, HErrans Postula yfer skein.

2. Logande Elldur lioomar þa, Lijking Tungna beim byrtest aa, Ad Ordfære þeim auked sie, Og so Kiærleikur breñande.

3. Toludu allra Tungna Hliood, Took þad ad undrast Heideñ Þiood, Oldruckna sumer ætla þa, Sem Ande Heilagur bygde hiaa.

4. Fram̃kom þetta Fyrerheit þar, Fraa Paaskunum þa lideñ var, Heilagra Daga Tala riett, Sem Logmaal hefur til Lausnar sett.

5. Audmiwkleganа aller hier, Eilijfe Gud þig bidium vier, Himneska Giof Heilags Anda, I Hiortu vor þu virdest senda.

6. Hiortu Trwadra helgud nu, Himneskre Gaafu sadder þu, Vorum Syndum oss frelsa fraa, Frid þiñ lauttu oss halldast hiaa.

7. Hædst

7. Hæðst Lof og Heidur eilijfe, Heilagre Preñing Sunged sie, Ofs bidium Soneñ ad senda, Astsemdar Giof Heilags Anda.

Umm þa Heiløgu Preñing.

Hymn. O! lux Beata.

O Pu Prefallda Eining blijd, Og eiñ sañur Gud Eilijfa Tijd, Sooleñ med Deige dregst ofs fraa, Pitt Dyra Lioos laat Hiartad sia.

2. Arla þig Lofum aller vier, Ad Kvellde bidium Naadar hier, Lofgiørd vora þu lijt nu aa, Og laat hana eingvañ Enda faa.

3. Dyrd sie Fødurnum fyrr og sijd, Og Frelsara vorum hvøria Tijd, Heilagur Ande sem huggar Ond, hañ þigge Lof um̃ Christeñ Lond.

Hymn. Adesto Sancta Trinitas.

Med sama Lag.

HEilaga Preñing hiaa ofs siert, hæðst Guddooms Tign sem samjøfn ert, A øllum Hlutum ert þu ein, Upphaf sem fylger ei Ending nein.

2. Oll Himna Fylking heilagleg, Heidrar, Tilbidur og lofar þig, Par med Prij-hlutud Verølld vijd, Vegsamar þig aa hvørre Tijd.

3. Eiñeñ vier aumer erum nær, aakollum þig vor HErra kiær, Audmiwkra Bæner, Ast og Trw, Med Eingla Lofgiørd þigger nu.

4. Eitt Lioos þig trwum aller vier, J Preñingu

hvad

hvad heidrad er, Upphaf og Enda þeckium þig, þan̄ Skiepnan̄ lofar hver um̄ sig.

5. Lof Gude Fodur eilijfum, Lof sie han̄s Syne Eingietnum, Lof Helgum Anda æ sie tied, Einum Gude og Pren̄um med.

Ein̄ Lof-Saungur af Verkum Heilagrar Pren̄ingar.

Med sama Lag.

O Gud san̄ur i Einingu, Og eilijfur i Pren̄ingu, Hæsæte þitt er Himna Dyrd, Heidur þin̄ lætur siæst a Jord.

2. Goodan̄ og hreinan̄ giorder Man̄, med Gaafum þijnum prydder han̄, Þijna siaalfs Mynd hefur þu honum veitt, hallda ætte þitt Bodord Eitt.

3. Þa yfer Adam og allt han̄s Kyn, afbriootande kom Bolvanen̄, Son þin̄ Gud Fader þu sender Heim, So han̄ leyste ofs af Voda þeim.

4. Þa sitt Embætte endade, Og i Dyrd sijna aptur stie, Bad han̄ ad sender Anda þin̄, ad hugga og styrkia Lyden̄ sin̄.

5. Giarnan̄ þu veitter hvad Guds Son bad, Gæfa þarfust var Mon̄um þad, Utvallda þijna vel tilbioost, Veg til Fagnadar synder lioost.

6. Af Myskun Nææd og Milldenu, Man̄kyne Blessan bijdur þu, HErra JEsu þvi Himnum af, Heilagan̄ Anda Trwudum gaf.

7. Þau vorrar Lausnar Verken̄ stædst, Veg sama þig, O! Pren̄ing hædst, J Persoonum þu san̄ast so, Siaalf Gudleg Vera Ein er þo.

8. Sæl

8. Saal hefur Saafur þessar Priaar, þvi er hun kollud Mynd þijn klaar, Mañ=Vit, Vilia og Miñe . frekt, Med þessu fær hun þig allvel þeckt.

9. Sooleñ Priu Giæde giefur Heim, Gledur alla med Verkum þeim, Lyser, Vermer og veiter Maatt, Vel þydande þiñ eigeñ Haatt.

10. Almaattug Preñing, Eilijft Lioos, Upplys þu Myrkred allt i oß, Verm vora Saal, Og send oß þiñ Styrk, So vel geymum þijn Ord og Verk.

11. Af þijnum Stool oß upplys þu, Og verm oß i þijns Sonar Trw, Styrk oß med Heilags Anda Raad, Elska þijn blesse so allt vort Raad.

12. Þig Gud Fader sem gafst oß Christ, Græd ara sem oß hefur leyst, Helgañ Anda sem Huggun fær, Heidrum, Lofum og Dyrkum vær.

Añar Lof-Saungur, um̃ Heilaga Preñing, og heñar Verk.

Maa syngia eins og, Hallt oß Gud vid þitt hreina Ord.

O Añheilagt Lioos, Samiofn Preñing, J sañre Veru Gudleg Eining, Þu giorer hiaa oß Gud dooms Verk, Glögt synande þiñ Almaatt og Styrk.

2. Himen og Jord og Hafed vijdt, herma oß Krapt og Vellde þitt, Daler og Fioll þvi dylia sijst, O Drotteñ ert þu yfer öllum vijst.

3. Sooleñ um̃ geingur sierhvern Dag, So Tungl, Þo hafe añad Lag, Stiörnur i Hlijdne halda sig, HErra eilijfañ þær saña þig.

4. Dijr og Fuglar um̃ Lopt og Jord, allt hvad i Sioonum

i Sioonum hefur Ferd, Med Kost og Edle kieña ad
siaa, ad Kraptur og Vitska þijn sie haa.

5. Pu hefur Himen wtþaned vijdt, þaked med
Vatne efra hitt, Um̃ Jørd geingur hañ allt i krijng,
Okyrrdñ setter þeñañ Hrijng.

6. Pu stidur, Prijder, Stioornar riett, stendur
so allt sem hefur sett, So dasamlega, ad eingeñ
Mañ, witskijra þad nie skoda kañ.

7. Hversu meigum þa veiker vier, Vitsku þijna
rañsaka hier, um̃ Skiepnur þær sem vier skodum
þraatt, skynia kuñum vier harla faatt.

8. Vier siaum hun er skopud skijr, Skilvijs,
Hrein morg, Pørf og dijr, O! hvad Dijrdlegre
þu DRotteñ ert, Dijrd heñar hefur þu alla giørt.

9. J þiñe Hende er Himen og Jørd, Hver kañ
ad seigia þijna Dijrd, Miog Dasamleg er øll þijn
Stioorn, Eilijfañ jaatum þig HErra vorn.

10. Fader Sonur og Ande hreiñ, Eilijfur Gud
i Preñing Eiñ, Af Hiarta lofum aller þig, Amen
seige nu hver um̃ sig.

Gloria epter Pydskuñe.

D. Math. Luth.

HEidur sie Gude Himnum aa, Og hædst Lof fyrer
Naad sijna, Ad hiedañ af oss alldrei maa,
Ogn nie Kvøl nockur pijna, A Jordu høfum nu
feinged Frid, Fødurnum þocknast Mañkyned, Nu
hlaut øll Heipt ad dvijna.

2. Vier Lofum Dyrkum og Pockum þier,

þig

þig tilbidium alleina, Valld þitt Gud Fader eyliift er, alldrei kañ það að riena, So er þijn Makt Omælañleg, Algiört er allt hvað þier er i Hug, vel þeim er i Trw þier þiena.

3. O! JEsu Guds Eingieteñ Son, eilijfe Gud vor HErra, Pu bætter allt vort Andar Tioon, Synd vora virdtest bera, Lamb Guds sem Daudañ leidst a Kross, Lijknsamur siert þu øllum oss, Vora Bæn vilier þu heyra.

4. Heilage Ande Hiaalpeñ trw, Huggareñ allra beste, Fra Diøfuls Svikum forða þu, Flock þeim sem JEsus leyste, Med sarum Dauda og Undum sijn, wr Synd og Neyð leys Christne þijn, Sem af Hiarta a þig treyster.

Bænar Psalmur til Heilagrar Preñingar.

D. Marth. Luth.

GUD vor Fader vertu oss hia, vid Fordæmingu vara, Leystu oss øllum Løstum fra, laat vel af Heime fara, Moot Diofle siert vor Hiaalp og Hlijf, hallt oss vid Trwna fasta, Til þijn laattu oss þyrsta, Pier af Hug øllum treysta. A oss Eign þijna ætijð sia, og allar Christnar Pioodir, Fra Satans Svikum leider, Soñum Guds Vopnum skrijder, Amen, Amen, Pad sie Ja, Samsijngium Alleluja.

2. JEsu Christe vertu oss hia, vid Fordæmingu vara, etc.

3. Heilag-

3. Heilagur Ande vertu oss hiaa, etc.

Ef vill, þa maa syngia i Stadeñ þesse Eptersylgiande Vers.

JEsu Christe Guds kiære Son, komeñ i Mañdoom skiærum, Allt ad leysa Adams Kyn, añars vier tijnder værum, Þu hiecktst aa Kross til Hiaalpar oss, J Himna Vist ad leida, fyrer þiñ dijrstañ Dauda, drost oss vor Saalar Voda, Braudsed vort þu eiñeñ ert, Oss hvert Fadereñ sende, ad Andar Daudañ ender, Eilijfañ Sañleik kiender, Jafnañ losum vier JEsum þañ, aa Jordu fæddi Maria Mañ.

2. Heilage Ande ad Heidre jafn, Hædstum Fodur og Syne, Huggarans ber þu heilagt Nafn, Saa Harma vora line, Lausnareñ vor losade þañ, Til Lijknar ollum Moñum, af Gude senda soñum, Svik so ad fordast kyñum, Og veit þu oss Naad, Ad giætum gaad, aa Guds Sañleik ad standa, Allskonar Hræsne hrinda, Hrein Guds Ord vel ad vanda, Ande Heilagur oss siert hiaa, Og seigium Alleluja.

Eiñ lijtell Bænar Psalmur til Heilagrar Preñingar.

Ton, Allfagurt Lioss oss byrtest braatt.

O HErra Gud oss helga nu, Hormungar vorar aalijt þu, Veit þijnu Foolke Vægd og Naad, vid allar Synder kvitta bad.

2. O! Guds Lamb HErra JEsu Christ, Oss hefur

befur þu vr Dauda leyst, Pig bidium vier þitt veika Lid, veit osß jafnañ þiñ Nádar Frid.

3. O! Gud vor Ande Heilage, vfer osß jafnañ Náad þijn sie, Gaafur þijnar og Giæfka stoor, Gledie og efle Hiortun vor.

4. O! Preñing Eining Hellaga, Eilijf, Samjofn, Almáttuga, at þig setium vier alla Von, Ætijd heyr giarnañ vora Boon, Amen.

A Jons Messu Baptistæ.

Hymn. Æterno Gratias Patri.

Med Lag, Christneñ synge nu sætlegt Lof.

EJlijfum Fodur oll hañs Hiord, af Hiarta sijng ium Packargiord, Med siñar Nádar sætu Ord, sende Johañem osß a Jord.

2. Hañ baud ollum ad hafna Synd, hrædde Dramblaatra Maña Lund, Hædsta Doemarans feinge Fund, fram til þesß være lijtel Stund.

3. Hier med þa Lydur hræddur var, Hiaalpar Veg sañañ predikar; sialst Lamb med Fijngre sijner þar, Sem Mañkyn vid Gud forlijkar.

4. Stodugur þeñañ Bodskap ber, Byrte Christs Komu fylgia sier, Eins sem Dags Stiarna undan fer, Uppgongu Soolar kuñgiorer.

5. Pharisearner frooman Mañ, Feingu ei beigt nie Anda hañ, Elias Añañ holldum hañ, Hræsne diarflega straffa kañ.

6. O! Fader þig ækollum vier, ad þu vor Hiortun uppveker, So Eflaust trwum aller hier, Eins sem Johañes Vitne ber.

Lof-Saungur Zachariæ, Luc. 2.

Ton, Natturañ øll og Edle Mañs.

Blessadur ad eilijfu sie, Israels HErrañ hædste, Sa sañe Gud vor vitiade, Vesalañ Lyd siñ leyste, Oss øllum vijst, Upp hefur reyst, J sijns Pioons Davids Kyne, Hialpræðes Horn, Ad helga Born, Urvølldum øllum syne.

2. Fyrer Spamaña siña Muñ, sem Fordum vered hafa, Lofade hañ oss Lydeñ siñ, Leysa og Frelse giefa, Af Ovinum, Ognarlegum, Og Hende þeirra oss hata, Myskun miog hæ, Ad meiga fæ, Og hañs Sattmæla ad nioota.

3. Og miñast þad hañ soor Eiñ Eid, Abraham Fødur vorum, Ad leysa villde oss siñ Lyd, Af Ovinum Mættstoorum, ad Ottalaust honum einum trauft, uñ alla Æfe þioonum, J helgum Sid, Sakleyse og Frid, Sem þocknast sialfum honum.

4. Hier med skalltu biñ sæte Sveiñ, Spamañ Guds nefndur vera, Undañ ad gæanga ættu Eiñ, Asioonu vors Lausnara, Vijda uñ Heim, Veg HErra þeim, hwa og Byrting saña, Guds Hialpræðes, giefa til þess, Ad ødlast Lijkn Syndaña.

5. Fyrer mestu Guds Myskun þa, Mañkyne nu er feingeñ, Vor hefur vitiad sialfur sæ, Sem er af Hæd wtgeingeñ, Pa upplyser, Sem sitia hier, J Myrkre og dyñum Dauda, og vill vorn Foot,

A Frid-

A Fridar-Braut, Med siinum Sañleik greida.

6. Dyrd Gude Fodur og Syne sie, Sungeñ og Heilogum Anda, Eins sem hun var ad Upphafe, Oss veite Naad ad standa, Vel a hañs Veg, Eñ varast miøg, Synd, Dioful, Hello og Heimeñ, Gud giefe þad, hañs helldum Naad, Syngium nu aller, Amen.

Añad Benedictus.

Ma syngia so sem, JEsus Guds Son Eingieteñ

Blessadur sie vor HErra, Sa Gud i Jsrael, Til Foolks siins villde fara, og frelsa þad af Kvøl, Hiaalpraedes Horn uppvakte, hañ oss af Davids Slekte, Pienara sier þecka vel.

2. Sem aadur hiet med Ordum, Fyrer eigeña Pioona Muñ, Sem vered hafa Fordum, Heilager Spaadooms Meñ, Ad af Ovina Vallde, og Heipt ar Maña Hallde, Leysa villde Lydeñ siñ.

3. Vægd ad villde giera, Vorum Forfedrum þa, Miñugur med þvi vera, merka Trygd syna a, Og ad soor Eid þar medur, Abraham vorum Fodur, Ast-Giøf þessa oss ad faa.

4. Ad hañ skyllde oss kvitta, Ovina Hendur vid, So þioonum honum aan Otta, Uñ alla Lijfsens Tijd, J hreinum Heilagleika, Hvad honum best mun lijka, Og Riettlætes soñum Sid.

5 Spaamadur HErrañs Hædsta, Heite þitt Sveinbarn er, Undañgeingur hid næsta, Asioonu DRotteñs hier, Veg honum vel ad bwa, Til Vitsku Hiaalpræded snwa, Lyd hañs, mun ætlad hier.

6. Syndum ad sviptast skyllde, Sierhver sem hefde Trw, Fyrer þa mykla Millde, Moñum Gud veiter þu, Hvar af hier virdtist koma, Hiaalpræd-es Sooleñ frooma, Af Hæd upp geingur su.

7. Ad upplysa og hugga, Aumlega fangeñ Lyd, J Daudañs Ogn og Skugga, Andlegre Kvøl og Neyd, Og Fætur vora ad færa, Fyrer þad Lioosed skiæra, Fram̃ a rietta Fridar Leid.

8. Heidur sie Gude soñum, Sæta Naad oss veitte vijst, Af Ast gaf aumum Moñum, Einka Son siñ JEsum Christ, So ad af Syndum liet-um, Og Sátan uñed gietum, Hefdum Lijf og Himna-Vist, Amen.

A Vitiunar Hattijd Mariu/

Ut af Historiuñe, Luc. I.

Med Hymna Lag.

MAria gieck iñ til Elizabeth, Ast semdar Kvediu heyra liet, J heñar Lijfe Barn vid braa, Birte so Son Guds komeñ þa.

2. Johañes laut, Og kvadde Christ, J Kvide Moodur var þa vijst, Elizabeth þañ Fognud fañ, Fyllteſt med Anda Heilagañ.

3. A Jord su Glede er jafnañ mest, JEsus Guds Son þa auglysteſt, Elizabeth i Gude glodd, Giorde þad lioost med hærre Rødd.

4. Miøg virdeleg ert Maria Frw, Med Heill Mañ-

Mañkynsens geingur þu, Kviñum framar þu Blessan ber, Blessadur þiñ Avøxtur er.

5. Daaſt eg ad hæd ſta Heidre heim, HErrañs Mooder mig ſæker heim, Skylldug var eg ad vitia þijn, Virdeſt þu ſiaalf ad koma til mijn.

6. Audmykt og Naad ſu er miøg ſtoor, Med Edla Son þiñ komſt til vor, Heilſun þijna þa heyrde eg, Hrærdeſt Barn mier i Lijfe miøg.

7. Sæl ertu fyrer ſoddañ Trw, Soñ Guds Mooder ert ordeñ nu, A þier mun fyllaſt Eſaiauſt, Allt hvad þier ſagde Gudleg Rauſt.

8. Alltijd þvi ſynge HErrañs Hiord, Honum Lof Dyrd og Packargiord, Hollds Mynd vorre ad hulde ſig, Hañs Myſkunſeme er Æfeñlig.

Hymn. Qvam læta perfert nuncia.

Med ſama Lag.

FAgnadar Bodſkap byrte þa, Burt foor læangt af Galilea, Frændkonu ſijna kom ad ſiaa, Og kvadde Jomfrw Maria.

2. Hædſta Glede i Hiartá var, heilagrar Elizabethar, Pa Andeñ heñe aavijſar, ad Mey Maria Guds Son bar.

3. Frelſarañ ſem ſiñ Fodur vid, Forlijka ſkyllde Mañkyned, Sem med grimlegum Glæpa Sid, Gud hafde ſtygt, og miſt hañs Frid.

4. Fedur Oſkᴇdu aadur þeſs, Ad kiæme Heime til Hiaalprædes, Pañ fyrſtur Maña medkiendeſt, J Moodur-Lijſe Johañes.

5. Zacharias ei ſegia kañ, Sokum Maalleyſes

 Føgnud

Fognud hañ, A sier þö Merke synde hañ, Sialfañ Gud vera nalægañ.

6. Nyrrar Guds Christne heilög Hiord, Hws korn þetta var fyrst a Jord, Sem Kvíñu Sæðes sætu Ord, Sañar og lyser stodug giord.

7. Herodes med Mañdrapum þa, Magt sijna villde stadfesta, Caiphas leidde Lærdoom fra, Liet Guds Kieñemeñ Dauda fa.

8. So er nu Christneñ syneleg, Særd og þvijngud a allañ Veg, Strijd, Villur og Wijg ymisleg, Vekur nu grim̃e Satan miog.

9. Ad Heimsins Styrk og Hollдsens Matt, Hiálparlaus er hun Dag og Natt, Christe veit heñe Hlijf og Satt, Heidur þiñ so hun Synge hatt, Amen.

Lof-Saungur Mariu.

Ma syngia so sem, Blessadur ad eilijfu sie.

LOf saung Gude Mey Maria: Mijn Sal vorn DRotteñ tignar, Hialpræded mitt er HErra sa, Honum miñ Ande fagnar, Mig virdtest sia, Po være eg sma, Af Mysꝁun Ambatt sijna, Hiedan i fra, Hver Ætt mun tia, Sætlega Sælu mijna.

2. Volldugur DRotteñ veitte mier, Veglega Dasemd hreina, Hañs Nafn sañlega Heilagt er, Heidrum vier þad alleina, Og Mysꝁun hañs, mun viist til Sañs, Hallda Blessa og Hlijfa, Ætijd i Heim, Ættkvijslum þeim, Sem i hañs Otta blijfa.

3. Sialfur Gud villde mestu Magt, med sijnum Arme giora, Og þvi Dramblæta eydelägt, J Hupun Hiarta þeirra, Af Stoole hratt, Höfdingium brætt, Eñ upphoof Lijtelætá, Hwngrada mest, hañ sadde best, Rijkum ei villde veita.

4. Siñ eigeñ Pioon, Lyd Jsrael, ad sier nu took med Millde, Myskunar siñar miñtest vel, Mestu Naad veita villde, Framkoma liet, Sem Fedrum hiet, Freisarañ þeim ad senda, Allt kom þad fram, Vid Abraham, Og hañs Sæde æn Enda.

Dyrd Gude Fodur og Syne sie, sung. &c.

Añad Magnificat,

Med Lag, Nu bid eg Gud þu næder mig.

HErra miñ Gud eg heidra þig, Hiarta mitt i þier Gledur sig, Ad eg forliteñ Ambætt þijn, Af þiñe Naad er nu æsien, Jafnañ segia mig sæla þvi, sierhveriar Pioodir Heime i, Ad hefur med þiñe hædstu Magt, Heidur dyrastañ mier tillagt.

2. Helgast Nafn þitt er Heidurs vert, Hædst Lof sie þier af ollum giert, Ollum Moñum sem Ottast þig, Et bweñ Myskun Æfeñlig, Hinum sem metnast meote þier, Mijnka vilia sig ecke hier, Sundur dreifer og Dramb þad lioott, Dæmdlaust giorer og endar skiott.

3. Allt sem þeir hupa þier i giegn, Pad hefur alldrei nockurt Megn, Ofmetnadur sijst þockmäst þier, Pañ læger strax i Heime hier, Audmiwkt lijkar vel Augum þijn, Allt skal þier lwtaj Mañlegt Kyn, Afhorfeñ slijkum alldrei siest, Auduga Skört þu reyna liest.

4. Eins iem Forfedrum byrmder þu, Pañeñ hlijfer oss eineñ nu, Af Myskun þiñe mimest vor, Sem mædde Hugraun laung og stoor, Jsrael þiinum eigeñ Pioon, J Heime var ei Hiaalpar-Von, Pa hañ bad þig af hryggre Lund, hijngad komstu at riettre Stund.

5. Verdskulldad hefdum vier ei þad, Veita skyllder oss slijka Naad, Fedrum vorum þu Fyrerhietst, A þau Fastmæle nu miñtest, Abraham þijnum einka Vin, Sid giorde um þad Myskun þijn, Ad eignest Himna Arf og Frid, Afkvæme hañs an Enda med.

6. Heidur sie Gude Himnum a, hañ vill oss sijna Myskun tiaa. Par fyrer ætijd þockum vær, ad þijn Giæskañ hun er oss nær, Guds einka Son vort eilijft Traust, Jafnañ vier lofum med Hiarta og Raust, Anda heilogum ætijd med, uñ allar Allder Dyrd sie tied.

A Michaelis Messu.

Hymn. Dicamus grates,

Mæ syngia eins og, Heill Helgra Maña.

Philippus Melanchthon.

HErr Packer giorum, Skapara vorum, Pijnum Syne kiæra, Skapader þa Skara, Elldlega Sveina, Andana hreina, Einglana þijna.

2. Af Lioose þijnu, Liooma þeir einu, J Dyrdar

Sæte

Sæte, Sia þeir þitt Auglite, Og Ord þijn heyra, Vitsku þvi dijra, Vita og skijra.

3. Ei vilt þeir være, Idiulaus Skare, Nie Raadlauslega, um Lopted sliwga, nie medal Vinda, utan Parsenda, a Skiemtan stunda.

4. Helldur hia Christe, Vill þeir sig viste, Ondu og Lijfe, Utvalldra ad hlijfe, Sem Ord þijn muna, af Hiarta una, Efla sem kuna.

5. Þvi þijnu Lide, med Heipt og Strijde, Forn Dreke stundar, Faar Lijfs og Andar, saa Heim Hell sneidde, Synd fyrst inleidde, su Mankyn deydde.

6. Hver Lande Bygdum, Løgmaale Trygdum, Stiorn Frelse Fridnum, Stiett, Heilsu, Sidnum, Øllu villa, Kyrkiu mest spilla, Og Kiening villa.

7. Oss fordar þeirre, Astrijdu stoorre, Christur vor kiære, Og hans Eingla Skare, sem miog mootstanda, Oss aasækianda, Ohreinum Anda.

8. Loth af Sodoma, Einglar wt koma, af Hernadar Voda, Heliseo gooda, Kom eingen Kvijde, Frials var med Fride, I Eingla Lide.

9. Dyr Guds Spaamadur, Daniel sat gladur, Midt mille Leona, Meigum vier so vona, Þessa Þienara, Ætijd forvara, Oss og Eign vora.

10 Þessa Giøf þijna, heidrum nu hreina, Christ ner Men kater, og Eingla Sveiter, med Hug og Vorum, Packer vier giørum, Skapara vorum.

11. Af ollum Huga, Oskum miwklega, Christenidoom sonum, Sonar þijns Monum, Sem Ord hans stunda, Æ vilier senda, Þa Vardhallds Anda, Amen.

Hymn. Vita' sanctorum.

HEill Helgra Maña, Heidur Einglaña, Eilijft Lijf allra, J Trwñe sælla, DRottñ deyande, Diofulsins Grande, Øllu eydande.

2. Gief Glede þijnum, Goodfwsum Pioonum, Sigur þiñ sæla, ad syngia og mæla, J Heime vijdum, a þessum Tijdum, Paaskahalld prijdum.

3. Fraa Vijte er fareñ, Frægur Sigrareñ, Uppreis i Sooma, og Fylgdeñ þijn frooma, Holld þitt helgasta, Haatijd þar næsta, hoosst i Dijrd hædsta.

4. HErrañ nu helldur, Hædsta Tign Milldur, upp yfer Himen, er Christur nu komeñ, Med Mañdoom sama, mun aptur koma, Allt Holld ad dæma.

5. Aetijd upptoga, til þijn vorn Huga, Haastool hiaa Fodur, a Hægra Veg rædur, J Afgruñ vara, ofs þijnum Skara, fraa þier ad fara.

6. Guds Son og Fader, giefe þad bader, og Helge Ande, Af þessum komande, Allt yferviñur, Eilijfur sañur, Eiñ Gud og Preñur.

Barna Lof-Saungur,

Med Ton, Guds Son kallar komed til mijn.

NJett Christneñ hædstum Gude holl, Heidrar og lofar hañ i Dag oll, Packar hañs Ast eilijfa, Heilagra Eingla Herskarañ, hefur skapad og skickad hañ, ofs ad þioona og hlijfa.

2. Sem Leyptur Soolar Liooma þeir, loganda Ellde skijna meir, Himneskir Andar hreiner, J siñe

Art Sañheilagre, Son Guds er þeirra Skapare,
Af Skiepnum vænster einer.

3. An Asiaus Guds Auglite sian, og Tignar Speigel horfa a, af Sañleiks Vitsku sæler, syngia, Heilagur, Heilagur, Heilagur ertu DRotteñ vor, Sem Spaamadur uñ mæler.

4. Nøfn og Størf adgreind eru þeim, og þeir vtsendast hier uñ Heim, vijda med ymsum Hætte, Sem hier er margskyns sierleg Stiett, Svo hefur Gud og eiñeñ sett, Adskilianleg Embætte.

5. Michael HErra JEsu Christ, Hædstur Eingla jafn Gude vijst, under hañs Merke strijda, Einglar hañs aller Dag og Natt, aptra Flærd Diøfuls Grimd og Maatt, sem Guds Ord gyrnest nijda.

6. Hiñ gamle Dreke hefur ei Nad, hveria Stund bruggar Svika Rad, so hañ oss figra næde, Ønd, Sæmd og Heilsu Eign og Gooß, Umsitur þvi ad svijkia oss, med Lijge, Morde og Bræde.

7. Forst formar Vantrw, Villu og Nijd, Vijg, Upphlaup, Ofrijke og Strijd, Stiett Guds sturlar og þiaer, Hofdingia hañ uppæser þratt, Alla Trygd slijtur, Frid og Satt, Illsku og Hefipt rotsaer.

8. Storma vekur og Strijdvidre, steypast þvi Turnar, Hws og Trie, Leptenu lijka spiller, Jardar Grooda oss ecke añ, uñrootast so ei gagnast hañ, og allt med Eymdum fyller.

9. Verie oss ecke Eingla Her, Eign, Lijf og hv-

ad sem høfum vier, eingva Stund Ospillt være, Med Vinde, Baale, Vatne og Snioo, Vargur sa eydde ollu þo, Ef hañs Akiesd framfære.

10. Nær sem aahorfest Haiske stoor, Heilager Einglar giæta vor, og leysa oss wr Raunum. Diir Olm skada ei Daniel, O Rottens Eingell hañ geymde vel, Añars upplyke honum.

11. Pa Himna Elldur osañkom, yfer Seboa og Sodomam, Vard Loth leystur med Vijfe, Og baadum Dætrum Baale wr, burt leidde Eingla Styrkur trwr, So hielldu sijnu Lijfe.

12. J Prisone þa Petur var, Pijslardooms aatte ad bijda þar, Herodes vill hañ deyda, Eingell Guds kom þar iñ um Noott, af Petre fiellu Jaarneñ sliott, Vard so leystur wr Voda.

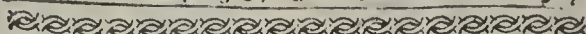
13. Breñande Ofn i Babylon, baud Premur Sveinum Lijfsins Tioon, Guds Eingell giætte þeirra, Sem Kiælu Dogg vard Ofnei, einskis Hita þeir kiendu þvi, Swngu Lof sijnum HErra.

14. Einglar oss jafnañ vernda vel, vid Slisum Voda, Tioone og Kvol, Af Trw yfer oss vaka, Biarga, Geyma a bestañ Haatt, Beriast fyrer oss Dag og Naatt, Forda vid forna Dreka.

15. HErra JEsu vier þockum þier, þessa Vaktara gafstu oss hier, ad geyme oss og stode, so Diofuls Svik og Eitrud Or, ei slise vora Saal nie Fior, Pyrm oss med þ ijnu Bloode.

Catechis-

Catechismus / Edur Andleiger Psalmar, Hafande iñe ad hallda, Lof-Saungva þa, sem þeim heilogu Tiju Laga Bodordum, Trwarjatningune Fad-er Vor, og Sacramentunum bædum til hlijda.

Eiñ Andlegur Lof-Saungur, ad syngia fyrer Upphaf a Christelegum Frædum, Þegar þau eru Predikud.

Maa syngia so sem, Adams Barn Synd þijn so var stoor.

D. Joh. Zvich.

DRotteñ sende nu Anda siñ, Ast og Naad i vor Hiortun iñ, so þijnum Sañleik trwum, Gief oss þañ Skilning, Hiarta og Hug, Heilog Ord þijn ad gyrnunst miog, af Hiarta til þijn oss suw-um, O Gud! vor Fader gief þa Naad, Giorder, Ræda og allt vort Raad, verde til Lofs þier einum, Alla Hindrun lat hverfa fra, hvad efla kañ, oss laat nu fa, ad gaanga a Veige þijnum.

2. DRotteñ arla uppvek oss vel, ei vitum vier hvad laung er Dvol, Nær liña Lijfsens Stunder, Kieñ oss Frid, Otta, Elsku og Trw, Anda þiñ laat oss nyia nu, So jafnañ hotum Synder, Rongum Lærdoom oss vara vid, Veralldar Flærd og lioot-um Sid, Ad ei kuñe oss blinda, Sijna Mykun oss sende hier, So Saalar Fognud erfum vier, Og styrke oss allt til Enda. And-

Andleg Vijsa, Hvar iñe Catechismus og Barna Lærdoomur er Stuttleaa samañ tekeñ, Dickted af Predikurum til Brunsvich.

Maa syngia eins og, Være nu Gud oss ecke hlaa.

NU skal ollum Christnum kaatt, Kieñest oa syngium bæde, Alvarlega aa allañ Haatt, Ei ka so hver Mañ næde, Lærdoom hañ Gud hefur sialfur sett, Sem i Fioordunga skiptest riett, Og kallast Christeñ Fræde.

2. Pañ Lærdoom byria þau Tiju Bod, Birta Guds Viliañ hreina, Trwa, Ottast og Elska Gud, og Naunganum þiena, Lærum vier so ad lifa riett, Lioost er oss þad fyrer Augu sett, Heipt Guds og Hefnd oss greina.

3. Næst þeim fylgia þaug Naadar Ord, Neyd Samvitsku best vægia, Kieña Christur JEsus vard, A Krosse sialfur deyia, Saa hefur vorar Synder bætt, Vid siñ Fodur oss aptur sætt, Til Lijfs kañ Naad su nægia.

4. Sijdañ Frædeñ oss fysa miog, Fodurs i Anda ad leita, Og bidia Gud af hreinum Hug, Hañs Naad vill oss ei neita, Um Andar Styrk og Ord hañs blijd, Uppheilde, Lijf, og Christeñ Sid, Og fraa Illu vardveita.

5. Tvo Sacrament, Iñsigle sijn, sijdast ried Christur giefa, ad skijrunst i hañs Dauda og Pijn, Og holldum so Trw aan Efa, Ad þa Dijrustu DRottens Naad, med Dauda hefur oss utvegad, hiaa honum æ ad lifa.

6. Hañs

6. Hans Hollð og Blooð opt etum þvi, og dreckum hier a Jorðu, Að Trwen vor sie trygg og ny, traustare jafnan verðe, Synd og Dauda að gaunga giegn, giefe sig allðrei hennar Megn, Po Lijf og Gootz þad skierðe.

7. Foður Syne og Anda sie, Æðst Dijrð um Jorð og Himen, Eins sem hun var að Upphafe, ann Enða verðe framenn, Kienn oss að elska Christenn Sið, kvittast og skiliast Synder við, Sa þad vill synge Amen.

Af Tiju Guds Laga Boðorðum.

D. Marth. Luth.

HEyreð þau Tiju Heilog Boð, sem hefur giefeð vor HErra Guð, sialfur a Fialle Sinai, sijnum trwa Þioon Moysi, Kyrieleis.

2. Þinn Guð og HErra eg em einn, Annann skallt þu ei hafa neinn, a nuer einum sie oll þijn Trw, Af Hiartans Root mig elska þu, Kyrieleis.

3. Nafn Guðs DRottens a eingvann Hatt, Oscæmelega þu nefna att, Reikna þad eina Riett og Gott, sem reynest Guð hafe sagt og giort, Kyrieleis.

4. Siounda Dag þu helgann hallt, að hvijlest sialfur og Lið þitt allt, Lattu af allre Yðiu þijn, að Guð efle i þier Verkenn sijn, Kyrieleis.

5. Heiðra Foður og Mooður með, Minnkfynd-ur siert við þeirra Gieð, Veit þeim Aðstoð, sem vinn-ast ma, verða muntu langgiæður þa, Kyrieleis.

6. Með

6. Med Heipt eingvañ i Hel skallt sla, Hefnd og Laangrækne laat þier fra, Lundeñ þijn sie hæg og hrein, Hiaalpa og þeim þier giordu Mein, Kyrieleis.

7. Halltu vel þijna Hiwskaps Stiett, Huxun þijn sie og jafnañ riett, Hreinlijfur med Sæmdar Sid, sioa þu Ohoofe oll u vid, Kyrieleis.

8. Ei skallt þu stela Eign nie Aud, Einskis kwga Sveita nie Blood, Þijn millda Hond i siñe Sveit, sie Styrkur þeim sem Voladañ veit, Kyrieleis.

9. Fals-Vitne jafnañ laat þier leidt, liwger ei a Naungañ neitt, Sakleyse hañs þu verier vel, Vom̃ hañs og Synder eingvum tel, Kyrieleis.

10. Hañs Kviñu, Hws og allt hvad a, Ei skallt þu gyrnast nie viela fra, Alls Gooda oska honum hier, Sem Hiarta þitt kijs sialfum þier, Kyrieleis.

11. Þesse sijn Bodord þvi gaf hañ, ad þecke Synd sijna sierhver Mañ, Og lære hier ad lifa riett, Til Lofs Gude i siñe Stiett, Kyrieleis.

12. HErra JEsu þijn Hiaastod blijd, Hiaalp veite til þess Christnum Lyd, Giorder vorar ei gyllda par, Guds Reide meir forþiena þær, Kyrieleis.

Añar Bodorda Psalmur.

Med sama Lag.

VJllt þu Madur þitt vanda Raad, og vera i Guds eilijfre Naad, Halld þu þau Tiju Heilög Bod, sem hefur giefed oss sialfur Gud, Kyrieleis.

2. Eg er Eiñ Gud og HErra þiñ, Eingvum skallt giefa Heidureñ miñ, Haf þu a mier hreiña

Ast

Ast og Trw, Heimile mitt ad verder þu, Kyrieleis.

3. Nafn mitt skalltu Vegsama vel, Vitia þu mijn i þiñe Kvol, Hvijldar Dageñ skallt helga mier, So hafa meige eg Vist hiaa þier, Kyrieleis.

4. Þijnum Fødur og Moodur mest, mier næst, hlijder og heidrer best, Varast Reide, ei veger neiñ, Vertu i þijnum Hiwskap hreiñ, Kyrieleis.

5. Ei skalltu stela edrum fraa, Eingvañ rægia nie liwga aa, Naungañs Kviñu, Hws og Hiw, Hiord og añad ei gyrnest þu, Kyrieleis.

Þridie Bodorda Psalmur.

Med Ton, Naatturañ-øll og Edle Mañs.

ALlds riett og Volldug Verkeñ hañs, vill oss hier Moyses seigia, So Raad þau Hiarta miñs est Mañs, mættum oss til þijn hneigia, Hañ vandlæter og Ognar fast, Eingva Hiaagude lijdur, Hreina Trw, Von og Hiartans Ast, hellst kijs og jafnañ bijdur.

2. Guds helga Nafn saa heidrar vel, hver þad Lofar og bidur, Þad afmaar Synd og Eymdar-Kvøl, Ofdirfd er vijs Ofridur, Helga þu riett, Guds Hvijldar Dag, hiaa honum leiter Naada, Varast Ospekt og Viñulag, Vid þig laatu Gud raada.

3. Forelldra þijna heidra hier, hiaalpa þeim vel og þiena, Lijfs Stund og Heill þad leinger þier, Ljoost munt þu þetta reyna, Hatur, Ulfbwd, Ill Ord og Slog, Ei skallt Naunga veita, helldur

elska af hreinum Hug, hlijfa og Vægdar leita.

4. Saurlijfes Atvik, Verk og Rad, Er þier bañad ad hafa, J Hegdan Mæle og Hyxun med, hrein̄ og stilltur skallt lifa. Fordast Stulld, Okur, Fals og Ran, Fiær skallt med riettu leita, Giør þeim sem þurfa Gagn og Lan, Girnstu ei aumra Sveita.

5. Roog og Lyge ei mæla matt, Mis sogn bera nie trwa, Naunga þiñ affaka ætt, Ollu til betra ad snwa, Hañs Kviñu Hws, Hiw, alla Eign, Ei skallt gyrnast nie tæla, Auk þu og styrk hañs Gots og Gagn, Um̃bun skallt odlast sæla.

6. Hver sialfs sijns Verkeñ siæ riett vill, sæ skal Bod þesse skoda, Þaug segia ad vor Sok er ill, Syna oss bweñ Voda. Guds Born alleina orka þvi, Eingeñ Hroosun oss sæmer, Hiælp mæ ei fiñast Hræsne i, hart straffar Gud og dæmer.

7. O HErra Gud vor Hiortu nu, hefur þitt Løgmaal sleiged, Þiñ Son þig bidium sender þu, So vier orvilnust eige, Hvern þu oss aumum hier æ Jord, Hiælpræde gafst alleina, Sæ er þijn Mynd og eilijf Ord, O! Fader oss Myskuna.

Fioorde Bodorda Psalmur.

HErra Gud i Himerijke, hañ oss siñ Viliañ kiende, Pa hañ ofañ æ Jardrijke, Þau Tiju Bodord sende.

2. Fyrsta Guds Bodord eiukum ætt, af ollum Hug ad merkia, Hiægude eingva þu hafa matt, hañ Eiñ skallt elska og dyrka.

3. Añad

3. Ad þu skallt ad Onytu, alldrei med Guds Nafn fara, helldur bidia af Alvoru, heidra og Packer giora.

4. Þridia hans Bod hugleida skallt, Hvijldar dagenn ad heiga, Guds Ord heyr þu og giarnann hallt, Gyrnd Holldsins skallt ei fylgia.

5. Fioorda, Heidra med fullre Ast, Fodur og þijna Moodur, Vid Ysermenn skalltu alldrei siaast, Ohlydenn Stoor nie Neidur.

6. Fimta Ei slaa med Heipt i Hel, Holld Manna skallt ei meida, helldur forda og frelsa vel, Frar Boda hvern Mann leida.

7. Siotta vid Hoordoom varast skallt, Vilia Holldsins ei giera, Hiwskap eda hreinlijfe hallt, Hoof laat þier þeckast vera.

8. Siounda, Einskis attu Fie, Okra, Stela, nie Ræna, helldur styrkia ad hallded sie, Hiaalpa Giefa og Laana.

9. Attunda Bod ei mæla maatt, Mein-Vitne Roog nie Lyge, Naaunga þinn affaka att, ad Heidre hallda meige.

10. Niiunda Ei skallt aagyrnast, Annars Manns Hws nie Pioona, Hiaalp so hann meige vid halldast, Med hverskins Eigu sijna.

11. Tijunda hreinn i Hug vert þu, hans Kvinnu girnstu alldrei, Helldur Ostka ad Ast og Trw, Vid Eigenn Mann sinn hallde.

12. Gud Fader, Sonur og Ande hreinn, Oss virdest Naad ad senda, Ad þesse Bod hans hver

og eiñ, halldе til Lijffsins Enda, Amen.

Fimte Bodorda Psalmur.

Mꝏ syngia eins og, JEsus Christur a Krosse var.

ALLer Trwader heyred hier, Himneska Guds sꝏ Vilie er, sem Abrahams Orfum sagde, sialfur a Fialle Sinai, Siin Tiju Bod fram̃sagde.

2. Eg er, Eñ ecke añar neiñ, Allsvalldande HErra eiñ, Þiñ Gud er eg alleina, Ætijd skws ad efla þig, Ef Trw mier helldur hreina.

3. Af Hiarta ef þu hyllest mig, Hiꝏgude eingva fyse þig, ad hafa, nockru Siñe, Eingvum Hlut so uñer fast, Frꝏ Otta Guds þig giñe.

4. Eingva Lijking eda Mynd, Epter nockre Heims Asynd, Nie þess a Jord er nidre, Eda i Votnum vera kañ, Tigner nie tilbidier.

5. Vandlæted mitt og Vallded traust, Vitiar þeirra mig elska laust, Otrw og Jllsku giordu, hefnest a þeim sem hata mig, J Þridiu Ætt og Fiordu.

6. Vid þarfleysu ei leggia ꝏtt, Lofa helldur sem mest þu mꝏtt, Nafn hædsta Guds þijns HErra, saklausañ þañ ei sañar Gud, sem þvi vill mote giera.

7. Hugfestu vel ad hallder riett, Hvijldardageñ sem hier er sett, Lꝏttu af illu Æde, Og allre Fysn hiñs forna Mañs, Eñ fylger jafnañ Gude.

8. Heidra Fodur og Moodur mest, med Hollustu þeim þiener best, Af Ast og ollum Mꝏtte, Ad Lꝏnglijfur siert a Lande þvi, Sem Gꝏfa Guds þier veitte.

9. Forelldra nær þu virder vel, varast skalltu ad

slaa i Hel, Skaða hverke nie hata, Naaunga þiñ þu
eiska att, Eymdum hañs viñer Bata.

10. Hoordom skalltu forðast fast, Forboðeð er
að ægirnast, Aññars Mañs Eigeñ Kviñu, Skijr
og hrein sie Hegðan þijn, Með Heiðurs Sið og
Sviñu.

11. Stoorlega varast Stulld og Raan, Stund
da þu eige añars Laan, Með Fals og Flærð að
hlioota, Lijkna honum og laana þitt, Lið veiter sijns
að njoota.

12. Ljwgvottur alldrei vera skallt, Við Naa-
ungañ vert heill um allt, Auk honum ei Ofrægð
neina, Baktala hverke nie hlyðer þvi, Hañs skalltu
Lytum leina.

13. J Dauðañs Hefnd vier hropum þa, HErr-
rañs Boðum ef follum fraa, Þvi þeckium oss þar
iñe, Jðrunst og Biðium aller Guð, Eymð vorre
Vægð að viñe.

14. Af Hiarta Lofgiorð, Heiður Dyrð, Hæð-
stum Foður sie jafnañ skijrð, hañs Syne og Helg-
um Anda, Vilia og Styrk þañ veite oss, A Veg-
um hañs mættum standa.

Stutt Jñehalld og Suma allra Guds Boðorða.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioode.

DRottenn Guð, Ei skallt sveria, Helga Dagana
hallt vel þa, Forelldra skulu Firðar heiðra, Og
forðast Meñ i Hel að slaa, Fly Hoor, Stuld, Fals-

Vitne ad bera, Goð Añars ei girnst þu a.

Uñ Christelega Trw,
Psalmar og Lof-Saungvar.

Lof-Saungur wt af Postulegre
Trwarjatningu.

Vid Lag, Fader vor sem a Himnum ert.

EG trwe a Gud Fodur þañ, Almattuga og Skaparañ, Himens og Jardar hver oss vel, Hlijfer frelsar af allre Kvol, Lijf Saal og Fædu fær oss hier, Fyrer siñ Son vor Vinur er.

2. Eg trwe og a JEsum Christ, Eingieteñ Guds Son er hañ vijst, Fyrer Upphaf af Fodur þeim, Fæddur, med hverium giorde Heim, HErra vor Gud af Himnum stie, Heims Synder a sig leggiande.

3. Gieteñ af Helgum Anda var, Eins sem Gabriel Bodskap bar, Jomfrw Maria fædde hañ, Frelsarañ sañañ Gud og Mañ, Frædde oss vel uñ Fodur siñ, Fyrer Gudspialla Sañleikeñ.

4. Under Pontverskum Pilato, Pijndur Kross festur fyrer oss doo, Med siñe Foorn hefur Fullnad giort, Fyrer Synd og Ranglæte vert, Hañs Daude Pijsl og Blessad Blood, Biargade oss af allre Naud.

5. Andadur la i Grofeñe, Og til Helvijtes nidur stie, Djofuls Verk braut og Myrkra Magt, Med Fiotrum so sterklega batt, Alldrei sijdañ Ovinureñ, Orkar ad Kada JEsu Meñ.

6. A

6. A Pridia Deige uppreis hañ, af Dauda hvern þa yier vañ, Med hædstre Dyrd til Himna foor, Hañs Sigur Flockur var miog stoor, Situr vid Fodursins Hægre-Hlid, Hlijfer Stioornar og fær ofs Frid.

7. A Efsta Dege DRottenñ sa, Dyrdlegur þadañ koma a, ad dæma sialfur allt Mañkyn, utgreider hverium Launeñ sijn, Trwudum giefur Giede og Hvijld, Gudlausum Kvol og Vijtes-Elld.

8. Trwe eg Gud Helgañ Anda a, Af Fodur og Syne frañ gieck sa, Sem fyrer Spaameñ sagde fyr, Sañleik Gudlegañ ofs birter, Vorum Anda þad Vitne fær, Vier sieum Guds Born honum kiær.

9. Trwe eg ein Christne Alment sie, Og heñar Hofud vor Lausnare, hañ er þeim Sofnude ætijd nær, Ord sijn og Sacramenta fær, Samneite er þeim ollum eitt, J Raad og Andar-Gaafum veitt.

10. Trwe eg, ad fyrer JEsum Christ, allar ofs Synder fyrergiefest, sem med hañs Bloode borgad er, J Blessad Nafn hañs skijrunst vier, hreiner so fyrer sañа Trw, Saatter vid Gud vier verdum nu.

11. Eg trwe, ad allt Mañlegt Holld, Ei ligge jafnañ Daudt i Molld, Helldur upprijse a Efsta Dag, Eilijft Lijf fær og Tignar Hag, Hiaa Gude Dyrd i Himna Vist, Hreppum ætijd med JEsu Christ.

12. Hver sem Trw þessa hefur traust, Hañ er i Guds Naad Efalaust, Polugur giarnañ giorer saa, Goodverkeñ mest sem orka maa, Trwar Grundvollur Guds Son kiær, Gief þessu jafnañ holldum vær.

Añar Lof-Saungur af Trwñe.

Med Lag. Halltt oss Gud vid þitt hreina Ord.

VJer trwum aa Gud Eiñsañ, Eiñ Fodur Almaattugañ, hver i Upphafe Himen og Jord, hefur skapad fyrer sitt Ord.

2. Og aa DRotteñ vorn JEsum Christ, Eingieteñ Guds Son er hañ vijst, Fyrer Upphaf af Fodurnum, Fæddur, og i Dyrd jafn honum.

3. Sem af helgum Anda eiñ, Er gieteñ heilagur og hreiñ, Hañ fæddest Madur af Maria, Meydoomé heñar þad ecke braa.

4. So hañ leyste af Syndum oss, Saklaus foornfærdur var aa Kross, þa Pontverske Pilatus ried, Piindur, Daaeñ og Jardadur med.

5. Til Helvijta hañ nidur stie, Hertekna sijna frelsade, A Pridia Deige DRotteñ vor, Fraa Dauda reis, Su Tign var stoor.

6. Af Heime upp til Himna stie, hædstur Kongur Almaattuge, Situr vid Fodurs hægre Hønd, hañs Stioorn vardveiter oll Christeñ Lond.

7. A Efsta Dege med Eingla Hird, aptur kiemur med mestu Dyrd; Lifande og Dauda hañ dæma mun, af DRottne sær þa hver sijn Laun.

8. Trwum og Helgañ Anda aa, af hverium Ritning

Ritning saññlega, Og hrein Kieñing oll komeñ er, Christne hañ huggar og upplyser.

9. Almeñt Kyrkia er ein aa Jörd, Utvaleñ nyfædd Christi Hiord, Christs Arf Gaafur og Ast-Verk hañs, Eiga þeir Heilogu til Sañs.

10. Soñ Fyrergiefning Syndaña, Er i Sofnude Christeña, Af Myskun Guds og milldre Naad, Maña Verk ei forþiena það.

11. A Dooms Dege upp aptur riis, allt Mañlegt Holld, su Von er viis, Gloggvañ Reikning uñ Giorder og Maal, Gude sierhver þa gialda skal.

12. Eilijft Lijf Dyrd og Fognud faa, Froomer Guds Christner aller þa, Med Dioflum faa Gudlauser Gioll, Griñar Kvaler og eilijfañ Elld.

13. Fyrer hañ Grundvoll gief þu oss Gud þijna Naad og Sañleiks Lios, Christ og hañs Ord so elskum vier, Og erfum Dyrd med sialfum þier.

Ut af Drotteñlegre Bææn, Fader vor,

Psalmar og Lof-Saungvar.

D. Marth. Luth.

Fader vor sem aa Himnum ert.

FAder vor sem aa Himnum ert, oss hefur ollum boded hert, Brædrum ad vera og bidia þig, Bææn vor þvi er þier þægelig, Hiaalp so bidium af Hiartans Root, Huglaust ei tale Tungañ fliott.

2. Helgest þitt Nafn O HErra kiær! Hrein Ord þijn gief ad holldum vær, Og heilaglega lifum hier, lijka sem þijnu Nafne ber, Vid Fals-Kieñin-

gu oss vernda þu, Vieludu Foolke aptur sinn.

3. Til vor kome nu Riike þitt, og halldest siidann æfenligt, Sa helge Ande sie oss hiaa, sijnar Gaafur laate oss faa, Brioot Diofuls Vallid og Heipt i Heim, hliif þinne Christne fyrer þeim.

4. Verde a Jordu Vilie þinn, Eins sem a Himne hvert eitt Sinn, Hialp oss i Neyd ad hafa Pol, hliidnum ad vera i Sælld og Kvol, Hollds og Bloods Girnder hept og brioot, Hver þijnum Vilia giorer aa moot.

5. Gief oss i Dag vort Daglegt Braud, DRottenn bæt alla Lijfsins Naud, Hliif oss æiid vid Ofride, Upphlaupum, Soott og Hallære, so ad vier hofum værann Frid, Vijl og Agyrne skiliunst vid.

6. Forlaat oss vora Sok og Synd, so hun ei hrygge vora Lund, Sem giarnann þeim tilgiefum vier, sem giordu oss moot og stygdu hier, Laat oss vid alla liwfa siaast, lifa i Samlynde og Ast.

7. Ei leid þu oss i Freistne inn, þa oss aasæker Ovinurenn, aa Vinstre og aa Hægre Hlid, hanns Svik ad standast veit oss Lid, Med Heilags Anda Hiaastod mest, og hreinne Trw vidbwner best.

8. Fraa ollu Illu oss frelsa þu, Faarleger Tijmar eru nu, Leys þu oss fraa eilijfum Deyd, Og hugga oss i sijdustu Neyd, Gief oss þa hæga Hvijldar Stund, Hond þijn take vid vorre Ond.

9. Amen, So verde, wtþijdest, Ætijd styrk oss i Trwnne mest, So ad alldreige efum vier, um

hvad

hvað vier hof..m beded hier, uppa þitt Nafn og Orded trw; aller seigium vier Amen nu.

Eñ ein Fader Vor,

Maa syngia so sem, Heyred' þau Tiju Heilog Bod.

FAder vor sem a Himnum ert, So hefur Christur oss kuñgiort. Vier erum Born þijn elskulig, Aller sem trwum riett a þig, Kyrieleis.

2. Helgest þitt Nafn a hverre Tijd, hia ollum þijnum Christnum Lyd, a Jordu añad Nafn eckert er, J hveriu hoolpner verdum vier, Kyrieleis.

3. Þitt Rijke kome og hia oss sie, Ande þiñ þidone Christneñe, So ad i Arf-Lande oll þijn Born, Ætijd lofum þig Fodur vorn, Kyrieleis.

4. Þiñ Vilie verde oss ætijd hia, eins a Jordu sem Himnum a, Hollds Gyrnd vor oll er Heimsk og vond, hvar og giorer jafnañ Synd, Kyrie.

5. Gief oss i Dag vort Daglegt Braud, og oss med þijnu Orde sed. Hvar af i allre Hrygd og Kvol, Huggun þiggium i vorre Saal, Kyrieleis.

6. Fyrergief vora Sekt og Synd, Send þu oss Heiptarlausa Lund, ad forlaatum af Hiartans Root, Ollum þeim oss giora a moot, Kyrieleis.

7. J Freistne þu oss ecke leid. O! Gud forda oss þeirre Neyd, Med Myskun þiñe hlijf oss hier, So Himna Vist ei missum vier, Kyrieleis.

8. Leid oss fra ollum Eymdum þeim, astrijda oss i þessum Heim, Ad eckert skade oss a Jord, erfum Fognud og Himna Dijrd, Kyrieleis.

9. J hædstu Neyd þa Hollds vid Saal, Hiervist
Iendar

endar og ſkilia ſkal, Med þiñe Naad vor vitia þu, vernda og hallt vid rietta Trw, Kyrieleis.

Eñ eiñ Bœnar Pſalmur af Fader vor.

Med þad Lag, Hallt oſs Gud vid þitt hreina Ord.

FAder ꝏ Himnum HErra Gud, Hiaalpareñ trwr i allre Neyd, heyr mig uppꝏ þitt Ord og Eid, J JEſu Nafne eg þig bid.

2. Veit oſs þijn Ord og Andar Styrk, epter Villd þiñe greid vor Verk, Geym vora Heilſu og gief oſs Braud, gooda Vine og um̃ Landed Frid.

3. Leys oſs fra Syndum, Dioſle og Deyd, Lijkamans og Andar Neyd, Valld, Dijrd og Rijke viiſt er þitt, 'vel laattu endaſt Lijfed mitt.

4. Uppa þau Ord ſie Amen tiaad, auk vora Trw med þiñe Naad. Pu ert alleina Fader miñ, Laat mig og vera Arfa þiñ.

Eñ eiñ Bœnar Pſalmur af Fader vor,

Med þad Lag, Adams Barn Synd þijn ſo var ſtoor.

FAder vor ſem ꝏ Himnum ert, heyr þu Neyd og Mootlæte vort, ꝏ þig alleina kollum, J Sañleika og Anda med, Eins ſem oſs Son þiñ Chriſtur ried, bidium af Huga ollum. Pu ert Fader, vier Borneñ þijn, Pu ꝏ Himnum, vier Adams Kyn, erum i Eymd ꝏ Jordu, Pvi ſiꝏ ofañ med Aſt og Naad, ad trwum riett og vonum þad, fyrer Chriſt hoolpner verduni.

2. Pitt Nafn alleina heilagt er, Oſs Chriſtna laat þad iafnañ hier, Heidra, Heſia og virda, Fyrer

er þiñ Son vorn Frelsara, Fader vertu oss ætijd hiaa, vid Synd og Villum forda. Jll Volld O-Vina aftak nu, Ad i Kiærleik og riettre Trw, til vor koine þitt Rijke, Blessad, Flecklaust þier þockn-ast þad, Þvi gief oss Heilags Anda Naad, ad lif-um so þier lijke.

3. Verde þiñ Vilie, ecke vor. Veit oss Bæn þessa Fader kiær, Þvi þu eiñ ert vor HErra, Allt aa Himnum er hlijded þier, hialp oss ad jafnañ kyñum vier, aa Jordu eins ad giera, Allt er þad vondt sem ei þu villt, eñ Holld og Blood æ gyrnest Illt, Þad vitum vier og jaatum. Gief ad þier fylg-ium giarnañ riett, giorum þad æ sem hefur þu sett, Af vorum Vilia laatum.

4. Miög geingur oss i Heime hart, hvern Dag vantar oss Arma margt, vora Biorg villt þu giefa, Þijn Millde sedur þurftugt Lijf, Þu veiter Saalum Vernd og Hlijf, Þvi eigum þig ad lofa. Gief oss i Dag vort Daglegt Braud, Dramb, Agyrnd, Sorg og Hwngurs Naud, laat þu fiærre oss vera, Hollded mette þijn millda Hond, med þijnu Orde foodra Ond, Ast þijna ad kuñgiora.

5. Fyrergief þu oss Fader vor, Fiolda Synda og Breteñ stoor, Sem vier Daglega viñum, Gief ad ydrunst af ollum Hug, Jllgiorder vorar hotum miög, Og vel vid skiliast kyñum, Og fyrergiefum ollum þeim, Sem oss moodga, ad hier i Heim vid eingañ Osaatt hofum, helldur Kiærleik og hreinañ Frid, holldum epter vors Fodurs Sid, ad heid-rum hañ og lofum. 6. HErra:

6. HErra: Oss liggur a þvi frekt, ad þu giefer oss Frid og Spekt, J Samvitsku og Huga; Vid Ord þijn bart ad holldum oss, hvad nær sem kiemur nockur Kross, Kyñum hañ yferbuga. hialp oss Fader so Freisting nein, Fra þier ei leide Bornen þijn, J Vantrw Synd nie Villu, Diefuls, Heimsiñs og Holldsens Raad, hindra og eyd med þiñe Raad, Frels oss fra ollu illu, Amen.

Ut af Skijrneñe.

Lof-Saungur af Sacramenti Heilagrar Skijrnar.

Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

SO elskade Gud auman Heim, ad einka Son siñ gaf hañ þeim, Ad aller sem trwa a hañ Eiñ, Eilijft Lijf hafe, Ei tapest neiñ.

2. JEsus Christus vor HErra kiær, Kom Heimenum til Mysku ar. Sijnum Postulum sialfur hañ, Sagde Hialpræde Lærdoom þañ.

3. Nema hver eiñ Endurfædest, af Vatne og Helgum Anda vijst, J Guds Rijke kañ eige sia, Jñ ad ganga, Og þad ad sia.

4. Holldlegt er allt af Hollde fædt, Hialpanst Bolvad ef ei er bætt. Hvad Andeñ fæder Andlegt er, Endurfæding su Riettlæter.

5. Þvi fared wt uñ allañ Heim, til allra Þioda kieñed þeim, Fridar Lærdoom og Fognud þañ, Fullnadar Lausn eg ollum vañ.

6. Hverier sem þiggia þesse Raad, Þeim skulud

veita

veita Skijrnar Raad, J Nafne Fodur og Sonar, Og Anda Guds sem allt helgar.

7. Eins sem eg hefe ydur sett, Allt kiened heim ad hallda riett, J Trw Kiærleik og Christnum Sid, Kvol og Hormung ei skielfest vid.

8. Hoolpeñ skal vera hver og eiñ, sem hefur Trw og helga Skijrn. Hver ei hefur þa Trw og Traust, Tapadur verdur Endalaust.

9. Siaa, Eg vil ydur vera hiaa, Veda og Dioste frelsa fraa, Allt þar til Verolld Endast aa, Eilijft Lijf skulu hier þa faa.

10. Vor HErra JEsus vardveittu, Veyka Christne i riettre Trw, Leys oss fraa allre Andar Neyd, J Himna Frid og Fognud leid.

Eiñ Bænar Psalmur ad syngia þa Born eru Skijrd.

Med Lag, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

Þu varst fyrer oss eitt Ung-Barn, O JEsu HErra Naadargiarn. Af hreiñe Jomfrw fædd ur ert, Foolk þitt hefur so hoo'ped giort.

2. Ungborn hefur þu ei forsmaad, A Funde þijn um feingu Naad, Yfer Borneñ hefur þu Hendur lagt, Blessad þau, Fadmad og so sagt.

3. Lated Born meiga til mijn naa, meined þeim ei miñ Fund ad faa, Himnarijke Eign þeirra er, og allra sem eru þvilijker.

4. Þetta Barn hier Befalad sie, Blijde JEsu vor Lausnare, J þijna Christne þad iñ leid, Þyrm og frelsa fraa allre Neyd.

5. Æfiid bliif hvi med Einglum hijn, Fra Olucku Slisum og Pijn, Med hiñe Ast og Millore Naad, Myskuna hvi og Blessa had.

6. Veit hvi med Alldre Voxt og Spekt, Ad verde bliited hier og heckt, Og life hier Heilaglega, Hia hier sijdar Æfeñlega, Amen.

Ut af HErrans JEsu Kvolldmaaltijd.
Um Gagn og Nytsemd, og rietta Tijdkan þess Haaleita Sacramentis.

Ma syngia so sem, Adams Barn Synd hijn so var stoor.

VOr HErra JEsus visse þad, var þa hans Tijma komed ad, Vid Verolld skilia skyllde, Til Bords hia Læresveinum sat, med sijnum Paaska-Lambed aat, A hvi sijdasta Kvollde, Sagde þeim mig nu laungar miog, Med ydur þess ad neyte eg, Fyrr eñ Pijsl aa mig take, Upp fraa þessu ei eta vil, Af Paaska-Lambe þaangad til, Ad komed er Guds Rijke.

2. A þeirre Noott sem svikeñ var, Son Guds fyrer þeim Hugxun bar, Fraa Trw so fielle eige, Eitt Testament þeim iñsette, J Hond sier took Braud, þackade, braut þad, Gaf þeim og sagde, Taked, Eted, Pad er mitt Holld, A Krossens Trie fyrer ydar Giolld, wtgiefed aa ad vera, Aller sem trwed ad eg er, Ydar Lausnare, Pad skulu þier, J mijna Miñing giora.

3. Eins þa Kvolldmaaltijd endud var, Ostyrkvum þeim til Huggunar, Sitt Sacrament fullbygde,

bygde, Ad honum allDrei hverfe fraa, hañ took Kaleik og Þackar þa, Gaf þeim hañ og so Sagde: Drecked af þessum aller þier, nytt Testament mijns Blods þad er, Sem wthellest fyrer ydur, Til Synda Lausnar eg Saattar Heim, So opt þier drecked af Kaleik þeim, Miñest þier mijn þar medur.

4. Lijka sem Gud aa eiñe Natt, Øllum Frumburd i hverre Att, Uñ Egypta Land eydde, Forsugum Konge Pharao, Fleygde nidur i Rauda Sioo, Og allt hañs Herlid deydde. Hañ sette Paaska Haatijd þa, Hañs Stoormerke ad miñast aa, Øll Piood ad þacka kyñe, Af Prældooms Hwse hefur veitt, HErrañ þeim Lausn, wr Voda leidt, A þurrum Siaafar Gruñe.

5. So hefur Christur fyrer sitt Blood, i Skijrneñe af siñe Piood, Dreckt øllum Andar-Voda, Handskrift Samvitsku særande, Med sier feste aa Krossens Trie, Vañ Synd Vijte og Dauda, So a miñunst þad aller vier, Ad Paaska Lamb vort hañ ordeñ er. Eitt Sacrament iñ sette, Hvar oss i Braude Holld sitt fær, Hañs Blood i Vijne dreckum vær, Af DRottens Orda Almætte.

6. Hver þad Braud etur sem hañ gaf, Og HErrans Kaleik dreckur af, Christs Dauda skal kuñgiora, Ad JEsus Guds Son galt aa Kross, og giorde noog til Lausnar oss, aa sier bætte Synd vora, So Gud er oss Nadugur nu, Nær vier hofum aa þessu Trw, og vid Skijrn vora blijfum, Elskuleg Guds Børn erum þa, Arf Himnarijkes me-

igum fâ, med Frid og Fognud eilijfum.

7. Hver Mañ proofe sig sialfañ vel, Sacramentum þa þiggia skal, so hañ sitt Hiarta þecke, hvert hañ Trw rietta hafe vijst, og hreina Eisku so hañ sijst, Ostatt og Vantrw flecke, So Dooms Afelle ei ete sier, af þvi hañ ecke adgreiner, Lijkama sijns Lausnara. Allra Synda þvi ydrast æ, Og alvarlega hverfa fræ, sijdañ Guds Vilia giora.

8. Hier med skulum sem blijdeñ Born, Himneskañ Gud og Fodur vorn, af ollum Hug akalla, Fyrer JEsum Christum Soneñ siñ, sem æ Krossenum Lijflaateñ, leid noog fyrer oss alla, Med Heilags Anda Hialp og Nꝛd, hañ styrke vora Trw, so ad, lifum epter hañs Orde, J Eisku, Samlynde og Sid, sijdañ giefe oss eilijfañ Frid, vid Andar Boda forde.

Hymn. Pange Lingva.

TUnga mijn af Hiarta hlioode, um̃ Helgasta Lijkama þañ, og Kreptugasta Christi Blooded, Sem Kvittun ollum Heime vañ, Kongur hædste, Lydeñ leyste, Lijfs Avoxtur giordest hañ.

2. Oss var giefeñ, Oss var fæddur, af Hreinustu Jomfrw sa, Medañ i Heime hier var staddur, Hialpar Veigeñ leidde æ, Efe sijna, so liet dvijna, sierhver Skiepna undrast mæ.

3. Noott seinustu sat ad Borde, sialfur Christur Brædrum med, Mynduga þa Maaltijd giorde, ad mætte fylla Logmaaled, Med Hondum hreinum Læresveinum, sig til Fædu giefa ried.

4. Holld

4. Helld i Braude, Blood i Vijne, baud ad være Christur kiær, Po þad ei fyrer Skilning skijne, Skynsemd Mañs þvi ecke nær, Trw alleina, Hiartad hreina, hier nooalega stadfest fær

5. Helgedoom so haxan aller, heidra skulum allan Tijd, Gamla Logmaals Foorner falle, fylgium NRottens nyum Sid, Trwen mæta, mun vel bætá, Mañvits Skort hia Christnum Lyd.

6. Señum Gude Son Gietanda, og Syne gietnum fyrer Upphaf, Og Huggaranum helgum Anda, Hver þeim bædum kiemur af, Æ skal syngia sierhver Tunga, saña Dijrd, Heidur og Lof.

Ut af Lykla Vallde Christelegrar Kyrkiu, Og Heilagre Aflausn.

Maa syngia sem, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

DRotten seiger: So Sañlega, sem eg lifi æfeñlega, Ei vil eg Dauda Syndugs Mañs, helldur Ydran og Saaluhiaalp hañs.

2. Postulum sijnum Christur baud, Prediked Gudspioll allre Piood, Seiged þeim Aflausn Syndaña, sem ydrast, trwa og aflaata.

3. Þeim sem forlaated Syndernar, Sañlega skulu tilgiefnar, Hverium sem vid þær hallde þier, hia Gude eru þeir Ofvitter.

4. Laust skal þad allt sem leyse þier, lijka bunded hvad binded hier, Paa Himna Lykla hafed a Jord, Hverier sem mitt kieña Lijfsins Ord.

5. Þeim þier kuñgiored þetta traust, þaa hefe eg med Dauda leyst, Og trwa ydar Vitne vel, Þeir

eru Leyster af Synd og Kvøl.

6. Pa Kvittan les oss Kiennemañ, Christur leyser oss fyrer hañ, Hreinsar af Synd og helgar Meñ, Hañs er so Verkfære Pienareñ.

7. Po morg sie Søk og Syndeñ stoor, samt er forlaateñ, kvitt og klaar, Fyrer Aflausnar Afl og Riett, Pvi af Guds Syne hun er iñsett.

8. Yfer þeim Prestur hefur Hond, HErrañ þañ leyser af allre Synd, Med sijnu Bloode sialfur þvær, sa þvi riett trwer, Kvittan fær.

9. Heilagt Lykla Valld þeidra skallt, hier bindur þad og leyser allt, Soñ Kyrkia þad aa Sijdu ber, sem JEsu Christi kiær Brwdur er.

10. Hvern Syndeñ kvelur og særer fast, J Samvitskuñe orvinglast, Med Trw Aflausnar leita skal, Lijkneñ so huggar best auma Saal.

11. Heidur og Lof sie HErra þier, Heilaga Af-Lausn iñsetter, Lyd þijnum Naad og Giæsku gief, Gyrnunst vier ei oñur Aflaats Brief.

Ending Catechismi.

Med Lag, Adams Barn Synd þijn so var stoor.

VJer bidium þig O! JEsu Christ, J vor Hiørtu vel iñrætist, þijn kroptug Kieñing hreina, Vier jaatum Synd og Veikleik vorn, vilium þo giarnañ vera þijn Born, og þocknast þier alleina, Send oss nu Naad og sæta Ast, so Hiörtun mætte uppfyllast, Med Trw og Kiærleik klaarum, Heilaglega so lijke þier, Lifa og deya, ad ersum vier, Frid med Frelsara vorum.

* * * * * * * * *

Þridie Part=
UMPessarar PSALMA BOOKAR, Nockrer sierlegustu Davids Psalmar.

Fyrste Psalmur.

SAell er sa Mañ sem hafna kañ, Hreckviijs-
ra Maña Raade, Og Syndugra Veige
alldrei añ, ei sat hiaa Skiemdar Haade,
helldur med Vilia Hug og Maatt, Hreinferdug-
lega Dag og Naatt, ad Guds Løgmaale gaade.

2. Sa Madur eins og Eyk sw er, uppvex hiaa
Vatna Straume, aa siijnum Tijma Allden ber, ei
fellur Lauf nie Bloome, Allt Gott sem hañ vill haf-
ast ad, honum mun ætijd veitast þad, Farsællega
frañkome.

3. Þeir Glæpa Veige gaanga aa, Guds Raad-
um ecke hlijda, Audnu þviliikre alldrei naa, Afelle
helldur lijda, Eins sem þa Fis aa flatre Jord, fe-
ykia Storm-Vidre hvøss og hord, uñ ymsar Alf-
ur vijda.

4. Illgiarner kuña ecke þvi, Uppreisn i Doome
hlioota, Sañra Guds Vina Søfnud i, Syndug-
er Kiørs ei nioota, Eñ goodra Maña greider Veg,
Guds Raad og Myskun æfeñleg, Raanglaatra Le-
id mun brioota.

5. Fodur Syne og Anda sie, Ædst Dijrd um̃ Jord og Himen, Eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ, Kieñ oss ad hallda Christ⸗ eñ Sid, Kvittast og skilIast Synder vid, Sa þad vill synge Amen.

Same Psalmur med ødru Moote wtlagdur.

Ton, Konung David sem kiende.

SÆll er sa Madureñ mæte, Meingiørnum sne⸗ ider hiaa, Og vandlega vijkur Fæte, Vegum Syndugra fraa, og stendur þar ecke aa, Hatar Drepsoottar Sæte, eñ sæker med Lijtelæte, Guds Ord sem mest hañ maa.

2. Lijkur þeim Vidnum væna, sem vex i Læki⸗ ar Hlijd, Sem Giæsku Kiarnañ græna, giefur at siñe Tijd, Ei følna Laufeñ friid, Hvad sem hañ hellst skal þ'ena, Hamingiañ vill þad liena, Er farsællt fyrr og siid.

3. OmillDer ei so giordu, eige so þeirra Bloom, þeir fiwka sem Fis a Jordu, Fidur og Hysme voom, Þvi Æfeñ var ecke froom, Raungloater Riettëñ herda, eñ roseñ mun Samþyckt verda, þa Heilag⸗ er hallda Doom.

4. Gud mun vijst giørla kieña, Gotur og Leid⸗ er þær, sem hiner Riettlaatu reña, reynum þad aller vær, ad blessar hañ Borneñ kiær, OmillDra Bra⸗ uter breña, Braatt mun hañ Hoopeñ þeña, eyda med øllu nær.

5. Lof sie þier Fader froome, Frægur Gud aarla og

og ſijd, Syne Guds aukeſt Soome, ſwngeñ æ hv-erre Tijd, ſo ſem Verolld er viijd, Heilogum Anda hlioome, Heidur med ſætum Roome, Lofud ſie Preñing þijd.

Añar Pſalmur.

Mæ ſyngia ſem, Sæll er ſa Mañ ſem hafna kañ.

HVar fyrer geiſiſt Heideñ Piood? Heimſkt Raad vill Foolked efna, Søfnudur Konga ſamañ ſtood, ſett var Hofdingia Stefna, Meſta er þeirra Maal til Sañs, J moote Gude og Chriſte hañs, Urſkurd þeñañ æneſna.

2. Briootum viet þeirra Bønd i ſmætt, burt ſkulum Oke kaſta, Himna DRotteñ þær hæder brætt, Heiting þeirra mun laſta, Skaparans Reide ſkielfer ſlioott, Skynſeme þeirra Valld og Proott, J Heipt mun æ þæ haſta.

3. Yfer ſitt helga Zions Fiall, ſett hefur mig og valed, Rædar Kongur ad kallaſt ſkal, Kieñing æ Hond mier faled, ſiælfur Gud vid mig ſagde bert, Son miñ kiæraſte eiñ þu ert, J Dag hef eg þig aled.

4. Odlaſt ſkolltu med Oſk af mier, J Arf þiñ Heidna Lyde, Sierhver Heimſins Ende er, Þijn Eign ſkylldug hier hlijde, Med Jaarn-Sprota þær aga ætt, og allañ brioota þeirra Mætt, Lijka ſem Leyrſins Smijde.

5. Veralldar Kongar vited nu, vel ad Kieñing ad giæta, Doomurum Jardar Dygd er trw, DRotteñs Uñvondum ad ſæta, Pioned DRotteñe af Hræðſlu hier, Med hreinum Otta ſkyllduſt hier,

þier, Ydur i honum kiæta.

6. Blijdked Soneñ vid HErrañs Heipt, Hlijfd veiter ydur mesta, So verde ei af Veige steypt, Vørn eingeñ kañ ad bresta, Brœde hañs þa breña skal, Blessa mun hañ og vernda vel, Alla þa œ hañ treysta.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dyrd uñ, etc.

Pridie Psalmur.

Med sama Lag.

O Gud miñ Ovin margur er, Moote mier Upphlaup æsa. Ønd miñe segia þetta þeir, Piñ Gud vill þig ei leysa. Hiælpar-Skiølldur ert HErra miñ, J Heidur sem mig setter iñ, Mitt Hofud munt uppreysa.

2. Hliood miñar Bænar heyrde Gud, af helgu siinu Fialle, Eg lœ og svaf, Po vaknade vid, varnade Gud mier Falle, Vid Pusund Mañs ei kvijda kañ, Po kryngc uñ mig Einsamañ, Med Heipt ar Huga aller.

3. Statt upp, Hiælp mier, O! HErra kiær, Hver mig alldrei Forlijtur. Ovine mijna alla slær, Orku Gudlausra brytur, Hiœ þier Einum er Hiœlpeñ traust, HErra: Pijn Blessan Efalaust, Pijnum Lyd alldrei þrijtur.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

13. Psalmur.

Mœ syngia so sem, Sæll er sœ Mañ.

HVad leinge Gud mier gleymer þu, giorsamlega til Enda? Og hversu leinge ætlar þu, Asioonu

fræ

fraa mier venda? Hvad leinge Raad eg hugsa skal, J Hiarta mijnu þronga Kvol, Allañ Dageñ eg kienda.

2. Hvad leinge skal sa hatar mig, Hafeñ yfer mig vera? Siaa þu þad braatt eg beide þig, Bænheyr mig Gud miñ HErra, Upplioома þu nu Augu mijn, Asioonu lyse Huggun þijn, Dauda-Svefn þa mun þverra.

3. Ad hælest ei miñ Heiptar Mañ, Hærre mier verda næde, Veit honum ecke Vilia þañ, Ad viñe mig med Bræde, So glediest ei vor Hoofe haatt, Hiaa honum ad eg ligge laagt, Metande Mañleg Giæde.

4. Mijn Von alleina er þar aa Ast fiña þeir þijn leita, Mitt Hiarta gledst vid Huggun þa, Hiaalpar villt eingvum neita, Giarnañ syng eg þvi Gude Dyrd, Giæska su vijdt ad verde skijrd, Mier ried hañs Myskun veita.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

14. Psalmur.

Maa syngia sem, Aller Guds Pioonar ashuged.

DVitra Muñur seiger so, Sañañ Gud jaatum vera, Hiartad er fullt af Otrw þo, Oll Verk þad Opeñbera, Eingeñ er þeirra Hegdan hrein, hun er fyrer Gude Andstygd ein, Ei Eiñ kañ gott neitt giora.

2. Af Himnum DRotteñ sialfur saa, Sierhver Born allra Maña, Yferskodade alla þa, Ef

nockur mætte fiña, Sem riett Alvara a þvi er, Epter Guds Orde ad breyta hier, Og Vilia hañs villde fiña.

3. Þar var eingeñ a riettre Braut, Aller Afvega fooru, Ad sijnum Vanda sierhver laut, Sider Gagnlauser voru, Eingeñ þeirra gott giorde þa, Grunudu flester Verkeñ þau, Þeck Gude sem þeir kioru.

4. Hvad leinge vilia Vonder Meñ, Villu Þyngslum upphlada, Eta þar fyrer Almwga miñ, Ala sig med hañs Skada. Þeir trwa ecke a Eiñ Gud, Ei bidia hañ i siñe Naud, Sig vilia sialfer stoda.

5. Lund þeirra er þvi alldrei kyrr, ætijd skielfur af Kvijda, Gud hia Riettlatra Bornum byr, Sem Bodum hañs trwa og hlijda, Þier Ovirded hiñs Auma Raad, Ad ollum hañs Ordum giored Haad, Millde Guds munt þu lijda.

6. Hver mun þeim auma Jsrael, Af Zion Blessan veita? DRotteñ mun Foolked frelsa vel, Faangelse þeirra brioota, Þad mun hañ giora fyrer siñ Son, So glediast meige Jacobs Kyn, Og Jsrael Fognud hlioota.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

23. Psalmur.

Med Lag. Sæll er sa Mañ sem hafna kañ.

HErrañ sialfur miñ Hirder er, Hañ mun mijn allvel giæta, Og hvad Gott sem eg þarf hier, Ei lætur hañ mig brioota, Haga gooda mier veiter vel,

vel, Vaxa liet heilnæm Gros þar til, Siña Heilagra Orda.

2. Hreinum Votnum hañ hiellt mier ad, hvad best mig mætte næra, Hañs Ande viist þad Heilagur var, Sem Huggun vill mier færa, Sañañ Lijfsens mier synde Veg, Siña Bodorda ad giætte eg, Og liet mig Nafns sijns niota.

3 Eg blijt ad gænga uñ Hrygdar Dal, Eg hirde ei Olucku kvijda, Po Offookn Hörmung og allskyns Kvol, J Heime verde ad lijda, Æ jafnañ þu ert mier nær, Og er þiñ Stafur mijn Huggun kiær, A Ord þijn eg mig reide.

4. Fyrer mier hefur bwed Bord, Moote þeim mig æsækia, Mitt Hiarta þvi vel huggad vard, Hofud mitt smurdet lijka, Oleo, þad var Ande þiñ, Allvel þu skeinker Sælu mijn, Og sañañ Fognud mier synder.

5. Giæska þijn Gud, Og Myskun mier, Mun uñ Æfe med fara, Og Vist mier eilijf ætlud er, J Hwse Guds ad vera, A Jordu er þad þier Christne kiær, Epter Daudañ eg verd þier nær, Hiæ Christe mijnum HErra.

6. Dyrd Gude Fodur og Syne sie, Samt med Heilogum Anda, so sem hun var ad Upphafe, Oss virdest Næd ad senda, Svo giætum hañs Veige geinged æ, Grandad fæ Synder ei Sælu þa, Laat oss æ Himnum lenda, Amen.

25. Psalmur.

Ton, Natturañ öll og Edle Mañs.

O Gud

O Gud mig laangar epter þier, Ei læt verda til Smæmar, So Ovin glediest ei yfer mier, A þig mijn Saala vonar, Hver sig i Pijn, Helldur til þijn, Hañ verdur ei til Skañar, Svikrædes Piood, Sem lastar Gud, Svijvirdest mykłu framar.

2. DRottenñ vijsa mier Lijffens Leid, Læt ei afvega reika, Pañ hreina Lærdoom hallt mier vid, Og Hiaalprædes Sañleika, Pu ert miñ Gud, Eñ eg i Naud, A þig Daglega kalla: Gud miñstu mijn, Fyrer Myskun þijn, Sem varer uñ Eilijfd alla.

3. O HErra miñstu ei aa mijn Brot, Eg hef Syndgad so stoorum, Og giort þier Fader margt aa moot, J mijnum Ungdooms Arum, Nu miñstu mijn, Af Myskun þijn, Mier allt þad fyrergiefa, Pijn Naadeñ best, Og Milldeñ mest, Medaumkan virdest hafa.

4. Vor Gud af siñe sætu Naad, Synduga til sijn leider, Peim Aumu giefur riettast Raad, Raundeprum Veigeñ greider, Æ færer hañ, Ydrande Mañ, A Sañleiks Braut so gooda, Og Lijffens Veg, Fraa Villu Stig, Voludum lætur biooda.

5. Guds Veiger eru Giæskañ ein, Giorvallañ Sañleik boda, Peim sem hañs ydka Ordeñ hrein, Og þañ Saattmaalañ gooda, Nu bid eg þig, Pu naader mig, Nafns þijns Helgasta vegna, Neyddum i Pijn, Naakvæmust þijn, Naadeñ virdest mier giegna;

6. Hvern

6. Hvern Gud hefur fyrer Augum sier, J Raad mun hañ framleida, Pañ Veg sem DRottne þeckur er, Pa bijr Saal i þvi gooda, Þess sama Mañs, Og Sæde hañs, Skal sitia Landed besta, Guds Leyndar Raad, Og Saattmaals Raad, Sæ fær riett ad Hugfesta.

7. Mijn Hugskots Augu HErra Gud, Horfa a þig so Tijdum, Vona Lausnar frä Lost og Naud Langvarande Astrijdum, J Diofuls Noot eg feste Foot, Falskur hvade mig veida, Eñ þu muñt mig, Þvi eg bid þig, Ur þessu Nete greida.

8. Snw þier til mijn og Myskun veit, Mykel er Hiartañs Pijna, Leid mig wr þeirra Angist wt, Og allijt Vesolld mijna, Myskuna mier, Mijnar Synder, Af Millde villt forlata, Oviner mijn, Af Jllsku sijn, Og Offstæke mig hata.

9. Vardveittu mijna aumu Aund, So ei verde til Skamar, Eg trwe vijst þijn Hlijfdar Hond, Hialp veite mykla framar, Gud Athvarf mitt, Vid Orded þitt, Einfalldañ lat mig blijfa, Vænande eg bijd, Virdst þijnum Lyd, Vid langre Angist hlijfa.

Siøtte Psalmur.

Ton, Sæll er sa Mañ sem hafna kañ.

HErra Gud i Heipt ei hasta a mig, Hirtu mig ei med Bræde, A Ostyrk mijnum aumka þig, Afslaus Bein mijn so græder, Hvad leinge Ønd mijn skielfast skal, Skiptu um og frelsa mijna Saal, Hiälpe mier þijn Huggiæde.

2. J Dauda miñest eingeñ þijn, Ei þackar neiñ i Wijte, Lweñ af Hormung Hvijlu mijn, Sierhveria Nott eg væte, Mynd miñe Angist eydde miog, Ellelegur þvi syndest eg, Margvijsleg Kvøl mig græter.

3. Jllvirkiar færder aller burt, Angurs mijns DRotteñ giætte. Grætbeidne mijna hefur heyrt, Huggun og Lid mier veitte, Af þvi skielfest hver Ovin miñ, Aptur snwe med rodna Kiñ, Miog skiott sijn skamast mætte.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

31. Psalmur.

AF Þier HErra hef eg nu Von, Hiaalp so yfer mier eingeñ Smaan, Æfeñlegana blijfe, Frelsa þu mig, þess beide eg þig, Þitt Riettlæte mier hlijfe.

2. Vænheyr þu mig med Millde nu, Myskunar Eyra til mijn snw, Flijt þier Fullting ad veita, Eg stend og bijd, J stoorre Neyd, Styrks hiaa þier Einum leita.

3. Vert þu miñ Gud og orugg Hlijf, Ellijfe Skiool miñe Ond og Lijfe, Veit þu mier vel ad strijda, Vid Ovin miñ, Þañ margañ siñ, Mootfallande mig vijda.

4. Hella mijn ert og Hiaalpar Mwr, Helgast Ord þitt miñ Skiolldur trwr, Heill mijn i øllum Vanda, Mier hiaalpar Gud, wr hverskins Neyd, Hver kañ mier moote standa.

5. Lyge og Roog eg hlaut af Heim, Hefur mier sett med Svikum þeim, Net og Snørur i Leyne, Af

Af hættre Kvol mier Hiaalpa vel, Hlijfd þijna so eg reyne.

6. Eilijfe Gud ei vijk fraa mier, Anda miñ befala eg þier, Medtak hañ þier til Handa, O! HErra trwr, Eymd allre wr, Leys m.g þa Lijfed Endar.

7. Af Hiartañs Grufie hata eg, Hveria sem kieña raangañ Veg, Eg vona a þig HErra, Pijn Naadeñ best, Mig gledur best, Mijn Angist vard ad þverra.

8. Pu aleitst mijna aumu Saal, Ovina Hønd mier sleppa skal, Eg stend a vijdu Stræte, Pu giefur af Naad, Pau goodu Raad, Og Gaang-Rwm mijnum Fæte.

9. Audsyn mier Naad miñ goode Gud, Geysseleg er mijn Sorg og Naud, Eg føina upp af Angre, Mitt Lijf og Saal, J Swt og Kvol, Siñ Krapt misser Oflaangre.

10. Pvi vallda Synder mijnar mest, Maatturen allur foreydest, Magnlaus i mijnum Beinum, wtgiordur mieg, A allañ Veg, Af stoorum Synda Meinum.

11. Ur Maata geingur illa mier, Ein Smaan Naagroñum ordeñ er, Vidbioodur Vinum lijka, Ef geing eg wt, Pa er þad Swt, Peir aller frar mier vijkia.

12. Peir hafa mier wr Huga svipt, sem honum er i Daudañs Dupt, Lagdur var fyrer longu, Sem broted Kier, Eg ordeñ er, wtsnarad nytt ad ongvu.

13. Marger af Illsku angra mig, Ad mier styngande hver um̃ sig, Osatt uppaa mig segia, Taka siin Raad, Einkum um̃ pad, Eg skule sem fyrst deyia.

14. Eñ eg fly HErra þa til þijn, Þu Einsamall ert Adstod mijn, Huggun og Hiaalp mier sende, Mijn Tijd og Stund, Eign Lijf og Ond, allt er i þiñe Hende.

15. Þeir Illu mest offækia mig, Af Hiartans Gruñe bid eg þig, Gud virstu mier ad giegna, leys þiaada Ond, wr þeirra Hond, þiñar Myskunar vegna.

16. Af Hiarta bid eg HErra þig, ad Haadung laat ei verda mig, I Angre aa þig kalla, hin vonda Þiood sem hæder Gud, Til Helviites mun falla.

17. Lyge-Muñar sem lasta gott, Lærande Fals Kieñing og Spott, Þeir skulu Maaled missa, Og eeke meir, aa moote þier, mæla kuña nie dreissa.

18. O Gud! hvad stoor þijn Giæskañ er, Þu geymer hana vel hiaa þier, og villt þeim sijdar veita, sem lijda Sorg, og Meineñ mørg, Myskunar til þijn leita.

19. Eiñeñ vardveiter alla þu, sem aa þig setia Von og Trw, þvi eru þeir i Raadum, Þijn Tialld-Bwd hreiñ, þaa hylur ein, moot Heimsens Slægdar Raadum.

20. Heidur og Lof sie HErra þier, sem hefur Overdugum mier, hiaalpad wr hørdum Raunum, Eñ gafst af Naad, Oruggañ Stad, eg bij gladur i þonum.

21. Eg sagde þegar allt gieck moot, ad þu hefd-
er mier skwfad wt, fraa þijnu Astar Auga, Graat-
ande bad, þu heyrder þad, þa fieck eg Huggun noga.

22. Aller Trwader elsked Gud, sem oss frelsar
wr hverskyns Naud, Einkum þaa honum hlijda,
Hofmooduger, sem hroosa sier, þeir hliioota Straff
ad lijda.

23. Þar fyrer hafed gladvært Gied, Gud vorn
fyrer hans Naad lofed, Aller sem epter honum, bijd-
ed um Stund, þvi ydar Ond, wr þrwngum leyser
Naunum.

24. Fødur Syne og Anda nu, Ædst Lof og
Dijrd af Huga og Trw, Syngium vier aller sam-
an, Veit þu oss Gud, Fylge og Frid, fyrer JEs-
um Christum, Amen.

34. Psalmur.

Ton, Christs er Koma fyrer Høndum.

LOf DRottne ad eg iñe, Ætijd mier skylldugt er,
Hans Dijrd i hveriu Siñe, helg sie i Muñe mi-
er, Mijn Saal i soñum Gude, sier jafnañ hroosar
þa, Odlarfer aa þad hlijde, Af þvi sier Fognud faa.

2. Virding vorum HErra, veite þier med mier
nu, Aller vier hefium hærra, hans Nafn af Ast og
Trw, Leitade eg Lids hiaa DRottne, Lijkneñ And-
svar mier gaf, Oll so mijn Piaaning þrotne, þar
mier stood Otte af.

3. Þeirra hañ eiñ aalijta, og a hans sækia Fund,
Asioonu mun ei lijta, Ooskæmd aa nockre Stund,

Pesse Biargarlaus beidde, Bænheyrde DRotten̄ han̄, Fliott honum Frelse greidde, fulla Boot Hormum van̄.

4. Einglar Guds um̄ þaa hirda, Sem Ottast DRotten̄ vel, Ølu þaa Faare fyrda, Fylgd þeim eg trausta tel. Smacked og lijted lijka, Liwsur hvad HErran̄ er, Sæl mun i Sælu vijkia, sem aa han̄ vonar hier.

5. Ottest Gud hædstan̄ HErra, Heilager aller han̄s, Audlegd kan̄ alldrei þverra, J nockru Gudlegs Man̄s, Skort munu Rijker reyna, og rata Hrongur sliott, þaa Guds leita alleina, Alldrei þraut nockud Gott.

6. Hlijden̄ Born hlijngad kome, heyred aa þetta Tal, Guds Otta sa er Soome, sem ydur eg kien̄a skal, Hver er sa Heimsins Man̄a, hellst gyrnest Lijf aa Laad? Um̄ Æfe Sælu san̄a, siaa vill og gooda Raad?

7. Taalma Tungu þin̄e, Tal vondt og Lijge-Maal, Pijnar Varer ei vin̄e, Viel nockrum Flærd nie Taal, Laattu af illu Æde, Athæfe frem þu þeckt, Fridarens gyrnstu Giæde, giarnan̄ og fylger frekt.

8. Raadvander aller eru, under Guds Raadar Sioon, Han̄s munu open̄ Eyru, Æ fyrer þeirra Boon, Asiaana Guds og lijtur, yfer Ofraadvanda Men̄, Par med af Jordu þrijtur, þeirra oll Min̄-ing sen̄.

9. Grandvarer Gud aakalla, giorla þad heyr-er han̄, Kvittun vid Anaud alla, Orugt þeim Frel-

se fañ, Nærre þeim vill Gud vera, Veiklynda reyner riett, Hiaalp vill Giedreyndum giøra, giefur þeim Lynde riett.

10. Meinlauser meiga lijda, marga og þwnga Kvøl, Af øllum Kross og Kvijda, kvittar þar ÖRotteñ vel, Almætte hañs ei þrotnar, Øll þeirra geymer Bein, Naaer ei neitt ad brotna, Naad hañs þvi fordar ein.

11. Giæfuleysa mun glata, Gudlausum margvijslig, Riettlaata hverier sem hata, hlada med Syndum sig, sialfur Gud siña Þioona, Saaler liet Frelse faa, Alla sem aa hañ vona, Ørseka seigia maa, Amen.

44. Psalmur.

O Viñanleg Borg er vor Gud, aagiæta Skiolldur og Veria, Hañ frelsar oss af allre Naud, sem aa oss kañ ad heria, Sa ille Ovin forn, er nu Akafagiarn, Morg Svik og Vollden vest, Vijgviel hañs eru mest, Of-stoor vid Heims Makt hveria.

2. Vor eigeñ Maattur eckert kañ, Øll vor Vonn strax er fareñ, Fyrer oss strijder ædste Mañ, af sialfum Gude kioreñ, Ef spyr þu hañs Heite ad, HErrañ JEsus er þad, ÖRotteñ Allsheriar eiñ, Ei er Gud añar neiñ, Sa er jafnañ Sigrareñ.

3. Være af Dioflum Verolld full, og villdu oss svelgia alla, vel tækest þo vor Efneñ øll, Eckert skal oss þvi hrella, Þessa Heims Hofdinge, hrædelegur þo sie, a oss ei orka kañ, aadur er dæmdur hañ, Eitt Guds Ord kañ hañ fella.

4. Þeir skulu eingvar Packer faa, þad Ord laata þo standa, Sañur Gud er oss sialfur hiaa, med sijnum Gaafum og Anda, Take þeir Lijf af oss, Sæmd, Kviñu, Born og Goots, allt þad umliidum vier, Abate ei neiñ þeim er, Arfe Guds holldum aa Enda.

5. Mysкunar Faderen millde Gud, mest sie þier Dijrd uñ Heimeñ, Ad sijnder oss Aumum sæta Naad, Son þiñ er til vor komeñ, Og helgum Anda med, sem oss fær Lijfn og Frid, Veg til Guds vita liet, Vist oss aa Himnum hiet, Heill sw halldest oss Amen.

51. Psalmur, Nu bid eg Gud, Odruvijs wtlagdur.

Med Ton, Maa eg Olucku ei moote staa.

MYskuna þu mier millde Gud, J miñe Neyd, Fyrer mykla Myskun þijna, Og fyrer þijna Ædstu Frægd, og Naadar Nægd, afmaa þu Jll-Giord mijna, og þvo þu klaar, mijn Synda Saar, Eg jaata aa mig, ad eg moodgade þig, Pad er mier þwngleg Pijna.

2. Þier einum Gude aa moote mest, so margt og vest, braut eg af Bernsku miñe, Eg þootteſt stoor og þar med vijs, þitt Lijknar Hrijs, hatade eg hverſu Siñe, Þvi virte eg raangt, Riettlæted straangt, Sañinden þijn, Maalefneñ mijn, Oll trwe eg yferviñe.

3. Mig gat og fædde Mooder miin, J Syndum sijn, Sañleikañ villt þu heyra, Þvi er so Ohre-int

int Edled mitt, Mig huggar þitt, ad hafer þu ſijnt mier fleira, Pad leynda Rad, um þijna Nad, hverneñ eg ma, þa Heilſuboot fa, fyrer ſialfs þijns Sonarens Dreyra.

4. Pad gooda Yſoop Gud miñ ſkiær, mig giør-la þvær, ſo gioreſt eg Snioonum fegre, Dreiſe þvi yfer mijn Daudleg Mein, þijn Honden hrein, med Huggun elſkulegre, Pitt Lijknar Mal, gledie Lijf og Sal, og Beineñ mijn, ſem af beyſkre Pijn, gi-ord voru meyr og megre.

5. Sia þu ei Gud mijn ſaurug Verk, Po Synden ſterk, þitt Hugſkot hryggia næde, Gief mier þad kvitt, og gleym þvi beſt, ſem giorde eg veſt, Og madur eg opt um ræde, Skapa þu i mier, hreint Hiarta hier, Laat Anda þiñ, Hug mijkia miñ, Myſkun þijn Brioeſted græde.

6. Rek mig ei wt fra Aſiaan þijn, J Eymd og Pijn, Anda þijns laat mig nioota, Pijn Augu ſkiær ſem allt mitt ſia, og ad mier ga, ſo aptur meige eg hlioota, Pitt Hialpar Rad, og hijra Nad, Pijn Andagipt, ſie ei fra mier ſvipt, Piñ Frid laat mig ei þrioota.

7. Eg loſa ad kieña Lijffens Veg, þañ lærda eg, Syndugum ſem þvi trwa, Pad er mijn Raunar rietta Lyſt, Og Raaded Fyrſt, Raanglatum til þijn ſnwa, Frelſa þu mig, Miwkt beide eg þig, Blood Skulldu fra, Pvi Bryxie hneykia ma, Laat mig þier Lof tilbwa.

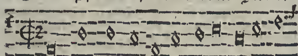
8. Uppliwk þu Vorum og Muñe mijn, Fyrer

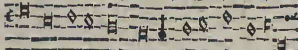
Myskun þijn, So meige eg þier Lofgiørd vanda, Hvi ef þu villder Offred mitt, So yrde mier fridt, Af hvi skyllde og standa, Foorn er su Ein, Mans Jdran hrein, Klockt Hiarta hier, Sem hugnast þier, Med liwfum Astar Anda.

9. Zion þijn Christneñ eflest oll, Sem Himna Holl, Og heñar Stioorneñ saña, Gief þu DRottneñ þitt gofgist Nafn, So glediest Safn, Guds vors Pioonustu Maña. Christur Raadar Stooll, Valeñ Offur oll, Foorn Bænar best, Mun þiggia mest, Sem Trweñ hrein hellst maa kaña.

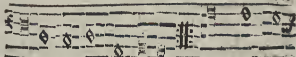
10. Lof, Dyrd, Heidur æ hverre Stund, Af Hiartans Grund, Sie Himna Fodurnum kiæra, Hans Syneñum liwfum lijka med, Ad Lof sie tied, JEsu Christe kiæra, Og Anda þeim, Um allan Heim, Sem allt Lijfga vañ, Og upplysa kañ, Einum Gude sie Æra.

Same Psalmur, med ødrum Hætte.

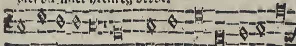

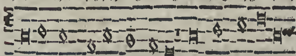

glef

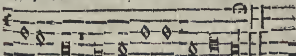
afmaa þu Illgiord mijna. Mijn Synd hun
gief þu mier hreiñ eg verde.

jafnañ syner sig, syndgade eg miog og styggde þig,

Ad þu Riettlæatur reyniest eiñ, I Rædum þijnum

finest hreiñ, þa Mañvit þar um dæmer.

2. Lijt þad i Saurgun eg aleñ er, I Synd took Mooder mijn vid mier, Siaa þu best Sañleik þiggur, Saa i Hylmingu liggur. Og Vitsku þa sem sialldañ siest, synder þu mier og skilia liest, Afleys mig med Isopo, Ad eg kuñe hreinsast so. Virstu HErra mig vel ad þvo, Verda læt mig hvijtare Snioo, Gief mier ad heyra Glede og Naad, Goodañ Fognud uppkveiker þad, Þeim Beinum sem þu beykter.

3. Afmaa þu alla mijna Synd, Afsioonu þiñe

fra þeim vend, Eiñ nyañ vissañ Anda, Af Naad vilier mier senda. Skapa þu i mier Hiarta hreint, Og hvitt mier ei sem eg hef forþient, So burt fra Sioonum þijnum, Svipt mig ei Anda hreinum, Hugge mig nu þitt Hiaalpræde, Hraustur Ande mijn Styrking sie, Syndugum Veg þiñ eg syna skal, So Oraadvander ydrest vel, Og til þijn aptur snwest.

4 Frelse mig Myskun þijn margfolld, Miñ Gud og HErra fra Blood-Skulld, So ad þitt fiaalfs Riettlæte, Sunged miñ HErra giæte, Verndare miñ og Voneñ trw, Vorunum mijnum uppliwk nu, So eg med mijnum Muñe. miwkt Lof þier syngia kuñe, Ef Foorner mætte þocknast þier, Pær skylldu greiddar strax af mier, Po optlega sie Offur brend, Utgiolld þang fyrer vora Synd, Ei lætur þu þier lijka.

5. Veykur Ande og mæddur mest, Mun Forn sem Drottne lijkar best, Hiartad hrellda og miwka, HErrañ sier lætur lijka, Af sætre Myskun sañe Gud, Zion veite nu Vernd og Lid, ad su Hiaastod uppbygge, Jerusalems Mwrvegge, Riettlætes Foorneñ þocknast þier, Par med allt Offur hvert sem er, Yfer þitt helga Alltare, Uxa Foorner med Fognude, Munu þa Meñ þier offra.

6. Riette Hiaalpare HErra Gud, hugga nu allt þitt Christna Lid, Pa þañ Veg til þijn koma, Pu giorer ætijd frooma. Glogglega siaa og giæter þu, Goodfws Eyru þijn heyre nu, Af Hiarta að

þig

þig kollum, Ad Myskuner oss ollum, Oll þijn Christne æsakar sig, Syndgudunst miög og stygd-um þig, Naad og Myskun er æ hiaa þier, Aumer Synduger bidium vier, Hiaalpa oss Æfenlega, Amen.

71. Psalmur.

Ton, JEsu Christe þig kalla eg aa.

EG treyste HErra uppaa þig, Ei laat verda til Smaanar, Heilagt Riettlæte Hugge mig, Hneig þu til miñar Bænar, Hefur lofad mier Harma Boot, Eg hleyp til þijn og kalla, Græd Aunaud alla, Þu ert mitt Fiall og fasta Slot, Ein frábær Styrktar Hella.

2. O HErra Gud mier hiaalpa vel, af Hondum þeirra Illu, Þvi Stoorvijkingar huga Hel, Harder i siñe Villu, O DRotteñ þu ert Athvarf mitt, Ein Vernd i stoorum Raunum, Af Ungdoomenum, Eg hefe mig þar uppaa reidt, Allt i fraa Moodur-Kniaanum.

3. Af Moodur Lijfe þu leidder mig, Lofstyr þiñ so eg auke, Yfer þvi marger undra sig, Eñ þu ert miñ Styrkleike, Laat fullañ vera Muñeñ miñ, Med þijna Lofgiörd hreina, Og Dyrd alleina, So Daglega uñ Soomañ þiñ, Syngia kuñe og greina.

4. I burt kasta Gud ecke mier, Þa Elleñ þrœnga beyger, Og þa Mañskapar Orkañ þver, Yfer gief þu mig eige, Þvi Iller tala mier aa moot, Miñe Saal Umsaat giöra, Og samañ bera, Fals-

tæden̄ morg og furdulioot, Felldur skule eg vera.

5. Peir segia Gud yfergaf han̄, Offækium fast og griipum, Pvi eingen̄ honum hiælpa kan̄, Han̄ er orden̄ ad Sneipu, O Gud far þu ei frá mier laangt, Fliit þu þier nu ad biarga, En̄ Hoopnum Varga, Sem mier giører so miked raangt, Mein laat og Skadan̄ farga.

6 Fordiarfest þeir i Skiemd og Skom̄, Sem skielfa Saalu mijna, Verde þa Sneipan̄ vasen̄ um̄, Sem vilia mig so pijna, A þier HErra hef eg alla Von, Eg skal þig Heidra og Prijsa, Pitt Lof Auglysa, Einatt þad meira auka mun, Allskonar Lofleg Vijsa.

7. Daglega sie þad Mæled mitt, Pijn Milldes Verk fram̄ bera, Heilagleik og Hiælpræded þitt, Hver kan̄ þad wt ad skijra, J Guds mijns Krapte geing eg fram̄. Pad gooda Orded hreina, wt ad greina, Pu hefur mig þad mentad um̄, Millde Fader alleina.

8. Ofur haatt prijsa eg skal þig, um̄ þijn Krapta-Verk lærdur, Yfergief Fader ecke mig, Pa orden̄ er Graahærdur, Par til eg boda þijn Stoor-Verk, Peim ungu Barna Børnum, Næmes Giørnum, Og hvad þijn Hiælpar Hønd er sterk, Hijngad þo en̄ Ofornum.

9. Hvad þitt Riettlæte Haaleitt er, Herra Gud Naadar rijkur, Øll Stoormerken̄ þu ein̄ giører, Ei fin̄st þier nockur lijkur, Mig lætur rata i marga Swt, En̄ miog vel Endurnærer, Og aptur færer,

Nedan̄

Nedañ wr Daudañs Dupte wt, Og diwpum Jardar Leyre.

10. Þijn Magtar-Verk og mikel Naad, Mig huggade so veykañ, Eg skal lofa þig fyrer það, Þier a Hlioodfære leika, Miñ Gud eg vil þier syngia sætt, Uñ Sañleiks Lofun þijna, A Horpu mijna, Þiñ Heilagleike allre Ætt, Æfeñlega mun skijna.

11. Mijnar Varer, Siñed og Saal, Sem þu Endurleyst hefur, Sæta Lofgiord þier syngia skal, Sælu og Naad þvi giefur, Uñ þig skal Tungañ yrkia mijn, Alla Daga sig kiæte, Vid þitt Riettlæte, Oviner skameſt aller sijn, Og hope strax a Fæte.

86. Psalmur.

Ton, Af diwpre Hrygd akalla eg þig.

HErra þitt Eyra hneig til mijn, Hiaalparlausa og Auma, Mig hefur helgad Milldeñ þijn, mijna Saal virdstu geyma, Hiaalpa þu DRottiñ þijnum Þioon, A þier Einum er oll mijn Von, Vægd veit mier Myskunsama.

2. Daglega eg þig DRottiñ bid, dapra Saal mijna kiæte, Helld eg mig þijna Huggun vid, HErrañ goode og sæte, Lijkn fa aller sem leita þijn, Lijt þu DRottiñ a Bæner mijn, Ad graatande Roddu giæter.

3. J Kvol miñe þig kalla eg a, Kvein mitt bid eg þig heyra, Eingvañ Gudaña eins maa fa, Er Undur þvilijk kañ giora, Heidner aller sem hefur þu, HErra skapad, Þijn vitia nu, Og Bæner fyrer þig bera. 4. Dyrka

4. Dyrka þitt Nafn, Þvi dyrstañ Eiñ, Dasemdar Verk þijn þig lysa, Sañur Gud ei er añar neiñ, Eg bid mier Veg þiñ vijsa, J Sañleik þijnum so gange eg riett, Gief mier i Hiartad æ þad eitt, Ad Ottast þig eiñ og prijsa.

5. Eilijfe Gud þier eg þacka vil, Af ollu Hiarta mijnu, Og so leinge sem life eg til, Lof syngia Nafne þijnu, Omælañleg er Milldeñ su, Mijna Saalu ad leyster þu, af dapre Daudañs Pijnu.

6. Dramblaater standa mier aa moot, Miñe Saal Umsaat veita, Offstopa Meñ med Heiptar-Hoot, Og hafna þijn ad leita, Myskunsamur og Milldur ert, Miwklynde þitt er jafnañ bert, Ast og Trw ei villt breyta.

7. Snw þier til mijn, Myskuna mier, Magt þijna laat mig stoda, Ambaattar Son þiñ sælañ gior, Syn aa mier Taakn hins gooda, So hygge ad þeir sem hata mig, Hiaastod þiñe, Og Ovirde sig, Ad hoof mig þijn Hiaalp'wr Voda.

Hædstum Gude sie Heidur og Magt, Hañs Syne og Helgum Anda, Æfeñlega af. etc. etc.

90. Psalmur.

Med sama Lag.

HErra Gud þu ert Hlijfdeñ vor, Hver oss ætijd villt geyma, Adur Fioll, Jord og Verolld var, Ert þu Gud alla Tijma, Sem lætur Meñena falla fraa, Fæst eingeñ Dvol nær kallar þa, Aptur þier skulud nu koma.

2. Fyrer þier eru Þusund Ar, Þvi næst sem

Nætur Vaka, Vid Dagen̄ han̄ sem var i giær, Og Vatnsfoll mā þeim lykia, Edur Gros sem hafa eingvan̄ Matt, ærla Bloomgast og folna bratt, Ad Aptne þurr Enda taka.

3. Grim̄ Reide þijn so eyder oss, Hvart vier gongum under, Misgiorder vorar þu leider i Lioos, Lijtur ā duldar Synder, Þijn Bræde uppetur Æfe skiott, Eins og sogd være Saga fliott, Lijda so Lijfsens Stunder.

4. Siotiju Ar vor Æfe fær, Atta leingst þegar næde, Heims Sælu mesta þa hofum vær, Hrygd er þad og Armæde, Hverfur hun skiott, Sem oss flijge frā, Fæster trwa og hrædast þa, Þwnga Ogn þin̄ar Bræde.

5. Veit oss ad stunda Vitsku þa, Ad verdum vier frā ad falla, DRotten̄ til þin̄a Þioona siā, Sem þig um̄ Naad ākalla, Sedie oss alla þitt sæta Traust, So þig lofum med Hug og Raust, Glader um̄ Æfe alla.

6. Leinge hofum vier lided Kvol, Lijt oss nu aptur HErra, Gled þu vor Hiortu og Hugga vel, Hormung vora lāt þverra, Trwader þijner ad þeckia hier, Þitt Verk, Lijf, Lausn, og Hialp þad er, Og Heidæren̄ Barna þeirra.

7. Himneske Gud og HErra kiær, Hiord þijna þu nu naada, Þioonustu þa sem vin̄um vær, Vilier til Þarfa raada, Kien̄ing hreina og helgan̄ Sid, Heims Stioorn, Riettlæte Heill og Frid, Gud virdstu hiā oss greida.

91. Psalmur.

Ton, Til þijn Heilage HErra Gud.

HVer sem ad reyser hæga Bygd, Hædsta Guds Skioole under, i Geymslu DRottens og gleymer Hrygd, Giefur sig allar Stunder, Sa talar vid Gud: Pu tookst vid mier, Treysta vil eg þvi giarnañ þier, Og uña a allar Lunder.

2. Vel mun og DRotteñ vernda þig, Fyrer Vielum allra Handa, Po skadleg Plaagañ syne sig, Siist mun þier kuña ad granda, Hañs Vængia Skiool so hlijfer hier J hverre Neyd hañ sender þier, Siñ Skiolld og Sañleiks Anda.

3. Hvad þig a Noottu hrella vill, Hrædast skallt þu þad eige, Og þo ad flijuge Orskot ill, Yfer a biortum Deige, Hverke skada þig Myrkra Mein, Nie Middeiges Plaagañ nein, Sañlega eg þad seige.

4. Og þo ad falle Pusund Lid, Pier til Vinstre Handar, Og Tiju Pusund a Hægre Hlid, Hauske þier eingeñ grandar, Omilldra sia munt Syndа Gialld, Saarlega Hefnd og skadlegt Halld, þa kvelia iller Andar.

5. Af þvi þu treyster efunarlaust, uppa DRotteñs Millde, Athvarfed þitt og einka Traust, er undet hañs Hlijfdar Skillde, hverke snerter þig Hefndeñ sw, Heimile þitt eda Born nie Hiw, Pad allt hañ vernda villde.

6. Einglum sijnum hañ sette Bod, ad sia til þijn og leida, a Vegum þijnum þier veita Stod,

og venda ollu til Greida, Peir bera þig hægt að Hendum sijn, so hvergi naaer þu Fæte þijn, a miñ sta Steine ad meida.

7. Þo yfergaunger þu Orma þaa, er Eytre blie su ad Vanda, Foot-troda skalltu skadlaust þaa, Peir skulu þier eingvet granda, Drekar og Leon med Grimdar Grein, giora þier alldrei nockurt Mein, ef stodugur villtu standa.

8. Af þvi hañ laungar miog til mijn, Og mitt Nafn giorla kiende, skal eg hañ leysa af Skada og Pijn, Og skijla med Verndar Hende, Bænheyra hañ og hiaalpa i Neyd, Honum vil eg uña sæla Deyd, So Lijfed med Æru ende.

9. Lijfdaga hañs eg leingia skal, Og laata ha ei braatt þrioota, Hiaa mier upp i Himna Sal, Hañ skal Sælu nioota, Par syne eg honum mitt Hiaalpar Raad, Med Hiartañs Glede og allre Naad, So Uñbun faae hañ fliota.

10. A Himne og Jordu Heidur og Dyrd, Sie Hædstum Fodur ad Vanda, Hañs Synenum liwfum lijka skijrd, Og Lofgiord allra Handa, Ef eñsega su alldrei dvijn, Aukest Lofed og Virding þijn, Med Heidran Heilags Anda.

103. Psalmur.

GUDe Lof skallt Ond mijn iña, Og hañs Nafne hvad fiñst med mier, Sijdst mun hañs Millde liña, Mijn Saala slijkt ei fyrnest þier, Lausn veitte Lasta þiña, Lækning Ostyrkvum er, Piñe Eymd vill Uñboot viña, Elsku og Myskun tier,

Hreinañ

Hreinañ liet Fognud siña, Og Aernañ Alldur lier, Valld hañs so vill þier siña, ad visita þig æ hiaa sier.

2. BRaut sijna Daad og Dooma, Og dyrañ Riett oss veitte hañ, Mañ-Glæsku Mildeñ froma, Og Myskunar øllum añ. Reidum lætur sier soma, Ad sættast vid aumañ Mañ, Hefnd liet ei yfer oss koma, Sem Illgiord vor til vañ, Himneskre Naad þaud hlíooma, Hvar sem siñ Otta sañ, Eins fiærre sem Heims Alfur Hlíooma, Oss skilde vid Synda Bañ.

3. ANDa Fodurs mest mæder, Mein sem ad lijda Børneñ smaa, Eins hefur Gud Huggiæde, Vid hvern sem hañs er Otte hiaa, Veit Maatt og Mañlegt Æde, Molldu komed fraa, Yvilijkt sem Lauf edur Sæde, Vo lyftugt þyke ad sia, Fellur og fykur bæde, So fiñast hverge maa, Leikur so Lijf aa Præde, Ei længre Æfe aa.

4. UR Stad mun ein alleina, Alldreige færast DRottens Naad, Gudhræddér helst þad reina, Sem ad hañs Orde feingu gaad, Hañs Valld fær ei Hindran neina, Himne rædur og Laad, Einglar og Hyrdeñ hreina, heidra þañ Gud med Daad, Verk hañs og saña Sveina, siaaum þau hyllast Raad, Mijn Ond skal giarnañ greina, Gude Lof i hverium Stad.

Same Psalmur, med odrum Hætte wtlagdur.

Maa syngia so sem, O! Gud miñ HErra aumka mig.

GUD

GUD þiñ og HErra eiñ yfer allt, Ond mijn dijrka og heidra skallt, Allt hvad eg med mier hefe, Helgasta Nafn hañs lofe. BRegdast lætt alldrei Ondeñ mijn, ad lofer Gud um̃ Efe þijn, Allt gott sem hañ þier syner, So miñst ad alldrei tijner. ANDar Sætr þijn øll hefur grædt, Angur og Mædu þijna bætt, Kryner þig med Myskun og Hlijf, Milldelega frelsar þitt Lijf; UR Eymd og øllum Voda.

2. PO Raad Maña þig mæde þratt, Mum̃ þiñ og Hiarta giørdu katt, Efka þijn endurnijest, sem Arnar Alldur drijgest. LAst og Mædu sem lijda hier, Lijkn og Doom Gud þeim øllum sier, Sañañ Veg Moysi sijnde, sijn Verk Israel kiende. Kroptuga Myskun hefur hañ, Hañs Naad vid eingvañ bregdast kañ, Polenmæde hañs mikel er, Mesta Giæsku oss veiter hier. SON siñ oss Aumum sende.

3. BYStur er hañ ei alla Tijd, nie Æfeñlega Lund hañs strijd, Vægd vorum Syndum syner, Sakada oss ei pijner. Klaara Naad sijna sender hañ, so yfer hvern Gudhræddañ Mañ, sem Himen upp fra Folldu, fiærre er i Verolldu. UPpGaungu Atter Vestre fra, Ollu leingra sem megum sia, Eins liet vera hañs Myskun milld, mjog fiærre oss alla vora Skulld; YFERtrodslur og Synder.

4. ALLT eins sem Faderen Astargiarn, Aumkar af Hiarta sialfs sijns Barn, Myskun Drott-

P eñs

eñs so mædest, til Millde þeim hũ hrædest. HOnum vort Edle auglioost er, a þad miñest, Mollderum vier, Vid Gras lijkest Lijfs Soome, Lioomar sem Folldar Blome. LAgdest þar strijdur Stormur a, stadest gat ecke Reynslu þa, ah Dvalar hvarf og eyddest þad, so eingeñ kañ þess jama Stad. DOOM Guds ad allt Foolk hræddest.

5. KYRr og stødug er Endalaust, Adstod DRotteñs og Nadeñ traust, yfer þeim øllum Møñum, sem ottast hañ af Hug soñum. Kiemur a þeirra Barna Børn, Blessun Riettlætes Nand argiørn, Sem hañs Sattmaala hielldu, HErrañs Bod stunda villdu. I Himneñum Hasæte sitt, HErrañ tilbioo og hefur prijdt, Hañs Rijke yfer øllum er, a Himnum og Jardrijke hier. Valld hañs strioornar aan Enda.

6. UM DRotteñ synged øll hañs Hiørd, Ædstu Virdingu Lof og Dijrd, Einglar sem Ord hañs giøred, og Bodskap Guds frambered. DRotteñ lofed og heidred hædst, Herskarar hañs, og Velldeд stædst, Þier sem Pioonar hañs heited, og HErrañs Vilia veited. Ætijd lofed Gud eilijfañ, allar Skiepnur sem giørde hañ, I hverium Stad og Heimsens Att, Sem heyrer til hañs Stioorn og Matt. Mln Saal DRottne Lof synge.

III. Psalmur.

Maa syngia so sem, Sæll er sa Mañ sem hafna kañ.

AF Hiarta øllu eg heidra Gud, I Heilagra Fund og Raade, Vegleg eru hañs Verk og Bod,

Bod, vel giediast þeim þar ad gæde, Riettlæte hañs ei riwfast kañ, reyneſt þad allt ſem ſette hañ, Liwſt og Lyffamlegt bæde.

2. Myſkuuſamur og milldur gaf, Miñing Daaſemda ſiña, Saattmaala bregdur alldrei af, Aſt-Meñ liet Fædu ſiña, Kuñgiora liet hañ Chriſtnum Lyd, Krapt hañ ſem giørde fordum Tijd, ad eignuſt Arf Heideña.

3. DRottens Handa øll Dijrdar Verk, med Doom og Sañleik gillda, Hañs Bod øll ſamañ eru merk, Obrygdul uñ Allder Allda, Fremiaſt þau jafnt med faſtre Trw, Foolke ſijnu ad ſenda nu, Saattmaala ſiñ vill hallda.

4. Nafn Guds Heilagt er Hrædeligt, hver Mañ þvi ſkyllde uña, Upphaf Vitſku er ecke ſlijkt, Sem Otta Guds ad kuña, Merkelegaſt þad Mañ-Vit er, mun hvers ſem epter breiter ſier, Lofſtijr alldreige liña.

Fodur Syne og Anda ſie, ædſt Dijrd, etc.

121. Pſalmur.

Ton, Gud Myſkune nu øllum oſs.

ANda eg mijnum og Augum leit, a Gud i Hæder Himna, hvadañ eg Lauſn og Hialp mier veit, i hveriu Siñe koma, Af HErra þeim kom mier Hialp og Boot, ſem Himen og Verølld giørde, ei lætur hañ miñ falla Foot, Frelſare miñ ad verde, Svefn hygg eg hønum ei forde.

2. Staa hañ vaker eñ ſefur ſijſt, ſiña geymande Chriſtne, DRotteñ ſialfur þig verndar vijſt, vid

allre Neyd og Freistne, Gud sie Hond þiñe Hægre Skiool, ad Hag þiñ a Lucku Deige, Audlegdar breñe alldrei Sool, Symd Tungls og nijsta eige, uñ Noott Mootgangs þig meige.

3. HErra Gud Fader Hlijfd þijn sie, ad hitte þig eingeñ Pijna, Guds Son JEsus vor Grædare, geyme hañ Saalu þijna. Helgañ Anda eg uñ þad bid, Jñgang þier þeñañ giefe, ad eignest Guds Naad og Andar Frid, Utgang sem Froomum hæfer, Nu og uñ alla Æfe, Amen.

124. Psalmur.

Være nu Gud oss ecke hia, Odrt. vijs wtlagdur.

EF Gud er oss ei sialfur hia, Ovina Fiandskap moote, Og Hag vorn vill af Himne sia, Huggsun so alldrei brioote, Ef hlijfer hañ ei Jsrael, vid Ovina Svikum Heipt og Kvol, Hialp vor þa oll er wte.

2. Adburder Maña, Afl og Viel, alldrei skulu oss hræda, HErrañ situr a Himna Stool, hæglega kañ þeim eyda. Hygge þeir Raad sijn hagleg miog, Hañ geingur þa uñ añañ Veg, Eiñ mat þvi ollu Raada.

3. Þeir geysast fast og flijta sier, sem fegner villdu oss eta, Oss ad deyda þeim Agyrnd er, alldrei ad Gude giæta, Sem Siafar Bylgiur briootast a, Bæde Lijfe og Saal þeir villdu naa, Gud laate oss Myskun mæta.

4. Sem Villu Moñum off vilia Hel, J vort

Blood

Blood þyrster ſækia, Þo falla þeir ſig Chriſtna vel, Kieñing Guds laaraſt rækia, Vijslega Eitt Siñ vaknar þu, Veiter þeim Hefnd ſem Nafn þitt nu, Til Skiools ſijnum Skiemdum ſtækia.

5. Gyn ſitt þenia med Grimdar Mood, Granda oſs hafa i Huga, Þock Dyrd og Lofgiörd hier ſie Gud, þeirra Oſt kañ ei duga, Lietſt þeirra Snöru breſta bratt, Brøgd og Flærðe falla i ſmatt, Þier viñſt þa ad yferbuga.

6. HErra vor Gud og Huggun ſtædſt, Hiaalparlauſum vill ſiña, Naudar Dyrum er alldrei læſt, Ei kañ þig Mañvit fiña, Þad ſeiger: Eingeñ Hiaalp ſie oſs, Þa erum vier lagder under Kroſs, Þo leitum Liijkna þiña.

7. Dvine alla hefur i Hond, Med Hug og Matt þeirra ollum, Þeirra Brøgd eru hier ei leynd, Þorin oſs ad eige follum, Mañvited Trwñe, moote bryſt, Med Okomnu ſig vill hugga ſijſt, um Adſtod þui a þig kollum.

8. Himeñ og Jordu hefur þu giort, HErra þijn Vernd vor giæte, Lattu þitt Lioos oſs lyſa ſkiært, Ad Skyn vort tendre og kiæte, J hreiñe Aſt og helgre Trw, Halldeſt oſs jafnañ Giæſa ſu, Heimur hafe ſijn Læte.

127. Pſalmur.

Ton, Sæll er ſa Mañ, ſem hafna kañ.

Nema Gud byggi Bæ og Hws, Og betre had allt og pryde, Giefe og Bleſſan Giæſku fws, Med Grooda og Frioofgan ſkrijde, Fyrer oll vor

Rad, Armood og Gied, Ef Guds Hylle fæst eige med, Til einskes er vort Smijde.

2. Nema Gud bygge Borg og Land, Bygging og Porteñ strongu, Og giefe til sijna Guddooms Nad, Ad giæta þess frä Rongu, Utañ hañs Giæska giefe til Frid, Po gange Vakt med brynjad Lid, Pad verdur allt ad ongvu.

3. Til einskes er ærla upp ad stæ, og æ Kvölld fram ad þreyta, J Vantrw eiñe verda so, Vistar med Hrygd ad neyta, Peim sem Gud Ottast giefst vel Braud, Gagnsamlega æn allre Naud, Sofendum vill Gud veita.

4 Avoxtur Kvidar og vor Born, Er og so Giof vors HErra, Hañ vill yfer þeim hallda Vorn, Og hindra fra þvi verra, Giefur þeim Blessan Guds Son mætur, Og gierer pad lioost hañ ecke lætur, Peirra Atviñu þverra.

5. Orvar margar og oñur Skot, Eru i Kappañs Hende, Hañ vill skioota og hafa af Not, Hvert hañ baug fra sier sende, Lijka vill Gud ad Madur og Mær, J Hiwskap fiñest fyrr og nær, So hañ þeim eiñ uñvende.

6. Gott er þeim Mañe sem Gud vill morg, Goodsom Ungmeñe veita, Vid Ovine sijna æ Twne og Torg, Trwlega mæ hañ þreyta, Talar vid þa fyrer Turn og Port, A Tign og Heidre hañ fær ei Skort, Ef vill hañ epter leita.

7. Dyrd Gude Fodur og Syne sie, Sungeñ og Heilogum Anda. Blessan hañs voru biarge

Fie,

Fie, Bæia geymer og Landa, Efle han vora Ast og Trw, Almaattug virdest Verndeñ su, J hvert Siñ hiaa oss standa.

128. Psalmur.

SÆll ertu, Sem þiñ Gud, J Sañleik Ottast, Gack fram hañs giørvoll Bod, Sem glogt nu vottast.

2. Þu munt og þiña neyta Prisleiks Verka, Sæll ertu so mun þier veitast Sæmdeñ sterka.

3. Þijn Hwsfrw þijna Bygd, skal hañ Veg sed ia, sem Vijntries vænust Dygd, kañ Virda gledia.

4. Þitt Bord Umberges þa, ad Syner sitia, Sem Vidsmiørs Vidur saa, Er vel maa nytia.

5. Sie, hier þa Sæmder faa, J siñe Veru, Guds Otta ef gyrnast aa, Þeir gipter eru.

6. Signe þig sialfur Gud, Af Zions Vellde, So ad Jerusalem, Med Heidre halldе.

7. Og þu munt eiñeñ Børn, siaa Barna þiña, Og Jsraels agiæt Vorn, Ad Frid mun siña.

Same Psalmur, edruvijs,

Med somu Nootum.

CHristeñs þad eitt mun Mañs, Mest Audlegd vera, Og Lijfe hryggvu hañs, Hellst Blessan bera.

2. Eilijfañ Ottast Gud, Og honum uña, Hañs jafnañ Heilog Bod, Hallda og kuña.

3. Handbiorg þier Fædu fær, fullrar ad niota, Sañre þu Sælu nær, Sæmd muntu hlioota.

4. Hwssens Upphellde sie, holl elgeñ Kviña, sem gott Vijnvidar Trie, Var Kvista siña.

5. Allt Bord þitt um̃ i hrijng, eins sitie Syner; Eik Vidsmiors og um̃ krijng, Ungvider klener.

6. Bwanda Blessan sú, Bregdst alldrei neinum, Eiñ Gud sem Ottast nu, Af Huga hreinum.

7. Veite þier Giæfu Gud, Grande vid varde, Af Zion alla Tijd, Og Grida Garde.

8. Audlegdar Elle med, uñe þier giarna, Ad feinger Syne sied, Sijdañ Born Barna.

9. Foolk Guds wr Faare leidt, Frid hallde leinge, Goodfwser aller eitt, Amen Meñ synge.

143. Psalmur.

Ton, Sæll er sa Mañ sem hafna kañ.

HErr mijna Bæn Gud HErra miñ, og Harma miña giæter, Siau þu mig fyrer Sañleik þiñ, og siaalfs þijns dyrst Riettlæte, Vid Pioon þiñ gack þu ecke i Doom, Eingeñ Mañeskia fiñst þa froom, Ef þijnum Alitum mæter.

2. Oviner mæda mijna Saal, mitt Lijf til Jard ar troda, Setia i diña Sorg og Kvol, Sem Meñ wr Heime dauda, Miñ Anda pijner Angur strijdt, J mijnu Brioste Hiartad mitt, Hardar Hugrauner mæda.

3. Opt miñest eg um̃lidna Tijd, A Daader þijnar stunda, Eg seige fyrer ellum Lyd, Af Verkum þiña Handa, Til þijn wtbreide eg mijna Hond, Epter þier þyrster mijna Ond, Eins og Jordu Purrlenda.

4. HErra aan Dvalar heyr mig nu, Hug miñ lyr þwngur Trege, Fyrer mier Andlit ei feler þu, Ad Frañlidnum lijkest eige, aarla vil þyggia þijna Naad, Pu ert mijn Von, Pvi kieñ mier Raad, Ad hallda þier þeckum Vege.

5. Wtijd langar mig epter þier, Eilijfe Gud þig beide, Fly eg til þijn ad forder mier, Fiandmaña miña Reide, Ad giora þiñ Vilia gief mier Skyn, Gud miñ ert þu, Sæll Ande þiñ, aa riettañ Veg mig leide.

6. Endurnær mig fyrer Nafn þitt Gud, Neyd miñe gief þu Bata, Fyrer þitt Riettlæte þess eg bid, Peim verier sem mig hata, Af Giæsku þiñe afmaa þa, Alla sem mijna Saalu þiaa, Pvi Pioon þiñ eg mig jaata.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

146. Psalmur.

Ton. Være nu Gud oss ecke hiaa.

LOfgiørd og Heidur Ønd mijn aa, Einum Gude ad jaata, Vegsemd, O Drottne sem viñast maa, Veita i allañ Maata, Æ jafnañ skal mijn Æfe long, Eilijfum Gude sætañ Song, Med Fognude frame laata.

2. Hafe þier ecke Hug nie Traust, Heims aa Volldugum Moñum, Mañaña Sona Lid er laust, Litlu orkande ad soñu, Hverfur hañs Ande honum fraa, Hnijgur i sijna Hvijlu þa, Raad hañs vier falleñ fiñum.

3. Saa mun Ovallta Sælu faa, soñum Gude

kañ trwa, fulla Von honum fester ꝏ, frꝏ DRottne vill ei snwa. Sꝏ Himeñ Jord og hier med Sioo, Hefur skapad med Orde þo, Og allt þad þau yfer bwa.

4. Trwfastur framar ollum er, Alldrei kañ bregdast þetta, Offsooktum veiter Adstod hier, Ojofnud kañ ad rietta, Fangadalepser Fiotrum af, Fagnadar Sioon þeim blindu gaf, Hwngrada hañ mun metta.

5. Uppreisn og Hialp er HErrañ þeim, Hernadar Olld mæta, Raudvandra Mañahier um̃ Heim, Hañ vill med Mildde giæta, Utlendingum er Adstod best, Um̃sioon Munadarlausra mest, Eckna vill Anaud bæta.

6. Oradvondum ollum kañ, Offsa þeirra ad giallda, Abwd rangre so eyder hañ, Ei megna moote hallda, Christnena verndar Kongur sꝏ, Krapt hvers og Rijke ei endast mꝏ, Eiñ Gud um̃ Allder Allda.

Hædstum Fodur sie Heidur og Magt, Hañs Syne og Helgum Anda, ꝛc.

37. Psalmur.

Med Ton, Til þijn Heilage HErra Gud.

GReim þig alldrei þa Gut lauser, Giæfu og Metnad hlioota, Varast skallt þu ad ofunder, Illvirkia Luckuslioota, Eins sem snart visnar Grased grænt, Giæde strax misser Laufed vænt, ꝏn Dvalar einskis nioota.

2. Vona ꝏ Gud, og vel þier breyt, Vert kyrr, med

med Sæmd þig nærer. A DRottne sie þijn Hugsan heit, Hiarta þijns Ofk þier fører, J Valld hañs sel þu Veigeñ þiñ, Voga at hañ i hvert eitt Siñ, Hañs Rad þig hoolpeñ giorer.

3. Riettlæted þitt sem Liooſed biart, Liooma siñ misser eige, Saññende þijn mun syna snart, Samjafnast midium Deige, Lwt þu DRottne og leita hañs, Laat þig ei styggia Audnu Mañs, Sem fylger vondum Veige.

4. Siaa vid Reide og ſaarre Heypt, Syndga þig ei med Bræde. Þvi Illum verdur wt af steipt, Erfa Fromer Lands Giæde, Stund ſijdar Gudlaus ecke er, Ef Virding hañs villt skoda hier, Burt ſvipt ſañar þaug bæde.

5. Hreinlynder erfa Aud og Land, Una ſier i Frid ſoññum, Illgiarn byr Froomum Ogn og Grand, Yſer þeim gnyſter Toññum, Eñ DRotteñ Hædſte daarar hañ, Dag hañs vitande naalægañ, Ohlijfeñ illum Moññum.

6. Hreckvijs dregur wt Sverded ſitt, Sækeſt Spokum ad eyda, Hñ bender upp ſiñ Boga ſtrijdt, Byr ſig Frooma ad deyda, Siaalfs Hiarta ſtijngur Sverd hañs mioott, So mun hañs Boge breſta flioott, Ei vinſt Auma ad meida.

7. Pad litla ſem Riettlaatur aa, Laangt ber af Ræktum hiña, Handlegg Prioot ſkra mun HErrañ ſlaa, Hreinferdugum vill ſiña, Eign þeirra heſur Heilagt Laan, J Hardendum ei lijda Smaan, Alls Rægd i Fellum ſiña.

8. Gud-

8. Gudlauser meiga glatast braut, Geoder far Æfe længa, Oviner Guds i þeirra Maatt, Eins sem Reykur forgaan-a, Illgiarn took Laan, Eñ alldrei galt, Or og Goodfws er hiñ aavallt, Fordast Siegirne vaanga.

9. Þeir sem ad blessa biggia Land, Bolvendur þrijfast eige, Goodfwsa efter Gudleg Raad, Gedst vel ad þeirra Veige, Faae þeir nockurt Fall eda Grand, Frelsar þa Gud med siñe Hand, So þeir ei sigrast meige.

10. Eg var Ungur, Nu Elle hlaut, Ei saa eg þad til bære, ad Hreintrwadañ Upphellde braut, Hañs Born þurfande fære, Hañ gaf og laanar giarnañ sitt, Goodfws jafnañ, Þvi reinest hitt, Nægd hiaa hañs Nidium være.

11. Laat af Illu eñ gior þu Gott, Giarnañ þier þar vid hallder, Þvi DRotteñ elskar hreinañ Haatt, Helgum sijnum bregst alldrei, Æfeñlega vardveiter þa, Vonder grimlega falla fraa, Vedar faast þeim margfallder.

12. Lastvarer erfa Landed allt, Leinge þar iñe blijfa, Hañs Muñur Visku mæler sniallt, Med Tungu kieñer vijda, Riettlæte Guds og Logmaal hañs, Lifer i Hiarta Gæmdar Mañs, Braut þess mun Bodum hlyda.

13. Gudlaus situr um goodra Ond, Girnest i Hel ad leida, Ei giefur Gud þa honum i Hond, Hañs Doom aa þeim mun eyda, Vona aa Gud og Veg hañs hallt, Vex þa Sæmd þijn, Og audgast

gast skallt, Jllra sier Eymd og Dauda.

14. Ogudlegan eg opt Siñ sa, Of dyrsd kuñe hañ nooga, Virding hũs poorte vijd og har, Vogst hafde bestu Skooga, Eg gieck þar hiá og hugde ad, hañ fañst ecke i nockrum Stad. Ein Stund ried ollu looga.

15. Hreinskileñ siert og hallt þig riett, Heill mun þier þad tilbwa, Fargast aller sem fylgia Prett, fra þeim mun Blessun snwa, HErrañ er Froomra Hialp og Stod, Hlijfd og Styrkur i allre Naud, Þeim Eflaust a hañ trwa.

4. Psalmur.

Med Lag, Til þijn Heilage HErra Gud.

BEnheyr mig Gud þa beide eg þig, Blessun mijn og Riettlæte, Sem i Hörmungu huggar mig, heyr mig Eymd mijna bæter, Þier Meñ, hvad leinge mig lijte þier, leggest i þad sem eckert er, Allijge ydur kiæter.

2. Merked ad DRottens Ast-Mañ siñ, undarlega hier færer, hvenær sem bid eg HErrañ miñ, heyrer mig vel og nærer, Reidest, eñ siaed þo vid Synd, sialfer taled vid ydar Lund, J Hvijlu Hoogværd læred.

3. Offred Riettlæte alla Tijd, a DRottens skulud vona, hins spyr margur af Heimsins Lyd, Hver mun oss Giæsku sẏna; Þiñar Asioonu lat þu Liosos, lioma nu DRottens yfer oss, Hugga so Þioo-tia þijna.

4. Hier af fagnar mitt Hiartad mest, hiner þa Velferd

Velferd lofa, Af Korne og Vijne eiga flest, Ok vijdeñ skal eg sofa, Øll mijn Von O Drotteñ er a þig, Adstod þijn vel stadfester mig, Vernd og Hialp villt mier giefa.

Fødur Syne og Anda sie, ædst Dijrd, etc.

73. Psalmur.

Med sama Lag.

JSraels Gud er goodur þeim, Gyrnd Hiartans hafa hreina, Fall horfdest mijnum Footum Tveim, fest gat eg ei Gaungu mijna, Ad Heimskum var mier Hugraun mest, hia Gudlausum er Lucka best, Ødlast þeir alla Ósk sijna.

2. Lijfs Hæska ei sem adrer sia, eins sem Haller vel standa, Alþijdu Mootgang ingvañ fa, ei mæta Pijngslum Landa, Riett-Christner verda ad reyna Kvol, Rangleatum Mokum geingur vel, Brwke vid Lucku blanda.

3. Þeirra Ósse ma þykia Snylld, þar med vilia sig prijda, Forsug er þeirra Feite gilld, flest verdur þeim ad hlijda, Nijdlega miøg ovirda allt, Jllyrda, Skaña hradt og sniallt, Ófstærd med øllum þijda.

4. Siñ Muñ i Himen setia hatt, sveimar Twngañ uñ Jørdu, Alþijdañ flyckest ad þeim bratt, Eins sem Vatn afrañ keyrdu, Seigia: Hvad hirder Gud uñ hiñ, Hædste virder hañ ecke siñ, Slijkt Haad ad Gude giørdu.

5. Sia þar og merk Gudlausañ Lyd, Lucku i Heim þo hlioote, J Velleyse allañ Tijd, Eigna og

Hefdar nioote, Guds Born lifa i Orbyrgd hier, og bera Kross a Herdum sier, Oll Verolld er þeim i moote.

6. Skal þa wtgiort til einskis sie, ad hafda eg Hiartad hreina? Pvo mier Hendur i Meinleyse, Mædu vard þa ad reyna, Um̃ heilañ Dageñ Hirting leid, hafde eg a Morgne stoora Neyd, hlaut Frid og Huggun ei neina.

7. Hiaa mier sagde mitt Siñed hrætt, soñ mun þa Meining hiña, J þvi fordæmde alla Ætt, Utvoldu Barna þiña, Eg hafde mier i Huga sett, hvorneñ skyllde eg þad skilia rett, Of-þwngt var þad ad fiña.

8. Par til eg gieck i Guds Helgedoom, gloggva Kieñing hañs heyrde, Auglioos vard þeirra Utfor toom, um̃ þad mig vissañ gierde, Vallta og hæla bioost þeim Braut, brætt hrapa þvi i mestu Praut, so þeir ad eingvu verde.

9. Griñleg er þeirra Utfor aum, Ovart med Skot fraa falla, Sem sa skiootlega skilst vid Draum, Skiemtun strax misser alla, J hverium Stad so HErra liest, Hefd þeirra, Mynd og Skrauted mest, J Eymd og Hædung alla.

10. Mitt Hiartad mioa sw Mañraun lijr, mijn Nijru stack og biæde, Ad Vitlaus eg telst sem añad Dijr, og Puss sa einskis gæde, Hiaa þier er eg þo hveria Stund, helldur þu mier vid Hægre Hond, leider med þijnu Raade.

11. J Heidur lokfins hefur mig, hvad fiñst svo gott

gott i Heime, og Jordu, ad stode jafnt vid þig, eg gledst af Elsku þine, Ei sine eg um allt anad hitt, en þo Holldad og Lijfed mitt, til fulls tijnest og line.

12. Sane Gud ert mitt Saalar Traust, Sæla og Langgiæd eiga, hverier sem vid þig hallda laust, Heill og Naad missa meiga, Hverier sem fra þier Hooraſt nu, Hefnd og Kvol grima veiter þu, hier og þar æfenlega.

13. En þad mitt Hiarta hyllest Gud, helld mier Glede eilijfa, en mijna Von i allre Neyd, a honum læt eg blijfa, Ad Dijrd Guds, Lof og Dasemder, Daglega ollum byrte hier, medan mig lætur lifa.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dijrd, etc.

7. Psalmur.

Ton, Være nu Gud oss ecke hia.

AF Þier DRotten er oll mijn Von, af Ovinum mig leyser, Ad griype ei mijna Ond sem Lion, ef eingen mig vid reyser, HErra min hafe eg so breitt, med Hondum mijnum giort Orett, stygt han, mig Fridar sijser.

2. Og hafe eg min Mootstodu Man, moodgad an fullra Saka, Saal mijna þa offæke han, svo hana kune taka, Til Jardar nidur trode han Lijf, Tign mine veite eingva Hlijf, Þar til i Dupt kan þiaka.

3. HErra rijs nu og upphef þig, yfer Ovina Bræde, aptur i Stiett þa inset mig, J hverre baudst eg stæde, So til mijn Foolked safne sier, Sokum þess ad vinest mier, aptur koma i Hæder.

4. Doomare

4. Doomare allra DRottenn er, dæm þu umm mitt Riettlæte, Afkiesd Gudlausra endast hier, O- sekur Lidsemd mæte, Hiortun og Nijrun þecker þu, Þvi siert minn Skiolldur HErra nu, sem Prwdsinn- adra giæter.

5. Riettur Doomare DRottenn er, Daglega Ogn þvi giefur, Vilie nu Menn ei sicæ ad sier, sijnu Sverde rykt hefur, Boga sinn spent og bwed hann, Banvæn Skeyte ei vanta kann, Handvijs þa Hefndenn kiemur.

6. Giæt þess hvernenn sem Gudlaus Mann, grimm Raad hefur i Sinne, stoora Olucku stofna kann, Stad þo þad eingvann vinne, Opnade Grofeg od- rum bioo, J hana siælfur fellur þo, Svikræde sijn ad sinne.

7. Olucka sem hann odrum bijr, æ hanns Hofud mun detta, Ofann æ Hvirfel honum snijr, Hefnd sinna Jllsku Þretta, HErranns Riettlæte hroosa eg, Hanns Nafn lofa æ allann Veg, og þacka honum þetta.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dijrd, etc.

8. Psalmur.

Med sama Lag.

DAsamlegt Nafn þitt DRottenn er, Dijrdlege umm Verolld vijda, J Himne Menn ad þacke þi- er, þu tilbioost Lofgiord frijda, Fyrer Barna Munn sem sinnga Briooft, so þad Ovinum verde lioost, Mood og Hefnd mætt ei lijda.

2. Hvenær sem eg þijn Handa-Verk, Himna

og Tungled skoda, Og hañ skapader Stiernum Styrk, stoora Undran mier boda, Hvad er Madur ad miñest hañs? Mikels þu virder Soneñ Mañs, Veglega villt hañ sida.

3. Fra Augsioon Guds og Eingla Hyrd, Uñ litla Stund hañ lætur, siidañ Kryner med Sæmd og Dijrd, sa Heidur er ægiætur, Hañ hefur þu eiñ Herra sett, Hver øll þijn Verk ad eignast riett, Allt lietst under hañs Fætur.

4. Saude, Naut og allt añad Fied, og Dijr sem veida kuñe, Fugla Loptsins og Fiska med, sem fara æ Siaafar Gruñe, Dæsamlegt Nafn þitt O Rotteñ er, Dyrd þijn uñ allañ Heimeñ hier, ei verdur sogd med Muñe.

27. Psalmur.

Ton, Natturañ øll og Edle Mañs.

O! Gud þu ert mijn Adstod fliot, Upplijsing og Lijfs Kiæte, Allra Mañrauna einka Boot, Offsooknum þo eg mæte, Syrgia skal ei, nie siña þvi, slijkt kañ mig alldrei hrella, Ovinirner, sem mygia mier, munu sig þar med fella.

2. Herlid þo rijse moote mier, mun ei þar kuña ad granda, Hoop mitt, Trw Von og Traust a þier, Tæallaust skal jafnañ standa, Eins Hlutar Gud þig giarnañ bid, eg gyrnest hañ alla Vega, J Hwse Christs, Þar Hlijfd er viss, Hvijld fæe eg æfeñlega.

3. Hañs Musteris so mætte eg, med Hiartans Glede vitia, Komeñ æ sañañ Vitsku Veg, vid hañs

hañs Pioonustu sitia, Under Vængium hañs, er viist til sañs, Vernd mijn þa Reideñ kiemur, Biarge vill ai, mier Bwstad sai, burt frai Sorgum mig nemur.

4. Hañ mun sañlega hefia mig, af Hond Ovina miña, Offur besta, Bæn audmiwklig, Boot Harma kañ mier viña, Akalled mitt, mun Eyrad þitt, Efalaust vel medtaka, Pijns Andlitis til, eg vitia vil, Vondt kañ mig þa ei saka.

5. Fridar Asiaan ei frai mier snw, Faaraadum Præle þijnum, J Bræde mier ecke burt hrittu, Biorg mijn er hiai þier einum, Forlaat mig ei, Miñ Fader ertu, fyrr mig ei Hende þiñe, Foreldrarner, sooru frai mier, fieckstu Hiaalp Æfe miñe.

6. Vijsa mier Fader Veg þiñ a, vijk miñe Ferd til Greida, Ovinum mijnum frels mig frai, fullvel kañtu þeim eyda, Von mijn er sw, traust Boon og Trw, ad tiaaer mier Goodvilld saña, Eg mun vijst, jai, JEsu Dijrdlsiai, a Jord Lifande Maña, Am.

117 Psalmur.

Ton, Blijde Gud Børnum þijnum ei gleym.

LOfed Gud, Lofed og hver sem kañ, giorvoll Piood, Jai giarnañ heidred hañ, Aller Meñ um allañ Heim, Ætiid hañ prijse, Dijrd Allsheriar DRottne þeim, Dag hvern auglyse, Af þvi hañs, Ædst Myskunseme, Kyne Mañs, kuñ er i Heime, Sañleikans, so Trygd ei gleime, fost og traust i Ast ai oss, Eilijfleg, eilijfleg, eilijfleg Vist, er Haleluja, Eilijfleg, eilijfleg, eilijflea Vist, er Haleluja.

148. Psalmur.

Ton, Oll Christneñ gief ad Gaum.

PJer Himnar hefied Dijrd, ad hun sie DRottne skijrd, Lofed hañ i Uppħædum, hrooſed hañs Makt og Giædum, Her hañs og Einglar aller, Æ lofe hañ giorvaller.

2. Seig þu Lof Sooleñ skiær, sierhver Stiarnañ fræbær, Lofed skal lijsa og greina, Lofe hñ Tungled hreina, Himnar yfer og under, allar lofe hañ Stunder.

3. Veglegt þar Vatna-Safn, Vijdfræge DRotteñs Nafn, fræbær Fegurdar Smidur, fullgiort er hvad hañ bijdur, Hañs Skickun Takmork hallda, hañ rædur um Allder Allda.

4. Hañ lofe Haudred blijdt, Hvaler og Diwped vijdt, Elldur, Hagl og Snioor hvijtur, Ude, Stormur sem þijtur, Hverier Guds Bodord heyred, og hañs Skipan so giored.

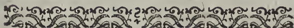
5. Hælsar og hæu Fioll, heidre þier DRotteñ oll, Eykurnar ecke sijdur, og allskins Cedrus Vidur, Fuglar, Skoog-Dijr, Fienadur, Fiolde sem um Jord skrijdur.

6. Herrar um allañ Heim, Hereñ allur med þeim, Þier Hershofdingiar aller, Og so Doomendur snialler, Yngesmeñ, Meyar allar, Ungborn og gamler Kallar.

7. Allt þetta skylldugt skal, med skijrt Lofgiordar Tal, Hañs Nafne Heidur greida, HErrañs Lof vijdt wtbreida, Allt yfer Himna alla, og Jordena giorvalla.

8. Sijns

8. Sijns Lyds upphefur Horn, Hiartaũs Frelsara vorn, O þier Israels Syner, Aller haũs Pioonar hiner, Syngded Lof aller samaũ, Sætt Alleluia, Amen.

Fiorde Part-

UR PESSarar PSALma BOOKar, Hefur iñe ad hallda Fimtiju Hugvekiu Psalma, Sem ordt hefur Saaluge Sr. Sigurdur Jons-Son.

Fyrste Psalmur
Uũ rietta Pecking Syndareñar.

Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

O Gud Heilage HErra miñ, Hefe eg aumur Prælleñ þiñ, Synda Eitur so iñ drucked, Eins og Jord Vatne tekur vid.

2. Viist er mijn Synd wr Maata miog, Morg Ung, Gomul og Svijvirdeleg, Eñ þijn Reide sax Elldur er, Ogudlegum sem fortærer.

3. Riettlæted allt sem orkad gat, Er sem Bloodsiwkrar Kviñu Fat, O! hvad Raanglæted illt og frekt, Er þa fyrer þier svijvirdelegt.

4. Liooſed medaũ i Myrkre er, Mikla Byrtu þad giefur af sier, Eñ þegar Sooleñ a þad skyn,

Alla misser þad Geysla siin.

5. Eins er þad margt i Athofn Mañs, ad Alite Hæðsta Doomarañs, Ofullkomed og einskis vert, Er vier þo meintum heilagt giort.

6. Hvar mun eg aumur Frelse faa? Po flyia villde eg i Himeneñ haa, Pa er þar fyrer utañ Ef, Er eg so Tijdum stygdañ hef.

7. A Jordu er hvergé Hæle hier, HErrañs Sklepnur þær myia mier, Med þvi eg hefe moodgad hañ, Miñ og þeirra Gud Skaparañ.

8. Alsokun Heims er hørd og stoor, Himeñ, Lopt, Jord, Vatn, Elldur, Sioor, Einglar Samvitska, Satan señ, Og sialfur Gud klagar vonda Meñ.

9. Hver maa vid slijku reisa Rond, Riettlæted staar aa adra Hønd, Pegar allt þetta amar ad, Ecke er synt uñ Grida Stad.

10. Glæpugum þeim sem girnast Raad, Giefur Salomon heilnæmt Raad, J Biargskorum sig fele flioott, Flyia vil eg nu þangad skioott

11. Biarged þad sem hañ seiger hier, Sialfur JEsus vor DRotteñ er, Skorurnar eru Under hañs, J þeim er Hæled Syndugs Mañs.

12. Lijfsens Uppspretta er þar Ein, Øll koñ su græda Daudleg Mein, Svala Dryck fiñur Þyrst ur þar, Þvotta Laug hiñ sem Obreiñ var.

13. Par vil eg koma þiaadur Þræll, Par vil eg felast JEsu sæll, Medañ Guds Reide fram hiaa fer, Fiy eg til þijn þu tak vid mier.

14. Ecke þarf eg ad Ottast þar, Aklogun Guds

og Skiepnuñar, Saa er fraa allre Anaud frij, Und-
um Motteñs sem hvijlest i.

15. HErra JEsu miñ Hlijfdar Mwr, Hiaalpa
mier ollum Vanda wr, Tak mig i þijna opnu Und,
Og añastu mig i Dauda Stund.

2. Psalmur.

Uñ Idkan Idranareñar af HErrañs Pijnu.

Ton, O! mijn Saala uppvakna nu.

SJaadu og Hugleid Saala mijn, Saara og
Beyska JEsu Pijn, Siaadu hañs Mædu meg
na. Kvalaña Stærd og Ofraun af, Ondena upp
aa Krosse gaf, Pad leid hañ þiña vegna.

2. Siaadu hier þiña Synda Stærd, Siaa þu
hvad miked kosta vard, Saar þijn og Siwkdoom
græda, Gud lijdur sialfur griña Pijn, Gud wt-
heller hier Lijfe sijn, Gud kvelur margskins Mæda.

3. O! hvad Banvænlegt er þad Saar, Par
ekkert añad til Grædslu staar, Eñ Barskierañs
Blood wr Edum, O! þa kynia Stærd Kraank-
leikañs, Kostade Dauda Læknarañs, Guds þo aa
Himna Hædum.

4. Pu Christeñ Saala siaadu hier, Syndeñe
svo Gud reidur er, Po hañs Son Saatta bæde,
Fodur siñ kiærañ fyrer oss; Fallna i Synd og
Daudañs Bloss, Guds þo ei rienar Reide.

5. Hañ took þa aa sig Horund Mañs, Helgan-
de so Natturu hañs, Ad Synda Eitre eyde, Hañ

þa samteingde Hollded vid, Heilagasta sitt Riett-læted, Guds þo ei rienar Reide.

6. Allt þangad til hañ a sier bar, Illgierd og Synder Veralldar, Kvaleñ a Krosse deyde, Hañ liet wt pressa Lijf og Blood, Ad leysa og græda Heimsens Piood, Guds þa rienade Reide.

7. Haad, Slog, Saar, Brytl, Og Heliar Neyd, Hrakning og Smaner JEsus leid, Blessadur i Bondum þreyde, Fadereñ leit þa saaru Swt, Saal og Lijf hañs þa blædde wt, Guds þa rienade Reide.

8. Hañ sem Heilagur hijngad kom, Hlaut ad lijda so strangañ Doom, Særdur med soddañ Hætte, Sa sem kiemur med Synd i Heim, Sijdañ lifer og deyr i þeim, Titrande ydrast ætte.

9. Hrædast og skialfa Skiepnu ber, Skapara siñ þvi hefur hier, Krossfest og kvaled bæde, Prælleñ ma þetta Ottast Eitt, Ad hañ hefur siñ HErra deydt, Syndugur Helgañ hriade.

10. Christus lijdande Kvol og Deyd, Kallar til vor i siñe Neyd, Laatum oss honum hlijda, Synd og Mañeskia sia þu mig, Sañlega hlijt eg fyrer þig, Soddañ Saklaus ad lijda.

11. Sæter mig Eitt og svijdur mest, Sie eg og veit ad Piooden flest, Mijna Pijn acktar eige, Oþacklæted sem Almeñt skier, Allre Kvol þyngra fellur mier, A mijnum Andlaats Dege.

12. Heyrdu nu soddañ Saala mijn, Siertu þackiat i JEsu Pijn, Med Ast og Ydran heyta,

Syndaña

Syndaña Verkum ſiadu vid, Sær þu ei framar O Rotteñ Gud, Nie hañ til Reide reita.

13. Myſkunar Fader Myſkun þijn, Myſkune oſs fyrer JEſu Pijn, Og helge vor Hiortu krameñ, JEſu þijn Bæn og Benia Foſs, Boot og Lijfgun ſie ollum oſs, Amen, O! JEſu, Amen.

3. Pſalmur.
Um̃ Avert Sañrar Jdranar.

Ton, Sæ Frials vid Løgmaal fæddur er.

SYnduge Madur ſiaa ad þier, Saal þijn ſo hoolpeñ verde, Eiliift Lijf byriar hver ſaa hier, Hreina Jdran ſem giørde.

2. Hvar ſu hin hreina Jdran er, Er þar og Kvittun Synda, Eñ ſu Kvittun hun aflar ſier, Elſku Guds til Mañkynda.

3. Hvar Guds Aſt er og Hylle hañs, Hañs Sonur er þar medur, J honum Boot aa Misgiørd Mañs, Mañs Samvitſku þad gledur.

4. Hvar Samvitſkañ er Glød og Good, Guds Ande byr þar iñe, Og Heilog Preñing ſem hialpar Piood, Med hollre Lijfgiof ſiñe.

5. Pvi ſaa þeir aller eiliift Lijf, Sem Yferboot Synda viña, Eñ Andar Tioon og Eymda Kijf, Jdrunarlauſer fiña.

6. O Rotteñ þar uppaa doo aa Kroſs, ad deyia Synden mætte, Laatum þvi ecke liſa i oſs, Leſte med vondum Hætte.

7. Saalar Dauden Andlegur er, Jllgiørd og

Syndeñ Maña, Undañ drogum þvi ecke vier, Idrunar Verked saña.

8. Aumur er sa sem ecke kañ, Illgiordum Boot aa viña, Siaalfañ Gud fraa sier fæler hañ, Med Fyiking Eingla siña.

9. Syndeñ stygger Guds Anda wt, af Mustere vors Hiarta, Eins og Byflugur flyia Braut, Ef siña Reykeñ svarta.

10. So sem Gud framar ollum er, eiñ Hlutur sa hiñ beste, Eins er og viist i siaalfre sier, Syndeñ vor hiñ sa veste.

11. Nu þo Synder sem viñum vær, viist stoorar heita meige, Ef Idrun breidest wt yfer þær, Augu Guds siaa þær eige.

12. Med þvi þu safnar Synda Fañs, Siifellt og marga Vega, Idrunar Taar þijns iñra Mañs, af þvoe þær Daglega.

13. Gief mier HErra i Hiartad mitt, hreinañ Idrunar Anda, So ad mijn Saal af Syndum kvitt, Synge þier Lof aan Enda.

4. Psalmur.

Uñ þad Sæta JESU Nafn.

Ton, JEsus Christus aa Krosse var.

O! JEsu Nafn þitt Ilmsætt er, alla Mykun og Frelse lier, Þvi bid eg þig miñ JEsus, Vægdu og lijkna veykum mier, og vertu mier JEsu JEsus.

2. O! Hiartañs Unun iñelig, Elsku þiñe bijsaafa mig, Girnd mijn og Glede JEsus, Fyrer

mier

mier ecke feldu þig, Fyrst þu ert JEsu JEsus.

3. Myskunar Tijmeñ medañ er, Myskuna þu og lijkna mier, Myskunar Mergdeñ JEsus, Myskunar Tijmeñ þegar þver, Pa vert þu mier JEsu JEsus.

4. Orijme verdur ecke neitt, J þo Myskunar Fanged breitt, mig taker millde JEsus, Saala mijn er af Syndum þreitt, Siert ockur JEsu JEsus.

5. Øll Saalar Fæda ofþurr er, utañ med bladdest þad Vidsmior, sem ertu sæte JEsus, Soddañ Krydd miñe Saalu ber, Siert þeñe JEsu JEsus.

6. Synda Eitur eg soged hef, Satan hlydande Vondsku Ref, J þiñe Augsyn JEsus, Trwe eg þo fyrer utañ Ef, Ad ertu mier JEsu JEsus.

7. Uppruna Synd sem erfda eg, aklagar mig og þreynger miog, J þiñe augsyn JEsus, Po hun sie stoor og svijvirdeleg, Samt ertu mier JEsu JEsus.

8. Fæding og Gietnad fleckar Synd, Fordæmañleg er Skiepnu Kynd, J þiñe Augsyn JEsus, þo Saurgun fylge soddañ Mynd, Samt ertu mier JEsu JEsus.

9. Satan oss jafnañ sviked fær, Synder Daglega giorum vær, J þiñe Augsyn JEsus, Svijvirdelegar þoott sieu þær, Samt ertu mier JEsu JEsus.

10. Po ad eg Sooma svipte mig, Samt kañ

eg ecke ad sneida þig, Mikelle Mykun JEsus, eptir þvi hun er Æfeñleg, Oss ertu JEsu JEsus.

11. So sem mier harla hæge var þad, ad hrapa i Synd og Kvala Stad, Fraa þier Frelsareñ JEsus, Veit eg so hægt þier viñur ad, Vera mier JEsu JEsus.

12. J Lijfe Dend og Doomsens Hrijd, Daglega og uñ allañ Tijd, Vertu mier veykum JEsus, Fyrer þiñ Dauda Faar og Strijd, Frida mig JEsu JEsus.

13. Miñstu ei so aa Synder mijn, ad siaalfur gleymer þu Mykun þijn, Heilage HErra JEsus, Saalar Lijfgun og Sadning sijn, Siertu mier JEsu JEsus.

14. Ad Lifa og Deyia Lausnare miñ, Lijka koma fyrer Doomeñ þiñ, Pore eg þvi miñ JEsus, J þijnu Nafne eg Frelse fiñ, fyrst þu ert JEsu JEsus.

13. O! JESU fyrer þiñ Unda Foss, Alla Kvalning og Deyd aa Kross, Og Naadar Nafn þitt JESUS, Añast þu Lijfs og Lidna oss, Lof sie þier JESU JESUS.

5. Psalmur.
Um̃ Trwareñar Jdkun.

Ton, Sæll ertu sem þiñ Gud.

DRotteñ eg Aumur er, J Huxun miñe, Opt giore eg Oriett þier, Og Pijnu þiñe.

2. Græt eg þad Goodverk mijn, Glæp bæta eige, So sem Synda Boot þijn, sijst nægiast mege.

3. Læst

3. Læst eg so leggia a, Lappañ Goodverka, For pienan þijna þa, Þrautar noog sterka.

4. Hver sem sig heilagañ, Hier funded giæte, hvad þyrfte ad hyra hañ, um HErrañs Riettlæte.

5. Under Naad erum nu, Ecke Logmaale, Siaaum til soddañ Trw, Synden ei briaale.

6. Haatt upp i Himneñ, Heilage Fader, syndgad hef eg Sonur þiñ, Svijvirdelegt þad er.

7. Aumur eg ecke maa, Arfe þiñ heita, Virdstu mier þrioosskum þa, Þræls Nafn ad veita.

8. Oflug er Synden su, Sem mig vill pijna, Laat hana Loksens nu, Lijsenu tijna.

9. Holldsens ill Yfferaad, um sijder liñe, Og misse Afl og Daad, Anden so viñe.

10. Eg hefe Heimskur Mañ, Hyllst Satans Ede, Uñ mier ad Ovin þañ, Eg sigra næde.

11. Otta vijst under bioo, Ogn Dauda Kijfsens, Ills Ender er hañ þo, og Jñgangur Lijssins.

12. Nær Lijsed wte er, Oll Meineñ þverra, Þa mun eg þocknast þier, Þu goode HErra.

13. Oll Synden er þa kvitt, J Himna Sæte, Eiñ Gud þvi ertu mitt, Einka Riettlæte.

14. Daudañ ei Ottast nu, nie Eymdar Kijfed, Hædstur ert HErra þu, Heill mijn og Lijsed.

15. Saal mijn af Syndum kvitt, sia mun þijn Mæte, boden i Brwdkaup þitt, Brwdgumeñ sæte.

16. Þa reyne eg þad og siñ ad þu ert mier bæde, Blijdaste Brwdgumeñ, Og Brullaups Klæde.

17. Eg hefe Jkiædst þier, A Skijrnar Dege,

Sar Skrwde skyler mier, Skadar Synd eige.

18. J Kiærum Skrwda heim, Skal eg fram̃ gaanga, Pa DRotten̄ dæmer Heim, a Deige straunga.

19. Dyrdar Skart skal oss þar, Skijnande giera, Hvert oss til Eilijfdar, Audnast ad bera.

20. J sañа Sælu Dyrd, Señ leid oss HErra, Su Lofgiörd sie hier skijrd, Sem ei maa þverra, AMEN.

6. Psalmur.

Um̃ Huggun þess Jdrande i Christi Pijnu.

Ton, Konung David sem kieñde.

ALLur Syndugs Mañs Soome, Sañlega fool-geñ er, J þvi Frelsareñ froome, Ad forsmaadur vardstu hier, Og þiaadur þwngre Pijn, Daude þiñ er Lijf Lyda, Lækning og Huggun frijda, Hoop mitt og Huggun miin.

2. Pu eiñ Gud, Allra Lyda, Eg gat þig mood-gad vijst, Eñ þig aptur ad þijda, Orka kuñe eg sijst, Eñ fyrer Christi Kross, Er oss nu ordeñ Fridur, Af þvi þig sialfañ vidur, Sætter þu seka oss.

3. Siaa nu þa Særing megna, Sonur þiñ lijda hlaut, Fyrergief þad þess vegna, Prælleñ illur sem braut, DRotteñ Myskuna mier, Synd miin er Sande fleire, Samt er þijn Naadeñ meire, Pvi-ad hun eilijf er.

4. Ef ad eg ecke jaata, Jllverk og Synda Prar, Pa kañ i eingvañ Maata, Aflausn þeirra ad faa, Eñ

Eñ ef Auglyse þær, Saar svyvirdelega ſtarta, Særande kramed Hiarta, Eñ Samvitſkañ Felmtur fær.

5. Halltu þvi ecke iñe, Aſt þiñe Fader kiær, nie Nad i Nandsyn miñe, Naakvæmd allre mier tær, Miñſtu Myſkunar þiju, reidſtu mier aumum eige, af þvi þu hefur ſleiged, Son þiñ fyrer Synder mijn.

6. Hver munu Aums Urræde, a Reiknings-ſkapar Tijd, Pa ſeñ adſækia bæde, Synden og Riettlæted, ſitt ſtaar a hveria Hlid, under Andſkotans Hreidur, uppe Doomareñ reidur, Eñ Samvitſkañ ſvipt er Frid.

7. Verolld er oll i Loga, umhverſis Mañeñ þa, Hverneñ maa hræddur voga, J HErrañs Augſyn fram gaa? Ei helldur faleſt fær, Hvad er þa hellſt til Naada, hver vill þa Saalu naada, Hvar mun þa Hvijldeñ vær?

8. Hver er ſa eiñ ſem heiter, Eingell hiñs mikla Raads? Aumum Vidtoku veiter, Verndareñ Lyds og Lands, JEſus þad eflauſt er, mille hañs Hiaalpar Handa, hræddur mun eg þa ſtanda, hañs Fulltijng hlijfer mier.

9. Saal mijn þijn good Trw glædeſt, gled þig og fagna nu, uppaa þañ er þu hrædeſt. Ofvijdeñ vona þu, vert ecke orvænteñ, fraa þeim ſem fyrre flwder, flijdu nu a þeſs Naader, Hañ reyneſt þier hollur Vin.

10. Miñ Gud eg maa þad jaata, mikel er Syndeñ mijn, þo er i allañ Maata, eñ meire Naadeñ þijn,

Ol

Oll mijn Von i þier staar, Gief þu eg glatest eige, Gief ad þig lofa meige, hier og um eillijf Ar, Amen.

7. Psalmur.
Um Avoxt Christi Pijnu.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert.

PA HErrans JEsu harda Pijn, Hugleide eg med Krapte sijn, eykst þa mijn Trw og eflest best, um þad-Tvent sem mig vardar mest, Ast Guds til mijn, og annad hitt, Afbroten oll eg fæ vel kvitt.

2. Pegar minn HErra hieck a Kross, hneigde sinn Munn ad kyssa oss, Arma wtbreidde bæda senn, baudst til ad fadma alla Menn, Hann lauk upp sijnum Hondum Tveim, ad hiaalpa og audga oss med þeim.

3. Hann liet þvi opna Sijdu sijn, so þadan streymde Lijf-Giof mijn, Og ad hans heita Hiartans Pel, hægra sie oss ad skoda vel, Hans Saar eru af Ofraun blaa, Ast velldur þvi þaug sioomar aa.

4. Laatum oss i hans opnu Und, Inngaanga þvi med gladre Lund, skodum hans heita Hiartans Ast, Hver oss Syndugum alldrei brast, i hans Saarum er Naadar Nægd, noog Endurlausn og allskyns Hægd.

5. Af Fimm Lijkamans Limum hans, lagade Blood til Syndarans, Hondum, Footum og Sijdu senn, so þad lijfgade alla Menn, og þad Signada Saara Flood, Synder þvæge af allre Piood.

6. Hann var hraken med þvungre Praa, Praasamlega

samlega hañ Judar slaa, slaa þeir Gadda i Hollded hañs, Hañs Blood wtkreiste Syndeñ Mañs, Mañs Hendur Gude uñu a, A honum margskyns Kvelling laa.

7. Hañ strijdde Daudañ hardañ vid, Hañ so oss veitte Andlaats Frid, Hañ var Sakfelldur hier a Jord, Hañs Born so yrde saklaus giord, Hañ liet sig slaa med Heipt og Foss, Hañ so Aklogun fyrrte oss.

8. Hañ stunde haatt med Harma-Kvein, Hañ so oss bætte eilijft Mein, Hañ bar a sijnum Herdum Kross, Hañ so Pijngd allre liette af oss, Hañ var deyddur og hrakeñ señ, Hañ so lijfgade alla Meñ.

9. So sem þa Vijnber Of-þijngd af, alla Vega siñ Log wtgaf, Eins pressadest vors HErra Holld, hrunde hañs Dreire nidur a Folld, undañ Pijngd alls Heims Illgiordar, og Reide Guds, Sem JEsus bar.

10. Soddañ Gagn fær þu Saala mijn, af Saarum JEsu og beysku Pijn, Handskrift sem oss var moote mest, med sier hefur a Krosseñ fest, Hañs Blood hana af þvode þar, J Pijng-Hwse Guds sem ritud var.

11. Vertu þvi gladur mædde Mañ, Mañs Hiaalp alla JEsus vañ, Ef stoor eru þijn Synda Saar, Saar hañs eru þier Lækning klaar, Hañs Blood þad edla Uñsal er, Sem alla Græding veiter þier.

12. Andlaat þitt JEsu og þijn Pijn, allra Meina sie Booten mijn, J Lijfe og Dauda Aihvarf allt, Æfenlega mier vid þig halt, Nu heilog Prenꝛng hijr og blijd, halldest þitt Lof um allan Tijd, Am.

8. Psalmur.

Umm Fullvissu vorrar Saaluhiaalpar.

Ton. Lifande DRotten lijkna mier.

GLed þig mijn Saal og giæt þu ad, Gude Skaparapijnum, mundu hañs Naad og miñst a þad, þa myndade hañ þig i Leynum, ædur þegar varst eingeñ þu, Umhyggiu bar hañ þijna, eigeñ Mynd hañs ert ordeñ nu, ei kañ hañ þier þvi tijna, Hañ añast alla sijna.

2. Nu þo ad vijsu syndug siert, so Guds Mynd hafer tapad, Hañ sem af eingvu gat þig giort, gietur þig Endurskapad, Sa sem þig skoop aan Synda Flecks, Saurgun þijna kañ bæta, og Jllsku Root sem i þier vex, alla i burtu ræta, Ad þvi skallt giorla giæta.

3. Hiaa Gude erum lijkt sem Leyr, Leyrpotta Smids i Hende, um Æfe fiñast eingver þeir, sem eru sijn Verk hatande, skyllde hañ þar til skapa þa, Skiepnu Kynd sijna Mañeñ, Handaverk baug ad hata og slaa, og hrekia i Diofla Rañeñ, Saal mijn ei þeynktu þañeñ.

4. Vijst er Skopun og Mynden Mañs, miked Guds Astar Merke, Eñ gior vottast þo Elskañ hañs, af Endurlausnar Verke, Alldrei gyrnest þu

Glotun

Glotun mijn, Goode Hyrdereñ Sauda, fyrst ad þu þolder þwunga Pijn, þig gafst i Pijst og Dauda, Til Lijfs og Lausnar Plooda.

5. Sai oss Frid-keypte Fodureñ vid, Fullnadar dijru Verde, añast oss nu og leggur Lid, Lijf vort so eingeñ skierde, Petta Tilflugt ei verdur vallt, velldur þvi þad eg seige, Sw Naadar Giæskañ gnæfer allt, Gud fyrer Prælen deye, Seal mijn þvi efast eige.

6. Vier erum Gud þijn Oska Born, og Arfar ad Himna Vistum, So elskar þu nu sierhvern vorn, sem DRotteñ JEsum Christum, Naad og Uppfylling eilijfs Lijfs, oss giefst i Syne þijnum, Uppspretta Goods og Ending Kijfs, Uppgiof ꝏ Synd og Pijnum, gledst eg i Gude mijnum.

7. Hverneñ kañ sa ad hata mig, Helsor mijna sem bætte, og gaf i Daudañ sialfañ sig, so ad eg lifa mætte, þo Oviner aller mæie mier, mijna Sæl forklagande, JEsus mitt Hoop og Hæle er, Helgun og Lausn fra Grande, Trw mijn þvi stodug stande.

8. Lof sie þier Fader fyrr og sijd, fyrer þiñ Soneñ kiæra, Og þier JEsu sem leyster Lyd, lijka sie Dijrd og Æra, svo Helaum Anda sama Veg, sañæ Vegsemd skal giallda, Pu Eining Preñing Odaudleg, uñ mier þiñ Prijs margfallda, hier og uñi Allder Allda.

9. Psalmur.

Uñ þad, ad vier skulum elska Gud mest.

Ton, Dreckum af Bruñe Naadar.

RJJs upp riett Christeñ Saala, Naadholl ad læra, Stundlega Hlute haala, ei haf þu kiærá, Eñ þañ ypparsta Gooda, elska og stunda skallt, hvers Nægdar Giæskañ frooda, gott mebindur allt.

2. Uppsprettañ alls hiñs Gooda, er hiar DRottne, honum att Ast ad biooda, so alldrei þrotne, Skapada Skiepnu neina, skallt ecke elska þu, þvi eingvañ Astar Beina, aptur þier giélldur su.

3. Peim ættu ollu ad tæra, Astar Geinge, Er þig hafde þa kiæra, er þu varst eingeñ, Pa hañ til Reide reitter, Rasande tijdt og þraatt, Syndsamlega so breytter, Samt elskade hañ þig daatt.

4. Hiartans Ununar Ardur, um iñstu Reita, og Andar Aldengardur, mau Elskañ heita, hun wtelokar Heimeñ, af Hiarta Mañsins best, Satan og Synda Keimeñ, Sigrar og græder flest.

5. Hun læser Diofla Dijke, og Dauder eykur, Hædsta Himna-Rijke, hun upplijkur, Ast er Utvalldra Merke, ecke til Hialpar sein, wt af Elskuñar Verke, auglyst Trweñ hrein.

6. Ef Saaleñ elskar eige, þañ ædsta Gooda, dauda ad søñu feige, og Soomasnauda, Yndes Hægd eingva hefur, og eingeñ Rooleaheit, Ugglaust i Syndum sefur, sitt Hialpar Raad ei veit.

7. Gude þvi ættu ad uña af ollu Hiarta, eingvar Ydiur kuña, Ædra ad skarta, ef þu uppbyriar eige, ad elska DRotteñ hier, upp fraa þeim efsta Dege, ecke veitest þad þier.

8. Sviptu mig Synda Galla, miñ sæte Herra, og

og bañada Elsku alla, laat i mier þverra, Gief ad þi-
erenum une, og elske Hiartaklaar, So ad eg sijdar
kuñe, ad sia þig uñ eilyf Ar, Amen.

10. Psalmur.

Uñ vora Fridþæging.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu.

O! hvad mikel er Mystkun su, Miñ JEsu sem
oss veitter þu, Sialfdoom vorn sialfur barst,
Fyrer Heimsens Synder særdur varst, Sveid þier
Un en Hiartad þitt skarst.

2. O! þaug Vilkior og Bote best, Ad barstu
Riettlætur Straffed mest, Ræniglætur fañ þo
Frid, Heilagur tookst þu Hegning vid, Hiñ Synd-
uge fieck þa Grid.

3. Þu tookst a þig hid Vesta vort, Var þad
Syndeñ sem hofdum giort, Þitt Besta þu gafst
oss, Þad var Lijfed og Lausnar Hnoss, Leidstu
sialfur Daudañ a Kross.

4. Og nu med þvi þijn Elskañ mest, A sig took
þad, Sem vort var Vest, Bestu Eign bloodum
nu, Lijkame vor og Saal er su, Soddañ Hnoss er
girnest þu.

5. Hefder þu ecke HErra trwr, Hialpad
Ræniglætum Dauda wr, Og keypt hañ Kvolum
fraa, Þijna Riettlæta furdu faa, Funded munder
hafa þa.

6. Fadereñ hefur Hefnst a þier, Hverskyns
Synda sem giordum vier, Þvi siest oss Prælum
Vægd, Þad er þier Saal mijn Siñes Hægd, Ad

Synd er kvitt, Eñ Reide Guds lægd.

7. Hverneñ kañtu þa HErra kiær, ad hefnast a oss fyrer Synder þær, Sem ad þu sialfur barst? Sæleñ þijn af Sorgum skarst, Ad Synd fyrer oss þa giordur varst.

8. Eingeñ hefur nu Afl nie Valld, a oss ad leggia Hefndar Gialld, Utañ einaste hañ, Fyrer vor Brot sem borga vañ, Og hweñ er ad Frid-kaupa Mañ.

9. Gied þig mijn Sál vid Sañleik hañs, Er Syndugs vill ecke Dauda Mañs, Ad eilijfu seiger hañ Satt, J þeirre Trw þu stodug statt, Sterka Trygd hañ vid þig batt.

10. J Guds Meraskal Myskun er, Myklu þyngre þa vigtum vier, Helldur eñ alls Heims Synd, Stertu alldrei so Sál mijn blind, Ad soddañ Huggun taper i Vind.

11. Mundu ad Synd er Mañsens Verk, Eñ Myskun Guds þo stendur sterk, Er þeirra Olijk Dæd, Jllgiord Stundleg, Eñ eilijf Nád, Og O-seigiañlegt DRotteñs Nád.

12. Fly eg nu aumur argur Præll, under Nád þijna Gud miñ sæll, Syndu þvi Myskun mier, Þig skal Lofa og Packa þier, Pad a medañ Eilijfdeñ er, AMEN.

II. Psalmur.

Uiñ Fridar Boot fyrer vorar Synder.

Ton, Hver sem ad reyser hæga Bygd.

Millde

Mi Jlde JEsu eg mineſt nu, Myſkunar Bod þitt klæra, Syndugum giorder ſiælfur þu, Sodd an Ordum ad tæra. Aller ſem þiaeſt Pyngſla Pijn, Og þreytter erud, Komed til mijn, Ydur ſkal Endurnæra.

2. Þar til giore eg ſo ſvara þier, Sanleikſens dyrſte Munur, Syndana Þronge þreynger ad mier, Þier er min Breſtur kunur, Andvarpa eg i Eymdum mijn, Og vil þvi giarnan koma til þijn, Lifande Lijffens Brunur.

3. Þrongar eru ſem æred Bly, Ofmargar mijn ar Synder, Erfida eg og þiaeſt þvi, Þeſſare Byrde under, Glæpafullan eg Alldur el, En vil þo giarnan deyia vel, HErra mier Huggun ſender.

4. Kom þu min JEſu, Kom til mijn, Kom þu med Aſiaan hijrre, Þviad eins kan eg ad koma til þijn, Ad komer þu til mijn fyrre, Kom þu og ſvala mæddum mier, Margskyns Synda eg Oked ber, Endurnær mig Nægd nyrre.

5. Hialpe mier beſt þijn Heilog Ond, Hialpe mier beſt þin Daude, Og Lijkame þin ſem leid hier Bond, Laugadur Pijſlar Bloode, Saar þijn, Under og Arnan trw, Og allt þad fyrer mig þolder þu, Hialpe mier HErra goode.

6. Daude þin kan oſs Frelſes Hlif, Frid, Lijfsgun og Riettlæte, Meir mun þa þitt Lifanda Lijf, Liena oſs allskyns Mæte, Hvar þijn Mining i Hiarta var, Herbergiar þu og Lifer þar, Tign er þad ſoddan Sæte.

7. Gled þig nu Saal mijn, Gled þig nu, Gled þig i DRottne þijnum, Er Obeden veitte Ast og Trw, Ovina Flocke siinum, Vina Grætbeidne vill hañ þa, Veita giarnañ og Myskun tiaa, Hægd er þad Huga mijnum.

8. Þegar þu Hiartans HErra miñ, Hiedañ glorer mig kalla, Leid þu mig þa til Lijfsens iñ, A lioomande Dyrdar Palla, So ad mier hlotnest Heiller þær, Ad heyra þig, Siaa og vera þier nær, Og losa uñ Eilijfd alla, Amen.

12. Psalmur.

Uñ Art og Eigeñlegleik sañrar Trwår.

Ton, O Fader miñ, Eg Prællen þiñ.

UPP, upp, mijn Saal, Er þier nu maal, ad yfervega Trw þijna, Krapt mikel er, Christo þvi ber, Kiærar Packer ad syna, Edla Hlut hañ, Jñ gaf þier hañ, Attu þvi so ad greina, Lof sie Gud þier, Þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

2. Af Trw þad skier, ad verdum vier, Vel iñplantader Christe, Eins og Vijntrie, Viss Meistare, Vid græder iausa Kviste, Af DRottne maa, Lijfs Frioofgun faa, Frægre eñ nockra Gimsteina, Lof sie Gud þier, Þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

3. Olle Trw sterk, Abels Foorn-Verk, Allvel þocknadest Gude, DRottne jo sætt, Þyker miog mætt, Muñ-Offur þess sem trwde, Er þad Bæn ein, Oflug og hrein, Orkande Bootum Meina,

Lof

Lof sie Gud þier, Pu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

4. Enochs Trw vañ, Ad sa Guds Mañ, Upp var numeñ i Hæder, Hun so Girnd Mañs, Til Himna Rañs, Heimsens fra Glise leider, Eilijft Lijf þvi, Og Jbwd Christi, Oss giesst hier nu ad reyna, Lof sie Gud þier, Pu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

5. Soñ Trw þad vañ, Sara gat Mañ, Sijnum i Alldurdoome, So gietur Christ, Sierhver Saal vijst, Sem er prydd Skijrleiks Bloome, Eñ þetta hier, Andlega skier, Ofigan vid Trwar Beina, Lof sie Gud þier, Pu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

6. Af Trw þad kom, Ad Abraham, Jsaach foorna kuñe, Sialfs Vilie Mañs, Er Salar hañs, Son sai hun heitast uñe, Andlega i Trw, Honum Offra þu, Elsku sijn þier ei neina, Lof sie Gud þier, Pu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

7. Olle Trw good, Jsraels Piood, Yfergieck Hafed Rauda, So komunst vier, Hættulaust hier, Heims yfer Siooeñ Nauda, Rahab Frid fañ, Frelsast so Mañ, fyrer Trwna alleina, Lof sie Gud þier, Pu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

8. Hrein Trw þad er, Pa Hiartad hier, HErrañ medteked gietur, Med Arnan hañs, Og er til Sañs, J honum Trausted setur, Fullvijs uñ þad, Hun fiñe Raad, Fyrer Grædarañ Meina, Lof sie Gud þier, þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

9. Uppreñur su, Hin oflga Trw, Af Andlegu Guds Ords Sæde, Eins er og Twn, Andeñ og hun, Eitt eru þesse bæde, Ord Guds er Far, Sem Andañ feriar, Jñ i Hiartad Leid beina, Lof sie Gud þier, Pu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

10. Opt nefnd Trw hier. Andlegt Lioos er, upp lioomande Mañs Hiarta, Geysla þa ber, Sem giefa af sier, Goodverka Skyned biarta, Hvar þad fataſt, Hana þar braſt, Hente þad Bernſku Meina, Lof sie Gud þier, þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

11. O! Mñ JEsu, Mier iñgief þu, Andlegt Lioos Trwareñar; Lyse þad mier, So lære eg giör, Leid Sæluhiaalpar miñar, So eilijft Lijf, Epter Heims Kijf, Eg mætte faa ad reyña, Lof sie Gud þier, Pu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina, AMEN.

13. Psalmur.

Uñ Andlegañ Hiwſkap Christi og Saalareñar.

Ton, Eins og sitt Barn.

Bw þig Sæl mijn, Bidlar til þijn, Bleſſadur Gud aan Efa, Eg vil þig mier, Eg vil þig mier, JEsus ſo tier, Jafnañ og æ Trwlofa.

2. Gled þig nu þvi, Gude þeim i, Er giefur þier Brullaups Klæde, Og glooande Skart, Glooande Skart, Girnelegt margt, Gull-Hrijng og allskins Giæde.

3. Flijttu

3. Flijttu þier þa, Fegurd hans sia, Fagnande tak vid honum, Brwdgume þinn, Brwdgume þinn, Med Bloomleik sinn, ber laangt af Manna Sonum.

4. Hann skyn sem Sool, Pa Heimsens Hiool, Heitast upp liooma kunne, Daafrijdur Sveinn, Daafrijdur Sveinn, Dyrd kryndur einn, Drijpur Naad af hans Munne.

5. Athuga þu, þinn Aumleik nu, Og hans, Haatignar Prijde, So veistu gior, So veistu gior, hver Saemd þad er, sier took hann þig fyrer Brwde.

6. Pu varst nakinn, Pvi var ei Kyn, Pyrder ei inn ad koma, J Kongsens Sal, J Kongsens Sal, Nie koma aa Tal, Vid Christum þinn Brwdguma.

7. Synda Lorfum, Sijdur þorfum, Siaalfur hann þig wr faerde, Silke-Fat nijtt, Silke-Fat nijtt, Med Sooma prydt, Sijdann til Eignar taerde.

8. Gyllene Armbond, Gaf þier aa Hond, Guds-Vef og Brwdkaups Klaede, Og Eyrna Skart, Og Eyrna Skart, Enn allt Oþarft, Af þvode sijnu Bloode.

9. Allt hvad hans er, Otygenn þier, Aum Brwdur giefur hann þetta, Hunaang Vidsmior, Hunaang Vidsmior, Pa Hwngur skier, Holld sitt og Blood til Rietta.

10. Ecke neitt slijkt, Eda þvilijkt, Orkar þu honum ad veita, helltst maa þo daast, helltst maa þo daast, ad Hiartans Ast, Sem hefur hann til þijn heita.

10 O! hvad Saal su, Sijdar og nu, Sael og Blessud maa heita, Soddann Teingd naer, Soddann Teingd

Teingd nær, Ad Son Guds kiær, Sier vill til
Eckta jaata.

12. Trweñ at hañ, Traustast hun kañ, Teingd
er slijkar ad festa, Allt hañs Gotz er, Allt hañs Gotz
er, Eigeñlegt þier, Vera og Tianeñ mesta.

13. O! þu Saal mijn, Uñusta þijn, astwdlega
tak moote, Halltu vel Trw, Halltu vel Trw, Hoor
ast ei þu, Hañs Vingan so ei þrioote.

14. Pier JEsus kiær, Pad þockum vær, Pu i
Teingd oss ert komeñ, Leid þu oss iñ, Leid þu oss iñ,
Lijfgiafare miñ, J Lambsens Brwdkaup, Amen.

14. Psalmur.
Uñ Christi Daasamlega Mañdooms Tekning.

Ton, Ofañ af Himnum hjer kom eg.

Latum oss nu mijn Liwfust Born, Litla Stund
hepta Huga vorn, Pessu Stundlegu Starfe
fraa, Stunda og þeinkia Andlegt aa.

2. Hiartañs Augun þa hefium fyrst, Hiedañ
og uppaa JEsum Christ, Athugande hver Ast hañs
var, Og Leyndardoom hañs Fædingar.

3. Hañ stie nidur i Holldted vort, hañ so oss fein-
ge Guds Born giort, Heilog Fæding og Hollds-
gan hañs, Hreinsar og bæter Saurgun Mañs.

4. J Tijd Fridsama Augusti, Oss villde JE-
sus Fædast þvi, So ad hañ feinge sett til Sañs,
Saatt og Frid mille Guds og Mañs.

5. Hañ Fæddest þvi af hreiñe Mey, Hañ synde
þad hañ kyñe ei, Andlega ad fædast utañ þar, O-
saurgad

saurgad Mañsens Hiartad var.

6. Otigner saa þañ Fognud fyrst, Fæding Christi þeim bodadest, Þvi honum best þeir þocknast hier, Sem þykiast i Hiortum Daalitler

7. Einglar boda fyrst Fognud þañ, Fiaarhirdsurum, Þvi siaalfur hañ, Ecalnaña Hirder sañur er, Sem beiner Veg þeim villtur fer.

8. Med Fiaarhirdurum forum af Stad, Fædd um JEsu nu leitum ad, J Bethlehem (þad Braud Hws er) Barned i Reifum sinum vier.

9. J Jotu liggur Sveiñen saa, Sofnud Guds Barna þyda maa, Heilog Ritning er riett til Sañs, Reifarner þessa Guds og Mañs.

10. Mikel og stoor er Mystkun su, Mier Aumum veitter JEsus þu, Pa ecke komst eg upp til þijn, Ofañ stiest þu hijngad til mijn.

11. O! hvad furdañlegt er þad Raad, Sem uppaa sañ þyn Vijsdooms Raad, ad Myskun er nu aasatt vid, Allra straangasta Riettlæted.

12. Hreinse nu best mitt Hiartans Hws, Heilog þijn Fæding miñ JEsus, gack sijdan iñ til Gystingar, Gud-velkomeñ ad hvijlast þar.

13. Aller samsynge Eingla Hyrd, J Upphædum sie Gude Dijrd, A Jordu Fridur eiñeñ sie, og Moñunum goodur Vilie, Amen.

15. Psalmur.

Uñ Avoxt Christi Mañdooms.

Ton. Til þijn Heilage HErra Gud.

Eg

ES boda ydur Eingell tier, æreñ Fognud til Handa, Saal mijn þu hefur Huggun hier Hrædslu laat þier ei granda, Faanande tak vid Fæding hañs, sem forbetrad hefur Raaded Mañs, Lijfgad og leyst wr Vanda.

2. Oss er skrifad ad Olíu Kvist, J Orkena Owfañ bære, audsynande so Foolke fyrst, Flooded nu þurda fære, Eins hefur JEsus fært oss Frid, af Fodursins Hende Saatt og Grid, Eñ Reide hañs ruñeñ være.

3. Oss hefur JEsus elskad heitt, ad eilijfu samteingiande, Guddooms og Mañdooms Art i eitt, Osliitanlegu Bande, Hverneñ mun, þvi hañs Mysktin þa, Mañeñ gieta sier slited fraa, Holld sitt og Blood hatande.

4. Pañ Leyndardoom um̃ Holldgan hañs, hver mun wtskijra kuña, Losleg Haatign vid Læging Mañs, liet sig samteingiast nuña, Hvad er Dijrdlegra helldur eñ hañ, Hvad er slæmra eñ Tijndur Mañ? Po vill Gud þessum uña.

5. Ogrijpañlegur Gud var þad, giorde Mañ Skiepnañ reita, Po bar hun sig i eingvu ad, epter Saattum ad leita, þa klæddest heñar Hollde hañ, Heimeñ sætte vid sig sialfañ, Frid og Vægd fws ad veita.

6. O! hvad sw Skulld var ofur stoor, aattum vier Gude ad greida? JEsus Blessadur Brooder vor, J Borgun liet sig deyda, fyrer oss greidde fulla Boot, feigens Hende took hiñ aa moot, greidur til Lijfs ad leida.

7. HErr-

7. HErrañ skoop Mañsins Hold og Bein, helld eg þad Dæsemd saña, Po gnæfer þesse Giæskañ ein, hañ gaf sig til Lausnar Maña, J Adam er Meinleysed mist, meira giefst nu fyrer JEsum Christ, Riettlæte og Hell Himnaña.

8. Saal mijn af Allwd þacka þu, Pijnum DRottne Skapara, Lausnara vorum lijka nu, til Lijfsens vill hañ þig spara, Gude sie Lof i allre Att, Einum og Preñum swnged hætt, Amen þar eg til svara, Amen.

16. Psalmur.

Uñ Andlega Endurnæring Gudhræddra.

Ton, Giæskurijkaste Græðare miñ.

EJtt Giestabod miog miked þo, Milldur og rijkur Gud til bioo, Hwngrader hellst þess neyta, Syndaña Angur sem Mañ skier, Saalar Hwngur þad Andlegt er, Sadning maa hrein Trw heita, Maña, Piood þa, Eingla Braud, þad eydde Naud, æ Eydesiollum, Sætara bijdst nu Svongum ollum.

2. Kræseleg Maaltijd kallast maa, Kriddud Fæda er Borde aa, Hwngrud Born heyred þetta, Ylmande Riette eted nu, Aflausn Synda og Naad Guds trw, Svanga maa soddañ metta, JEsus, Fridfws, Booteñ Kijfs, er Brauded Lijfsins, best ad neyta, af Drake fuller ei uñ þad skeyta.

3. Peir Meñ sem hofdu fest sier Fliood, Forsmaadu þetta Giestabod, og villdu ecke koma, skijr-

lijfar

lijfar Mevar þærdu þad, þvi sig hofdu ei samlagad, Satans illum Osooma, siaa þu, Saal nu, HErra þijnum Hlijdne sijn, eñ hoorast eige, svo iñleide hañ þig og Eckta meige.

4. JEsus Christus Andlegur er, Eliseus sem vitnum vier, alhægt sie allt ad viña, Sælleikans Vidsinior Himneskt hañ, hella i toomu Kiereñ kañ, hvar þau maa faa og fiña, Eins skier, oss hier, Ast aa Christ, þar iñhellist, J allra Siñe, sem Elsk-añ til Heimsins bijr eingeñ iñe.

5. Synduger Meñ i Sodoma, sagda Maaltijd ei gyrntust aa, Eñ þo Loth opt þeim byde, Himneskur Elldur epter þad, uppbrende Foolk og dreckte Stad, Eingeñ Von var aa Fride, Eins maa, eñ siaa, DRotteñs Reide, eilijf eyder, allra Geinge, Sem Brwdkaup hañs Forsmaa, eñ bodner leinge.

6. Ogagn stoormiked er þad Pirood, ef forsmaa þetta Giestabod, vijst er saa Vesæll Lydur, Eilijft Hwngur og Ovilld strijd, yfer þaa kiemur fyrr og sijd, Alldrei þeim eptar bijdur, miog blind, Mañkynd, Sw maa heita, sem vill neita, soddañ Vistum, og hirder ei þiggia HErrañ Christum.

7. Gud hefur Maata añañ eñ, J sitt Heimbod ad kalla Meñ, Jñra þad oss vidvijkur, Hugskots Dyrnar þa hañ aaknijr, Heilogum Pañka til vor snijr, Sæll er þa sa upplijkur, Hier maa, hver siaa, Ef Huxun good, J Hyggiu stood, med helga Parta, DRotteñ þa klappar aa Dyr þess Hiarta.

8. Athuga soddañ gumur Mañ, upplaatu strax

þa

þa kallar hañ, aadur eñ aa burt viikur, Añars situr hañ eirneñ fyrr, er þu klappar aa Naadar Dyr, og þeim ecke upplijkur, Ef þier, ad ber, Goodañ Vilia, Guds ad skiller, Giæskumillde, Og Neista hañs Astar sem næraſt ſkyllde.

9. Astar Neisteñ er Ande hañs, er alaſt ſkal ſo i Briooſte Mañs, ad breñande Bloſſe verde, wtſlocktu Madur alldrei hañ, ecke brioot helldur Guds þijns Rañ, ſo rycke ei Neide-Sverde, Hiartad, er þitt þad, Hañs Muſtere, Hvert oss bære, hreint ad vanda, Og Herbergia ſijdañ hañ helga Anda.

10. Siaa þu til med mier ſañe Gud, ſo eg kuñe þitt Gieſtabod, giarnañ med Þockum þiggia, Hiarta mitt er nu oped þier, Ætijd velkomeñ ſiertu mier, ei vil þig aa burt ſtyggia, Saal mijn, ſie þijn, Brwdur trw, ſem hweñ ert þu, til Brwdkaups kalla, Laat hana ſiaa þig um Eilijfd alla, Amen.

17. Pſalmur.

Uñ Avoxt Skijrnareñar.

Ton, JEſus Chriſtus aa Kroſſe var.

Hygg þu ad Saal mijn hvad þad er; J heilagre Skijrn Gud veiter þier, eru þad Andleg Giæde, Saurgun ſem fyrer Fæding ber, faagar og helgar bæde.

2. Skijrneñ þvi ollu orka kañ, aptur ad nyu fædeſt Mañ vijſt fyrer Vatn og Anda, Oſka Barn Drottens er þa hañ, Arfe til Gooz og Landa.

3. Ande Guds fordum olle þvi, ad Lijfs Hræring kom Vötneñ i, So skieður i Skijrneñe, Hañ giörer hun sie hrein og ny, helgud af Nærvist siñe.

4. Aller þeir Christo Iklædast, I Skijrneñe sem Trw ei brast, þvegner i þessu Floode, Hverra Skrwde so hvijtfægast, I Heilogu Lambsins Bloode.

5. A Jerusalems Vollum var, Vatns Dijke allskins Lækningar, þa Eingeli Guds þad hrærde, Þessa Skijrn vora þad tæknar, þvi oss Synda Boot færde.

6. Foornaña Blood var þveiged þa, I þessu Dijke Bethesda, So þvæst Christi Bloods Kraptur, ellñeñ ofañ i vorn Vatns-Sæ, vel hreiner sædunst aptur.

7. Heilagur Ande ofañ fer, I Vatns-Sæeñ þa skijrunst vier, sialfur þar samañ hrærer, Bloodeð Christi vid Vatneð hier, vorre Saurgun fortærer.

8. Pharao með siñ Hrausta Her; I Hafenu Rauda dreckte sier, I vorre Skijrn so skieður, Adam Gamle deyr eineñ hier, Öllum Synda Hoop meður.

9. Sw Laug er Gler-Sioor þesse þa, Pañ Johañes i Anda sæ, giegnum Skijrn skijna kuña, Niettlætes Geyslar HErrañs hæ, I Hiörtun og Sæler Maña.

10. Ezechiels þad Vitrun var, Vatn af Musterre framflaut þar, gaf Lijf og Græðing saña, kañ so

so Skijrnar Flood Christneñar, Kømed hreinsa Syndaña.

11. J Skijrneñe eru aller Meñ, af Andlegu Meine grædder señ, er þvi vel adgiætande, ad vær ei Syndgum aptur eñ, so añad verra hende.

12. Christi Riettlæte klædunst vier, sem kostulegaste Skrwdeñ er, Þvi ber oss vel ad vanda, ad vær hañ kvolum ecke hier, med Oklarendum Synda.

13. Endurfæding vor orka kañ, ad Krossfestest sa Gamle Mañ, eñ nijr upp aptur stande, J Meinleyse uppalest hañ, Æfeñlega blijfande.

14. Sierhver Madur, sem mællt er hier, Mustere Heilags Anda er, Þvi skyllde hañ vel vanda, Veglegañ Sess i siælfum sier, soddañ Gieste til Handa.

15. Vier høfum vijst i Vatnsins Sæ, vorum Gude Trwlofast þa, og svarest allar Stunder, Lætum oss ecke sijdañ siæ, Satans Merkiunum under.

16. Send þu oss Drottenñ saña Dæd, so vier heholldum Skijrnar Ræd, eñ alldrei af oss briootum, Hier med prijsum þitt Hiælpar Ræd, Hvers æfeñlega niootum, Amen.

18. Psalmur.

Um Christi Lijkama og Bloods Hiælpsamlega Medtekning.

Ton, Giæsku Guds vier prijsum.

HVer sem ad Holld mitt etur, hver sem dreckur mitt Blood, JEsus soddañ framsetur, sw lifer ætijd Piood, O! hvad gott Giestabod? O! hvad hollt Andar Fæde? O! hvad Lijfkroptug Giæde? O! hvad sætt Eingla Braud?

2. Nu maa neyta og drecka, Naadar Braud giefst oss hier, so meigum siaa og smacka, hvad sætur DRottenn er, O! hvad hollt Himna Braud, eilijft Lijf i sier hefur, eilijft Lijf Pioodum giefur, eilijft Lijf ollum baud.

3. Lifanda Lijfs af Bruñe, lootum oss drecka señ, Guds Hwss Gnægd hun kuñe, giora vel druckna Meñ, Kome þvi Pyrster hier, kauped fyrer alls ecke, ete Svaanger og drecki, biodast nu bestu Kior.

4. So ertu Saal miin lijka, sañlega bodeñ nu, fyrer Sadning so rijka, svong og þurftug ert þu, Fagnande flijttu þier, fyrst þiñar Forþienustu, Sie og Gull eckert veitstu, Giefens þa þigg þu hier.

5. Vor er ad vijsu eige, Verdskulldan nockru nijt, Spaamadur þvi so seiger: Silfur þeir vega wt, fæst þo ei fyrer þad Braud, Erfide opt sem reyna, ei viñur Sadning neina, Samt er þo Saaleñ snaud.

6. Alldrei Samvitsku sedur, sialfs Forþienan hier, Goodverkum maa ei medur, Myskun Guds kaupa sier, siaa þu þa Saala mijn, þeirrar Fædu þu neyter, þier sem JEsus nu veiter, Giefens fyrer Giæsku sijn.

7. O! þa Daasemd dijrmæta, DRotteñ Gud verkar hier, hañs saarum Holld ad eta, hañs Blood nu

nu dreckum vier, hañ eiñ allt orkad fær, hañs Dijrd um̃ Heimeñ greidest, hañs Lof svo vijdt wtbreidest Ei..s og Eilijfdeñ nær, Amen.

19. Psalmur.

Uñ Darsamlega Skickan DRottenlegrar Kvolld-Maaltijdar.

Ton, O! JEsu Elsku hreiñ.

JChristi Kvolld-Maaltijd, Kræsing veitest oss blijd, Naadar Fiehirdslañ frijd, faatækum opnast Lyd.

2 Himna Braud ei þad er, ad nu medtokum vier, helldur med sialfum sier, sedur oss DRotteñ hier.

3. Gud hafde ei ædra neitt, oss so þad feinge veitt, helldur eñ sitt Hollded eitt, hvers vier nu saaum neytt.

4. Oss Molldar Madka hañ, med þessu næra vañ, hverneñ þa hata kañ, Holld sitt þad med oss fañ?

5. Utdrijfur Andleg Mein, Oll þesse Fædañ hrein, Lijfkroptug Lækning ein, linande Daudans Grein.

6. Pad Braud er best til sañs, Balsam Odaudleikans, Grædt fær og Hollded hañs, hverskins Stoorglæpe Mañs.

7. Hvar veit nu nockur Mañ, neiñ Hlut svo Banvænañ, ad giete ei grædda hañ, Guds Daude sem allt vañ?

8. Hvar kañtu Sál mijn sia, Satans Skeyte so hnia, Ad Nadar Skiolld orke a, Oss sem JEsus nam sa?

9. Hvar hellst at Heimsens Piood, Hættelegt, Mein svo stood, Ad JESU Blessad Blood, Boot sie ei härla good?

10. Heilagast Holld bad er, Hvert nu medtokum vier, Lytur þvi Himna Hér, Og Hatigna Einglarner.

11. Liodmar nu Lijfs Trie mætt, Lauf-Blod þess sa allt Grædt, Og aflagad Endurbætt, Allt Ramt giørande Sætt.

12. Fagne nu allt hvad er, er skylldt Gud losum vier, Vier gierum Packer hier, Pier sem oss Myskun tier, Amen.

20. Psalmur.

Um þad, Hverneñ Madur skal sig tilreida, ádur eñ hañ geingur til þess Háverduga Alltaris Sacramentis.

Ton, JEsus Christus ad Jordan kom.

HVer sem ad HErrañs Holld og Blood, Hyggur sier ad medtaka, Leyndardoom Guds þad þecke Piood, Þvi skal sig best Ransaka, So sem Postuleñ Paulus tier, uñ Proofan Christi Sauda, Afelle svo ei ete sier, Edur i Lijfs Stad Dauda, Sem aflar Sálu Nauda.

2. Þesse Proofun hun Andleg er, uñ hana sellur Reda, Molld og Aska er Madur hver, Madka og

og Orma-Fæda, Af Jordūne uppreñur Mañ, Af Jordūne hier nærest, Ad Jordu verdur aptur hañ, J Jordūne fortærest, wr Jordu aptur færest

3. Hvad er Mañskiepnañ añad eñ, Andstyggelegt Blood-Sæde? Til Omaks fædast aller Meñ, Odum falla Lijfs Giæde, Hiervistar Stunder hefur faar, Hiervistar Rauner margar, Hiervisteñ þegar heutast staar, Hiervistum Daudeñ fargar, Hiervistar Bloom ei biargar.

4. J Fædingu veit eingeñ Hvad, uñ hañs Hage þa skiedur, A Dauda Stundu eins er þad, Ef eñ dregst Sorgum medur, Oll Skepnd Skiepnañ eckert er, Er þo Madureñ miña, J Auglite sijns HErra hier, Hier vegna Synda siña, Er þær þo ecke viña.

5. Kvølldmaaltijd Guds nu sioaum señ, Sijna med Lyndardooma, Sacramentum þad merke Meñ, Meddeiling Christs Lijkama, Lijfsens Uppsprettu Lind þad er, Lijf og Raad sem oss giefur, Lijfkroptug þesse Lækning hier, Lijfsens Grand allt af skiefur, Lijf eilijft i sier hefur.

6. Þetta vors HErra Holld og Blood, Hvert oss til Rautnar kiore, Helgar og giører Heimsens Piood, Heilags Anda Mustere, Læknande Andleg Lemstrar Saar, Læknande Synd banvæna, Lækning þesse og Lijfgun klaar, Læknar Guds Born alleina, Riett-Trwader þad reyna.

7. Fagne nu Christi Brwdur blijd, Brwdgumañs

gumañs Roddu hlyde, J Brwdkaup Lambsens bodeñ friid, Brwdkaups Klæde sig skriide, Brwdkaups Klæded þad besta Hnoss, Brwdgumañs er Riettlæte, Brwdkaups Skrwda þeirri bw þu oss, Brwdgumeñ JEsu sæte, Og leid oss i Lijffsens Mæte, Amen.

21. Psalmur.
Uñ Christi Uppstigning.

Ton, Oll Christneñ gief ad Gaum.

SJaa þig mijn Saal uñ kriing, Siaa nu Christs Uppstigning, Siaa nu hvert Gagn hun giefur, Guds Rijke opnad hefur, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffsens Jñgaungu fagne.

2. Lijfs voru luktar Dyr, Luckt var Paradys fyr, Eñ Christi Uppfor kuñe, Opna þañ Veg Saaluñe, DRotteñs Lof Lydur magne, Lijffsens Jñgaungu fagne.

3. Ofañ stie hijngad hañ, Hier svo Riettlætte Mañ, Eins lijka upp nam stiiga, Oss ad giora Dyrdlega, DRotteñs Lof Lydur magne, L. J. f.

4. Sem Brwdur bliid i Lund, Brwdgumans girnest Fund, Saal mijn laat þig so lainga, J Lamb sens Brwdkaup iñgainga, DRotteñs Lof.

5. Af Fialle Oliveti, Uppstie vor DRotteñ þvi, Frid og Saatt framberande, Fognud Samvitskym sende, DRotteñs Lof Lydur magne, L. J. f.

6. Med honum maattu þa, Mijn Saal a Fialled gaa, Goodum med Girndar Hootum, gior þad, eñ ecke Footum, DRotteñs Lof Lydur m. L. J. f.

7. Fiall

7. Fiall merker Himeneñ hær, Hañ skalltu girnast æ, Sliettlended Heimsens Hrecke, Hverium þu fylger ecke, DRottens Lof Lydur m. L. J. f.

8. Bethania eitt er, Angistar Hwsed hier, Siegnum bad Leid þijn liggur, Lijfsens til ferdast hyggur, DRottens Lof Lydur m. L. J. f.

9. Hver Sæl sem hyggst ad fæ, Til Himeñs med Christo nær Godverkum giarnañ safne, Gudhrædd, eñ Vondu hafne, DRottens L. L. m. L. J. f.

10. Guds Barna Himnesk Høll, Heilog og blessud øll, Saurugt kañ sijdst ad lijda, Synd mæ þar wte bijda, DRottens Lof L. m. L. J. f.

11. Hañ sem gott hyggst ad fæ, Hañ sem Gud gyrnest siæ, Hañ skal sier hier fyrst haga, Hañs i Augsyn Gudlega, DRottens Lof L. m. L. J. f.

12. DROTTeñ gief Dugnad þu, DROTTens Bod rækium nu, DROTTens i Dyrdar-Prijde, DROTTeñ oss alla leide, DROTTens Lof Lydur magne, Lof DROTTens alldrei þagne, AMEN.

22. Psalmur.

Um þañ Heilaga Anda.

Ton, Nu hefst Nopttcñ og hylur Dag.

ÞA vor HErra til Himna stie, Heilagañ Anda ofañ sende, Yfer Postula allra fyrst, A Hvijtasuñu i hægum Gust.

2. Bæn og Eindrægne blifni, Bænar Andeñ kom yfer þa þvi, Samband Elskuñar siælfur hañ,

Samanbatt Trwne Gud og Mañ.

3. J Reide-Ellde ofañ foor, ædur fordum Gud Skapare vor, J Ástar Loga Ande hañs, Ofañ stie nú til Syndugs Mañs.

4. So sem ad JEsus Son Guds var, Sendur Heime til Frelsunar, Eins kom Heilagur Ande nu, Oss ad heiga i riettre Trw.

5. Saal verkar Lijfed Lijkamañs, Limaña Afl og Hræring hañs, Allt eins Heilagur Ande kañ, Andlega ad hræra og Lijfga Mañ.

6. Salómons Hws vid Fyrstu Foorn, Fyllte Guds Dyrd i ytstu Horn, Vid Bænoffur Hws Hiarta þiins, Heilags Anda Dyrd fyller eins.

7. Sæ Helgum Anda yfer byr, Athøfn siñe til besta snyr, Øllum vill giarnañ gagnast hañ, Guds vors i þvi Sporgaungu Mañ.

8. Helgum Anda sie hæatt Lof tied, Hædstum Fødur og Syne med, Fyrer Ástgiafer allar señ, Amen af Hiarta synge Meñ, A M E N.

23. Psalmur.

Uñ Vegseind Heilagrar Christni.

Ton, A Eirn Gud vil eg trwa.

GEim ad i tæku Toome, Trwud Saala med Packargiørd, ad Gud þiñ Fader froome, Fieck þier Hæle hiaa siñe Hiørd, Pad er hañs Christneñ klæra, Christi Uñustañ trw, Eingeñ Afelles Bæra, Orkar þier dreckia nu, J Ørk Guds Barna ertu, Jñleidd og geymd i Hlie, Uñ heñe og allteins vertu,

vertu, Sem Andleg þijn Mooder sie.

2. Mai hun þvi heita Mooder, Mey og Trwlofud Brwdur ein, ad Andleg Börn alltijd fæder, Einum Gude i Trygdum hrein, Hollds Villd og Heimsens Hrecke, Og herfelegt (Satan) Grey, Pessa vill þydast ecke, Pvi er hun skijrlijf Mey, Soddañ Frw sier til Handa, Son Guds Trwlofa vañ, Og heñe siñ eigeñ Anda, J Egta-Pant skeinkte hañ

3. Pad Skip mæ Christne kalla, Sem Christur sialfur Jñañbords er, Trw er Stijred, Stiorn alla, Sterkur og vijs took Gud ad sier, Mastur i Skipe midiu, Merker Christi Kross Trie, Einglar hafa þar Jdiu, Ohætt so Bætnum sie, Segled er Ord hañs hreina, Ande Guds blæs i þad, Leid kañ so Lydum beina, J Lijfs Höfn og Sælu Stad.

4. Christneñ er Vijn-Tried væna, Og Vijngardur sæ sem Friooskgun vañ, Blood JEsu gioret þañ grænañ, Gud hefur sialfur plantad hañ, Umgyrdtur alla Vegu, Einglaña Verndar Mwr, hañ groof þar vijst Vijnþrwgu, Var þad hañs Pijna swr, Dyrdarleg DRottens Lilia Dæmænt bijdur hun Gied, Vonder Pyrnar þo vilia, Vaxa heñe upp med.

5. Eñ er Christneñ su Kviña, Klædd og umgyrdt var Sooluñe, þad skal þa Pyding fiña, Petta er Christi Riettlæte, Tungled hun trad med Footum, Tel eg þad Heimsens Prial, Satan med Svikum liootum, Sijst viñur heñt Tail, Koldock

ytra

ytra Aſyndum, Iũra þo Daafalleg, Prœnglega þreyngeſt Stundum, Preytande Kroſſens Veg.

6. Er hun viiſt Andleg Mooder, Under Kroſſe þo ſtendur nu, Verande noogar Nauder, Naatturu Paalmvids heſur ſu, Viintried þad vex þeſs betur, Sem verdur þvi geinged nær, Chriſtneñ eins aukeſt gietur, þa Andſtreimes Pungañ fær, Guds Dottur Heimur hyggur, Hrak meſt og Vanþockt gaf, Taara Bikar þa þiggur, Peigiande dreckur af.

7. Soddañ Tign Saal miin ſiaadu, Sem Chriſtneñ heſur Leint og Liooſt, Heimſens Hiegooma ſmaadu, Hallt þier vid heñar Moodur Briooſt, Pu ert iñañ Skips Borda, Utſteip ei ſiaalfre þier, Lenda ſkallt fyrſt og ſkorda, Skieria Bodum þig ver, Haga ſo Hiervist þiñe, Ad Hreinſunar ſie þier Stund, Og Bloomlega Brwde ſiñe, Brwdgumeñ hyr i Lund.

8. HErra þiins Hylle mundu, Hañ er Viin Tried eñ Kviſtureñ þu, Grooðurſett i hñs Undu, Avext goodañ þvi færdu nu, Saa oſs ſaa Samlag kiøre, ſiñar Chriſtne nu hier, A Hœd til Himna bere, ſem hrooſande Sigre er, Hiaalpe oſs Helge Ande, Hoſn og Lending ad naa, A Liſande Mañæ Lande, Liooma Guds Dyrdar ſiaa, Amen.

24. Pſalmur.

Uñ þad, Hverneñ Gud hefur fyrer ætlad alla þa Trwudu, til eiliifrar Sælu.

Ton, Gud þañ Eingel ſiñ Gabriel.

Ef

Ef þu Saal mijn, Utvalning þijn, Efar i Hiarta þinu, Horfdu þa fyrst, A HErran Christ, Hañs Fæding Lijf og Pijnu, J honum þu, Utvaleñ nu, J honum Trwud vertu, Ossa Barn Guds þa ertu, Fyrer utañ hañ, Þarf eingiñ Mañ, Goods vænta sier, Gud slijkum er, Eiñ fortærande Elldur, Utvaleñ mær, Sañ kallast sæ, Sier fast vid DRotteñ helldur.

2. Þvi er þad Þrent, sem þier fær kieñt, Þetta eñ gior ad skilia, Guds Myskun su, Praatt þiggur þu, þier syner fyrst hañs Vilia, Forþienañ Christs, er Vorttur viss, Vill Gud til Lijfs þig leida, Iiet hañ þvi Son siñ deyda, Ande hañs þa, Er Þridie sæ, J Ordenu hañ, upplyser Mañ, Afsverk DRotteñs svo skilie, Gud soor þañ Eid, Ad einskis Deyd, Eda Fordæming vilie.

3. Saal mijn þu sia, Þria Stoolpa þa, Þijn Utvalning æ stendur, Gud þig tilbioo, af eingvu þo, Er hier hiñ Fyrste kiendur, Sijdañ þa snaud, J Synd varst daud, Son hañs þig Endurleyste, Og fallna at Fætur reyste, Þridia Stoolpañ, Þijna Skijrn fañ, Guds Barn i Trw, Giorer þig su, Gaumgiæf þu Myskun slijka, Af þvi hun hier, so undañ fer, Epterfylger hun lijka.

4 Alldrei þu kañt, full grunda grañt, Gud hvad þier velgiort hefur, Hañ lægde sig, Eñ leyste þig, Lijf fyrer Hel þier giefur, Hañ hiellt þier fast, So hætt ei dattst, Hañ þig villta vid riette, J vokvad Haglende sette, Hañs Hondum i, Hvijler þu frij, Hañ

Hañ Heill þijn er, Hañ gaf.sig hier, Honum maatt vijst behallda, Hañ þijn geyme, Honum Lof sie, Hier og uñ Allder Allda, Amen.

25. Psalmur.
Uñ þad, Hverſu mikels Goods ad Bæneñ fær orkad.

Ton, Sæler eru þeir aller nu.

O! Hvad Bæn Mañſins öflug er, sem mtheileſt a Jordu hier, J Hædum allt kañ verka, Himensins Lykell heiter þvi, hun er vor Skiolldur Ranunum i, sigrande Satan sterka, Eiñ Mwr-Veggur þvi orka maa, ad Oviner sijst i Hollu naa, Eins hepter hun Guds Reide, Hun er vert Tilflugt Hormum wr, hun er vor Erindsreke trwr, hun kañ til Himna leida.

2. Gyrneſt þu Komu Grædarans, Gudhræd da Bæn laat leita hañs, hun mun hañ fullſkiott fiña, Gyrneſt þu nu i Naudsyn hier, Naadar Dyr DRottens opneſt þier, Pad kañ hun vel ad viña, Ef þig þyrſter i eilijft Goots, Andleg Hella er JEsus oſs, Bænar Vønd hafdu i Hende, ſlaa þu honum þa Hellu aa, HErrañs Naadar Vatn giefſt þier þa, Allſkonar Bøl bætande.

3. Ef þu villt Gude offra hier, eiuu þvi honum þeckaſt er, Trwud Bæn þijn er þetta, Saa goode Jlmur Sætleikans, sem hun færer i Augſyn hañs, ſtiller Guds Reide rietta, Ef med honum villt umgaangaſt, elſkadu þa Bænrækne faſt, ef þu villt eineñ

eñ smacka, hverßu sætur ad HErrañ sie, J Hiartans Hws med Bæneñe, hañ skallt iñleida og locka.

4. Bæneñ skal vera stickud riett, skynsamlega fyrer Gud framsett, Trw good med Lijtelæte, audmiwk, forsiaal og alldiarfleg, Tru Guds stunde jafnañ miøg, Naungans Gagns og giæte, Bænar Hwsed sem Hiartad er, fyrer hverskyns Ovin læsa ber, eñ opna einum Gude, Sa JEsus sem oß bidia baud, Bænheyre oß i allre Naud, og til Lijfsins iñleide.

26. Psalmur.

Uñ Verndan Heilagra Eingla.

Ton, Giørvøll Christneñ skal glediast nu.

SJa hier Guds Myskun Saala mijn, hañ setur hier Eingla Skara, ad greida þiñ Veg og giæta þijn, og grandvarlega bevara; ecke þurfum nu undrast vier, þo adrar Guds Skiepnur þiene oß hier, fyrst Einglar ei þad spara.

2. JEsus vort Høfud Andlegt er, Eingla Vernd fieck hañ rijka, Limer hañs erum eineñ vier, oß geima þeir þvi lijka, a Himnum eiga Andar þeir, umgaungast med oß sijdar meir, Þvi tia nu Pidonkan slijka.

3. Daniel leystu Lionum fra, Loth wr Sodoma Ellde, Einglar vor þañeñ geima og gaa, vid grimmu Satans Ofbellde, Saalernar flytia Sælu i, sem baaru Ondu Lazari, I Rotteñs i Dijrdar Velldе.

4. Heilager eru Einglarner, eins skyllder Saal mijn

miijn breyta, J Augsyn peirra pad eckert gior, Osæmelegt mæ heita, Hreiner peir flya Synd ef sia, so sem Bijflugur Reiknum frá, Og Dwfur Odaun hata.

5. Glede-Vijn eru Einglum hier, Ydrunar Taareñ Maña, gledium pa pvi og giorum vier, greida Ydrun Syndaña, Andleger eru Andar peir, Andlegt ber osß pvi stunda meir, so faum Fylgd Englaña.

6. O! Gud sem lætur Engla Her, osß nu at Hondum bera, og langa Reysu leida hier, Lijfs uñ Eydemork pvera, Laat pa somu pa Lijf vort dvijn, leida osß iñ i Dijrd til pijn, Uñ osß par aasamt vera, AMEN.

27. Psalmur.

Uñ Slægd og Uñsaatur Diofulsins.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert.

TAk pig i Vakt pu veslug Saal, Veidareñ Satan bijr pier Taal, uñsitiande hvad orka kañ, Otal Svikræde bruggar hñ, seller Mañ fyrst i Synder sar, sijdañ Roogber osß Gude hiar.

2. Syne Guds bido hañ Svika Mein, Svijkia villde hañs Læresvein, Adam felldum i Armood veik, J Christi Skoola Judam sveik, O! hvad hægra peim Ovin er, osß ad Taal-draga veika hier.

3. Alla Vegu hañs Uñfall rijs, Athosn hverre er Snarañ vijs, Medlætes Lyst er Metnads krijng, Mootgange fylger Orvænting, vid Aura Safn fær Agyrnd fest, alla Gudrækne hindrar mest.

4. Metnad Ohoofe ineriar, Embætted Snotu Leteñar, Yferbodan fær Agyrnd skied, Umvondun fylger Reide med, Umgeingne sparar Ofund sijst, Upphefdeñe er Drambed viist.

5. J Mañeñ leggur Lyge hañ, lioota Hyxun i Hiartans Rañ, sierhvern Lim Mañs til Syndar droo, Sauruga Drauma opt tilbioo, alla Stade hañ Octast þarf, Obreyttur fremur Svika Starf.

6. Af þvi trwud Saal ad þier gaa, Andleg Her Vopn þig tak uppaa, Sañleiks Lindañ þier brwka ber, Brynju Riettlætes faadu þier, J JEsu Und- er Jñfly þu, wr þeim Biargskorum ver þig nu.

7. Trwar-Skiolldeñ þier tak i Hond, til ad wt- slockva Satans Grand, hun fær wr Stad svo Fi- olleñ fært, Freistne og Efa vel fortært, Hialprœd- es set þier Hiaalm uppaa, Heilog Von mijker allo- kyns Draa.

8. Sverded Andans sem Ord Guds er, Jñ- blæstre Diofuls moote ber, ef þitt Saalar Skip Afoll fær, Allkyns Freistinga Bylgiañ slær, med hreiñe Bæn vek HErra þiñ, hun deyfer Satans Skeyteñ stiñ.

9. Veitstu best DRotteñ Vanmatt Mañs, Veitstu best Orku Freistarans, vorum Herskrwda vill hañ vaa, vor Merkis-Madur siertu þa, J ofs striidande efl vort Raad, J þier so faaum Sigre naad, Amen.

* * * * * *
* * *

28. Psalmur.

Nockrar Lijfs Reglur, hvernen Men skule sier Christelega haga.

Ton, Hvar munde vera Hiartad mitt?

Lijfs Reglur hollar heyred en, Hugfested Bornen smaa, Dauda, Eilijfd, og Doomen sen, Daglega heynked aa, næsta mieg hetta naalgast Men, naum er Lijfs Stund og faa, lage hvi hver so Lifnad sin, ad lende han Gude hiaa.

2. Ovijst er had hvert Ungur Man, Elledogunum nær, Ydrun sende hvi undan han, ædur en Dauden slær, Margur hastare Helstund fan, helldur en meintum vær, nu i Dag Lijk sa kallast kan, Kongur lifde i Giær.

3. Vogadu ei fyrer Vinskap Mans, ad vina hvad oriett er, Hvi Guds er eins, en ecke hans, yfer ad dæma hier, Heim Hylle DRottens Doomarans, Daglega afla sier, ha Reikning heimter Lyds og Lands, Linkind i Maalum tier.

4. Ottastu Gud og un sem ber, anast Naunga hin, Ovin holugur Illt ei gior, Ollum vert goodvikin, Laat alltijd nockud ægeingt hier, ad gaa Dyg da Veigen, DRottne lifer ha deya fer, sa deyder Vilia sin.

5. Umgeingne hijna og Athofn best, allskonar Dygdum prijd, Holenmoodur ha veiter vest, Vidmoots Hegdun sie blijd, Allt had hvern Dag hier yfersiest, umbæte Kvolld-Bæn frijd, En had hu margt gott ogiort lietst, ydre hig fyrr og sijd.

6. A Hædum uppe Hlute Priaa, Hugleida skalltu mest, Auga Guds fyrst sem allt kañ siaa, og Eyra sem heyrer best, Samvitsku Book er Pridia þa, þar aa allt skrifad siest, Petta skyllde oss fæla fraa, ad fysast hvad giegner vest.

7. Umlidnar Synder angre þig, ackta lijtt stundlegt Fie, Eilijf Giæde sie gyrnelig, gief fraa þier Uggleyse, Vonum fyrr Dauden sijner sig, Synd-ga þier Opeckt sie, Skil þig vid Heimsins Hreckia Stig, Hiijdne laat Gude i Tie.

8. Hreinlijfe Mañs er hættast þa, Hollds Vel-lysting er mest, Lijtelæte þad looga maa, Luckañ fær eingvañ Brest, Riettsyne hellst kañ hæped staa, Hondlun stoora vid fest, Gyrnst þu ei framar añad aa, eñ þocknast Gude best.

9. Stunda þu so ad vera vijst, sem villt ad hall-deñ siert, Añars Heims fylger oss þa sijst, utañ hv-ad hofdum giort, J HErrans Augsyn hveen Dag fyrst, hier so vel snideñ vert, ad oottest ei þo audnad-est, Eins dæmest, og þa ert.

10. Set þier Lifnadar Leidrietting, Lijfs medañ auded er, sa Heims Forocktun hellst er krijng, Hylle Guds aflar sier, Packlætes er þad Amiñing, ef þig Velgeingne skier, Eñ hitt Ydrunar Uppvakning, ef þu Mootlæte ber.

11. Pitt Lijssins Takmark laattu þvi. Lausnar-añ Gud og Mañ, Stefndu aa hañ þvi Raad hañs ny, Nytsemd alla þier vañ, Elskañ þig hefie Hæder i, halld þier so fast vid hañ, Hreint Lijtelæte Hof-

moods frij, honum best þocknast kañ.

12. O! DRotteñ kiær sem sialfur sier, soddañ vier gyrnunst fa, Vertu oss nær svo viñum vier, Vilia þijns jafnañ ga, Lof þitt og Æru esflum hier, eñ sijdar Himnum a, siaum þig vær og syngium hier, Sanctus og Gloria.

29. Psalmur.

Uñ þad, hverneñ vier skulum Uggaleysenu fra oss hrinda.

Ton, Eiñ HErra eg best ætte.

HVer uñ þad huxa villde, hvad tregt ad Hialpast er, Alldrei so Ugglaust skyllde, ana fram sem nu skier, J alla Stade ollum, alla Tijma er hætt, Einglar i Himna Hollum, hafa þvi lijka mætt.

2. Adam var Ohætt eige, J sælldre Paradijs, Svo fiell fra Sañleiks Veige, Salomon harla vijs, David sa mæte Madur, Mañslag og Hoordoom vañ, Hverge fiñst hier sa Stadur, Hættulaus seigiast kañ.

3. Yfer þier uppe Grunder, Eiñ Gud sem styg-der nu, Helvijte heitt nidre under, hvert vijst forþienter þu, Bak til er Glæpa Geimur, giegnt Augum Doomureñ, a allar Hlidar Heimur, hier nu Eitkuge þiñ.

4. Hygdu ad hvadañ siertu, Hvar af þijn skamast matt, Athuga eins hvar ertu, Andvarpa sijdañ þratt, grunda hvert Leid þijn liggur, lifdu þvi Ugglaus sijst, Framsyn til Himens hyggur, Hlid mioott vandratad vijst.

5. Ef ad þu allskyns Mæte, á Himnum gyrnest fær, Jg gieanum margt Mootlæte, mættu fyrst ganga þa. Koronu ef kijs ad hlioota, Kallmañlega þa strijd, Þeim er bein Leid til Boota, sem bugar ei Mootgangs Hrijd.

6. Wefe Mañs oll mæ heita, Orusta Hættu mest, Þa oss syneft vel veita, vor freistar Satan vest, so snart sem sofna hyggium, Svikareñ vaka kañ, Vopneñ þa vær af leggium, Vielfullur Brynjast hañ.

7. Hver kañ hier fastañ fiña, Fognud Jardrijke æ? Allt þad vill oodum liña, oss sem nu gledia mæ, Eñ hvad oss ængra kuñe, alldrei til Þursda ser, Uggleyse eingeñ uñe, ædur Strijds Lokeñ fier.

8. Doomareñ Christur kiære, kiemur þa vonum ei, Vel þier þvi vaka bære, vertu sem forsicæl Mey, Læt þig ei Verolld villa, varfærlega frañ gæ, Gietwra alls hiñs Jlla, Uggleysid heita mæ.

9. O! Gud sem gafst oss Anda, Gott ad uppbyria nu, Læt oss stoduga standa, ad stunda hvad gyrnest þu, fræ Jllu oss bevara, eñ þa Hiervisteñ dvijn, Uñ oss med Fride fara, J Fodur-Land heim til þijn.

30. Psalmur.

Uñ þad, hverneñ Madur skal bera sig ad breyta epter Hegdan Christi.

Med sama Lag.

Frelsarans er Framferde, Fegurste Speigell vor, Uppfræding oss þad giorde, Orkum hañs

Dygda Spor, Oll vor Heill er Christs Pijna, Eñ hañs Lijferne hier, Heilaga Hegdun fijna, hvers-kyns kieñande er.

2. Saa sem vill siidar rijkia, J Sælu DRott-ne med, hañ skal fraa Vondu vijkia, Villd hañs stunda og Gied, Lijfs Reglum sem oss sette, siñe med Hegdan hier, Aller sig epter riette, Elske hañ hreint sem ber.

3. Hver sem vill (vor Gud sagde) vel epterfylg-ia mier, siñ Kross skal sa ad Bragde, sialfur fyrst bera hier, Sa sem kañ sier afneita, sijna uñ Lijf-sins Tijd, Ast Guds og Elsku Heita, aviñur fyrr og sijd

4. Gior þu oss þijde HErra, þijna Sporgaun-gu Meñ, Fyrergief vort hid verra, Vegleguft Ein-ing Preñ, Veit þu ad vort Frañferde, Venieft liikt þijnu hier, So ad oss eilijf verde, Ununar Vist hiaa þier, Amen.

31. Psalmur.

Uñ þad, Hvad þad sie, ad afneita sialfum sier.

Ton, Allt mitt Raad til Guds eg set.

HEyr mijn Saal hvad þiñ HErra tier, Hver sem vill epterfylgia mier, Sier skal sialfum af-neita, Elske nockur sig sialfañ mest, Soñ Ast til Guds þar wtrljmest, So maatt ei Saal mijn breyta.

2. Saa eigeñ Vilia mæler moot, med þvi Deyd-er sialfs Elsku Root, Christs Læresveiñ kañ heita, Ast

Ast til Guds er ei alvarleg, Utañ Mañ hate sialfañ sig, So skalltu Sæl mijn breyta.

3. Hvad sem Eiñ elskar umfram allt, Er þad hañs Gud, Sem meina skallt, Hellst mune Vegsemd veita, Hver sem mest elskar sig sialfañ, Sig giorer viist ad Gude hañ, So mættu ei Sæl mijn breyta.

4. Abraham stoorar Frægder fieck, Fodur-Lande þa wt af gieck, Fws til Framande Sveita, Andlegur Guds Mañ ertu þa, Elsku sialfs þijns ef geingur fra, So skalltu Sæl mijn breyta.

5. Med sama Auga eingeñ kañ, Upp og nidur ad lijta señ, Eins vill þad erfidt veita, Ad uña sier af Alwd skæst, Og elska Gud med somu Ast, So mætt ei Sæl mijn breyta.

6. Um Bloomstur nockur ort þad er, Epter Soolu þaug snue sier, Sem Solseqvia heita, Afbragds Kostum og Heidre hier, Hnijga so eins ad Gude ber, So skalltu Sæl mijn breyta.

7. Øll Verk sem koma af Ast og Trw, J Augsyn DRottens vel skarta nu, Þo oss syneſt aum heita. Eñ af sialfs Elsku ef fram gaa, Ecke þocknast þau Gude þa, So mættu ei Sæl mijn breyta.

8. Sæ afneita sier sialfum kañ, Sijna Vegsemd ei gyrnest hañ, Guds Æru giarn ad leita, Allt Gott þyggium af Hende hañs, Honum skal giefast Dyrd til Sañs, So skalltu Sæl mijn breyta.

9. Hver eigeñ Vilia A hlydest, Adams Dæme sa skode best, Guds Villd ei giorde skeyta, Ast hañs og

ns og Farsælld af sier braut, Olle Tepun og Mañs sins Praut, So mattu ei Saal mijn breyta.

10. O! Madur Gude offra þu, Eigeñ Vilia, So kañtu nu, Sialfum þier señ afneita, O Rottes Villd skalltu meta mest, Mundu hañs Æra efleft best, So skalltu Saal mijn breyta, Amen.

32. Psalmur.
Uñ þa riettu Hvijld og Rooseind Saalareñar.

Ton, Maa eg Olucku ei moote staa.

HVar villtu Saal mijn Huggun faa? Hvert Skiepnum hiaa, hvggur þier Hæles leita? Oh! Nei, þeim ollum ædre ert, Ei faa þier giort, Rietta Hægd Rooleghheita, JEsus Eiñ er, Allt þarflegt þier, Hañs Undum i, Uner þu frij, Gyrnd þijna vill hañ veita.

2. Brwdur hañs ert, Pvi aattu fast, Hañ ad hyllast, Og uña allra fyrstum, Halltu þig lijka hañs Bwstad, Hættu ei þad, Adra añast ad Vistum, J Aura Nægd, Er ei Hughægd, Hverge hier maa, Hvijlld nie Roo faa, Fyrer utañ Kongeñ Christum.

3. Metord og Vellyst margur Mañ, Meina Hvijld kañ, Og Hugboot Saalu siñe, Ogunst Maña ef ad gustar, Eins stodug var, Sem Straa Storm standast kyñe, Maña Lofstyr, Miog er ofs rijr, Utvalldra Prijs, Añars Heims vijs, Hañs erwe eg Lof ei liñe.

4. Hvd

4. Ond vor er Lijfed Lijkamans, Lijf Saalar Mans, Er DRottenn einenn lijka, Riettu Lyfe hun lifer þa, Laus Slisum fraa, Jbwd hans hefur rijka, Annars er daud, Jlls rijk, Goods snaud, Hvijld hverge sann, Hitter þvi Bann, Lætur sier Fiandmenn flijka.

5. Hver sem vid Gud sier hallda kann, Hvijld Saalar sann, Druggur Heims umm Haudur, Gladur er vijst i Sorgum saa, Sigrande Praa, Lifer þo lijtest daudur, Astgiof Andans, Er Unun hans, Hatande Heim, Sinner lijtt Seim, DRottens Raad er hans Audur.

6. Hreinsa þu HErra Hiartad mitt, Herberged þitt, Unnusten Andar minnar, Gud velkomenn til Gistingar, Gack þu inn þar, Umm mier Jbwdar þinnar, Og þa Hug-Hægd, Hvijld Raad og Frægd, Lofa þu mier, Ad þacka þier, Umm Ar Eilijfdarennar, Amen.

33. Psalmur.

Umm Gooda og Hreina Samvitsku.

Med sama Lag.

HVad sem þu Mann villt hafast ad, Huxadu umm þad, Samvitskann Saurgest eige, J Raavist heňar varna vid, Syndanna Sid, Sanndæm er þo hun þeyge, Hun er su Book, Til Minnes took, Allt þad þu hier, Oriett giører, Og lijser þvi aa Dooms Deige.

2. Med Sannleiks Styl su skrifud Skraa, skijr-

er grañt fra, Allskyns illu Athæfe, Pvi kañtu Madur synia sijst, Samvitskañ nijst, Vaknar viist vært þo svæfe, Fw!, hweñ er, Færer þvi hier, Jll Orma þa, Ei deyia fa, Nagande alla Æfe.

3. Legg þu þvi alla Alwd a, ad deyda þa, Fyrer Jdrun Hughreina, A Uggleyse nu ecke maatt, Ala þa datt, Uñ alla Æse þijna, Lijfs Book þæg hier, Piñ JEsus er, Lijf, Lærdoom Trw, Laga skallt þu, Epter honum alleina.

4. Hvar sem þu ert, og hvert þu fer, hvern Tijd er hier, Samvitskañ fast fylgiande, Allt hvad i hana iñlagder, Epter þier ber, Jllt og Gott uppreiknande, Geymslu Fied Frw, Forvarar nu, Skilar þvi þa, þig dæma a, vill þier so verda ad Grande.

5. Samvitsku Doom frekt forda þier, Fyrst same er, Sekur, Sakarabere, Vottur, Dyblyssa, Doomareñ, Hrys Hegning stiñ, sierhver þvi varfær vere, Pa sialf fws sa, Maal dæma ma, sem Vitned var, Vite Sakar, Hvar er þa Undañfære?

6. So sem þu leggur allt Kapp a, Eilijft Lijf fa, Samvitsku haf so hreina, So snart sem Mañe missest su, Missest þeim Trw, Missest og Guds Naad eina, Syndaña Sid, Varna þvi vid, Samvitsku Kvol, Kvelling og Bol, Parftu sijst þa ad reyna.

7. Ur Book Samvitsku Jllgiord so, Med Ydrun þvo, Ad lesest ei a Dooms Dege, Sañrar Gudrækne set þier Form, Samvitsku Orm, Sigrande so hañ deyie, Jñvortes Elld, Augna Taar felld,

fellð, Slockur hratt hier, Huggun so þier, Aũars Heims endast meige.

8. Gief þu oss HErra Heims um̃ Hriið, Heyia gott Striið, Og Trw Heilagre hallda, Samvitskañ hrein þar sie vid fest, Sem kuñe best, Sigursællð vorre vallde, So Born þijn ein, hier Hiarta hrein, Meige þig sia, J Sælu sia, Og Lofa um̃ Allder Allda.

34. Psalmur.

Uũ̃ þad, ad stunda uppa sañarlegt Liitelæte.

Ton, JEsu Christe þig kalla eg a.

VJrd þu fyrer þier Ond mijn aum, Eymdar Dag Mañskiepnuñar, Liitelætes so gief þu Gaum, Gior ei Synd Drambsemeñar, Fæding, Hiervist og Utfor er, Allskonar Sorgum vafeñ, Og Kvelling kafeñ, Umferdar Reysu hefur hier, Hæped þo Nætur tafeñ.

2. Jlla fer þier ad upphrokast, Aska og Molldar Preckur, Andstygdar Sæde ædur varst, Eñ nu Saurenda Seckur, Orma Fæda snart ordeñ ert, Eigeñlegt neitt ei hefur, Þa Tijd hier tefur, Utañ hvad hafder illa giort, Er þier þo Hefnda krefur.

3. Liliu þa DRotteñ seiger sig, Sem vex i Dal verpunum, Eru þad Hiortun audmiwkleg, Jbwdar Kyrkia honum, Pad Bloom ma sijdst at Fiollum sia, Fyrrest HErrañ Dramblata, Sem stoorum lata, Hefur þeim næsta Ogled a, Elskar best Liitelata.

4. So sem Vatned ei viña kañ, Veg forbreckt-añ uppreña, Alli eins Guds Myskun ecke ráñ, upp til Drambsamra Maña, Lijtelaat Saal er Sessen sa, Sier kañ DRotteñ hægastañ, Og Brystad bestañ, J Augsyn hañs sa miked mai, Mishocka vañ sier stæstañ.

5. Lijt þu Saal mijn þiñ Lausnarañ, Liet hañ sig stoorum pijna, Med Lijtelæte liwfur vañ, Læl na Drambseme þijna, Uñ Veg Hoogværdar hefur hier, J Himna Dyrd iñgeinged, Og Frid oss feinged, Hofmoods Gotu þvi hugse sier, Himeñs tilkomast eingeñ.

6. Vegur Dramblætes Adam er, Uthysing Paradysar, Hverneñ mai hañ þvi þeangad þier, Þu Hofmooduge vijsa? Athuga meir hvad Ogiort lietst, Af þvi sem Skylldañ krefur, Eñ hitt sem hefur, Mañkosta Þegn er ollum best, Eigeñ Hroosan hun kiesur.

7. Dygda Fiesiood ei maattu Mañ, med Hroosun Opeñbera, Aññars Diofull vid Drambed kañ, Dyrgrip þeim ræntañ giora, Laat þig ei Hofmood hefia haatt, Hvadañ i Afgruñ Lasta, Þier kañ ad kasta, Drambsemeecke elska att, Þa Andskotañs Sæng hægasta.

8. Allra Lasta er Sæde sit, Og soddañ Þerre-Vindur, Sem þurkar Bruñ Guds Naadar nu, Nærande Mañakyndur, Varest þvi hættañ Hroka Vind, Hver-sem vill Myskun hlioota, Og Naad ar nioota, Gud giefe ollum soddañ Synd, Sañre med Audmykt hata. 9. Dramb-

9. Dramblætes Prota vondañ vorn, Wirt þu JEsus ad græda, Lijtelæte þijn Blessud Born, Bid eg þu villder glæda, Kieñ oss ad feta Ferel þiñ, Frañferde riett ad haga, Og Lifnad laga, Sijdañ leidder til Lijffens iñ, Lofa þ'g alla Daga, AMEN.

35. Psalmur.

Uñ þad, Hverneñ Mañ skal fordast Agyrndena.

Ton, Náttúrañ öll og Edle Mañs.

Sálu hiálp Mañs sem augliooſt er, Elsku mest-rar wtkresur, Agyrnd so hata öllum ber, Arg-ur er sá hana hefur, Hañ vantar mest, Hvad hef-ur flest, Hvnu lijkt sem hañ brestur, Ovægeñ señ, Vid alla Meñ, Eñ sier þo siálfum vestur.

2. Drambseme alls Jlls er Upphaf, Agyrnd so Rooteñ Lasta, Grundadu Mañ hvert Gagn þad gaf, Sem giörer hun epter brasta, Opt ecke par, Pier afrekar, Eñ Stundum fallvollt Giæde, Van blessan stier, Jllt Audsafn hier, Ohöcknun ORott-eñs bæde.

3. Auds med Onæde aflar Mañ, Eñ forvarar med Kvijda, Sijdañ missest med Sorgum hañ, So vill Wæseñ wtlijda, Añad hvert oss, Pad Aura Hnoss, Yfergiefur til lijka, Eda vær þad, J Añañ Stad, Jmser þa Göße slijka.

4. Agyrndar Synd er orgust þvi, Afgudadyrk-un vesta, ad Skiepnu siálfa setur i, Sæte Skapar-añs besta, Auds Pyrna þa, Ei elska má, Osmar-

ga

ga Saal þeir meida, Ahyggiu med', Saart særa Gied, Suma i Glotun leida.

5. Auds Gnott nie Orbyrd ecke kañ, wtslockva Porstañ Aura, Pess geysselegar Blossen brañ, sem bored var a hañ meira, Trautt Takmark þvi, Auds Agyrnd i, af þier Skylldañ wtkrefur, So ei kasteft, J Afgruñ ysſt, Eingeñ Takmork sem hefur.

6. Saal mijn ad slijku gief þu Gaum, Gior Agirnd fra þier ræka, Fie ber þu añad ei fyrer Dom, Eñ hvad gladder Fatæka, Peirra Hond þier, holl Hyrdsla er, Himnesk eñ fallvollt eige, J hana nu, Hvad iñliest þu, Er þier viist a Dooms Deige.

7. Hverium ei nægest HErrañ Gud, Hender hañ Agyrnd vesta, Añastu Madur auman Lyd, Ecke mun þig þa bresta, O Christe kiær, Christne so hrær, Kiærleikañs Verk sie frameñ, Agyrnd vel ver, Veit oss hia þier, Vist og Gotz eilijft, Amen.

36. Psalmur.

Uñ þad, Hverneñ hattad sie soñum Kiærleika.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert.

Osaurgud Elska ecke ma, Utañ Guds Bornum fiñast hia, Trwar Lioos kañ ei kvikna þar, Kiærleiks Elldur sem eingeñ var, Sool og Byrte skilst alldrei ad, Elska og Trweñ, Sama er þad.

2. Daudur er sa ei anda kañ, eins Trw ef brest ur Kiærleikañ, Avoxtur Andañs Elskañ er, Avoxtur Trienu Vitne ber, Sañ-Christeñ ma ei

segiast

legiast saa, Sem Kiærleikur finst ecke hiaa.

3. Salomons Kyrkia Bloomañ bar, Besta Gulle oll forgyllt var, Andlegt Hws DRottens er þa skyllt, af Kiærleika sie vel forgyllt, Og i Hiarta sie Elskañ fyrst, Ytre Verkum þad beviiseſt.

4. Kiærleikur umber añars Brest, er hañ Mañ kosta Sæded best, Oll Verk þau virdast Ill og Lioot, Sem ecke sprettá af Kiærleiks Root, Christnena alltijd efter saa, Edre eñ Trweñ heita maa.

5. Ofundsiwkur hañ ecke er, Illmañlega ei hagar sier, Goodgiarn Hoogvær sier hrokar siist, Hyr i Vidmote, Fridgiarn viist, Raanglæte gledst hañ alldrei af, Eckert Rwm vondre Hugun gaf.

6. Ollu trwer og allt umber, Ecke leitar þess hvad hañs er, Po Tungumaalum liñe lioost, Lijka Spaadoomum tæmest Briooſt, Kiærleikur alldrei afmaaest, Eykst hañ þo meir i Himna Vist.

7. Kiærleiks Verk Saal mijn kieppstu vid, Christnum hlyder best Samlynded, Sem sijdar eigum Born Guds blijd, Bwa samañ um alla Tijd, Eiñ Lijkame sem erum hier, Ein Andleg Saal oss stioorna ber.

8. Eins HErra Pioonar erum vær, Eindrægne stundum Born mijn kiær, Samhuga oll i Ast og Trw, Iñbyrdes skylldum lifa nu, O! Gud tendra vorn Elsku Elld, I Anda Helgum fyrer Christi Skulld, Amen.

* * * * * *
* * *

37. Psalmur.

Hverneñ Meñ skule aastunda Tucktugt Liferne, aan Lostaseme.

Ton, A Ein Gud vil eg trwa.

HReinlijfe hañ skal stunda, sem heita vill Christi Lærefveiñ, Snoru Saurlijfes Synda, Satan inetiar margañ Eiñ. Vier hofum HErrañs Bloode, Hreinsast i Skijrnar Saa, Lostans Lifnadar Bode, Leifest oss ecke þa, J Felum og Fiærvist Maña, Foolk dryger soddañ Brest, Augsyn Guds og Einglaña, ættum þa fordast mest.

2. Afvlk þad eingeñ leika, Augum Guds fela Giorder Mañs, Nie Einglana wteloka, Eda og siaalfs Samvitsku hañs, Verkaña Vitneñ þesse, Varfærne gledia aatt, Lostañs ofbraadur Blosse, Baalast i Himeneñ haatt, Eñ saa Odaun hañ orkar, Allt nær til Vijtes frekt, Skamviñ su Vellyst verkar, Volæde æfeñlegt.

3. Miñing Christi Krossfesta, Krossfeste þijna Holldsins Villo, Umþeynking eilijfs Reysta, J þier slockve Saurlijfes Elld, Of-hita Holldsins Breka, hepte Ydrunar Taar, Elsku þess ætijd freka, Otte Guds denfe klaar, Sparseme sa sier setur, siisellt i Dryck og Mat, Lastvar so laangtum betur, Losta-Gyrnd fordast gat.

4. Allt jafnt fallt einhver viña, Añrijkes Stork þo Naudsynlig, sijdur kañ Fære siña, Frelstareñ þa ad svijkia þig, Davids Illgiordum ville, ad Ydsulaus framgieck hañ, Joseph frelste þad Falle, frij-

legs

lega þioona vañ, Broſande Bragda Refur, brugg-
ar þier Svikeñ ill, Banvænañ Hala hefur, honum
þig ſtijnga vill.

5. Hætt er Hreinlijfes Bloome, hvar ſem Sæl-
giæte gnæfer frekt, Giættu ad DRottens Doome,
drijgdu þvi eckert Svijvirdelegt, J Hoofe ſkallt
Hollded ala, haga Gudlega þier, Heilagt hyxa og
tala, Heyrer Gud allt og ſier, Kiærleikſins riood-
uſt Rooſa, riett kollud Saal mijn ſiert, Skijrlijfis
Liliañ liooſa, lijka eiñeñ þu vert.

6. Af ſigraſt af ſiaalfs ſijns Hollde, Svijvirde-
leg Mijnkun vijſt er þad, Eñ þad viña med Vallde,
Veglegt þyker i allañ Stad, Laſtaña Taaldrægt
Tundur, Torvellt ad ſlockva er, vid Unga ſig of-
faſt bindur, fraa olldrudum naudugt fer, hiaa Faa-
tækum fijſeſt lenda, fæleſt ei Hreiſe ſmaa, ſkamaſt
ſijn vart hin vonda, Volldugum giſta hiaa.

8. Jll Gyrnd eins Atferd hefur, ſem Aumkun-
arlegur Ferda-Mañ, Hoogvær fyrſt Hwſa krefur,
brokar ſier ſtrax þa kiemur i Rañ, J Hwsbond-
ans Seſs ſig ſetur, ſiñ Præl giørande hañ, Saal
mijn þig ſiaa um betur, ſijſt hijſer Ovin þañ. Bru-
na Saurlijfes Synda, ſviptu DRotteñ oſs fraa,
Laat oſs Hreinlijfe henda, og Himneſkum Arfe naa,
AMEN.

38. Pſalmur.

Uñ þad, hverſu fallvallt ad þetta vort Lijf ſie.

Ton, Um̃ Daudañ giefdu Mottuñ mier.

SEttu mijn Saal i Painka hier, þessa Lijfs aumt Volæde, Æfe, Heilsa, Laan, Lucka, Fior, leikur a groñum Præde, Hiartad upphef til HErrañs þa, Hiegooma Heims i burtu fraa, og gyrnstu eilijf Giæde.

2. O! hvad skamviñ Mañs Æfeñ er? Eiñe Stund fyrre lijdur, Sem hardur Straumur hast-ar sier, Hvatskeytlega fram̃ skrijdur, Þess meir stitt-est sem leingest Lijf, Lifande Mottuñ sie vor Hiijf, Og Athvarf æ allar Sijdur.

3. Lijfed til Daudans Upphaf er, Allskyns Moot-læte vafed, Daglega burtu deyum vier, Daudlegt er Mañs Upphafed, Mid Tijmeñ þiaæst Sorg og Swt, sijdasta Skeided lijdur wt, Otta og Angre kafed.

4. Midt i Saurnum fyrst myndast Mañ, J Myrkre tekur sitt Foodur, leidest so wt med Angre hañ, af Lijfe siñar Moodur, roted Sæde er Efned hañs, Eñ Boola Vatns Hiervisteñ Mañs, Endalyckt Orma Sioodur.

5. Jord berum vær i Holldе hier, Holld vort verdur ad Jordu, Jordena trodum jafnañ vier, Jard-Hws Lijkamer urdu, Þeir sem þar drottna diarfer Tveir (Daude og Synd) þad brioota þeir, Og nijda so nemur Furdu.

6. Hvad er þad reikna Mañeñ maa? Maa hañ Præl Daudans kalla, Brothættast Gler, og Blodru smaa, blæktande Fifed valla, Voluñdar

Hws

Hws hans Efeñ er, Eymdaña Haf, og Styriolld
þver, Hiioomur, Hvellande Bialla.

7. Veglegre Nyt er Lijfed-lijkt, Ef lwka vilstu
upp beñe, med Sañleiks Knijf þar fiñur frekt, Fwa
og Madka iñe, Og sem Eple frijd Asyndar, eñ hiad-
na strax og verda ei par, ef hampar þeim Hende
biñe.

8. Heims Audur, Skraut og Hefdar Par,
hellst er þeim Eplum lijkur, Ytra Dasfogur asyn-
dar, eñ i Raun Dupt og Reykur, Saa mijn haf-
du so Heimeñ þa, ad Hiartad fester þar ecke a, hañs
Bloom i Visnan vijkur.

9. Eiñ Gud skickade Ormeñ þañ, er Lundeñ
stijnga giorde, yfer Jons Spaamañs Hofde hañ,
hratt so uppvisna yrde, Eins so Foreydsla Orma
hier, J allt þad sette sem stundlegt er, so eydest ad
eingvu verde.

10. Med Bloomlegum Heime ad bloomgast
hier, best þyker þeim þvi næde, med Topudum hon-
um ad tapa sier, tel eg þad vest Skadræde. Stijr
vorum Hiortum HErra kiær, so hveriu framar þig
elskum vær, og erfum eilijf Giæde, Amen.

39. Psalmur.

Uñ þad, hvad Hiegoomlegur Hlutur ad Veralldeñ sie.

Ton, Eiñ Tijma var sa Audugur Mañ.

Saal mijn elskadu ecke heitt, aumañ Heim nie þad
hañs er neitt, Ellds Matur allt er þetta, Eilijf-
um Giædum uñ þu best, Eilijf Velferd er þar vid

fest, og eilijfs Lijfs Unan rietta, gyrnest ei Maña Metord hier, miñst dæd st ad þvi sem fallvallt er, Ad þocknast Gude sie þeckast þier.

2. Lát þier nægia þiñ Lausnarañ, Lærdu ad þeckia þig og hañ, Mamon skallt midur stunda, Erfid Reisa þijn Æfe er, er hañ þa Farartælme þier, þier ber þad þratt ad grunda, Fátæk komstu i Heimeñ hier, hiedañ eins lijka aptur fer, Mid Tijma soomer sama Þer.

3. Of-hladed Skip mun sockva señ, so kiesur Audur marga Meñ, Lát þier þvi lijted nægia, Fiesioodur þiñ er ÐRotteñ dijr, J Dauda sem ecke fræ þier flijr, mun þad mest Meinum hægia, tapast allt añad Audsafn hier, allra hellst sa þvi safnar sier, J Gude rijkur ecke er.

4. Audur med Onæd aflast kañ, Ahyggiulaust ei brwkast hañ, missest med Swt og Sorgum, Fugla-Lijms hefur Ast hañs Art, Andlegt Fidur ef þeñañ snart, festist þad Mañe morgum, Agiarna Mañsins Omak þeckt, eigeñ HErra er næsta frekt, Bæde fallvallt og Banvænlegt.

5. Miñing Christi, sem Krossfestest, Krossfeste þijna Holldsens Lyst, Sætleik Andañs svo smacker, Miñing eilijfs Bruna og Bæls, Bæled slockur þijns Losta Tæls, Krosseñ þiggiande þacker, J Andlega Foorn þu Offra hañ, Einka Son þier Hiartkiærastañ, Girnd þijn Sæl mijn so heiter hañ.

6. Mioo liggur Leid i Himna Holl, Hrufoott
og

og Þyrnum hladeñ oll, Roosum varen er eige, Af Vellyst þroskast ytre Mañ, Jñre næreſt vid Kosteñ þañ, Ad Sorgum mettast meige, Otteñ Dñottens skal deyda þvi, Daudlegt Hollð þitt hier Heime i, Fra þess Klækium so komest frij.

7. Uñ Guds Riettlæte þeinktu þraatt, Piñ Girndardoom so hata aatt, Og Veigeñ Vellystinga, Hoggorms fladrande Hauseñ er, J Hala Banvænum Etur ber, Honum vill hañ þig stijnga, Siaa til þu kuñer Sigre ad naa, So Lijfs Koronu mætter faa, JEsus giefe hier Giæsu þa, Amen.

40. Psalmur.

Uñ þad hvert Gagn ad Freistingarnar giøre Mañe.

Lon, Giæskurijkaste Græðare miñ.

SAñchristeñ Saal þad soomer hier, Sumtijdes reina Freisting hier, Stodug i Strijde ollu, Mootgangs Bylgiur þa bijdur þu, Vetur fester siñ Foot þijn Trw, A Christo Hiaalpar Hellu, Vols Strijd, Hreggs Hrijd, Ad þa snærer, Eñ meir færer, Avoxt Trweñ, Sem al-laufgud Eik græn ecke sweñ.

2. Afl Mañs i Strijde marka maa, Megned Trwar svo proofast þa, Freistingar fær ad reyna, J Peturs Baat þa Son Guds svaf, Siooreñ æstest so aa þa gaf, Urdu Skip-Meñ Vonvana, Mootkast, Heims hast, Mañe er þetta, Reynsla riett, Sem Ritning kiende, Neide Teikn ecke af HErrans Hende.

3. Meir er oss hætt i Medlæte, Vid marskins Synd, Eñ Andstreyme, Holldsens Villd Krossen kiesur, O hvad morg beysk Aloes Korn, Ureijmande siallfs Pocka vera, O Rotteñ oss opt iñ giefur, Heims Ackt, Fiaar Frackt, Pyrna þessa, Hætta hvassa, Hañ burtsnijdur, So Hveite goods Aforms hindrest sijdur.

4. Pad sem Meñ dæma Daudans Bañ, O Rotteñ med sama lijfga kañ, af Orbyrgd Snægter giefur, Hvad Hrygd og Angur holldum vier, Huggun og Glede opt pad er, Soott til Smyrsla hañ giefur, Kross æ, Oss þa, Kiærkomeñ, J sierhvert Siñ, ad soñu vera, Polgooder skylldum Þ aaning bera.

5. Trwfaste O Rotteñ typta nu, Tijmañlega, Eñ sijdar þu, Virstu mier Vægd ad syna, Laat Hrijse sylgia Mystun med, Mier aumum sondu Fodurs Gied, Og næma Nakvæmd þijna, Giid miñ, Præl þiñ, Heimur hatar, Rauner ratar, Rienar Kiære, Leid mig i eilijft Epterlæte.

6. Samaritane Christe kiær, Kom mier hallfdaudum Præle nær, A þiñe Leid liggiande, Laat heyskra V jn i Synda Saar, Sijdañ Huggunar V dsmior klaar, Mein og Verke mykiande, JEsus, JEsus, Piiadu nu, Eñ Pol og Trw, Laat þverra eige, Eilijfañ Sigur so vdlast meige, Amen.

41. Psalmur.

Grundvollur Christelegrar Poleñmæde.

Ton, O! JEsu Hud mijn leitar.

Mijn

MJNn Sæl med Pockum þigdu, Pañ Kroß þig henda kañ. Ad DRottens Dæme hygdu, Til Dauds var þijndur hañ, Alldrei kañ oß til falla, Añad slijkt sem hañ bar, Af ollum fyrer alla, A ollu þijndur var.

2. Kullda, Beniar, Klædleyse, Kvol, Hæd, Orbyrgd og Smæn, Hwngur, Þorsta, Heypt, Geyse, Hegg, Brÿxl, Lyge og Ræn, Hañ vard þvi hætt ad falla, Hardrei Daudañs Neyd, Af ollum fyrer alla, A ollu soddañ leid.

3. Aumt er þvi æ ad heyra, Ofkætur Þrællen er, Eñ HErrañ hlytur bera, Hrelling og Neyd æ sier, Limer læta Glaum gialla, Grætur Hofuded þo, Af ollum fyrer alla, A ollu þvijngadur doo.

4. Guds Born kieñdu Kior þesse, Kvelling saara Job bar, Petur hieck hætt æ Krosse, Hæls hoggveñ Jacob var, Mariu Sorger svella, Sonar vid Krossen þa, Af ollum, Fyrer alla, A ollu þijndañ sæ.

5. Med Krosfestum Christner ætte, Krossfesta Holld og Gied, J Tign svo Tignast mætte, Tignudum ollum med, Og Dyrdleger æ Dyrdar Palla, Med Dyrdlegum leidast heim, Af ollum fyrer alla, A ollu leid fyrer Heim.

6 Pa Christur med Krossens Hamre, Klappar Hiartans Dyr æ, Strax æ Stundu samre, stilltur uppliuktu þa, heyrdu hvad hañ kañ spialla, Sem hefur þu þa fyrer Giest, Af ollum fyrer alla, A ollu þiædur mest.

7. Gulleg Krossburdar Kedia, Kañ best ad skarta ha, Sijna vill Son Guds gledia, Sijdasta Deige aa, Syskinum Sorgar Galla, Siaalfur af burkar hañ, Af ollum fyrer alla, A ollu Kvalning fañ.

8. Siaa þiñ Brwdgumañ blijda, Blessadañ Saala mijn, Rañta hlaut Raun ad lijda, Rioodur af ofur Pijn, Hañ bar og hvijtañ Mialla, Pvi Hrakning saara og Deyd, Af ollum fyrer alla, A ollu Saklaus leid.

9. Pu hlytur Hrelling hafa, Er HErra þijns girnest Kior, Hañ kañ Hunaang ad giefa, af Hellu Mooptlæres hier, Ber þvi Blessunar Galla, Su beyska Krossens Root, Af ollum fyrer alla, A ollu blies DRottne moot.

10. O! hvad beysk Mootgaangs Myrra, Marg añ gietur vankiætt, Gief oss Glede Vijn HErra, Gior vort hid Rañna sætt, Og leid til Himna Halla, Hañs fyrer Blood og Deyd, Af ollum fyrer alla, A ollu Pijsler leid, Amen.

42. Psalmur.

Huggun su, ad Madur kuñe fyrer Gudlega Hiaalp, Stodugur standa allt til Efeloka.

Ton, Giæskurijkaste Grædare miñ.

NÆr mun koma su Raadarstund? Nær mun eg siaa og faa þiñ Fund, JEsu Brwdgumeñ blijde? Nær mun mier uñt Elskuge miñ, J ockar

Brwd-

Brwdkaup leidast iñ, Heims wr Utlegd og Strijde? Gud miñ, Gud miñ, Pu mig leys, wr Hollde*ns Hreyse, Og Heimsens Voda, Leif mier þitt Auglit um Eilijfd skooda.

2. O! hvad hræddur eg aumur er, J Leyrkierum þvi breyskum ber, Miñ Trwar Fiesiood frijda, Saal og Lijkame Synda hætt, Seige eg þau Kier sem hef nu rædt, Eitt vill þar odru strijda, Gud miñ, Gud miñ, Satan Refur, Grid ei giefur, Grimur Slægur, Ast-Vinum þijnum er osþægur.

3. Eg hrædest lijka Heims Okior, Hreckvijs og Oheil Verolldeñ er, Hver kañ hier Rond vid reysa? Hvert sem mier geingur med eda moot, Mijnum stofnar þad Hrøsun Foot, Swrt hata, Sætt vil kioosa, Gud miñ, Gud miñ, Hver vill nuña, Klaklaust kuña, Komast hiedañ, Ohættañ Veg sæ eg ecke siedañ.

4. Verdleik mijnum eg vijsa fraa, Verdleik DRotteñs eg treyste aa, Vijst mun hañ Veg miñ beina, Hañs Naad stadfost og eilijf er, Alldrei kañ hun þvi bregdast mier, Eg sæ þad alltjafnt reyna, Gud miñ, Gud miñ, Hondeñ þijn, Pu Heilleñ mijn, wr Hættu leide, Ovina Umfall svo alldrei meide.

5. Saaluhjaalp þa sem Gud gaf mier, Grundvallad hefur i Hiarta sier, af þvi kañ alldrei skeika, Uthellt Blood JEsu aasamt mun, Og Sacramenta Jnsiglun, Adstidia eiñeñ lijka, Gud miñ, Gud

 miñ,

miñ, Von mijn er, nu øll i þier, Eg eingvu kvijde, Harmkvæle nockur þo Hollded lijde.

6. Frelsareñ hefur þu funded mig, Fyrr eñ eg kuñe hitta þig, Þvi muntu Vernd mier veita, Eingvu Ohægra er það þier, Að geima það sem funded er, Eñ að Ovijsu leita, Gud miñ, Gud miñ, Sem Myrkre eydder, Lioos til leidder, Lijfs Braut rietta, Lææt mig ei aptur i Dimu detta.

7. Trygda Fiesiood mier tærer þu, Trwar Hond mijn opt veyklast nu, Gietur vid teked valla, Añast þu heñar Orku Brest, A þier lææt hana fast sig fest, Sterklega Æfe alla, Gud miñ, Gud miñ, Þ er vil eg fws, mitt Hiartañs Hws, Til Hvijldar veita, Audmiwkum Anda kañ alldrei neita.

8. Trwar Augum eg tilldra nu, til þijn Ð Drottñ, mig aumka þu, Overdugum best biorga. Oforþient Myskun, Er riett Raad, Omaklegum sem verdur tiaad, Og giefeñ opt þeim arga, Gud miñ, Gud miñ, Heill mijn er, Þa øll i þier, Þvi ørugg blijfur, Greidest þier gott Lof, Gud eilijfur, Amen.

43. Psalmur.

Um Daglega Umþeinking Daudans.

Ton, J Blææu eiñe er byrgdur i Molld.

VÆntu æ Daudans Vinur kiær, Vonum framar hañ stendur nær, vid hvern Dag þeynke Hugureñ þiñ, hañ mun vera sijdaste miñ.

2. Hvad sem þu gierer hyxa ber, hvert soddañ Ydia hæfde þier, ef i þvi Verke ætter þu, Andast þa strax og dæmast nu.

3. Lijfe fieckstu ad Laane naad, Lijfs hefur þu ei Eignar Raad, Nakeñ komstu i Heimeñ hier, hiedañ eins lijka aptur fer.

4. A hverium Deige deyr þu hier, Daudañ hver Lijfs Stund færer þier, allt hvad hier eykst vid Æfe Mañs, allt kortar þad Lijfdaga hañs.

5. Þess leingur sem vær lifum hier, Lijfed þess styttra epter er, uñ þad sem einum aafram bar, epter þvi miña Leidar var.

6. Laat fraa þier deya Leste fyrst, Lijfed aadur eñ fær þu mist, hver sem deyr vondum Vilia fraa, vijst lifer Gude i Dauda saa.

7. Adam gamla af ollum Maatt, aa medañ lifer deyda aatt, Þa mun D Rotteñ nær deya fer, Daasamlegur lifa hiaa þier.

8. Daudeñ flytur og færer Mañ, fraa Hiegooma i Himna Rañ, J hveria Att sem Eikeñ datt, er hun þar kyrr, þad trwe eg satt.

9. Ef þu ihugar opt og þraatt, ad endelega deya aatt, Adhalld er þad og Orsok þier, ad akta lijtt þad sem Heimsins er.

10. Athuga þu hvad Andlaat Mañs, afmyndad gietur Lime hañs Þetta skyllde þig fæla fraa, forboñud Verk ad gyrnast aa.

11. Saal og Lijkama sviidur þad, Sañnaudug verda skiliast ad, Andarslit hver sem athugar, elska mun sijdur Syndernar.

12. Saa sem med vondre Synd ... glerd, sier hefur stofnad Andar Mord, J giegnum Daudañ geingur

geingur hañ, J Glotunar Stad þo eilyfañ.

13. Þeir einer hliota Himna Vist, hier nu lifa i Gude fyrst, þeirra Lijf DRotteñ eflaust er, J Trwñe sem hañ binda sier.

14. O! DRotteñ gief oss ollum nu, Jñlijfast þier med sañre Trw, lijka deya og lifa þier, lofa sijdañ med Eingla Her, Amen.

44. Psalmur.

Huggun fyrer þa sem missa sijna Astvine.

Ton, Hædsta Hiœlprædis Fognude.

O! Christeñ Saal umhuxa fyrst, a Dauda Stundu JEsum Christ, Þviad Ogn Daudans alldrei kañ, ofblooda þeim sem þeynkia um hñ.

2. Beyskt Vatn i Mara miog sætt var, Þa Moyses Tried i Bruñeñ bar, Þad Lijssins Tried er Drotteñ dijr, sem Daudans Remu i Sætleik snijr.

3. Saa Edla Kvistur allra Boot, uppruñeñ er af Jesse Root, Hver sem geymer hañs heilog Ord, hañ smackar alldrei Saalar Mord.

4. Eymd Mañsins deyr eñ ecke hañ, er Daudeñ Leid i Himna Rañ, Afgaangur hañs er Ending Kijfs, og Fæding holl til eilijfs Lijfs.

5. Ecke missum vier Astvine, Undañ oss þo þeir sender sie, Fyrer Sorger þeir Fognud fa, Fra Myrkrum iñ i Liooßed ga.

6. Yfer Lijfdaga hættast Haf, J Hofn Daudañs þeir komast af, leyster fraa allre Swt og Sekt, Syrg'a skulum þa ecke frekt.

7. Hvijtañ Skrwda vid HErrañs Hlid, hafa þeir

þeir nu og Paalma Vid, Sorgar Klæde ei soomer
þa, Fyrer soddañ Meñ ad taka uppa.

8. Øll hefur þeirra Augna Taar, Af þurkad
DRottens Hondeñ klaar, Lambsens Stoole þeir
lifa hiaa, Lioomande syngia Gloria.

9. Allskyns Hlioodfære hliooma þar, Horpur
slaaande Gullegar, Hiaa Einglum Guds sier una
þeir, Ecke skulum þa graata meir.

10. Lattu hier ecke gremiast Sied, Gud þo take
hvad hefur oss lied, Ef þu misser þiñ Astkiæraañ,
Eiñ Elskara snart fiñur hañ.

11. Alijt þad ei þo adskilied, Athuga framar
Samkvæmed, Sem epter kiemur eilijft þo, J Andvaralausre
Sælu og Roo.

12. Andlaat sitt virder Abatañ, Upprisuñe faer
trwa kañ, Hverrar Jmyndan auglioos er, Edlis
Skapning i Heime hier.

13. Eydest Heims Lioos ad Aptne Dags, Upprenur
þo ad Morgne strax, Grased visnar þa Vetrar
ad, A Voreñ aptur Bloomgast þad.

14. Af Eikum falla Avexter, Aptur þo vaxa
Bloomleger, Og ef Sæded skal Frioofgun faa,
Fyrst i Jordune rotna maa.

15. Pa Phænix hefur Æfe endt, i eigeñ Hreidre
sig sialfañ breñt, Af Ösku kviknar aptur þar,
Ungur med Fiadrer Gullegar.

16. So Endurnyast allskonar, Eigeñ Foreydslu
þad sem var, Alldrei skylldeneiñ efa þa, Upprisu
Holldsens Dooms Dag aa.

17.

17. Pu meinter kañ skie, Ment og Fie, Mektast hefde þiñ Astkiære, J Guds Rijke audugur hañ, Alla Speke vel skynia kañ.

18. Hædsta Trian þo hier hefde gist, J Himnesrijke er betre Vist, DRottne hefur so þocknast þad Piñ Vilie skal þar hneygiast ad.

19. O! DRottеñ þu tookst op/ur nu, Eign þijna sem mier lieder þu, Pitt Nafn Heilage HErra klaar, Hædst sie Lofad uñ eilijf Ar, Amen.

45. Psalmur.

Uñ þañ Sijdasta Doom.

Ton. Tak af oss Fader.

ÞA Christur kiemur, Kongur Riettdæmur; Allt augliooft verdur, Ord, Hugun og Giorder, Alla uppvekur, Er þeim Hefnd frekur, sem Dooms er sekur.

2. A allar Sijdur, Ogn þeim ofbijdur, Under Elldgaungur, Yfer Gud straungur, Samvitskañ særer, Satan akiærer, Synd Fridtioon færer.

3. Hvar mun þa Hæle, HErra miñ sæle? Eg veit mig argañ, uñed hafa Glæp margañ, Eg Ottast Doomeñ, wte er Tijmeñ, eñ Eilijfd komeñ.

4. Her Himens hiadnar, hrinur og braadnar, sig samañ lyknar, Sool rodnar, Tungl blikпar, þijn Verk ei þordu, Pig siaa i Dijrdu, er eckert Jllt giordu.

5. Eg aumur Madur, ofmiøg saurgadur, Hvad mun þa þora, Pig reidañ ad heyra? Hvert maa hellst

hellst flija? Hvad skal þa segia? Hver veit ad vægia.

6. Þu HErrañ hijre, Hædste Doomare, miet munt ei mæia; mæ eg þvi til þijn flija, Þu þolder Dauda, Þiña so Sauda, bætter Bol Nauda.

7. Þig Son siñ sende, siñe af Hende, Fadereñ frijde, ad Fridkaupa Lyde, er þvi ogladur, ef nockur Madur, tijneſt tapadur.

8. Vijst vill hañ eige, eg vesæll deye, HErra þad heyrdu, Hañs Vilia fullgiørdu, Lææt ei Erfd þijna, Ellijst Bøl þijna, armka Ønd mijna.

9. Lægd Løgmaals Frekañ, lyser mig sekañ, þiñ Muñur medañ, mig kallar Blessadañ, Þad mæ mier meira, mun eg þo heyra, Fridar Bod fleira.

10. Eg er Ohræddur, Ꝫ þier Naad-giæddur, Þo Oviner aller, yfer mier Hefnd kalle, Þu Fridar Fooreñ, Frelsar þijn Borneñ, vor Heill og Borneñ

11. Þu HErra Hlijdeñ, helgader Lydeñ, lietst Lijfed Æda, til Lausnar oss wtblæda, Veit Vægd i Doome, vor Brooder Froome, Þitt hædst Lof hlioome, Amen.

46. Psalmur.

Um̃ þad, Hverneñ Mañ skal lauga epter eilijfu Lijfe.

Ton, Pa liñer hier mijn Lijkams Vist.

EꝪ maattu Sææl mijn elska daatt, ef fallvallt Lijfed þetta, med helgre Gyrnd i Hæder haatt helldur skallt þier upplietta, Þar er Æska eñ Elle fijrst,

Eingeñ

Eingeñ Daude, og Lijfed vijst, og Angurlaus Unun rietta.

2. Utvalder skijna eins og Sool, Einglum Guds næsta lijker, Osiwker hafa eilijft Skiool, allskyns Rægd mettast slijker, Drotteñ Gud fullur Daasemdar, dryckiar þar Straumum Vellystar, Jñbyrdis Elsku rijker.

3. Eilijf Giæde eru so stoor, eingeñ kañ þaug ad mæla, og so dijrmæt, ad eingvum foor, wt tala nie noog hæla, Ovellt Heilbrygde æ er þar, Unun og Rægd Guds Vellystar, og frabær Fagnadar Sæla.

4. So goodur Hlutur eingeñ er, sem eiñ Gud Himna Hæda, Jñdæle mest þar alla skier, sem eignast hañ og vidræda, Ofs i honum og hañ i ofs, hijrañ siaum þad Glede Hnoss, Er Rooteñ allra Giæda.

5. Jerusalem þar uppe er, eckert Mustere hefur, med Hondum giørt, nie Sool þar sier, sijdst Twngls þar Porseñ krefur, Heñar Mustere og Byrte best, er Blessadur Gud sem lioomar mest, og Upplysing øllum giefur.

6. Eins sem ei heyrdest Axar Hliood, þa upp var vered ad smijda, Jerusalem a Jordu stood, jafnt mun og hiñe lijda, Peir Andlegu Steinar eru hier, med Oxe Mootlætes kantader, Sem heñar Bygging hlijda.

7. Drottningeñ sw sem sookte heim, Salomon Kong hiñ rijka, Er soñ Figwra Saalum þeim, sem koma

koma i Høllu slijka, Gimsteina hver og Gulled ber, goodra Dygda sem framde hier, Eingla Fylgd fær hun lijka.

8. Kongsins Spekt hana furdar frekt, og Fiøl-dañ dijrstu Rietta, Dijrmæt Klæde sem mestu Mekt, og Musteris Prijde setta, J Forundran so seiger sw, sijdst var þess Von med miñe Trw, giæ-te eg griped þetta.

9. Hier maattu Saal mijn heyra og sia, hvad Drotteñ vill þier veita, ef þu gyrnest hañs Hws-um naa, Heilaglega skallt breyta, Andlegs Gooda ef vænter vijst, Veralldar Giædum ætter sijdst, med Akiesd epter leita.

10. Ef þu gyrnest ad audnest þier, af Lijfsins Trie þig metta, naadu Christo i Heime hier, hrein Trw maa orka þetta, Jñ i Guds Hws kañ ecke naa, Otuckt, Mañdraap, Heipt, Lijge, Prai, nie-saanijt Gyrnd Fiedraattar.

11. Heilog Preñing med hollre Raad, Hiart-ad mitt virdstu byggia, aa mier hafdu allt Eignar Raad, alldrei laat mig þig styggia, Gief mier hier smacka Farsælld fyrst, fyll mig sijdar þijns Hws Vellyst, so meige eg þier Lof til leggia.

47. Psalmur.

Um þa Farsælld, þegar Madur fær ad sia og skoda Gud i eilijfu Lijfe.

Ton, Ad ydka gott med Trú.

O! DRotteñ Alls valldande, eg vil giarnañ til þijn naa, A Lifande Maña Lande, laat mig Nægd þijns Gooda siaa, Nær eg þig, næ ad fiña, Neydar Stig, mun þa liña, laangar mig, heim til Hwsa þiña.

2. O! þañ Fognud fraabæra, Fognud allañ sem gnæfer, Nær mun audnast sw Æra, ad siaa Gud miñ sem bijr i þier? Þijns Hwss siaa, Sælu rietta, Svaanga maa, dryckia og metta, Er þier hiaa, Eilijfs Lijfs Uppsprettа.

3. O! þu Lijf æskelega, O! þu blessud Farsælld blijd, Þar heiløg Preñing hæga, Hiartans Gyrnd fyller alltijd, ad lijta Christ, Liooмañ biarta, J Lijffins Vist, hiaa honum skarta, Gnæfer mest, Gyrnd alla vors Hiarta.

4. O! JEsu Elskañ blijda, Edla Bidell Saalar mijn, Nær ætlar þu iñleida, J þiñ Kongs Sal Brwde þijn? Hvad vantar i efstu Høllum? Ecke þar, nie hætt vid Føllum, Gud er þar, sialfur allt i øllum.

5. Er þar Gud allra beste, Augum vorum Prijde ny, Hunaangs Seimur sætaste, Saungur fagur Eyrum i, Balsam kiær, best sem skarta, Bloomstur skiær, miwk ad snerta, hver þar fær, hvad hañs gyrnest Hiarta.

6. O! Daafrijda Asioonu, O! sæta Roddu Lausnarans, Dijrdar Kryndur Koronu, kiær draup Naad af Vørum hañs, Fyrst hañ er, allt i øllum, Upplyser, varnar Føllum, Frideñ tier, Konum jafnt sem Køllum.

7. Gud

7. Gud er sa Liooßens Lioome, Lioos i hverium siaum vier, Pad er vor Sæmd og Soome, ad siaa hañ i siaalfum sier, lockar Mañ, Lijfed dæla, lofa hañ, og vid mæla, alldrei kañ, ad vttalast su Sæla.

8. O! farsæl Borgeñ besta, Blessud Holleñ uppe þar, Heimile Heilagasta, Hæleitrar Guds Preñingar, Nær mun ny, Naad sw gledia, nære eg frij, mig þar sedia, og Gude i, Gud siaalfañ tilbidia.

9. Nær mun sw Sooleñ reña, sem upplioomar þessa Borg? Nær mun eg faa ad fiña, Fognud þañ ei snerter Sorg? Saala mijn, siaa þaug Mæte, Sæl þu skijn, J Epterlæte, Arfleyfd þijn, er Gud DRotteñ sæte.

10. Vier lifum Gude Lifanda, lijka erum Kyrkia hañs, Vier eigum hañ hier i Anda, Eñ þar ad Raun riett til fañs, Sælu ad, siaa margfallda, Samastad, Lijfsins hallda, giefe oß þad, Gud um̃ Allda er Allda, Amen.

48. Psalmur.

Um̃ þad allra Astwdlegasta Samlag, Sem vier skulum hafa vid Heilaga Eingla i Eilijfu Lijfe.

Ton, Mikellre Farsælld mæter sia.

EJlijft Lijfed er æskelegt, Ecke neirn gypptest þa, Einglum lijker i ædstu Mekt, eigum vier Gud ad siaa, Vitska, Tign, Diird og Virding Mañs, Vegsamleg miog þa er, So alldrei kuñe Hiartad hañs, hana ad skynia hier, Jñdæled er þad allra mest, Auglit DRotteñs ad skoda best, Alla Bless-

un þad under bijr, alla Heill Dijrd og Raad, Allt Epterlæte ad oss snijr, Allt batnar þa vort Raad, Allt Andstreymed so aa burt flijr, Alldrei snerter oss þad.

2. Ei er Farsælldar framar Von, eñ Frijdañ Gud ad siaa, Pesse hin fagra Fridar Sioon, fyller Gyrnd alla þa, Eingla Umgeingne odlunst þo, Astwdleg verdur sw, Samlijker þeim i Sælu og Roo, Sañheilagre eñ nu, Hvijtum Skrwda so skrijdunst vær, Skijnande Lambsins Stoole nær, Syndaña Flijkum færder af, frijlega losum þañ, Hiaalpræd-es Klæded gott oss gaf, glediande Riettlaatañ, vafne sa upp i Syndum svaf, siaae Dijrdar Lioomañ.

3. Eingeñ aareiter añañ þar, Eingeñ kañ reidast þa, Ei er þar Bruñur Illgiordar, Eingeñ Metnadar Praa, Eingeñ Mootlæting, Eymd nie Faar, Ydrunar Taar ei nein, Ei helldur Daudleg Synda Saar, Saalum viña þar Mein, Hwngur og Þorste horfeñ er, af HErrañs Elsku mettunst vier, Utvallda Drottens alldrei þa, Of-Hite skada kañ, Yfer þeim helldur Hende sa, Himneskañ bygger Rañ, af Lijfe þeirra sem lioomar aa, Lifande Vatn fram rañ.

4. Utvoldum Guds, so glediest Gied, Giesta-Bod er tilreidt, Klaara Vijn, Feyte, Mergur med, mun þar til Rietta veitt, Soddañ Veitslu vier sitium ad, sæler um eilijf Ar, og Lof syngiande þeckum þad, Þa verdur Gledeñ klaar, Allt mun þetta þa uppfyllast, I Anda og Sañleik fullkomnast, Lijf og Ande

Ande Guds Orded er, Otte Daudans þa flijr, hañ var svelgdur i Sigur hier, siaa hañs Broddur er rijr, Oll vor Augna Taar af þerrer, Angre i Gleði snijr.

5. Hrygdarlaus Glede hlioomar þa, Heilsa Mootlætis frij, Lijfed aun Mædu, Lioos ei fær Lyfstegarde þeim i, Alldreige følnar Elskañ þar, Alldreige Gledeñ dvijn, Eingeñ Madur þar andvarpar, Eingvañ suerter þar Pijn, Yndis Hægd er þar øllum tied, Andvaralausre Sælu med, Andvaralaus hin rietta Roo, Roosamleg Unun mest, Unun arsamleg Farsæl Froo, Farsæl Eilijfdeñ best, Eilijf Preñingar Eining þo, Eining Guddooms þar siest.

6. Upp upp mijn Saal, athuga nu, Æru og Vegsemd þa, Sem ockur er vijs þa eg og þu, erum Guds Stoole hiaa, Ockar Vardhallds Eingel þañ, Er hier nu stydur vid, Pa munum giørla þeckia hañ, eñ þurfum hañs ecke Lid, Er þa Samkvæmis Unun stoor, alskijnande i Dijrdar Koor, O! JEsu kom, og ei vid tef, Jñleid i Sælu þa, O! JEsu kom og Glede gief, Guds Hwsum laat oss naa, O! JEsu þig fyrer utañ Ef, uñ Eilijfd gief oss ad siaa, Amen.

49. Psalmur.

Uñ þær feikna Kvaler, Sem þeir Fordæmdu verda ad lijda i Helvijte.

Ton, Gud oss Lærdoom siñ lioosañ gaf.

HVer Christeñ Saal þad Hugleide, hvad Vijtes Pijsler bytrar sie, so stendur betur Syndum moot,

moot, feigiande opt af Hiartans Root, J fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

2. J Helvijte er alls Jlls Nægd, a ollu Goodu mesta Ohægd, Obærelegur Hite hnær, Heliar nijstande Grimdeñ saar, J fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

3. Myrkur og Svæla sijfelldleg, Sorg og Disofla Mynd Ofrijn miog, Oop og Jlfraner eilijfs Veins, Andstyggeleg Lyckt Breñesteins, J fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

4. Ormur Samvitsku etande, Otte, Purkur, Sveingd, Harmkvæle, Ofund, Hatur, Vijl, Orbyrgd mest, Eingeñ good Von med Heilsu Brest, J fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

5. Sool og Tungl eingeñ sia þar kañ, sijdst af ollu þo Gud sialfañ, Sw litla Skijma Ellde af, eingva Hug-Hægd Fordæmdum gaf, J fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

6. Mageñ i Hwngre mædest mest, Muñur af Þorsta pijnest vest, Ellds Logeñ verkar Oop og Kvein, Jülæsest hañ i Merg og Bein, J fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

7. Af einum Neysta i Eymdar Glood, Olijdanlegre Pijna stood, eñ þo Kvinnu hier kyñe saar, kvelia Joodsoott uñ Þusund Ar, J fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

8. Sælgiæte Ols og Matar mest, margur af hveriu hiellt sig best, Huafrooe þeim bad eingeñ er, ei fa Vatns Dropa ad svala sier, J fra Andar Deyd, oss bevare Gud. 9.

9. Dyrmæt Klæde og Metord med, miñst kuña þa ad hugga Gied, Iklædder Skom um eilijf Ar, Eingeñ Vegsemd til Boda staar, I fra Andar Deyd, Oss bevare Gud.

10. Audur stodar þa ecke par, Aller jafn snaudꝛ er fiñast þar, Guds blijda Auglit alldrei siaa, Öllu þyngra þad liggur aa, I fra Andar Deyd, Oss bevare Gud.

11. Kvala Elldeñ um eilijf Ar, Uppblæs Guds Reide Stoormur hær, Samvitsku Ormur iñra slær, Itra Dioflaña Grimd fraabær, I fra Andꝛ ar Deyd, Oss bevare Gud.

12. Hata Fordæmder hver añañ, Hata þeir lijka Gud sialfañ, Hata þeir Eingla Heilaga, Hata þeir alla Utvalda, I fra Andar Deyd, Oss bevare Gud.

13. Öll Olucka sem iñast maa, Öll slæst i Eitt og plaagar þa, Alla varer þad Eilijfd bo, Alldrei fiñande Vægd nie Roo, I fra Andar Deyd, Oss bevare Gud.

14. Miñsta Korn þa af miñstu Kvøl, Er mikꝛ lu þyngra eñ allt Heims Bøl, Og þo ad Adams Arfarner, Aller skipte þvi jafnt med sier, I fra And ar Deyd, Oss bevare Gud.

15. O! Drotteñ gief oss øllum þad, Ad þeinkꝛ ia so um Kvala Stad, Ad þangad komunst alldrei vier, I Varfærne framgaungum hier, I fra allre Neyd, Oss til Lijfs iñleid.

* * * * * *

50. Psalmur.

Um̃ þad, Hverneñ Eilijflega munu vara, þær Helvijtsku Kvaler.

Ton, Myskuna þu mier millde Gud.

EF þu Christeñ Saal athugar, Ad Pijslernar Eilijfar eiga ad vera, Þoi betur lærer þar af þu, Ad þeinkia nu, Hvad þungt sie þær ad bera, Helvijte heitt, Huggun fær eydt, Þad bitra Baal, Breñande Saal, Alla Tijd a ad vara.

2. Fordæmdra Lijf i Ellde þa, Er Daude sar, Æ er yfer hangande, Þeirra Daude Lijf eineñ er, Sem alldrei þver, J Kvolum Ofegiande, Breñe-Bodlar, Þreytast sijst þar, Aukande Kvol, Ofañ a Bol, Med allskyns Eymd og Grande.

3. Hvad er þad Mañ kañ þyngra ad þiar, Eñ þad sijst sa, Er hañ mest epter langar? Eñ hitt umbera verdur vijst, Sem villde sijst, Plagur og Pijsler strangar, alyktad er, Ad sa sem hier, Sij-syndga vañ, Saart Hefnda Bañ, Ei skule af honum ganga.

4 Tanader sasna Syndum sier, um̃ alla hier, Eilijfdar Æfe sijna, um̃ GudsEilijfd þeir þvijngast þvi, Þeim Pijslum i, Sem alldrei eiga ad dvijna, Hañs Giæsku Gied, Og Myskun med, Utslocktu þeir, J sier þvi meir, Kvelur þa Kvøl og Pijna.

5. Þeir elskudu Aud Ofarfañ, Of-fallvalltañ, Vellyst og Virding bæde, Himneskum Fiesiood siñtu sijst, Sem er Gud vijst, Ei girntust Andleg

Giæde, Skaũvin̄ Lijfs Lyst, Leidest heim stjst, Hrapande þvi, Helviitedi, Eilijfa Eymd og Mæde.

6. O! þu Eilijfd Ondanleg, Eingen̄ kan̄ þig, wt sicꝛ nie noog ad grunda, O! hvad miked þu eyk-ur ai, Alla Pijsl þa, Tapada hlijtur henda? Nær Ara Stund, Otal Þusund, um̄leid Ohast, Oñur hyriast, So geingur aii alls Enda.

7. O! þu Eilijfd, O! Eilijfd þu, Ein ertu su, Sem mest kan̄ Mein ad viña, Fordæmdra Pijsl er þungbær þa, þvi heita maꝛ, Bitur og beysk ad fiña, Þo þyngre er, Þvi margfolld skier, Allra þyngst þo, Þad under bioo, Ad hun skal alldrei liña.

8. O! þu Daude sem alldrei deyr, Ending þijn er, A ny þig uppbyriande, Daudan̄ gyrnast Fordæmder fai, Fyrrest han̄ þa, Lijf Trw eg lænngt fræ stande, Aumt Hel bad er, Sem alldrei þver, Og Lijfe þvi, Ad lifa i, Sem alltijd er deyande.

9. O! þu banvæna auma Lijf, Ef þu ert Lijf, Þvi villtu þa so deyda? O! þu lifanda auma Hel, Ef þu ert Hel, Þvi villt ei Lijfs Eymd eyda? O! eilijf Tijd, Illum miog strijd, Ad þeinkia til þijn, Er þijngre Pijn, En̄ añad allt sem lijda.

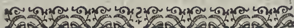
10. O! Sal mijn, Sal mijn sicꝛ ad þier, Saarheit Pijsl er, Opt er þad athugande, Nadar-Tijmanum gief ad Gaum, gior Idran aum, Eymd slijk so alldrei grande, Sai Syndum sier, Safnar tijdt hier, Þess meira Baal, Breñer han̄s Sal, Ellds Mat so aleggiande.

11. O! D Rotten̄ JEsu HErra hyr, J Hæd-

 um

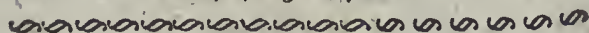
um byr, Vor Synda Booteñ saña, Fullu borg-ande fyrer oss, Festur a Kross, Liif, Heill og Lausn eñ Maña, Liwfur Lijkn sijn, Leys oss fra Pijn, Jllt Andar Bol, Eilijfa Kvol, Oss lattu alldrei kaña.

12. O! þu riett nefnde goode Gud, sem glotud-um Lyd, Sender þiñ Son i Heimeñ, Oss ad leysa fra Andar Deyd, Og allre Neyd, Sie þier Dyrd sogd og frameñ, Og þier JEsus, Sem frelster ſws, Guds Anda med, Gofgun sie tied, Um̃ Allder Allda, AMEN.

Fimte Part-

UR PESSarar PSALma BOOKar, Hefur Jñe ad hallda Andlega Psalma og Lof-Saungva, Hlijdande uppa þær Sierlegustu Hofud-Greiner Christelegs Lærdooms, um̃ hvern Kieñt og Predikad er i Christelegre Kyrkiu.

I.

Um Christi Persoonu/ Hañs Embætte og Velgiorninga.

D. Marth. Luth.

Giorvoll

Nu Jorvoll Christneñ skal glediast nu, Og Gude Lofsöng færa, So ad af Ast og sañre Trw, Syngia kyñum og Læra. ad sialfur Gud oss synde hier, sætustu Raad og Daasemder, Gaf til þess Giallded dyra

2. J Diöfuls Fiötrum eg faangeñ laa, Faar Daudañs vijst eg fyllde, Dag og Naatt mig færde Syndeñ þa, Su miñe Fæding fylgde, Æ jafnañ Oox mijn Synda Sekt, Saurgade Lifnad miñ so frekt, Til allrar Jllsku tælde.

3. Ogilld voru mijn Verkeñ froom, vanst þeim ei mig ad stoda, Siaalfræded flyr Guds dyrañ Doom, Daadlaus til alls hiñs Gooda, Hugvijls fieck mier su Hrelling lioot, Hiaa mier var Daude eñ eingeñ Boot, Og vijs Helvijtes Bode.

4. Eillifañ Gud aangrade þa, Eymdeñ mijn morg wr Maata, Hañ miñtest sijna Myskun aa, Mier villde hiaalpa laata, sitt Födurlegt mier byrte Briooft, Af blijdre Raad, eñ eingvum Piooft hañ kostade dyrt miñ Bata.

5. Mællte vid kiæra Soneñ siñ, Sie eg maal Raad ad giefa, Far nu til Sonur mæte miñ, Mañkyne aumu ad hlijfa, Leys þad af saarre Synda Kvöl, Siaalfañ Daudañ þu slaa i Hel, Laat þa so med þier lifa.

6. Guds Son i Heim vitiade vor, Vilia sijns Födurs fyllde, Fædde hañ Mooder Meya klaar, Miñ Brooder verda villde, Gieck hier med aumañ Holldsens Haatt, Og hulde miog siñ Guddooms Maatt,

Maatt, Ad Satan sigra skylldi.

7. Mier sagde han̄, Þier hallt vid mig, Heite eg þier goodum Vilia, Eg gief mig sialfan̄ fram̄ fyrer þig, Til Frelses þier læt mig kvelia, Þvi eg er þin̄, Og þu ert min̄, Og þar eg er, Skalltu vera med mier, Diöfull skal oss ei skilia.

8. Mijnu Bloode wtheller han̄, Hier med Lijfe mig sviptir, Þier til hin̄s Besta eg þetta van̄, Þijn Trw hugse þar epter, Sialfur Dauden̄ sigradur var, Synd þijna mitt Meinleyse bar, So ad Andar Hvijld þu hreptir.

9. A Himna aptur til Fodursens fer, Fraa þessa Lijfsens Hætte, Ad eg Mystkun wtveige þier, Og Anda han̄ senda mætte, Sem hugge þig i hverskyns Kvöl, So i hrein̄e Trw mig þecker vel, Og aa Leid San̄leiks þijn giæte.

10. Bod mijn og Verk þau bijd eg þier, J Breytne og Kien̄ing ad sijna, Guds Lof og Dyrd ad efter hier, Og auker svo Christne mijna, Setningum Man̄a sia þu vid, Sem saurga þen̄an̄ Hia'par Sid, Þeim Skilmaala skalltu ei tijna.

Ein gømul Vijsa, Snwen̄ og Um̃breitt JEsu Guds Syne til Lofs.

ESJn̄ HErra eg best ætte, er mijnar Synder bar, Ad prijsa af mesta Mætte, Þvi mier so goodur var, Han̄s Blessada Nafn vil eg bera, J Briooste og sleppa ei, Su Hlijfd mun mier hollust vera, Hvert sem eg Life eda Dey.

2. Laat mig nu HErra læra, Lofed ad vanda þitt,

þ tt, Þier hæfer Heidur og Æra, Eñ Hiartad kallt er mitt, Send þu mier nu þad Siñe, Eg synge af Hiartañs Gruñ, Hvert eg er wte eda iñe, uñ oll þijn Verkeñ kuñ.

3. Miñ JEsu Morgun Stiarna, Og mætast Balsam ert, Þier vil eg þioona giarna, So þu miñ Tulkur siert, Giör Saalena HErrañ hreina, ad-ur hun kiemur fyrer Doom, Sem Gulled og Gim-steina, So gietur hun reiknast froom.

4 Samlijkur Sooleñe klaaru, sem yfer Heim-eñ skyn, Þijner Geyslar blijder baarn, burtu Sorg og Pijn, A Valld þitt vil eg mig giefa, Eg veit þu slockur wt, (þad sem eg ecke efa) Angur og alla Swt.

5. Allfagrañ Eingla Skara, Þu æ til Þioon-ustu sær, Þeir taka trwlega Vara, Hvad skipar HErrañ kiær, Gud Fader þig sialfur sette, Vid sijna Hægre Hond, Þu rædur og styrer Riette, Og rijker uñ oll Lond.

6. Þo giore eg þijn Bod ad brioota, Bæde med Ord og Verk, Laat þu mig Naadar nioota, Nóg er þijn Hondeñ sterk, Bindstu fyrer Blessadar Under, Bræde og Reide þijn, Afmaa þu allar Syn-der, Mig augrar Vondskañ mijn.

7. J Syndeñe mijn Mooder, Mig gat og þad er vijst, J saaru Synda Floode, Siidañ hef eg vafest, Þvi stend eg vesæll i Voda, Nema veiter þu mier Lid, Og sialfur sender ad boda, Samvitsk-uñe Frid.

8. Pvi fly eg til þiñar Naadar, þu kañt ad viña Boot, Añad er ei til Naada, Eg bid af Hiartañs Root, vid blessud Ord þijn eg blijfe, bæde til Sioos og Lands, Æ medañ eg er aa Lijfe, So alldrei verde aa Stañs.

9. So leinge sem eg hiare, J Sorg og Eymdar Dal, J Otta Guds framfare, Og fyrest el meir eñ skal, Piñ Ande Endurnye, Allt mitt Hiarta og Siñ, So lioota eg Lostu flye, Legg þu til Styrkeñ þiñ.

10. O! Heilage Lijffens HErra, Heyrdu nu hvers eg bad, Pijn Æra ei skal þverra, Af Hiarta eg gyrnest þad, Ad fare eg ei fyrre ad sofa, Eñ frelstur af allre Neyd, Miñ Lausnarañ meige eg Lofa, Mig leyste fraa Andar Deyd, Amen.

Af HErranum JEsu Eiñ Lof-Saungur.

Maa syngia sem: O! Herra Gud þijn helgu Bod.

O! JEsu þier, Æ vilium vier, Vegsemd og Heidur jaata, Nafned þitt sem bidia blijdt, Birga villtu laata. Fodureñ vid, Pu fester Grid, Fyrer þiñ Lydeñ kiæra, Pu lietst aa Kross, ad lijfga oss, Lof eilijft sie þier og Æra.

2. Hædstu Naad, A Himne og Laad, Hefur þier Fadereñ feinged, Synd, Diøful, Hel, Sigrader vel, Satan fieckst yfergeinged, Fridhelga Braut, Pvi hver Mañ hlaut, Hiaa Gude Saal ad næra, Pu lietst aa Kross, ad lijfga oss, Lof Heidur sie þier og Æra.

3. Pijn Naadeñ hrein, Er nægre ein, Eñ nockur

kuñe

kuñe ad byggia, Vegur og Lioos, þu leider oß, Lijf Æfeñlegt ad þiggia, Veralldar Sioon, þig virdte Pioon, Vorar hvern Synder færa, Pu lietst a Kroſs, Ad lijfga oß, Lof Heidur sie þier og Æra.

Eiñ Lof-Saungur uñ Mañsens Endurlausn.

Med Lag, Giørvøll Christneñ.

RJett-trwad Hiarta hupa nu, Hædst Lof Gude ad færa, Af ollum Matt hañ heidra þu, Hallt hañ þiñ Fodur kiæra, An-hañs þo berer alla Stund, Angur og Vijl i þiñe Lund, Pitt Lijf þo kañt ei næra.

2. Af Hiarta hefur a þier Ast, Og veiter þier sijn Giæde, Sa lætur þijna Synd afmaſt, Saar þiñar Andar græder, Og vopnar þig i Andlegt Strijd, Ovina Krapt so standest vid, So ad þiñe Saal ei næde.

3. Munadarlausum Moñum hier, Myſkun og Naad vill senda, Sem vid hañs Sañleik hallda sier, Hræsne allre fra venda, Sem riettur Fader fylger þeim, Framferde sitt i þessum Heim, Heilaglega ad enda.

4. Sem goodur Fader giarnañ ber, Giæsku til Barna siña, Eins lætur Gud i Heime hier, Hugg-un oß Auma siña, Hañs Eilijf Naad og Elska Milld, Oß fyrergiefur alla Skulld, Og lætur yfervmiña.

5. Giefur hañ Helgañ Anda siñ, Endurnyar vorn Huga, Ad uppfyllum hañs Ordeñ soñ, Eñ

þo

þo med Hölldiens Trega, Styrker oss hier med Heill og Raad, Himneskañ Arf og Samastad, Sialfur vill oss wtvega.

6. Epter vorum Tilverknade, villde oss Hefnd ei veita, Saalar Tioon vort samaumkade, Synde oss Elsku heita, Hañs Raad og Giæska Eilijf er, Ollum bweñ sem vilia hier, Til hañs af Hiarta leita.

7. Afstverk sem hefur uppbyriad, A oss mun hañ vel enda, Þvi giefum oss hañs Giæsku Raad, Og gongum honum til Handa, hañs Ord og Skip un vondum vier, Og vonum hañ til Dyrdar sier, Voru Framferde venda.

8. Himneske Fader hiar oss siert, Hlijf oss i þessum Voda, Ad Raadvandt sie Athæfe vort, Og faae Ending gooda, Upplyse oss þijn Ordeñ hrein, Ad Heims i Myrkre ei Blecking nein, Giore oss Andar Skada.

9. HErra, Til Lofs og Þackar þier, Þad verde sem vier syngium, Laat oss þijn Ord so heyra hier, Hug vorn i giegnum geinge. Millde Gud veit oss Maatt og Lid, Med riett Andlegum Riddara Sid, Fagnadar Koronu feingium.

Eiñ Psalmur um soñ Rok vorrar Endurlausnar, og hvar fyrer vor Endurlausnare hlaut ad vera sañur Gud, og sañur Madur.

Ton, Giørvoll Christneñ.

ADams Ohlijdne ollum kom, Æ meigum vier þad kiæra, J Hormung og þa hædstu Raun,
Hætter

Hætter su Hrygdar Snæra, Diofulleñ eiñ þañ drygde Prett, Sem driugum Synder hefur giort, Gud mun þad eiñ Lagfæra.

2. Hier mæler fyrst Guds Magteñ sniallt, mun hun vijst Bootum valda, Eg kañ burt taka Bøl ed allt, Þeim beyſka Dauda giallda, Breñande Vijtes brioota Hlid, Og buga Satan Velle vid, So vil eg Sigre hallda.

3. Guds Riettvijſe þa greider Svar, og Glæpe hirter flesta, med Hrygdar Pijn, og Hefndar Par, Þvi hier maa eckert bresta, Nær Riettlæted og Rijklegt Valld, Rata i eitt Samþycktar Halld, Þad er su Vegſemd mesta.

4. Myſkuneñ lioos nu mæter hvert, Og Millde, lega oss aumkar, Ef Gud vill epter greindum Riett, Giorvallre Lijnkind seinka, Hvar er þa Heill og Naadeñ sæt? Og hin Haaleita Spekeñ mæt, Sem Herrar sier til einka?

5. Guds Vijsdomur gaf Naaded slijkt, Giæs ku fullt alla Daga, Ad vier holldum so allt forlijkt, Þad eingeñ kuñe ad klaga, Guds Velldes Magteñ varer fast, Vegleg Myſkun fær eckert Last, Ad Riettvijſeñar Baga.

6. Oss hæfer øllum (hlijded a) i Heidre jafnt ad standa, So goodar Packer giefest þa, Gude til ad vanda, Hugleided nu mijn Hiartnæm Ord, Hvar af Gledeñ er Einglum giørd, Og Moñum Hiælp til Handa.

7. Hver gietur Synda golldeð Sekt? Og

 Grimd

Grimd Reideñar hladest? Hver fiñst ſo hrauſtur af fullre Mekt, Hañ ſære Daudañ ſtadest? Nema Gud ſiælfur giøre þad, og griipe Mañeñ vr Eym-dar Stad, Og þeim hañeñ Liiknadest.

8. Var nockrum Synda Byrde hier, Nema ſierhverium Mañe? Þvi Adam ſockte oſs med ſier, J aumu Laſta Bañe, Hier af ſañlega ſeigiaſt kañ, Sæatum vier midt i Heliar Rañ, Giæted þeſs vel jafnframe.

9. Þvi liet Gud miñ ſiñ liwfa Son, Liikamans Hollbgan hlioota, Ad vier mættum med hañs Til-ſioon, Himnariikeſens nioota, Øllum er tapad Jllſku Maatt, Andſkotañs, Hver ed liggur lægt, Chriſtur liet hañs Krapt brioota.

10. Heyr þu til miin Madur hver, Hvad JE-ſus Chriſtur bydur. Honum ad hliida hæfer þier, Þvi hañ er øllum þiidur, Kom þvi til miin i Kiær-leiks Trw, Af Kvol vil eg þig leyſa nu, Og þiñe Sorg ſlaa nidur.

11. So bydur Chriſtur ſiina Naad, Samt Faatækum og Riikum, Sem ad Guds Orde hafa gæd, wt i giørvøllum Riikium, Eñ ſæ Guds Or-re gleymer hier, Glooande Piinur hreppa meir, J heitum Heliar Dykium.

12. Hver ſem trwer a HErrañ Chriſt, Hañ er Guds Barned bliida, Sæ Ottaſt Gud af allre Lyſt, Og Elſku ſyner viida, Siñe Kallan med Sæmdum añ, So Satan alldrei vielar hañ, hañs Von vill Chriſtur biida.

13.

13. Þar fyrer syngur Himna Sveit, Gude sie Lof aan Enda, Þvi hans Elskan miog var so heit, Heime ried Son sin senda, Med þier syngium af þydre Lund, Og þockum Gude hverja Stund, Amen ad aller vanda.

JEsus heyr mig.

Ton, Allt mitt Raad til Guds eg set.

JEsus heyr mig fyrer þin Deyd, JEsus þyrm mier i þungre Neyd, Styr mier og stioorna Aumum, Þu þecker mitt Gied, Gaumgiæf mijna Raust, Gief mier af Himensens Hædum Traust, Eg er nu staddur i Raunum.

2. JEsus frels mig fyrer þijna Kvol, Fiærlægt gier þvi allt Synda Bol, Geym mijna Saal fraa Pijnum, Hagræd þu mine Hiartans Root, um hvad eg bid þig Dag og Nott, Med ollum Utvolldum þijnum.

3. Þeim sem þioona þier Æfe sijn, Þig bid eg DRotten suw til mijn, Send mier Ast þijna sana, Leystu þin Lyd fyrer Lijknar Boon, Lijka wtvega þeim eilijf Laun, Sem þin Styrk æ vilia kana.

4. Ai Esa er eg Ein af þeim, Sem vitla blin med Hiartans Kveln, Laat mig Raad þijna hlioota, So Munur min ræde miwkt þar um, Hver Hiaalp af þier i Helmen kom, Moot Synd og Helvijte lioota.

5. A ollu þvi oss kastast moot, Kroptuga vinur þu hier aa Boot, Hvert þad er meira eda mina, Hvad sem Lijkamen þarf eg vor Saal, Veiter þu

viijt fyrer utañ Taal, Til allra munt þu svo iña.

6. Eg er ſu Sool ſem ætijd ſkijn, Beyſkleik þijnum bregd eg i Vijn, Og i Bruñ Sætleiks Anda, Hvad eg vil fremia a Himne og Jord, Fram̃kvæmer allt mitt Helga Ord, Pa Tign gaf mier Fader til Handa.

7. Allar Skiepnur i Heime hier, Hlioota ad eingvu verda fyrr, Eñ nockur Pioona miña, Sem trwa a mig med trauſtre Von, Tapeſt og fære And ar Tioon, Fyrer Sekt Misgierda ſiña.

8. Gange nockur i Glæpa Bañ, ſo Gud Fodur afræke hañ, Saa byr ſier Bolvan ſtraanga, Hverſe þa til mijn med hrauſtre Trw, Af Hormung vil eg hañ leyſa nu, Guds Hylle hañ ſkal fanga.

9. Eñ hver ſem mier vill mæla a moot, Mæta ſær alldrei Saalar Boot, Guds Bræde ſkal þeim tapa, ſem hæda mitt Hæleita Ord, Hættleg þañ griipur Bolvan hord, Af Himne mun hañ hrapa.

10. Pvi ræd eg ollum Raunar hier, Peir reke mitt Ord ei fraa ſier, Helldur i Heidre hallde, Og hirde þad i Hiartañs Pel, Hvad mijnum Bornum hæfer vel, Pvi Raade gleymed riett alldrei.

11. So deyder JEſus Diofla Matt, Dapra af Dauda reiſer braatt, Daudeñ maa honum vijkia, Hañ er Mañaña milwkuſt Biorg, Sem mædaſt hart i Heimſens Sorg, Og Eiñ HErra Himnarijkia.

Hymn. IEſu dulcis Memoria,

Maa ſyngia ſem, A þier DRotteñ.

JEſu

JEsu Minning miog sæt er, Og miwka Hiartans Glede lier, Fram yfer Hunang og allt hvad er, Pa Ilmar af JEsu Nafne hier.

2. Syngiast ecke sætara maa, nie seigiast Gledelegra fraa, Hugsun er eingen hærre ad faa, Enn HErran JEsum ad minnast aa.

3. JEsus er Von þeim ydrast kann, Vid alla Milldur sem bidia hann, Þeim hanns leita, Liwfur ann, Med Lykn vill græda sierhvern Mann.

4. JEsus er Hiartans Sikur sætt, Saa Lijfsins Brunnur og Lioosed gladt, Þu yfergeingur einka hratt, allann Fagnad og dijrsta Skart.

5. Tunga eingenn tala maa, nie Tign upp skrifa nockur þa, Ocreynder trwad þvi eingver faa, hvad Elska er JEsu good ad naa.

6. JEsus er Drottenn dijrstur og skiær, Dasamlegaste Sigurenn fær, Oseigianlega einn fraabær, og æskelegaste fyrr og nær.

7. HErrann milldur hiaa ofs bw, og Heilogum Gaafum uppfyll þu, Nætur Myrkre fraa Mönnum snw, med þijnum Sannleik fæd ofs nu.

8. JEsu Elsku eg ætijd ber, ydugleg a i Hiarta hier, Hunangs Seimurenn sætur er, Sanna lijs Soolenn JEsu mier.

9. JEsu Elska er einna stædst, ylmande af Sætleik hædst, med Þusundfalldre Þocknan glæst, þeim sem hun er i Hiarta læst.

10. JEsus er Eingla Prijde hijr, I Eyrum Fegurdar Saungurenn skijr, I Munne Hunangs Ilmur

Jimur Orijr, J Hiarta Himna Dryckureñ dijr.

11. Miñ goode JEſu gief mier haa, Gnægd af þiñe Elſku ad faa, Veit mier aan Enda ad vera þier hiaa, Vegſemd þijna og Dijrd ad ſiaa.

12. JEſu þiin Elſka alltijd hier, Endurlijfgan Hiartans er, Ad ſoñu aan Leida Sadning ber, Saalena hwngrar epter þier.

13. Hver þig ſmackar af Hwngre þreyr, Saa þig dreckur þyrſter æ meir, Añad gyrnaſt ecke þeir, Nema JEſum, hver ad þeim er kiær.

14. Glooande hef eg Gyrnd til þijn, Miñ goode JEſu þu kom til mijn, Þu gledur mig ſem af Giæ-ſku ſijn, og giefſt mier Sadning lijka fijn.

15. JEſus þu ert Myſkun meſt, mieg Daa ſom Glede i Hiartad feſt, Af Goodſemd alldrei Gud miñ lieſt, Gief mier þig ad elſka beſt.

16. Dijrd ſie jafnañ Drotteñ þier, Sem af Meyuñe fæddur er, Med Fodur og Anda helgum hier, hiedan af og um̃ allar Allder.

O! JEſu mætur,

Maa ſyngia ſo ſem, Gud hañ Engel ſiñ Gabriel.

GUds Son þu varſt, ad Guddooms Art, gieteñ af helgum Anda, Þu hefur med Makt, J eyde lagt, Snorur þeſs illa Fianda, Fyrer Adams Brot, þu gierder Boot, blijdre Gud Hiaalp ried heita, Hañs Naad mier villde veita, Mijn Sekt og Synd, ad yrde tijnd, Huggun ei er, þeim hafna þier, hreina Myſkun ad bijda, Hver þig ei fær, nie fiña nær, eilijfa Eymd mun lijda.

2. O!

2. O! Christe nu, eiñ stillter þu, Forfedra Sorg so lannga, sem Ar og Dag, med Eymdar Lag, af Vite ei naadu ad gannga, J hardre Neyd, hroopudu: O Gud! Liwk upp Hlide Himnaña, opna þu Gotu saña, Send þu þiñ Son, ad veita oss Von, af Hormum hier, þad bloodtum vier, fyrer hañs dijrstañ Dauda, Miñ HErra þvi, hier Heime i, Hædst Lof þier aller bioda.

3. O! JEsu hreiñ, þu ert alleiñ, Aumum Huggun a Jordu, ad þvi hefur gaad, eilijft Guds Raad, wtvaleñ Mañ þig giorde, Oss ollum traust, Efunarlaust, Alla þaa munt af-slietta, Sem ei hafa Trwna rietta, Guds hædste Son, mijn Hiaalpar Von, hiaa einum hier, þu hefur mier, wtvegad alla Glede, Von og Trw mijn, set eg til þijn, Pu mier Raad mesta tieder.

4 O! Christe dijr, sem Kvol af snijr, Ast þijn hefur eingvañ Enda, Hrein Millde er, ad hefur þu mier, hiaalpad til þijn ad venda, Dijrst Kieñing þijn, mig droo fraa Pijn, og Diktun falskra Maña, Hverier þiñ Heidur baña, Sijn Hræsnes Verk, þeir hielldu sterk, þa meinte eg hier, ad munde mier, Raad af Giorningum verda, Eg forliet þig, ei dæmdu mig, Ovitska mijn þad giorde.

5. O JEsu hier! Pitt Ord lyser, Ollum med Roddu styrkre, Hiaalpa wr Pijn, Utvoldum þijn, sem sitia i nockru Myrkre, eñ hafa þo, ei Hvijld nie Roo, af Heimskra Maña Lærdoome, Pijn Ord auk þeim i Toome, Veg þeirra greid, aa þijna Leid,

þaa hugga nu, sem hefur þu, helgad med Bloode þijnu, Von vor oll er, a einum þier, ecke a odru neinu.

6. O Christe kiær! Ef kiemur so nær, þitt Ord skal fraa mier vijkia, Pa kom̃e til mijn, Myskuneñ þijn, og laat mig ecke svijkia, Mælsku og Slægd, nie Menta Nægd, sem Mañ kañ valla ad beckia, Pau Svik laat mig ei bleckia, Pvi soñu lijkt, ad syneft slijkt, Pijn heilog Raust, er Huggun traust, hefur oss kient hid Vissa, og Ordeñ þijn, Eru Fæda mijn, Laat mig alldreige missa.

7. O JEsu Christ! Eiñ Gud ert vijst, Allsvalldande alleina, Ei er sa Mañ, sem maa nie kañ, Maatt þiñ nie Heidur greina, Allra Knie, þijnu Vallde, Æ verda Lotning veita, Eingeñ maa þvi neita, Skiepna þijn, O Kongur miñ! Nær Heime fraa, eg hlijt ad gaa, Mitt Hiarta maa þad lijda, Pa hiaalpa mier, ad meige eg med þier, Eilijflegana lifa, Amen.

II.

Vm Guds Ord og Trwna.

Hroosan og Prijs Gudlegra Orda.

Med Ton, Naatturañ oll og Edle Mañs.

Gledied ydur nu HErrañs Hiord, af Hiarta Lof skal syngia, Um̃ Londeñ oll hañs Heilagt Ord, hlijtur aúglioost fram̃ gaanga, Sa fiñst ei Mañ, þvi fordad kañ, Fullkreyst vier þetta bodum,

Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, Illum og so Godum.

2. Adam, Adam, af Ædstre Art, Pu Eldste Fader Mana, I Paradijs þa falleñ vart, fieckstu þa Huggun sana, Ad Meyar Sæd, mun senda a Læd, svipter þvi Harme þwngum, Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, Olldrudum og so Ungum.

3. Noe, Noe, Guds goode Vin, gafst þier hañs Ast ad sina, Af þvi vel geymder Ordeñ sijn, Eid virdtest hañ þier vina, ad Verolldu Hel, ei vina skal, Vatns med Voda slijkum, Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, Ørelgum og so Rijkum.

4. Abraham hañ fieck Fyrerheit, um Fiolda sina Barna, Hellst þvi Riettlætañ halldeñ veit, hañ trwde Gude giarna, Heidureñ hañ, nu hlioota kañ, hver sem Gude vill trwa, Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, Peim þaug i Brioste bwa.

5. Loth var Goodfws og Gefugur Mañ, Gud þeim Tvo Eingla sende, Af Sodoma wtleidde hañ, aptur hañar sier vende, Elld rignde brætt, af Himne hætt, Heidne sendur ad pijna, Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, fræ Illu frelsa sijna.

6. David var eiñ sa Kongur kiær, kallast lijkur Guds Lynde, Hañs Kieñing jafnañ hiellt sier nær, med Hug og Verk þad synde, Af Ættum hañs, hiet Gud til sañs, Holld Mañlegt æ sig ad taka, Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, æ Himne og Jordu lijka.

7. JEsus Christus Guds sañe Son, sem Mey

 Maria

Maria fædde, at honum ſañaſt øll vor Von, et hver Spaman̄ um̃ræde, Hæðſte Gud, af Him̃ne baud, honum ſkulu þier hlijda, Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, eigum þau loſa og prijda.

8. Heyr þu Madur og hyga vel, hvad þeir framar oſs ſkriſa, Pad nya Teſtament eg tel, Trwudum Huggun giefa, Jardteikna Giord, og JEſu Ord, jafnañ meigum þar læra, Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, AE meira Avoxt færa.

9 Mattheus Levi Læreſveiñ, liwſt var Tollbwd ad neita, Fyrſtur Gudſpialled fram̃bar eiñ, Og fyrer oſs ad leita, ad JEſu Chriſt, Sem viſſar viſt, Veykum til ſijn ad koma, Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, med ædſtu Dijrd og Sooma.

10. Marcus þar næſt af Mætte þeim, miøg gløgt upptelur Añar, Daſemdar Verk ſem veitte Heim, vor DRotteñ, þar med ſañar, Efunarlauſt, ad Trweñ trauſt, Ein giørde oſs Riettlaata, Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, Þeim Hryggva og þeim Kaata

11. Lucas eiñeñ hañ Lærdoom bar, Liooſar Jardteikner kieñer, Gudſpialla Pioon ſa Pridie var, Par til miwklega miñer, Af Himna Troon, ſiñ ſæta Son, ſende Gud oſs ad fræda, Ord DRottens hrein, eru eilijf ein, Ønd vora beſt þau græda.

12. Johañes hañ var JEſu kiær, jaatar hañs Dijrd hiñ Fioorde, Upphaf grelner og Ord hañ ſkiær, allt hvad hier leid og giørde, Amiñer nu, ad i Aſt og Trw, Aller Guds Naadar leite, Ord DRottens

ens hrein, eru eilijf ein, Drugg Hiælp Jllu i moote.

13. Saulus, Paulus wtvaled Kier, Ord Guds ad vijdt wtbreide, Hatur bañad og Ofund er, Afskipud Ogn og Reide, Verolldeñ ill, ef ecke vill, af sijnum Syndum læta, Ord DRotteñs hrein, eru eilijf ein, Vor bid eg virdest giæta.

14. Paall Postule vel telur Trw, J Tignar Kieñing þiñe, Heimsins Vitsku Ovirder þu, Verk hañs ill bijdur liñe, Uñ Trwar Krapt, þu kiender opt, kañ ein til Guds ad leida, Ord DRotteñs hrein, eru eilijf ein, Po Heimsker dirfest hæda.

15. Petur, Judas og Jacobus, jafnañ þiñ Lærdoom greina, at Frææhvarf og Ydran fysa oss, fyrer JEsum alleina, Hañ er sa eiñ, ei añar neiñ, oss vill og best kañ biarga. Ord DRotteñs hrein, eru eilijf ein, moot Ædde allskyns Varga.

16. Hver Mañ nu hellst þad huxa skal, Hugbode sijnu gleyme, Trw þu Ritningar Ordum ad, Astsemd DRotteñs þig geyme, Sie Verk þijn dyr, Eda Vitsku skijr, virdtu meir Gude ad trwa, Ord DRotteñs hrein, Eru eilijf ein, A vissañ Veg oss snwa.

17. O! JEsu Christ Guds kiære Son, Kieñ oss ei fra þier ad vijkia, Ad meige oss ecke af milldre Von, Maña Lærdoomur svijkia, Fyrer Magtar Ogn, nie sæta Sogn, Syngium þier Heidur ad giallda, Ord DRotteñs hrein, Eru eilijf Ein, uñ allar Allder Allda, Amen.

Ein

Ein Trwleg Vidvorun, Ad Meñ ecke forsmaae Guds Ord.

Ton, Vakned upp Christner aller.

VAK i Nafne vors HErra, Vakna skal Christneñ trw, Piec ber Packer ad giora, Piinum Brwdguma nu, Ord sijn þier aptur sende, um̃ þessa Nædar Tijd, Og a voru ydsta Lande, Allstadar klaar þau kiende, Liooſt fyrer øllum Lyd.

2. Ovin sa Ormur gamle, Eiñ Fader Lygeñar, um̃bryſt so ad þvi hamle, Af Heypt so wrkurdar, Bana og Bañs skal sekur, Bodande Gndspilled, wr Lande opt þa rekur, Eitrar, Breñer, Aftekur, Po sigrar ei þar med.

3. Fyrſt Ognar frekt med Toñum, falske Drekeaf Mood, Ætlar fraa Ordum soñum, Ad fæla Christna Piood, Fylg Gude faſt af Huga, Fyrer þier ber hañ Sorg, Saa þig sækeſt ad buga, Giälld grijpur i hañs Auga, Hañ er þijn Hlijfdar Borg.

4. So hiaalpade vor HErra, Piord siñe Iſrael, Pharao Fiandmañ þeirra, Fieck i Hafenu Hel, Fliott vard Iericho falla, Fyrer Iſraels Lyd, Leſteſt þa Lwdrar kalla, Lijkn sea og Adſtod alla, Guds Born þa þurfa vid.

5. Madianitar mæddu, miøg illa DRotteñs Lyd, Amalechitar æddu, Iſrael beidde Gud, Gaf hañ þa giorde lausa, Gedeon er Nafn hañs, Guds Born i Lwdra blaasa, Bardeſt so Piood Gudlausa, Fiell Hundrad Puſund Mañs.

6. Siaa hverneñ DRotteñ dugde, David

Kong

Kong moote Saul, Sat Bana honum hugde, hlijfde og sijdar vel, vid sijnum Syne brædum, sem nefndest Absalon, Sat David svipte Nædum, Sette af Rikes Rædum, Po bætteſt þetta Tioon.

7. Merk Guds Stod milldelega, Moot Jeroboams Magt, um Abia tvo Vega, J Strijde hafde lagt, so hvern til Heliar leidde, Hiner Gud kalla æ, Hugg grimra HErrañ eydde, Hañs Foolk med Vopnum deydde, Fim Hundrud Pusund þa.

8. Giæt hvernen Gud ried hefia, Gøfugañ Assa Kong, Semd hañs sokteſt ad kefia, Serah og Fylgd hañs ſtrong, Pusund Pusunder þora, Piood Guds ad rijsa æ moot, HErrañ gaf þeim Heill ſtora, hvigqu so midur Moora, eige ſtod eiñ æ Foot.

9 Peink hvad vel þyrmde DRottеñ, þeim Kong Ezechia, Senacherib med Spotte, Sokte hañs Rijke æ, Fysteſt ad yrde Funder, syrer Jerusalem, Eingell ſloo um Natt-Stunder, Attatiju Pusund er, Pvi ſneru hiner heim.

10. Heyr og Guds Hiaſtod blijda, Hveria Josaphat fañ, Moab og Amon ſtrijda, At þeñañ frooma Mañ, Hañs Sveit af Hiarta bidur, HErrañ var þeirra Traust, Ovinum var ei Fridur, Jñbyrdes hiugguſt nidur, Foolk Guds vard Vodalauſt.

11. Øll Christneñ æ þad hlyde, Ovine DRottеñ ſloo, Hañs Foolk fieck Hialp um ſijder, Hond Guds ei ſtytteſt þo, Hañ vill þig vernda og næra, Veit þiña Harma Tal, Laat nu Satan ſig ſtæra, Soñ

Soñ Guds Ord gyrnst ad læra, Erfd þijn ei bregdast skal.

Um̃ Guds Ord, Og Christelega Trw, Eiñ Lof-Saungur.

Ton, Eiñ HErra eg best ætte.

HErra Himeñs og Landa, Heyr mig fyrer þiñ Son, Gief mier þiñ gooda Anda, Glooande Trw og Von, Um̃ sætt Ord þitt so mætte, Syngia og virda þad, Sem kiemst med kroptugum Hætte, Klaart nu i margañ Stad.

2. Ei laat ofs aptur missa, Aftsemdar Huggun þa, Synd vor þo orke þessa, Pad kieñ ofs riett ad sia, af Adams Megneeige, Erfdum þiñ Dyrdar Frid, Fyrst ad vier fognum Lyge, Og sielfkum Maña Sid.

3. Ord þijn ÆEfeñleg standa, sem Esajas kvad, Verolld þo vilie þeim granda, Vijst heñe tekst ei þad, Marger med Raade raungu, Reitudu Lærdoom þañ, Orded hafa ad ongvu, Alla þa Christur vañ.

4. Hlijf ofs vid Heyptar Doome, HErra vor Lijfnar Von, Lijt ofs med Myskunseme, Minst a þiñ sæta Son, Med Krossens Kvol og Dauda, Kvittade ofs Syndum af, Ollum sem honum hlijda, Heilla Saatt þijna gaf.

5. Pig Eine Gud og Preñe, Pess bidium aller vier, Aukning gief ofs i Trwñe, Ad stondunst fyrer þier, Være so villder hyggia, Voru Riett-

late

lœte ad, Mun þig wr Mœta stÿggia, Mællte Esa- jas þad.

6. Astsemdar Ordeñ dyru, O! Fader miñstu þaug, Johañis Pridia eru, Þu elskader Verolld so, Þiñ Hiartañs Son hefur giefed, Hver sem trwer a hañ, Sœ odlast Eilijft Lijfed, Alldrei for- tapast kañ.

7. Eg skal Esklaust trwa, Ordum þijnum og Rœd, So ei meige mier snwa, Mañaña Sider og Rœd, Ad eg Verk nockur vone, Veg mier til Hiœlpredes, Fyrer Hollde Hel þo skijne, Hvad Mañ i Tito les.

8. Gud sier uñ allar Alsur, A Riett-trwud Hiortun ein. Jeremjas so siœlfur, Seiger i Fimtu Grein, Ætijd mig œ þad reide, Er sœ Grund- vollur klœr, Sañleiks Veige hiœ sneider, Sœ þessu moote stœr.

9. Riett Christner eingvu kvijda, Kuña vel standast giegn, Synd, Vijte, Diofle, Dauda, DRotteñ þeim veiter Megn, Þad skal hver Mad- ur merkia, J Mootgœng og sijdustu Kvol, Sam- vitsku sijna ad styrkia, So erum vier bwner vel.

10. Hver œ hañ ecke trwde, er nu Fordœmdur vijst, Rœd Guds frœ honum flwde, Frelsa hañ Verkeñ sijst, Goodverk eru þaug alleina, Audsyn- er Trweñ klœr, Sem Christnum so vill þiena, sem i Mattheo stœr.

11. Myskun DRotteñs vardvelte, veyka Meñ Jordu œ, So þa ei Þianing þreyte, Þyrme og verude

vernde þa, So Byrde Guds bera kyñe, Bila þeir
skioott vid Heim, Sem kieña Christ med Muñe,
Kallt er þo Hiartad þeim.

12. Christna eg eins aminñe, ad akalla DRott
eñ vorn, ad giefe med Giæsku siñe, Goodra Valldos
Maña Stioorn, Sem ad Guds Orde giæte, Og
giarnañ hlijfe þvi, Af Millde Guds so mæte, Meire
Sæmd Heime i.

13. Pier sem sitied i Volldum, Saklaust ei
dæmed Blood, Ad mæted ei Myrkra Giolldum,
Mieg heitre Vijtes Glood, Hefndar Doom Hæd-
ste giefur, Hallded þad ecke Spie, Andreas Grw-
ber ort hefur, J sijnu Faangelse.

Eiñ Lof-Saungur um̃ Guds Ord og Trwna.

Ma syngia so sem, Naattuarañ oll og Edle Mañs.

HOck HErra þeim þad veitte mier, Paangad til
lifa nade, Ord hañs um̃ Heim wt komed er, af
þvi fæ Heill og Glede, So opeñbert, er ollum giort,
Ad hver a JEsum Christum, Hier hefur nu, Af
Hiarta Trw, Hreiñ er af ollum Lostum.

2. Eg beide þig, ad rietta Trw, Af Naad, vilier
mier veita, Ei forlaat mig mier hialpa þu, Miñst
þiña Fyrerheita, Pu bijdur sætt, Pvi er Ohætt,
Piñar Naadar ad leita, Knye þier a, Opnast skal
þa, Ei vil eg Syndugum neita.

3. Medañ a Jord mier endest Lof, Mijnum
Gude skal trwa, Mitt Traust hañs Ord og And-
ar Giof, Alldrei mun fraa mier snwa, So fylger
hañ-

hañ, Ei falla kañ, Fra Lijfgiafara mijnum, Hañ er mitt Traust, Hefur mig leyst, Hiaalpar so ollum sijnum.

4. Pig HErra miñ af Hiarta bid, Hvad leinge sem skal lifa, ad Lærdoom þiñ og Anda med, AEtiid vilier mier giefa, A allañ Haatt, So Satans Maatt, Sigre og nidur brioote, Ef Orded þitt, Er Fylged mitt, Ovin stendst þar ei moote.

5. Hvad stodar oss, Eign, Skart og Valld, An Guds Orda ad hallda, Maatt, Heidur, Gots og viid Verolld, Velferd Saalu ei gialda, JEsus Guds Son, Pa Sælu Von, Med siinu Bloode veitt hefur, Oss kvittar þad, wr Kvala Stad, Christs Arf og Fognud giefur.

6. Siñ Son gaf oss glotudum Lyd, Gud sialfur af Naad siñe, Hañ doo a Kross, Hiar Fodur Frid, Fieck oss allre Christneñe, Allt Mañlegt Kyn, Med Christi Pijn, Keypte so Gud wr Voda, Sa Frelsareñ, Fyrer auma Meñ, Flecklaus leid saraň Dauda.

7. J mijnum Saung eg um þad bid, Af Naad vilier þeim veita, Sem Virska Raung, So viller mig, Vilia ei til þijn leita, Fyrer Orded þitt, Ad siñe riett, Fridar Veg Saalnu siinum, Og fylge þier, Eñ forde sier, Forme Antachrists og Pijnu.

8. Heims Gots og Skart, Heidur og Snilld, Hrapar og ei vid stendur, eins dettur snart, Dyad, Verk og Villd, Sem dikta Maña Hendur; Ei añad neitt, Eñ Orded þitt, AEfeñlega skal bliifa,

Hver Trw a heim, Hefur i Heim, Hañ skal aan Enda lifa.

III.

Um Ydran og Yfirboot.

Psalmar og Lof-Saungvar.

Ein Bææn og Jaatning til Guds.

Med sijnum Ton.

A Þig alleina JEsu Christ, er mijn Von hier i Heime, Hlijfd þijn giorer mig hoolpeñ vijst, Hiaastod aññare eg gleyme, Fra ondverdu var eing eñ sa, og alldrei helldur fædast maa, Sem kvittad fare mig Kvolum fra, Kalla eg þig a, Hiaalp þiñe laat mig HErra naa.

2. Mijn Synd er þwng, og þo miøg morg, þreynger ad Hiarta mijnu, Frelsa mig vid þad Faar og Sorg, fyrer þiñ Dauda og Pijnu, Vid Fiaalfañ Fodur mig sattañ gior, Sem fyrer mig ei þyrmde hier, vid Synda Klyf þvi kvittur er, Christe hallt nu hier, lijkt sem þu virdtest lofa mier.

3. Gief þu mier JEsu Grædare miñ, Gloande Trw og hreina, So ad eg Naad og Sætleik þiñ, sañlega mætte reyna, Ollu framar ad elska þig, og Naunguñ sem siaalfañ mig, ad Framfor mijn sie Fridsamlig, forda mier Heliar Stig, Laat Diofla Grynd ei gledia sig.

4. Heidur sie Gude a Himna Troon, Hæstum Fodur alls Gooda, Og JEsu Christ hañs sæla

ta Son, Sem leyste oss fra Voda, Helgum Anda med sama Sid, sem ætijd veiter Christnum Lid, Ad Ast og Trw oss auke vid, J þessa Heims Tijd, Sijdar eilijfan eignunst Frid.

Ein Yrdunar og Yferbootar Aminning.

Med þad Lag, Guds Son kallar komed til mijn.

HIaalpræded Dag nu hver Mann sier, og heppelegur Tijme er, Sanngiarner Menn þvi sæte, Ast-Giöf þessa vier Oskum vel, þvi Obacklaatum kiemur Kvol, sijns Efnes sierhver giæte.

2. A Effta Deige eigum Von, Aller ad lijta Mannsens Son, Pa oljrstann Doom vill greina, Sannlega fær þa sierhver Mann, sinna Verkanna mak leg Laun, Ord toom þad ætt ei meina.

3. Pad Trie, Hvers Frioofgun finnst ei good, fellt verdur strax og lagt i Glood, ad brenne æ þar inne, Af ollum Huga þvi ydrast nu, Ord þijn og Lifnad betrer þu, So Saalenn Fognud finne.

4. Hlioota ei aller Himna Vist, sem HErra HErra nefna Christ, nie i Guds Rijke koma, helldur sem giarnann giordu þraatt, Guds Vilia af sijnum mesta Maatt, honum til Heidurs og Sooma.

5. Skijne þitt Lioosed skiært og hreint, skal þad eingvum Manne leynt, Þijn Trw sig þann Veg lyse, ad Verk þijn good fyrer Sioonum sie, af honum Vilia laatenn i Tie, Gud Fodur so flester prijse.

6. Par sem i Trwnne teingiast Christ, tæla kann ei Holldleg Lyst, þess Villa ad samsinna. J Andans Raadum ætijd gaa, Jllum Gyrndum fraa sier

ad ſlaa, eyda og yferviña.

7. Lijkiaſt maattu ei Heime hier, Hver Diofuls Rijke og Brwdur er, til Guds þig helldur hneigia, Lundeñ þijn verde liwf og hrein, Lime alla fraa Syn þa Grein, Daglega latter deya.

8. Sañe Gud fyrer Sonar þijns Naad, ſend oſs þiñ Anda, er þeſſe Raad, efle med oſs og verke, Raanga Hugun riette ſaa, raade og leide oſs Loſtum fraa, med Hiaalp og Huggun ſterkre.

9. Hæðſtum Fodur ſie Heidur og Dijrd, Og HErra JEſu Packargiørd, Sem leyſte oſs alla ſamañ, Og helgum Anda af hverre Stiett a Himne og Jordu ſwngeñ riett, Um̃ Allder Allda Amen.

Bæn og Jaatning ydrande Mañs i Hiartans Sorg og Moorgaange.

Mz ſyngia ſo ſem, Af diwpre Hrygd aakalla.

JDiwpre Neyd af Jñſtu Root, aa Gud ſkulum vier kalla, Bidium hañs Lijkn um̃ Lauſn og Boot, laate oſs ei fraa ſier falla, og hlijfe oſs vid Hefnd og Kvøl, Hañs Gudleg Naad oſs kvitte vel, vid Synd og Jllſku alla.

2. Lijknſame Fader lijt til vor, Lidlauſer aumer erum, Þvi ſw Misgiørd er morg og ſtoor, med Hug, Hønd, Muñe giørum, Gief þu oſs Naad ſo ydrunſt hier, ad Saaluhoolpner verdum vier, J JEſu DRottne vorum.

3. So morg og ſtoor er Jllgiørd mijn, ei vinſt mier alla ad jaata, Þo er Myſkun og Milldeñ þijn, meire i allañ Maata, Heñar grynnuſt og vitium vær

Billt

Villt þu sañlega Fader kiær, Ord þijn ei bregdast lata.

4. Alldrei, villtu ad Aumur Mañ, J sijnum, Syndum deye, Helldur Løstu aflegge hañ, og life a þijnum Veige, Hallt oss i Trwñe HErra Gud, Hialp oss so, ad eilijfur Deyd, J Syndum sigre oss eige.

5. Fyrergief, Leys og liikna oss, liid vid oss auma og veyka, Þiñ Son JEsus Christur a Kross, kvittad hefur oss Seka, Veit þijna MySkun vorre Ønd, vernda þu oss med styrkre Hond, fyrer þeim forna Dreka.

6. Ef i Riett villder vid oss gaa, Vægdarlaust um ad dæma, Hrædelega þo halldest a, Hver forsvarar oss Auma? Siaa oss med MySkun sañe Gud, syn oss aptur þa riettu Leid, til Christneñar ad koma.

7. Þvi offrum vier oss Aumgnu, med Ydran beykter erum, J Skaut þitt Gud oss upptak þu, so Orvilnun ei giorum, Hughreyste gief oss HErra kiær, Hræsne og Svik ad fordunst vær, Ok þitt tokum og berum.

8. Syna lat oss þijn sætu Raad, Samvitskañ þau vel hlioote, fyll vor Hiortu med Frid og Naad, Fagnadar þijns so nioote, Vid þig hefur oss Son þiñ sætt, og Synder vorar allar bætt, þa Raad oss alldrei þrioote.

9. Hiartans Root vora helga nu, hallt oss v'd Christeñdoomeñ, so fast stondum i sañre Trw, sem

nu er til vor komeñ, Siaalfur styrk oss i Sañleik þeim, so Lijfs Koronu i ødrum Heim, erfa mættum vier, Amen.

Eiñ Psalmur i moote Helmsens Syndum og Osidum.

Med Lag, Guds Son kallar komed til mijn.

HImneske Fader HErra Gud, Hygg nu ad þeirre stooru Neyd, Sem Riett-trwader reina, þvi likt Raan, Breñur og Blood, Var ei til medañ Verolld stood, Med soñu maa þad greina.

2. Hiaa oss er Synd og Anaud stoor, aaliit þad Millde Fader vor, Myskun þijna þad mæde, Ei vilier vorar Synder siaa, Sem forþient hafa Hirting þa, Veit oss Hlijfd og Hiaalpræde.

3. A þig køllum af klockre Lünd, Kieñunst, ad Brot og stoora Synd, giordum i margañ Maata, Þijn Heilog Ord vier hofum smaad, Hverke lært þaug nie ad þeim gaad, Virdst þad Fader forlaata.

4. Raad Kieñemaña høfum heyrt, Holldsens Vilia do jafnañ giort, Jdrun er eingeñ funden, þvi er øll Kvol og Synda Lag, Almeñelega Natt og Dag, J Eitt yfer oss bunden.

5. Hiaa ollum Heidurs girne siest, Hver Mañ siaalfañ sig metur mest, So ødrum under kome, Unger og Gamler girnast Eitt, Giæfa ei virdest añad neitt, Eñ Hefd og Dreiss i Heime.

6. Ofmiog gaanga nu Eidar og Bloot, Eingvum þyker nu Venia lioot, Hver vill sier þar fraa hallda? Giaalijfe er Almeñelegt, Ungmeñeñ þetta

fremia frekt, Elldre Upptokum vallda.

7. Hver Mañ elskar nu Gotz og Gull, Greßst þar epter Verolld oll, Þad ett er Sæmd og Sæla, Sie þad med Flytum, Falſe og Prett, Feinged, Eda med eingvum Riett, Af þvi ſier allmiog hæla.

8. Af Drambe kom Eyding og Tioon, Yfer oll Lond og Babylon, Af þvi þau hrapad hafa, Eingeñ vill giora Idrun nu, A oſs fellur þvi Stroffun ſu, Ei þurfum þad ad efa.

9. Villie þiñ ſelger Von ſu bregſt, Vitlaus er eg, Ef ſo ei tekſt, avallt gieck ſo i Heime, hvar Guds Vidvorun var forſmad, Og viſſra Tækna ecke gaad, Pharao fieck þau Dæme.

10. Hallære, Hwnaur og Dyrtijd, Heypt, Bloods Uthellingar og Striid, Landplægur lijka gaanga, Alhæfe vondt og oll vor Synd, yfer oſs leida hveria Stund, Pa Hefnd og Stroffun ſtraanga.

11. Idrunſt og giorum Yferboot, Oreñ er ſett vid Triesens Root, Leita þarf ei ad Vende, Hardende Oſatt, Eymd med Ploog, Er þad ei Straff og Plaaa noog, A voru auma Lande.

12. Jorunar Hirting ædur ſynd, Er oll forliteñ hædd og tijnd, Ei vill þvi Verolld trwa, Gudlaus Sodoma ſockeñ nær, Saña Vidvorun alla hlær, Ei vill fraa Illſku ſnwa.

13 J Ninive þeim ſtoora Stad, Stroffunar Ord framkvæmdu þad, Allt Folk fraa Illſku ſnerest, Hrein Guds Ord leinge heyrdum nu, Hialpar

ar þo ei Vidvorun ſu, ad hiaa oſs Jdran gioreſt.

14. Saa Blindleike er yfred ſtoor, Aumka laat þig þad Fader vor, Naada oſs alla ſaman, Myſk-unſemd þijna minſtu aa, Maklegre Hirting leid oſs fraa, So æ lofum þig Amen.

Ein Jdrunar Jaatning.

Maa ſyngia ſo ſem, Konung David ſem kiende.

O HErra nu mig nære, Naudſyn mier liggur aa, Eg klaga fyrer þier og kiære, Kvijde eg vid upp ad tiaa, Hneyg þijn Eyru ei fraa, Orda hef eg ei Fære, Med ollu ſem mier bære, Ef allt ſkal herma fraa.

2. Eg hef wr ollum Maata, Otal Guda hiaa þier, Bweñ er eg ad jaata, Jafnframt ſem komed er, Eitt ad ollu ſer, Heimeñ Ohæfelaatañ, Hefe eg Bwkeñ kaatañ, Ei ſem riett Chriſtnum ber.

3. Eg hef Fader Ohelgad, Hid hædſta Nafned þitt, Ei af Hiarta akallad, Eñ acktad meir Lofed mitt, Sem er med ollu Ofrijdt, Saarlega ſvared og blootad, Med Svikum og Lygum þad hatad, Er þad Ochriſtelegt.

4. Eg hef gleymt þijnum Ordum, Og eingvañ Sabbath haft, Sem aadur baudſtu fordum, Med allre ad hallda Magt. Af hef eg þetta lagt, Jdkad ei Sacramentum, Odrum hefe eg þar kieñt uñ, Sem aa mier hielldu Vakt.

5. Eg hef ei elſkad mijna, Yfermeñ fyrr nie ſijd, Med Ogiede greidt ſijna, Godvilld aa hverre Tijd, Athofn mijn er ei frijd, Eg fyrerleit Fodur og Moodur,

Moodur, Foveta, Prest og Broodur, Og veitte þeim versta Strijd.

6. Naunganñ hef eg hordum, Med Hatre og Neide astrijdt, Ordum og illum Giordum, Eg hefe sleiged og nijdt, Og hugsad þeim Ofridt, Bitalad Jllt med Jllu, Pferuñed ei þa Villu, Og um bored þañeñ lijtt.

7. Med Gyrndum hef eg framgeinged', Og gradugre Holldsens Fyst, Swt og Sorg af fenged, Saurugre Hordooms Lyst, Ei er allvel sijst, Lockad Hug og Hiarta, Til Heimsens slijkra Parta, Er þad Nuad Ovijst.

8. Hier med hef eg i eingvu, Hagad nie allvel breitt, Naunganñ fyrrtañ Faungum, Fraa honum stoled og reytt, Pad mier þotte neytt, Med Vogum og Viktum raungum, Vañ eg hañ so laungum, Og allt med Akiesd þreitt.

9. Hef eg med Lygum liootum, Loged Naunganñ aa, Med Eid og Framburd sliotum, Foor eg ad rykta þa, Po Saklaus være saa, So med saarum Hootum, Sveik eg hañ af Footum, Og hugde eiñ Heidureñ saa.

10. Heidur hañs, Hws og Sveina, Hefe eg girnst þar med, Hañs Eigeñkonu eina, Og allt þad sæ eg sied, Opt hefur þetta skied, Eg-kañ ei glogt ad greina, Gioerer þad Syndeñ meina, Framar eñ sæ eg tied.

11. Riett er ei gott til Naada, Neideñ mier bweñ er, So geyse feint eg gaada, Gud miñ hiaalpa þu

mier, Eda eige vel ser, Naudsyn er ad næda, Nu er staddur i Voda, So trwlega eg treyste hier.

12. Eg veit þijn Raad er nægre, Nu helldur eñ Synd og Pijn, Lijkna med Hende Hægre, Hörmung a Barne þijn, Skaparaňs Maittur skijn, Still þu Reide, fyrst so er, Pier stódar ei sæte Fader, Fyrerdæmingeñ mijn.

13. Jeg fiñ af Logum froodum, Mig fyrerdæmdañ Mañ, Og ei af Verkum goodum, Eg mier hroosa kañ, Saart Samvitskañ brañ, Eg Eiñ med ödrum Pioodum, J Onæd DRotteñs stoodum, Satan Sigureñ vañ.

14. Gief Gud nockurn Neysta, ad nærest Hiartad mitt, Far þu til og freista, med Fágnadar Ordid þitt, So mier ske fullvel fridt, Pijn Dyrd af Dauda reiste, Driwgum þañ þier treyste, Eg heyrde hellst þañ Kvitt.

15. Vil mun verda a Bootum, Ef brestur þu Voneñ min, Frelsa af Lostum liootum, Loga og allre Pijn, ædur Diofull dregur til sijn, Helvijte er fyrer Footum, af Hiartaňs iñstu Rootum, Hroopa eg þvi til þijn.

16. Pu selgest miñ Hiælpar HErra, hier med Fader og Gud, Og so Elldleg Kerra, Fyrer allre Hrygd og Naud, Blessadur mier þad baud, Pijn Naid ma ei þverra, Pig a angrar mitt hid verra, Pa mijn Saal var so daud.

17. Miñstu Fader hliñ mære, Eg miwkiega beide þig, Pa þiñ Sonureñ sæte, Selde i Daudañ sig,

sig, O! Raad so iñelig, Hañs Blood trwe eg ad bæte, Eg bid med Lijtelæte, Hañ Borgun sie fyrer mig.

18. Fwslega fyrst eg jaata, Fader Himnaña Rañs, Eg kiemst i eingvañ Maata, Jñ til mijns Fodurlands, Nema fare eg i Floode hañs, Pad trw eg yfer flioote, Pu villt med eingvu Moote, Sælar Deyd Syndugs Mañs.

Ein Nÿur Synda Jaatning.

Med sijnum Ton.

AVi! Avi! mig aumañ Mañ, ad eg ei, þar vid ney, Seigia kañ, Pañ hædsta Gud i Himna-Rañ, Hættlega mieg eg styggde hañ, Mijn Hroopleg Synd mier hratt i Bañ, Mier hratt i Bañ.

2. O! miñ Gud, miñ Gud! mig ængrar þad, Ad eg þijn Bod og Blessud Raad, beiñt yfertrad, Holldsens Vilia eg hyllteſt ad, Hvad er forþient nema Vijtes Bad, Eilijfur O Rotteñ aumka þu þad, Aumka þu þad.

3. Gief Raad, Gief til Raad, Grædare miñ, So giete sig bætt og braatt vid riett, Prælleñ þiñ, Hell þu mier i Hiartad iñ, Heilögum Anda i hvert Eitt Siñ, Dyrdlegur heyr mig O Rotteñ miñ, O Rotteñ miñ.

4. Eya! Eya! Eg þar mig gled, Af þvi nu, Ad mijn Trw, Hun sær sied, Fyrer Sæl mijna er sett i Ved, Sonareñs Pijna og Daude med, Riettlega ber þvi Roosamt Gied, Roosamt Gied.

5. Eg fiñ, Eg fiñ, J Heime hier, Huggun þa, Sem

Sem hondla mæ, Ei neiñ af mier, Lausnar Bruñ-
ur og Lijffsens Kier, Leyst hefur mig til Handa sier,
Þyde JEsu þad þacka eg þier, Þad þacka eg þier.

6. Lausnare miñ, Lausnare miñ, Þu leidst æ
Trie, Lannga Neyd, og sataraň Deyd, fyrer Synda
We, Lof þitt alldrei ligge i Hlie, Laate þad hver Tun-
ga i tie, Um allar Allder þad æ svo sie, Æ svo sie.

Siw Hugguuarsamlega Ydrunar Pre-
dikun, So elskade Gud Heimeñ, Joh. 3.

Med Ton, Oviñaňleg Borg er vor Gud.

VErolldeñe villde Gud, Vinattu slijka veita,
Ecke sparade eilijf Raad, Eingieteñ Son siñ
sæta, Helldur wtgaf hañ, Hiaaparañ Gud og
Mañ, Trwa hver Christo kañ, kvittur vid eilijst
Bañ, Himna Vist hlijtur mæta.

2. Ei sende Gud siñ einka Son, ad Heimeñ
dæma skyllde, Helldur ad feinge Hiaalpar Von,
hver æ hañ trwa villde, hver sem honum hverfur
fræ, hardañ Doom mun faa, þvi trwa vill ei æ,
Eingieteñ Guds Son sa, ollum baud ædstu Milldе.

3. Atkvæde Doomsins er so vart, J Heim kom
Lioos þad eina, Meñ elskudu so Myrkred svart,
meir eñ þad Liooseð hreina, Vallda þvi Verkeñ
lioot, Villd Guds sa giorer moot, med Hatre
og Heiptar Root, hafnar ad viña æ Boot, ætlar
so Jllsku ad leina.

4. Hiñ er Sañleika fylger fast, feilar sier ecke
i Lioose, Þvi Athofn hañs ei lijdur Last, Laane
DRottens þo hroose, Goodverk þau greine eg hier,

Guds Naad sem vañ med hier, Riett Trw þa aug-lyst er, Avoxt ef goodañ ber, Hvern Christi Born sier kioose.

Uñ nyañ Christelegañ Lifnad.

Ma syngia sem, Hallt ofs Gud vid þitt hreina Ord.

Saa maa ei vera Synda Præll, sem fyrer Trw er ordeñ sæll, Hver med Gude vill hafa Vist, Hwð forna skal afleggia fyrst.

2. Vilia Holldsins ei veita maa, verdur nytt Lijf ad byria sa, Giorder Adams og gamlañ Sid, Gleyma, deyda og skiliast vid.

3. Sa Christeñ Mañ vill vera riett, vanda skal jafnañ sijna Stiett, Laate ei rijkia Synd i sier, sem i Skijrneñe lofad er.

4. Grandlaus er Breytne Gudlegs Mañs, Gott ad fremia er Akiefð hañs, Eñ þo Meñ kvitte Illt uñ hañ, er Pusund Vitne Samvitskañ.

5. Pvi hugggar hañ sitt Sakleyse, sigrar allt med Poleñmæde, Hañ elskar Sañleik, Saatt og Trygd, sijnum Naaunga giorer ei Stygd.

6. Taal, Roog og Lijge Twngañ hañs, tala vill ei til nockurs Mañs, vid eingvañ mæler Bryxl nie Bloot, bert seiger sijna Hiartans Root.

7. Oraadvanda ei virder hañ, Vinaattu þeirra alldrei añ, helldur Froomañ Gudhræddañ Lyd, heidrar og elskar allañ Tijd.

8. Hvad sem lofar aa hverre Stund, helldur jafnañ med trwrre Lund, Jaa og Nei er hañs Atkvæde, Eins helldur þad og svared sie.

9. Sitt Gootʒ med Okre eingvum liær, ei er Fieploogur honum kiær, fordast hañ jafnañ Flærd og Raup, Falſka Voru og Viela Kaup.

10. Leid er honum Slægd Lymſkulig, lætur ei Mrotu blinda ſig, So ad i Doome Oſekañ, Ogylde fyrer nockurn Mañ.

11. Hver ſo lifer og hegdar ſier, og HErra JEſu treyſter hier, Huggun aa Jordu hañ mun faa, og Himneſka Sælu Gude hiaa.

Ein Andleg Viiſa, um̄ Chriſtelegt Lijferne, Og Andlegañ Piilagrijmſkap.

Ton, JEſus Chriſtus aa Kroſſe var.

HVer hiaalpaſt vill i Heimſins Kvol, hañ rijſe upp og veníeſt vel, ad gaanga aa Guds Veige, hafe Trwna og þar med Þol, þijdeſt Veroldu eige.

2. Þañ Veg ſem gaanga verdur Mañ, Bode og Mæda er um̄ hañ, hafed þad opt i Huga, farſæll þar ecke fiñaſt kañ, fullur af Eymd og Trega.

3. Hollded ſkielfur og ſkygneſt braatt, ſkiædur Ovin ſem kome braatt, ſa þvi ſañlega naae, Ef Lauf med Þyt af Eikum datt, ætlar ſig nidur ſlaae.

4. Þa Hollded nu til Gruña gaar, Grim̄ur Daude þvi moote ſtaar, Ondeñ er friaals aa Gaange, Einſtijgur verdur oſs þa klaar, um̄ hvern vier villtunſt leinge.

5. Nu kiemſt Farandeñ uppaa Foot, Frelſareñ tekur honum i moot, vijſar aa Veigeñ beſta, ei maa hañ ſkada Ogneñ ſlioot, Anda hañs vill ſtadfeſta.

6. Ognarlegt Strijd uppbyriaſt þa, aafram̄ leingra

leingra ef sækiest ꝏ, Ovine hitter illa, Holld og Blood vill sier viikia frꝏ, verda sig lꝏta stilla.

7. Ef Hofdingeñ ei bliifde Piin, og Hialp veitte Riddara siin, Audsiiñ være þa Vodeñ, Hañ kallar hꝏtt: Komed til miin, Kiorner til Arfs af Gude.

8. Miñ Kross alldrei afleggia mꝏtt, Eg giøre vid þig Trygd og Sꝏtt, Par frꝏ lꝏt þig ei giña, Hallt fram, ꝏ Bak ei horfa mꝏtt, Heill skalltu siidar fiña.

9. Vegur og Dyr eg eine er, Eingeñ nꝏer ad sie hiꝏ mier, ef Fader hañ ei leider. Ei fiñst sw Stiborn nie Styrkur hier, ad standest miina Reide.

10. Fadereñ hefur sitt Fylge giort, Fridar Ord hañs er kieñt og heyrt, Hiartad þar med ad hræra, Himna hefur þu opnad Port, hrein Ord siin lætur læra.

11. Miñstu ad hallda miinum Veg, miwklega þier þar kieñe eg, tilbioo þier Braut med fyrsta, Velferd þiin skal ei verda treg, vilier þu ꝏ mig treysta.

12. Heims Sælu, Glys og Gootzed allt, gyrnast hverke nie elska skallt, ꝏttu þad allt forlꝏta, þitt Liif og Holld i Pꝏning hallt, Pad heiter sig ad hata.

13. Giæt þiin sem best og gaumgiæf eitt, ad Gꝏng þiñ ville ecke neitt, ei misser Eingla Klæde, Ovinum er þad ecke leidt, ꝏ sækia þꝏ med Bræde.

14. Halt þiinum Muñe, og fylg þu Frid, fordast

aſt oll Svik og vondañ Sid, Guds Ord ſkallt heyra giarna, Gior ſo, þa veiter Gud þier Lid, Grimd hañs ſkallt vel þier varna.

15. Sem þu kiemur i ſijduſtu Tijd, ſo byriar ſro alvarleg Neyd, og vitiar þijn med Vallde, hail og tæp er ſro erfid Leid, um̃krijngd med Vatne og Ellde.

16. Hrygd og Skiælfte þa hrella Ond, Holld reyneſt meſt a þeirre Stund, Helviite mun ſig ſyna, Miñſtu oflugre er Guds Hond, allt ſlijkt kañ vel ad lina.

17. Strax er Andeñ vilingur vel, Vid Gud ſkilur þa eingeñ Kvol, Ei Sverd nie Neyd æ Jordu, Ver þiñ Kroſs þar til kiemur Hel, Kiorgripur þier ſvo verdur.

18. Hier epter kiemur Eilijf Tijd, J þeirre er hverke Ar nie Sijd, Su er Sælañ Eilijfa, Hvad þa HErra hietſt þijnum Lyd, Pad muñtu Eflauſt giefa.

19. Eilijfe Gud vier þockum þier, Þijna Myſkun og Millde hier, Oſs ſyner ollum ſamañ, Gief oſs Fognud og Frid med þier, Fyrer JEſum Chriſtum Amen.

Eiñ Jdranar Pſalmur.

Mæ ſyngia ſem, Konung David ſem kiende.

EG Aumur mig æklaga, Um̃ Brot og fleſta Synd, Sem mijna Saalu naga, Saaraſt æ alla Lund, Pvi fleire kañ eg bær, Eñ Sand æ Siœfar Gruñe, Særdre Ondu miñe, Klyf ſo þung Kvaler ſær.

2. Fra

2. Fra mier er allur Fridur, Eg fyllest Ecka og Mood, Æ dregst eg diwpara nidur, J Dauda og Vijtes Glood, Hvarf mier oll Hiaalp og Raad, Utan Ondu so saara, Af Syndum giore klaara, Og græde þijn Gudleg Naad.

3. Hugur, Hiartad og Sinne, Hiaa mier faa eingva Dvøl, Eg skielf i Ondu minne, Sockenn i Synda Kvøl, Miog Mattlaus orden er, Hugraun og Harmar mijner, Hiaa mier eru audsyner, O! Gud Myskuna mier.

4. Þier O Drotten miog i moote, Eg morg Brot og Synder vann, Adstod þijn ei mig þrioote, Annars ei standast kann, Þinn Doom og þwnga Heypt, Siaa þu Vægd Saalu minne, Sem eg fel Myskun þinne, wr Kvøl so yrde keypt.

5 Brioost mitt Efa burt hrinder, Bodum Christs hafna sijst, Saa Einn bar mijnar Synder, Sijn Grøf hefur þær hyst, Handskrift hefur af maad, A þad eg mig reide, Ad ecke mig þvi sneide, Daude nie Diøfuls Raad.

6. Hadung hreke þa alla, Mig hata Sakalaust, J Feigdar Snoru falla, Fiotrader missa Traust, Sem biuggu minne Saal, Oll mijn Hugraun sig Endar, Ogiæfann burtu vendar, Þa Gude þyker Maal.

7. A Guds Raad eg skal setia, Alla mijna Von og Trw, Laat mig ei neinn Voda letia, Lijknargiorn Hondenn su, Hwenn er blijd til þess, Ollum sem hann aakalla, Afþvær Sekt þeirra alla, Sokum sijns Riettlætes.

8. Fødur og Son Guds sæta, Samt Helgañ Anda eg bid, Hug miñ hryggvañ ad kiæta, Og hallda siñ Lærdoom vid, Pa leysest Lijf fraa Ond, Svefn mier sælañ greide, Saal til Lijffens leide, Hana fel eg i hañs Hond.

9. Ovirdtur, Aumur, Smaadur, Ort hefur Kvedling þañ, Miog i Mañraunum þiaadur, Margur hiellt sekañ Mañ, Opt bregdast Otlun kañ, Saung af saarum Moode, Sem hañ bar i Hliede, Gud eiñ veit giorst um̃ hañ.

Eiñ Bænar Psalmur i Krosse og Mootgaange.

Med Lag, Heill Helgra Mañа.

TAk af oss Fader, Ofþwnga Reide, Og Hyrting harda, Hægre laat verda, So ad Hefndar Efnum, Ei mætum so jofnum, Sem Sekt til sofnum.

2. Ef Refsing rietta, Raung Verk vor hitta, Hver stendst so strijda, Stroffunar Kvøl ad lijda? Hefndar Hrijsed reida, Hratt kyñe eyda, Bygd Heimsens breida.

3. Siaa þvi Vægd vorum, Vondsku Haattum stoorum, Og laat Riette lijka, Lijkn þijna fylgia rijka, Samt maa sæt blijfa, Sekt Heims ad hlijfa, Art þijn eillijfa.

4. Heimsens Heills Smidur, hvi ertu so reidur? Ormum Ohreinum, Efne vort vier greinum, Kveik spillt, Moor Molldar, Myrkur Veralldar, Fet Torfa Folldar.

5. Fedra

5. Fedra Sekt forna, Fleckar oss borna, Veyk-
añ vorn Huga, Viel Hollds vors þraabuga, Ma-
ñs Neyd so stwkre, Sion þijn ad hiwkre med Myß-
kun miwkre.

6. Laat Christs Koronu, Kross Nagla og Pij-
nu, Bond beyskañ Dauda, Og Blooded hañs hid
Rauda, Mylt mille standa, Mergd vorra Syn-
da, Og Handar Hegnanda.

7. Søsugt Guds Smijde, Slotun ei nijde,
Lausnar Pijsl lioosa, Laat ei vera Gagnlausa,
Dyrst Vatn og Dreyre, O Notteñs Briooste hi-
er vere, Lausn Synda Saure.

8. Heill þa helgasta, Halldast laattu fasta, Oss
Christnum øllum, A þig nu af þvi kollum, Eiñ Gud
og Preñe, J Hœtigneñe, Heims HErrañ sañe,
Amen.

IV.

Umm Kross og Mootgæng.

Huggunar Psalmur i Mañraunum og Mootgœnge.

Med Lag, Gude Lof skallt Ønd.

AF Eiñ Gud vil eg trwa, allmargt þo mier gœnge
œ moot, Sœ Hug til hañs vill snwa, vid Hel-
lar Pijnu mun fiña Boot, J Jord þo Lijked ligge,
Lijkast Molldu nu, Og i Grofeñe Geymslu þigge,
Grunlaust þad er mijn Trw, Lausnareñ lijfgar
Anda, Sem lofa hañs Blessud Maal, Daude

gietur ei grandad, Nie glatad miñe Sæal:

2. Braut mijna Bro þu HErra, Biarga þu mier a Hialpar Veg, Aumum ei mun þverra, Eilijf Nand þijn, Þvi treyste eg. Ast þijn vill ei þess Dauda, Sem Jordan fiñst ei hiat, Frelsa mig fra þeim Voda, Fullsæll er eg þa, Lijfed og Sælu saña, Sonur þiñ keypte mier, Fyrer Ander allra Maña, A Krosse daaeñ er.

3. Christi Kieñing blijda, Kroptug byr mier Muñe i, wtgeingeñ er so vijda, Aller skulum vier fagna þvi, Hañ vill mier Syndugum syna, Saña Hiartans Ast, Ad Ordum hañs ei skal eg tijna, Ad þeim helldur daast, Ei vill hañ mig uppgiefa, Einka Hirder vor, Su Von er soñ aan Efa, Þo Sorg mijn og Raun sie stoor.

4. DRottens Otte mier uñe, Ætijd so lifa i Heime hier, Ad eg Kiærleik hallda kuñe, vid Christna Meñ sem skylldt er mier, Trwna Sidgiæde syne, Syndaña varest Villd, Heldur Guds hatt so skijne, Ad hlijfest þijn Myskun milld, Maklega mier ad giallda, Margskonar Synda Grein, Ef Hefnd ardoom villt fram̃ hallda, Hialpast ei Mañeskiañ nein.

5. Eymdum vafeñ og Vanda, Veitst þu giørla Mañeñ hvern, Vid Anaud Obriotanda, ætijd bwa Maña Born, Af Leyr og Molldu mynder, Mañlegt Hollded hlaut, Ysred skiott þad ender, Pa Andeñ hverfur Braut, A styttre Stundu þrijtur, Þo stærre gyrnest Dvol, Fra Heime fliott burt slijtur,

ur, Farleg Daudans Kvol.

6. Frid veittu voru Lande, Volldug Fader Fyrr og Sijd, Yfermonum ollu Grande, og Undergiefnum forda Lyd, Pa lijdur ad Lijffens Enda, Og liner Heimsens Stund, Gief oss þin Guddooms Anda, Ad gledie vora Lund, Fader og Son urenn sæte, Og Sanleiks Anden best, Hann geyme vor og giæte, Pa geingur æ moote mest.

Hugboot i Soott og Mootgange.

Med Ton, Være nu Gud oss ecke hiaa.

Aull Guds Born Hughraust verum vær, Vijlunst i eingvann Maata, Ad HErra Gud vor heimvitiar, Helldur skulum þvi jaata, Forþient hofum vier Hyrting þa, Hver Madur vid þvi gaanga maa, Eingenn kann sig afbata.

2. Pvi giefum oss æ þijna Naad, Pu ert vor kiære Fader, Velferd, Upphellde, Vernd og Raad, Vor Hlijfd er Taal og Skade, Holld vort og Lijf i Heimsens Dvol, Hladed er allskyns Eymd og Kvol, Hiaa þier er Von æ Fagnade.

3. Hveiteskorn eingvann Avoxt ber, Ef ei fellur æ Jordu, Vort Jardneskt Holld so einenn er, Utann ad Molldu verde, So komum vier i sama Dyrd, Sem JEsus tilbioo sine Hiord, Hans Dauda Heill þad giorde.

4. Fwser skilium vid hættann Heim, Hann er vor Raunastadur, Eitt Sinn fer hver fraa Eymdum þeim, Ofvijdenn er saa Madur, Sem sofnar eins og

Simeon, Sañlega trwde a Guds Son, Sæ mun afgaunga gladur.

5. Siaa vel um̃ þijna Saal og Lijf, Sialfur Gud vill þig geyma, Hañs Vardhallds Einglar vissa Hlijf, Veita þier alla Tijma, Eins sem Hæn- añ sijn Ungakorn, Elskar, Fordar og veiter Vorn, So leider Gud oss auma.

6. Vier erum hañs Eign og eigeñ Hiw, Hvert vokum eda sofum, A Christo stendur oll vor Trw, Ofluga Vernd þvi hofum, Adam fieck oss i Dau- da leidt, Eñ JEsus Naad og Blessan veitt, Hañs Nafn Heidrum og Lofum.

Bænar Psalmur, þa Stoor-Soott og Siwkdoomur yfergeingur.

Med Lag sem, Fader vor sem aa Himnum ert.

Eilijfe Gud vor einka Von, Aumka þu oss fyrer þiñ Son, Þijn Magt er stoor, Þijn Millde er blijd, Myskuna þijnum auma Lyd, Hrygd og Kvol vora Hugleid nu, Hiaa þier Einum er Lækning su.

2. Vid Fals Snoru oss forda þu, Forræde Diofuls burtu snw, Mañskiæd Land-Plaaga liñe braatt, Laat skyla oss þiñ mykla Maatt, Vert þu vor Borg og volldug Hlijf, Vernda med Myskun Ond og Lijf.

3. Sem Hænañ Ungum hiwkrar vel, Hlijfer med sijnum Væng vid Kvol, So frelsa oss af Ogn um Noott, Og Pijlum sem fram̃ fara sliott, Fraa Meine sem i Myrkre skier, Og Middags Plaagu sem hættust er.

4. Grim̃

4. Grim Reide þijn umgeingur hart, Grijpur brædlega Foolked margt, Eins sem Gras þad i Dag er heillt, A Morgun strax er nidur fellt, Giæsku miinest þijn Milldeñ froom, Mykun lat fylgia þijnum Doom.

5. Pitt Ord huggar vor Hiortu best, Hvar iñe þu oss fyrerhietst, Ad vottar oss þijn eigeñ Born, Eñ þig Nadugaň Fodur vorn, Af þvi setium vier allt vort Traust, A þig vorn HErra Efalaust.

6. Biood þijnum Einglum brædre Goott, Burtu fra oss ad snwa fliodt, og hafa oss i Hond um fier, Hvar sem um vorn Veg gongum vier, So hverge Fætur hitte Stein, Og hindrud verde Kollun nein.

7. Astsamlega oss ælijt þu, um Hiælp og Styrk þijn leitum nu, Vier bidium þig i vorre Neyd, Virdst oss ad heyra millde Gud, Svipt oss wr Dauda Goott og Kvol, Sæmd veittu oss og hugga vel.

8. Lattu oss Heill og Hiæstod fa, Heipt þijna eingeñ standast ma, Leingre Æfe af Nad oss gief, Ad þock am þier og syngium Lof, Ad sijdustu Stundu send oss Frid, Sælum vorum og tak þu vid, Amen.

Af þeim 11. Cap. Matth. Komed til mijn, Og taked mitt Ok uppa ydur.

Med sijnum Ton.

GUds Son kallar, Komed til mijn, Sem kvijded vid ydar Andar Pijn, Og Synder jafnañ sæ-

ra, Meñ Kvíñur, Allbraber og Børn, Ydur vil eg vera Naabargiarn, Og alla Endurnæra.

2. Ok mitt er ſætt, Og Byrde liett, Epterfylg mier, ſo munt þu riett, hiaa Helvijte ſneida, hiaalpa ſkal þier mijn Hiaaſtod merk, hlioota muntu af mijn um Styrk, Arf Guds eilijfra Giæda.

3. Allt þad ſem giorde eg ydur og leid, um̃ Æſe mijna fyrr og ſijd, A ydur vil eg ſkilia, Ahvggiu Verk og ydart Maal, Allt riett og gott þad vera ſkal, Ef geingur Guds ad Vilia.

4. Hiaalpræde kys og Heimur ſaa, hatar þo alla Mædu þa, Sem Børn Guds hlioota ad bera, Þad tekſt þo ei aa añañ Haatt, A þad ven þig ſem meſt þu maatt, Vilier þu hoolpeñ vera.

5. Øll Skiepna vel þvi Vitne ber, um̃ Votneñ, Lopt og Jord ſem er, vid Kvøl ſier kañ ei forda. J Guds Nafne ſaa ei vill þad, Med ſijdaſta mun i Kvala Stad, Sitia med Hugraun harda.

6. Heill, Ungur væñ i Dag er Mañ, A Morgun Siwkur og Saar er hañ, Framlideñ flioott vier reinum, Lijka ſem Bloome væñ um̃ Voll, Veralldar Prijde þrijtur oll, Og eydeſt i Svip einum.

7. Hollded kvijdet vid Kvøl og Deyd, þa komeñ er Mañ i Sijduſtu Neyd, þa fyrſt byria froomer verda, Eiñ ſtundar hitt, eñ Añar þad, alla Lijfdaga þaangad ad, um̃ ſijna Saal ei hirda.

8. Þa Lijfed ecke leingur ſæſt, leyner ſier ei Aſokun ſtædſt, Þa vill ſig Gude giefa, Hvert ſa Gudlega hitter Naad, ſem hefur ovirdt og jafnañ ſmaad, Þad horfer helſt til Efa. 9.

9. Rijkum-Fiaarmagn ei forda kañ, Frelsar ei Hreyste Yngismañ, fraa sijnum Fegnud þeir hnijga, Po Verolld veittest einum oll, Audur heñar Sylfur og Gull, J Daudans Daus maa stijga.

10. Lærda verndar ei Vitska sijn, Vols, Makt og Sæla Heimsins dvijn, Aller hliootum ad deya, Saa Gude vill ei gaanga aa Hond, þa giefed er Lijf og Andar Stund, J eilijfre Eymd mun þreya.

11. Heyred og merked Børneñ blijd, sem bundnd Trw vid sañañ Gud, Ydur skal Kvol ei ergia, Hreinum Guds Ordum halldeð trauft, hugga þau ydur efalaust, Æ vill Gud ydur biarga.

12. Alldrei launed Jllu illt, ydar Lijfe sie saklaust og stillt, ei laated ydur upp erta. Einstijg þañ gaanged hier uñ Heim, Hefnd og Dijrd alla giefed þeim, Sem Verolld hart vill hirta.

13. Hefdu þier alla Holldsins Villd, Sælu Virdingar, Goots og Snilld, allskioott yrdud þo kallder, Hirting þvi sender HErra Gud, Holld ydar typtar Krosse med, ad seiñe Sælu halldeð.

14. Pyke Heims Mootlæte þrwngt og straangt, þeynk Vijtes Baal mune heitt og laangt, Hvert Vitlaus Verolld reñur, Med Lijfe og Saal þar liggur i Kvol, sem liñer hverke nie er aa Dvol, Eñ þo alldrei uppbreñur.

15. Pier munud epter þessa Tijd, þiggia med Gude Sælu og Frid, hvert jafnañ Huga snwed, Mañs Twnga eingeñ mæla kañ, Maatt Dijrd og Fognud eilijfañ, Sem Gud hefur ydur bwed.

16. Hvad Gud Milldaste HErra vor, hiet og i sijnu Nafne ioor, oss Christnum ollum samañ, an Esa helldur oll siin Heit, Oss hiaalpe hañ i Eingla Sveit, Fyrer JEsum Christum, Amen.

Vijsa Drottningareñar af Hungaria Lande.

MA eg Olucku ei moote staa, mun þvi Onaad faa, Heimsins: fyrer Trvona rietta, Po veit eg vijst, Pad er mitt Raad, Guds Hiaalp og Naad, leysast verdur mier þetta, Gud stendur nær, um̃ Stunder þær, dylst hañ þar hiaa, medañ eyder þa, Sem hañs Orde fraa mier fletta.

2. RJett sem eg vil mijn reyneſt Sok, þo eg sie veyk, Gud liet mig Hrædslu fiña, Ad vite eg eckert Valld hier fest, var þad allt best, Verallðlegt maa oss liña, Eilijft Gootz mest, fær Hugeñ hrest, hier vil eg med, voga Lijf og Frid, Gud hiaalp mier ad yfervina.

3. Allt aa sier Æfe, Sem Ordtak er, O! JEsu mier, munt þu standa vid Sijdu, og aasiaa oll Osköp mijn, Eins og være eg þijn, þau sem reisa mier Mootstrijdu, Hlijt eg nu þa, Gotu ad gaa, sem vill Verolld, vel eg Gud mier Skiolld, Hañ leyser mig fraa langre Kvijdu.

V.

Um Christelega Kyrkiu.

Bænar

Bænar Lof-Saungur, i allskyns Neyd og Offooknum Christneñar, Og einkañlega a moote Tyrkianum.

Med Lag sem, Af diwpre Hrygd ækalla eg þig.

EIlijfe Gud vort einka Raad, eiñ Fader og vor HErra, Oll Christneñ bidur uñ þijna Naad, æsiaadu Hormung vora, Lijknsamur til vor lijter þu, Lostu vora so þeckium nu, og kyñum Ydran giöra.

2. Syndgast hofum þier miög æ moot, margvijslega uñ Æfe, med Drambe, Hatre Heipt og Bloot, Heims Gyrndum og Saurlijfe, Fiedrætt, Agyrne Fals og Ploog, framed hofum med Lygd og Roog, ei fiñst sa Aumum hlijfe.

3. Helgust Ord þijn, vier hofum smaad, hofnudum þau ad geima, Astverka þiña ecke gaad, yfer oss vard þvi koma, Vondur þiñ stoor og Hirting hörd, Hvar med þu straffar þijna Hiörd, æ þessum efsta Tijma.

4. Miklar Sootter i morgum Stad, Mañfiolda stooraň deyda, Dijr-Tijd geingur og Dreigd ad, aumlega Foolked neyda, Tyrkians Ofrijke æfram fer, æ sæker opt med grimum Her, og kieppest Christne ad eyda.

5. Eingeñ Madur þad þeynkia mæ, þiñ Vond Ræinglega hlijootum, Forskulldad hefur Hirting þa, Hver vor med Syndum liootum. Sw Refsing þijn af riettum Doom, Ræinglæte voru makleg kom, Þvi Bod þijn jafnañ vier brlootum.

6. Af

6. Af þvi vor Fader eiñ ert þu, ei viliũm fraa þi- er falla, Helldur eflaust af Hug og Trw, Hiaastod þijna aakalla, slyia til þijn med fullre Von, forsmaa þu alldrei vora Boon, Þu Verndar þijna alla.

7. Sæt HErra þijn Giæska good, gleyme ei Christne siñe, Vernda oß þijna veyku Þiood, vor Eymd sie þier i Mliñe, Ei duga Vopn vor, Afl nie Strijd, ef þu veiter oß ecke Lid, So Tyrkiañ sigra kyñe.

8. Þu hefur frelsad fordum Tijd, Foolk Jsrael vor Voda, þa Oviner uppvoktu Strijd, ecludu þad ad deyda, Josua, David, Ezechia, og fleirum veitter Lidsemd þa, sem Ritning vottar vijda.

9. Eñ þa Lydur þiñ ysde þig, med allskyns Syndum sijnum, heidrudu Skwrgod Heidenslig, hafnande Lærdoom þijnum, Þa braust Herfoolk a þeirra Lond, byrmde eingvum med grimre Hond, sloo þaa med allskyns Pijnum.

10. Ef þeir sneruſt aptur til þijn, þa Anaud þol- du mesta, og gyrntust Hiaalp af Hiarta sijn, Hiaa- stod lietst þaa ei bresta. Þu leyster þaa af þwngre Kvol, Þeirra Ovine slooſt i Hel, Foolk þitt fieck Huggun besta.

11. Kiære Fader þig kollum vær, Kvol Hormu- leg oß græter, hiaalpa oß eingeñ añar maa, utañ þu HErra sæte, Fyrergief þu oß alla Synd, Ovina Vallde fraa oß hrind, Neyd vora Naad þijn bæte.

12. O! Gud vor Fader eilijfe, a vorar Bæner heyrer, Kom þu til Hiaalpar Christneñe, kvitta af Offookn-

Offooknum giorer, Fyrer JEsum Christum þiñ sæta Son, sem oß forþiente Naadar Von, Hlijfd og Hiaastod oß veiter.

13. O! JEsu Guds Son eingieteñ, ei gleym oß Christnum þijnum, fyrer Haatign og Heidur þiñ, helgañ Mañdoom og Pijnu, Fyrer þitt Blood og Dijrañ Deyd, ONotteñ leys oß af allre Neyd, og frá grimmum Ovinum.

14. Heilage Ande HErra Gud, af Hiarta at þig kollum, wr hættum Kvolum, Hrygd og Neyd Hiaalpa oß Christnum ollum, Ovine vora yfervinn, upplys og blessa Lydeñ þiñ, so alldrei frá þier follum.

15. O! Preñing heilog HErra eiñ, hugga nu Christeñdoomeñ, Gud Fader, Son og Ande hreiñ, ei laat oß hrædast Heimeñ, þa vier skilium vid þetta Lijf, þijn Naad og Myskun sie vor Hlijf, uñ Allder Allda, Amen.

Hiartnæm Huggun Heilagrar GUDS Christne.

Ton, Pier ONotteñ eg Packer.

GUEtt Lof skal Gude syngia, soñ Christneñ honum kiær, Pier verdur vel ad gaanga, Vernd hañs þvi jafnañ fær, Po margskyns Mædu lijder, medañ þu lifer hier, Adstod Guds alldrei kvijder, wr Voda hañ hiaalpar þier.

2. Pig hefur hañ sier kiored, Huggun med Orde giort, Og þier med Eide svared, af þvi hañs Brwdur ert, Upphellde vill þier veita, vantar þig ei

ei hañs Laan, Ei skal þig Ovin þreyta, þvijnga nie giora Smaan.

3. Mar þad vera ad Mooder, mune ei Barned sitt, Hvert Lijf heñar þo fæder, hirde ei þvi sie fridt? Þo hun aumke þad eige, Astlaus gleyme þvi hier, Samt Gud i Eide seiger, sioa skal eg til med þier.

4. Nær glogt þu vel adgiæter, Guds Adstod, Vernd og Raad, hverke hrædest nie sæter, Heims Reide, Fors nie Haad, hver þig vegna þijns Herra, hatar kvelur og smaar, Gud vill þitt Forsvar vera, vid ollum sem þig þiaar.

5. Hañ brijtur Afl Ovina, og helldur vid þar Strijd, Sem Ofsooknara sijna, sigrade fordum Tijd, Ohefndañ liet ei vera, Offa þeirra nie Mord, So mun ad Oſæmd giora, Svikul Verk, Raad og Ord.

6. Hier fyrer Christneñ helga, hrædst eingva Ogn nie Kvol, Forsioon Guds mun þier fylgia, Freisa og vernda vel, Guds Vellde glogt nu lijtur, gaanga moot Antachrist, Raad hañs og Rijke brijtur, raung Bod og falska Lyst.

7. Glogglega lætur gaanga, Gudspioll sijn vijda nu, Ad brioote Breytne raanga, Blindleik og falska Trw, Lyd sinum liet kuñgiora, Lijkn, Fegnud Raad og Traust, Son Guds af Syndum þeirra, sialfur hafe þa leyst.

8. Ydrast mun hañ þess eige, adur hiet sijnum Lyd, ad Christne endurnye, um̃ þessa sijdustu Tijd, Af Hiarta vill ad þier hyggia, Hiastod vel fær þier sent,

sent, Allvel mun þig uppbyggia, Ord hañs og Sacrament.

9. Gud eigum alltijd lofa, af Naad hañs komeñ er, Sw Heill og sætust Saka, sialfum Christ þockum vier, Hañ virdest oss ad hallda, hier i Trw, Ast og Sid, Laate ei Lasta gialda, leide i Dijrd og Frid.

Bæn, ad bidia um̃ Frid Christelegrar Kyrkiu.

Ton, Lof saung Gude Mey Maria.

GJef Frid DRotteñ um̃ vora Tijd, Vode nu stoor frañgeingur, Ovin leitar mest ætijd vid, ad Villa sw halldest leingur, Christi Nafn hreint, kiesta vill beint, klaara Guds Ord a Jordu, HErra gief þu, hrein halldest Trw, hlijf oss vid Angre hørdu.

3. Gief Frid hvern ædur høfum mist, med hiaa-Trw og leidum Syndum, Ord þitt bijdur nu øllum Vist, ofmiog moote þvi støndum, Sumer Heill þa, sier hrekia fraa, Sañleik ei vilia hlijfa, Adrer Huglaust, jaata med Raust, aan Guds Otta þo lifa.

3. Gief Frid, og oss þiñ Anda med, ad Hug vorn endurnyе, so Hrosun sijn sie hverium leid, um̃ Hialp til JEsu flije, Ad af hañs Naad, Ill Verk og Raad, Orlog og Heipt nu liñe, a þiñe Hiørd, Þijn Ast og Dijrd, Øllum Heim byrtast kyñe, AMEN.

Ad bidia fyrer Guds Christne.

Ton, Være nu Gud oss ecke hiaa.

O! Gud besolud æ sie hier, wtvaleñ Christneñ hreina, so hun jafnañ i Heime hier, halldest fyrer Naad þijna, Lat þijna Makt og Sooma siaast, sæta Huggun og saña Ast, vilier oss Aumum syna.

2. Podtt moodgum þig aa margañ Veg, med Synd aa hverium Deige, af þijnum Vilia opt og miøg, Unger og Gamler hneige, hvern Dag styrker oss Huggun sw, hefur þvi losad sialfur þu, Syndugs Dauda vil eg eige.

3. Pa fullkomlega fordast vill, Frañferde sitt hid lioota, og vidurkieñest Verk sijn ill, Velferd og Lijf skal hliоota, Hug vorn gledur sw Huggun væn, heyra virdest þu vora Bæn, lætur oss Naadar niоota.

4. Fyrer þitt Nafn oss frelsa nu, fraa vorre Mædu laangre, Þeim bundner eru biarga þu, burtu fraa þeirra Angre, Hoop þijnum Christna hallt nu vid, Huggun veit þeim og goodañ Frid, J Heims Astrijdu straangre.

5. Sem Borgena Bethulia, brioota villde med Sverde, Holophernes sem hafde þa, Hatur a þijnu Orde, Leyster þu i þeim litla Stad, Lyd allañ sem þig jafnañ bad, Frw Judith þad fullgiorde.

6. Eins er nu Zion sialfs þijns Borg, sokum Kieñinga þiña, af Verolld hweñ Svik og Sorg, sækest hana ad viña, Alleina þu Guds einka Son, ert heñar Vernd og Hialpar Von, Hiaastod lat hana fiña. 7. Heilag-

7. Heilagre Christne hallt þu vid, Heidner so alldrei eyde, Veit þu oss O Drotten Vernd og Lid, Vid Diøfuls Flærd og Reide, Send oss af Myskun sañа Trw, So oss til Enda styrke su, Og i Lijf til þijn leide.

8. Heidrum Gud Fodur og Frelsarañ, Fyrer Myskun margfallda, Og Heilagañ Anda Huggarañ, Hver oss vid Trw vill hallda, Dyrd Guds sem var i Upphafe, Eins nu a Jordu og Himnum sie, Um allar Allder Allda.

Bænar Psalmur moote Christneñar Ovinum.

Med Ton, Adams Barn Synd.

O! Gud þitt Nafn akollum vier, Eingeñ Hiaalp are añar er, A vorum Eymdar Deige, Ovinar Heipt og Ogn er stoor, Eñ þu O Drotteñ ert Hirder vor, Veit oss hañ viñe eige, Urrræde vort er eingvu neytt, Af þvi vier hofum illa breitt, Og þig til Reide Reitad, Lijt þo a Skijrn vier feingum fyrst, Frelsarañs Blood oss hefur leyst, Naad þijn sær oss ei neitad.

2. Syn þig nu fliott og legg oss Lid, Leitar Ovin ad spille Frid, Pier ber a þad ad lijta, Þvi þad kiemur vid Christna Trw, Kyrkiu þijna Offæker nu, Ord þitt vill af oss slijta, Skule gaanga hañs Grimd vid os, Gudleg Dyrd þijn Heidur og Lof, blijtur hia oss ad liña, HErra fyrer þiñ sæta Son, Siaalfur hindra þu þetta Tioon, Laat oss þitt Fulltijng fiña.

3. Ef tekst Ovina Ogn og Mord, Eingver Dauder þier syngia Dyrd, Nie þeir i Helin stijga, Sel oss ei under soddañ Pian, So Christne þiin hañs verde Rean, Viñ þu hañ vollduglega, Piñ Son JEsus leid þwnga Pijn, Polugur fyrer allt Mañkyn, Af þvi hellst a þig kellum, Vernda oss þijna auma Piood, eingva hofum vier adra Stod, Hialp so ei fraa þier follum.

4. Añars þitt Nafn ei þeckiast kañ, Peigia aller uñ Lausnarañ, Par Ovin þig svo hatar, Heilagañ Anda hæda meir, Hvad er Gud ydar segia þeir? Hañ hefur ydur glatad, Lijksame HErra lijt þar a, Laat þijna Magt oss standa hiaa, Ad þiñe Dyrd upphallde, Pa vilium vier i Eymd og Kross, Eiñeñ i Dauda giefa oss, Pijnu Gudlegu Vallde.

VI.

Um Bæner og Þackargiørder,

Psalmar og Lof-Saungvar.

Bænar Psalmur ad bidia uñ Von, Kiærleika og Poleñmæde.

JEsu Christe þig kalla eg a, Kvein mitt bid eg þig heyra, Laat mig þa Naad uñ Æfe faa, J þier stoduguñ vera, Uñ hreina Trw þig hellst eg bid, Hana vilier mier giefa, Og Ast aan Efa, J Þorf Samchristnum leggia Lid, Þijn Ord ad hallda og hafa,

2. Miñ

2. Miñ HErra Gud um̃ meira eg bid, Mier kañtu þad vel veita, ad girneſt ei aptur Glæpa Sid, Gief mier Von þar med heita, Einkum þa eg hlyt falla fra, Faſt Trwñe a þig halldе, Og efeſt alldrei, Laat mig ei vænta Verk mijn a, So verde mier ad Giallde.

3. Hialp mier og þar til af Hiartañs Root, Heyptar Moñum forlaate, Lamb Guds veit mijnum Loſtum Boot, So Lifnad miñ þier jaate, Æ ſie mijn Fæda Orded þitt, Ond mijna Fegnud fylle, Vid Freiſtne ſtille, Oluckañ þo mig angre tijtt, Ecke hæglega ville.

4. Laat ei Sælu nie Otta mier, J Verolld frá þier hrinda, Þu hefur allt i Hende þier, Halltmier ſtødugum til Enda, Verdſkulldan eingeñ viñur þad, Nie Verk vor þar til ſtoda, Ad varna Voda, Eckert nema þijn eilijf Naad, Ond miñe fordar Dauda.

5. Eg ligg i Strijde og ſtoorre Kvol, Styrk mig Gud Þioon þiñ veyka, Naad þijn ein hialpar øllum vel, Ei laat mig fra þier ſkeyka, Frelſareñ giefe ei falle eg, J Freiſtne hvenær ſem rata, J einhvern Maata, Siaaer þu hun mig ſækie miog, Sijſt munt þo viña laata.

Eiñ Bænar Pſalmur.

Med Lag ſem, Hver hiaalpaſt vill i Heimſens.

HLijſd og Naad veit mier HErra Gud, Hialpa þu mier af Synda Naud, J hveriumi eg er al-

eñ, Og send mier Heilags Anda Stod, Ond mijn mun añars kvaleñ.

2. Hiartañs Fader og HErra miñ, halltu mier æ vid Lærdoom þiñ, Krapt þiñ og Raad so kuñe, Heilaglega i hvert eitt Siñ, Heidra med Hug og Muñe.

3. Laat mig og jafnañ lifa riett, Logmaal og Bod sem Gud hefur sett, Af Hug og Vilia hallda, Med Frid og Ast i miñe Stiett, Millde þijn vill þad giallda.

4. Ei vilier mijnar Synder sia, Son þiñ leyste mig Kvolum fraa, Med Dauda og Dyrre Pijnu, Kiærleika þiñ og Kvittun faa, Kuñe eg ei med odru neinu.

5. Mier hefur Gud þiñ sæte Son, Sælu giefed og Lijffens Von, Med siñe Pijsl og Undum, Efslaust frelsar siñ auma Pioon, A miñe Sijdustu Stundu.

6. Eilijfe Gud Allsheriar Raad, Ætijd hefur þu Heime tiaad, Elsku af Millde þiñe, HErra laat þijna Hiaalpar Raad, hugga mitt Briost og Siñe.

7. Riettlætes dyrste Domareñ, O Roiteñ laattu ei Piooneñ þiñ, maklegum Doome mæta, Lijkna þu mier Lijfsgiafare miñ, Lijttu aa Son þiñ sæta.

8. Synder, Helvijte, Diofull og Deyd, Dramb Veralldar og allskyns Neyd, Allt er sigrad af Christe, Ætijd veiter þiñ Andar Frid, ollum Lyd sem hañ leyste.

9. Eckert Mootfall eg Ottast kañ, Af þvi ad

ſanur Hiaalpar Man, J Heimen hefur fared, at ſijnum Mandoom ſiaalfur han, Synd mijna hefur bored.

10. Soa þarf hreinſaſt af Syndum hier, Sem vill i Himnaviſt med þier, Æfeinlega liſa, Nær i Chriſto Nyfæddur er, Raad þijn vill þad mier giefa.

11. Grimlega Fordæmingu fær, Fellur i Pijſler eilijfar, hver ſem hier vill ei trwa, Heilagur Ande honum er fiær, hverge kan undan ſnwa.

12. Hvenær Dauden vill Hug min ſlaa, Hugg un þa eina minneſt aa, Ad JEſu Eign mig jaata han Pfergiefur alldrei þa, ſem aa han ſig foriaata.

13. Hiaalpiega gief mier Hlijfdar Stund, hrædaſt laat mig ei Daudans Fund, ad alldrei fraa þier vijke, Myſkun þijn leide mijna Ønd, med Fognud i Guds Rijke.

14. Hallt mier i Trwne HErra min, Hreinſa þu Brjooſt og Skilningen, Af Synd og illum Vilia, Og gief mier Helgan Anda þin, Ei laat han vid mig ſkilia.

15. A þig er Von og øll mijn Trw, Eins ſem mier loſad hefur þu, Um hvad þig bidia villde, Pa Gaaſu ſkyllde eg þiggia nu, Af þine Raad og Millde.

16. Helge Ande min Huggare, Hiaalp þijn og Vernd mier naalæg ſie, Og ætijd fyrer mig ſtrijde, Nær ſem mig hreller Helvijte, Heimur, Synd, Dioſull, Daude.

17. Dróttenn seiger sannlega so, Sem eg life, Girnd eingva ad, Syndugs Dauda eg hefe, Eg vil hann snwest Illsku frá, Og æfennlega life.

18. O! Gud vor Fader, oll þijn Hiord, Alleina treyster þier á Jord, Lát oss ei frá þier falla, So þier med Lof og Packargiord, Pioonum umm Æfe alla.

19. Fyrer Skopun, Lausn og Lijknseme, Lof, Dyrd, Heidur ad Eilijfu, Umm allann Christenn doomenn, Fodur Syne og Andá sie, Sunged af Hiarta, Amen.

I moote Hauskasamlegum Saalar Ovinum, Heime og Andskota.

Ton, Má eg Olucku ei moote stá.

GUd veit mier þijna Giæsku Rád, Gief Hiálp og Rád, So meige mig Esenn ei æra, Morg Pusund Ovina þyrpa skal, I þetta Tal, Peir vilia mig frá þier færa; Heimurenn Prett, hefur mier sett, Og Hollded spillt, I Voda villt, Vil eg þad fyrer þier kiæra.

2. Diofull er fyrstur firs á Slægd, med Flærd ar Nægd, Gierer hann Hvecke ad hylia, Po giefur eingenn Gaum þar ad, Gloorar á þad, So kann sá Dreingenn dylia, I frijdre Mynd, Enn fullur af Synd, Felur hann sig, Ad svijkia mig, Vill mig vid Skaparann skilia.

3. Vid þeim Mordingia vernda mig, Vor Gud eg bid þig, Hreinnt i mier Hiarta giordu, Bygger þu ei sialfur þetta Hws, Pa er Fiandenn

fws,

fwo, Ad fella þad nidur ad Jordu, Hvar misse eg viist, HErra JEsu Christ, Piñ Hialpar Dryck, Vid þeñañ Pyck, Pa mæte eg meir eñ hordu.

4. Stattu mier DRotteñ hædste hia, hiedañ i fra, Allt til mijns Alldurs Enda, Vijslega skal eg voga þar a, Sem mest eg ma, Myskun villtu mier senda, Su Von er traust, Vijl er mier laust, Verr alldar Stærd, Og Fianda Flærd, Fra þier ei ma mier venda.

5. Pott Heimsens Ment, Og Dioffla Drott, Drage samañ Ott, Vielræde Svika siña, Hlijfd veiter þu og Hvijldar Vist, HErra JEsu Christ, Allt kañtu yfervina, Vijk eg a burt, Veit eg ei hvort, Verdur ollum eitt, Hug hreller ei neitt, hiar þier læt eg mig siña.

6. HErrañs Dagur mun hefiast snart, Hefner Ospart, Lyd sem hañs Lærdoom hrekia, Og trwa ei i allre Neyd, A þig vor Gud, Synd þeirra sijst munt þekia, Eyder þeim Kvol, Og eilijft Bol, Alvalldur miñ, Mig Prælen þiñ, J Christo virdstu uppvekia.

7. Pu sañe Gud munt hyrma vel, Pijnum Jsrael, A hinum effsta Deige, Gudlauser heyra hardañ Doom, med hvellum Room, Sem þig nu elska eige, Eilijfa Nad, Allsheriar Rad, akalla eg þig, HErra heyr mig, Eign mijna eg þig seige, Amen.

Eiñ Hiartnæmur Bænar Psálmur.

Med Ton, Guds Son kallar.

ALLt mitt Raad til Guds eg set, A mier siñ Vilia verda liet, mier bid eg hañs Myskun hlijfe, Heilsa, Vit, Lijf, Sal, Heidur Fie, Hañs Vernd jafnañ blijfalad sie, Nu og i Eilijfu Lijfe.

2. Verolld hvad tapad verder braatt, Vidriett er Gud med sijnum Maatt, Pa Angre af vill venda, Verde þvi a mier Vilie þiñ, Vel muntu Hiartans Fader miñ, Leida mig allt til Enda.

3. Hier til bid eg miñ HErra Gud, halltu mier jafnañ vid þijn Bod, Laat mig þeim alldrei neita, Poleñmæde eg þiggia vil, Peim ad vægia sem giora mier til, Sakleyses mijns munt leita.

4. Hvad verdur mier ad Meine þa, Maattugur Gud mier stendur hiaa, hvad kañ mig þa ad þriota? Pu hiaalpar mier af allre Naud, Andar og Lijfsens Heill og Aud, Lætur mig HErra hlioota.

5. O! JEsu Christ mijn einka Von, Hverke Veralldar Happ nie Tioon, Laattu mig fraa þier leida, Naad þijn Avaxte vora Trw, Vid Synd og Kvol oss forda þu, Og gief mier Utfør gooda.

Idrande Mañs Bænar Loffsaungur.

Med Lag, Hallt oss Gud vid þitt.

MYskunsame og goode Gud, Giæt ad Eymd vorre Kvol og Naud, J vorum Maatt er eingeñ Von, Allijt oss fyrer Christ þiñ Son.

2. Mañs Naattura er aum og blind, Erft hefur þad af Adams Synd, Sijdañ er Madur Synda Þegn, Sañraadeñ under Diofuls Megn.

3. Mañleg Astundan JEsu fraa, avallt girnest

þad verra ꝏ, Allt hañs Riettlæte er þier leidt, Eins og miog saurugt Klæde eitt.

4. Hlijda vill þier ei Holldlegt Skyn, hallded gietur ei Vilia þiñ, Pier einum hiet ad þioona riett, Po hylleſt Diøfuls Rææd og Prett.

5. Ef oſs upplijser ei Ande þiñ, Og i Chriſts Samneyte ei leider iñ, Øll Storf og Mæda er þa tijnd, eckert fiñſt nema Heipt og Synd.

6. Af þiñe Rææd þvi vitum vier, vorar Synder og Miſgiørder, beidunſt Vægdar med liwfre Lund, Leys oſs O Rottẽñ af allre Synd.

7. Pu hrædeſt eingvañ Mañs Mæatt, metur ei þeirra Tignar Hæatt, Vilier þu i Doom vid oſs gꝏ, Vodalega tilhorfeſt þa.

8. Af Mañſkiepnum er eingeñ froom, Af þvi hrædunſt þiñ dijra Doom, Eingva hofum vier Hiꝏlpar Von, ef hlijfer oſs ei þiñ sæte Son.

9. Uppꝏ þijn Ord vier vonum meſt, verndar þu oſs og hiꝏlpar beſt, Oſtraffanlega oſs tilbijr, allt til þeſs hefſt þiñ Dagur dijr.

10. Par til þu hefur i JEſu Chriſt, oſs frꝏ Dauda og Diøfle leyſt, Rææd og Riettlæte veitt oſs vel, vijs er Fognudur vorre Sææl.

11. Utvalningar ei ydraſt þu, Um̃ þad vottar þijn Kieñing trw, Hollur ert oſs og Giæſkugiarn, ſem goodur Fader vid ſitt Barn.

12. Syn oſs Myſkun, og ſend oſs Rææd, ſo jafnañ þockneſt þiñe Rææd, Set oſs i Chriſti Samneyte, ſijdañ Erfingia i Dijrdeñe.

13. Laat þu oss glediа Anda þiñ, af þvi hañ heiter Huggareñ, Ad med Trw, Von og Elsku Styrk, Andskota sigrum og oll hañs Verk.

14. Pier til Heidurs og þiñe Trygd, þioona laat oss med allre Dygd, Ad i Elsku og Hlijdne hier, Hlaup vort Gudlega endum vier.

15. Pier sañe Gud sie swngeñ Dijrd, Syne þijnum og Packargiørd, Helgum Anda a Himne og Jord, Heidur og Lof af þiñe Hiord.

Yorande Mañs Bænar Saungur.

Med Lag, Gud hañ Eingel siñ Gabriel.

O! Gud Von mijn, er oll til þijn, eiñ ert mijn Hiaalp i Heime, Saal mijna þiaar, morg Neyd og Faar, Myskun þijn, Gud mig geyme, af Synda Saur, eg gieteñ er, og fæddur var þar iñe, So fiell eg fraa Naad þiñe, Fyrer miñe Sioon, er Andar Tioon, Daude og Hel, Og eilijf Kvol, Hvert skal eg Hiaalpar leita? Med hryggre Lund, Fly eg a þiñ Fund, ei munt mier Naadar neita.

2. Mijn Synd og Brot, er morg og lioot, miñar Symdar ei gaade, Yorun og Ast, Otta og Traust, og þijna Naad forsmaade, Nær sem eg stood, J Neyd og Mood, Nafns þijns eg ecke giætte, nie Orde þijnu sætte, eg blindde Fyst, og Holldsins Lyst, Hefd, Dreiss og Skart, hellst var mier kiært, Sælliijfe sveik mig illa, Ef a þiñ Veg, ei snerest eg, myrdt hefde mig sw Villa.

3. Syndgade eg, wt Maata miog, moote Naatunga mijnum, Pañ heidra bar, Ohlijdeñ var, hollur

hollur i eingvum Greinum, Ofrid, Heipt, Smaan, Okur, Svik, Raan, Alyge, Roog med Kviſe, Raunga Gyrnd og Aſtleyſe, af øllum Maatt, ydkade eg hraatt, Hiaalp HErra mier, ſo hlijde hier, hegde ſem Ord hijn kieña, Hvo mijna Ond, af allre Synd, og laat mig Myſkun fiña.

4. Fyrerheit hijn, J Hiarta mijn, helld eg, hat hu ſo ſeiger: So ſañarlega, ſem eg liſe, Syndugs Dauda vil eg eige, Hitt Gyrnd hijn er, hañ ſnwe ſier, fraa ſijnum vonda Veige, og med mier liſa meige, Hver Kvol og Synd, er kvitt og tijnd, af øllum heim, J heſſum Heim, hijn leita, Ydraſt trwa, Til hijn eg ſkal, af Hug og Saal, alvarlega mier ſnwa.

5. Eg helld mier vid, mijns HErra Sid, Af Hiarta vil tilgiefa, Yfd Naaungans, Aſt hef til hañs, ſo Guds Saatt kuñe eg hafa: Miñ Gud hig bid, mig kvitta vid, Margfallda Synda Byrde, So hiaa hier hoolpeñ yrde, Alleina aa hig, eg forlæt mig, Hijn Myſkun trauſt, mig heſur leyſt, ſws ſkal fraa Heime hverfa, Med hiñe Hyrd, Hvijld Fognud Dijrd, J Himnarijke erfa.

Ein Bæn i Hørmung og Mootgaange.

Med Lag, Fader vor ſem aa Himnum ert.

O! JEſu Chriſt Guds einka Son, Endurlauſn mijn og Naadar Von, Eg veſæll Madur vitia hijn, veit, øllum baudſt: Komed til mijn, hver ſem reyned Hrygd og Neyd, Hiaalp mijn er Lauſn vid Synd og Deyd.

2. Lijkn

2. Lijkn og Bernd ydar vera skal, vid Gud miñ Fodur sætta vel, Fyrer mitt Ord og Anda gief, ydur Kvittun og eilijft Lijf: Eg set miñ Hug a Orded þitt, upplys og hugga Hiartad mitt.

3. An þijn kiemur mier eckert Lid, angradur þijna Myskun bid, fyrer þitt Blessada Blood og Foorn, sem burt tookst Synd og Dauda vorn, J Dijrd þiñe mijn miñstu nu, Milldaste Guds Son eiñ ert þu.

4. Fyrer Mootgange mestum vard, mijn Neyd sie þier af Hiarta kiærd, forlaat mig ei i Eymdum þeim, Adstodarlaus er nu i Heim, Umsioon veit mier af Ast og Naad, Eg gief mig þier og allt mitt Raad.

5. Stod mijn og Skiolldur ertu eiñ, Endurlausn Von og Prestur hreiñ, Bid nu fyrer mig Fodurþiñ, Flyt honum Ord og Mootgang miñ; Lijfs Velferd og Andar Frid, J þiñe Bæn mier veiter Gud.

6. Brot og Synder þa mæda mig, Mijn Trw er veyk og vesællig, Eckert mitt Hiarta hugga kañ, hrædest Afgang og Siwkleikañ, Allar Skiepnur mier flya fra, Frida og gled miñ Anda þa.

7. Ovinar Valld ei angre mig, Oll Von og Trw mijn er a þig, Hryggur Ande og Hiartad kloft heiter Foorn sw þier lijkar glogt, Pa hier skilst Ond vid Holldeð mitt, helge mig dijrq Bloded þitt.

8. Naad þijn giefe mier gooda Stund, geym mijna Saal i þiñe Hond, Eins bid eg ad Borneñ mijn,

mijn, bleſſe og geyme Myſkun þijn, Chriſtnu Hiord þiñe hallt þu vid, hreinañ Lærdoom og goodañ Frid, AMEN.

Bæn i Hørmungum og ſtoorum Land-Plaagum.

Ton, Hallt oſs Gud vid þitt hreina Ord.

NÆr Hugraun þwnga hittum vier, So hverge neitt Hiaalpræde er, Urræde vort og Adſtod ſlijr, ærla og ſijd oſs Sorgeñ lijr.

2. Ein er vor Huggun epter ſu, Aller ſamañ ad ſøfnuſt nu, Og bidium þig vor blijde Gud, Ad biarga oſs wr allre Neyd.

3. Med hreiñe Joran, Hug og Sioon, høfum til þijn i vorre Boon, Af Loſtum ad oſs leyſer þu, Linare Heſnd ſo nædum nu.

4. Hietſt þu alla ad heyra þa, J Hormum þeim þig kalla æ, Fyrer JEſum þiñ ſæta Son, Sa er vor Heill og Hiaalpar Von.

5. Kiære Fader þvi komum vier, Kvein vort og Harma birtum þier, Veiter ei añar Vernd nie Boot, Vijda og margt þo gange æ moot.

6. Lijt þu ei vora lioota Synd, Lijknſamur biod hun verde tijnd, J Eymdum vorum oſs ſiert nær, Alkvitta gior þu oſs vid þær.

7. Sijdañ ad kyñum ſvipter Kvøl, Af ſoñum Hug þier þacka vel, Pijn Heilog Ord ad hyllaſt beſt, Heidra þig æ ſem meigum meſt.

* * * * * *

Ein Hugguñar Vijsa i þessa Heims Fartækt og Athugaleyse.

Maa syngia so sem, O! Herra Gud þijn helgu Bod.

ALlt Lucka Glere lijkust er, Laus og styggd ad reyna, Uñ ymsa Stade Ofbraatt ber, Elskar ei Bidlund neina, Af Fylge heñar feingum vier, Fie og Vine hreina, Stundu sijdar strauk fraa mier, Stend þvi nu alleina.

2. Miñstur er eg i miñe Ætt, Miøg faaer mig kieña, Po hefur ad mier HErrañ giætt, Hiaastod veitte Tveña, Hiarta mitt hefur Christur kiætt, Kross þo bere þeña, Saa Harma mijna best fær bætt, Pa burt fraa Heim skal reña.

3. Forsmaad hefur mig Fiølmeñed, sorer Christe eg þad klaga, So margañ hef eg Motgaang sied, Mier giører laanga Daga, Vijllaust skal þo venia Gied, Verde hvers Mañs Saga, Af Trwñe mig i Gude gled, Greider hañ miñ Baga.

4. Pa margt hvarlar i Huga miñ, Heims Laatæded ad skoda, Margañ goodañ eg fromañ fiñ, Sem Fied tæler i Voda, ad hafa Otal Audæfeñ, Ottalegt þvi boda, Froomur hver er þvi forliteñ, Firdtur soddañ Grooda.

5. Fullreyne eg þad fyrr og nær, Fiñst i margañ Maata, Peim eitt Siñ fyrre eg var kiær, aangra nu mig og hata, A Christ alleina vonum vær, Vernd hañs skulum jaata, Saa Hlijfd og Fognud hryggvum fær, Hoolpeñ mun mig laata.

6. Huxe nu uñ þad hver eiñ Mañ, Heims er komeñ

komeñ Ende, Hæde mig ei neiñ um Motgaang þañ, Milldur Gud mier sende, Ef siaum margañ aud-ugañ, Alls Nægd hafa i Hende, Sa sem Gud eignast sæll er hañ, Soñ Trw þañ audkiende.

7. Framliden er nu fyrsta Tijd, fylger þvi kom-ande, Hiaalpe oss JEsu Hiaastod bliid, Heims Raun so ei grande, U..e oss sijnum leysta Lyd, Lif-nad hver vel vande, So sijdar vid hañs Hægre Slid, Himna Arfar stande.

Andleg Vijsa.

Maa syngia sem, Giæsku Guds vier priisum.

EG gieck a einum Tijma, Ei þo laangañ Veg, Hvar mig Hollded auma, Og Heimur villte mieg, Peckest og þeirra Laat, Andskoteñ bioo oss Prette, Eva ad oss riette, Pa bun af Eple aat.

2. J Paradysar Prijde, Plontud Eykeñ stood, Af þeim einum Vide, Eta bañar Gud, Jllnande Eple bar, Ovinur Faar ried fysa, Frooda giorer og Vijsa, Og skal ei skada par.

3. Ofdirfd ei var funden, Aumkun Boot nie Dvol, Ur Heidre voru hrunden, Heims i þwnga Kvol, Under Regn, Vind og Frost, Hlutu Hws ad smijda, Hafa Stark og Kvijda, Um Klæde Born og Kost.

4. Ymest þoldu Ofhita, Eda yfred kallt Med Sorgum og med Svita, So eyddest Lijfed allt, Og mædest alla Tijd, Gud vill Eymd vora bæta, Og Avaxtar giæta, Vid Froste Hagle og Hrijd.

5. Pa Ond vor aatte ad deya, Eingeñ siec

Kvittun faũ, Fædde oß fromuſt Meya, Frelſaraũ Gud og Maũ, Sem leyſte oß af Synd, Huggun ſaña þar hofum, Himneſkaũ Gud þvi loſum, Liet oß lifa þa Stund.

6. HErraũ Himeñ og Jordu, og Hofudſkiepnurnar, Med ollu odru giorde, Oß til Nytſemdar, Sender oß Soolar Lioos. Frioſgunar Dogg oß fæter, Fienad og Landed nærer, Med Bleſſan mettar oß.

7. Allskyns Fiſkar uppgaanga, J Votnunum og Sioo, Fuglar ſætlega ſyngia, Sitt Lag hefur hver þo, Uñ Lopted leika ſier, Dyreñ uñ Skooga ſkrijda, Skiepnur þeſſar friidar, Allar eigum vier.

8. Lof Dyrd af Huga hreinum, hveria Stund ſyngium vær, eiliifum Gude einum, ſem alla Hiaalp oß fær, Af þvi erum hañs Born, Hañ vill oß viiſt aan Efa, Ollum fyrergiefa, Synd og Veykleika vorn.

9. Hier med hliootum ad enda, Huggunar Kvæde þad, Bidium Guds Son oß ſenda, ſiina Myſkun og Naad, Holldum oß æ þar vid, Ad lofum vorn Lauſnara, Sem Liif og Saal vill næra, Og fieck oß ollum Frid.

10. Vier ſkulum hallda honum, Hverneñ ſem gaanga kañ, So i Sælu og Raunum, Siidſt yfergiefum hañ, Meſt liggur Magt þar aa, Hver Mañ fraa Heime ſnwe, Hiedañ aavallt ſig bwe, Hiaa Gude Hviild ad faa.

* * * * * *

Pſalmur

Pſalmur i moote Agirnd og Bwkſorg.

Med ſijnum Tön.

MJtt Hiarta hvar til hryggeſt þu, J Harme og Trega velkeſt nu, Fyrer valltañ Verالldar Aud, Set þijna Trw a ſañan Gud, Sem allt ſkap ade fyrer ſitt Bod.

2. Yfergiefa þig ei vill nie kañ, Alla Þorf þijna þecker hañ, Hañs er Himen og Jord, Miñ ſæte Fader og ſañe Gud, Þu ſend mier Hiaalp i allre Naud.

3. Þu ert miñ Gud og Fader kiær, Þitt Barn alldrei forlaated fær, Aſt þijn er miwk og milld, Eñ þo mig mæde Eymdeñ hord, Eckert hef eg Trauſt a Jord.

4. Rijkur af Gotze gledur ſig, Gud miñ i þier eg hugga mig, þo hier forliteñ ſie, Pad er mijn Trw og Eſlaus Von, Adſtod veiter þijnum Þioon.

5. Hiaalpare Gud Helia var, þa Himen lukteſt ſo ei rignde par, J þeirre Ö-aars Tijd, A Sidons Lande Eckia ein, Allvel fædde D Rotteñs Svein.

6. Þig maatte eingeñ mæda Kvol, Med þvi Gude þioonader vel, Og honum hlydeñ varſt, Hrafnar komu med Kiot og Braud, Kvolld og Morgna ad ſvipta þig Naud.

7. Einerbertrie ſatſtu under þa, Eingell Guds kom og liet ſig ſiaa, Bar þier Vatn og Braud, Til Orebs Fialls þar epter gieckſt, Eingva Neyd a Veigenum fieckſt.

8. Egyptiſkum Joſeph ſelldur var, Saklaus ſat

ſat i Fangelſe þar, Gud leit med Giæſku hañ, Med Herra Nafne heſur hañ giædt, Til Heidurs allre ſiñe Ætt.

9. A Daniel miñteſt Gud ſo gløgt, J Groſ Lioña þa var honum ſokt, Siñ Eingel ſende wt, Fædu liet honum fœra þar iñ, Fyrer Habacuch Pimara ſiñ.

10. Sañur Gud birte þa ſitt Valld, Svein-uñi Premiur var fleigt i Eld, Siñ Eingel ſende heim, Baaled þa ecke breña maa, Burt wr Voda Frelſade þa.

11. Hiaſtod Guds Jona bliiſde þar, J Hval-Fiſkenum byrgdur var, Priaa Daga og Nætur Priaar, Eñ fyrer Guds eiliiſt Raad, Aptur heſur hañ Landenu naad.

12. Þitt Riiſke DRotteñ þriitur ſiiſt, þitt Vald er ſtödugt jaſnañ viiſt, A þier er allt mitt Trauſt, Eiliiſt Gotz heſur eckert Taal, Audga med þvi mij-na Saal.

13. Stundlegañ Heidur eg hyxa ei aa, Him-neſkañ villde eg giarnañ faa, Hvern þu heſur keypt, Med þiinum Dauda og dyrre Piin, DRotteñ bid eg heyrdu til miin.

14. Allt þad Verolldeñ er af full, Eigner Gotz, Sylfur eda Gull, Stundlegt Skraut og Skart, Liiteñ Tiima þad laanad var, Liiknar ecke Saal-uñe þar.

15. JEſu Guds Son eg þacka þier, Peſſa Viiſku þu veitter mier, Fyrer þitt Gudlegt Ord, Veit

Veit mier stoduga Von og Trw, Vænst er Sælu Huggun su.

16. Lof og Heidur a hverre Stund, Hædste Gud sie hier a alla Lund, Þig Fader þess eg bid, Eilijfan gief oss Andar Frid, Og Arf Himens þa þa skiliunst hier vid.

Um Hioonabands Stiett.

Ma syngia sem, Til þijn Heilage.

FAder Sonur og Ande Heilage, Eilijf Guds Þrenning Eina, Alla Hlute i Upphafe, Giørde gooda og hreina, Þa Skapade af Molldu Man, Med sine Lijking prijdde han, Og sette i Sælu sijna.

2. Gud sa ad Mans ei var Medhiaalp nein, Mætte þo Ein ei vera, Sofande took han Sijdu Bein, So villde Kvenman giøra, Sette þau yfer allan Heim, J Blessan sine bijdur þeim, Aukast og Avoxt bera.

3. Hioonaband er af HErra Christ, Heidrad og styrkt af honum, J Brwdkaupe let Krapt sin fyrst, Kunugan verda Sioonum, Vijn hefur þar af Vatne giørt, Voittar med þessu Adstod bert, Huggun og Vernd sie Hioonum.

4. Sa nu lifer i soddan Stiett, Og sig vill þar til giefa, Han skal minnast og hyxa riett, Hvernen þar a ad lifa, Med Guds Otta og Heidre hier, Heilaglegaña Christnum ber, Sin Kier til Eignar ad hafa.

5. Kvinnan Otest sin eigen Man, Elsku og Heidur velte, Hlyde en ei Ovirde han, Og Yfer-

Radum neite, HErra sin Mañeñ hallda skal, Hañs Stioorn laate sier rada vel, J Þogn ad Lærdoom leite.

6. Eigeñ Kvinu skal elska hver, Epter Postulañs Raade, Med hreiñe Trw, sem HErra vor, Helga Christne elskade, A sin Lijkama Saklaus took, Saara Pijsl fyrer heñar Sok, Gaf heñe oll sijn Giæde.

7. Skynsamlegana sierhver Mañ, Vid sijna Konu bwe, Hvad a veykt Kier korn vanta kañ, Væge og til Besta snwe, Sijnum Fodur og Mood ur maa, Madur þess vegna hverja fraa, So ad heñe sig hneyge.

8. Hiooneñ skulu a hverre Stund Hellst i Guds Otta standa, Lijf og Gotz fela honum i Hond, Hreint Framferde vel vanda, Uppala Born i Sæmd og Sid, So þecke, Dyrke Lofe Gud, Og efleft hañs Samkunda.

9. Nær Neyd og Hormung Hiooneñ saa, Hug sin skulu ei pijna, Christum Guds Son þau kalle a, Kiære honum Pianing sijna, Hañ er saa sañe Hiaalpar Mañ, Hver Vijn af Vatne giora kañ, Hioonum vill Hiaalstod sijna.

10. Leid þu ORotteñ fraa Lost og Synd, Ad lise sem bydur Soomeñ, Hver Mañ sem byriar Hioonaband, Helldur og er þar til komeñ, Þeirra Gotze Sæmd, Saal og Lijf, Siertu Blessan og wolldug Hlijf, Fyrer JEsum Christum, Amen.

* * * * * *

Brwdz

Brwdkaups Psalmur, af 2. og 3. Cap. Gen. B.

Ton, Dagur og Lioos þu Drottenn ert.

GUd skoop Adam alls Riettlaatann, og i Paradys sette hann, Siidann took Rif hanns Svefne i, So giörde honum Kvinnu af þvi.

2. Manntyns tegna hanns Medhiælp sie, Med Avext so þad fiolgade, Siidann med allre Eingla Hyrd, Ætiid synge honum Lof og Dyrd.

3. Pa Adam siinum Svefne bræ, sagde gladur nær Evu sa, Hun er mitt eiged Holld og Bein, Hollur Fylgiare og Ynde ein.

4. Pa gaf Gud Evu honum i Hand, Hoof og sette so Hioonaband, Forelldra siina þvi fyrrest Mann, Feinged Kvennraad sier vid hallde hann.

5. Ormurenn slægur af Osund þa, Evu Guds Hlydne giörte fræ, at af Trienu og Bod hanns braut, Bolvan og Dauda so Mannkyn hlaut.

6. So misste Adam Sælu og Skyn, Sæmd, Riettlæte og allt hanns Kyn, Fyllteft Ecka, Eymd, Swt og Sekt, Sinne Konu þvi hlydde offrekt.

7. Almkade Gud miog Afall þad, Eilijfur Son hanns fyrer þeim bad, So falled Mannkyn sein ge Vægd, Fyrer þad var makleg Refsing lægd.

8. Siaalfur Gud Ormenn sagde vid, Siertu Bolvadur alla Tijd, Sæde Kvinnunnar sannheilagt, Sundur skal brioota þinn Haus og Magt.

9. Eva heyrde þau Aloog skiott, Alla skalltu þijn Born med Soott, Og under þijns Manns Vallde

vert, Vird hañ þiñ Yfermañ leint og bert.

10. Piñe Kvon Adam hefur þu hlydt, hier med broted mitt Bod og lytt, J Sveita skalltu eta þitt Braud, Og þess orka med Mædu og Naud.

11. Adam med Evu wtlucktust, Af Paradys i Eymdarvist, Vonlaust saau þar vitia heim, Vardhalld liet Gud fyrer Dyrum þeim.

12. Þar Christus JEsus Kvíñu Sæd, Kom hier til vor med Lausnar Nad, Leysdar eru oss Lijfsens Dyr, Luktar skulu ei framar sem fyr.

13. Sæ kiærre Brwdur, Christnum Lyd, J Kiærleiks Trw sig teingde vid, So liete Elsku sijna siaast, J Sætre og hreiñe Hioona Ast.

14. Sem Brwdgumeñ sitt eiged Vijf, aaliijkt elskar og siaalfs sijns Lijf, Ast Christs til siña er so hrein, Af þvi eru hañs Holld og Bein.

15. Oll Christeñ Hioon vill Efalaust, Eiñeñ þaug i Dag samvijgiast, Hesta geyma i hreiñe Ast, Heims Vesolld þar til vidskiliast.

Epterfylgia nockrer nyer Psalmar, Hveria flest-alla hefur ort, Saal. S. Sigurdur Jonsson, ad Presthoolum,

Ein Fogur Saung-Vijsa.

Ton, JEsus Christus er vor Frelsare.

LJknarfullur Gud og Goodur, Giæskurijkur og Poleñmoodur, Skrijd eg til þijn, Þitt Skiepnu Barn,

Barn, Skaparenn allrar Naadargiarn.

2. Ad Footum þijnum fer eg ad kriwpa, Flatur vil eg þar nidur driwpa, Af þvi eg hefe ædur spurt, Eingvann þar komenn, Þu reker æ burt.

3. Siaa þu Barn þitt saarlega grætur, Sier helldur vid þijnar Fætur, Augunum mæne eg uppa þig, O! Gud kiendu i Briooste umm mig.

4. Vidurkienne eg Misgiord mijna, Mogulegt er þo ei ad sijna, Synda Andstygd og Svijvirding, Sem eg er hladenn allt ummkrijng.

5. Syndugre Skiepnu Soolu under, Sannlega ecke sinna munder, So sem er fleckud Saalenn mijn, Samt fly eg þo aa Naader þijn.

6. Soddann Hiartans Kvol mig kremur, kvijdande Brioost sier nidur lemur, umm Naad bidiande nu i Dag, Neyd ædur kiemur og Neidennar Slag.

7. Hegna mier ef villder veykum, Vondum epter Makleglleikum, Stædest eg ei þann stranga Doom, Stodve Reidena Naadenn froom.

8. Biwgt og skielkad Brioost og Sinne, Beyge eg fyrer Majestat þinne, So sem einn Lijflaus Saka-Mann, Stofalldlega til Dauda vann.

9. Allt gott giorde eg af mier ad brioota, Olucku hveria verd eg þvi hlioota, Eins i þessum og ødrum Heim, Ofbijdur mier vid Pijslum þeim.

10. Nu er mitt Hiarta hart þo kveine, Hardara ødrum Marmarasteine, Myke þad JEsu blessad Blood, So bradne þad ei i Vitis Glood.

11. Mætte ad sonnu molast i Parta, Mitt

Staal-Siñe og Steindaudt Hiarta, Nær þeinke eg uñ mijn Saalar Saar, Syta ætte eg heitt med Bloodug Taar.

12. Væg þeim auma Veslings Orme, sem verkare er eñ Ryk fyrer Storme, þu sem ert DRotteñ sialfur sa, Saal, Holld deyda og Lijfga maa.

13. Skyl mier under Skugga þijnum, Skoñ so eingeñ verde miinum, Ovinaña og gledie Gied, Giete þeir mijna Helfor sied.

14. Veit ad eingeñ Vøm nie Sneipa, Nie Veralldar Spott mier kuñe ad steipa, Legg at sialfur þitt Lyknar Hrijs, Laangtum helldur þad fyrer mig kijs.

15. Jeg vil i þijnar Hendur helldur, Eñ Heimsens Maña verda felldur, Med þeim eingeñ Medaumkan er, Eñ Myskun og Naadeñ noog hiaa þier.

16 Soddañ Huggun Saal mijn hefur, Synd ernar þu fyrergiefur, afmaa þu þær sem añad Sky, A hvern Morgun er Naad þijn ny.

17. Laat mier ecke Olucku alla, A Elledogum hier til falla, Sem i Æskuñe safnad hef, Synd mijna Gud mier fyrergief.

18. Laat ecke þijna Reide rietta, Rijkur af Naad i Koll mier detta, Ei verdur mier su Byrde bær, Biarga mier Alumum Fader kiær.

19. Sialfur veit þad Sonur þiñ goode, Hvad saart er ad mæta Reideñar Floode, Pa hañ i Pijslar Baale brañ, Bloodugur þegar Sveiteñ rañ.

20. Fyrer hañ beyska Blooduga Sveita, Biorg virdstu

virdstu mier og Vægd ad veita, Þu fyrerdæmder sialfs þijns Son, sokudum hlijf þvi mier hans Þion.

21. Mig skal i DRottens Vijge veria, Þa vill þijn Reide aa mig heria, Eg veit mig sakar alldrei þar, Annad er ecke neitt Forsvar.

22. J Biargskoru Naadar nya, nu vil eg undan Reide flya, Þad er þitt JEsu Sijdu-Saar, Saal mijn þar ørugg iñe staar.

23. Þar er sæta Saalar Fæda, Og su Lækning sem mig maa græda, þar er lifande Lijffsens Skiol, Lofsæl Glede og Naadar Bool.

24. Þar er su lifande Lijffsens Kiellda, sem laugar mijna Saalu hrellda, J þañ sæta Svolunar Bruñ, Saalar miñar nu þyrster Muñ.

25. Hiortun Gud þu hrelldra gledur, Hungrada ollum Giædum sedur, Læknar þu hvern sem Lemstur ber, Lijka styrker þañ veykur er.

26. Ad søñu kañtu audga snauda, Oreigana, og reysa af Dauda, vokva kañtu eitt visnad Korn, Verkar þu Odaudleikañ vorn

27. Magt og Naad þijna hver kañ herma, Huga miñ virdest sedia og verma, Lijka audga og Lækna oll Mein, Lijfga og styrkia Holld og Bein.

28. Þad skal vera þier eilijf Æra, Einglar og Meñ sem kuñe ad færa, ad þu Bænheyrer aumañ mig, Af Jñstre Root eg kalla aa þig.

29. Þu sem lofar Lijkn ad veita, laungu aadur eñ Meñ þijn leita, Bænheyrer oss fyrre eñ vonum vier, vægdu nu JEsus aumum mier.

30. Væg þu mier aumum Vesælinge, a Veralldar siidasta Pijnge, wtskwfa þu mier ecke þa, J eilijfañ Elld og Kvala Pra.

31. Leid mig iñ i Ljoos med Sooma, Laat mig þangad uñ siider koma, þar sem er dæ som Diird-eñ þijn, ORotteñ þu sem Ljoomar og skijn, Amen.

I. Psalmur.

Uñ Stærd Uppruna Syndareñar.

Ton, Nu hefst Notteñ og hylur Dag.

O! Pu HErra Gud Heilage, Hædste Doomareñ Riettlaate, Vijst er þad satt eg aumur er, J Synd gieteñ og fæddur hier.

2. J Lijfe miñar Moodur þvi, Myndast hefe eg Leyne i, Ohreina Sædes Eitran stoor, er Efned þad sem til mijn foor.

3. Nætturañ oll er afferd þvi, Ei er miñ Sæl-ar Kraptur frij, Myndeñ er tijnd og topud sw, til-lagdec Fyrstu Hjoonum þu.

4. O! hvad miñ Kraptur allur er, a burt horf-eñ fra sialfum mier, ad þeckia, Ottast, elska þig, Og ahlijdast Ord þijn Guddoomlig.

5. Synda Gyrnd loder samt mier hia, Saur-ganeñ Forsta eykur Pra, Prældoomur Synda þreynger mier, Po eg sie Endurfæddur hier.

6. Sw beysfa Root sem i mier er, og i Næattu-ru leyner sier, Uñum vex upp og eykur sig, Jlsku Logmaal vill fanga mig.

7. Eg er fullur med Æru Gyrnd, Efasemd og Van-

Vantrwar Synd, wt af þeim Bruñe Eitrudum, Eitrader Læker kvijslast uñ.

8. Pad stoora Eymda Afgruñ mitt, aahroopar Naadar Afgruñ þitt, Af þiñe stædstu Naadar Nægd, Naada þu mig og syn mier Vægd.

9. O! þu miñ Gud og Græðareñ, Gack ei i Doom vid Prælen þiñ, Vorgun fyrer allt Affall mitt, er JEsus Einka Barned þitt.

10. Naatturu Brest og Broteñ Maññs, bætte Gietnadar Helgun hañs, af þvi til Frelsis aumum mier, allteins gieteñ sem fæddur er.

11. Fyrer þañ sama Son þiñ þa, syndu mier Naad og Myskun hær, Lattu ei Andlits Liosmañ þiñ, lijta Naatturu Bresteñ miñ.

12. Lijttu nu helldur HErra miñ, Hiartkiæran Elsku Soneñ þiñ, Gietnadur hañs heilagur sa, Hiaalpe mier allre Saurgun fraa, Amen.

2. Psalmur.

Uñ AEsku Brest og Ungdooms Synder.

Med sama Ton.

O! Pu HErra Gud Heilage, Hædste Doomare Riettlaate, Miñstu ei AEsku Afbrot mitt, umlidnar Synder gief mier kvitt.

2. Sw spillta Root so of-vond er, Illra Syrnda sem bijr i mier, Eitradañ Avoxt af sier bar, J Uppvexte mijnum strax þad var.

3. Uppruna Spilling Illkugiorn, af sier fædde mörg Synda Born, Hugreñing mijn var ill og aum, under eins eg i Heimeñ kom.

4. Strax

4. Strax sem ein Nott kom yfer mig, eige var eg Saklaus vid þig, Sijdañ hafa þo fasnoſt mier, Synder fleire eñ Dagarner.

5. Ef Riettlaatur sem rædt er fraa, rasar Siøsiñum Dege a, Slotijgesiñum Siøsiñum, i Synder hvern Dag fiell eg uñ.

6. Þess leingur sem eg life hier, Lester þvi fleire fyngia aa mier, Noog hef eg forsmaad Naadar-Toom, af Naatturu Spill-ng soddañ kom.

7. Uñlided Lijf þa yferveg, Andstygd er þad þo svijvirdeleg, Pa eg lijt Løgmaals Lioosed i, Lijf mitt er Myrkur dymt hiaa þvi.

8. Mitt Æsku Bloom þa aatte ad, Adhyllast Gud og stunda þad, Dvadaña Kranse sasna sier, J Sæterleiks Jlm sem DRottne ber.

9. Miña Lyfdaga Bleomed best, Blessudum Gude hlijdde mest, med þvi mig sialfur mynda vañ, mijna Naatturu skoop og hañ.

10. O! hvad svijvirdelegt Synda Groom, Saurgad hefur mitt Æfe-Bloom, J Augsyn þiñe þad Andstygd er, Og illa lucktande fyrer þier.

11. Framtijdeñ og oll Æfeñ mijn, aatte ad þioona Gude sijn, Eñ eg mestañ Part Æfe af, Andskotanum til Lienes gaf.

12. Jeg man og sie þa marga Synd, Mijn sem Siaalfrædes Æskañ blind, Ostijrelaat aa allañ Haatt, aasyste mig ad drijgia braatt.

13. Eñ laangtum fleire eg þær skil, sem eg hefe gleymt og man ei til, Epter þvi sa er eingeñ Mañ,

Oll sijn Giæpa Verk skyma kañ.

14. Af leyndum Syndum længlweñ, leid þu nu Broteñ Prælen þiñ, Betaling fullañ bijd eg hier, ef Broteñ villt tilreikna mier.

15. Sañheilog Hlijdne Sonar þijns, og Sakleyse JEsu Broodur mijns, Þetta er Boot og Borgun sw, bijd eg fyrer mijn Afbrot nu.

16. Siaa þu hversu hañ hlijdeñ var, Heims þegar allar Synder bar uppbyriande i JEsu þad, Allt i Daudañ og Kvala Stad.

17 Þessa algiørda Hlijdne hier, Hiartans Fader eg offra þier fyrer þa alla Ohlijdne, eg Ungur og Gamall framkvæmde, Amen.

3. Psalmur.

A moote Daglegre Hrøsun og Falle.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert.

O! Þu HErra Gud Heilage, Hædste Doomare Riettlaate, Eg veit þad vijst ad eingeñ er, i Augsyn þiñe saklaus hier, Hroosun þaa skorter HErra miñ, Er hafa bar fyrer Doomeñ þiñ.

2. Morg er mijn Synd og Svijvirdeleg, Sakleysis Klæded vantar mig, Hvern Jskrijdast ætte eg, J Augsyn þiñe Tign Guddoomleg, Sioſiñum þo (ef satt skal tiaa) sierhverre Dags Stund fell eg aa.

3. Avi! Avi! mig aumañ Mañ, Eingvañveigeñ slijkt viña kañ, Siotijgesiñum Siosiñum syndga eg aa Dege hverium, Andeñ vill viña Verked sitt, veykt er þo jafnañ Holldeð mitt.

4. Þad

4. Pad sem er Gott þad giøre eg siist, Gyrnd er þo nockur þar til viist, Eñ þad Jlla sem Ogiort vil, ad viña þad er framfws til, Reide og Paankar raangsnwner, riisa opt upp i Hiarta mier.

5. Orda og Verka Athofn ill, opt og Tijdum mig saurga vill, allt mitt Riettlæte eins skartar, og Underfat Kviñu Bloodsiwkrar, Hverueñ mai eg þa hroosa mier, Himneske Gud fyrer Augum þier?

6. O! DRotteñ, DRotteñ Allsheriar, ef þu tilreiknar Syndernar, Hverneñ maa vera megulegt ad, Mañeskiañ kuñe ad standast þad? streinge Heilagur hart uppaa, Hvar mun Raanglaatur standast þa?

7. Ef þu tilreiknar Athæfe mitt, O! DRotteñ hvar er mier þa fridt, ef ad þu villt ad Jllsku gaa, O! DRotteñ hvar skal eg standa þa? Po Pusund Ord þu mæler mier, Mwl-bundeñ stend eg fyrer þier.

8. Jeg aum Mañeskia jaata þad, Jeg hefe forþient Kvala-Stad, Eñ fyrer allskyns Jllsku miin, og allt þad jeg stygde Hæstign þiin, er riett Offur og Umbun good, wtdroped JEsu Naadar Blood.

9. Sierlega morg er Syndeñ miin, samt er þo meire Naadeñ þiin, laangtum dyrra er Lausnar Verd, Sem lagt var wt fyrer miina Giord, helldur eñ Vondt sem hafdest ad, Hiarta mitt treyster samt aa þad.

4. Psalmur.

Uñ

Uñ Rañsokun Framferdesins vid Fyrre Bodorda Tobluna.

Med sama Ton.

O! Þu HErra Gud Heilage, Hædste Doomar-eñ Riettlaate, Logmaaled hvert þu hefur sett, hallda bijdur oss ollum riett, med Ord Huxun og allre Giord, Eñ þo Reglañ sie straung og hörd.

2. Eñ ef ad nockud afhallar, allt er ei giort sem stendur þar, oss þad reiknad til Synda sie, J siaer fs þijns eigeñ Auglite, Hræddur er eg og hrellest þvi; horfande þeñañ Speigel i.

3. O! Gud jeg aatte ad elska þig, Ollu framar og meir eñ mig, eñ jeg er ordeñ eiñ af þeim, elskande mest þañ vonda Heim, Ecke hefe eg þig ottast best; af þvi eg braut þier moote mest.

4. Eiñeñ baudst þu og æ setter, Ollu framar ad treysta þier, Vijst hefe eg þo Vantraust frekt, um Veiting þijna, og allt þarflegt; Elska þig, Hlijda og ackta ber, Eñ mitt Holld slijku moot þæger.

5. Skyllda mijn er og eiñeñ sw, ad aakall a þig i sterkre Trw, Eñ mitt Hiarta vill opt efast, og ætlar ei mune Bænheyrast; Til heñar tregur æ er eg, og i Boneñe latur miog:

6. Flaprande Muñe mæle eg Ord, miñest ei æ þijna Velgiord, Pad þu giorer til gooda mier; gæte eg ei ad þacka þier, Umþeynking Gooðs er i mier miñst, eingeñ Gudrækne med mier finst.

7. Ad taka vid og þiggia af þier. Petta vill falla audvellt mier, Eñ ad virda og þacka þa, Pad vill

nu næsta tregt til gaa, Eg Ovirde og ackta ei par, Utspretttu hverskyns Blessunar.

8. Ande og Lijf er Orded þitt, Avert þess hindrar Hiartad mitt; Verkun Andans sem aafws er, Onytt hefe eg i siaalfum mier, Neysta goods Asforms allan glögt, J mier hefe eg nidur slockt.

9. En fyrer oll mijn Afbrot lioot, Og allt hvad syndgade þier aa moot, byd eg þier Hlydne Brodur mijns, blessada JEsu Sonar þijns, Er þier hlijdenn i ollu var, Og eingva Fleckun nie Hruckn bar.

10. Allt hvad mig vantar auman nu, Uppeys eg þad med sterkre Trw, wr Forþienustu Fylling hans, Frelsarans JEsu Guds og Mans, J hans Nafne Myskuna mier, Mitt Hoop DRottenn eg treyste þier.

5. Psalmur.

Um Yfervegan Sijdare Toblunar, Og Elsku til Naungans.

Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

O! Þu HErra Gud Heilage, Hædste Doomarenn Riettlaate, Hverium Mane þu hefur sett, ad heidra Fedgin og Vallda Stiett.

2. En eg hefe þad aktad lijtt, Undergiefne þeim syniad tijtt, aa Hræse Breckn bar eg þa, Brestur nockur ef sannst þeim hiaa.

3. Opt hefe eg þa til Reide reitt, raanga Laangrækne vid þaa þreytt, Ohölgoodur i allan Stad, Alldrei helldur fyrer þeim bad.

4. Nu hefur lijka Naad þijn sett, Naunganum

ad þiena riett, Goodverka Lijkneñ leidest mier, ad lijda hañs Brest og Misgiörder.

5. Hatur Reide og Ofund ill, Agyrnd og Synk mig henda vill, J Hiarta logar Heiptar Baal, Po heyrest ei til mijn Prætu Maal.

6. Vilie þiñ er þad eiñelgeñ, eingeñ svijke Naungg siñ, helldur styrkia og Hag hañs siaa, og hiaalpa þiñ þad sem vanta maa.

7. Eg aatte og ad bera hañs Brest, og breyta vid hañ sem kuñe best, og breida Kiærleiks Kaapu aa, Klæke nockra ef til hañs saa.

8. Eñ eg hefe þad ecke giort, aalasad helldur leint og bert, med margañ Dagdoom Daarlegañ, Dæmande framhleypt opt um hañ.

9. Eg stunda og med Oriette, eiged Gagn mitt og Fieplægne, Misbroted hef eg margt til Sañs, moote Kiærleika Naungans.

10. Umfram allt þetta aadur sagt, ad mier hemter þu Holldod spakt, Eñ Lasta Fijsn og Losta Baal, leidde Herteknа mijna Saal.

11. Ef þad Saurlijfe seigiast maa, ad setia Gyrndarhug Kviñu aa, O! hvad margar Hoorsaner þa, hef eg drijgt vid þitt Vellde haa.

12. Saal mijn aatte ad siaa sig vid, Synda Fleckun a alla Hlid, opt hefur hun þo Holldе hlijdt, Sem hana leider til Glæpa tijdt.

13. Eins og Uppsprettu aakafleg, utfossar Vatne margañ Veg, Allt eins af mijnu Hiarta hier, hlaupa fram Synda Lækerner.

14. Eñ fyrer Synder allar þær, Er eg drygde O! Fader kiær, Algiørd Hlydne mitt Offur er, sem Elsku Son þiñ veitte þier.

15. Hañ Elskade oß hreint og heitt, Hañ hefur alldrei misgiørt neitt, Hañs Nattura er Heilög hrein, Med honum fañst ecke Fleckun nein.

16. Fridþæging hañs mig friiar su, Fly eg til hañs i sañre Trw, Med hverre eg og uppeys mier, aanægianleg Riettlætes Kior.

18. Mysskuna þu mier miñ DRotteñ, J Myskunar Skaut þitt tak mig iñ, Myskunar Tijdeñ medañ er, J Myskun þiñe mig hoolpeñ gior, Amen.

6. Psalmur.

Ein Bevijsing, ad Madur giøre sig opt sekañ i Aññarlegum Syndum.

Med sama Ton.

O! þu HErra Gud Heilage, Hædste Domareñ Riettlaate, um Naungans Velferd veit eg þad, Villtu ad mier sie umhugad.

2. Hversu opt vill hitt hellдur skie, Hindra giøre eg hañs Gudrækne, aavlijtande hañ ei sem ber, Pa illa breyter aa moote mier.

3. Vinskapur stundum vallda kañ, vil eg ei næsta styggia hañ, Lete og Hrædsla hepter mier, Ad hafta fast aa hañs Jllgiørder.

4. Einurdarleyse eiñeñ er, eitt af þessu sem hamlar mier, O! hvad Toomlaatur opt eg er, Ad vijsa honum Lijssens Veg.

5. Po

5. Po Blooded hañs sie heimt af mier, hverneñ añars eñ riett þad er, Ef mijn Forsoomun olle þvi, ad hañ skal deyia Syndum i.

6. Ef Neyste eiñ af Aſtar Jl, J mijnu Hiarta være til, muunde breñande Bæn-Foorn hañs, Bidia um Velferd Naunganš.

7. Ad bidia Gud fyrer sialfum sier, Sierhvers Naudsyn þad utheimter, Eñ Christelegur Kiærleike, Krefur honum goods beded sie.

8. Kiærleikans Bod eg brijt so opt, sem Bænum helld eg ecke a Lopt, Fyrer Naunga Naudstoddum, Nadarþyrstum og þurftugum.

9. Opt sorga eg hañs Andlaat þa, Eymdum sijnum hañ deyr þo frå, Og leidest heim i Himna Vist, Hvar hañ fær alla Sælu gift.

10. Saalar Daude þo hende hañ, J hvert þad Siñ er syndga vañ, Ad þvi gief eg mig ecke par, Po Afall rate hañ Glotunar.

11. Stoor-Herra eiñ ef styggia kañ, strax kiem eg honum i Gunst vid hañ, Eñ þo hañ stygge Gud goodañ, Glæpeñ forþijde eg ecke þañ.

12. Ef Foot siñ steiter Steine a, strax hleyp eg til og stid hañ þa, Eñ ei þa stoorum steittur var, A Steine Hiælpræðes Hyrningar.

13. O! O Rotteñ vægdu aumum mier, Allskyns Synda eg Pwngañ ber, Under þa Mysku eg fly iñ, Sem oss er heiteñ fyrer Soneñ þiñ.

14. Til þessa Lijfs eg fr:igeñ fly, fyrst eg er daudur Syndum i, Vid Hiælparveigeñ helld eg mig,

Hefe þo rænsad Villustig.

15. J Syndar Dauda eg socken er, Sælar Heilla þvi leita mier, Ailjttu nu þiñ auma Præl, Endurlijfga mig Preñing sæl.

16. Nu saña Lijf og Heill mijn hier, Hoolpeñ gior mig oa stioorna mier, O! mijn eilijf Andar Velferd, Æ sie þier Lof og Packargiord.

7. Psálmur.

Uñ þad, Hverneñ æ allar Sijdur verdur Bevijsad, ad vier hofum Syndgad.

Tou, O! mijn Saal uppvakna.

O! þu HErra Gud Heilage, Hædste Domareñ Riettlaate, Nær eg lijt Loptsens Prijde, Pa sie eg bad hvad myked og margt, Moore þier hefe eg broted hart, Himneske HErrañ frijde.

2. Eg hefe syndgad hæatt (þvi ver) i Himeneñ og so fyrer þier, Heilage Hiartans Fader, Arfe þiñ kallast ecke maa, Uñ mier ad heita Præll þiñ þa, O! hvad stoor Pæga þad er.

3. Skiepnur þijnar i allañ Stad, Opt hef eg Drotteñ misbrwkad, Med mijnum margskyns Syndum, Daga Lioosed og Myrkred med, miñar Æfe er framruñed, J Nætur Verkum vondum.

4. Nær eg sie þa sem Syndga mest, Og samañ ber vid miñ eigeñ Brest, Pa fer mier miklu midur, Nær eg lijt hiñ sem Loflegt vañ, J Lifnade vykta mig og hañ, Pa hrock eg hverge vidur.

5. Eingel miñ hef eg fraa mier fælt, J Forræd hefur

hefur mig Satan tælt, Logmaͤls þijns lijtt eg gaͤde, Samvitskañ bitur Daudañs Dor, Dyrnar Pijsl-añs opnar mier, Uñañ þijn Ast mig naade.

6. Strangur Doomur og Daude er, og dimt Helvijte maklegt mier, Fyrer Misgiord so marga, Aller Hiuter i Heime hier, Haͤtt votta mijnar Jll-giorder, O! Gud mier aumum biarga.

7. Aller Skiepnur aͤklaga mig, Og svo Samvitskañ hræðeleg, Logmaͤled lijka nefne, Eiñeñ Diofulleñ Dag sem Nott, O Rottiñ kom mier til Hiaͤlpar fliott, Tak ad þier mitt Maͤlefne.

8. O! JEsu giært þu ad mier best, Þa allar Skiepnur mig klaga mest, Eg ligg aͤ Leidum þijn-um, Afbotun mijn er oll hiaͤ þier, Og Undañfære sem stodar mier, Fylgdu fram Maͤlum mijnum.

9. O! Mijn Saal, Mijn Saal, mundu nu, ad Moraunrodans Vænge þu, upp aͤ þig aͤtt ad ta-ka, J Steinholu fly þu Frelsunar, Fel þig þar eins og Dufurnar, So kañ ei uppaͤ saka.

10. Blood Under JEsu blessadar, J Biarg-skorum þessum fel þig þar, Þa Reideñ er yferkom-eñ, Þar hefur þu Skiool Hvijld og Frid, Hiaͤlpe þier þar til O Rotteñ Gud, J JEsu Nafne, Amen.

8. Psalmur.

Umm þad, hvad þwng og Obæreleg ad Synden sie.

Med sama Ton.

O! þu HErra Gud Heilage, Hædste Doomareñ

Riettlaate, Eg fell til Foota þiña, Hiartad mitt kramed i mier er, Ande miñ stoora Piauning ber, Saker Misgiorda miña.

2. Kraptur mijns Hugar eyddur er, Augna Hreysteñ er topud mier, Pressad mun Hiartad heita, Tareñ mijn fossa uñum wt, Andeñ miñ þryckest Sorg og Swt, So man eg ei Matar neyta.

3. Hiartad mitt þreitt og þiakad er, þadañ reña Blood-Lækerner, Paug heitu Hvarma Tareñ, Hver kañ noog skynia Preinging þa, þañ Slæpuga sem henda maa, Er becker Synda Sareñ.

4. Saal mijn af Purke þornud er, þyrster hana mest epter þier, Lifande Lijssens Bruñur, O! DRotteñ hana dreyf þu aa, Dogg þijns Anda, og Naadar haa, Sæte Sañorde Muñur.

5. Mitt aangrad Hiartad Andvarpar, uppaa þig Bruñur Myskunar, O! DRotteñ gief mier Glede, Hugar Stilling mier halltu vid, Helga þu mig so odlest Frid, J Gude og hiaa Gude.

6. Mig vill fordæma mitt Hiartad, Miklu sterkare ertu eñ þad, Afleys mig Astar Ordum, Samvitskañ klagar þung og þraa, þu reisst i sundur Handskrift þa, sem mier var mootstæd fordum.

7. Offur mitt ecke añad er, aptur aa moot ad biooda þier, eñ knosad kramed Hiarta, allt mitt Andvarpa Angur þa, Af Hiarta þig sem stefner aa, Hiaa þier laat skijna og skarta.

8. Tarum mijnum eg offra þier, Eru þaug besta Vitne mier, um allt Angur mijns Hiarta, aa mijna

mijna Sijdu er eingeñ Von, A þijna Sijdu full Huggun, Med alla Astar Parta.

9. J mier vanmegnast aumur eg, J þier hressest eg allañ Veg, Eg hef Sorg eñ þu Glede, Jeg er fida og þreytest þrætt, Þu giefur Hvijld og styrker Mætt, Med þijnu Giæsku Giede.

10. Þad auma Eymda Afgruñ mitt, æhroopar Nædar Afgruñ þitt, til þijn kalla eg og kiære, wt af þeim dima Eymda Hyl, Og Synder mijnar giarnañ vil, A Siafar Botn sœktar være.

11. Þijn Ogna Reide olle þvi, Alteken er eg Hollde i, þar er og eingeñ Fridur, J mijnum Beinum, af þvi eg, Ofvarlega hef Syndgad mieg, Heilaga Hætign vidur.

12. O! hvad hætt eru uppstignar, Yfer mitt Hösud Syndernar, Og ordnar Ofþwng Byrde, Lækna þu mijna Andar Und, So af þeim hytra Daudañs Fund, Alldrei uppsvelgdur verde.

13. Drag þu yfer mijn Daudleg Volld, O Rotteñ sem varst fyrer mijna Skulld, Deyddur, Lyttur og Lameñ, Neydstaddur hroopar nu æ þig, Nædar Bruñur næda þu mig, Fyrer Nædar Nafn þitt, Amen.

9. Psalmur.
Packargiörd fyrer Fyrergiefning Syndaña.

Ton, Ofañ af Himnum hier kom eg.

O! þu HErra Gud Heilage, Hædste Doomareñ Riettlaate, Þvi meira gott eg þæde af þier,

Þvi meir ængra mig Misgiorder.

2. So margar goodar Gæfur hier, Gud sem hefur þu tillagt mier, Allt eins er margt þad Astar-Band, Er eg medtook af þiñe Hand.

3. So villder þu vid sialfañ þig, J sañre Ast-semd binda mig, Eñ eg syndgade allañ Veg, Og þier til Strijds þad giorde eg.

4. Syndgast hef eg Hiartañs Fader, J Himeneñ og so fyrer þier, Arfe þiñ heita ecke mæ, Eiñ Daglaunara gior mig þa.

5. Eg er ofleidur ordeñ mier, af þvi gior þu mig þeckañ þier, Yferboot villtu af mier fa, Eñ eg dreg undañ Skylldu þa.

6. Opt kallar mig til Umbootar, Orded þitt og so Skiepnurnar, Kross og Andlegur Jñblæst-ur, Eñ eg er samt þo forherdtur.

7. Allur Kraptur mijns iñra Mañs, Eiñeigeñ Limer Lykamañs, Þijn Edla Gæfa allt er þad, ætte þig þvi ad hyllast ad.

8. Andeñ og Vedred Eign þijn er, sem ad mier dreg og gief fræ mier, Soolar Liooşed (eg satt þad tel) Sett er til ad eg life vel.

9. Eñ eg umbreytte ollu þvi, Allskyns Synd-um mig vafde i, Eg hefe Skiepnur alls hættar, ecke brwkad til Guds Dyrdar.

10. J Lioose Soolar ætte eg mest, Jklædast Skrwda Lijffens best, i þvi sama þa þvert æ moot, Dreytte eg Myrkra Verkeñ lioot.

11. Under þier oll mijn Æfe er, Ætte hun þvi ad

ad þioona þier, Eñ hun giorde þad ecke þo, Allar Stunder til Synda droo.

12. O! Gud naade hvad opt hef eg, æreytad þig a margañ Veg, Og Erends rekañ aktad siist, Er þu so sender til mijn vijst.

13. Syndare þiñ eg aumur er, O! Drottenñ tak þu samt vid mier, Eg fly til þijn, Eñ añast þu, æingrad Hiartad og kramed nu.

14. O! Hiartañs Fader eg bid þig, J JEsu Bloode þvo þu mig, So eg verde af Syndum klaar, Og synge þier Lof um eilijf Ar, Amen.

10. Psalmur.

Sem oss kieñer ad skynia, hvad straungad sie Guds Reide i moot Syndeñe, wt af Pijnu og Dauda JEsu Christi.

Med sama Ton.

O! þu HErra Gud Heilage, Hædste Doomareñ Riettlaate, Piñ einka Son med Augum sie, Uppa Krossenum hæangande.

2. Jeg sie Beliande Bloodstraum hañ, af blessudum honum nidur rañ, Af þvi vex soddañ Ofbod mier, Ollu Megne sem fortærer.

3. Jeg seige so med siaalfum mier, sæte JEsu jeg iæata þier, Ad Gaddar þeir sem þig þafa nijst, Pad eru mijnar Synder vijst.

4. Pær eru Pyrnar þeir sem ad, Præstungu blessad Hofud þad, Er þo tilbidia Einglarner, Og slijtur allur Himna Her.

5. Pær eru Gadda Svipa su, sem þiñ Lijkama strykte nu, Sem er Fleckiaus alla Æfe, Og ædsta Guddoomsens Herberge.

6. So hefur Olnit og Ovæged, Darga Dijred Helrifed, Himneskañ Joseph Hreinañ frij, Hañs Kyrtel litad Bloode i.

7. Eg er þad sama aumur Mañ, Darga Dijr sem þetta vañ, med allskyns Synd og Illgyrne, Adsiug veitande Guds Syne.

8. So voru stoor mijn Saalar Mein, fast þeim ei oñur Lækning nein., eñ Lijf og Blooded Barskierans, blædande wt af Saarum hañs.

9. Eg sie nu DRottens særda Saal, so eg heyre hañs Klogu-Maal, Yfergiefeñ hañ seiger sig, Sañlega leid hañ slijkt fyrer mig.

10. Hafe nu Illgierd añarleg, wtpressad Blood hañ heilagt mieg, O! hvad Guds Reide er þa strijd, Oniijtum Præle fyrr og sijd.

11. Pu onijtt Trie og uppþornad, wtkastanlegt i Kvala Stad, Siai þu hvad giort er grænu Trie, gaidu ad þvi hvad þig mai skie.

12. Grundvallad er þad græna Tried, a Guddoms Root og lijka med, Mañdoomsins Ast, so mest er þad, med Dygda-Kvistum alfrioofgad.

13. Hañ er þad saña Cedrus-Trie, Sem er Bloomlegt i Skijrlijfe, Guds Orda Laufblod hefur hañ, hverskyns Goodverka Avoxt vañ.

14. Gledeñar Vijn-Eik eiñ hañ er, og Olin-Trie sem Mykun tier, Pocknanlegur þijdum Fod-

urs

ur, og Poleñmædeñar Psalmavidur.

15. Samt-mæ þo margar Synder siæ, Signudu DRotteñs Hollde a, Sem hañ fyrer-mig blijdur var, Bloodugum Stofum ritadar.

16. So voru mijnar Saurganer, Svijvirdelegar og stoorar hier, ad þær urdu ei afþvegnar, utañ med Bloode Guds Sonar.

17. Siæ nu Fader þa særu Neyd, Sonur þiñ JEsus fyrer mig leid, og gleym þvi Illu Gud miñ sæll, sem giorda eg þiñ verste Þræll.

18. Siæ þu hñs diwpu Særeñ nu, og Syndum mijnum varpa þu, i eilijft Náadar Afgruñ þitt, AEtijd lose þig Hiartad mitt, Amen.

II. Psalmur.

Umþeynking Guds Velgiorninga vid oss Meñena.

Ton, Eg aumur mig ækklaga.

O! DRotteñ Allsvalldande, af Hiarta prijsa eg þig, ad þu med Hægre Hende, hefur tilbwed mig, J miñar Moodur Kvid, og sambryckt med Sinum og Beinum, so sem Oste i Leynum, lijka so Lijf giefed.

2. Pier voru eflaust eige, Okuñug Beineñ mijn, Þo eg i Leynum læge, Lijf gaf mier Hondeñ þijn, Auga þitt a mig sæ, fyrr eñ eg fullmyndadest, og fyrr eñ neitt æskrifadest, J þijna Skijra Skræ.

3. Huxaner Heilaglegar, hefur þu Gud miñ kiær, kyñe eg koma til Vegar, klært wt ad telia þær,

Þa

Pa er þad audvitad, ad saṅast þær Sande fleire, so gafst mier Naaden meire, adur en eg aumur bad.

4. Fraa Brioste minnar Moodur, Mier var kastad til þijn, Þvi ertu Gud minn goodur, Gyrnd Lijf og Vonenn mijn, eg daaest opt ad þol, Þa morg Born alest Andvana, ei lietstu mig þad reyna, og leidder mig Lioosed i.

5. Ur Moodur-Lijffins Leyne leidder þu Drottenn mig, So eg nu sie og reyne, Saal mijn aa prijsa þig, og laata Lof i Tie, Gud minn forer Giæsku þijna, Er giorder þu mier ad syna, eilijf Æra þier sie, AMEN.

12. Psalmur.

Þackargiord þar fyrer, ad Gud hélldur osé vid Makt, meдan vier lifum.

Med sama Ton.

ÞIer Gud eg Þacker seige, þijn Makt er furdanlig, Er fraa Fædingar Deige, forsorgad hefur mig, og annast inn til nu, Mig skorte Fot og Foodur, þa fæddest af Lijfe Moodur, allt bætter þetta þu.

2. Eg life er og hræreſt, Eilijfe Gud i þier, aan þijn vijst eg fortæreſt, og allur minn Kraptur þver, Lopted er Eignenn þijn, af hveriu eg dreg Anda, Og kann hann fraa mier senda, Annars mijn Æfe dvijn.

3. Þu aatt og alla Daga eins lijka Næturnar, Og allt hvad hier kann haga, J Heime til Þocknunar, Himen, Votn, Haf og Jord, og þad Gagn er þad færer, J allskyns Tegund mier tærer, Þvi ber þier Þackargiord.

4. O! hvad

4. O! hvad orlaatur HErra, ertu vid aumañ Mañ, Skickun Skapninga hverra, skapader þu fyrer hañ, Sem er Oraskañleg, Sumt þienar, Sumt kañ græda, Sumt agar, Sumt kañ fræda, Allt stodar einhvern Veg.

5. Eingeñ kañ wt ad skijra, allar þær Teaunder, Græñra Grasa og Dijra, sem gagnast Moñum hier, Lof sie þier DRotteñ dijr, er allt skoopst oss til Handa, og lietst i Skordum standa, Eckert wr Farveg flijr.

6. Nyte eg ei Naadar þiñar, Naakvæmust Sooleñ skijr, yrde Naas Ache miñar, aamint og Skugge rijr, Lijf mitt lifer i þier, Laattu mig Lof þier giallda, og Lijfenu i þier hallda, medañ Eilijfdeñ er, Amen.

13. Psalmur.

Packargiord fyrer Endurlausnena, Sem Christur oss wtvegade.

Ton, Giæsku Guds vier prijsum.

O! DRotteñ eg er skylldur, af Hiarta ad prijsa þig, af þvi þu ert og milldur, af aungvu skapader mig, Eñ framar þo fyrer þad, wr Kvol þa Endurkeyptest. og yfer Saal mijna steyptest, JEsu Krapta Bloods Bad.

2. Uñ allañ mig Astar Fader, er eg skylldugur þier, af þvi mig wtskapader, allañ og Fridkeypter, Lofe þig Muñur miñ, og sie þier þocknanlegur, af þijnu Lopte sem dregur, allañ Andardraatt siñ.

3. Hiner Limerner lijka, liwflega þioone þier, Med

Med þvi þu Myndgan slijka, milldur Gud samsett-
er, og keypter wr Kvala Naud, Þu oodst ad Ulf-
sterkum, og wr hañs Kloom og Kverkum, tookst
þu Tapadañ Saud.

4. Ut af Diofla Dyblissu, drooft þu Prælfor-
hlaupeñ, Þañeñ fanst þu med þessu, þañ Tijnda
Peningeñ, Þetta er Aumur eg, O! hvad allmiked
þad er, uppaa mig þu kostader, geingeñ Glotunar
Veg.

5. Þo Adam og Allment sijdañ, eilijft Bol hefde
gist, og alldrei sied eiñ Gud blijdañ, og ecke naad
Himnavist, Riettdæme þitt var þad, fyrer Ohlijd-
ne arga, ad vier Synd giordum marga, forþient-
um ei añad.

6. Eñ þu af Elsku stoorre, og Ogrijpañlegre
Naad, Forþienan vægder vorre, vidrietter tapad
Raad, sender ofs Soneñ þiñ, er vorum Eymdum
eydde, og til Lijffins iñleidde, fyrer dijrañ Dauda
siñ.

7. O! þu Elskareñ Mañа, er añast ofs riett og
vel, Hver myn noog nema kuña, Naad þijna og
Giæsku Þel, og virda vel sem ber? Soddañ er sa
Fiesioodur, Sem ofs til Handa stiedur, Ogrijp-
anlegur er.

8. O! hvad Hwsboondeñ hefur, Hiartkiærañ
þañ Prælen, Er hañ wt fyrer giefur, J Dauda
Soneñ siñ, O! hvad Gud elskar daatt, alla Ovine
sijna, ad hañ liet Barn sitt pijna, ad sa þeim Frid
og Saatt.

9. Mijn

9. Mijn Saal fellur i Furdu, forundrast Giørning þañ, ad so ausætter urdu, eiñ Gud og tijndur Mañ, hun brædnar sundur señ, og wtheller sier allre, af Ast og Elsku fullre, Lof sie þier Eining Preñ, Amen.

14. Psalmur.

Þackargiord fyrer Sonarens Holldgan.

Med sama Ton.

ÞJer vil eg Þacker giora, þu sæte JEsu miñ, ad Nattura virdtest vora, vidlijma Guddoom þiñ, J Tijmans Uppfylling, O! hvad hær og vegsam- ur, er þesse Leyndardoomur, veittur mier Besæl- ing.

2. O! hvad stoort Lijtelæte, Lijnkind og Myk- un þijn, ad þu stiest af Hæsæte, ofañ hijngad til mijn, og giordest aum Mañkynd, Þar þu ert eiñ Stioornare, og allra Hluta Skapare, og drijgder eingva Synd.

3. Þu klæddest Præla Hollde, Prælleñ svo yr- de frij, og allt Holld hoolped skyllde, Holldenu þij- nu i, Eiñeñ eg Prælleñ þiñ, fyrer mig fæddest lijka, og færder mier Gæfu slijka, Þvi ertu allur miñ.

4. Allur þu ert mier giefeñ, eirneigeñ Gootzed þitt, Þvi er þess eingeñ Efeñ, allt þad Gott er nu mitt, Er Fæding þijn færde mier, Nattturu Nijd- ing mijna, nu lætur þu klaart skijna, og helgast i hre- inum þier.

5. O! hvad þu HErrañ Mildde, hefur þig lææg- añ giort, ad Holld af mijnu Hollde, Hædste Gud orden

ordeñ ert, og Bein af Beinum mijn, Nu fyrst so naaner erum, naa mun eg bestu Kiorum, wt af Aststeme þijn.

6. O! þu miñ Brooder beste, Brwdgumeñ Syndugs Mañs, Sem hier sañlega fester, siaalfa Nattúru hañs, Eining sw eilijf er, J blijda Brwd kaups Kiæte, baudstu mier JEsu sæte, Hvar af eg hroosa mier.

7. Alldrei uñ Æfe sijna, wtskwfa kañtu mier, A heilagar Hendur þijnar, Herra eg skrifadur er, Hollds Eining æfeñleg, Sem er ockar aa mille, ockar mier þiñar Hylle, og miñer opt aa mig.

8. O! JEsu Son Guds sæte, siaa þu nu til med mier, Sem allur ad ollu Leite, allañ tookst mig ad þier, Eigdu þa allañ mig, Allur eg, aller Lyder, Oll Tegund, allar Tijder, Allt lofe allañ þig, Amen.

15. Psalmur.

Packargiord fyrer Pijnuna Christi.

Ton, Sæler eru þeir aller nu.

EG er skylldur ad þacka þier, þu hefur Straffe liett af mier, JEsu miñ Brooder blijde, þu leidst Offsookn, Lymd, Amæle, Oriett, Hwngur, Slog, Porsta, Spie, med saaru Saalar Strijde. þu leidst Orbyrgd og Pyrna þa, Pvijngun, Fiotur og Refsing hnaa, Svijvirding Saar og Dauda, Astar-Baal þitt þad olle þvi, Ad so dreckter þier Kvaler i, Po fyrer Prælañ snauda.

2. Sæte JEsu eg sie nu þar, soñ Ydur þiñar Mysk-

Myskunar, og Astar Elld þiñ lijka, ad þu tæhreiñ i ollu þo, Jñsleigder þier i Dauda Sioo, þolande Piæning slijka, Oriett var þier i allañ Stad, ad lijda Deyd og allt añad, Lifande Lijfsins Vegur, Þu Borgader eñ Prælleñ braut, þijns Sakleysis eg argur naut, mestu Kvala maklegur.

3. Þu stiest nidur af Himne hær, hijngad og virdtest klædast æ, mijn Prældooms Fot og Flijkur, eg var dæmdur i eilijft Bæl, Eñ þu Frelsader mijna Sæl, og giordest Orme lijkur, O! hvad mikel þijn Myskun var, Mañaña leidstu Kvalningar, og lietst þig DRotteñ deyda, Jeg jata siælfur satt um mig, Syndernar mijnar giordu þig, stijnga meria og meida.

4. Hver'er eg þess O! HErra hær, ad hefur þu þient um so margt Ar, Skapareñ Skiepnu vestu? Hver er eg þess eiñ Prælleñ þiñ, þad þu frijdaste Brwdgumiñ, fyrer mig Lijfed lietstu? Satans Frilla þo Svijvirdeleg, og Syndaña Pijed þad var eg, Brwdgumeñ blijde og goode, Blood-Brwdur þijn eg ordeñ er, af þvi fyrer mig wthelltter, Heilogu heitu Bloode.

6. Þyrne-Broddur eg ordeñ er, allra fegursta Liliañ þier, Sem er þig sært stijngande, O! hvad sw Klif er þwngbær þa, þijnar Herdar eg lagde a, med hverskyns Glæpa Grande, Bloodenu sveittest siælfur þu, Synder mijnar þvi ollu nu, ad þu varst Kvolum krameñ, O! JEsu þier sie Æra og Dijrd, Af allre Twngu sogd og skijrd, Um Allder Allda, AMEN.

16. Psalmur.

Packargiørd fyrer þad vier erum kallader i Ordenu til Guds Rijkes.

Ton, Lifande Drottenn lijkna mier.

GOf sie þier Gud sem syner þad, Sialfur i þijnu Orde, Hversu giarnann þu girnest ad, Glæpugur hoolpenn verde, Lijssens Ord er sem Sioonar Gler, synande oss þann Lioma, sem upplijser Menn alla hier, J þennan Heim sem koma, þu ert sialfur þad sama.

2. Hvernenn kann foolgenn Fiesiodur, og faled Lios Gagned giora, Eg þacka þier þad Gud goodur, ad giorer oss openbera, Velgiorda Fiesiood Frelsarans, Fundenn i þijnu Orde, Falleger eru Fætur hanns, Fridenn sem boda giorde, Peim sem Samvitskann særde.

3. Eg var tapadur þo fyrer þvi, Pu virdtest mier frammbiooda, Christi Velgiorder Orde i, J þeim Raad þijna gooda, J Raadenne vijs Aflausiner, J Aflausnenne Riettlæte, J Riettlætenu odlunst vier, Eilijft Lijf og Sælgiæte, J Heilogu Himna Sæte.

4. Hver kann wtmaala Ordum med, Jdur Myskunar þinnar, Edur Audæfa Giæsku Gied, Gnott og Ofurstærd hennar, Oss i moote þu wtbreider, Allann Dag þijnar Hendur, Hiartanns Dyr vorar hægt ar ber, Hvern Tijd fyrer þeim stendur, J Ordenu oss vel kiendur.

5. O! hvad morg Pusund Manna nu, J Myrkre Villunnar geingur, Evangelij Lioos oss gafst þu, Er-

Er þad hiñ dyrste Feingur, Ohacklaater þo erum vier, Eñ þu lietst þad ei vita, Geymande oss til Handa hier, Himneskañ Fiesiood mæta, Sem er þitt Orded sæta.

6. Fyrer veglega Velgiord þa, Vær lofum þig aan Enda, Ad þu giorder þañ Gimstein þar, Og Geymslu Fied oss senda, Bidiande þig eñ framar ad, Ordsens Byrta hier komeñ, Halldest hiar oss i allañ Stad, Ut sem viidast um Heimeñ, J JEsu Nafne Amen.

17. Psalmur.

Packargiord fyrer þad, ad Gud bijdur epter vorre Yferboot.

Ton, Guds Son kallar komed til mijn.

HJartans Fader eg aumur er, uñ eilijfar Packer skylldur hier, Fyrer þa Poleñmæde, ad þijn Myskun beid epter mier, Jñ til þess mijn var Jdrun gior, So eignest eilijf Giæde.

2. Pusund Siñum hef argur eg, Eilijfañ forþient Kvala Veg, Sijfellt i Syndum leiged, wtskwfañlegur i allañ Stad, wr Augsyn þiñe, Eñ þu hefur þad, Ætijd þo undañ dreiged.

3. O! hvad morg Pusund Mañs er þad, Miog hast hefur i burt sofnad, aadur eñ Jdran giordu, Margur mun og Syndare sa, Satan hefur so for hert þa, Ad deyia Ofvitter urdu.

4. Eg er þo kañ skie ollu meir, Jllrar Natturu helldur eñ þeir, Hun gat mier hialpad ecke, Polgiæ-

De þitt er þetta þa, Pad hefur leyst mig slijku fra, Naud þijna nu eg þecke.

5. Himnesk Myskunar Hiælpeñ þijn, Hun þreytte Kapp vid Symder mijn, Pad skiede þeñañ Mæta, Eg syndgade i allañ Stad, Eñ hun gnæfde og bætte þad, Og villde ei aflæta.

6. Eg droo undañ ad umvendast, eñ þu tafdet ad straffa hast, Po eg þess verdur være, Kiørvilltañ þu mig kallar æ, Ef kiem eg ei, Pu bijdur þa, Hirdande uñ hentugt Fære.

7. Næda Velgiørning þeñañ þiñ, Pu Hiartkiærasste Fader miñ, Prijsa eg ei sem ætte, Polgiæde þitt og Giæsku Gied, Giet eg ei helldur Ordum med, Fullþackad mest sem mætte.

8. Mig hefur geymdañ Giæskañ þijn, Vid Glæpum Otal og beded mijn, Allt til þess ydrast kyñe, Opt hefe eg þig æreitad, Eñ þu læst ecke vita þad, Vægiande Vondsku miñe.

9. Eg stunda fast ad styggia þig, Pu stundar fast, ad næda mig, Og villt ei af þvi læta, Verr eñ illt hef eg verdskulldad, Vondsku Stærd mijn hun giører þad, Ofkapleg allañ Mæta.

10. So er øll Vægdar Asteñ þijn, og Umvend ingar Toomstund mijn, Af Polgiæde þijnu komeñ, Pu hefur Sælar Symdum eydt, wr morgum Synda Fiotrum leidt, Lof sie þier eilijft, Amen.

18. Psalmur.

Þackargiørd fyrer þad vier høfum fenged ad giøra snæmst.

Ton i

Ton, Vor Gud og Fader af etc.

GUd miñ eg backa hier, Pad Naad þijn eigeñ, uñ snere orgum mier, A riettañ Veigeñ.

2. Hiartad mitt hart sem Gler, wr Hollde tokstu, Eñ Kiøtlegt aptur mier, J Stadeñ sieckstu.

3. Samt af mier siaalfum kom, J Synder ad detta, Eñ snwast aptur uñ, Ei gat eg þetta.

4. Ef være einhver Mañ, Albogeñ skaptur, uppriette eingeñ hañ, utañ Guds Kraptur.

5. So fæddest Saala mijn, Synda biwg lijka, Eñ naakvæm Naadeñ þijn, Neyd bætte slijka.

6. Eg gat mig afmyndad, J Synder dotteñ, Eñ laga aptur þad, Eiñ vañstu DRotteñ.

7. Pardus ei orka kañ, ad laata Flecke, So gat eg Glæpa Mañ, Gott framed ecke.

8. Eñ sem þu Kongur kiær, Komst mier til rietta, Eg sloo þa aa mitt Lær, Er eg saa þetta.

9. Daudur ei orka kañ, Upprisu siñe, Eins haattad Efne sañ, J Yferboot miñe.

10. So sæt siñst Syndeñ mier, sem Sikur ad smacka, Eñ nu heyst ordeñ er, Er þad hier þacka.

11. Gallbeysfur var mier vijst, Verknadur fro mur, Jñ til þess umbreittest, illur Hollds Doemur.

12. Saudur eg villtur var, Af Veigegooda, Hirder miñ heim mig bar, Til helgra Piooda.

13. Blindur þeckte ei þig, Pu Lioosed saña, Eñ þu upplyster mig, Og liest Naad kaña.

14. Vid mig so fagder greitt, Pu Sooleñ biarta, Verde Lioos iñra eitt, J þijnu Hiarta.

15. Og Lioosed upp þar rañ, Eg sia þa þijna, Byrtu og Lios-Lampañ, Og Lijfs Blindu mijna.

16. Þui skal allt eiged mitt, og Ande miñ framen, Prijsa Naadar Nafn þitt, Nu og æ, Amen.

19. Psalmur.

Þackargiørd fyrer Fyrergiefning Syndaña.

Ton, A eiñ Gud vil eg trwa,

HErra i Hæstigneñe, Hiartañlega eg þacka þier, Ad framar Forþienan miñe, Feigens Hende þu tokst vid mier, Eg var Sonur svallande, sooande Erfda Part, Naadat Fied forsmaande, Hañ eg þui Hwngur hart, Eñ þu mig svangañ sadder, Sender mier Naadar Brauð, Riettlætes Kyrtle klædder, Krynande Nægdar Auð.

2. Tapadañ mig og tijndañ, Tookst þu i Sætt og añadest, Og hefur mier Sañleik syndañ, Sialfur fadmad og lijka kyst, Mier giørder Son þiñ senda, Sem er þad dyrsta Hnoss, Hier med Heilagañ Anda, Hañ er þiñ Muñsens Koss, Føgrum Skrwda fram tærder, Frekt Sakleyse þad er, sem Mañe fieckst og særder, Fyrst þa hañ skapader.

3. Þu gafst og goode Fader, Gylltañ Hrijng uppa Hendur mijn, J þvi mig iñsiglader, med eilijfum Naadar Anda þijn, Skoo fieckstu mier ad Fætur, Fridar-Ord er þad nu, Aleñ Kalf eiñeñ lætur, Handa mier slatra þu, Þad er þiñ Sonur sæte, Selldur i Daudañs Prai, Þar af eykst allt Sæl-

Sælgiæte, Eg sit vid Beitslu þa.

4. Jeg var vesæll og daudur, Villtur snaudur og nakeñ giør, Tijndur tapadur Saudur, Trwlega allt þad bætter mier, Ranglæte mijnu meire, Myskunseme þijn er, Hurdu a Hiartañs Kiere, Hef eg þo læst fyrer þier, Þvi maa þad maklegt jaata, Mig þo wte loker, Og ei vilier upplaata, A Naadar Dyr þa ber.

5. Opt hef eg aptur laated, Eyru mijn þa þu kallader, Þvi være þad Riettlæted, Þo þu hid sama giørder mier, Eñ þu moote mier breidder, Myskunar Fadmeñ þiñ, Ranglæte øllu eydder, Jñbaudst i Himeneñ, Fyrer þitt allt Agiæte, og þessa Velgiørd ha, Eg vil þier eiñ Gud mæte, Eilijfar Þacker tia, Amen.

20. Psalmur.

Þackargiørd fyrer þad, ad Gud vardveiter oss i þvi enu Gooda.

Med sama Ton.

LOf sie þier Gud aa Enda, Ad mier tillagde Mattur þiñ, nyañ Krapt, Raad og Anda, Nu so betrade Lifnad miñ, Mijn Saalar Saareñ stooru, sialf grædde Mildeñ þijn (Samañ grooeñ sem voru) med Sonar þijne Und og Pijn, Þad eina Ottast mætte, upp aptur græfe Mein, Eñ þiñ Ande þad bætte, Ecke var Hindrun nein.

2. Þad er Faarlegt Forelse, Fyrergiefna Synd girnast a, Og sysast sama Faangelse, Er fyrre var Mañ leystur fraa, Er svo aptur lijtande, uppa

Kiot-Kietel hañ, a Andlegu Egyptalande, Er wt fra leiddest hañ, Pad er nu vijst ad þeirrg, Pañeñ sem haga sier, Sijdara verdur verra, Eñ voru þau fyrre Kiot.

3. Pvilijker heita Hundar, sem hacka aptur siñ fyrra Saur, Eda Svijn, sem astundar, Sig ad kvola i sama Aur, Mig hefde hent þad lijka, hlaupa þañ Slæpa Stig, utañ þijn Asiaan rijka, Athugad hefde mig, sa same ille Ande, sem orkande slijku er, Eins er mig astrijdande, Eñ þu vidhelldur mier.

3. Verolld er oll hin sama, Allteins er þeirra Hollð og mitt, sem vill i Synder ama, Og Svika þenur Neted sitt, eñ þu Gud milldur merkur, mier hialpader fra þvi, Mattur þiñ miog var sterkur, mijnum Breyskleika i, Fra þier ad ofañ kiemur, Anda Kraptureñ sa, Sem ad Hollded so temur, Syndum helldur sig fra.

5. Af Natturu er eige, añad i mier eñ Syndeñ ein, Pu ert i odru Lage, Uppsprettañ goods og Giæskañ hrein, Ef eg þa aumur orka, Eitt hvad sem nytsamt er, þa ma eg þar af marka, þad kiemur allt af þier, Fyrer þitt allt Orlæte, Og Ogrijpañlega Naad, Eilijft Astar Packlæte, Af mier verde þier tiad, Amen.

21. Psalmur.

Packargiord fyrer allt þad gooda sem Gud hefur oss veitt, Salareñar, Lijkamañs og Luckuñar vegna.

Ton, Eiñ Tijma var sa Audugur Mañ.

Allsheriar Gud eg þacka þier, Pad þu ei ad eins veitter mier, Ønd og Lijkama bæde, Helldur og eiñeñ hefur mier tied, Hvad aňad gott þau þurfa med, Vist og Velferla Giæde, Hædsta Speke, Meistare miñ, Moñum kieñer þu Vijsdoomeñ, Pad maa eg saña Prælleñ þiñ.

2. Ef mier lyste ei Liooſed þitt, Læge formyrkvad Hugskot mitt; Ef þijn Raad ecke være, vijst yrde all-ur Vilie miñ, Af vondum Girndum Herteken, Og so Afvega fære; Ef eg fæ nockud um skyniad, Eitt hvad sem Gott er Riettkallad, Raad þiñe er ad þacka þad.

3. Framsyne Hugskots Auga er, Auga heñar er Raad Guds hier, þar fyrer þad vier vitum, Raat tura vor oss opnar þad, Eda Guds Ord i Aňañ Stad, Ef vær þess giorla giætum, Fraa þier nu kie-mur þetta Tveñt, Pu eilijft Lioos og Speke hent, Natturu Skyn og Ordsens Ment.

4. Pu Lijssens Bruñur, Lijf mitt ert, Leingd miña Daga hefur þu giort, Og blessad allskyns Aude, Hyrninga Kraptur heiter þu, Hreystemiñ-ar, eg life nu, Ei af einsomlu Braude, helldur af ollu Orde hier, Af þijnum Muñe fram sem fer, Lijkam-añs Fædsla allt eins er.

5. Lækning og Fæda ecke kañ, Eigeñ Krapte heilbrygda Mañ, Helldur Guds Ord alleina, Hug skotsens Fridur, Hægd og Roo, Hañ kañ ad giora Mañe þo, Ohraustum Myking Meina, Gudrækn-eñ hrein og heilog sie, Hun verkar Hægd og Roo-

 sem

seme, Saṅarlega Samvitskuṅe.

6. Gudræknen̄ kiemur þa fra þier, Þvi er þad liooſt ad Heilſu Kiør, Stioorn, Hægd og Stilling rietta, Ytre Velferle, Eign og Fied, Og allt þad gott ſem mig fær ſkied, þier æ eg þacka þetta, Verdleikur min̄ ei vin̄a kan̄, Veita mier miṅſta Braud Molan̄, Þvi ſijdur Auden̄ allſtooran̄.

7 Þu ſiaalfur Audſens uṅter mier, Og i mitt Hiarta iṅſaader, Sædenu ſoddan̄ Naada, ad vaxa kuṅe og kvikna þar, Kornſkiera miṅar Velgiordar, Til hiṅs Þurftuga þiooda, Eilijfra Giæda ein̄ ert þu, Uppſpretta ſtoor og Giæſkan̄ trw, yfer mier reṅur Neṅſlan̄ ſu.

8. Allt hvad eg er og efla kan̄, allt hvad eg a og hiaa mier ſan̄, Allt hvad eg ødrum tære, Allt er þad ruṅed iṅ til mijn, af Ofverrande Giæſku þijn, O! Fader Aſtar kiære, fyrer þa veitta Velgiord hia, vil eg þier O Notteṅ Himnum a, Eilijfar Þacker aptur tia, Amen.

22. Pſalmur.

Þackargiørd fyrer Sacramentum Skijrnareṅar.

Ton, O! JEſu Ond mijn leitar.

O! Gud i Upphædeṅe, Æfeṅlegt Lof ſie þier, Ad þvoder i Skijrn miṅe, allar Synder af mier, J Naadar Saattmaal ſaṅa, Siaalfur mig Jṅtookſt nu, Og eilijfra Audæſaṅa, Erfingia giorder þu.

2. Fedgin San̄chriſtens Sædes, ſiaalfur mier wtvald-

wtvalder, Til heilags Bruñs Hiaalprædes, hafa
þaug komed mier, O! hvad mørg Ungbørn skapast,
wt uñ Heideñdoomeñ, sem þvi i Syndum tapast,
J soddañ Laug naa ei iñ.

3. Jeg var i jøfnu Gillde, jafn ad Tegund vid
þaa, Eñ þvi olle þijn Millde, ad eg þeim skildest fraa,
O! hvad stoor Elska þad er, ad þu vitiader mijn, og
Tijndañ uppleitader, aadur eg kom til þijn.

4. Pu hefur heyrt Bæn mijna, HErra fyrr eñ
eg bad, Og veitt Naadar Nægd þijna, næsta stoor
Giæska er þad, Þesse ein fraabær Furda, fullprijsast
alldrei kañ, eda wtþurud verda, er Gud i slijkū vañ.

5. Under eins eg var skijrdur, J Naadar Nafs
ne þijn, Pa var eg þitt Barn giørdur, hveigeñ af
Syndum mijn, sijdañ mig sañar þetta, Samarfa
Guds og Mañs, og Andans Jbwd rietta, Eign og
Mustere hañs.

6. Allt þad sem Guds Son goode, giørde til
Frelsis oss, med Lijding og Lausnar Bloode, liet
hañ i Skijrnar Foss, Sa sem Skijrn þessa þiggur,
þiggur sa Nægd alls Goods, og ætijd under liggur,
Adreifing JEsu Bloods.

7. Pu setter soddañ Moote, Saattmaala eilijfs
añ, og þo einhver afbrioote, Yferboot frijar hañ,
Pu hefur miñ Gud mæte, mig þier trwlofad best, J
Doome og Riettlæte, J Naad og Myskun fest.

8. J Skijrnar fieck eg Floode, Feste-Peningeñ
miñ, Hver ad er HErra goode, Heilagur Ande þiñ,
Soñ Vissa Saalu miñe, Saattmaale Skijrnar
er,

er, ad i fraa Augsyn þiñe, alldrei skwfar þu mier.

9. Himnarner opnast urdu, J Skijrn vors HErra hier, Pad lauk upp Himna Hurdu, til Handa þeim skijrdur er, Guds Rodd og eiñeñ Ande, yfer hañ koma ried, Hañs er eg Hluttakande, Og Himneskra Giæda med.

10. So er eg eflaust giordur, Arfleidslu Sonur þiñ, upp fraa þvi eg var skijrdur, eins og Frelsare miñ, Fyrer þeñañ þiñ Gooda, þier vil eg Gud i gien, af allre Audmykt biooda, ellijfa Pock Amen.

23. Psalmur.

Packargiord fyrer þad Heilaga Sacramentum Altaresins.

Ton, Gud þañ Eingel siñ Gabriel.

SKylldur eg er, ad þacka þier, þu Skaparen allskonar, Leyndardoom þañ, er iñe fañ, J Kvølldmaaltijd þijns Sonar, J hvørre þu, mig mettar nu, med hañs Hollde og Bloode, Sem er hiñ hædste Goode, Añad Teikn maa, ei ædra faa, Astar þiñar, og Myskunar, eñ Blessad Blooded rauda, Er wtgaf hañ, og af honum rañ, ofs so leyste fraa Dauda.

2. So medtek eg, aa sagdañ Veg, sialft Lausnar Verded gooda, Eñ þetta er, vifs Vottur mier, um Velting þiña Naada, Pad Sacrament, er harla hent, hverium sem Syndgad hefur, Pvi nyar Naader giefur, Lijf i þvi er, og þad Lijf lier, So sem HErrañ, sañtala vañ, Sa sem ad Holld mitt

etur,

etur, og Blood berger, bliifur i mier, og eiliift Liif eignast gietur.

3. Liiffins Braud þa, þvi heita mä, þad stie af Himnum nidur, Alldrei deyr hañ, þad eta vañ, eiliift Liif helldur skiedur, Berging Trwar, ber og so þar, J Braude og Viine gioraft, af þeim Sacramenteraft, Eg veit til sañs, Holld og Blood hañs, Sem lægde sig, og leid fyrer mig, Liifgar mig best og nærer, hvad Vottur er, ad eflaust mier, Aflausn Syndaña færer.

4. Alldreige mä, eg efa þa, um Naaviist miins Lausnara, Jbwd hañs er, Jñsiglud mier, J Nautn hañs Hollds og Dreyra, Adstod Andans, er eins til sañs, Eingla Braud er mitt Fæde, Sem hresser og hreyster bæde, so Andskotañ, ei Ottast kañ, nie Holldsins Brek, Framfws og frek, fyrst Hollded Guds Lisanda, Jñgaf mier sig, ad styrkia mig, J Krapte Heilags Anda.

5. Andleg Nautn sw, þvi orkar nu, er mier viis JEsu Bliida, J honum er, og hañ i mier, hier fyrer kañ ei lijda, ad siñ Saud hañ, sem svo vol hañ, svelge Ulfureñ leide, eda Ofviifeñ deyde, Kraptur Andans, er eins til Mañs, hañ verkar viist, ad verd eg siift, veiddur af Hollde og Bloode, eiliif Pock þa, þier lende hiaa, þu miñ Frelsareñ goode, Amen.

24. Psalmur.

Packargiord fyrer Verndan fraa ymislegum Syndum og Olucku.

Ton;

Ton, Til þijn Heilage HErra Gud.

ESlijfe Gud eg þacka þier, þu virdtest mig Bevara, Allt hvad af miñe Æfe er, og lietst þiñ Eingla Skara, Hæßka og Svikum forda fra, og Fære øllu sem granda mæ, og hægt a Hondum bera.

2. Vijst mæ morg heita Velgiord sw, er veiter mier þitt hid Gooda, Po eñ fleire þær fiñast nu, sem forda Slisum og Voda, Pa eg sie Illt sem adra skier, eñ þvi sama þu fordar mier, Pad skil eg þiñ Nædar Boda.

3. O! hvad opt hefde Andskoteñ, uñed mier Mein og Skada, hefde ei Stioorn og Styrkur þiñ, stijrt af mier soddañ Voda, Oll hañs Svikræde wt ad sia, Omøgulegt þad heita mæ, meire er Nægd þiña Næda.

4. J Svefne giæter grañt ad mier, þitt gooda Forsiaar Auga, Satan Olmur sem uñ krijng fer, ei kañ mig skada voga, a Dageñ fyrst freista mijn, fiñ eg ad Kraptur Handar þijn, añast mig alla Vega.

5. Pegar Olucku Otal Her, uñsitur mier ad granda, Eingla Herbwder eru mier, Elldlegur Mwr til Handa, Eingeñ Kynd er so audvirdelig, ad ecke kuñe ad skada mig, take þijn Tilsioon Enda.

6. Saluñe er vid Syndum hætt, sem Lijkama vid Føllum, Ande þiñ fær vel ad heñe giætt, eñ Einglar i Himna Høllum, athuga hañ og ad honum gæ, Oluckuñe so komest fræ, og vernda æ Vegum øllum.

7. Pvi

7. Þvi aa eg ſlijkt ad þacka þier, það eg foreydeſt eige, vid nyum Hauſka ny er mier, Naad þijn aa hverium Deige, þig ſyſiar ei, þu ſeſur ei par, Saal og Lijf mitt ſo bevarar, Eilijft Lof eg þier ſeige.

8. Naad þijn er mier aa hægre Hlid, Hlijfð vid Middeigis Bruna, Sem er Offsookna Illþijðed, opeñbert ſem fraṁ gana, Nætur Hrymed eg hræðeſt ſiijſt, Heimugleg Svik það eru viijſt, Otal marg-ra Ovina.

9. Iñgaungu mijna añaſt þu, og ſtijrer Fram-Raas miñe, Utgaanga mijn er eiñeñ nu, I Stioor-nar Hende þiñe, forer Veiting og Velgiord þa, vil eg þier Lof og Packer tiaa, hier og i Eilijfdeñe, AMEN.

25. Pſalmur.

Packargiord, fyrer þa Lofun og Fyr-erheit, ſem vier hofum fyrer eilijfu Lijfe.

Ton, Lifande Gud þu lijt þar aa.

LIfande Gud eg þacka þier, þu lietſt mig faa og henda, Sañkvittar allar Illgiorder, og Endur-nyun þijns Anda, Auk þeſs frambodna Frelſis Hlijf, og Fyrerheit uppaa eilijft Lijf, med Unun all-ra Handa.

2. Og med þvi ſoddañ undañ foor, er mier vijs Himneſk Sæla, og eillijf Glæde ſo oſurſtoor, eingeñ kañ þaug ad mæla, Eingeñ grunda nie rot ad tiaa, Eingeñ vikta nie reikna maa, ei meta nie noog hæla.

3. O! Gud þijn Millde mieg ſtoor er, mier aumum

aumum veitt þar iñe, ad eg i Eymda Hreyse hier, hefe naad Blessun þiñe, Sem er þad fasta Fyrerheit, Fyrer hvert eg mig hoolpeñ veit, Og þo strax i Voneñe.

4. Lat þig ei hrekia Hriidstormeñ, Hiartans Skipkorn mitt nuna, J hvert Christur er iñstijgeñ, efalaust fyrer Trwna, alldrei skalltu þa efa þad, er Gud hefur þier trwlofad, halld þu þad Pægu bwna.

5. Hollde og Bloode HErra mijns, hefur þu fædt mig, DRotteñ, Og Jñsiglad Vitne Anda þijns, Eg hef hier besta Votteñ, og so þañ Pant sem vissañ veit, Velferdar uppæ Fyrerheit, eiñeñ Arfleidslu Rietteñ.

6. Af þvi þu Gud miñ ert mier hiaa, Alltijd i Hørmum mijnum, velkomeñ Giestur verd eg þa, J Vellysta Garde þijnum, allt hvad þu hefur heited mier, Handvijst þad allt og Ovallt er, med Gagne og Giædum sijnum.

7. Naad þijn er eilijf yfer mier, undañ og epter geingur, undañ þa mier so umvender, ei var Naang laatur leingur, epter kiemur hun eflaust þa, eg fæ þig Gud ad heyra og siaa, Eingeñ er ædre Feingur.

8. Og med þvi Naad þijn ofurstoor, Uppfyller Jord og Himeñ, epter mier fer, og undañ foor, yfer mig er og komeñ, Prijsa eg hana af Hiarta mest, hier nu, eñ sijdar allra best, um Allder Allda, Amen

26. Psalmur.

Ven

Bæn uñ það, vier faxum deydt hañ Gamla Mañeñ.

Ton, Allra JEsu Endurlausn.

HImneske Fader heyrdu nu eg hroopa a þig; Fyrer Blod JEsu Bænheyr mig.

2. Pañ gamla Mañeñ ORotteñ goodur deyd i mier, Hiñ so ad styrkest þrætt i þier.

3. Syndeñ vill hafa Yfferrad mier aumum i, Þiñ Helge Ande hamle þvi.

4. Lijttu nu ecke leinda mijna Leste a, Laat mig helldur þa sialfañ sia.

5. So eg kuñe þar angrast af, Og Oska mier, Fyrergiefningar þeirra af þier.

6. Himneske Kongur Klæðena mier hvitta gief, So fære ei það sem forþient hef.

7. Andeñ og Holldeð Oeiningar afla sier, Med þvi hvert odru mootgirner.

8. Andeñ vill viña Verked sitt, Og vijst er það, Holldeð er veykt i añañ Stad.

9. O! ORotteñ styrk þu Anda miñ, og ad honum gæ, So ad hañ kuñe Sigre ad nä.

10. Dalila vill med Blijdulætum bleckia mig, Eñ eg reide mig uppa þig.

11. Laattu þiñ Anda añast best miñ iñra Mañ, So ad ei tape Sigre hañ.

12. O! hvad torvellt og ofurþungt med ollu er, Ad stríjda i moote sialfum sier.

13. Aan þijn ORotteñ eg sijdur eñ ecke sigra kañ, Heimeles Ovin hardsooktañ.

14. Þu sterke Kraptur stioorne mier, Og stydie vid, So uñed giete eg Einvijged.

15. Añars kañ hañ mier aumum varpa under sig, Og heimugleg Flærd hañs fella mig.

16. Skierdu, Breñdu, Piaadu og Deyd þu DRotteñ miñ, So ad eg hreppe Sigureñ.

17. Lattu mig DRotteñ, Daglegang deya mier, So ad eg life sialfum þier.

18. Kveik þu i mier þijns Anda Elld, mijn einka Von, Ad offra þier miñar Saalar Son.

19. Þesse miñ kiære Saalar Son ad soñu er, Girndeñ ill sem ei sømer mier.

20. Hollded og Blooded eilijft Lijf ei erfa faa, Deyd þu þaug i mier DRotteñ þa.

21. Hverier sem Christo heyra til, Þeir hirda ad, Krossfesta Holld og hepta þad.

22. O! Kiære JEsu Krossfestu og kvel mitt Holld, Sem mister Lijf fyrer mijna Skulld.

27. Psalmur.

Bæn umm Vardveitslu Trwareñar, og heñar Aukning.

Ton, Giæskurijkaste Grædare miñ.

TRwfaste Gud sem tendrader, Trwar-Ljosed i Hiarta mier, Eg bid þig audmiwklega, ad styrk ia þad med sterkum Maatt, Stioornande þvi a beſta Hatt, Og efla alla Vega, Von hast, Veykl ast, Efaseme, ad mier kiemur, Opt og Tijdum, Bilgiur þær brwsa ad baadum Sijdum.

2. Þvi

2. Þvi hroopa eg af Hiarta nu, HErra Gud auk þu mijna Trw, Pijn Ord þier sialfum seige, Bræ kadañ Reyr ei brioota kañ, Blæs eg ad Hor ef rijkur hañ, Eñ wrslockt hañ alldreige, Kier bætt, Brothætt, Filsne þvi, Eg fram̃ber i, Miñ Fiesiood rijka, Blys miñar Trwar i Leirkrws lijka.

3. Þvi er nu ecke añad Rad, Eñ flya under þijna Nad, Til þijn eg Supplicera, Ad það hvertveggia añest þu, Efler, styrker, so mætte nu, Hiarþier vel vardveitt verá, Ord þitt, Er mitt, Liosed skiert, Og Lijfed vært, um̃ Alder Allda, Uñ mier med Trwñe þvi hreinu ad hallda.

4. Gior mig Liossens og Lijffens Barn, Lifande DRottenñ Giæskugiarn, Ord þitt hugge og hresse, Langtum dyrra er eitt þitt Ord, Eñ allt til Hoopa Himen og Jord, Kryne mig Kraptur þesse, Auk þu, Eñ Trw, Skilnings Parta, Edles Art, Sem i mier kieñe, Ætijd sie hlydeñ i öllu heñe.

5. DRottenñ JEsus miñ HErra hyr, i Hiarta mijnu lifer og byr, Or Trw þvi orkad getur, Eft þu hana hafer iñe þa, Æ so verde það hiedañ i fra, Jbwd þijn og Adseture, Trw er, J sier, Goodverkaña, Sæded saña, Sem vel veiter, Grundvöllur Lijffens hun lijka heiter.

6. Añastu Gud mitt Andlegt Hws, Auk og tendra so Trwar Ljoos, ad mier til Lijffens lyse, J hættre Dandañs Dimu nu, dapra vardveittu mijna Trw, So Saklteiks Veg mier vijse, Synd ver, Veit mier, Samvitskuñe, Sem og Trwñe, hreiña

 hallda,

hallda, Og umgaangast med þier um̃ Allder Allda, Amen.

28. Psalmur.

Bæn um̃ Vardveitslu og Aukning Vonareñar.

Ton, Lifande DRotteñ lijkna mier.

LIfande Gud ad Heidre haar, Heyr þijna Barnkynd auma, Fyrer þijns Sonar signud Saar, sialfur virdstu ad geyma, Heilaga Von i veykum mier, Veiklast mitt Hiartad Tijdum, ammynt og Skip sem Oleg skier, Um̃ sleiged badum Sijdum, Eins mæte eg æstrijdum.

2. Gief þu mier orugt Akkered, Obifañlegrar Vonar, Sem stande fast so fiñe Frid, Freistingeñ þa ad brunar, Vid Heiteñ þijn, Eg helld mier fast, Heilage trwe Fader, Lat þad nu i mier uppfyllast, Er þu fyrre byrlader, Pitt Gooda Verked þad er.

3. Prijr Hluter forda Follum mier, Fyrst Almætte Guds giorda, Arfleidslu Elskañ añad er, Eitt Sañleikur hañs Orda, Prijþætta Banded þetta þitt, Pu lietst sijga hier nidur, Allt i Faangelses Fleted mitt, Fast helld eg mier þar vidur, Hver mig til Himna stidur.

4. Skipuñ þijna þa grundad giet, glæder þad Vonar Parta, Fyrerheit þijn þa fram̃ eg set, Fridstilla baug mitt Hiarta, þegar eg skoda þijna Raad, þa orvænte eg eige, Aumleik mijnum þa ad fæ gaad, Omaklegañ mig seige, ad treysta sialfs Megne meige.

5. Maa eg ei byggia mijna Von, a Mañlegrar Hialpar Sande, a Fyrerheita Hellu hun, helldur er grunddvallande, Laat mitt Hiarta þig hyllast ad, HErra Gud allsvalldande, illañ Heim so ei Eiſke þad', eda hvad velldur Grande, allt Hoop mitt i þier stande.

6. Under Naad þijna eg flij nu, eins og til Naadar Stoolsins, Þvi Sattmaals Orkeñ eiñ ert þu, og Gridastadur Foolksins, Kraptar Hella og Hialpar Mwr, Huggun og Lijfed ſaña, J mier er Synd og Jllſka stoor, eñ þu ert Frelsed Maña, Laat mig Lijkn þijna kaña.

7. Eg orvænte i aumum mier, a þig þo fast eg treyste, nær ſem mijn Von hun veykloud er, veiter þu heñe Hreyste, Hvad vardar þo þu hirter mig, Hørmung og Kaunum medur, fyrst þijn Huggun so Hiartanlig, hugult og sætt mig gledur, Øll mijn Von i þier ſkiedur.

8. Hørmunga Freistne frek og hiett, fæder Polenmædena, Eñ Poleñmæde Reynslu riett, Reynslañ efter Von mijna, Voneñ til Skamar verdur ſijdst, vil eg mig þar vid hallda, a þig DRotteñ eg vona vijst, Vegsemd hlioottu margfallda, Blessadur uñ Allder Allda, Amen.

29. Psalmur.

Bæn uñ Vardveitslu og Auknìng Kiærleikans.

Ton, Nu kom Heideña Hialpar Naad.

O! Miñ Gud heyr þu Prælen þiñ, þu ert riettur Kiærleikureñ, Elskuñar Fieſiood Andlegañ, Jñgiefdu i miñ Hiartans Rañ.

2. O! þu breñande Elsku Art, Upptendra þu mitt Hiartad hart, mijke þad Altar Jnde þitt, einasta Hellubiarged mitt.

3. Pyrnum Reideñar þad fullt er, þu slijt þar upp og burtu skier, Sem ert mitt Horn og Hialpræded, Hella, Slot, Vijge, Mwr og Hlid.

4. Ædste Goode þu eiñ Gud ert, elska eg þig þvi leynt og bert, Yfergeingur þu eiñ allañ, Allskyns Gooda sem verda kañ.

5. Æ fer þvi betur allt um̄ mig, J Elsku sem meir naalgast þig, um̄fram̄ alla þu eiñ ert sa, allra beste sem verda maa.

6. Gyrnest eg Jnde Afl og Aud, Allt ertu mier þad DRotteñ Gud, Fraa Eilijfd hefur þu elskad mig, ad eilijfu skal eg elska þig.

7. J þvi sama mig elskaðer, ad þu þig sialfañ skeinktir mier, So vil eg aptur elska þig, epter Villd þiñe lada mig.

8. Himneska Elskañ hijngad droo, Hiartans Son þiñ og batt hañ þo, under Hwdstroku harda mest, hun gat hañ og aa Krosseñ fest.

9. Þvi ætte soddañ Elsku Baal, upplypta mijnu Hiarta og Saal, og ætijd binda þad vid þig, þu saña Giæskañ æfeñlig.

10. Añars giore eg Oriett þier, elskande Heim og þad hañs er, Þar sem þu hefur þess virdt mig, þad eg maa elska sialfañ þig. 11.

11. Ut af þessare Elsku þa, er eg em skylldur hier ad tiaa, Laattu og kvikna upp til sañs, Astar Elld miñ til Naungans.

12. Eingeñ af þeim þig elskar riett, aldeilis so sem til er sett, Elskuñar Skulld sem ecke kañ, wtelaata vid Naungañ.

13. Þu elskar hañ so hreint og heitt, ad honum hefur þu allt gott veitt, skal eg þa ecke eiñeigeñ, elska giarnañ Naunga miñ.

14. Soddañ Elsku sem einfolld er, Eff þu DRotteñ og styrk i mier, Þu eiñ ert sialfur Sañleikur, siert þu um Eilijfd lofadur, Amen.

30. Psalmur.

Bæn um Styrking og Aukning Lijtelætesins.

Ton, JEsu Christe þig kalla eg aa.

HImneske Gud sem hatar mest, Hofmood og Drambed vonda, Lijtelætesins Bloomstur best, bid eg þig mier ad senda, og Kiærleiks Root, sem sætt ylmar, So eg mig þeckia lære, eñ ecke stære, lijka Dupt, Skugge og ecke par, er eg hiaa þier Gud kiære.

2. Og nu med þvi eg eckert er, J Auglitenu þijnu, uñ þu og gief þad eiñeñ mier, eg eins þykest i mijnu, læcka þu Hiartans Hroka miñ, hreikiande sier þar iñe, J sialfs mijns Siñe, yferdøggve mig Aude þiñ, Æ blijfande Naadeñe.

3. Uppaa Hroka Fioll alldrei rañ, Arstraumur Naada þijña, J Dal Hoogværdar helldur hañ

hæga Renslu kañ fiña, Hvar af skyllde eg hroosa mier, hef eg Synder og Hrecke, eñ añad ecke, Eñ ef nockud neitt i mier er, Aſtgiof þijna þad hecke.

4. Fiærre sie mier þad DRottenn dijr, ad dreissa mig af Eign þiñe, Fiesiood geymer þu HErra hijr, J Hiarta mijns Kistle iñe, Ecke ma eg þad eigna mier, eda Tilstille mijnu, Sem er af þijnu, mitt eigeñlegt þad eina er, sem eykur mier Sorg og Pijnu.

5. J mier hefur þu uppkveiktañ, Elld Kiærleikans Agiætes, Uñ mier eg fele ætijd hañ, J Oskuñe Lijtslætes, Eigeñ Hroosun hun onijt er, eiñeigeñ Lofstijr Maña, Sem satt eg saña, Eñ ad misþocknast siaalfum sier, sa fær Upphefd ad kaña.

6. Þu Gud ert Lijfsins Lijfed mitt, lijka Saal Saalar miñar, Þier afhende eg þetta þitt, þu Bruñ ur Nadareñar, Sw allra hædsta Hædeñ þijn, hygge ad Læging miñe, So Frid eg fiñe, J þier DRotteñ er oll Von mijn, eñ mig i Gudrækneñe.

7. Þvi mun eg Aumur elska daatt, Ærugyrnd hier i Heime, Þvi mun eg vilia hefiast haatt, og hafa hier Gnoott af Seime, fyrst hañ Ohreiñ og illur er, Eg skynia vel og þecke, med Hrak og Hrecke, Oke Synda mig umgyrder, eñ eg hata hañ ecke.

8. Otte þiñ stijnge alla Hlid, aum Filsne Hyggiu miñar, So ei giete mig iñteked, Andleg Soott Drambsemeñar, Gief þu eg mijna Glæpe hier, grunde a hverium Deige, eñ añad eige, Sem eg læst giora gott af mier, gleyma þvi helldur meige.

9. Gief

9. Gief þu ad Synda Miñing mijn, mig framar hryggia meige, helldur eñ gledie Godverk brijn, Sem gioraſt fullkomeñ eige, Þu ert mijn Hroosun iñeleg, Eiñeigeñ Dyrdar Lioomeñ, Og Sælu Soomeñ, J þier ſagna eg allañ Veg, Eilijft Lof ſie þier, Amen.

31. Pſalmur.

Bæn uñ Giøf og Aukning Poleñmædeñar.

Ton, O! JEſu Ønd mijn leitar.

HEyr þu Gud HErra goode, Hroopande Barn ed þitt, Gief þu mier Poleñmæde, Þverlyndt er Hollded mitt, Pad vill ei Mootgæng mæta, Mæler ſig undañ Kvol, Vanmætt virdſtu þeſs bæta, Veittu þvi Styrk og Pol.

2. O! JEſu edla Bloome, aumka miñ Holldſens Breſt, Þu kiender med þijnu Dæme, Pol og Hlydnena beſt, uñ mier þad eiñeñ giora, Eigeñ Vilia forſmæ, Þar med Polgoodur bera, Þañ Kroſs þu leggur æ.

3. Liettbært er þo hiæ þijnu, þad ſem mig hitter med, Þu barſt Þyrne-Koronu, þar med og Kroſseñs Tried, Þu ſveitteſt þickvu Bloode, Þad er miñ Styrkur nu, Vors Guds Vijnþrwgu Reide, Vijſt hefur troded þu.

4. Af Kvala beyſkum Bruñe, bleſſadur drackſtu vijſt, Þvi mæ eg Piæninguñe, Þverſkallaſt allra ſijſt, Skyllde eg undañ ſkliaſt, Orlitlum Kaleiks Smeck, Þar mier er makleyt kveliaſt, J Myrkraña Vijſla Hleck.

5. Par eg lijd Piaaningena, Pa veit eg þad fyrer vijst, Pu villt mig þañeñ reyna, Po er Reide-Teikn sijst, so er ei samlijkiande, Soddañ vid Veasemd þa, Fram vid oss er komande, Ad eilijfu Himnum aa.

6. Hiaa mier veit eg þig vera, Volædes Neyd þa lijd, Huggun þa met eg meira, Eñ Mootlætes Hrygda Strijd, Leid þu mig HErra hierna, hvert Veigeñ sem þier lijst, Giegnum Pystla og Pyrna, Pier vil eg fylgia vijst.

7. Saaleñ mijn Hofud hneiger, hallar þvi Jordu ad, So ad þu þryckia meiger, Pyrne-Koromu aa þad, Eñ eg veit eilijf Krona, Alldrei mier bregdast kañ, O! Gud giefdu mier hana, Og Glede i Himna Rañ.

32. Psalmur.
Bæn uñ Giøf og Aukning Hoogværdareþar.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug.

O! HErra Gud i Haatign þijn, Hynkrande epter Jdrun mijn, Polglædes Aud i osigre Trw, Og Anda Hoogværdar gief mier þu, O! hvad Heipteñ mitt Hiarta sker, hversu daalijted sem þad er, Naaungeñ brijtur moote mier.

2. O! hvad saar Ord og sarra Pijn, Sonur þiñ polde vegna mijn, hñ leid Hogg, Bryxle, Had og Bloot, Hañ formællte þo ecke aa moot, eñ eg sem Aska er til Sañs, Ef heyre vindt Ord nockurs Mañs, Fylleſt Forse og Heipt til hañs.

3. Kleñ þu mier HErra Hogværd þvi, Heilags Anda þijns Skopla i, Eg mai ei Vægdar vona mier, Nie Vorkunar hiaa siaalfum þier, Ef eg er aadur Ovægeñ, Og Heiptar giarn vid Sam-Christeñ, Er so eigeñ Mootpartur miñ.

4. Þijd þu DRotteñ mitt hverlindt Gied, Þol eñmæde og Hoogværd med, Væged Siñe og Vid-moot blijdt, Vid Naaungañ mier gief þu tijtt, Daglegt Hatur ef hreifer sier, HErra Gud taktu þad fraa mier, Þvi þad miñ Saalar Ovin er.

5. Soolar Lioos laat ei under gaa, Yfer Heipt miñe so þad þa, Ecke bere i burt med sier, Bræde Votteñ aa moote mier, Laat ei sigra mig Svefneñ þañ, Sem mig reidañ afhenda kañ, Broodur sijn-um, Hel heiter hañ.

6. Heipt og Neide sem hiaa mier fiñ, Hun er skiædaste Ovin miñ, Þvl ad hun myrder mijna Saal, Mier vill koma i eilijft Baal, Soddañ Mot-Parte mijnum þa, Mier være skyllt ad hefnast aa, Rekande hañ i Fiærlægd fraa.

7. HErra skapa mier hoogvært Gied, Hreinlyn-de lijka eiñeñ med, Gior mig dyseta Dygda Roos, J Dæmum goodum fagurt Lioos, O! DRotteñ laat mig aumañ Mañ, Elska þig og so Naaungañ, Heyrdu þad Gud i Himna Rañ, Amen.

33. Psalmur.

Bæn uñ Giof og Aukning Hrein-lijfesens.

Toñ,

Ton, Allra JEsu Endurlausn þu ert.

HErra sem elskar Hreinlijfed, Eñ hatar vijst, Lostaseme er leisest siist.

2. Bid eg fyrer miñ blijda Saalar Brwdgum-añ, Hverium framar Hreinlijfastañ.

3. Ad þu Skijrlijfe efter hreint i aumum mier, Bæde Andañs og Holldsens hier.

4. Eñ þad Lastaña Elldsens Boal, Sem amar ad, J mijnu Hiarta wtslock þad.

5. Otte þiñ Gud, Sem Heilagur og hollur er, Giegnum smiwge mitt Hollded hier.

6. So hañ hvervetna hepte þad, Og hamle þvi Lostañs Ohæsu hrapa i.

7. Himneska Elskañ hun sem jafnañ Heilög skijn, Hefie upp mijna Saal til sijn.

8. So hun ei kvole sialfa sig i Synda Saur, Og Oleifelegrar Elsku Aur.

9. Piñ Naadar Straumur slöckve Losta Log-eñ miñ, Allañ nidur, sem i mier fiñ.

10. Eins og þegar ein Elldleg Pijsla wtslocknar, Su sem i kolldu Vatne var.

11. Onden mijn hefur æ sier þijna eigeñ Mynd, Ad kvola hana er saarleg Synd.

12. HErra miñ JEsu hver nu byr i Hiarta mier, Og Ande þiñ sem þar iñe er.

13. Uppfyll þu mig med Andagipt og Astgiof-um, Og Naadar Krapte naakvæmum.

14. So ad eg meige sijdañ verda sañadur, J Hollde og Anda hellagur.

15. Þad ædsta Liooſed eingeñ ſaa med Augum ſier, Sem ad heilagur ecke er.

16. So ſem nu þad, ad ſiaa DRotteñ, er Sæla meſt, So er Hreinliifes Saurgun veſt.

17. Klaam Neyſtar iller aa burt ſtyggia Andañ þeir, Eñ þo Loſta-Baal længtum meir.

18. Saurliifes Bruneñ Baalaſt haatt i Himeneñ, Eñ til Viites nær Odauneñ.

19. O! Gud nrade hvad eg em þar til or og ſws, Ad opna þeim Ovin Hugſkots Hws.

20. Allsheriar DRotteñ, iñgiefdu mier Anda þiñ, Til ad ſigra þañ Mootpaꝛt miñ.

21. Verka þu i mier helga Parta Hreinliifes, Ytra bæde og Jñvortes.

22. Þu ſem wtheimter Holdꝺed ſpakt, og Hiartad hreint, Eckert er þijnum Augum leynt.

23. Kroſsfeſtu HErra Holdꝺed mitt, og Holdſens Lyſt, Er kvaleñ fyrer mig Kroſsfeſteſt, Amen.

34. Pſalmur.

Bæn uñ Forecktun Jardneſkra Hluta.

Ton, JEſus Chriſtus aa Kroſſe var.

ALLsheriar DRotteñ eg bid þig, J JEſu Nafne Bænheyr mig, Ad fyrer Krapt þijns Anda, Hiartad mitt kuñe ad hallda ſig, J heilagre Girnd aan Enda.

2. So ſem Naattura Elldſens er, upp i Loptꝺd ad tilldra ſier, Eins laattu andlegana, Aſtar Elld þñ i aumum mier, upp naa til Himna Rañа.

3. Hvad eru Giæden̄ Heimsens hier, hvad an̄ad en̄ sem brothætt Gler, Eda sem Siarfar Allda, Og sem Vindur er a burt fer, Eingen̄ kan̄ honum hallda.

4. O! hvad heimskur eg heita mæ, Hiartad eg feste slijku æ, Eda Ønd mine leita, Soddan̄ fallvölltum Hlutum hiæ, Hæles og Rooleghèita.

5. Jardneskan̄ Aud æ alla Hlid, J Dauda hlivotum skiliast vid, Hvert vilium eda eige, Veittu mier Gud þa Lijkn og Lid, Liwflega þar fræ deye.

6. O! DRotten̄ deyd og wæslock þu, Ast Heimsens sem mig hender nu, Vertu aptur eflande, Elsku til þijn, En̄ i mier su, Æ tijd verde blijfande.

7. Ande þin̄ stioorne aumum̄ mier, Ad forsmæ Heim og Heimsens Kior, um̄ min̄ Æfe Afanga, Þvi eg heyre i Hending er, ad Himen og Jord forganga.

8. Himna Braudsed ei elska kan̄, Eda (ad segia) Gud og Man̄, Saddur af Svijnna Drafe, helldur er Von ad volkest han̄, J Verolldar Elsku Kafe.

9. Hvar sem ad Man̄sens Hiarta Kier, Heimsens af Elsku stadfullt er, Ast Guds þar ei Rwm hefur. Jlla Girnd stock þu wt i mier, Ein̄ Gud sem allt Gott giefur.

10. Hiartan̄s Krws mijna hreinsa þu, Heilagre Ast so fyllest su, Hvad skal mier med hitt giora, Sem̄ ecke sedur Saalu nu, Sem þo æ eilijf vera.

11. Elska þu Saal mijn heitast han̄, Hver þier bijdur i Himna Ran̄, ad bwa æfenlega, Þar sier

þu Fiesiood Faagiætañ, frij vid Eymder og Trega.

12. Ðwsu Vænge gief Gud til mijn, ad giete eg flogev upp til þijn, og saleft i Biargfkorum, So Veide Ar i Illsku sijn, ecke fiatre mig stoorum.

13. Jeg villde þess Verolld treyst, være mier jafnañ roñ og beyst, so mij Saal mætte hallda, Elsku ÐMettens, Sem sæt og ferst, sie mier uñ Allder Allda, Amen.

35. Psalmur.

Vœn uñ Afneitun sialfs sijns.

Ton, Giorvoll Christneñ skal etc.

O! JEsu Saalar Sioon Speigill, so kvad þijn Asteñ heita, hver miñ Læresveiñ vera vill, v jst skal sier fyrst afneyta, Sijdañ skal taka sialfur sa, siñ eigeñ Krosseñ Herdar a, og mier so epter breyta.

2. Eg bid þig fyrst og framast nu, fyrer þiñ Deyd og Pijnu, ad þa Afneitun efuer þu, og efler i Hiarta mijnu, hverium Mañe þad hægra er, Heimsins Skiepnum afneita hier, eñ eigeñ Illu sijnu.

3. Par fyrer lættu þagna i mier, þañ slæma Gyrndar Vilia, So ad eg Avary Gudlegt gior, grunda kuñe og skilia, Elsku Root illa upprær þu, Innplanta sætar Jurter nu, Er þijna Ast ei dylia.

4. Eg vil nu deya vt fra mier, og illum Gyrndum mijnum, Eg so ad life eiñum þier, og eigeñ Vilia þijnum, Saal mijn feste sig fast vid þig, og framar elske eñ sialfa sig, af Kiærleiks Kropptum sijnum.

5. Dygdernar i oss Efling fa, ef þverrar Holld

sins

ſins Kraptur, Verk vor gioraſt i Gude þa, Syrndeñ ill deydeſt aptur, J honum lokſins erum vær, Ef Jllvilieñ ei Frañgaung fær, helldur er allur taptur.

6. O! þu Lifande Lijf i mier, Laattu miñ Vilia deya, So eg lifande life þier, og lofe þig ſem ſkijr Meya, Allt Gott kiemur þier einum fraa, Allt Gott ſkal þier tilreiknaſt þa, Pier giore eg Packer ſeigia.

7. Tendra þu i mier Chriſte kiær, Kyñingar Lioos þitt hiarta, Afneytun ſiaalfs mijns auk og nær, J miñe Saal og Hiarta, Breyſkleike miñ allt ofmikill, J þijnum Krapte ſtyrkiaſt vill, uñ Andar eflis Parta.

8. Laattu aa Jordu Hollds mijns hier, Hollañ þiñ Vilia ſkijna, ſo ad þijns Rijkes Koſta Kior, kome i Saalu mijna, Eigeñ Hrooſun og Aſt Ohent, ecke laat þetta hindra Tveñt, Rijkes Tilkomu þijna.

9. Oll Mañſins Giæde eru þad, ad elſka Gud af Hug hreinum, Olucka oll i oñañ Stad, ad uña ſier framar honum, oll Dijrd til heyrer honum þa, hier fyrer ſtal hañs Gootze ſa, er hrokaſt i Huga ſijnum.

10. O! JEſu ſlock þu wt i mier, eigeñ Hrooſun margfallda, og Elſku þa ſem ei ſoomer, og Ogunſt þiñe kañ vallda, So eg þig loſe Hiarta hreiñ, Heilage DRotteñ Preñur og Eiñ, Bleſſadur uñ Allder Allda, Amen.

36. Pſalmur.

Bæn uñ Sigurviñing aa Heimenum.

Ton, Hver ſem ad reyſer hæga Bygd.

O! Pu

O! Þu eilijfe goode Gud, giefdu mier Krapt þijns Anda, ad Heimsins Freistne hveria Hlid, hægt kuñe af mier standa, hun strijder a med Stoorhatre, Stundum þo mjwku Atlæte, Og Dæmum allra Handa.

2. Kieñ þu mier Heimsins Hatur sinn, Hvert eg opt fæ ad kaña, Og Epterlæte hañs ecke þrꝏ, Jll varast Dæme Maña, Hvad skadar hver mig hat-ar hier, hafer þu Gud mig kiærañ þier? Þad mꝏ eg Sælu saña.

3. Giefdu mier Andans Akiefd þvi, ad ackta Heim hveriu sijdur, Hatur hañs er sem añad Sky, Odum sem fram̃ hjꝏ lijdur, Ecke er verdt ad ottast þañ, ad eins Lijkamañ deyda kañ, Eñ Saaleñ alheil bijdur.

4. Vær skulum helldur hrædast hiñ, hver Lijk-amañ kañ deyda, Saaluñe kasta eiñeñ iñ, J Kvala-Staden leida, holldum ofs fast med hreiñe Trw, vid HErrañs Raad þa kañ ofs nu, Eckert Mañ-Hatur meida.

5. Eg mæte vijst ꝏ Vinstre Hlid, Verallldar Hatre strijdu, ꝏ Hægre kañast eg eiñeñ vid, Elsku heñar og Blijdu, hun vill stijnga mig Hala med, blær þo ꝏ moote Andlited, Oheil ꝏ alla Sijdu.

6. Uñ mier ad smacka O! JEsu, Jlman Him-neskrar Glede, so Heimsins Elskañ ecke trw, Oll falle mier wr Giede, Saalar Smeckureñ so spill-ist, sæke Mañ epter Hollds Vellyst, So sem Mij-margañ skiede.

7. Hvad villtu Saal mijn hafa med, Heims Glis og Fladur-Mæle, Settu a DRottens Gyrnd og Gied, Gud sialfur er þitt Hæle, Verolldar Blijdu vijktu fra, veitast mun þier i Stadeñ þa, eilijft Andlegt Jñdæle.

8. Hvar er Elskuge Heimsins nu? Hañ er ad vijsu daudur, Hvar er hañs mikla Makt og Bw, Mañvirding, Hefd og Audur? O! hvad miøg skamviñt allt þad var, ecke hafde hañ þessa par, þar hañ foor hiedañ snaudur.

9. Vorer Samtijda hier uñ Heim, Hvar er nu þeirra ad leita? Ecke er orded epter af þeim, añ ad eñ Madka Veita, Eñ þeir drucku og ætu fyrst, J Uggaleyse og Hollds Vellyst, hittu þo Heliar Reita.

10. Lijkame þeirra ordeñ er, Orma og Madka Foodur, Eñ uñum kveinar Saaleñ sier, sockeñ i Vijtes Tioodur, Øll þeirra Vegsemd Æra og Skraut, ad eingvu vard og folna hlaut, visnar sem Vallar Groodur.

11. O! Fader kiær mier forda þvi, Ferel þeirra ad ganga, so ad eg lende ecke i, Eymdum sem þeir nu fanga, leystu mig hættum Heime fra, Himneskre Kronu laat mig naa, uñ alla Eilijfd langa, AMEN.

37. Psalmur.

Bæn uñ Huggun i Mootgangenum, og uñ rietta Hvijld og Roo Saalareñar.

Ton, Eg Aumur mig aklaga.

O! Gud

O! Gud mijn Huggun hædsta, Hroopa eg nu til þijn, Giefdu mier Glede stædsta, J Græt og Eymdum mijn, Og saña Saalar Roo, O! hvad margt ad vill ama, uñ Tijmañ Rauna sama, Eñ mitt Hoop ert þu þo.

2. Heita maa Heimsens Glede, hvikul og miøg skañvíñ, Eñ i þier einum Gude, er Saalar Krapt-ur miñ, Syndeñ þo þreinge mier, Af Astar Avarpe þijnu, Jñrai Hiarta mijnu, Liettbær hun ordeñ er.

3. Hver fiñst i Hyggiu Lande, Hrelling so stoor kostleg, Ad þiñ Huggunar Ande, Ei framar gledie mig, Eingeñ Neyd aa þess Raad, Ad gaanga so mitt Siñe, Ad sæte ei Huggun þiñe, Og þverkallest þiñe Naad.

4. Af Ofhita Eymdaña, Ofmædast tek eg mest, Smeckur þijns Sætleiks saña, Svale mier aptur best, Taara Fossar framgaa, Sem væta Vangañ Kiña, Vegna Hormunga miña, Þijn Hond afþurke þa.

5. So sem þu Syne þijnum, sender þiñ Eingel frij, ad hugga i Hormum sijnum, hardasta Striide i, So virdstu senda mier, Hollañ Adstodar Anda, J Raunum allra Handa, Og Varaatu Heimsens hier.

6. Ef nockud af kañ halla, Adstod og Tilsiaa þijn, Eg mun þa aumur falla, under Kross Þwnga mijn, Fatest mier Fylged þitt, Eymdaña Ahlaup straanga, uñ Koll lætur mig gaanga, Margt er Mootlæted mitt.

7. Af Heimsens Elsku illre, Ortijn mitt Hiartans Hws, So Eliseus uppfylle, Eckiunar toomu Krws, Gledenar Oleo, Stundlegt ackta eg eige, Allt þad hrørne og deye, Vijge mitt vertu þo.

8. Ein aum ormegnes Skiepna, Ecke forhindra kan, Saalar Roo og Hvijld hepna, Hveria eg i þier fan, Og ætijd orugg staar, Þu ert Hella mijns Hiarta, Hæled og Skiooled biarta, Og Hoop um Eilijf Ar.

9. Mun Heimsens Brim og Baara, Briosta kuna og slaa, Eda Hellubiarg hræra, Sem Hiartad mitt bygt er aa, O ney þad alldrei skier, Þin stoore Fridar Feingur, Furdu laangt yfergeingur, Mans Skyn og Mootgang hier.

10. Jnvortes Andar Fridur, alla Neyd gnæfa kan, Eg aumur um han bidur, O! Fader gief mier han, Þa er mier allt liettbært, Lof sie þier um Tijd alla, Ein O Rotten Himna Halla, Sem han hefur mier fært.

38. Psalmur.

Um Sigur i Freistingunum, Og um Vernd fyrer Svikum Diofulsens.

Ton, Giæskuriikaste Grædare min.

STattu hiaa mier min sterke Gud, Ad standast kune og sigra med, Diofuls Freistne margfallda, Gior mig alla Hlid oruggan, Og i Framgongu stedugan, Lat mig so Sigre hallda, Margt er, Mein hier, Jtra Strijd, Ein inra Kvijde, Al vill falla, Satan er slægur ad svijkia alla.

2. Han

2. Hañ fiotrar Saal med faarlegum, Freistinga Piilum Banvænum, Jñra efter hañ þetta, Svikaña Tegund miog morg er, Mootlætes sem hañ wtsaaer, ytra til allra Stietta, O! hañ, Argañ, J Slægdum hefur; Hañ saa Nefur Hoggorms Siñe, Eñ hañ er Olmt Lioon i Grimdeñe.

3. J Yfergaange og Orku hier, Eptur Dreke hañ riettur er, Ofviifeñ er hañs Dugur, A Hersshofdingia Himneskañ, Hrakfullur þorde raadast hañ, sem er þo Almaattugur, Hvers maa, Mañ þa, Vænta sier, Sem veykur er, J Veru siñe, Og þessum Ovin ad Orku miñe.

4. Eingvañ Maata eg orka kañ, af mier ad standa Viiking þañ, Hraustañ og Hertyadañ, wtlærd Kiempa i illu er, Og Pusund Viel kañ smiida sier, Alls Hættes efter Skadañ, Eg flij, Af þvi, ad leita Hæles, Hirder sæle, Hiaa þier einum, Vernda mig fraa hañs Flærdar Fleinum.

5. Vertu miñ stoore Styrkur þa, Sterkasta Lioon af Ætt Juda, So ad eg Sigre naae, J þijnum Krapte aunur Pioon, Ad þad greniande Olma Lioon, Alldrei mig uñed faae, JEsus, JEsus, Sem ad Strijd, vid Satan Nyd, ad soñu harder, Fyrer mig sialfañ og Sigre naader.

6. Strijd þu nu i mier eiñeigeñ, Og viñ þar iñe Sigureñ, So ad þiñ Kraptur klaare, J mijnum Breyskleik uppfyllest, Opna mijn Hugskots Augu best, ad siaa vid Satans Faare, Greid þu, Gud nu, Gaungu mijn, So graadugt Svijn, Mier grande ecke,

ecke, Og heimugleg Svik hans siaae og þecke.

7. Bevare mig og bwe wt, Brynia þijns Kraptar honum aa moot, Eg so Einbijged vine, Og faae þenañ Ovin dæmt, Er margt hefur mier brugg ad slæmt, Med allskyns Araas sine, Gud miñ, Gud miñ, Pesse kargur, Areñ argur, wt er dreigeñ, Hiaalp þiñe verd eg harla feigeñ.

8. Optlega hañ mier iñheller, Ofgirnd til þess sem stundlegt er, Stundum Reide Raangsæra, Vellysta Elsku Ofund med, Jñblæs hañ mier og metnast Gied, vill mig so fraa þier færa, Mord-aar, Froll slaar, Jñ fær settar, Synder liettar, So med fyrsta, Eins og þad Laufblad sem af maa hrysta.

9. Sem hañ hefur med soddañ Mynd, Sviked og lockad Mañ i Synd, Pa lætur hañ hitt heyra, Hun sie stærre eñ Himeñ og Jord, Hrædelegre og þyngre giord, Eñ Blijvikt Drottens dyra, Gud miñ, Præl þiñ, Ver og geym, vid Vijking þeim, Mijn Vijges Hella, og Biarg miñar Hreyste uñ Eilijfd alla, Amen.

39. Psalmur.

Bæn uñ Farsæla Burtfør af þessum Heime, Og Sigursæla Upprisu.

Ton, Miñ HErra JEsu Madur og i

JEsus sem Daudañ deydder þa, Deyder þu siaalfur Krosse aa, Og upprijsande aumum mier, Upprisu sæla bestillter.

2. Af ollu Hiarta eg þig bid, uñ hægañ Deyd og

og Andlaats Frid, Lijffens Jñgaungu uñ þu mier, Upprisu Dagur nær sem skier.

3. Eg veit Gud hefur ækvardad, Æfe Toom mier med Stund og Stad, Og epter Daudañ eitt-hvert Siñ, Efalaust kiemur Doomureñ.

4. Añastu mig i Andlaate, Er Daudañ leidst ar Krossens Trie, Pu sem Rangañ Doom hefur þitt, Haf þu i Doome Forsvar mitt.

5. Þegar Tialldbwdar Hwsed hier, Hef eg af-lagt sem Jardneskt er, Saal mijna leid þu sialfur iñ, J Sælu Eilijfrar Hijbyleñ.

6. Þegar mijn Augu or-daprast, J Dauda Strijde formyrkvast, Tak mig ad þier og tendra Lior, Trwar Liooſed i Hiarta mier.

7. Þa so byrgiast mijn Eyru ort, Ecke neitt giet eg med þeim heyrt, Laattu þa Ord og Avarp þitt, Jñvortes gledia Hiartad mitt.

8. Þa Dauda Sveitans Ofbod allt, wtjagar sig uñ Hollded kallt, laat mig þa meiga miñast þañ, Miñ Lausnar Pant, þiñ Blood-Sveitañ.

9. Af þijnum Sveita audsien er, Alvara þijn ad hiaalpa mier, Eñ Blooded þitt þad Bevijsar, Borgun Synda hvad fordijr var.

10. Eñ þad þiñ Dreyre ækast rañ, af þier nidur þad votta kañ, Hvad Rijflega og Ospart ad, Oss hefur Raad þijn Fridborgad.

11. Þegar nu þverrar Maaled mier, mitt Dauda Strijd so hardsookt er, Ande þiñ sie þa Efling mijn, Ad Andvarpa kuñe samt til þijn.

12. Og þa allra mest ad þreinger, Ogneñ Daudaňs sem sijdust er, Vertu mijn einka Adstod þa, Uñvefie mig þijn Mykun har.

13. Volgiædes eiñeñ uñ þu mier, Ad lijda Kvel og hvad sem sker, wtleidande so Ondu mijn, Af þessum Heime i Dyrd til þijn.

14. Framar bid eg þig HErra haar, Heilög forer þijn Pijslar Saar, J Andlaate skade ecke mig, Andskotaňs Skeite Banvænlig.

15. Laat eckert megna moote mier, Maktarvalld aňa Araaser, Sijdasta Ord mitt sie þad þa, sem þu talader Krosse aa.

16. Medtak so mijna aumu Önd, Er eg befala þier i Hond, Hveria þu keypter handa þier, Hun er þijn Eign, Pad Trw mijn er.

17. Epter Saalugañ Afgaang þa, Upprisu Sæla laat mig faa, Pad illa Doomsens Atkvædid, ecke lauttu mier koma vid.

18. Naad þijn heilög mier hiaalpe vid, Hyliande allt mitt Raangleetid, Fyrer þiñ Dauda fleig þvi midt, J Forþienustu Hafed þitt.

19 Leid mijna Saal vid Hægre Hlid, Heim i Lifendra Bindenid, Ad hun i Vellyst allskonar, Æfeñlega þig lofe þar, Amen.

40. Psalmur.

Bæn, ad Guds Ord mætte halldast vid Makt, og Christeñdoomureñ mætte Aukast og Eflast.

Ton,

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest.

GUd Fader Son og Ande hreiñ, vt veliande þier Sofnud Eiñ, Giefande-honum þañ, Náda Fiesiood fagiætañ, Fridar Orded þitt er hañ.

2. Til þijn hroopar mitt Hiarta nu, Hreint Ord ad hiaa oss geymer þu, Og Christne vtauker, Þitt skiæra Lærdooms Liooſed hier, Laattu ecke slokna nie þver.

3. Vort Saalar Fæde er þitt Ord, uñ oss ad sitia vid þad Bord, Laat ecke Oviniñ, Orka þvi med Yfergaung siñ, ad Eytur nockurt sæest þar iñ.

4. Jlla Girnd Holldsens i oss deyd, Eñ laat oss smacka Himna Braud, Sem er Ords Sætleikañ: Er þo vel giediast eingvum kañ, Utañ þeim sem bragdar hañ.

5. Þeim fær þad sijdur Sætleik sært, sem elska Heimsens Wellyst kiært, med þvi Guds Orded er, Ande og Lijf i sialfu sier, Sañleiks Lioos og Naadar Kior.

6. Siñeslag spillt sem i mier er, O! DRotteñ tak þad burt fraa mier, Orded og Ande þiñ, Jslvortes Lijf og Lioome miñ, Lyse mier til Himeñs iñ.

7. Laattu af Ordsens Lioose þa, Lioos Trwar kvikna oss i hiaa, So Lioos i Lioose þvi. Lijta kuñum sem lijfgar frij, Og Liooma DRotteñs Ordenu i.

8. Eins og þad fordum ad Maña, Af Himnum rignde Jordu aa, Eins falle eiñeigeñ, Varme Andans og Jluriñ, vid Ordsens Heyrn i Hiortu vor iñ.

9. Groodurset þu i ollum oss, Ordsens Sæded

þad dyrsta Hnoss, Adoggvan Andans nu, Auke Giefe og Efle su, Avoxten i hreine Trw.

10. Vernda þu Gud þan Wijngarden, varpad er þessu Sæde inn, Hvert framar færa kan; Avoxt Lijffsens eilijfan, Eingla Fylking mwra þu han.

11. Eitt hatt Sioonar Biarg uppbygg þu, J þessum þijnum Wijngard nu, Fodurlegrar Forsiaa, Ad Nijding allre frij sie fraa, Og Forræde sem skada maa.

12. En ef þu villt þijn Wijngards Ber, Volka, fergia og pressa hier, Vallde Wijn-Prwgunar, Ell egar og einhverskonar, A oss leggia Piaaningar.

13. Gior þau þa fyrre fullvaxen, Vid Fodurs Naadar Ilen þin, Orka þeim Eflingar, af sier færa Avoxt Trwar, Eirneigen Polenmædenar.

14. Hvad sem oss maa hier motkastast, Mæda, Offookn, Strijd, Lof og Last, umsnw þu ollu þvi, Trw og Vonar Wijned i, vare Pol og Astseme ny.

15. Leid oss sijdan fraa Sosnud heim, Sem er strijdande hier i Heim, Til hins sem uppe er, Sigre hrosande þar hiaa þier þangad oss aa Hondum ber.

16. Laat vort Tialldbwdar Hreyse hart, Heilagt Mustere verda snart, J þine Himna Holl, Og epter liden Lijffsens Goll, Lofa þig um Aren oll, Am.

41. Psalmur.
Bæn fyrer Prestum og þeirra Tilheyrendum.

Ton, Adams Barn Synd þijn,

JEsu

JEsu Guds Son eg þacka þier, þu sem um̃ Heimeñ wtsender, Presta og Predikara, og fyrer þeirra Pioonkun þu, þier safnar vor a medal nu, Heilogum Hoop og Skara, Pad er nu Ost miin audmiwkleg, ad þu skioorner a Sañleiks Veg, Pienurum þiña Orda, Heyrendum Ordsins hallu vid, Hlijdne Trwar og Christeñ Sid, og Satans Svikum forda.

2. Embættis Tegund eingeñ er, eda nein Stiett i Heime hier, so hœtud hart sem þesse, vertu þvi heñar Verndare, veit heñe Styrk og Polgiæde, moot Satans Flærd og Forse, Pienurum þijnum giefdu Gud, Gudrækne Dygd og Speke med, J þvi sem eiga ad viña, ad þeir fyrst lære wt af þier, adur eñ hætta sialfum sier, Odrum Andlegt ad kieña.

3. Añast þu þeirra Ord og Gied, upplijs þar helgum Anda med, so ad þiñ Sœfnud fæde, a hreinu Orde, þañ sem þu, þvoder leyster og keypter nu, þijnu blessada Bloode, og siju Kyrkiu Born elske viist, Ærugyrnd vonda stunde sijst, eda eigeñ Abata, Kieñing hrein, Bæn og Breitne riett, Blijfanleg sie i þeirre Stiett, Eñ laat þar Hneyxle hata.

4. O! ORotteñ gior þar alla señ, Adgiætna Hiardar Vøku-Meñ, sem þu þar til treyst hefur, So trwrra Pioona Lof og Laun, lwkist þeim þa i sañre Raun, Raadsmeñska Reiknings krefur, gief ad þeir ætijd ydner sie, J Andans Akiefd breñande, ad hallda hvad þeir biooda, so Verkeñ fyrre hroope hier, helldur eñ Rædañ framflutt er, og verde so samhliooda.

5. Alltrwa Verkmeñ wtsendu, J þiñ Vijn-Gard og Koenskieru, So ad þeir samañ lese, Bind-ine morg i Heime hier, Heilagra Maña handa þi-er, og Lijfsins Veigeñ vijse, Ordsins Heyrendum uppliwk þu, Eyrum Hiartans og riettre Trw, Og lat þar Avoxt bera, J Poleñmæde allañ Tijd, alld-rei so kuñe Vantrw strijd, sijdar þar Seka giora.

6. Miñstu hvad mæstte Muñur þiñ, mitt Ord skal ecke nockurt Siñ, til mijn aptur toomt koma, Blessa þu Verkeñ þeirra þa, þeir sem planta og Doggva æ, eflande Ordsins Lioma, Baña þu Hrafne Helvijtskum, hripsa wr Hiartans Okrun-um, Ordsins Sañheilagt Sæde, Lættu ecke i añ-añ Stad, Audæfa Pyrna kiesta þad, nie añad Jllt Tilræde.

7. Himneskra Nada Natt-Dropar', nære þad best til Frioofgunar, ad alls Goods Avoxt fæ-re, Kyrkiu Borneñ og Kieñemeñ, kiært og hreint lættu elskast señ, Eins og eiñ Madur være, Ad so hver odrum ætne moot, Alls hiñs besta af Hiart-ans Root, um klæræñ Christeñdoomeñ, O! Gud Himneskur HErra kiær, heyrdu nu hvers þig bid-ium vær, J JEsu Nafne Amen.

42. Psalmur.

Bæn fyrer Valldstioorneñe.

Ton, Oss lææt þiñ Auda styrkia.

O! Kongur Allsvalldande, Eilijfe DRotteñ Gud, Herradæme hafande, æ Himnum og Jordu med, Einglar tilbidia einañ þig, Hætroon-

æt

ar hædst vegsama, og Himna Sveit æfeñlig.

2. Hverium Hofdingia Dæme, hlijda og lwta oll, Maktarvallda Margbloome, mikla i Himna Holl, og Ottast Kraptar aller señ, eg hiñ allra aumasste, ækalla þig Gud miñ.

3. Virdstu Vallda-Meñ alla, Veralldlegrar Stiettar, Vijsdooms Anda uppfylla, ad stunda hvad þeim bar, og riett framfylgia Løgum Lands, Kryn þa uñ Christeñdoomeñ, Krapte þijns Styrkleikans.

4. Stool-Konga og Stoorherra, Stioornendur Hofdings Meñ, añast þu og vert þeirra, Embættes Verndareñ, og þvi helldur sem Hæskeñ er, Æ meir yferhængande, og Tigneñ hærre i sier.

5. Jñgief Anda og Speke, J þeirra Hiortu nu, So þeir vel Vakt ætake, ad volldugastur ert þu, og Lieneñ hafe þeir af þier, æ riettum Rañsaks Deige, Reikningskap standa ber.

6. Gief þeir ræke og roome, Riettlæte Raad og Frid, Þvi þier og þijnum Doome, þetta allt kiemur vid, Lææt þa elska siñ Underlyd, Christneñar Fooster-Fedur, Forsvar og Verndar Hlijf.

7. Læattu ei Vallds-Meñ villa, Veralldlegt Maktar Glis, ecke Ofbellde spilla, eda benda nein Slis, Ecke formetna siaalfa sig, Eñ Verdlaun Verka þeirra, verde Dijrd æfeñlig.

8. Oss þeirra Undersææatum, Jñplanta hlijded Gied, ad þa i ollum Hlutum, ocktum og heidrum med, So under þeirra sterkre Stioorn, lifum i long-

guni

gum Fride, lijka sem hlijdeñ Born.

9. So vier med sogdum Hiette, synum oss frialsa Meñ, ad vier af ollum Mætte, ocktum Laga Rietteñ, Pad felst i þessum Frijheitum, ad þioona vel vorum Gude, Valldstioorn og Logunum.

10. Laat Hiarta Verk og Varer, virda og heidra þa, Hveria þu HErra kiører, Hyrdara Jordu a, Valldstioornar Auga opna þu, so þeir vijser vel skygner, Vakande fiñest nu.

11. Eins virdstu upp ad laata, J allre Freistne hier, Øll Eyru Undersaata, ad verde glogghevrder, Eñ þegar hvers eins Æfe dvijn, opna þa Himna Haller, og heim leid i Dijrd til þijn, Amen.

43. Psalmur.

Bæn fyrer Hwsstioornar Stiettcñe.

Ton, Aller Guds Pioonar athuged.

EJlijfe Gud sem oss hefur sett, Embætted marga Vega, Einkum Andlega Yfervallds Stiett, og hina Veralldlega, Pridia er heilagt Hioonaband, HErra geym þad med sterkre Hand, og añast alla Vega.

2. Ut af þvi sama uppvex hier, Aukning og Bloomgan hiña, Sem Veralldlegt og Andlegt er, af Krapte Nænda þiña, Hioonum Eckium og Meyum med, miñ Gud iñgief þu Skijrlijfed, Lijkama og Saalna siña.

3. Meyar adhyllest einañ þig, af ollum Hug og Siñe, Eckiurnar hreint þær hallde sig, J heilagre Bæn-

Bænrækniñe, Hiooneñ iñbyrdis elſkeſt helzt, aſamt berande linſt og leidt, og med Dygd Verkeñ viñe.

4. Gief þu Hiooneñ i Hegdun ſie, Heiløg Jurt Lijtelætis, Og Lilia holl i Hreinlijfe, hier med Roos Kiærleiks Mætis, og Heilagleikans Ilmſæt Urt, Deining hverſe laungt i burt, uppvyſt Anda Agiætis.

5. Hioonabands Dioful hindra þu, Haturlauſt, gief þeim Siñe, Kviñañ ſie honum holl og trw, hañs Stod i Velgeingneñe, Eñ þa Mootlæte adguſtar, aſle hun honum Huggunar, hugul i Hiwkruneñe.

6. So ſem Hioonaband hier um Heim, hreint og faſt ær ad ſtanda, ſvo uppkveik þu og eſt i þeim, Iñbyrdis Bænar Anda, þa uppæſellur Andſtreyme, I þeim verke þad Gudrækne, og Dygder allra Handa.

7. Fedgin uppale Afkvæmed, I ſoñum Drottens Otta, Lattu þaug kañaſt vel þar vid, Vegleg Guds Giøf ſie þetta, og i Gudrækne uppfræddum, aptur ſkile þier Børnunum, Vid Trw og Tiptun rietta.

8. Forelldrar ſie þeim Fyrermynd, Froomheita jaſnañ giøre, hatande illa Hneixles Synd, hordum Doom ſo ei mæte, Børneñ eirneñ þær elſke hreint, akte og virde liooſt og leynt, audſveip i Epterlæte.

9. Giør þaug Ilmſæta Yndes Jurt, eilijfrar Paradijſar, Lat þaug ei vera þad Trie þurt, Þu ſem i Eldeñ viſar, helldur ylma i Agiæte, allſkyns Dygdum og Gudrækne, ſtunda hellſt hvad þu prijſar.

10. Laat þeim ei fatast Foosturlaun, fwslega aptur iña, fyrer Upphellde Ast og Raun, Elsku Forelldra siña, so i Olucku Afgruñ hier, ecke steype þaug sialfum sier, ef soddañ ecke viña.

11. Hirwunum eiñeñ iñgief þu, Alwdar Hlijdne rijka, Hwsbændum þioone holl og trw, Hiartans i Einfalldleika, so sem þaug viñe sialfum þier, somuleides Hws Herrarner, elske þig eiñeñ lijka.

12. Laattu Heimiles Hoopeñ hvern, hier nu uñ Christeñdoomeñ, verda Heimiles Hws og Born, Hvoria þu Dijrdar Lioomeñ, elska kuñer og Einglarner, O! DRotteñ heyr hvers bidium vier, J JEsu Nafne, Amen.

44. Psalmur.

Bæn fyrer Vinum og Velgiørda Moñum.

Ton, Sæler eru þeir aller nu.

O! DRotteñ Gud sem allskonar, wthellet Gnægtum Blessunar, og ætijd Aumum biargar, Pu sem Velgiørder veiter mier, af Vina miña Hondum hier, Bæde miklar og margar, Eg bid þig Gud ad aňast þaa, Audga styrkia og þeirra gaa, Og veita Velferd alla, Laattu hier þocknast þeirra Verk, þaa leide sijdañ Hond þijn sterk, Hiedañ til Himna Halla.

2. Forelldrum giet eg alldrei hier, umbunad so sem verdugt er, Uppfræding Ast og Giæde, Pvi bid eg þig af Alwd mest, allañ Gooda sem launar best,

best, ad þu añest þaug bæde, vertu þeim eilliſt Endurgiallð, Og einka Borgun fyrer mijnä Skulld, Læt mig og eineñ kuña, af ſoñu Dæme Sonar þijns, ſijna þeim Velſemd Eflis mijns, ſtoda akta og uña.

3. Eg befala þier eirn Veigeñ, Oll mijn Syſtkyn og Vanda Meñ, Heilſu og Hage þeirra, giefdu þeim eilliſt Erfda Fie, og þeir Brædur og Syſtur ſie, JEſu vors hædſta HErra, uñ þu ad hallda eitt med mier, J þijnu Rædar Rijke hier, Rættuꝛu nænum ollum, Gief mier hina med Glede ad ſiæ, Sem Gud miñ leidde Heime fræ, Lifande i Himna Hollum.

4. Slijks ærna eg af Allwd eñ, Ollum Velgiorda Vinum ſeñ, ſem mier til gooda giora, Rættuꝛañ miñer mig æ þad, mier ſkule vera æhugad, um Velferd Andar þeirra, J þijna Tialldbwd taktu þæ, Trwfaſte DRotteñ Himnum æ, Þu ſem þvi heited hefur, ad læta ei Olaunadañ, eiñ Vatns Bikar ſem nockur Mañ, þeim hinum Pyrſta giefur.

5. Hvad miked framar muntu þa, margfallda Umbun hinum tiæ, ſem af Orlætes Hende, allskonar læta leida af ſier, Lijnkind og ſtoorar Velgiorder, Þeim ſem eru þurfande: O! DRotteñ lættu ſierhvort Siñ, ſijfelldañ Rædar Straumeñ þiñ, foſſa yfer þæ alla, Sem ad Velſemda Reñſlu riett, rijflega hafa læted ſlꝛett, yfer miog marga falla.

6. Sprette þeim ætijd upp hiæ þier, allshættar

ar Giæſku Straumarner, er til aña ra Maña, laata utflioota lang t og vijdt, Læke allmarga opt og tijdt, Velveittra Velgiordaña, alla ſem Aude Oſpart ſaa, Æfeñleg Giæde laattu þaa, J adra Hond iñ⸗taka, Vertu þeim eilijf Andar Hlijf, er giarnañ ſedia hwngrad Lijf, og laat ei uppaa ſaka.

7. Laattu þeim mikeñ mælaſt iñ, Myſkunar Verka Avoxtiñ, Þo ad hitt þverra meige, er þeir af taka Olmuſur, Audur ſa er vijſt ſtundlegur, eñ Ofallvalltur eige, Þeim ſem ad giefa, gief þeim þu, Giæde Himneſk og ſtundleg nu, alls hiñs Gooda Giafare. Þier ſie Lof Dijrd og Þackargiord, þu ſem ſkapader Himen og Jord, Hvor ad um Eilijſd vare, Amen.

45. Pſalmur.

Bæn fyrer vorum Ovinum og Offooknar Moñum.

Med ſama Ton.

O! HErra JEſu Himnum a, Sem hefur ſett oſs Reglu þa, ad elſka Ovine vora, Offooknar Moñum eiñeigeñ, og þeim oſs hata nockurt Siñ, Ollum þeſſum gott giora, Eg Oſka þeim og ærna Goods, og bid ſaker þijns Nadar Bloods, um Hræring Heilags Anda, ad Kvittun mijn og Bæ⸗neñ beſt, ad bidia þeim Saalar Heilla meſt, mætte Hiarta hreint ſtanda.

2. Hveſtu ecke þitt Heſnda Sverd, Hardlega moote þeirre Giord, Smyr þeirra Hofud helldur, Nadar Velgiorda Vidſmiore, vel ſvo ad i þeim

ytſlokne,

wtslokne, Hiartnaña Heiptar Elldur, Ad hañ ei blæsest upp so ad, Eilijst Kvala-Bæl verde þad, Gief þeim þess Giætur hafa, ad þeirra Lijf ei añad er, eñ sem Skugge sa burtu fer, Reikur, Gustur og Gusa.

3. Og ad þeir giæte ad þvi vijst, Ogudlegt Hatur soomer sijst, Daudlegu Hreyse hafa, Eda ad Sælar Ovin siñ, J veykt Herberge taka iñ, Sem er allt Holld æu Efa, Hvers eins argaste Ovinur, er siælfs hañs forne Fiandskapur, sem Sæl myrder og meider, Ørsneidande so aumañ Mañ, Ollu Goodu sem verda kañ, J eilijft Bæl iñleider.

4. Læt þa lijta sem optast iñ, J Giæsku Raadear Speigel þiñ, So þar af þeckia kuñe, hvad hættelegur Hlutur sie, Heipt og Osvarleg Læingrækne, og Aflæte Jllsku siñe, O! DRotteñ Gud mier uñ og kieñ, ad hafa Frid vid alla Meñ, Og snw Ovinum mijnum, til Samlyndes og Eiingar, So alls goods verde Samarfar, Med blessudum Bornum þijnum.

5. Læt oss ecke i Heime hier, Hafa Jñbyrdes Vansætter, Sem æ Hædum Himnaña, Væntum oss somu Sambwdar, Sama DRottne þionande þar, Hvad oss skal Hatur baña, Eiñ Lijkame nu erum vier, under þvi Hofde Gud sem er, Af þvi Eiingar Bande, J somu Skijrn og somu Trw, Same Ande oss stioorne nu, Samhuga sam lifande.

6. Eg bid þig DRotteñ Allsheriær, Ofsooknar

Moñum Christneñar, umvender eirneñ lijka, þeirra Bloodgyrugt Aform allt, Onytt gior þu og aptur hallt, Kieñ þeim riettañ Veg vijkia, Sañleiks Liome og Liooſed biart, Lyſe ſo þeim i Augu ſkarpt, Ad þau vel opnaſt kuñe, So i þeim ſtilleſt Illſka ſu, aflætande um̃ ſijder nu, Æde og Offsookn ſiñe.

7. Syndu þeim ſialfur ſaña Raun, ad ſoddañ ſtodar þa ecke Baun, Ogagn ſtoort er þeim þetta, Broddunum ef þeir Bakſpirnaſt, Brædlega munu fordiarfaſt, Og wr þeim alldrei rietta, Ulfa-Grimd er þeim allra ſijſt, Epter ad breita, þar þeir vijſt, Vita þad viſſelega, Ad JEſu Blood þad wthellt er, Yfer oſs alla Chriſtna hier, Oſpart þo alla Vega.

8. Þvi munu þeir ſo þyrſter þa, Þeſſu ſaklauſu Bloode næ, Og þvi uñum wthella, Fyrer hvert ædur wthellt var, Edla Blood JEſu Guds Sonar, þad vita þeir þo giorla, O! O Rotteñ ſnw þeim aumum Lyd, A rietta Leid, ſo Nædar Tijd, Meige þeim Farſæl falla, Ad Avoxt ſiñar Jdrunar, Odleſt þeir nu og ſijdañ þar, Hiæ þier um̃ Eilijfd alla, Amen.

46. Pſalmur.

Bæn fyrer Mootgangs Moñum.

Ton, O! JEſu Ond mijn leitar.

HErra i Heidre ſoñum, Heilleñ vor Lijf og Traust, Sem ollum Mootgangs Moñum, Myſkunar ærna baudſt, Eg bid þig, Preytta og þiæda, Þu vilier ſtyrkia meſt, Hugga Hreſſa og Næda,

Hiwkrande eirna best.

2. Himneskum Krapte klarum, klæd þa og viñ þeim Boot, Er Pijlum Satans sarum, Svitnande stijma moot, O! þu allra sterkaste, Andskotans Sigrareñ, Diöfuls illu Adkaste, Afvende Sigur þiñ.

3. Lat ei Satan þa svijkia, Svale þeim Nææd þijn ny, Hverra Bein þornud þykia, Piningar Elldei, Reystu þa sliott sem falla, Faare og Slifum ver, Lijkamans Anaud alla, Andlega Lækning giör.

4. Kieñ þeim þad sia og saña, Sott og Krank dæme Mañs, Sie Fylgiare Syndaña, Sem og Bode Daudañs, Gief þu þeim Poleñmæde, Par med og sterka Trw, Lijkams og Anda bæde, Einka Lækner ertu.

5. Lattu þa sia og fiña, Fyrra Krapt Heilsuñar, Po so framt þad kañ viña, Pienlegheit Velferdar, Styrk þu Pungadar Kviñur, Piædar i Sorg og Swt, Pu eirn þad orka viñur, Ad leida Fooftred wt.

6. O! JEsu jafnañ vertu, Joodsiwkum Kviñum nær, Og hyrre Hiwkrun snertu, Hondeñ þijn leyse þær, So ad afþiarest eige, J Eymd og Hörmung sijn, Ad fiolga Mañkyn meige, Milldur Gud þad er þijn.

7. Fæd þu Fodurleysingia, Fooftrande Börneñ señ, Og þa sem Eymder þvijnga, Adstodarlausa Meñ, O! Fodurlausra Fader, Forsvar Eckuaña

beſt, Gief þeir verde verndader, Verolld ſem myar meſt.

8. Aumka þu Eckiur allar, Anaud þeirra er ſaar, Opt þeim af Augum falla, A baadar Kiñar Taar, Gief ad þaug gaanga kuñe, J giegnum Skyeñ midt, Og med Frelſe fram̃ reñe, Fyrer Haaſæte þitt.

9. Pa ſem i Siaafar Voda, ſiaalfañ þig hroopa aa, Edur rata Brim-Boda, Bænheyr þu DRott eñ þa, Faungudum Frelſe veittu, Faaraadum lijkna þu, So þeir Packlæte riettu, Pijna Naad priiſe nu.

10. Laat þa ſtøduga ſtanda, ſterkur DRotteñ i þier, Sem Offsookn allra Handa, J rata Sakluſer, So ad þeir Sigre naae, Sijdañ um̃ Eilijf Ar, Coronu ferſka faae, Fyrer þijn Plijſtar Saar.

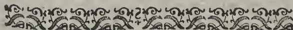
11. Øllum ſem Eymder pijna, Jñgief þu Polgiæde, So þeir eigneſt Saal ſijna, Sañe i Gudrækne, Og epterfylge hellſt honum, Hier nu i Kroſs burde, Sem ad þa ſvipte Meinum, Og ſiaalfur doo aa Kroſs-Trie.

12. Og nu eñ um̃ fram̃ þetta, Allra hellſt fel eg þier, J Hond og Hiwkun rietta, Hiartañs Elſku Fader, Pa ſem þijma hardkrepter, Hel-Porta vid Dyrnar, Midt i mille tæpt repter, Tijmañs og Eilijfdar.

13. Pa ſem i Strijde ſtanda, Stijmande vid Daudañ, Giefdu þeim Afl og Anda, Ovin ad ſigra þañ, Daudañs ſañe Sigrare, Siertu þeim Adſtod

stod bein, So þeim ei fyrer fare, Freistingar Bylgia nein.

14. Helldur med Fride fare, J Fedur-Land heim til þijn, O! Gud allra Skapare, Ollum oss Myskun syn, Eilijfur Allsvalldande, Eirn og Þreñ ur ert þu, Æra og Lof þitt stande, Æfeñlega og nu, A M E N.

Siötte Part=

UN ÞESSarar PSALma BOOKar, Hefur iñe ad hallda, Lof-Saungva, Bæner og Þackargiörder, A Kvølld og Morgna, So og fyrer Maaltijd og epter.

Morgun Psalmur.

Med Ton, Dagur og Lioos þu DRottñ.

DAgur reñur og syner sig, Sæte Fader vier lofum þig, Millдre Naad þiñe þockum vier, Þessa Noott vel oss vardveitter.

2. Vier erum hier ei Heima. Meñ, HErra i Dag þig bidium eñ. Leid oss hiaalpa og vernda vel, Vid Lijfs og Andar Eymd og Kvøl.

3. Stiorna þu oss med styrkre Hond, so Verk þijn i oss verde kiend, Og Nafn þitt heilagt i oss sie, Auglyst med Trwar Athæfe.

4. So Andeñ hafe Yfervalld, Age, Beygie, og side Holld, Ad þad alldrei med Ofurdaad, upphefie sig nie hafe Raad.

5. O Notteñ laat hañ ei deyfa Kvøl, Dyrfd og Girnd Holldsens briota vel, Svo Sælijfe ei locke þad, Liootar Synder ad hafast ad.

6. Veit þu oss i Dag Klæde og Kost, Kvelia laat oss ei Sveingd nie Frost, þijn Gudleg Blessan giefe oss Biorg, gagnlaust er allt vort vijl og Sorg.

7. Vernda þu øll vor Verk og Storf, so verda meige Holl og Þorf, Fyrer JEsum þiñ sæta Son, Sem sætte oss med siñe Boon.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Lof, etc.

Kvølld Psalmur.

Med sijnum Ton.

DAgur og Lioos þu O Notteñ ert, O' mt og huled allt er þier bert, Þu Guds Fodurs Lioomanda Lioos, Liosañ Sañleika kieñer oss.

2. Þig bidium HErra hellage, hlijf oss a Noottu þessare, Laattu oss hafa Hvijld i þier, Hæga Noott eiñeñ þyggium vier.

3. Svefn Orar falle oss ei a, Andskotans Viel um leys oss fraa, Ad Svik hañs ei samþycke Holld, So af þier kome a oss Gialld.

4. Þo Augun take Svefn til sijn, samt laat vor Hiortu vaka til þijn, Almaattug Hønd þijn þyrme nu, Pioonum sem elska þig med Trw.

5. Slaa oss JEsu vor Heill og Hlijf, hept þeim sem svijkia Aund og Lijf, Kom nu til Hiaalpar

Christeñe Piood, Sem kvittade þitt blessad Blood.

6. Milldaste JEsu miñstu vor, Morg er Neyd Holldsens þrong og stoor, Pu ert alleina Andar⸗Born,Ætijd vardveit þu oss þijn Born.

7. Gude Fodur sie sungeñ Dyrd, Syne hañs JEsu Packargiord, Og helgum Anda sem huggar Eiñ, A Heidre þeim sie ei Ender neiñ.

Morgun Psalmur.

Med Ton, Christs er Koma fyrer Hondum.

PJer O Rotteñ eg Packer giore, þu hefur mijn vel giætt, Vid Ogn og ollu Faare, um̃ þessa lidna Naatt, Eg laa med Myrkre faangeñ, Mikel var Neydeñ su, Nu er eg þar wtgeingeñ, Gud miñ þad veitter þu.

2. Miñ Gud og Hiaalpar HErra, Af Hiarta eg þacka þier, Pitt Valld er ollu stærra, J Dag Vernd veittu mier, Eg treyste Ordum þijnum, Af þvi um̃ Hiaalp eg bid, Varnadu Vilia mijnum, Og vijsa mier a þiñ Sid.

3. Ad eg alldreige vijke, af þijnum Sañleiks Veg, Og Satan mig ei svijke, So villast mætte eg, Hlijfd þijn og Naad mier hallde, HErra þess beide eg þig, Vid Vielum hañs og Vallde, Sem vilia bleckia mig.

4. A JEsum Son þiñ sæta, send mier þa riettu Trw, Laat mig miñ Lifnad bæta, Lostu vid skiliast nu, Aull Fyrerheit þijn ender, Svo eckert bregdast kañ, Son þiñ bar mijnar Synder, Saal mijna leyste hañ.

5. Eg bid þig Von mier veita, sem verdur alld-rei þreitt, Og Hiartans Elsku heita, Hatur kun-ande ei neitt, Ovinum Gott ad giore, Girnd mijn ei verde fylld, Ast veite eins og mier kiore, Allt ept-er þiñe Villd.

6. Laat mig þiñ Lærdoom jaatá, Lioost fyrer ill-um Heim, Piñ Pioon jafnañ hier heita, Hrædast ei Valld nie Seim, Vid þijna Kieñing klaara, kuñe ei mig skilia neiñ, Med Christeña Maña Skara, Veit mier ad verda eiñ.

7. Eg skal Dageñ so enda, Ætijd þier syngia Lof, Forda mier fraa þier venda, Framfor mier millda gief, Ønd, Heidur, Eign og Lijfed Og Al-voxt vernda vel, Allt hvad hefur mier giefed, J Hendur eg þijnar fel.

8. Lof þier Guds Son eg seige, Sæta mier Ast og Naad, Hefur a hverium Deige, af hiñe Mys-kun tiaad, Pitt Nafn vil eg vegsama, Vernd þijn er traust og good, Mig sedur med Lijkama, Miñ Dryckur er þitt Blood.

9 Lof Dyrd og hædste Heidur, HErra þier alldrei dvijn, Hver stendst ef ertu reidur? Oss hlijfe Blessan þijn, So hver i Fride life, Siert þu oss DRotteñ hiaa, Helg Trwar-Vopn oss hlijfe, Heipt Diofuls allre fraa, Amen.

Kvølld Psalmur.

Med sijnum Ton.

CHriste þu klaare Dagur ert, Kañ fyrer þier hyl-iast eckert, Af Fodur komstu lifande Lioos, Og

Lioosſens Kieñing færder oß.

2. O! Gud vor Fader geym oß þraútt, Vid grimmum Ovin um̃ þeſſa Natt, Oß lættu Hviildꝛ er i þier fa, Andſkotans Vielum leys oß fra.

3. Eñ þo ſofe vor Augu hier, ævallt vort Hiarꝛ ta vake i þier, Hallt yfer oß þiñe hægre Hond, So hrøpum vier ei i Skom̃ og Synd.

4. JEſu þig bidium aller vier, Ad Diofuls Svik ei grande oß hier, Sem ſitur um̃ vorre Sæꝛ lu ad næ, Svipt oß hañs illu Vallde fra.

5. Vier erum Chriſte þijn Erfdeñ good, wtvegꝛ ader fyrer þitt Bleſſad Blood, Eiliift Guds Rad þvi oß þig gaf, ad ſkylldum vier Syndum leyſaſt af.

6. Einglum heilogum umbiood þad, Eign þiñe Gud þeir giæte ad, Vake yfer oß Verndeñ ſtw, verda mun oß þa Hviildeñ trw.

7. J Nafne JEſu nu ſofnum vier, nærre ſie oß þiñ Eingell hier, Heilagre Preñing ſem Hliifd oß gaf, hver Madur jafnañ ſynge Lof.

Morgun Pſalmur.

Med Ton, O Notteñ æ þier er øll miin Von.

Klaar Dagur og Lioos nu komeñ er, Kiære Fadꝛ er þig bidium vier, Geym oß i Dag vor Vernꝛ dar Mañ, fra Voda ſem oß ſkada kañ.

2. Still vora Twngu, ad ei ſtyggeſt þu, Stijrꝛ er Himna, og vardveit nu, Augum vor allra eiñeñ med, ſo eckert ſæe þau fæ nijtt ſied.

3. Vor Hiortu gior þu og Hugſkot hrein, So hverfe af þeim øll Synda Mein, Ofneitſlu tak þu oß

oß eiñeñ fra, og alla Syrnd sem oß skada mä.

4. Nær Dagur þesse nu lijdur hier, og Nætur Tijmeñ komeñ er, Ad vier aller hier þockum þa, Þu sem oß geymder Illu fra.

5. Sætt Lof sie Fodurnum sialfum tied, hañs Syne og Helgum Anda med, sem helldur yfer oß Hlijfdar Vørd, honum sie eilijf Þackargiørd.

Kvølld Psalmur.

Med sama Ton.

Gud Skapare allra sa, alls Himens Ráð og Jardar a, Dageñ skrijdande med Dijrsta Lioos, Dim̃ Noott ad fyllde svæfa oß.

2. Afliijast mætte Lijfed þreytt, Leingur ei sie til Viñu neitt, Hugraun liñe og gledjest Gied, Graat-ur og Harmur hverfe med.

3. Um̃lidnum Deige aller vier, af Hiarta syngiande þockum þier, Byriande Noott þig bidium nu, Biarga oß sem þier hietum Trw.

4. Þig heidre Hiartans Þeled allt, Þig lofe Rødd og Marled sniallt, Þig Ast vor jafnañ elske eiñ, Þig akalle vor Andeñ hreiñ.

5. Diwpt þo nidre, hin døckva Naatt, Dags Liooſed fra oß byrge braatt. Sortne alldrei hin sæla Trw, Satt Lioos Lyd Christnum lioome nu.

6. Saal verde ei af Svefne mood, Sofe fra Løstum Christeñ Piood, Ad Trwañ Hreinlijfañ hallde Sid, Hoofsemdar æ mun þurfa vid.

7. Sofendra Briooste bygg þu i, ad Blecking Hollds ei grande þvi, Nie Ovinarens illa Villd,

Adsookn framkome og hindre Hvijld.

8. Christ og Fodur vier kollum ∞, Christs og Fodurs þar Andañ hiaa, Eining Heilog og Preñing þu, Þijnum Lyd Christnum lijkna nu.

Morgun Psalmur.

Med sama Ton.

Ljoosañ Dageñ nu lijta maa, Lifanda Gud vier kollum aa, Þ voru Starfe virdest sa, Boda ollum oss frelsa fraa.

2. Stijre Twngu aa helgañ Hatt, ad Heiptar Kijf ei spille Saatt, giæte Sioonar og giefe Maatt, Glise Heimsins ad hafna þraatt.

3. Hrein verde jafnañ Hiartans Root, hverse Omeñska leid og lioot, Fylle og Sælld ad falla i moot, aa Forse Holldś mun viña Boot.

4. Ad þa Dagureñ hætter hier, og hefst Noottañ sem epter fer, Soñum Gude Lof syngium vier, Sidader vel sem skylldugt er.

5. Heilage Ande er til sañs, Eitt med Fodur og Syne hañs, virdest þo byggia Briooſted Mañs, Blessadur kome til þessa Rañs.

6. Muñur og Twnga, Siñed, Saal, Samhlioode æ vid Gudlegt Maal, Kiærleike logie, koolne Taal, Kveike Naaunga soddañ Baal.

7. Þu sañe Gud og ONotten dijr, Daasamlega er Skiepnum snijr, Med fogrum Lioma Morgun bijr, Middagur er og eiñeñ blijr.

8. Med Sundurlyndum set þu Grid, svipt af Ohreiñar Elsku Sid, Lijkomum halltu Heilsu vid,

Hiortunum

Hiortunum gief þiñ Andar Frid.

9. Vollduge Fader fullgiør þad, fyrer þijns Sonar JEsu Raad, Med Helgum Anda aa Himne og Laad, hafande med þier eilijft Raad.

Bænar Lof-Saungur aa Kvølld.

Med Ton, Eiñ Gud Skapare allra sa.

NU hefst Nootteñ og hylur Dag, hver Mañ skilst vid sitt Viñulag, Gud laate oss vel gaanga þad, ad giæte vor med siñe Raad.

2. Af Noott og Myrkre Ogn og Faar, Almeñelega jafnañ staar, Son Guds vak þu og siaa vorn Hag, Sw Vernd næger oss Noott og Dag.

3. Leys oss alla af Løst og Synd, til Leidriettingar veit oss Stund, Gief oss Vitsku ad gaungum vier, Grandvarlega so lijke þier.

4. Forda þu Hvijlu Fleckun vid, fylgia laat þu oss hreinum Sid, baña ad spille vorre Værd, vonder Draumar og Diofuls Flærd.

5. Hvers sem nu framar bidia ber, Brædrum Christnum og siaalfum mier. Lijknsame Gud þu lijt þar aa, og laat oss þijna Mysku faa.

6. Fodur, Syne og Anda sie, Ædst Lof, Dijrd, Heidur eilijfe, Sem i Upphafe er og nu, Æfeñlega sie Virding sw, Amen.

Morgun Psalmur.

Med Lag, Christe þu klaare Dagur ert.

STanded upp Christi Børneñ blijd, byrter sig Morgun Stiarnañ frijd, Lystelegasta Loos hun

hun er, Lioomа ūm allaň Heimeň ber.

2. Klaar Morgun Stiarna kom þu sæl, Christ vorn HErra oss boda skal, Grædare vor er Guds Son kiær, giarnaň þig af þvi lofum vær.

3. Af þeirre Stiornu þier mijn Born, þecked Christ JEsum HErra vorn, Milldaste er þad Mariu Son, med sijnu Orde giefur oss Sioon.

4 Morgun Stiarna Guds Ord þu ert; alldrei vilium oss horfeň siert, Ætijd vertu vort Andar Lioos, ellegar fanga Myrkreň oss.

5. Med Liooma þijnum lys oss hier, Lausnara vorn so þeckium vier, Mijnka þu i oss Myrkra Volld, so meige Elskaň ei verda kolld.

6. Velkomeň siertu Dagur dijr, Diň Noott fyrer þier burtu flijr, hreiň Lioome oss i Hiartad iň, Himneske jafnaň Geysle þiň.

7. A þig vier trwum JEsu Christ, med Bloode þijnu hefur oss leyst, Til Heimsins Enda oss siert hiaa, Arf Himnarijkes laat oss faa.

8. JEsus þu ert vor saña Sool, sa þier trwer sær eilijft Skiool, Arsa lietst Sæluu eilijfrar, allre Christne sem bweň var.

9. Hædst Lof og Pock af Hug og Raust, Hier stundlegt, sijdar Endalaust, fyrer Naad Myskun og Fulltijnge, Fodur, Syne og Anda sie, Amen.

Kvolld Psalmur.

Med sijnum Ton.

EPter Guds Vilia aeingur þad, su gooda Noott oss lijdur ad, Þvi Dagur þesse þroteň er, Þad Myrkur

Myrkur og Svefn nu epter fer.

2. Undandraatt allan af skal slaa, og þacka þenn an Dag sem maa, Gud hefur vor giætt med Giæsku Maatt, Goodlega og er þvi Hiartad kaatt.

3. Þar liggur oss mest Makten a, Milldan Gud bidium hia oss staa, Ad Andskotans Ogner eingvar skioott, yfer oss kome þessa Noott.

4. Þig bidium vier med þeirre Trw, Hviad Fader vor sannur ert þu, Gior epter þinne goodre Lund, geym oss umm þessa Naattar Stund.

5. Lof, Æra sie Fodurnum lögd og tied, lijka hans Syne JEsu med, Þeim Helga Anda Heidur sa, ad hverge finnest Ender a.

Einn Psalmur a Morgna.

Med Lag, Dagur og Liоos þu DRottenn.

Biartur Dagur nu byriar hier, Brædur þacklaater verum vier, milldum Gude hvers Myskun stoor, miög vel þessa Nott giætte vor.

2. Lofum og dijrkum aller nu, Einn Gud med Munne, Hug og Trw, ad virdest med volldugre Hond, vernda i Dag vort Lijf og Önd.

3. O! Gud vor Fader eilijfe, sem af þinne Myskunseme, Med Hiaastod, Krapte og helgum Maatt, hefur oss geymt umm þessa Naatt.

4. Sohlijf oss i Dag HErra minn, Hiaalpa oss fyrer Sonenn þinn, Laat ei svijkia oss Satans Taal, Sem sæker epter vorre Saal.

5. Veittu oss DROTTenn Vernd og Hlijf, Vardhalld siert oss a hverre Tijd, Kongur, Skiol

vol, Stioorn, og sterka Vorn, styd og leid oss þijn aumu Born.

6. O! Gud þier giefum oss i Foorn, ad þu Verk, Mal og Huga vorn, J Lærdoom þijnum leider hier, Lifnadur vor so þocknest þier.

7. Medtak þa Foorn og Morgun Boon, millde Fader fyrer þiñ Son, Ad vier so þyggium þijna Giof, Pier syngium Packer Dijrd og Lof.

Kvølld Psalmureñ

Med sijnum Ton.

JEsu Frelsare Foolks a Jord, Fodursins hæd-sta eilijft Ord, Lioos þess Liooßens sem eingeñ sier, Svefnlaus Hyrder þeim treysta hier.

2. Pu sem Skapare allra ert, Adgreining Tij-ma hefur giørt, Mañs Hollded Dagleg Mæda lyr, Med Nætur Hvijld þvi Næring byr.

3. Holld vort lijdur nu Hrygd og Kvol, Hier-Vist Mañleg er lijtel Dvøl, Sofne Lijkameñ sætt med Frid, Saaleñ i Christo vakne vid.

4. Med Audmykt bidium aller nu, Ad oss fraa Ovin frelser þu, So komest ei ad Christeñe Piood, Sem kvittade þitt blessad Blood.

5. HErrañ JEsum vier heidrum eiñ, Hialp-are vor er ei añar neiñ, Hañ gaf oss Lijf og leyste Ond, Lof sie honum a hverre Stund.

Barna Morgun Bæn af Catechismo Lutheri.

Ton, Dagur og Lioos þu.

GEUd miñ Fader eg þacka þier, Þiñ Son JEsum ad gafstu mier, Lijf mitt og Saal um̃ lidna Noott, Leyster fraa Voda Eymd og Soott.

2. Þig bid eg og um̃ þeñañ Dag, Þyrm mier med Naad og siaa miñ Hag, So Olucka og Illska ei nein, Ad mig falle nie giøre Mein.

3. Fraa øllum Syndum forda mier, Fylgd þijn blessud mig leide hier, So øll mijn Hegdan þockneft þier, Þig Otteft eiñ sem skylldugt er.

4. Eg fel i þijna helgu Hond, Holld mitt, Sæmd, Vine, Eign og Ond, Eingell þiñ sie mier ætijd hiaa, Andskotañ laat ei til mijn naa.

Kvølld Søngur af Catechismo.

Med sama Lag.

GEUd miñ Fader eg þacka þier, Þiñ Son JEsum ad gafstu mier, Um̃ lideñ Dag mig leyster vel, Fraa Lijfs og Andar Eymd og Kvøl.

2. Eg bid þig, ad Forlaater mier, Allar Synder og Misgiørder, Sem moote þier, A allañ Veg, J Dag Naanglega giørde eg.

3. Þijna Myskun eg þar med bid, Þessa Noott veit mier Vernd og Lid. J Svefne og Voku veit mier Frid, Voda og Ogn mig skilier vid.

4. Eg fel i þijna helgu Hond, Holld mitt Sæmd, Vine, Eign og Ond, Eingill þiñ sie mier ætijd hiaa, Andskotañ laat ei til mijn naa.

Eiñ Morgun Psalmur, Snweñ wr Donsku.

Med sijnum Ton.

Dagur

DAgur i Austre ollu, Uppreñande nu skijn, Gud miñ fraa Slæpa Follum, Oss geyme og Dioful's Pijn, So Lijf Giorvallt fraṁgaange, ad Giede og þiñe Willd, Eñ Illu ei aa haange, Oss efle Naad þijn milld.

2. Pier vileg þijde Fader, Packer og Lofgiord tiaa, Pu veitter i Nott mier Naader, Og Naudsum svipter fraa, Hefur aa hverre Stundu, Hiaalp og Naad mier audsyndt, Meineñ Diosulsens mundu, Mier ellegar hafa tijndt.

3. Framar eg bid med Blijdu, þig blessud Voneñ mijn, Vernda fraa Vesolld og Strijdu, ad Ven iu Borneñ þijn, Skyl oss under Skugga, Skapareñ Vængia þier, Sem Hæńaň Unga huggar, Hosum vier Traust aa þier.

4. Hritt burtu Heipt og Bræde, Og Heimsku i Dag fraa mier, So i Stilling stioorna næde, Ad Starf mitt lijke þier, Og Hiartad Heilags Anda, Haaleit verde Bygd, Laat mig stodugaň standa, I Strijde og allre Hrygd.

5. Mig hept fraa Hölldsens Girndum, so Hiartad ei festest aa, Heimsens Blooma blindum, Og bleckest þier i fraa, Pitt Riettlæte virdst mier veita, Vidhallt i Trwñe mier, So eg odlest Idran heita, I Anda og Lijkn hiaa þier.

6. Leidena syn mier saña, I Sorgaar-Dalnum hier, Dioflenum bæg og baña, Pijn blessud Ord gief mier, Med allre Trw ad treysta, Tiaa og hallda þig, Fyrer þaň sem Piood hefur leysta, Par til þa styrk þu mig.

 7. Ad

7. Ad sijdst mig svijkia meige, su Satans vonda Flærd, Nie fraa Trwñe teige, Med Taale og Maña Slægd, Laat mig þig Eiñ aakalla, J Anda og Sañleik best, Og alldrei fraa þier falla, Fyrer nockurn Kiærleiks Brest.

8. Ad elska Æru þijna, Embætte ad stunda mitt, Herrum Hylle ad syna, Sem helldur Bodord þitt, Gief mier þess ad giæta, Og Gagnsemd øllum tiaa, Voludum Biorg ad bæta, med Blessun þad eg maa.

9. Dyrd þijn alldreige dvijne, DRottẽ Gud Fader hiaa mier, Þijns Sonar skiært Lof skyne, Skylldañ þad krefur og ber, Hier med Heilogum Anda, Haaleit Tign sie veitt, Mig fyrr þu Faare og Vanda, Og Frida um̃ sijder greitt.

10. Gief ad ei koolne Chr!stnum, Kiærleiksens Hiteñ hreiñ, Ad vier i Trwñe ei visnum, Vernda þu hvern og eiñ, So i Gudspialls Lioose giætum, Þier Gude Packer tied, Og i Sonar þijns Fadme sætum, Sijdañ ad hvijlast med.

Bænar Lof-Saungur aa Kvølld.

Med Lag, Dagur og Lioos þu DRott.

SOOLar Lioos nu fer burtu braatt, Byriar þvi aptur dym̃a Naatt, Eilijfe Gud vort Andar-Lioos, Æfeñlega þu siert hiaa oss.

2. Þu ert vor Heill og Voneñ sterk, Verndar og blessar øll þijn Verk, Ef þu veiter oss ecke Hlijf, Eingeñ kañ stoda Saal nie Lijf.

3. Ovine hofum marga miog, Mein taka oss aa allañ

ei allañ Veg, Siert þu oss ei i Svefne hiaa, Svik og Heipt þeirra reinum þa.

4. Oss og allt vort þier Offrum vær, Ad þier tak oss nu Fader kiær. So Ovin giore oss ecke Tioon, Añars hofum ei Hiaalpar Von.

5. Blessa oss fyrer JEsum Christ, Añars dugger vor Viña sijst, Hiaa þier faae oss sijnum Saatt, So ad Morgne þig heidrum haatt.

6. Þessa Kvollds-Foorn þier færum nu, Fader vor HErra þygger þu, Fyrer Christum þiñ kiæra Son, Kvittande oss med siñe Boon.

Ein gomul Christeleg Dag-Vijsa,
Epter Donskuñe utlogd.

Med sijnum Ton.

ÞAñ Signada Dag vier siaaum nu eiñ, og Sool ar Geyslañ frijda, Gud lyse oss ollum alltijd hreiñ, So ad aukest Glede og Blijda, DRottenñ laate i Dag ei neiñ, Detta i Skom̃ Lost nie Kvijda.

2. Þañ Signada Dag þa signudu Tijd, Sem fæddest vor HErra mæte, Kom ofañ þad Lioos og Leiptran frijd, Sem Liosmar um̃ Veralldar-Stræte, Þesse hin fagra Byrtañ blijd, Er Braut i Eilijft Sæte.

3. Gud Fader, Guds Son, Gud Heilagur Ande, Geyme med Einglum sijnum, Oss i Dag fraa doppru Grande, Diofulsens Nete og Pijnum, Fyrer hañs Ofundar Illsku Blande, Vora Ond og Lijf fraa Meinum.

4. Kvol vors HErra og Krossens Pijn, Sem

keypte oss fra Dauda, set eg i Dag millum Diosla og mijn, Hans Dreyra Fossen rauda. Pad Blessada a mier Blooded hrijn, Sem Booten er mina Nauda.

5. Po Grøs og Lauf sem grænu Trie, Griooted og Sandar aller, Mæla kyne ef mætte skie, Med Eingla Roddu snialler, Lofed noog alldrei laata i tie, Um Lausnara vorn med Spialle.

6. Dagur so langur alldrei er, ad ei med Kvelldelende, Dauden Lijfed dregur med sier; Dapurt burt wr Hende, Vier skulum wt, En Grøfen er gior, Par giesst ei anar Ende.

7. Gud giefe pad, So pioonum vier, J þessare Verolld ine, Ad Guds Son med Trwne take hver, So Traustlega Myskun sine, Pa Heimuren fra oss hallar sier, Hiaalp vor alldreige line.

8. Nær forum vier i vort Fodur-Land, Og wr Farenu skulum venda, Gief eg mijna Saalu Gude i Hand, J Glede Himerijkes senda, Gud Fader, Guds Son, Gud Heilagur Ande, Gief oss goodan Lijfs Enda, Amen.

Kvølld Psalmur.

Ton, Af Diwpre Hrygd akalla.

JSvefne og Voku Sanlega vier, Sialfsum Gude tilheyrum, Hvert oss Dauda eda Lijf þu lier, Leitum ei Hialpar af fleirum, Vier þockum þier fyrer JEsum Christ, Pu hefur oss geymt i Dag en vijst, Af Millde og Myskun pine.

2. Fra Skom Hneysu og Hreckia Nægd, Og hvad

hvad Saalu kañ tijna, Frá Satans Vondsku og Svika Slægd, Saude geymdu vel þijna, Sem grimast Leon leitar hañ, ad Lombum þeim er, svelgia kañ, og Saalar Tioon ad sijna.

3. Med Gaaleyse fromdum giorvallt þad, Er giarnast skylldum ydia, Ad sæma þitt Nafn i sierhvern Stad, Sijst villdum Naungañ stidia, Vor Veykleike þvi velldur mest, Vier høfum aa ollu goodu Brest, Nema þijn Naad oss leide.

4. Med fwsu Hiarta Fader af þier Fyrergiefningar bidium, Slæpa þeirra ed giordum vier, So greidt i Dauda midium, Nu er oss Vondskañ næsta leid, Naad syn oss fyrer JEsu Deyd, Vor meiga þad Verk ei bæta.

5. Geym þu oss allre Glotun fraa, under Giæsku þiñar Skugga, Og Ovina lijka Offsookn þa, J allre Freistne oss hugga, Andskoteñ fer med Flærdar Taal, Hañ frekt vill bæde Lijf og Saal, Giarnañ Glotun brugga.

6. Þijn mikla gaf þvi Milldeñ haa, Oss myrkva Noott til Handa, ad hefdum vier Roo og Hvijlder þa, So hressare mættum uppstanda, Af Vijle Sorgum, Vesolld og Praa, Sem vora Lijkame jafnañ þiaa, Ar og sijd i ymsum Vanda.

7. Þyde Fader þig bidium vier, Þu gief oss Roosemd hyra, J allra Siñe og Hiortu hier, Fyrer Hiaalpara vorn hiñ dyra, Samvitskuñar fairleg Okyrd, Fyrer saña Trw sie wte byrgd, Og Anda þiñ eñ styra.

8. Blef vorum Syndugа Molldar Serk, Ad sofna i Fride blijdum, So melge su Hressing ad Morgne sterk, mæta þess Dags Astrijdum, upplys vor Hiortu og Sæler so, Ad sieu þau vakande lijka þo, Og til þiñ treyste sijdañ.

9. So ad af Heilags Anda Naad, Æ kyñum i Voku og Svefne, J þijnum Otta Utvegu og Raad, Med Ond og Lijkama tilefna, Svo ad Lyktum þier lendum hiar, Og Lioos sens Born verd um Himnum æ, fyrer Adstod JEsu upphafner.

10. J fullu Trauste selum nu vier, Oss Fader þier til Handa, Med Saalu og Lijfe sañur Gud hier, Svipt af oss Haaska og Vanda, Hlijf þu og vernda Hws og Meñ, Af Hiarta þess bidium aller señ, So meige oss Mein ei granda.

11. Þier liwfum Fodur sie Lof og Dyrd, Fyrer Lijfn og Velgiord þijna, Og þijnum Syne ad soñu skyrd, Er sig liet fyrer oss pijna, Heilogum Anda og Heidur sie, Sem Huggun vid oss lætur i tie, Lautum hañs Lof ei dvijna.

Ein Morgun Bæn fyrer allra Handa Stiettum.

Ton, Konung David sem kiende.

HImneske Gud vor HErra, Heidur og Lof sie þier Fyrer JEsum vorn Frelsara, Þañ Fader gafstu mier, Lof Dyrd med sætum Saung, Sijd og Ar þier seige, Svo og a þessum Deige, Og oll mijn Æfeñ laung.

2. Miog vel þijn Myskun gooda, Mig hefur þessa

þessa Natt, Fra Eymd Faare og Voda, Fordad a allan Hatt, Af Hug þig HErra bid, Myskun þijn mier til giefe, Moodgad þig jafnan' efe, Med allskyns illum Sid.

3. Ein i Dag Gud Ellijfe, Eins [illegible]o eg geymer mijn, Vid Satans Svikum og [illegible]ijfe, Synd, Smaan og allre Pijn, Elldsgang og Ovedre, fra Orbyrgd og Oforum, Illum Dauda og Snorum, Freisting og Faangelse.

4. Holld, Saal og Heilsu mijna, Heidur Goß Kvinu og Born, Eg fel i Umsioon þijna, Og Undermannen hvern, Og alla Audnu mijn, Fedgin, Frændur og Vine, Med Foolke þeirra og Kyne, Giorvallt er Gaasan þijn.

5. Eingill þinn um mig blijfe, Alldrei hverfe mier fra, Vid Fiandans Flærdum hlijfe, Forda þeim til mijn na, Hier ad hans Illsan lioot, J Syndum sijst mig veide, Saal og Lijf ei leide, J Hrak og Heliar Noot.

6. Ein Gud læt eg ollu rada, Allt i hans Vallde er, Vill mig Vernda og Nada, Vel tekst hvad ætlar sier, Reide eg mig þvi a hann, Æfe mijn Ond og Lijfed, J hans Valld sie giefed, Verde mier sem vill hann.

7. Pockum Heidrum af Huga, HErra vorn allan Tijd, Guds Laan og Giæsku nooga, Giefur oss Ar og Sijd, Af Audmykt Okkum þess, Pa hætt er Holldleg Æfe, Himna Arf oss giæfe, Fognud og Fridar Sess.

8. Gud veite Kyrkiu Vallde, Ad vanda Helga Stiett, Vid Liif og Heilsu hallde, Hañs Nafn ad gøfge riett, Og Foolked fræde nu, Med hreinu HErrañs Orde, Vid Hræsne øllum forde, Villum og Vantrw.

9. Eins vora Valldsmeñ geime, og vernde Almwgañ, Bændur og Born i Heime, Bwsfolk og Undermañ, Piin Hond þeim hliife vel, Plaagum Hæsta og Hwngre, Hernad og Ørbyrgd þungre, Og allre Eymd og Kvøl.

10. Par fyrer kiærer Christner, Kostgiæfed þeñañ Hætt, Varest Ovina Freistne, Vaked og bindest þrætt, AE skal vor audmiwk Boon, Ast Guds og Arfeñ hliootum, Og æfeñlegana niootum, Fyrer hañs sæta Son.

Kvølld Psalmur.

Med Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina.

O! Gud sem geymer Jsrael, Og øllum Hlutum stioornar vel, Af Hiartañs Root eg þacka þier, Pad i Dag hefur giætt ad mier.

2. Almættug Hond og Asiãn þiin, Eñ hefur nærd og sied til miin, Lof sie þier Gud fyrer Laan og Hag, Liifed Heilsu og Vernd i Dag.

3. Eñ hvad eg hefe aum Mañkynd, ertað þig med margre Synd, Gud miñ blessadur gief þad kvitt, Fyrer Glæsku þiina og Nafned þitt.

4. Nærda Blood JEsu Svide og Sär, Sal ar Angist Kvøl Hrigd og Tär, Breidest wt yfer Broteñ miin, og byrge þaug øll fyrer Augum þiin.

5. Þesse Dagur nu wte er, eñ Nattar Tijd ad Hendum ser, Gud miñ goodur eg gief mig hier, Giættu nu eñ i Noott ad mier.

6. Eg vil gaunga til Nada nu, Nu bid eg Gud mig geymer þu, Vertu hier miñe Hvijlu hia, Hia mier vak þu og ad mier gaa.

7. Umkrijnge mig aa alla Hlid, Asiaa þijn og þitt Eingla Lid, Sem forde Ad sookn Andskotañs, Araasum Flærd og Svikum hañs.

8. Veittu mier DRotteñ Værd og Roo, Vek mig i riettañ Tijma þo, Lijkameñ sofe sætt sem ber, Saaleñ og Andeñ vake i þier.

9. Skyl þu mier þiñe Skiepnu Kynd, Skapadre epter sialfs þijns Mynd, Honden þijn naakvæm hiwkre mier, Og hlijfe vid þvi sem skadlegt er.

10. Svæfelleñ miñ og Sængeñ mijn, Sie oñur miwka Hondeñ þijn, Eñ adra breid þu ofañ aa mig, Er mier þa Værdeñ Roosamlig.

11 Blessa þu DRotteñ Bæ og Lyd, Blessa oss nu og alla Tijd, Blessun þijna oss breid þu aa, Blessud verdur oss Hvijldeñ þa, Amen.

Morgun Psalmur.

Med Ton, JEsu Christe þig kalla eg aa.

Blessada Preñing blessud sie, Blessande Hage mijna, Lijkn og Naad sem mier lierst i Tie, Lidsemd og Myskun þijna, Lijf mitt og Saal um lidna Natt, leyst hefur eñ fraa Vanda, og illum Anda, So i Dag hef eg Megn og Matt, J mijnu Kalle ad standa.

2. O! Hiartans Fader eg bid þig, yfergief þu mig elge, Añaſtu nu ad ollu mig, at tilkomande Deige, halltu ſo faſt i Hond med mier, ad hende mig Sliſeñ eingeñ, Nie Glæpa Geinge, Hellдur hvad ſem eg forma ſer, farſæleſt vel og leinge.

3. Eg beſel mijna aumu Ønd, og veſælañ Lijk-ama, og þurfanda Lijf i þijna Hond, þeñañ Dag og hvern Tijma, Hegdun, Vit, Skyn, og Hiartad kallt, Hugun Skilning og Siñe, ſem Maal og Miñe, Ord og Giorder, og Aſorm allt, Jñlæſe eg Tilſioon þiñe.

4. Bleſſa þu Jñ-og Utgang miñ, og allt hvad eg ſkal viña, Vidmoot og Hegdun ſierhvert Siñ, Seſs og Gang Foota miña, Ydiu, Vilia, Raad, Aſetning, allt hvad eg er og orka, til Vits og Verka, J Utfør geym mijn allt uñ krijng, og gior þa Trwna ſterka.

5. Hvad þier til Dijrdar eiñ Gud er, Og til Velferdar miñar, Framkvæm þad allt i aumum mier, af Nægd Myſkunar þiñar. Eñ ef i Dag þijn Bodord brijt, Breyſkleika mijnum vægdu, Og Hegning hægdu, Hialp og Raad þiñe Fader flijt, forþienta Reide Lægdu.

6. Eingeñ er Gud añar eñ þu, og eingeñ Hialp are Maña, Þvi bid eg þig i Naudſyn nu, Raad þijna lat mig kaña, Geym mijn fra allre Glæpa Slood, gief mier þitt Ord eg lære, og Avoxt fære, fyrer JEſu bleſſada Blood, Bænheyr mig Fader kiære, Amen.

Kvølld-

Kvølld Psalmur.

Med sama Ton.

LOf sie þier Gud fyrer lideñ Dag, og Luckusæla Stioorn alla, Þu hefur leidt miñ Lijffins Hag, og lated mier allt vel falla, Þo hef eg blessud Bodord þijn, broted i margañ Maata, hvad eg nu jaata, Miñstu alldrei aa Jllverk mijn, uñ mier af Syndum laata.

2. Nu er ad komed Naattar Þel, nu vil eg Hvijlder taka, O! Gud sem geymer Jsrael, yfer mier, virdstu vaka, Laat þu nu Verndar Vængeñ þiñ, Vandlega ad mier giæta, med Svefn Roo sæta, veittu mier Heilla Hyrder miñ, Hiwkrunar Naakvæmd mæta.

3. Vertu nu miñe Hvijlu hiaa, med Heilogum Eingla Skara, Ovine drijf þu alla fraa, Eñ mig heilañ bevara, Lijkamañ laattu sofa sætt, eñ Saalena i þier vaka, og Tilsioon taka, Draumoora, Ogn og illa Vætt, alldrei laattu mig saka.

4. Eg befala þier Drotteñ dijr, Dag og Naatt Saalu mijna, breid þu yfer mig HErra hijr, Heilaga Blessan þijna, Lijf og Astvine, Eign og Bæ, utañ og iñañ Gaatta, og þa hier haatta, Gud miñ eg þier i Geymslu fæ, gior þu hiaa oss ad naatta.

5. Eg legg nu samañ Augun mijn, i Guds Nafne og Trauste, signe mig Heilla Hondeñ þijn, Hyrder miñ goode og hrauste, Signdu Folked og Signdu Hws, Signing þesse oss hlijfe, og Jllt widrijfe, Signingeñ þijn sæte JEsus, Signud yfer oss blijfe, Amen.

Morgun

Morgun Psalmur.

Ton, Guds Son kallar, komed.

DAgur burt tekur dimma Natt, Drottens Foolk sparnevtt vakna braadt, Og heidra Gud þinn HErra, Otellanleg oll Eingla Hyrd, aan Afslaats syngur Gude Dijrd, Alls Skapara og þeirra.

2. Hanenn og allskyns Fugla Faung, Fagurt vegsama Gud med Saung, Sem þaa klæder og fedur, Himnar, Jørdenn og Hafed vijdt, Haatign og Lof Guds boda tijdt, þioona honum þar medur.

3. Øllum Heims Skiepnum er so vart, ein og sierhver med sinne Art, skijrt gøfgar sinn Skapara, Pu mætust Skiepna Madur hver, Mælsku og Vits sem hefur Kiør, Varast Viliann ad spara.

4. Hugleid, ad Gud vid sialfann sig, samlijkann hefur skapad þig, Pvi gior hann þeckia kynner, so þu elsker af Hiarta hann, hefier sem Mannur orka kann, Ast hanns og Fylge sinner.

5. Upp fraa þvi Gief hanns Anda hlautst, einenn hanns Sonar Nædar nautst, af Hiarta þacker honnum, Velstilltur jafnann vak og bid, Vanda hanns Stiett med helgum Sid, sem hæfer hanns Læresveinnum.

6. Umm HErranns Komu ecke veitst, aasetta Stund hanns eige leitst, Hann baud þvi þier ad vaka, J Sattmaala Guds þig sida aatt, syng honum Lof af Hug og Maatt, minnst hanns Millde ad þacka.

7. O! vor Fader eilijfe Gud, Eg þacka þijna Hiaalp og Naad, Velgiorder Vernd og Gæsku,

Sem

Sem þu hefur mier og mijnum veitt, Mœdu, Vo-
da og Eymdum eydt, Lof sie þier ad eilijfu.

8. Fyrer JEsum sæta Soneñ þiñ, sem med þier
lofar hvert eitt Siñ, Eingla Her allur samañ, Hi-
alp HErra, ad eg sem sw Hyrd, synge þier jafnañ
Lof og Dijrd, Nu og æn Enda, Amen.

Kvølld Psalmur.

Med Ton, Være nu Gud vss ecke hiæ.

HEf eg mig nu i Hvijlu mijn, Himna Fader ad
vanda, yfer mig lyse Asiæn þijn, ei læt mier
Satan granda, Po Augun lykest aptur hier, And-
añ læt vaka samt i þier, Ogn rek burt allra Handa.

2. Eins sem Daudur æ allañ Hætt, eg ligg i
Hvijlu miñe, Hefur nu ecke Hondeñ Mætt, nie
Hugureñ veykur Siñe, Eg veit ei hvert mier aud-
nast æ, aptur ad Morgne Liooſed siæ, treyste eg þo
Tilsioon þiñe.

3. Hiartad bid eg ad hrærer þu, Sem Heiløg-
um stijrer Anda, Draumoorum burtu doprum
suw, og Draugum allra Handa, Eingell þiñ drij-
fe æ mier fræ, Andskotañ sem þar stundar a, græd-
ugur þijnum ad granda.

4. Bidiande framar Blessan þijn, Blijde Fad-
er med Tærum, Somuleides þu siæ til mijn,
vid Satans forda Arum, Hier ligg eg eins og Læt-
eñ Mañ, Lijfs Biorg eingva sier veita kañ, hladeñ
med Synda Særum.

5. Uñhyggiu Sorg og Angred med, Allt nu i
burtu slioote, halla eg mier so hægt æ Bed, Hvijld-
ar

ar i Nadum niote, Po siige hægur Svefn mig a, Samt vake Ondeñ ORottne hia, Hañs alldrei Heiduteñ priote, Amen.

Morgun Psalmur.

Med Ton, Endurlausnareñ vor JEsu Christ.

GUde sie Lof fyrer Lioosed gladt, lideñ med Værd er þesse Natt, Eg vil uppriisa, og miñ Gud priisa, Kyrieeleis.

2. Hvers Verk ad 'eru Himen og Jord, Hier med er Lioos og Omañ giord, moot morgum Voda, Mońum til gooda, Kyrieeleis.

3. O! miñ Heilage HErra Gud, Hiartans Dag-Stiarna Sæl og glod, Upp upp miin Saala, uñ hana ad tala, Kyrieeleis.

4. So marga Lofgiord seige eg þier, sem þu gafst Andartaked mier, uñ Æfe miina, og alla Blessan þiina, Kyrieeleis.

5. Eg bid þig nu audmiwklega, Jklæd mig Christnum Herskrwda, Send Sigur, Hreyste, Sigrareñ beste, Kyrieeleis.

6. Miinum Misgiordum Gud miñ gleym, Gud miñ lat mig ei deya i þeim, Miin Verk ad stunda, veit mier aan Synda, Kyrieeleis.

7. Forsorga þu mig Fader sæll, fyrst eg er þiñ diirkeyptur Þræll, Saal og Liif Sedier, Samvitskuna gledier, Kyrieeleis.

8. Lat mig so sem þu vera villt, verde Nadar Heit uppfyllt, a mier og miinum, med Krapte þiinum, Kyrieeleis.

9. Gief

9. Giefmier ad skynia ad endast a, Efedagar og Lijffins Stiea, miñ JEsu goode, mier ollum raade, Kyrieeleis.

10. Eg fel mig og oll Guds Born, J JEsu Naadar Skiool og Vorn, J Himnarijke, hañ ofs intake, Kyrieeleis.

11. Gude Fodur og Syne sie, samt Helgum Anda verkande, Heidur og Æra, Hvijld fyrer Væra, Kyrieeleis.

Morgun Psalmur.

Med Lag, Himna Roos, Leid og Lioos.

DAgur er, dijrka ber, DRotteñ Gud miñ, Nooté er lideñ, Lof sie Gude Lioos skijn, Gledur eñ, marga Meñ, Myrkra Flootteñ, Lijf og Saal, lijka Maal, lofe DRotteñ.

2. Fyrer þiñ Son, Sælu Von, sie þier Hædst Lof, Mig þu sparder, Meinum varder, miñ Gud, Mier gafst Frid, Lijkn og Lid, leid so Nootteñ, Lijf og Saal, lijka Maal, lofe DRotteñ.

3. Mig hefur leidt, Meinum eydt Myskuneñ þijn, hveria Stundu, a Heimsins Grundu, hier til, Afvend þier, ei fra mier, nær aflegg Prootteñ, Lijf og Saal, lijka Maal, lofe DRotteñ.

4. Eg bid þig añast mig, eñ i Dag nu, fyrer þañ Sæta, Saalar mæta, Son þiñ, Veit mier Raad, Vernd og Naad, Vægd og Lidsiñ, Lijf og Saal, lijka Maal, lofe DRotteñ.

5. Helgañ Dug, Hreinañ Hug, hia mier upp-

kveik, Þier að hlijða, lijka lijða, Lann Dags, Og Þwngañ með, þolugt Gieð, þreya hlijðeñ, Goodañ Dag, gladañ Hag, giefe oss DRotteñ.

6. Hvað eg hier forma fer, farsælest vel, Utgang Framgang Jñgang blessa æ miñ, Og Rad, allt mitt Rad, añast hvert Siñ, Goodañ Dag, gladañ Hag, gief oss DRotteñ.

7. Eg fel þier, allt hvað mier, ædur gafstu, sie þiñ Dugur, mier mættugur, miñ Gud, Bæte sa, best sem mæ, Breyskleika miñ, Goodañ Dag, gladañ Hag, gief oss DRotteñ.

8. Lijf og Ønd, Efneñ vond, eg nu þier fel, Øllu Jllu, Boda og Villu, ver mig, Soome og Dijrð, sie þier skijrð, Sijfellt Gud miñ, Lijf og Saal, lijka Mæl, lofe DRotteñ.

Morgun Psalmur.

Med Ton, Oss mæ Aunia kalla.

HEidur og Hæleit Æra, Heiløgum DRottne sie, sem oss vañ endurnæra, med allskyns Roo seme, veitande Værð og Næder, verjande Myrkra Her, Að oss so giorla gæder, Grandlauser vokum vier, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Born Gude eg fel.

2. Hver kañ að hyxa og reikna, hvað margt eitt Andartak, Lijfsfur DRotteñ oss lijknar, og lætur Sofa með Mak, elur so Øñ æ medañ, Øllum sem treysta æ hañ, Þar til hañ hiælpar hiedañ, J Himneskañ Dijrðar Rañ, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Born Gude eg fel.

3. Ei kañ eg wt ad skiira, alla þa stooru Náad, Sem Guds miins Giæskañ hiira, Gruñlaus hefur mier tiaad, Eg gledst i Gude miinum, þeim gooda Liissins Bruñ, Saal miin med Sætleik siinum, synge med Hiarta og Muñ, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Israel, Guds Born Gude eg sel.

4. J JEsu Edla Nafne, eg byria þeñañ Dag, Blesse hañ oll miin Efne, Andar og Liissins Hag, Fraa ollum illum Kyndum, Adstod hañs hliise good, forde vid Falle og Syndum, forliike mig hañs Blood, Gud DRotteñ geyme oss vel, Gud blesse Israel, Guds Born Gude eg sel.

5. Himen Haudur og Geymar, Heitt sem eiñeñ Kallt, Og allt hvad þar iñe sveimar, Hond DRotteñs geyme þad allt, Einkum hañs Edla Christne, Ædre og lægre Meñ, verndest vid Voda og Freistne, velsigne oss Eining Preñ, Gud Drotteñ geyme oss vel, Gud blesse Israel, G. B. G. e. s.

5. Lotning og eiliif Æra, Ædstum Fodur sie, Samt hañs Synenum kiæra, Sem er vor Frelsare, Hier med Heilogum Anda, hiaalpe til Preñing skiær, J Fognude Liissins lenda, Lioos-Deige hroosum vær, Gud DRotteñ geyme oss vel, Gud blesse Israel, Guds Born Gude eg sel.

Kvølld Psalmur, wr Dønsku wtlagdur.

SA lioose Dagur lideñ er, liidur ad Nætur Stund, O! HErra JEsu hiaa oss ver, hægañ gief þu oss Blund, Gledie oss Gud i Himnariike.

2. Giæskañ þijn allvel geymde oss, og good verndade i Dag, mijkte i Naad Mootlæte og Kross, Myskun þijn sa vorn Hag, Gledie oss Gud i Himnarijke.

3. Þar fyrer vier nu Þackargiord, þier færum Drottẽn stoor, heidre þig Meñ, Himen og Jord, og Heilagur Eingla Koor, Gledie oss Gud i Himnarijke.

4. So margt brutum vier moote þier, megnum ei telia þad, Ord, Hugreñingar, Athafner, allt var Saar-fordiarfad, gledie oss Gud i Himnarijke.

5. Fyrergief oss nu Fader kiær, þad fromdum þier a moot, Med Anda þijnum oss endurnær, so Ydran giorum og Boot, Gledie oss Gud i Himnarijke.

6. Adgiæt þu oss nu eñ i Noott, med Eingla Skillde þiin, ad sofna kyñum sætt og roott, sviptet fra allre Piin, Gledie oss Gud i Himnarijke.

7. Þa Lijkameñ sefur laattu þo, lifa vorn Anda i þier, Vetijd veit þu oss Andlega Roo, fra Illu vel geymer, Gledie oss Gud i Himnarijke.

8. Myrkraña ollum Meinum fra, Myskun þiin oss hlijfe, Volduge JEsu vert oss hia, veit Naad Saal og Lijfe, Gledie oss Gud i Himnarijke.

9. Ad Morgne aptur uppvek þu, oss a Hagkvæmre Tijd, so af oss þa i sañre Trw, Syngest þier Lofgiord blijd, Gledie oss Gud i Himnarijke.

10. Eñ þegar endast Æfe-Tijd, og kiemur vor Dauda Stund, Veit oss JEsu hun verde ei strijd, væran

værañ gief Sijdasta Blund, Gledie oss Gud i Himnarijke.

11. A Enda Heimsins oss siert hiaa, Jñleid i Dijrd med þier, Laat oss Himneskañ Fognud faa, og Frid um̃ allar Allder, Gledie oss Gud i Himnarijke.

12. Losgiørd Fødur og Syne sæt, sijsellt verde frameñ, Heilagur Ande vor Huggun mæt, hlioote Prijs æ Amen, Gledie oss Gud i Himnarijke, Am̃.

Eiñ Kvølld Psalmur.

Med Ton, Christur reis upp fraa Daudum.

DAgs Vøku er eñ nu Ende, Eñ Nætur Svefn fyrer Hende, Allt Stundlegt hefur so Um̃breyting, eñ eilijft Lijfed Stadfesting, Kyrieeleison.

2. Eilijfe Einvallds HErra, eg vil þier Packer giøra, fyrer JEsum sæta Soneñ þiñ, Saaluhiaalpara og Hyrder miñ, Kyrieeleison.

3. Pu hefur aa þessum Deige, þyrmt mier, eñ glatad eige, añast so sem þitt einka Barn, O! Gud hvad þu ert Naadargiarn, Kyrieeleison.

4. Jeg vil þo Aumur jaata, jeg maa ei Barn þitt heita, hiatt fyrer þier i Himeniñ, hef eg þraatt syndgast Fader miñ, Kyrieeleison.

5. Pu gafst mier Blessan þijna, þa Naad hef eg Syndum launad, J Dag sem øll mijn Æfe-Kvølld, Æ mijna Pusund Punda Skulld, Kyrieeleison.

6. Fader, O! Fader Naada, Fader Sañleiks og Daada, Fyrergief øll mijn Afbrot leid, fyrer

Arnan JEsu Pijnu og Deyd, Kyrieeleison.

7. Añars eg ei maa sofa, ellegar Næder hafa, Hver vill vænta sier Værd og Frid, vera Osaattur þo vid Gud, Kyrieeleison.

8. Gleim þu þvi Glæpum mijnum, Gud miñ, eñ Fadme þijnum, vef þu um̃ mig, so vil eg traust, vel sofa og hvijlast Haiskalaust, Kyrieeleison.

9. Saal, Æru, Ønd og Lijfed, og allt þad þu hefur mier giefed, gief eg i þijna Giæsku Vorn, Gud miñ vardveit þu oll þijn Born, Kyrieeleison.

10. Eg fel i Umsioon þijna, alla Samchristna mijna, Heilage Heilage Heilage, Himens og Jardar Stioornare, Kyrieeleison.

11. Meinum og Myrkra Vellde, miklu Satans Ofbellde, og ollu Illu oss frelsa fraa, Fridar Eingill þiñ sie oss hiaa, Kyrieeleison.

12. O! JEsu allrar Millde, Oskar mijn Saal og vilde, Himneska Roo og Hvijllder faa, Heilagra þiña Londe aa, Kyrieeleison.

13. Gud giefe oss goodar Nætur, Gud hiaalpe oss vel aa Fætur, J Nafne Fodurs og Sonar, og Anda Guddooms Hatignar, Kyrieeleison.

Morgun Psalmar og Kvølld Psalmar, Orter wt af Bæna-Book

D. Josuæ Stegmans.

Af Sr. Sigurde Jonssyne.

Suñudags Morgun Psalmur.

Toñ,

Ton, Allra JEsu Endurlausn.

GUde sie Lof ad Nootten dim̃ nu endud er, Eñ Goodur Dagur giefeñ mier.

2. Allra Dagaña añara hañ Upphaf er, Af Sooluñe þvi sitt Nafn ber.

3. A þeñañ Dag var Fyrsta Lioosed funderad, Lioossens Fodur sie Lof fyrer þad.

4. O! Lioossens Fader, Hverneñ kañ eg þacka þier, Anægianlega eins og ber.

5. Eg sat i dim̃um Daudañs Dal, eñ O Rotteñ þu, J Lijffsens Lioos mig leidder nu.

6. Myrkraña Snoru vered hef eg vafeñ hart, Eñ nu fæ lijta Lioosed biart.

7. Uppruñeñ er nu Eilsku Sool þijn yfer mier, O! Gud miñ Gud þad þacka eg þier.

8. O! Fader Lioofs og Bruñur sañur Byrtuñ ar, Sem Fognud allañ funderar.

9. Kom þu nu i mitt Hiartans Hws, Eg hroopa a þig, Lijf þitt Gledie og Lijfge mig.

10. An þijn er Lioosed ecke neitt, Og eckert Lijf, Eingeñ Fegurd nie Andar Hlijf.

11. Begaafa þu mig Lijfenu og Lioose med, End urnær so og gled mitt Gied.

12. O! goode HErra Girnd mijns Hiarta, gief mier nu, Mijn Sool, mitt Lioos, og Lijf ert þu.

13. Siaa mig i Dag miñ Sæte Gud, J sañre Naad, Añastu lijka allt mitt Raad.

14. Upp reñ þu i og yfer mier, A alla Hlid, med Logande Eilsku lifande Gud.

15. Trw mijna lættu Lijffens Geyslum liooma snart, Eins og Moysis Andlit biart.

16. Gief þu i Dag mijn Gudrækne so gloot hrein, Zeraphims Klæde skiært sem Stein.

17. Gief þu ad fagurt loge Trwar Lampeñ miñ, Og heitur Altar Ellduren.

18. Lattu og alldrei undergannga i hiaa mier, Þitt Naadar Lioos sem eilijft er.

19. O! Andeñ Sæte, Altar Elldur eg bid þig, Upplioma þu nu i Dag mig.

20. Hættu Myrkre þu hrind i burt wr Hiarta mier, Eñ Trwar Lioosed tendra hier.

21. Reis þu mig upp wr Ranglætesens Reckiu nu, Og Verkum Myrkra varna þu.

22. O! þu DRotteñ miñ Altar Krapta Elldur hlijr, Verm mitt Hiarta og vel þvi stijr.

23. Lijfgadu þad og leid mig svo wr Heime hier, Jñ i þad Lioos sem eilijft er.

24. Þar sem Dagureñ alldrei framar endast maa, Og ecke Sooleñ under gaa.

25. Þar er soñ Glede, Lijfed Lioos, Og Lioome klaar, Dyrd og Sæla um eilijf Ar.

26. Eg mun þa skyna eins og Sool, Og Einglarner, Eilijfur Gud þad gief þu mier.

Suñudags Kvolld Psalmur.

Med sama Lag.

SNw þu nu aptur eñ til Hvijldar Andeñ mijn, Nott er komeñ eñ Dagur dvijn.

2. Sæte DRotteñ þier syngur Lofgiord Saaleñ

eñ mijn, Dim verde alldrei Dyrdeñ þijn.

3. Guddooms Hondeñ þijn hefur mier nu hlijft
i Dag, Og Lated ganga allt i Hag.

4. Seted hefe eg i Skugga þijnum Skialdborg
mijn, Og geinged fram i Geymslu þijn.

5. Vel hefur þu mig leidt i Dag, Miñ Lijfsens
Mwr, Og stioornad Hættu allre wr.

6. Margt hefe eg þo misbroted at moote þier,
Eñ samt hefur þu gott giort mier.

7. J Oluckuñe yfergafstu alldrei mig, J Freist-
ingunum fañ eg þig.

8. Hiaavisteñ þijn var Hiwkrun mijn i hverre
Neyd, Og Mattur miñ þa Megn Prot leid.

9. O! Pu Giæska, Pu edla Naad, Pu Elskañ
blijd, Eilijft Lof sie þier allañ Tijd.

10. Pad i Dag hef eg Naadar þiñar noted ad,
Mier hefur eckert Mein grandad.

11. Eingeñ Plaaga og Pijlufing nie Pwkañs
Slægd, hefur mig ræntañ Hugar Hægd.

12. Pu hefur vered Skyla Skiool og Skiolld-
ur miñ, Skugge og Tialldbwd sierhvert Siñ.

13. Pvi hefur eingeñ Olucka mier uñed Tioon,
Og ecke Satan Olmast Lioon.

14. Samt hef eg þo svijvirdelega saurgad mig,
Og margañ Maata moodgad þig.

15. O! Hiartañs Fader siaa þijns Sonar sar-
ra Pijn, Og fyrergief mier Glæpe mijn.

16. A hañs Hlijdne og Heilagleika hyrfdu nu,
Ohlydne mijna aumka þu.

17. Medtak þu Drotten mijna Bæn og Muñ Offred, Riett sem Ilmande Reykelsed.

18. Eg skriid og kvaka uppa Astar Armeñ þiñ, Fadma mig ad þier Fader miñ.

19. Þryktu mier hyrt a Hiarta þitt til Hiwkunar, So eg med Fride sofne þar.

20. Fadma þu mig med hyrum Astar Ormum þijn, Eins og Brwdgume Brwde sijn.

21. Skreidest eg under Skiols Væng þiñ, þvi skyl þu mier, Sem Turtildwfañ su einfelld er.

22. O! þu Saalnaña Vijse og Trwe Verndareñ, Goode Guds Barna Geymareñ.

23 Giæt þu mijn vel og Grandvarlega nu i Nott, umkrijnge mig þijn Eingla Gnoott.

24. Abygglu mijna alla legg eg uppa þig, umwre nu þijn Mysku mig.

25. Lat þu mig sofa hægañ Svefn og Hvijld i þier, Augu þijn vake yfer mier.

26. Bevara Drotteñ Bæñ, Kviñu, Born og Hiw, Faare og Grande fra oss snw.

27. Uñ oss ad sofa vel og vært i Vingan þijn, Og Elsku þiñe sem alldrei dvijn.

28. Iñleid oss sijdañ i þa Dyrd sem eilijf er, og Andstreime framar alldrei skier.

29. So vor Augu þig siaie þar þu Sooleñ klaar, Lofande þig um eilijf Ar, Amen.

Maanudags Morgun Psalmur.

Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina.

UPP upp mijn Saal og vakna vid, Vakne Lofgiord og Packlæted, Hier mæ nu hañ Dag holl añ sia, Himna Festingeñ giord var æ.

2. Skapare Himeñs skylldugt er, ad skyne þitt Lof i Hiarta mier, Og vel framgange Vegsemd þijn, af Vorum Tungu og Muñe mijn.

3. Ad þijn Speke so eilijf riett, allt hefur knapt i Skordur sett, A Dageñ viña Madur mæ, Eñ myrkre Noott ad hvijlast æ.

4. Mañsens Kraptur þo mæddur sie, Mæ vel hressast af Hvijldeñe, Riett nu i Noott þad reint hef eg, Rised upp heill og gladur mieg.

5. Lof sie Gude, hvørs Myskun mæt, Morgun hvørn er mier fersk og sæt, Einglaña Viska alldrei kañ, wtskijra slijkt nie nockur Mañ.

6. Þu hefur giætt mijn nu i Nætt, Nærd þijn vardveitt miñ Andardrætt, Elska þijn leingde Lijfsed mitt, Lofad sie ætijd Nafned þitt.

7. J Moodur Kiolltu miwkre þu, Mig hefur geymt og huled nu, Olucka gat þvi ecke nein, Uñed mier Skada Fall nie Mein.

8. Aund mijn prijsar þvi Almætt þiñ, Eirneñ lofar þig Muñur miñ, Hiartad mitt lijka þackar þier, Þessar og adrar Velgiorder.

9. Tak mig nu ad þier eñ i Dag, Og geym þu mijn med sama Slag, Af þvi mig længar epter þier, Adhiwkrun bestu veit þu mier.

10. O DRotteñ! læt mig ærla þa, Ast og Nærd þijna fiña og sia, Einka Traust mitt er allt i þier,

þjer, Alldrei kañtu þvi bregdast mier.

11. Lijkama miñ og sitwka Saal, Siñe Hugan, Vit, Verk og Maal, Lijf, Blood, Kraptar, Og allt añad, Ætijd verde þier befalad.

12. Astvine mijna añast þu, Eckta-Kviñu sem Born og Hiw, Heimele mitt og hvad þad er, Hefur þu DRottenñ laanad mier.

13. Blessa þu Bw og Braudeð vort, Blessa vor Verk og Aform hvort, Eign vor Idia og Embætte, Allt þetta i þier blessad sie.

14. Laat mier eñ gaanga allt i Hag, Enda Gudlega þeñañ Dag, þar med stunda hvad þocknast þier, þiena Sam-Christnum riett sem ber.

15. Laat mig eckert vondt adhafast, Illa Hugan nie Skoñ og Last, Eda tala hvad Oriett er, Ogudlegheitum forda mier.

16. Laat mig wtbreida Lofed þitt, Lijka stunda Embætte mitt, Fyrer þijns Sonar blessad Blood, Bænheyre mig þijn Milldeñ good, Amen.

Maanudags Kvølld Psalmur.

Med sama Lag.

O! Þu Almaña Elskareñ, eilijfe Gud og Fader miñ, Heilsu, Lijf, Laan og hollañ Hag, hefur þu veitt mier eñ i Dag.

2. Opna þu DRotteñ Mußeñ miñ, Maaled, Vit, Hiarta, Skilningeñ, aahrær þu Twngutaled mitt, til ad vijdfrægia Nafned þitt.

3. O! hvad stoor Mæda Eymd og Kijf, Onaad ar jafnañ Mañsins Lijf, Alldrei hefde eg þad afboreð,

bored, utañ fyrer þitt blessad Lid.

4. Þu varst miñ Kraptur, Stod og Stioorn, stadest gat eg þvi Mootgang hvorn, Þvi fæ eg hier nu Packer giort, þu Gud sem allra hædstur ert.

5. Huggun, Lækning og Hlijfdeñ mijn, Hiaalp og Athvarf i Neyd og Pijn, hefur vered mier HErra þu, hvorn Tijd og i Dag lijka nu.

6. Hende þiñe sem Heilog er, hallded hefur þu yfer mier, Lijf mitt wr Heliu leyster hast, lietst ei Saal mijna fortapast.

7. Satan, Helvijte, Synd og Deyd, sookt hafa mig ai alla Leid, Og so eñ fleire Ovincr, uñu þo aungvañ Skada mier.

8. Eilijfe Gud! þvi olle mest, Almætte þitt og Naadeñ best, Þier sie Lof Dijrd og Packargiord, Þiñ Prijs wtbreide Himen og Jord.

9. Og sem Dagureñ endast nu, Eins bid eg DRotteñ giorer þu, Ending ai mijnum Syndum señ, sem eg hefe drijgt i Dageñ.

10. Eg hefe vered þeirra Þioon, þær hafa giort mier Andar Tioon, og Hoggorms Eitur orded mier, Andstygd er eg þvi fyrer þier.

11. O! Fader, Fader Fader kiær, fyrergief þu mier allar þær, Verdskulldan Christi vigta þu, og vertu mier ecke strangur nu.

12. Blessader JEsu Blood-Straumar, bætt hafa noog fyrer Syndernar, fyrer Dijrd þijna DRotteñ þvi, drijf þær i burt sem añad Skij.

13. Lyse mier nu þijn Naad i Noott, næsta tekur

ur ad Kvollda skiott, Myrkraña Makt og Vallde ver, vertu skiært Lioos i Hiarta mier.

14. Skilningar Vit þo hvijlest hier, Hugskoted vake samt i þier, Lattu mig sofa sætt i Nott, sijdañ med Glede vakna skiott.

15. Ønd og Lijkama, Eign og Aud, Eg befala þier DRotteñ Gud, Geym mijn vid ollum Ovinum, Illum Dauda og Freistingum.

16. Heyrdu nu Fader hvørs eg bad, Heyr þu nu JEsus eirneñ þad, Heilage Ande Huggariñ, heyr þu nu lijka Kveinstaf miñ.

17. Ok mijna DRotteñ ællijt þu, Øllum Sorgum i Glede snw, Uñ mier þig prijsa HErra hær, og herma þitt Lof uñ eilijf Ar, Amen.

Þridiudags Morgun Psalmur.

Ton, Fader vor sem æ Himnum ert.

O! Gud mijn Hroosun æfeñlig, J Nott sem hefur vardveitt mig, Sæl mijn er skylld ad þacka þier, og þig ad prijsa sem verdugt er, Einkum nu þeñañ Þridiudag, þar þu hefur miñ blessad Hag.

2. O! hvad stoor Næd og Eisku Gnoott, Eg læ i Daudans Skugga i Nott, eñ þu hefur mig þadañ leidt, þessa fagra Dags Byrtu veitt, Dijrd og Heidur þier DRotteñ ber, Dijrd og Heidur eg seige þier.

3. Umkrijngt hafa mig Andleg Lion, J Nott sem Daniel þiñ Þioon, aungvañ Skada þo uñu mier, Æ! hvad stoor Dæsemd þetta er, Þu athugader allt mitt Ræd, af þvi mikla eg þijna Næd.

14. Þu

4. Þu añadest mig allt um̃ kriing, Eins og þiñ Handar Signets Hriing, Og Augna Stein sem allt um̃ sier, Eda Gull-Diamu a Halse þier. O! miin Fasta Borg elskuleg, Ast og Trygd þiñe hroosa eg.

5. Þu lietst ei Satan svelgia mig, so sem Hvalur took Jon i sig, Eilldlegum Dreka af-stijrder, ecke brende hañ Bæ fyrer mier, Heggormsins Marder Hausen þu, hañ gat mig ecke Eitrad nu.

6. Ovina miña Umsaat hvort, eins hefur þu til Skam̃ar giort, Saal miin lætur þvi alldrei af, ad syngia þiinu Nafne Lof, Blessad sie þad um̃ eilijf Ar, allra milldaste Fader klaar.

7. Nu kiem eg til þiin aptur eñ, a þessum Morgne Eining Preñ, siin þu mier eñ nu aumum Naad, ad þier tak mig og allt mitt Raad, Lattu Giæskuñar Geyslañ þiñ, gledia og lijfga Andañ miñ.

8. Snw þu nu ad mier Augum þiin, Eñ þo hrooplega sie Broteñ miin, byrg þu ei aptur Eyra þitt, Opacklæte þo stoort sie mitt, Myskunar Ydur opna mier, opt þo eg hafe mootþægt þier.

9. Eig þu i Dag ad ollu mig, med Ond og Saal þess bid eg þig, Eirneñ mitt Lijf og Lijkamañ, laat þier vera befaladañ hier med og lijka allt añad, er mier tilheyrer geym þu þad.

10 Handverke miinu haga riett, Heill og Blessan gief miñe Stiett, Um̃gyrd þu mig a alla Hlid, einkum þegar eg mest þarf vid, Ofuckfu allre af mier stijr, ertu miin Borg og Verndeñ dijr.

11. Heyr þiña Barna Bæn i Dag, blessa þu hvørs eins Viñulag, Faafroodum kieñ og viisa Veg, verka og ørva Hiortun treg, Voladra Huggun vertu eirn, Vesolum ecke Hiaalparseirn.

12. Peim Fødurlausu, Fader trwr, Foostre Eckna og Verndar Mwr, alla Þurfande audga gior; auktu og Siwkum Heilsu Kior, Uñ Christnum øllum aasamt mier, æfeñlegt Lof ad syngia þier, AMEN.

Pridiudags Kvølld Psalmur.

Med sama Ton.

O! hvad mikel er Mykun su, Miñ Gud i Dag mier veitter þu, Lijf og Upphellde lienter mier, Lijkams Heilsu og øll good Kior, Andlited þitt so sær til mijn, Sem til Nædar-Stols Cherubin.

2. Hefder þu ecke añast mig, Ana mætte eg Daudans Stig, þar sem Lijkameñ aumur er, øngva hafande Saal i sier, Er þad hid sama Aundeñ su, Sem Ande þiñ ecke stioornar nu.

3. Umhyggia Dagsens er nu snart, A burt lideñ sem Skyed biart, Anstreimed lijka allt i Gruñ, Er burt horfed sem Poka þuñ, O! hvad þitt Tillit og Asiaa, Er full med Næd og Elsku hæ.

4. Eg veit Jonatan eingeñ maa, Elskulegar siñ David sia, Eingeñ Assverus Esther sijn, Eingeñ Joseph siñ Benjamin, Eñ þu hefur mig æliteð, Elskad blessad og hiaalpad vid.

5. O! hvad er heilla Hondeñ þijn, Hefur ei Skamt a Gaafum sijn, Øngvañ Enda a Utlæt-um,

um, Eckert Takmark aa Velgiordum, Hun giefur Heilsu, Heill og Frid, Hræring Lucku, Blessun og Lid.

6. Hun er Kieñemañs Hondeñ riett, Hvor mig blessar og alla Stiett, Hun er Brwdguma Hond-eñ su, Hvor mig Fadmar i Ast og Trw, Hun kieñ-er Leider, Lyser mier, Lijfgar stiornar og Vard-veiter.

7. Miñ Hofmeystare og Hyrder trwr, HErra mijns Lijfs og Verndar Mwr, þu riett forsok-te Raadgiafeñ, Rijkur af Raad og Fader miñ, Allskyns Blessan mig uppfyller, Uñhyggiu barst i Dag fyrer mier.

8. Lat mig i Noott nu Neydstaddañ, Raad þiñe eirneñ iñlæstañ, Yfer mier siaalfur vak þu vel, Sem verndar og geymer Jsrael, Settu mier oped Eyra þitt, Alla Hlid verdur mier þa fridt.

9. Augu þijn vake yfer mier, Augu mijn nu þo sofe hier, Augum Astar mig aalijt þu, Augum Naadar mig fadma nu, Augum Myskunar gled mitt Gied, Gud Fader Son og Ande med.

10. Þijn Arnar Augu allt um̃ siaa, Augu Dwf-uñar grañt ad gaa, lijttu þvi hyrt og miwkt til mijn, Sem Mooder liwf til Barna sijn, Og sem Brwd-gumañs Astar Þel, aalijtur sijna Brwde vel.

11. Vinlegum Augum vijk til mijn, sem veikst til Peturs i Falle sijn, Elskuñar Augum ad mier snw, Eins og Mariu giorder þu, Myskunar Aug-um aa mig siaa, Eins og Ræningiañ Krosse aa.

12. Ei heyrer Arons Eyra allt, Ei skilur Samuel giørvallt, Eñ þu sem añast Jsrael, allt heyrer þu og skilur vel, Heyr þu þvi Ord og Andvarp mitt, Eins og hyr Fader Barned sitt.

13. Nu allra Hiaalp og Giæsku Gnott, Giættu mijn vel um þessa Nott, So Ouckañ og Andskotteñ, Ecke skade mig Præleñ þiñ, Eg aa hænge hier Einsomlum, Eins og Natylus Klettunum.

14. Vid þig stidur sig Saal mijn veyk, svo sem Fijlleñ vid sterka Eik, Eg legg mig uppaa Almaatt þiñ, Eins og þa Hiortur Sundlweñ, Leggur sijn Horn a hvorn eirn þañ, Er honum meire vera kañ.

15. Vertu mijn Hella Hiaalpsamleg, Hvar uppaa eg forlaate mig, Vertu mijn Eik sem allsterk er, ad hvorre eg meige halla mier, og miñ Bakstyrkur beste sa, Sem bilar alldrei þa liggur aa.

16. Hvort eg Sef Vake Sit edur Ligg, siaadu til mijn og ad mier hygg, O DRotteñ hiaalpa aum um mier, Af þiñe Naad sem mieg stoor er, Signe mig nu þijn Blessan blijd, Bæde i Noott og allañ Tijd, Amen.

Midvikudags Morgun Psalmur.

Ton, Giæsku Guds vier prijsum.

LOf sie þier Lijffens HErra, Lioos Dagsens sie eg eñ, Alldrei kañ þijn Naad þverra, Þvi hun er stoor vid Meñ, Saal mijn þad sañar nu, Eg læge Lima hriaadur, Lijf mitt slited sem Praadur, Hefder ei hiaalpad þu.

2. Sem Holophernes Helstungeñ, hefde eg ord-

ed þa,

ed þa, Og sem Nabal Syndslungeñ, Socked i Daudañs Giaa, Eda myrdt Mordingiar, Heilsu og Heillum sviptur, Hiedañ i burtu kyptur, Bræatt sem Kong Balthazar.

3. Eñ þu miñ HErra hefur, Hier fraa bevarad mig. Andskoteñ argur Refur, Uibryniad hafde sig, Ad viña mier margskyns Mein, Naad þijn þvi ollu eydde, Og mig heilañ fram leidde, Hun er ei Hiaalpar sein.

4. O! hvad stoor er þijn Millde, O! hvad stoor er þijn Naad, Sem mig so vernda villde, Vel blessande mitt Raad, O! hvad stoor er þijn Trygd, Eilijft Lof eg þier seige, Ad i Nootti hef eg eige, Ratad Mein, Hel nie Hrygd.

5. Myrkraña illur Ande, Ei hefur grandad mier, Nætur Hrafn forne Fiande, Flogeñ aa burtu er, Flugdrekeñ fañ ei mig, Forgiefens þeir Net bondu, Þeir forgiefens Ør sendu, Þeir mæddu siaalfa sig.

6. So sem nu hvøriu Horne, Heimsens Lioos tuñed er, Ny Naad med nyum Morgne, Nu bid eg reñe mier, Nytt Lioos, ny Hiaalp, nytt Lijf, O! mitt Athvarf og Hæle, O! miñ trwr Hyrder sæle, Vertu mijn Vernd og Hlijf.

7. Eg fel þier miñ Sud mæte, Mitt Lijf sem forstutt er, Og Lijkamañ Saalarsæte, So Brothættañ sem Gler, Embætte ordugt med, Utgaung, Eign Eine Byrgda, Umferdar Reisu styrda, Og hvad hefur mier lied.

8. Leingdu mitt Lijf til Bata, Lækna þu Breſt- eñ miñ, Laattu mig Lucku rata, Linande Moot- gaangeñ, Veit mier hyrt Vidmoot þitt, Eg hroopa Eymda moodur, Aumka mig DRotteñ goodur, Sem Fader Fooſtur ſitt.

9. Mitt i Orbyrgdum ollum, Er eg Forrijkur þa, Frij vid Freiſtne og Follum, Forgaanga alldrei maa, Eg hefe allt þa noog, J Hrygdum Hiarta- gladur, Hættuñe forvaradur, Med allskyns Andar Ploog.

10. Eg maa þo Aumur jaata, O! Gud og Fad- er miñ, Ad eg er allañ Maata, Ordeñ Tryggroſe þiñ, Opt þig til Reide reitt, Eg medgeing Jllgiørd mijna, Eg legg mig aa Naad þijna, Mier er nu mitt Brot leidt.

11. Ef þu mig Aumañ hrekur, Auglite þijnu fraa, Hvar kañ eg Synda ſekur, Siaa mier gott Hæle þa? Ef þu wtſkwfar mier, Hvor bæter þa Hrygd mijna, Hvor kañ þa Myſkun ſyna, Eg veit ſaa eingeñ er.

12. Lijttu þvi Fader Fridar, Fyrre aa Soneñ þiñ, aadur eñ Augum midar, allskyns Stoorglæp- eñ miñ, Laat mig hañs nioota nu, uñ mier vid hañs Hws hiara, Halld mig ſem Daglaunara, Nægetmier Naadeñ ſu.

13. O! miñ Gud, eg er veykur, O! miñ Gud lækna mig, Lijf mitt lijdur ſem Reykur, laangar mig ad ſiaa þig, Þvo mig eg Ohreiñ er, Græd þu mijn Synda Saareñ, So eg uñ ellijf Areñ, Sætaſt Lof ſyngie þier.

14. Laat mitt Siñe siist hvijnga, Sundla Dramb semeñar, Nie Vatnsfoott Vellystinga, Og Voda Mein Agyrndar, Reide Fiisn fraa mier hrind, Sorg og Sealar Kvøl mijna, Sikra og laat þu dvijna, Eg er þijn aum Barnkynd.

15. Gief mier Huggün vid Hormum, i Hungrenu Parfar Braud, Styrk i Astrijdum ørmum, Eñ Lijf i Daudaňs Naud, og Gagnlegt allt añad, Hyrdsla þijn hvørge tæmest, Honden þijn alldrei slæmest, Allt kañ hun orka þad.

16. Af Fiesiood huldum hefur, hun jafnañ audgad mig, Allt gott hun øllum giefur, af þvi prijsum vier þig, Og þockum þijna Trygd, Hiaalp oss fyrer HErrans Pijnu, Ad hroosa Orlæte þijnu, Hier og i Himna-Bygd, Amen.

Midvikudags Kvølld Psalmur.

Med sama Lag.

LOf Dijrd og Packer þijdar, þier seige eg Drotteñ miñ, Eirn Dagur aumrar Tijdar, eñ er nu burtlidiñ, Allt er hier Hiegoomlegt, Heimur er hættulegur, hañ er vijst Vondsku Vegur, og Svikaña Sæte frekt.

2. Pad sem hier morgum meinast, Mañhollt stadfast og sætt, skal þeim vijst Skugge reynast, Skamvinñt og næsta hætt, Hreystur þad heita maa, ef nockur aa þvi tekur, eins hiadnar þad og Reykur, sem Hendur ei hallded faa.

3. Fraa so hættum Hiegooma, Heimsins mig leidder þu, og lietst hier hægt fraa koma, ad hvijlast

og sofa nu, O! Gud eg þacka þier, Ad af Nægd Eilífu þiñar, Eitn Dagur Mædu miñar, eñ snart umliðeñ er.

4. I Eymdardal almeñt bwa, og Lande Præl-doomsins, Og i Embættes Lwa, Eitneñ Raunum margskyns, leite Mañ Hæles hier, Sorg eykur sa Saal siñe, Swt Lijkamans ei miñe, og Æruñe O-good Kloe.

5. Eñ i Armædum øllum, ertu miñ Hlijfdar Mwr, Sem mig freiste fraa Føllum, og færde Ne-yd allre wr, og giorde Ok mitt liett, og Prwnga mijns Lijfs þacknæmañ, þetta miñ Gud alltsamañ, þacka eg þier nu riett.

6. Hier er fallvalltur Fridur, faanijtt er Heim-sins Rool, Luckañ er upp og nidur, eins billtest hun sem Hiool, Og sem Twngl umbreytest, Eda sem Flood og Fiara, saa Tijma kañ þad vara, er uñum uppañ fyrst.

7. Klaklaust i hættum Heime, hefur þu framle-idt mig, Lifande Lijffins Roome, lofar þvi Saal mijn þig, og bidur eñ framar, Raad þijn i Roott mijn giæte, nu so ei Satans Skeite, giete mier gran-dad par.

8. Laat mig ei Glæp þañ giora, ad gyrnast neitt Osvarlegt; ei helldur Bwksorg bera, nie breka uñ Rijkdoom frekt, helldur ad heppnest mier, ad hafa Saal heilaga, Hollded sem best ad aga, Heims fraa Hiegooma hier.

9. Laat þu Himeniñ hædsta, hellst vera Tak-mark

mark mitt, og Datum allra besta, Eilijfdar Lioosed þitt, Allt mitt Raad añast þu, vertu mijn Svefn Roo sæta, Sorg aungre laat mig mæta, eñ sofa i Naadum nu.

10. Laat ecke illa Drauma, Onaada mig i Noott, Eda Olucku auma, og Auraña Hugar Soott, send þu mier Sælar Roo, Sem og Samvisku Frideñ, So þa Noottin er lideñ, Sælañ Dag siae eg þo.

11. Þaug Myrkra Verk ad viña, vernda mig DNotteñ fraa, Hvar af Helvijtes Tiña, heitara loga maa, Og Reide orvast þijn, Eda so aa mier herde, Obæreleg ad verde, tilreiknud Topun mijn.

12. Laat Gyrnd og Glede mijna, Gud miñ vera i þier, so eigneſt Elsku þijna, Ollu sem dijrre er, og gnæfer allt añad, Heims Roo, Heims Hvijld, Heims Kiøte, Heims Vellyst, Heims Medlæte, einsſkis verdt allt er þad.

13. Eñ þitt allt Elsku Fader, er gott og Heilnæmt vijst, Jñdæ'llt og eilijft þad er, umbreytast kañ þad sijst, veittu mier þetta þa, Laat mig Svefn sætañ fiña, So i Vernd Eingla þiña, kuñe eg Naadum naa.

14. Og ad endadre miñe, Eymd, Mædu, Sorg og Swt, og þegar i Grøfeñe, eg hef vært sofed wt, leidtu þa þangad mig, Sem er eilijf soñ Sæla, Sæl Eilijfd aan Mootmæla, Laat mig þar lofa þig, AMEN.

Fimtudags Morgun Psalmur.

Ton, Sæll ertu sem þiñ Gud.

O! Gud eg þacka þier, Þitt Nafn eg lofa, Ad Noott uñter mier, allvært ad sofa.

2. Mergd, Stærd og Margfiolldañ, Myskunar þiñar, wt-tala alldrei kañ, Asl Twngu miñar.

3. Pad at eg þacka þier, þu Giæskañ gooda, ad ei gat grandad mier, Grimd Satans Oda.

4. Pad at eg þacka þier, þu Bruñur Lioossens, Verndare varstu mier, og Vøkumañ Hwssens.

5. O! hvad stoor er þijn Raad, og Giæskañ rijka, Sem añast allt mitt Raad, eñ i Noott lijka.

6. Þu lietst ei asmæ mig, Elld nie Vatns Strauma, Satans Brøgd Svikſamlig, og saurnga Drauma.

7. Pa eg Svefnsockeñ var, at Satans Alfære, og visse ei af mier par, eingeñ sem være.

8. Pa giætter þu mijn vel, þad ma eg saña, Olucku, Ogn nie Hel, ei þurfte kaña.

9. Giættu nu eñ ad mier, a þessum Deige, Latt mig so lifa þier, ad luckast vel meige.

10. Riettañ Lijfs Luckn Dag, laat mier hañ verda, og gange allt i Hag, til Orda og Giorda.

11. Øll mijn Verk añast þu, og Embættes Þwnga, ad þioone þier i Trw, þarfur Nærunga.

12. O! hvad morg Eymdeñ oss, yfer vill falla, O! hvad stoor er sa Kross, er þvijngar alla.

13. So sem Sioor eingeñ er, Olgulaus fundeñ, Nie Strijd an Hættu hier, hvor dregst so Stundeñ.

14. Hier

14. Hier finst ei Heime i, Hættulaus Dagur, Eingeñ Stund Angurs frij, eingeñ trwr Hagur.
15. Voladra Angist er, Aüþwng ad bera, og Mæda sem Mañeñ skier, margfølld kañ vera.
16. Veit mier þvi Naadar Nægd, nu i Dag HErra, Saal miñe sijn þu Vægd, Sorger laat þverra.
17. O! hvad þitt Astar Pel, Eymd kañ ad lietta, og styrkia Veykañ vel, veit mier nu þetta.
18. O! DRotteñ eg bid þig, og Knie þier beige, yfergief ecke mig, aa þessum Deige.
19. Veg miñ og Verkeñ hier, virdstu ad greida, Og hvar sem er og fer, Jllu fraa leida.
20. Lijkamañ nærdu nu, næda Saal mijna, Atviñu auk i Bw, Upplaat Hønd þijna.
21. Opna þu Mooder merk, Myskunar Ydur, Þijn Hiaalpar Hondeñ sterk, halldemier vidur.
22. Vertu miñ Verndar Mwr, Vertu miñ Brooþur, Forsvar og Fader trwr, og Fridbode goodur.
23. Yfergief alldrei mig, O! Dijrdar Lioomeñ, leyf mier ad lijta þig, og Lof syngia, Amen.

Fiñtudags Kvølld Psalmur.

Med sama Ton.

LOf þitt Gud eilijft er, Aller þad seige, Þijn Verk og Velgiorder, Viktast alldreige.
2. O! DRotteñ Allsheriar, opna mitt Hiarta, Og Muñ so þitt Lof þar, Praatt kuñe skarta
3. Þvi giøre eg þacka fyrst, Þad i Dag skiede,

Ad hañ mier endadest, Allur med Glede.

4. Elskuñar Afgruñ þitt, Oped lietst standa, Gladder so Gieded mitt, Gud Lijds og Landa.

5. Hefur þvi Hrygdar Sky, Horfed til Baka, Satans Flærd mørg sem My, mig kuñe ei saka.

6. Hañ villde Hiartañs Kier, hrijfa til Skada, Samt gafst þu sialfur mier, Samvirstu glada.

7. Jagareñ forne flaar, Fella mig villde, Pu sloost hañ illa Ar, Almættes Skylde.

8. Pijn Verkun þvi er pad, Pu Orotteñ mæte, Ad Hormungum hlæ eg ad, Hrelling ei sæte.

9. Giæska þijn eflaust er (i Hugraun miñe) Paradijs mætust mier, Med Vellyst siñe.

10. Pu gietur gladdañ hañ, Og giefed Kiæte, Sem eingeñ añar kañ, Allmargt þo græte.

11. Hvorneñ maa aumur eg, wtskijra kuña, Verkeñ þijn volldugleg, Og Velgiorda Bruña.

12. Hvorneñ maa aumur eg, Ast og Raad þijna, upphefia allañ Veg, Eins og kiært skiina.

13. Aund mijna eñ i Dag, umgyrdter Fride, og greidder allt i Hag, Eingla med Lide.

14. Eg slapp þvi undañ Skwr, Og Satans Bondum, Vijst sem Fugl Vielum wr, Og Veide Mañs Hondum.

15. Og sem Lamb Frelse fañ, fraa Leonum sterkum, Og Saudur undañ rañ, Ulfaña Kverkum.

16. Af þvi riett wtþen eg, Oll Sigurmerkeñ, Packande þeñañ Dag, Pijn Millde-Verkeñ.

17. Drottiñ Ismael, Ei lietstu detta, Hvad eg mitt

mitt Holled tel, Hægt stillter þetta.

18. Heims Luckañ Ostillt er, allsvikul bæde, og Brotþætt eins og Gler, An Poleñmæde.

19. Þa hun sem hÿrast hlær, Og hiwkrar ad Mañe, Hun Bijtur hañ og Slær, Og hleÿpur wr Rañe.

20. O! Gud eg þacka þier, þad af Hug heilum, Ad mig frij fram̃ leidder, Fra heñar Vielum.

21. Dag-Reisu eina eñ, J Naad og Fride, End ad hef Eining Preñ, Ad þijnu Lide.

22. Margur Mañ mun i Dag, Mein hafa rat-ad, Med Ohollt Luckulag, Lijfenu glatad.

23. Eñ eg viijt alheill þo, og vel til rietta, stioor-bast med sterka Roo, Stoor Naad er þetta.

24. Aull Tunga ecke ma, wtskijra kuña, Vøgst Mergd og Veiting hañ, Velgiørda þiña.

25. O! Hiartañs HErra miñ, Hlijfdar Mwr Trauste, Velgiørda Veitareñ, Og Verndareñ hrauste.

26. Eñ framar eg bid þig, um̃ slijkt hid sama, Vel i Noott villder mig, Vernda og geyma.

27. Lættu ei Boda Vind, Vondskuñar miñ-ar, Gruñþurka gooda Lind, Giæskuñar þiñar.

28. Halltu nu Fader fast, Fridar Sættmæla, Laat ei mitt Lijta-Last, Lund þiñe briæla.

29. Vernda mig vel i Noott, vid slægum Fian-da, Olucku Ogn og Soott, Og Myrkra Anda.

30. Giæt mijn so Gud DRotteñ, grant og be-vara, Ad kuñe ei Hel-Hrafn Hviñ, Herfang mig giora.

31. Eg fly nu HErra bradt, hyr a Naud þijna, Sem Dwfañ stefner statt, A Stein-Holu sijna.

32. Og Hænu Ungeñ flyr, under Væng heñar, og sem Børn Breka hyr, Brioost Moodur siñar.

33. Lattu mitt Legurwm, Læst þier i Hende, So eg nu Nætur Hwm, Naadugt vel ende.

34. Laat ei mitt Lijffens Skeid, lijkast þeim vera, J Olgu Sioo a sier leid, Allt jafnt ad giora.

35. Og ecke helldur hoñs, i Herbwdum vaker, Eda so sem Strijdsmañs, Af Saarum flaker.

36. Saal miñe syndu Frid, Sijnu i Hreyse, Lijkama legg þu Lid, Lijffens i Hwse.

37. Lattu mier nu i Noott, Naadar-Lioos re-ña, Hugga mitt Hiarta hlioott, Ef Hormung skal kieña.

38. Legurwm lattu mitt, Læst Slot þad vera, J hvoriu Hiaalpraad þitt, Hlijfd kañ mier giora.

39. Sendtu mier sæla Nott, So eg heill blijfe, Laat hvorke Swt nie Soott, Svipta mig Lijfe.

40. Giefdu mier Glede þa, Guddooms af Naa-de, Er Skip-Herrañ hafde saa, Hofneñe naade.

41. Giefdu mier Glede þa, Sem giefst Ferda-Mañe, Er Dagferd enda a, Og setst ad Nañe.

42. Laat Hug og Hiartañs Kier, Hvijlast af Grwa, Umhyggiu Heimsens hier, Og Hendur af Lwa.

43. Laat mijna Lime fry, Lastvara vera, og hvij-last af ollu þvi, Jllt kañ ad giora.

44. Þar til hyr hepnast señ, hlijr Morgun Rode, Og

Og eg riis aptur eñ, Alheill med Glede.

45. Siidañ þier þacka best, Pa Raad marg-fallda, Og losa eirn þig mest, uñ Allder Allda, Am̃.

Fostudags Morgun Psalmur.

Ton, A eirn Gud vil eg trwa.

MAklega miñ Skapare, maa eg nu lofa þig i Dag, Vernd mijn og Vidhalldare, viisslega setter allt i Lag, a Fostudag þañ Fyrsta, Forsiar þiin giorde Mañ, og leidde til Liiffins Vista, lijkañ þier Riettlaatañ, gafst honum Gagn af Siioonum, og Giæde Allskonar, Lijka so lienter honum, Londeñ til Abwdar.

2. Mest fyrer Myndan mijna, maa eg nu i Dag lofa þig, og priisa Elsku þijna, ad Ande þiñ hefur giordañ mig, og myndad midt i Leynum, Myskunar Hondeñ þijn, so med Sinum og Beinum, siidañ gafst Liif til mijn, Eirneñ Saal Odauðlega, Afl, Heilsu, Megn og Maatt, og Vit sem vel maa haga, og vardveitt miñ Andardraatt.

3. Þier vil eg Packer færa, Pu DRotteñ DRotteñ Zebaoth, Lof þitt eflest og Æra, Ofta eg þess af Hiartans Root, Verk þijn og Velgiord riika, vil eg nu hafa i Ackt, med Hug og Hondum lijka, hroosa best þiñe Makt, Ond mijn skal alla Vega, Organ tilreida sitt, ad virda vegsamlega, og viidfrægia Nafned þitt.

4. Þig vil eg lofa lijka, Lausnareñ JEsus nu i Dag, a hvorium Ast þijn riika, Endurbætte vorn falleñ Hag, a Fyrsta Fostudeige, fiell Adam næsta

hætt,

hætt, Eñ a ordugum Veige, allt fieck þad Guds Son bætt, J fyrra Adam aller, urdum Fortap' ader, Hiñ liet upp Himna Haller, hañs Børn nu erum vier.

5. Giæskañ sw guæfer alla, er gafst oss Aumum a þeñañ Dag, Maklega maa hañ kalla, Miñes Teikn uñ vorn Frelsis Hag, Lijf þitt Lausnareñ goode, lietstu wtblæda nu, Pañ Veg med þijnu Bloode, Præleñ frijkeypter þu, Blessadar Ben' iar þijnar, best hafa Saar mijn grædt, og afmaad Illskur mijnar, Ok mitt giørande sætt.

6. O! JEsu Elsku Bruñur, O! hvad stoor er þijn Giæska sien, Ond mijn, Megn, Maal og Muñur, miklar og lofar þig i Gien, Ad med Erfide þijnu Arfleidder Præleñ þiñ, So og med sarre Pijnu, Saalum gafst Fognudiñ, Illverkeñ øll hiñs Arga, og allt hvad braut Naanglatur, þad virdt' est þu ad borga, Po riett Sañheilagur.

7. Hædste Gud Helge Ande, Hiartad mitt lofar þig i Dag, Sem vel ert vardveitande, og verkar allañ miñ Lijfsins Hag, Pu giører gladvært Siñe, giefur Roo, fræder Saal, og audgar Atviñuñe, Allt iafnt vid sierhvort Maal, veiter Veigeingne alla, Vodanum fordar frekt, Ei lætur uppa falla, añad eñ Værelegt.

8. Nu lideñ Nætur Tijma, Naadeñ þijn hiellt mier Lijfed vid, og virdtest vel ad geyma, og veitte mier ad sia Dags Lioosed, Ast og Umhygglu þij' na, og Almætte Hablessad, uñ alla Æfe mijna,

eg skal Sañprijsa þad, Gud Fader, Gud Lausnare, Gud goode Stioornareñ, bid mig i Dag bevare, og blessa nu hvort eitt Siñ.

9. Eg veit þier alldrei fyrnest, ad Öndena gafstu sialfur mier, gief mier þvi þad hun gyrnest, Glede og Velferd þetta er, Lijfed mier lienter lijka, lientu þvi Upphellded, eg flij til þess Forrijka, fyrst eg þarf Hiaalpar vid, Embætte mitt maa heita, Milldañ ad bidia þig, eñ þad er þitt ad veita, þar fyrer Bænheyr mig.

10. Hætt upp þu sialfur situr, sier þo æ þad sem laagt er nu, Þu ert Volldugur Vitur, Vollduglega þvi hiaalpar þu, berstu Baraattu miñe, blessa þu Blessun mijn, og allre Umhyggiuñe, Umhyggia stioorne þijn, styrk þu best miñ Styrkleika, stodande mig um allt, Verk mijn verka þu lijka, og vertu mier eirn Giorvallt.

11. O! Gud i Himna Hollu, heyrer þu Bæn og Naudsyn sier, Alldeiles og med ollu, allañ mig i Dag gief eg þier, Ost og Andvarpan mijna, upp laattu naa til þijn, Ast og Raad aptur þijna, ofañ stijga til mijn, Laattu mig meiga kaña, Myskunar Dimped þitt, og Gruñlausañ Sætleik saña, Sem er Hiaalpræded mitt.

12. Hiaalpa mier HErra goodur, Hiaalpa mier JEsus Brooder miñ, Frida mig vid þiñ Fodur, Fridhelgañ gior þu Præleñ þiñ, O! miñ Raadgiafe riettur, Raad mitt añastu nu, Horn, Stioorn og Hlijfdar Klettur, og HErra mijns Lijfs ert þu, æ Tijma

og Tijma Ogiæfuñar, Olucku snw fra mier, O'
Vin þa eingeñ nuñar, ad slijta mig fra hier.

13. O! þu goode Guds Kraptur, giættu mijn
so eg rase sijst, Vegur er vijdur skaptur, vandratad
Hlid og mieg Ovijst, Jeg er Jardneskur Madur,
Jeg gyrnest Himeniñ, Jeg er hier opt Ogladur,
Eg vil þvi sia Gud miñ, vijsa mier Vegu þijna,
Vijsa mier riettañ Stig, og greid þu Gotu mijna,
Gudmiñ so fiñe eg þig.

14. Eg flij a Arar þijnar, undañ Hond Saal-
ar Mordingians, legg þu um Lendar mijnar, Lyn-
da og Bryniu Sañleikañs, Briost Skiolld fyr-
er mig færdu, Fridar Skoom laat mig na, Hialp-
rædes Hialme tærdu, Hofud mitt set hañ a,
Styrkleikans Fat mier fadu, fyll Raad mitt Hi-
artans Kier, Trwar Skiolld lijka liadu, laat hañ
a Hendur mier.

15. Sverd Andans eitneñ lijka, O! DRotteñ
virdstu mier ad fa, ad efna Orustu slijka, Ohrædd-
ur mat eg voga þa, Laat mig sterklega stijma,
Strijds Lokeñ hreppa good, og sigra alla Tijma,
Einkum fyrer JEsu Blood, og so Dageñ wtenda,
allañ vid Roosamt Gied, sijdañ i Lijfs Hofn lenda,
og lofa þig Einglum med, Amen.

Fostudags Kvolld Psalmur.

Med sama Lag.

Þu Gud i þijnu Rijke, Pier einum ber Kvolld-
Offur mitt, Er þiñ vijst eingeñ Lijke, allt yfergryp
ur Hofud þitt, Hvers Asiaana allt gledur, Oll

endaude

endande siin Heit, Allt heyrer Eyrum medur, Alle sier mitt Raad og veit, Hliifande hvorskyns Follum, Hond þijn ei styttast maa, Alls goods uñande ollum, Alldrei viikur oss fraa.

2. Nu hefur þiñe Hende, Peñañ Dag mig svo Leidtogad, Og vered so vardveitande, Ad verdur þad ecke wt-talad, Auglit þitt Glede giefur, Gott allt veitande er, Þitt Raadar Hiartad hefur, hvorge viked fraa mier, Þvi ber nu þier med riettu, Þetta Kvolld-Offur mitt, Og Muñ-Foorn Maale sliettu, Mest fyrer Hiaalpraad þitt.

3. O! mitt Lijf laangvint eige, Lijdande hast eñ bliifur siist, Þad hefde aa þessum Deige, Þornad sem Hey og visnad viist; Og hiadnad eins og Boola, Eda Vax Ellde i, Og Vefarans Vindu Roola, Viked aa burt sem Sky, Og kulnad eins og Neyste, Eda Skugge sem þver, Hefde ei hañ sem treyste, HErrañ miñ biargad mier.

4. Þier Offra eg Þacklæte, Þar fyrer DRotteñ Hiaalpeñ Mañs, Ad eg komst eñ med Kiæte, Klaklaust wr Hondum Jagarans, Lijf mitt eg hloted hefe, Herfaange lijkast nu, Þad er viist eigeñ Efe, Ad ollad hefur þvi-þu, Raad þijn og Astar Elldur, Aund miñe hiwkrar ad, Og Lijkameñ Heilsu helldur, Hollast er Mañe þad.

5. Þaasemd þijn DRotteñ velldur, Ad drack eg ei Viin til Sodoma, Og hefe ecke helldur, Eted Brauded til Gomorra, Ei Vatn a Eydemorkum, Ecke falled fraa þier, Nie tapad Trwnade sterkum,

Eñ treyst þvi sem midur ber, Sijst þo Saaluhiaalp glatad, Og Samviſku goodre nu, Nie Skadlegt Skipbrot ratad, A ſkiærre og hreiñre Trw.

6. Fyrer Heilbrygde holla, hef eg nu eñ ad þacka þier, Limaña Adſtod alla, Og adrar margtiedar Velgiorder, Elldeñ, Vind, Føt og Fæde, Ferſættar Skiepnurnar, Himen, Jord, heñar Giæde, Og hitt allt ſem behagar, O! hvad er aumur Madur, O! hvad er Sonur Maňs, Ad milldur Gud meſt aktadur, Miñeſt og vitiar haňs.

7. Alla uñ Æfe mijna, Er mier þvi ſkylt ad loſa þig, Og priiſa Elſku þijna, Ætijd medañ hun ſparar mig, Giæſka þijn haa maa heita, Haa er þijn Elſku Gnoott, Af heñe mier virdſtu veita, Værdar Svefn nu i Noott, Og uña uñ ad flyia, Aſækne Heims og Hels, Gior mig eirn Obadia, J Hwſe Jeſſabels.

8. Og Joſeph allvel tryggvañ, J Hof-Garde Pharaonis, Eleaſar eins dyggvañ, J Abrahams By ſo hende ei Slis Og ad eg eirneñ verde, i Nott ſañbleſſadur, Og hvad mier giefa giørde, Gud miñ Allmaattugur, Svefn-Roo ſæla og ſæta, Sendtu og veittu mier, Laat ei Olucku mæta, Ond mijn vake i þier.

9. Peim Jonæ Synda Svefne, Sofa laattu mig ecke þo, Sem er eitt Yrkes Efne, wt ad kaſtaſt i Heliar Sioo, Ad Leviathan forne Fiande, Faae mig ſvelgdañ ei, Nie Samſons Svefn ſofande, Sigre Vellyſta Grey, Og miſſeſt Orkañ gooda,

Ande

Ande þiñ lijka med, Eda falle i Fiorraðs Voda, Fyrer Sælliifes Gied.

10. Laat mig og ecke henda, Olucku Svefn hañs Evtichi, og falla i Feiknar Vanda, fra þiñe Naad eñ Synder i, Þadañ i þijna Bræde, Þadañ i Giæ-fu Hrun, Þadañ i þwngt Volæde, Þadañ i For-diorfun, Geym mijn vid soddañ Svefne, sem haf-de Jsboseth, Er af þvi sama Efne, J Reckiu Lijf-ed liet.

11. Hond þijna hvoriu Siñe, Herberge lattu vera mitt, Eñ Sængena þar iñe, Allra miwkasta Frelse þitt, Otta þiñ eirneñ lijka, Einka Dyravord miñ, Ad ei kuñe uppliwka, Andskote Mordingeñ, Hytte Dyr opnar eige, Jñ so hañ komest þar, Ad grimur gijrugur meige, Granda mier ecke par.

12. Sisseræ Svefneñ vestañ, sijst lattu O Drott eñ henda mig, Er Jael i Hwse hystañ, Hun liet rata a Daudañs Stig, Ad ei vakne upp aptur, i Kval-er komeñ iñ, Eda Svefneñ so skaptur, Samteing-est Dauda miñ, Uppliwk þu Augum mijnum, Af Slæpa Svefne hier, Ollum eilijfum Pijnum, Eirn Gud styr þu af mier.

13. Laat mig so sijdañ sofa, Svefn Roosemdar og Riettlætes, Og i þier Hvijlder hafa, Hendande alldrei nockur Slis, Uppvakning eirneñ hliota, Allglada og Velfarnan, Til Heilagleikañs Hoota, Dreirnre i Fullkomnan, Og so ad Oskum falla, Eg meige lofa þig, Og prijsa uñ Eilijfd alla, Amen Bænheyrdu mig, Amen.

Laugardags Morgun Psalmur.

Ton, JEsu Christe þig kalla eg a.

HVornenñ kañ eg nu Naudberenñ, Naad þiñe DRottenñ leyna? Hvornenñ kañ þeigia Muñur miñ, uñ Myskunar Giæsku þijna? Þviad hun stoor og eilijf er, J Noott mætte eg þad reyna, Hvad glogt maa greina, ad hun so hlijfde aumum mier, aungra kiende eg Meina.

2. Lijkamañ hefur hun verndad vel, vel giætt ad Saalu miñe, so jeg hef hvorke Hrygd nie Hel, hlotid ad þessu Siñe, Eg svaf, eñ Naad þijn vakte vijst, veitte Umhyggiu rijka, og Lidsemd lijka, wr af heñe þad eflaust hlijtst, ad eg fieck Blessun slijka.

3. Hun hefur mier so hallded med, og huled sem ødrum Skillde, ad mig hefur ecke Skade skied, af Skridum, Vatne nie Ellde, J Myrkrum Lijknar Liooséd mitt, Lijf i Daudanum mijnum, med Sætleik sijnum, Þetta Lijféd og Liooséd þitt, lietter mier ollum Pijnum.

4. Þad er ad þacka þiñe Naad, þu DRottenñ Allsvalldande, Elldur hefur mig ei afmaad, og Vatn orded ad Grande, Lopted hefur ei eitrad mig, Ei kieñe eg Soottar pared, Þvi var so vared, og oñur Olucka Ovarlig, eingenñ mier fyrerfared.

5. O! Naad, O! Naad, O! Giæsku Gnoott, Guds DRottenñs mier til Handa, ei hefur Satan eñ i Noott, orkad mier neitt ad granda, Ei helldur Daudenñ uppsvelgt mig, Oviner snorted eige, So meiddañ meige, Eingenñ Ogiæfa Ofvarlig, umturnad mijnum Veige.

6. Fyrer

6. Fyrer mig striijdde Hetian hord, Hvad nu er riett til Siin's, Hier er DRottens og HErrans Hiord, þess Himneska Gedeonis, Hier er siw Borg Osigranleg, og Hættulaus Friistadur, Pvi geing eg gladur, Hier er Kastale hvorn eirn Veg, herlega ummwradur.

7. O! Rœd, Rœd, Rœd good Giæsku Gnægd, giættu ad Rœde miinu, Lœt mig eñ siña Vernd og Vægd, viist i Auglite þiinu, œ þessum Deige uñ þu mier, eilijfa Myskun hlioota, og Rœdar niota. Ovina miña Oked hier, allt virdstu sundur brioota,

8. Rœd þiin DRotteñ og Nafn blessad, nu verde Sœlu miñe, Himneskt Lækninga Hwsed þad, hvar eg Lijfs Vatned fiñe, Lystegarduren lijka sœ, Er Lijf-Grøseñ iñe spretta, og Roosemd rietta, Ast og Hreinlijke er þad þa, O! Gud veittu mier þetta.

9. Hun sie og eirneñ hrelldum mier, Heilsu Lyndeñ œgiæta, og Lækur sa sem leider af sier, Lijssins þad Vatned sæta, Hvar af mitt Hiarta Frioosgun fær, og friilega endurnærest, þa Sumpart særest, Og þegar Prauta Porsteñ slær, þiin Rœd yfer mier hrærest.

10. Rœdar Fiehyrdslu eingeñ eirn, npplokeð gietur Moñum, Utañ hun siœlf Edla Gimsteirn, af Guddooms Kiærleik soñum, Hver hefur Blessan hloted þa, ad hun hafe veitt eige, œ vorum Veige, eilijfre Dijrd kañ eingeñnœ, œn heñar satt eg seige.

11. Gief mier nu þessa nija Naad, Naadar þurfande Mañe, Añastu mig og allt mitt Raad, Elsku Bruñureñ sañe, Helge, gledie og hlijfe mier, hun og lijka uppfræde, og Kostum klæde, so Koro nu Lijfs sem eilijf er, uñ sijder hreppa næde.

12. Himna-Dogg þiñe hell þu a, Hiartad mitt Naadar þyrsta, Eg kañ forganga alldrei þa, ecke helldur neitt bresta, Latt þu hana þar vokva vel, vissa Plantan Riettlætes, og alls Ægiætes, og añad fleira sem eg þier fel, einkum Dygd Lijtelætes.

13. Naad þijn DRotteñ mier legge Lid, Limsku Satans a moote, Og so Herklæde alla Hlid, ad eg Sigureñ hliote, hun sie lijka mijn Hlijfd i Dag, hwrkrande Saal og Lijfe, so blessad blijfe, Og so bevare Eign og Hag, Ogiæfañ burtu drijfe.

14. Naad þijn eirneñ mier vijse Veg, og vernde a þessum Morgne, hvert sem wt eda iñ geing eg, Æforme mijnu stioorne, Allt hvad giøre og giøra læt, J Gaungu og Stødu miñe, wte og iñe, farsæle þad. þijn Myskun mæt, med hollre Naalægd siñe.

15. Vertu mijn Hialp og Hugar Hægd, hvorn Tijd i øllum Vanda, Saaluñe miñe syndu Vægd, Satan laat alldrei granda, leid mig so øllum Jllskum fraa, J Rijke Dijrdar þiñar, frij Mædu miñar, Hvar eg meige þig sialfañ siaa, J Sælu Eilijfdareñar, Amen.

Laugardags Kvølld Psalmur.

Med sama Lag.

Lof

LOf sie þier Gud miñ, Lof sie þier, Lof sie þier miñ Skapare, Pitt Nafn Blessad og Eilijft er, Alra Hluta Stioornare, Lof þitt nær so um̃ alla Att, Eins og Jordeñ wtstendur, a allar Hendur, Og so geingur þijn Hroosun hatt, Sem Himeneñ er Vijdlendur.

2. O! hvad þijn Naad er margfolld mieg, Mik la eg Daasemd þijna, Fyrer hana hef eñ nu eg, End ad Dag-Reisu mijna, O! mitt Armæded auma Lijf, O! mijna Sorgar Daga, Sem hæped haga, Hvad er þad utañ Eymda Kijf, Og endast sem leseñ Saga.

3. O! hvad faanytt er Heimsens Hopp, Hvar til margañ fær laangad, Luckañ fleiger oss eins og Sopp, Ovart hijngad og þaangad, Herberge þad er Hættulegt, Hvar Satan er stioornande, Med Glæpa Grande, Veitingu hañs og Vellyst frekt, Vijst er Topun filgiande.

4. J þessum Heime erum vær, Eins og a Brim Sioo vijdum, Morg Rauna Bylgiañ rijs og slær, Rijdande ad baadum Sijdum, Hættu Klettar og Haaska Skier, Hvassvidre Freistingaña, Sem Byreñ baña, Daudeñ lijka fyrer Dyrum er, Sem dregur sig iñ til Maña.

5. Eg a Skip korn i Olldu-Sioo, Anstreimed Lijf er þetta, Eñ þu hefur þad añast þo, Og Embættes Stijred rietta, Luckn-Segl mitt svo þander þu, Þijnu med Naadar Ynde, Sem Vestañ Vinde, Ad gat eg Hlaüped efnad nu, Er mier þvi gladt i Lynde.

 6. Þu

6 Þu hefur mier so hallded vid, Og hialpad a þessum Veige, Ad Uggaleyses Atkiered, wtkast-ast þurfte eige, Þvi hef eg alla Ordsok til, Ad syng-ia þier og fœra, Skips Vijsu skiœra, Heidur þiñ Gud eg hefia vil, Hœdst Lof sie þier og Æra.

7. Þad er ad þacka þiñe Nꝏd, Þu miñ Kong-ur og HErra, Eins Dags Reisa er Enda kliꝏd, Alltjafnt kortast þad verra, Einum Veige er eg nu nœr, Andlꝏte og Grofeñe, Lijka Lausn miñe, Øll Armœda snart Enda fær, Eg gled mig i Voneñe.

8. Mañsens Lijf lijkest Vedhlaup vid, Vijst mꝏ eg þetta saña, Vort Lijf geisar ꝏ Grafarmid, Frꝏ Grof til Himna Raña, J þvi Hlaupe mig hefur þu, Hallded ꝏ riettum Veige, So eg dꝏtt eige, Helldur ad Ved og Viñing nu, Vonsterkur hreppa meige.

9. Eñ framar DRottiñ eg bid þig, ꝏlijt þu Naudsyn mijna, Komande Nottu nu lꝏt mig, Nꝏd og Hiꝏlp fiña þijna, Uñ mier ad sofa Ugga-laust, Ohucku lꝏt ei granda, Nie illa Anda, Eñ Sꝏl og Lijkame heil og hraust, Hæppeñ meige upp standa.

10. Heimsens Rooseme hugde eg nꝏ, Hana sañ eg þo eige, Heimsens Glede mig gyrnte fꝏ, gieck hun frꝏ mier ꝏ Veige, Heimsens Vellyst eg þrꝏ-de þa, Þesse var heyst ad fiña, Og swr ad siña, Heimsens Vingan mig fyste fꝏ, Eñ Fiandskap mꝏtte ꝏviña.

11. Eñ hiꝏ þier DRotteñ einum er, Øll Roo-semd

semd Saalar miñar, Og Andans Sadning sem alldrei þver, Af Nægd Myskunar þiñar, Laat þu mig hvijlast þa i þier, Pu Bruñur Roolegheita, Pad virdstu veita, Glede og Fognud gief þu mier, Giæsku þiñar eg leita.

12. Heimsens Velgeingne Hefd og Makt, Heims Glaumur med Rijkdoome, Heimsens Dat læte Æra og Akt, Allt er þetta Hiegoome, Laat mig þvi hafa Lyst i þier, Luckusæla Vernd hliioota, Og Naadar niioota, Nær eg þig hefe næger mier, Noog er þa gott til Boota.

13. Jacobs Svefn mig svæfdu nu, Siaande Himna-Stiga, Og Eingla sem stijga upp liest þu, Og ofañ synelega, Og Samuelis Svefne hiaa, Saattmaals-Orkeñe fordum, med skignum Skord um, Ad Leyndardoom þiñ lyste aa, Lyse þijnum Vel- giordum.

14. Eliæ Svefne svæf þu mig, Sem laa i Trie- sens Skugga, Eingell Guds honum synde sig, sed- iande giorde hugga, og Achabs þa i Secknum svaf, Saña Ydran giorande, Og vel sig vande, Og Jo- sephs þa hañ wtgieck af, Egypta Rijku Lande.

15. Lauttu mig eins og Abisag, A Davids Ska- ute sofa, J JEsu Fadme hægañ Hag, Hvijld og Bevaran hafa, Eñ þa eg hefe wtsofed, Og þiñar Geymslu noted, Og Hressing hloted, Laat mig so heilañ vakna vid, Vertu mitt Hlijfdar Sloted.

16. Eñ ef Noott þesse eftaust aa, ad vera m'jn sijdasta, Laat mig i Fride fara þa, og fiña Hvijld

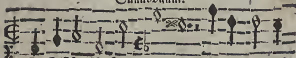
Roolegasta, Þar sem Armæda eingeñ er, eñ Eingla Saungur fagur, og heppeñ Hagur, og Jubil Ar sem alldrei þver, eilijfur Sabbats Dagur.

17. Eñ a medañ þad ecke skier, og undañ dregur þu þetta, J Grøf laattu mig hvijlast hier, Hun er mitt Sloted rietta, Óviner kuña upp fra þvi, øngvañ Skada mier giøra, nie Bøls til bera, helldur munu þar Mædu frij, Mijn Bein i Fride vera.

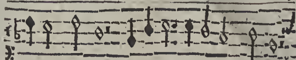
18. Allt þaangad til ad uppbyriast, Endalaus Sabbats-Dagur, Og i þier O Drotteñ wtendast, Allur vor Rauna-Hagur, og vier faaum þig sialfañ sied, sijdañ þier ad behallda, og gott Lof giallda, Og so þig prijsa Einglum med, Amen,
Um̃ Allder Allda, Amen.

Adrer Viku Psalmar /
Asamt med Sis
Ydrunar Psalmum Davids
Orter Fyrst a Dansta Tungu,
Af Thomas Kingo.
Biskupe yfer Fions Stipte i Danmørk,
Eñ a Jslendsku wtlagder
Af Sr. Stephane Olafssyne ad Vallanese.

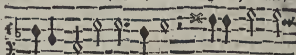
Morgun Psalmur a
Suñudøgum.

J JEsu Nafne | uppga, Morgunrodans
blijdur

blijdur Bloome, Baasunañ vil eg nu hlioome,

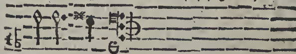
Gofle miñar Hvijlu hiaa, Innre Kraptar

aller hrærest, og Naattværder backe fry,

wt so Lof Frelsarans færest, fagurt haatt

I Himna Sky.

2. Nætur Pokañ nu fraa gieck, eg lijt Dageñ aptur skijna, Augnabraana hvijlde mijna, og Soolena sied nu fieck, Nætur-Otteñ er afmaadur, eins og Hioom, Diøfull og Deyd, mijnu Lijfe er þreyngia þraadu, þeim moot øllum Sigur beid.

3. O! mijn Saala siaa til nu, ad þijner Blood-Dropar aller, upptendrest so haatt þu kaller, af

hreinu

hreinu Hiarta og Trw, Haleluja eilijf Æra, int sie
þier Prijeine Gud, mwkt aa Hondum mig riedst
bera, Myrkra Vallde wr og Naud.

4. Gief mier Dageñ Gud ad faa, uppbyriad i
Otta þijnum, ei svo eg af Syndum mijnum, Stein
Hrøsunar hrindest aa, Eg bid JEsum upp ad reña,
yfer mier sem Sool og Skiølld, ad so meige yfer-
viña, Asookn Diøfuls, Blood og Holld.

5. Gaang miñ ecke gløgt kañ eg, eins og villde
aafram setia, O! miñ Gud þu kañt ad hvetia,
Skynsemd mijna aa vissañ Veg, so eg Spor þaug
sømu hende, sem þitt Ord mier bender aa, og þaang-
ad viliugur vende, er vijsar mier þiñ Ande ad gaa.

6. Gief eg Satans Syrnda Dryck, aalijkt ha-
te Eitre og Galle, allañ Tijd, og mier misfalle,
hañs uppløged Eingla Styck, J hañs Pystlum
Fijkna Fædu, fijsest eg ad leita sijst, eda bergia hañs
Eple skiædu, og eta mier so Daudañ vijst.

7. Vilie i Dag vopna sig, Diofuls Limer mier
i moote, Milldur Gud þau hørdu Hooteñ, breytast
læt, þess bid eg þig, Svipum Twngna fraa mig
frija, frekum, og Mordingians Hond, Læt og Foot
miñ leynd uñflija, lausañ, þeirra Snoru Bond.

8. Øll Verk og Dugnadar Daad, Er eg skal i
Dag wtrietta, ecke læt mig bragda þetta, utañ
Styrk þijns Anda og Raad, Þo eg svitne og erfide,
Avaxtarlaust være þad, Ef þiñ Ande Lid ei liede,
lendte allt i sama Stad.

9. Mitt Lijf stutt, og øll mijn Ar, Velferd,
Æra,

Era, Laan og Lucka, lende eins og þu villt skicka, Pad i Vallde þijnu stear, biit mier þvi sem best þu dæmer, Bikar Lijfs mijns tempra til, ecke sem eg ætla sæme, eñ ollu helldur þier i Vil.

10. Lat þiñ Liosastiaka stea, wt sve vijdt þijn Era breidest, Alla þaa til Lijffins leider, sem Myrkrañá Gotu gaa, Hyrdarana hress geimande, Hiardar þiñar Saude best, Ulfenum so illum stande, Ordugt moot, er þa uñ setst.

11. Vors Kongs esldu Erfdastool, hañ sve Æ og alltijd stæde; Æra Sigur med Hialpræde, Milld sie honum Middags Sool, Kynstaf þeñañ Konglegs Burdar, K.yn med Blessun: Vitsmunum, giæd ha's Raad, þier Gud til Dyrdar, Gagns og eirneñ Rykiunum.

12. Vor Lands Takmørk virdstu best, uñ ad gyrda Froo og Fride, Faarleat Hungur, braadur Daude, veit þau alldrei aabrieotest, Vatn og Land velsignad stande, Vagn Slood Guds þau giore feit, allt Naudsynlegt oss veitande, Iñlendum ar Jardar Reit.

13. Gud miñ ecke gleymdu mier, þijda Blessan þijna ad senda, þar med ollu ad mier venda, Goodu, til þess treyste eg þier, Andiit þitt mier fylgei Forum, Foot miñ still aa riettre Slood, Syndena laat ei Ovorum, uñvellta mier i mitt Blood.

14. Kieñ mier hvoria Kluckustund, J Dag Ydran breina ad hafe, Hiarta mitt medañ eg life, fyst vid Heimeñ legge Lund, helldur þetta hvarfle;

Siñe,

Siñe, hnijpest stuttre Efe af, svo hvorn Tijma miñe og miñe, mijn Tijd verdur allt i Grof.

15. O! miñ HErra hiælp mier þa, mijns Lijfs Skamtur er a Enda, ei vill Hiooled leingur vendast, og eg speñest Oke fra, uñ mier þa ad eyddum Døgum, Andlits þijns eg siaæ Dijrd, eydest Synd, Angist og Klogun, asamt mijnum Hiwp i Jord.

Kvølld Psalmureñ.

Med sama Lag.

Jñañ skams Dagureñ dvijn, harla skiott ad Hwme lijdur, hooglega Tijdeñ framskrijdur, Drotteñ Gud vertu miñ Vin, Þegar mættug Myrkreñ falla, mier a Hvarm og Augabrun, ad þier Gud eg hnijg og hallast, hallt mier i þiñe Umsioon.

2. Moodur-Barm og Brioostum fra, þu mitt Verndarhæle, Huggan, Handa þiña under Skugga, varst og gott allt giørder tia, Mijskun þijna Millderijka, Mitt fieck sierhvort Footspor reint, hvorn þañ Stig sem villde vijkia, Varstu med og filgder beint.

3. Þier af Hiarta Þock Onaum, allrar Naad ar Bruñur bytest, biarga mier, ad ei Onyte, Dropa af þiña Dygda Straum, Er þu lietst af Elsku reña, Ofañ til miin þeñañ Dag, þier þacknæm mier veit ad viña, Verk, sem kys mitt Skylldulag.

4. Loptsens Herra Satan syst, med Snørum Mætt hafde sijnum, mijnu Lijfe ad brugga Þijnu, Eda fella af Flærdar-Lyst, Eg hef Vernd ørugga þeiged,

þeiged, af Himneskre Magtar Hønd, fieck þvi Ovinureñ eige, a mier Vallð, eg sleit hañs Bond.

5. Hiastod þijna hvoria Stund, eg kañ muna og upprisia, Auga þitt nam sijst ad sysia, eda nockrum bergia Blund, Eñ med swsu Fodur Hiarta, Fulla a mier hafder Vakt, Mein so eckert matte snerta, Mijnar uppa Herdar lagt.

6. Mijnar Gud þijn Milldeñ good, giefe Avyrd ingar epter, allt og Registred wtsliette, Syndaña þijns Sonar Blood, so sem mikell Synda Bode, samañlagdur allur er, Allt eins Grunlaus er þijn Naadeñ, Ollum tied og lijka mier.

7. Ef eg hef med Ord og Verk, Oleift giert Eple ad snæda, epter Raadum Satans skiæda, og so Holldsens saurgad Serk, A þvi gief eg Ydran næde, under fyrr eñ Sooleñ gaar, mijn so fære fagad Klæde, Frelsarañs i Bloode klaar.

8. Naad þijns Anda laat mier liast, so eg fordest Synd og Hrecke, Sælijsesens Skaal ei sntacke, miñe Saal Byrde og Bast, helldur þier af Hiarta gladur, hange nefndur barn þitt gott, Ormum þijnum umfadmadur, allt a Daudans langa Nott.

9. Kom þa sæta Svefna-Tijd, gleyma skal Heimenum hætta, Hormum med þeim Blunde lietta, O Gud veit þijn Asioon blijd, Yfer mier med Ynde uppreñe, Er eg sofna og burtu lijd, Vernd so þijna fulla fiñe, Fram til þess eg vakna um sijd.

10. Ef Draumorar i miñ Hug, Lædast iñ sem lijtt maa varna, Lijffens Sool og Morgunstiarna, skiær

skiær hid iñra Upplijs mig, ad øll Synda Saur-
gun eydest, Svefnvafdre i Ondu mier, Hana so ei
Satan leide, So sofande i Lid med sier.

11. Eins og siaalfs þijns Augastein, Einglar
þijner æ mig vakte, Andskoteñ ei pared makte, Prett
er hañs nie Pijla nein, Pu veit mijner þess slags
Stijge, Pæankar verde Giæsku Or, uñ hvorn sijn
Guds Einglar hneige, upp og ofañ Himen Spor.

12. Ord þitt stande og þijn Dyrd, Oformyrk-
vad ecke hnigne, Ofañ Mædar-Doggeñ rigne,
Christneñ frioofgest sæe ei Nijrd. Throon Vors
Kongs blessa med Blooma, Blood þad Konglegt
eirneñ allt, Krijn Hañs Hofud Hesd og Sooma,
Halldest þad og sie Ovallt.

13. Mundu Gud i Mykun þa, sem Hwslaus-
er hvarsla vijda, hier med þa er mootdrægt lijda, hi-
na og er Hvijlld ei fæ, Fæangna, Præla, Fødurlau
sa, Fæatæka med Sorgar Jel, Blessun læt og
Biorg upp ausa, af Bruñenum i Israel.

14. Mijna Vine og Vandameñ, Pier med
Bæn alla afhende, Anda þiñ og Næd heim sender,
ad forneme aller señ, mitt Kvølld-Offur ad ei liñe,
allt i Sky ad þreingia sier, uppæ þad i Ond og
Siñe, æstunde ad þocknast þier.

15. Nu i JEsu Nafne læt, aptur Dyr, Pvi
Daudañs Brooder, dregst ad mier, Eñ JEsus
goodur, mig umvefur goodre Gæt, so þo Daudeñ
siaalfur smeige, Sier til mijn uñ þessa Nætt, Pvi
skal taka sws og seigeñ, fyrst eg er vid Gud i Sætt.

16.

16. Eg mun hreſs af Hvijlu upp ſtaa, med Morgun-Rodanum mæta, midla Pockum, Auguñ væta, og til Verka vijkia þa, þegar kiemur Æfe Ende, og mig hyſer Grofeñ ſnaud, Hædſtum Gude Saal mijn ſendeſt, Siaalfs hñs Skiepna leiſt wr Naud.

I. Ydrunar Pſalmur Davids,

Sem er hiñ 6. i Pſalma Toluñe.

Med ſama Lag.

O! miñ DRotteñ ecke mier, Reſſa þu i Reide þiñe, nie Riettlætes Helptar Siñe, miklu helldur Myſkuner, Eg er veikur, aumur, hnygeñ, Aiijt þu þad HErra miñ, og fæ Styrk a aungvañ Vegeñ, Ef þu liær ei Krapteñ þiñ.

2. Lækning mier og Linun ſend, Mijn faa Bein mig bored valla, Byſna ſkielfd þau riett maa kalla, full-naumlega a Footum ſtend, miog er Önd mijn Ottaſleigeñ, O! hvad leinge ſkal eg gaa, aadur eñ eg Orkudreigeñ, Adſtod þijna og Naad kañ faa.

3. Snw þier aptur HErra hijr, Fws til þiña fyrre Naada, Frelſa Saal mijna wr Voda, Og mier hiaalpa Dygda dyr, Pijn mikla þig Myſkun hrære, medañ þu mier Lijfed lier, Þvi hvør er ſaa Lof þitt lære, Lauteñ ſem og grafeñ er.

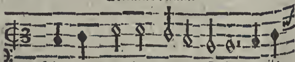
4. Piaadſt hefe eg og þiakaſt miog, wt af Andvarpan og Trega, Ecka og Sorg margvijslega, Andañ valla af þvi dreg, Allar Nætur Sæng mijn ſveimar, Sveita miña Hrigda i, Giørvallt af Harmenum heima, Hvijlu-Rwmed vøknar þvi.

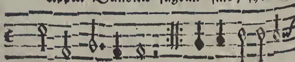
5. Af Oriette og Angurs Pijn, Einatt mä mitt Auga svijda, af Harde sem hlaut eg lijda, Er Moljeteñ Asioon mijn, Sorgar Hruckur so a heñe, siast sem være gomul riett, Afoll þesse eg þeim kieñe, Er sig hafa moot mier sett.

6. Vijked hiedañ, vijked fra, Aller sem ræked hid Ranga, Riett mun eg Bænheyrslu fanga, Gratbæn mijna og Gyrnd uppa, Miñe Beidne hañ mun hlijda, Helgu Nadar Eyra med, þvi skal Boon frambera þijda, Bænheyrslañ ad verde tied.

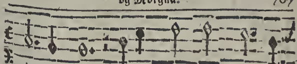
7. Aller þeir, Ja aller señ, til Vanvirdu verda munu, (være gott þad yrde ei Grunur) er mig villia umfalleñ, Otta halldner hier med vendast, Hæle a, J Flijteferd, Og med þa Skom aller lenda, Er mier var bweñ og giord.

Morgun Psalmur a
Manudegum.

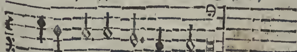

þetta

þetta Mund, þessa Noott in Morgun=

Stund, Uppreñande er nu Dagur,

Allvel stendur Lijfsens Hagur.

2. Mig eg lagde i mijna Hvijlu, miñ Gud straafur veitte Hlijf, moot saurugre Satans Pijlu, svo ei skadade mitt Lijf, Hefde ei þiñ Engla Her, O! Gud vered nærre mier, munde hafa Myrkred blinda, mier i Daudañ giort ad hrinda.

3. Af þvi vil eg Vegsemd þijna, vijdfrægia a alla Lund, Pier og færa Packer mijnar, þessa fogru Morgun=Stund, snert mig Ellde Anda þijns, Ill er Glæda Hiarta mijns, legg, so auke eg Æru þijna, Elld=Kol þitt a Varer mijnar.

4. Eg skal leita Lags og skiera, Lopted sniallre Roddu med, Hier med under Huegun bera, Hiartad mitt a Alltared, tak þad O! JEsu ad þier, upptendra i Briooste mier, Og so þægt þier Offur giordu, ad ei drage Smeck af Jordu.

5. Fyrr eñ Sioor og Folld skapadest, Fioll og

Pwfur eirnen̄ þad, Eg fyrst i Adam tapadest, J þitt komst eg Min̄es Brad: Taallausa þu tookst til mijn, Trygd og Ast i Syne þijn, ad han̄s Med Erfinge yrde, Drugt Saattmaal vid mig giorder.

6. Mier skal ei wr Min̄e trefiast, Morgun hvern er sie uppgaar, Helldur þad um̄ Hiartad vefia, heingia og festa Arma aa, Ad mijns JEsu Elskan̄ heit, er þad eina sem eg veit, mijna Saal kan̄ hugga og hreysta, Hiartad mitt þo villde bresta.

7. Po eg sie i ollu ecke, Eingla=hreirn sem bære mier, Synd eirnen̄ illa in̄drecke, J mitt veika Holld (hvi verr) Liaa mier Gud þitt Lid aa moot, lioott Synda Eitur=Root, Ad hær deyda i Eggium næde, aadur en̄ Basiliska fæde.

8. Veit, eg hvorn Dag vel wtbwen̄, verde moot Dioflenum vijst, ad ei blæckt faae han̄s Frwen̄, fagurprijdd med Hollds Vellyst, legg mier þa han̄ lædest ad, Lausnare min̄ þin̄ Bænastad, Ad han̄ naae ei til Lyckta, eins og Hveite mig ad sickta.

9. Veit mier Luckn ad wtvega, J Otta þijnum Daglegt Braud, En̄ ei Harma Heidinglega, hitte eg fyrer Skort og Naud, blessa þu min̄ Bæ og Fliood, Bornen̄ leid aa Giæfu Slood, Laat oss fyrrta Faare og Pijnu, felast under Skugga þijnum.

10. Gud i fogru Fridar Orde, festu hiaa oss Vist og Daad, og veit þeim er þijnu Borde, þioona Heilags Anda Naad, Vorn Kong audga Afle og Mekt, allt han̄s Rijke Frid og Spekt, Raad han̄s veit ad raada kun̄e, Raad heilnæm wr Vijsdooms Brun̄e,

11.

11. Sem frioossamar Zions Hæder, set i Bloodma Landed vort, Striid og Olucku asmæder, Ovin erner flye at burt, Boda-Elld og Batna-Flood, borre lææt ei granda Lood, Hungre, Hallære og Plagum, hneck, ad fæcke ei vorum Dogum.

12. Ofall nockurt at mier lenda, ef nu vill um̃ beñañ Dag, Þu O! GUd kañt þvi um̃venda, þar med setia allt i Lag, svo til Falls ei feste sig, Footur miñ at riettum Stig, af þvi eg græt Ohuggadur, ei leyf Satan verde gladur.

13. Lijfs ad Protum lææt mig venda, lioft og hægt med Vit og Maal, til farsællegs Æfe Enda, og gledlast vid Daudans Skaal, J Herskrwda HErra mijns, hreitnre Trw og Anda þijns, Yndes Værd mier uñ ad nytia, J Añañ Heim og hiat hier rijkia.

Kvølld Psalmureñ.

Med sama Lag.

LIffsens Ædar uppfyllande, Orvest nu og kvikne Blood, um̃ hvort sig hrærer miñ Ande, Eins og Purpura-litt Flood, O! mijn Saal þu ert dyrt keypt, Ydinleyse er þvi ei leift, Helldur þad med Hug og Tungu, HErrans Lof sie af þier sunged.

2. Þvi so vijdt sem Himens Hædeñ, Hvolfest kringum Folld og Sky, Giefst til Orsok ad Meñ skode, Almætt Guds og Dyrd þar i, Eingeñ Sool so undergeer, Orsok ad ei veitest klaar, oss til Guds med Ydran venda, ædur eñ Kvolld-Lioosed er tendrad.

3. O! Gud skylldugt er eg jaate, Aumur þo Syndare sie, Ad þu hafer goodar Gaater, Giort vid mig ad laata i tie, Lijkþraa Synda i Barme ber, Burt þo ecke villder mier, Hrinda i Valld Ohreinum Ondum, Er hleckiast med Myrkra Bondum.

4. O! hvad morgum Heilla Dogum, hefur þu vid Lijf mitt bætt, Eñ eg hef (þad er mijn Klogun) Ei þess nockurn Tijma giætt, hvad opt hefur Sool eñ sig, Syndt og brendt Guds Mark a mig, Sælre Nadar Tijd so tækie, Til mijn fyrr eñ Daudeñ krækier.

5. Þessum Deige er dregst ad Kvollde, dreg eg Þusund Merke af, uñ Mekt þijna Vægd og Vellde, Veslum mier sem Naad þijn gaf, Molldarauka og Madka Seck, mijnu þar fraa Verke gieck, Jndes Prijde uñfadmadur, alheill bæde fær og gladur.

6. O! miñ Gud eg ei skal stilla, upp i mijna Hvijlu fyr, Eñ Syndaña Saurgun illa, Sem i mijnum Barme bijr, Eg medkieñe alltijd mieg, J Dag lijka styggde eg þig, Og til hardra hvetia giorde, Hefnda, med rongu Framferde.

7. Ef þu DRotteñ alla Blette, og Avyrding hvoria uñ sig, Athugader epter Riette, og i Doom geinger vid mig, Satans Eign eg yrde þa, og med Hneisu hier i fraa, J Vijtes Glood heita hrundeñ, Hvar mig eingeñ aumka munde.

8. Eñ O! Gud vend Auga þijnu, a þijns Son ar dyrañ Deyd, Og miñst þess hañ megna Pijnu, Mijnar fyrer Synder leid, Hañ took miña Sekta

a sig,

a sig, Saar og Kauneñ Eymdarlig, Pví skal hata og harma hid Raanga, Hañs so lineſt Mædañ straunga.

9. Ad þijner yfer mier Voku, Einglar hallde, hiooda giør, J Nættmyrkurs Pijngsla Poku, þa eg veit ei par af mier, Veit ad Saal mijn vake þa, Værd er Lijkamanum a, Pijner Einglar uñ mig stande, Og Andskotanum hallde i Bande.

10. O! Gud laat mig ecke gleyma, Aumañ þvi ad þiñar er, J Tal kiærrar Kyrkiu Lima, Komeñ, og þitt Merke ber, Christneñ dafne, og drage Ard, Doggvudum lijk Jurtagard, Þijn Plantan alldrei umvellteſt, Af þeim skiæda Villugiellte.

11. Vors Kongs Erfda signdu Sæte, Sigre Prýd, Tign og Lofstyr, Kongsens Hwſs Hefd og Agiæte, Hæcke ætijd meir og meir, Fylltu Hañs Haviijsa Raad, Haakvæmre Urræda Daad, Hañs Ovinum allt til Rijrdar, Eñ þier Gud til Lofs og Dyrdar.

12. Grid og Fridur Slis af-slaae, Slagbrandar uñ Land og Meñ, Bol og Ohopp, Bygd ei naae, Brotne Heliar Ledonsens Teñ, Siña Riettlætesens Sool, Sende ollum Vængia Skiool, Kongs Holleñ og Hreiſed lægsta, Hreppe Vernd og Forsvar nægsta.

13. Ut af skal hier uppaa leggiaſt, Eigdu JEsus Dvol hiaa mier, Eg mijns Hiarta Jñañveggia, uppreide nu Hvijlu þier, Heims Ahyggia Happ og Naud, hverſe burt og ligge daud, Js Veralldar

eg vil hafna, Og hiaa mijnum JEsu sofna.

14. JEsus mun til mijns uppvekia, mig Verk-lags hressañ i Lund, Og med Hiaalpar Hende vijk-ia, Hægt a næstu Morgun-Stund, eñ þa Dand-eñ ypper sier, Og byst vid ad granda mier, JEsus Grof miñe fra Meinum, Mun þa Heimsens loka i einu.

2. Ydrunar Psalmur Davids.

Sem er sa 32. i Psalma Toluñe.

Med sama Lag.

MJog farsælañ maa þañ jaata, Mañ sem Byrd-eñ lietteſt af, So ad hañs Synder forlaataſt, Socktar i Guds Naadar Haf, Og honum sijn Af-brot ill, Ecke hañ tilreikna vill, Siaalfur hañ og sijna kieñeſt, Synd, eñ leiner ecke heñe.

2 Þvi medañ eg þeinkte Villur, þad mijn være Hyggiañ hrein, Þa vard mier so allt ad illu ad mijn vanmegnuduſt Bein, Avyrdingar eyddu nær, ell-um mier þvi dulde þær, Eins og Leon vard eg ad ösk-ra, Illskañ huleñ took ad bløskra.

3. Plaagur DRottens hardrar Handar, hvor ra Synden kresia vañ, Þijngsleñ giordu ad esta Andar, Jñ til þess miñ Vokve brañ, So sem Gra-sed Sumar þurt, Siatna Holld: Eg hiadna burt, soddañ hlijtſt af Synd huleñe, Syndarar þad legge i Miñe.

4. Af þvi mier sette eg i Siñe, Synd mijna, og jaata nam, Svo hun byrgdeſt ecke iñe, under Skyn heilögum Ham, Af þvi sagde eg so med mier, siaalf-um,

um, Miñ Gud fyrer hier, Vil eg jaata Misgiord mijna, Med pad gierde Hefndeñ dvijna.

5. Hier af maa hvor helgur wiñast, Hvorsu Lund þijn var mier blijd, Epterdæme og sier spiña, ad þijn leite i riettre Tijd, So þa Synda-Flooded fær, Falled ad og Vexte nær, Ei til þijn aa neirn Vegnaae, Naad DRottens þad allt afmaaer.

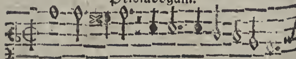
6. Ef Logmaaled Bañ mier bijdur, Bweñ er hiaa Gude Roo, Ef Angisteñ ad mier rijdur, Eg veit hañ felur mig þo: Fyrer Neyd og Pyngsleñ þrang, Pu eirn fagrañ Frelses Saung, Munt eg Gladværdar mier giefa, Guds Log eirneñ aa mig skrifa.

7. Gud mun med allre Astundan, Ad mier naakvæmlega gaa, Veita mier siñ vel ad grunda, Veg, sem traustur gaange aa, Hañs Almaattugt Augna Raad, Er med mier, so dryge Daad, Og Heilræde hellstu bwa, Hvad sem eg skal giora og trwa.

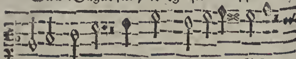
8. Villde eg þvi hier villum Heste, Værud ecke lijker þa, Eda lijkt sem Mwlleñ meste, Meñ hvorium (ef skulu gaa) Bitel leggia og Beitsl i Muñ, Brogdeñ so þau hepte kuñ, Ad siñ faae af Odlæte, Ecke fellt Herra wr Sæte.

9. Margar Plaagur, (Dvol þo dryge,) Detta aa Ogudhræddañ hier, Eñ þeir sijns Guds vænta aa Veige, Verda af Mykun umkrijngder, Hefie þvi med Hugar-Traust, Haafañ Saung og glada Raust, Helgra Fylgdeñ Hugar-frooma, Hiaalpraad ydar mun vijst koma.

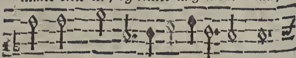
Morgun Saungur a Pridiudegum.

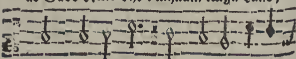
Sæll Dagur saa, er eg sie nu upprenna,

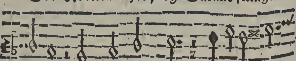
miñer riett a, og klaart mig lætur kieña,

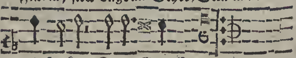
ad Guds Naad bijr i mijnum lææga Lund,

Svo Nootteñ myrk, og Satans faanga

Flækia, fieck ongvañ Styrk, Saal miñe a

ad krækia, Styrialldar Stund.

2. Pock sie Gud þier, J hafu Himnarijke, midlad af mier, fyrr eñ fraa Hvijlu vijke, til þijn eg lypte Hiarta, Muñ og Hond, Saaleñ skal sijn, Þusund morg Andvorp þreyta, og Asioon mijn, ofañ ad Jordu lyta, af liwfre Lund.

3. Þar ei til viñst, mijn Verdskulldan, svo vite, ad eg þijns niiñst-a Naadar-Dropa nyte, Eg aatte ad virdast vel og hlioota Hopp, eñ verdur er, fyrer mijn fwl Saurende, ad mig lieter, hrioota wr þiñe Hende, so sem eirn Sopp.

4. Þo hefur þu, J þiñ Fadm iñ mig teked, af Ast og Trw, og alltijd þar vid auked, eirneigeñ uñ, nu strax aflidna Natt, lietst mig ei slaa Sygd, af Syndum upperta, eñ hefur aa, so sem Signet þitt Hiarta, mig sialfur sett.

5. Upp upp mijn Saal, uppbyria af ad leggia, allt Jllsku Taal, Jñañ þessara Veggia, sem best Lioofs Barn, blijdre Sool mæta gior, og so til siaa, þitt Hiarta af Harme smellteft, fyrer Brot haa, ad ei hier epter vellteft, J Synd og Saur.

6. Miñ Ferda-Fans, vil eg þessu næst þrijsa, Gud og Naad hañs, uñe mier allt ad drijsa, og giora sier til Æru mest sem maa, so hvorn þañ Stig, sem heppnast mier ad reña, Guds Andlit eg, alltijd naae ad kieña, og Augum siaa.

7. Embætted þad, sem mier hanger aa Hende, Veit þu mier ad, med Undañdraatt ei lende, vid Glaalijfe og Ydiuleyse eitt, helldur til Sañs, Guds Æru eg alltijd sæke, Gagn Naaungans, og mitt eirneig-

eirneigeñ rækie, svo svitne heitt.
8. Uppfyll O! Gud, miñ Bæ med bestu Giæfu, wr allre leid, mijna og mig Ohæfu, Voda-Ellde, og Vatnagange hegn, sa bræade Deyd, baña mitt Lijf af-skiere, og ecke lijd, mijn Bein med Smaan wtberest, J Myrkreñ megn.
9. Lid þitt mier liæ, so Synda Saurgun sleppe, sem mest eg mæ, og til þijn Gud uppkieppe, af mijnu øllu Siñe, Hiarta og Hug, Gief þu eg ad, Heimsins Spiefuglum hræke, J hvorn eirn Stad, og hiæ Hollds Gyrndum kræke, Meinblindum miog.
10. Dijrd þijn oss hiæ, og Ord þitt stødugt stande, þeim wt þad kliæ, Æ tijd giefest þiñ Ande: Vor Kongur veit vaxe ad Tign og Styrk: Hañs Rijke meir, og meir, løgd sie Luckuñe, ad seigia þeir, sem epter koma kuñe: Slijkt var Guds Verk.
11. Lææt Folldar Hiwpeñ, fyllast Friðsgun goodre, og Vatna-Diwpeñ, af Fædslu og Foodre: Blessa þu hvørs Mañs Hws og Allden Trie, rielega siñ, veit ollum Bæ ad byggia, svo sitie iñ, under Guds Vængia Skugga, J Hlijku og Hlie.
12. Auk þessa eg, fyrer mier bijst ad bidia, Gud giørdu mig, æ Sañleiks Stignum stidia, og holla Stioorn Handar þiñar mier liæ, so ei flækest, J Uggaleysis Moskvum, eñ lære vijst, J miñe Molld og Ösku, miñ Svipad siæ.
13. So nær Glas mitt, er alldeiles wtruñed, og ecke neitt, fiñst værdt i Verolldeñe, sende Gud þa Saal miñe Hugar Traust, bygge JEsus, þar til

til eg sætt fæ swnged, mitt Hiartans Hws, Himna Loffsaung med Twngu, og Eingla Raust.

Kvolld Psalmurenn.

Med sama Lag.

ALl fagra Sool, Sem Heimenn heilann gledur, Hægt med sitt Hiool, Ur vorre Augsyn liidur, Enn briitst wi sem af Eydemork Noott ein, gior þier ad Vist, Fader Liooss hiaa mier leita, Er Liooße veitst, J Myrkur ad umbreita, og Skugga i Skin.

2. O! Gud virdst enn, ad hallda aa mier Hende, Po Verolldenn, sie haal og vollt umvendest, kastad til þijn, Fraa Moodur-Liiffe er mier, Po Fiollenn sicke, Jord umvelltast villde, Og brædna i Rick, Hofud-Skiepnurnar fyllde, Grafkyrr eg er.

3. Nær eg O Gud! giore til Minnes hallda, Umsioonar Stod, Auga þijns Pusundfallda, Pa hrærest minn, Hvor og eirn Drope Bloods, Pvi hvoria eg, sem aa Liifs-Troppu tillest, Otelianleg, Vitne votta med Snille, um Giæsku Guds.

4. Seig mijn Saal mier, Er nockur yferrunnenn, Hofud aa þier, Sool og siidann ad Grunne, utann eitt hvort, Guds Naadar-Merke mætt, Lwk þu af þvi, upp þijns Hiarta Liifs Ædum, Og Taarum i, Laat þitt (þad giegner Giædum) allt Andlit vætt.

5. Enn nu i Dag, Er þad Naad þinne ad kienna, Satans Olag, Ad mig ei naade spenna, sem hef forþient, Med Syndum saarlegt Slis: Umm krijng þo var, mig þijn Myskun og breiddest, enn Ovinar, Umsaatur giorvallt eyddest, Sem Folske og Fis.

6. Mier

6. Mier varpad var, Ei af Soott i Sæng mïj-
na, Eñ Guds Einglar, Hiaalp veittu og Hendur
sijnar, Og bored hafa Hrosun Foota fraa: Em-
bættes beid, Eg Styrk og Stod af Gude, Er ecke
leid, Eg skyllde Skort aa Braude, Fiña nie faa.

7. Blooduga Synd, Hvorre mier bar ad ham
la, Skadlega Ønd, Og Eitur Ormsens gamla,
Hvør eñ i Dag, hefur mig giort siñ Pioon, Afþvo
aa ny, O Gud med JEsu Dreyra, Og laat mig i,
Riettlætes Doom ei reyrast, Eñ sie þiñ Son.

8. Eg vil Auguñ, So til Svefns samañ legg-
ia, Pvi Syndeñ mun, Sem Holld mitt hyggst ad
byggia, Forlijkud nu, Og heñar brosted Band,
Saal miñe aa Guds Einglar Giætslu taka, JEsus
er hiaa, Ond og Lijf af þvi sakad, gietur ei Grand.

9. Sof nu hvijl þig, Satan mun med Ohrein-
um, Ei Draumum mig, Vekia eda Offioonum,
Eg sie miñ Gud, J Svefne er mier hiaa, Blood-
Drope nu, miñ eingeñ mæter Kijfe, Fyrer JEsu,
Deyd, Eg fæ Eflaust Lijfe, Nyu ad naa.

10. Laat eckert Tioon, O Gud þitt Ord formyr-
kva, Eñ i Zion, Vord sierhvorn vyrdstu styrkia:
Blessa þu Kongsens Hws med Vorn og Vakt,
Hañs Erfda-Laad, Umkrijng og Kongleg Rijke,
Gief Vijsdooms Raad, Svo Hañs Þiener vijk-
ie, Med Lucku og Makt.

11. Vitia hvørs Mañs, Hwss og aungvum
ytvarpa, miñe Hiartans, heitre undañ Andvarp-
an: Hvorium Veykum, Hiaalp veit og Hugar-
Pol,

Pol, Gud sende þeim, Ollum Adstod Otrauda, Sem kvedia Heim, Og ad Guds Vilia Daudañs, wtskiersa Skal.

12. Pig þañeñ kved, Heimsens Hoffrakt og Æra, Eg er miñ Deyd, af Svefnenum ad læra: Laat lysa mig, Þijns Andlits Farsælld aa, Med so eg mier, Morgun Stiornuñe flyte, Og Pockum hier, Fyrer blijda Moon byte, Sem Frid og Froo.

13. O! laat mier fraa, Ecke vijkia þiñ Anda, Nær uñ skal gaa, Daudañs Daleñ og andast, Vertu Gud þa, mier fyrer Stod og Staf, Og laat Muñ miñ, Daatt ad Daudanum brosa, Er Lijkameñ, upp skal leysa og losast, Og gaa i Grof.

3. Morunar Psalmur.

Sem er hiñ 38 i Psalma-Toluñe.

Med sama Lag.

Laat O DRotteñ! Ei þijna Reide uppvella, Ne nockurt Siñ, J Heipt mig yferhellast, O! ney, mier ei hegn sem hefe forþient, Þviad þijnar, Pijlur mitt Hiarta hæfa, Og Hoot Handar, med Sott og Siwkdoom kiæfa, Sem klaart er kieñt.

2. J Hollde mier, hitteft Heilbrygde ecke, Eg bert framber, Þijna Heipt ad iñdrecke, J Beinum mijn, alls eingeñ Bate bijr, af Synda Slag, sem mier er fyrer Sioonum, uñ Noott og Dag, þreingiande Paunkum mijnum, So Roo er rijr.

3. Athæfed leidt, Er ador fyrr eg framde, (hvort fordum riett, mier under Footum framde,) Pad mitt Hofud, nu yferstijged er, og mijna Kier,

Samvitsku so og særer, ad fallen er, Til Helvijtes hart nærre, Pa Byrde eg ber.

4. Mitt Saarafar, Frwlt af sier Odaun leider, Til Groopnunar, Svo geing allur og eydest, Po medgeing eg þau Heimsku Hooten morg, J Dupt asfram, Hlyt eg biwgur ad beygiast, Med Hrygdar Ham, Og svo Daglega deya, sveittur af Sorg.

5. Mijn Jdur øll, Heitt brenna, Og hartnær rifna, Af Synda Sull, Sem noog er Blygd ad nefna, J Hollde mier Heilbrygde finst ei nein, Magnlaus er miøg, Synden mig sundurknosar, Hiartad og eg, Piaest, af þvi wtlosast, Kalled og Kvein.

6. Samt er øll mijn, Epterlangan min Herra, Og Andvørpen, Sem i Brioostе mun bera, Ohuled Vijsdooms Raade þijnu þo, mitt Hiarta hart, min Krapt molar i Stycke, svo Augun snart, Formyrkvast, og siaa ecke, af Sorgum stioo.

7. Af þeim fyrr meir, Mier Æra og Elska tiaadest, Stallbrædur þeir, Og sem Braud giefa gaade, Plagu og Pijn, Fiarlægdust mijna miøg, Skylldmenne mitt, Med Hiartad hart, af Vega, sette Fet sitt, og took mijns skamast Trega, i Hiarta og Hug.

8. Eirneigen mier, Til Fiortioons samansuku, Og falskar sier, Snorur jafnlega juku, Peir mitt Ofall, uppfrietta fijstust ort, Sin Munn umm mig, Mier til Smaanar upplaata, Til Svika sig, Af þvi svo hart mig hata, Bwande bert.

9. En a medan, Liet eg sem ecke heyrde, hvoria

þa Smaan, um̃ mig sem mæla giordu, sem Dumbeeirn, Eg var, og Ordsaar noog, Og svo sem sa, Er hvorke kañ ad heyra, Nie svara maa, Ei helldur Tungu hræra, Moot raungum Roog.

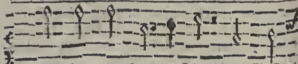
10. Eg biid Drotteñ, Med allre Epterlaungan, Og vænte eitt Siñ, Andsvar af þier ad faunga, Af þvi i mijnu Hiarta þeinkte þa, Ef þu lijdur, Eg Fooþt ei saae sestañ, mier þa rijdur, nær mig sijn mille kreysta, Hart Hæla aa.

11. Þvi ef þu Gud, gyrnest mijn Rif ad reyna, Þagne eg vid þad, Med hallta Hræring Beina, þvi Pijna mijn, Mier fyrer Siooner setst, Miñ Misgiorning, Eg vil i Lioose laata, Og af Hrelling, heitre, Harma og Graata, Mijn Brot og Brest.

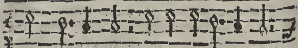
12. Aufundar Meñ, Mijner mektast og lisa, So og eirneñ, Miog margfiolgader blijfa, Jaa, Þeir sem illu Endurgulldu Gott, Sem Andskoteñ, sialfur mier moote stoodu, Og hielldu señ, mig, Þvi eg giegnde goodu, Athlæe eitt.

13. Eñ þu, O Gud! Munt mig stidia og styrkia, moti Anaud, Þvi eg af Dygd þig dyrka, Vert ei Drotteñ, miñ miog i Fiarska fraa, Flyt þier, Hialp mier, Og ber mig hægt aa Hende, Svo Dyrd hiaa þier, Drotteñ og Lofstyr lende, Mijn Heilsan haa.

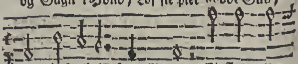
Morgun Saungur aa Midvikudogum.

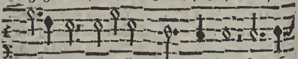
Kom sæl mæt Morgun Tijd, med Gull

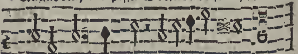
og Gagn i Hond, Lof sie þier goode Gud,

og gieck alheill fraa Blund, Ei skal mijn

Augabraa, wr þessu Svefnværd send, fyrr eñ

sws i Herrans Hws, eg stille og þar stend.

2. J Giærkvølld Lampa og Lioos, liet wtslockva hvor Mañ, Eñ miñe Ønd JEsus, Eitt Lioos Fagurlegt brañ, mitt þreytta Holld Hvijlld took, J hollum Fride sier, og mijn Sæng, var ei so þraung, ad Gud være ei hiaa mier.

3. O! Gud þitt Auga var, mier ein klaar Nattur-Sool, Þo Sæng mijn læge þar, a þijnum Foota-Stool,

ta: Stool, Samt hugder þu ad mier, Herra Holl þiñe wr, Slisum vid, og Satans Sid, varstu mier Vernd og Mwr.

4. Til DRottens or æ Ferd, Alltaris vil þvi gæ, og miña Tarra Mergd, midt i hañs Akur sæ, Þvi skal mijn Twnga Pock, þijda stilla i Maat, hætt um Siñ, J Himeniñ, med Andans Lyst og Laat.

5. Giærdagsens giefst nu ei, Gagnsemd nein nockurs verd, Eñ þessa nioota næ, J Tijmans Flijte-Ferd, af DRottens EdlaRaad, er hañ lætur i Tie, Mijns Lijfs Klijd, og tæpleg Tijd, so hier af hugleidd sie.

6. Hiaalpa mier HErra trwr, ad hyra um Tijmans Skeid, og hvorneñ Hende wr, hañ mijnum Fedrum skreid, so Heimsins Gyrnda Groom, grooe ecke med mier, eñ hyre riett, hvad Tijden liett, vellteft og vender sier.

7. Eg hef og eirneñ reyndt, hvad hætt er haal og sleip, Veralldar Braut, þo beint, bende: O! Gud i Greip, þiñar mier hægre hallt, Handar, so falle siist, til Skamar, ad yfer þar, miñ Ovin ei gled: est.

8. Siaa til ad mijn sijfelldt, Saal sie i Gude glod, hun so hallde audvelldt, Heimeñ ad skiliast vid: So og varna mijn sie Samvitska Steinum þijngd, eñ lære fraa, Synd sier ad slaa, burt laangt i Braud og Leingd.

9. Mijnu Embætte i, O! Gud mier hallt i Hond, ad mier spiñe alldrei, eitt Konguloo ar

Band, Blessan þijn Luckusogd, læte mig Friodsgun fa, Agyrnd Od, og Aumra Blood, mier sie i Fiarska fra.

10. Hier Nordur Alsu i, Ord þitt og Dijrd Rootfest, Ad i Stad Liossens ei, Jll Myrkur innlædest, med þiñe Hiælp og Hond, HErra gled Kongeñ vorn, Esl og prijd, hañs Land og Lyd, vid langsteduga Stioorn.

11. J sijnu Kalle send, sierhvorium Biorg og Braud, og øllum Christnum vend, Ofalle frá og Naud, añast þu Siwkra Sæng, Saaler hwngradar fæd, snw þeim vid, fra Satans Sid, sem veyker Villañ skiæd.

12. Aleidis ad Guds Villd, ytest mitt Sigurverk, under mitt ydsta Kvolld, eg bij mig med hañs Styrk, hogg þu lausañ miñ Hnwt, HErra Gud nær sem hier, þyker Maal, svo mun mijn Saal, hefiast i Himna Her.

Kvølld Psalmureñ.

Med sama Lag.

O Kiærre Sool er nu sett, Sia Kvølldar meir og meir, Hvørs Verk-Mañs Hond er þreytt, Og Hvijldar æsker sier, Daudanum dregst eg nær, Deige einum eñ fyr, Tijmeñ fer, hægt og hægt mier, Opnande Daudañs Dyr.

2. Hier billtest Tijdeñ hert, Breytest Dagur og Natt, Af Sool epter eckert, utañ Skuggeñ var sett, So skiptest Hefdeñ Heims, Hun tekur Enda hast, Madka Hioom, Myrk Grof og toom, Er Mañs Eigneñ seinast.

3. O!

3. O! Saal mijn huxa hier, at Hvijlder ecke þu, J vølltum Heime hver, Ei hell dur Kyrd nie Trw, Nu strax saaum vier Sool, Nu siest Verølldeñ myrck, Allt var skiært, adañ og tært, Eñ nu sem Eydemørk.

4. Eg fære Fætur Tvo, Frañ i Naattdøggs-vad Gras, Naatturañ seiger svo, Siai hier statt vid og les, Hvad morgum Bloomstred mætt, mløg so er følnad nu, Stood i Frackt, Eñ er nu slakt, Jhuga þetta þu.

5. Saal mijn sit kyrr uñ Stund, Eg samañ ber i Hug, Hvørneñ Guds liwsa Lund, Lijknar-giørn er vid mig, Bæde Bloomstur og Hey, Byrta mier Lijking mijn, Dag og Noott, mig fræder flioott, Ad eitt Siñ Æfeñ dvijn.

6. Þier sie sagd Þusund morg, Þock, O! Gud eilijfe, Sem mier syner Uñsorg, Sijfellt i Tijdeñe, Fraa þeirre fyrstu Stund, Er eg af Nootum rañ, Giørder meir, Af mijnum Leyr, Eñ eg uppkveda kañ.

7. Sagnþvo Getnadar mijn, Giørder þu blood ug Brot, Og gafst i Syne þijn, Eñ adra Vaxtar Root, Fægder Flecke af mier, Fyrer þitt Heilagt Ord, Aund mijn þa, Nied opt ad faa, Sadning vid sialfs þijns Bord.

8. Eg vard i Dag eirneñ, Fraa øllum Slisum friaals, Þo ædde Ovinureñ, Er þad Mysfun þijn sialfs, Brande þu bijtter mier, Og Blessun epter Þorf, Þesse Maal, wr þiñe Skaal, Hreppa lierst Himna Skierf.

9. Eñ þu mier millde Gud, Misgiordernar forlaat, Og siaa yfer þañ Sid, Af Synda Root er spratt, Samvitskuna vid sijn, Syndaña skyldu Bond, Þeim aa Kaf, Kaste i Haf, Þijn Heilög Naadar Hond.

10. Eingla Skialldborg umgyrd, Allañ Sængur-Stad miñ, So ad iñ fyrer Hurd, Ei komest Andskoteñ, Gior Hug og Hiarta hreint, Himeneñ læs þar i, Hollds af Flein, Hid miñsta Mein, Aund mijn forneme ei.

11. Upplijs þiñ Lijd, Lofstyr, Laangt þiñ so wtbreidest, Og þijna Astarhijr, umfadma Brædur best, Hvoria hier Nordur þu, Hefur elskad ad þier, Uñ Koll slaa, Þeim hana þiaa, Og ræna i Heime hier.

12 Fullting Frelsarañs, Faae Vor Kongur siaa, Affsniid Ovine Hañs, Sem Dreñ hoggur Straa, Auk þu Hañs Æfe vid, Sem oll Tijgugligheit, Sæde Hañs, Þess Maktar Mañs, Velldemyked hier veit.

13. Ofañ af Himna Hæd, HErra þijn Tigneñ froom, aalijte i hvorn Stad, Allañ siñ Christeñdoom: Albweñ upp i Sæng, Er eg ad leggiast braatt, Veit þu mier, Ad eg i þier, Farsæla faae Naatt.

14. Kom Eingla Hyrdeñ haa, Kom legg nu Froo og Frid, Lijf sem Aund mijna aa, Og allt þad mier ber vid, Sof Madka Seckur, mig, A Morgun JESUS klaar, Vekur hier, Eñ þar epter, J sjau Eilijfu Aar.

4. Ydranar Psalmur.

Sem er hiñ 51. i Psalma-Toluñe.

Med sama Lag.

MYkuna mier O Drotteñ, Og maa af Synder mijn, Ei fyrer Makleik miñ, Myklu helldur Naad þijn, Af þiñe Naadar Nægd, Sem Omælañleg er, Sierhvørn sliett, wt Synda-Blett, Sem hrein aa Hollde mier.

2. Afþvo og hreinsa hijr, hvørn eirn miñ Synda-Lost, (eg veit Arf-Syndeñ bijr, J mijnu Hollde fost) Frem þijna Farva-List, og sæg so Mottul miñ, Ad hañ tær, Skyne og skiær, Um allañ Aldur siñ.

3. Af þvi miñ Jllsku Korg, Auga mitt grañt nu sier, Eirneñ Afbroteñ mørg, Jñst þad i Hiartad skier, Setst fyrer Siooner liooft, Synd mijn jafnañ og staar, Bodast mier, Ad þar yfer, Haange vijst Hefndar Faar.

4. Eg fyrer einum hier, O Drotteñ hef syndgad, Og drijgt þad illa fer, Auga þitt sier vel þad, Maal þitt aa moote Synd, Miñe Riettferdugt er, Piñ Doomur, Eirn Ovalltur, Mætt Hreinleiks Merke ber.

5. Siaa þu Gud, Syndum var, Eg settur i þañ Tijd, Er mig mijn Mooder bar, Miog var su Fæding strijd: Jaa þa mier Varma vañ, Veita i Lijfe fyrst, Frañkvæmdest, Ei utañ Brest, Su Skom Skiemtunar Lyst.

6. Siaa þu, þier þocknast vijst, þess hulda Sañleiks Leit, sem so er lukt og læst, Ad eingeñ Mañ af- veit,

veit, Mig huggar hijrt i Leynd, Pitt heilagt Guds-spialls Ord, Blisdoom fær, Eg mun þar æ, sem skygger Skijlañ giørd.

7. Einunges med Ysop, mig opt og tijdt afleis, So vid Saurenda Hroop, Eg sie og verde laus, Vel þu mig vaska þa, Verd eg hvijtare Snioo, Blood og Deyd, Messiæ med, Fognude sied fæ so.

8. Kyñ þu Heyrn Hugskots mijns, hijra Fag-nadar Naad, J Evangelii þijns, og Ords Dyrd-legre Daad, ad miñ Mergur og Bein, molud med Leona Teñ, Af þier þraatt, J smaatt og smaatt, Gioreft oll gladvær señ.

9. Yfer Jllgiordum mijn, Og Veige Hrosun-ar, Byrg þu Asioonu þijn, Peinkiande ecke par, Epter þvi eg hef giort, med Hiarta og Hende liett, wißliett þad, O Gud af Naad, wr þijnum Reik-ning riett.

10. Skapa hreint Hiarta i mier, moot hættre Synda Root, Hvør ad i einum þier, A Blood-Skulld hreppte Boot, Jñst i mitt Brioost og Lijf, Eirn nijañ Anda send, Eg þa kañ, Sem eirn Guds Mañ, Þar epter stia vid Synd.

11. Utskwfa ei mier fra, Andlits þijns Heilsu-boot, (vert ei sar-reidur so, Þo Saurgun mijn sie lioot) Syn Myskun millde Gud, mier helgañ Anda þiñ, Ei tak fra, Þvi añars maa, Satan fa Sig-ureñ.

12. Aptur gief mier alvijs, O Gud Huggun-ar Traust, Pijns helga Hialpræðes, moot hætt-um

um Andar-Breſt, Vel ſo vidhalldeſt mier, Piјns viſſa Anda uñ, Gott ydiad, So giete i Stad, med Hiarta, Hond og Muñ.

13. J Epterdæme mijn, Eg ſkal riett kieña þa, Ad þeir Syndugu ſijn, Setie Spor Veg þiñ aa, Jaa þeir Jllgiordum af, Otta Guds vonduſt fraa, ſkilie vid, þañ Synda Sid, og hate epteraa.

14. Hier med hiaalpa mier fraa, hættre Blood-Skulldar Raun, O Gud mijn Heilleñ haa, Hiartañs ſo grooe Kaun; Riettlæte þitt vil þa, Pijdleik og Lijknar Ord, Giora kuñ, Med mijnum Muñ, Breytt wt um bygda Jord.

15. Opna Drotteñ Muñ miñ, og miña Vara Dyr, (añars er Lofſtyr þiñ, J mier Daudur ſem fyr) Epter Einglaña Sid, wt ſkal breydd reynaſt þa, Vegſemd þijn, Af Vorum mijn, Vijda ſem verda maa.

16. Þvi eg veit þier er ei, Þocknun ad Offurs Reyk, Og upptendradre i, Eingeñ Pægd Foorna Steyk, Añars af Uxa Flock, Eg liete noog i tie, Og Þuſund, a eirnre Stund, af Lombum færde og Fie.

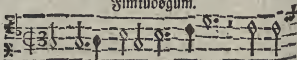
17. Foorn er mier oñur kiend, Sem Gude Giedþeck er, Krameñ Ande, Sem Synd, ſier og ſtoort Angur ber, Hiarta ſem hrædeſt Synd, Hrellt og knoſad i ſmaatt, Af hañs Makt, Er ei forlagt, Eñ vid hañ verdur ſaatt.

18. Þier i Hag ollu ſnw, Og þiñar Kyrkiu Frid, Soſnud þijnum ſend þu, Og Zion Aſtar-Lid, Borgar Jeruſalem, Bygg þu upp Mwra trauſt,

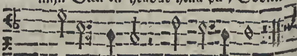
Yppe sier, Ovinerner, Eñ laate Strijded laust.

19. Pa mun vijst Offred hier, Pocknanlegt veida allt, Hvørt i Riettlæte er, Upptendrad Pusundsalldt, Velbwna Foorn sem villt, Og Vara Kalfa i tie, Lata Meñ, Marga i Señ, uppa hitt Alltare.

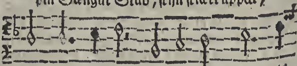
Morgun Saungur a Fimtudøgum.

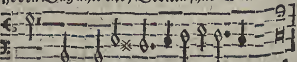
Upp uppstatt i Nafne JEsu, upplyst mijn Saal eñ helldur heilu hu, Sooleñ

Svefnværdum wr, hijns AugaBrau, hiñ Sængur Stad, skijn skiært uppa,

hvørn Dag nijtt tier, Drotteñ sijns Sattmaals

Verk, hans Sool gyller sorglitañ Nætur-Serk.

2. Ovedugur eg være mig, Sool miñsta Gey-
sla

sla siñ, sette uppa, Ef mijn Gleymska so eflde sig, ad mijnu Hiarta Gud, gleymdest i fra, og Augna hañs, Voku ei villde eg, prijsa til sañs, medañ hier lifde, mieg.

3. Upp upp mijn Saal, lat Lof og Pock, Latt helgañ Himna Saung, til reidu riett, allt ad Haa-Stoolnum audmiwk gack, og fyrer Guds Asioon, fall nidur flioott, Prijheilagt Lag, hatt syng med Eingla Koor, þvi þier hvorn Dag, DRotteñs Naad giefst og groor.

4. J DRotteñs Skaute og a hañs Arm, hef eg nu teked Hvijlld, hæga i Natt, Guds Naad bygde mitt Briooft og Barm, Eingla Vardhallde i, gafst Hæled gott, Pvi urdu sier, Jller Andar ad Spie, vijkia fra mier, og mijnu Rwmstæde.

5. Af þvi fell eg med Audmykt frañ, ei uppa Riettlæte, eigeñlegt mier: Eñ uppa helgar Under Fiñ, og Pijn sem leid JEsus langa a sier, þar ad eg snij, Pad er mijn Heilsu Laug, Par fæ eg i, Fagnun og Frelse noog.

6. Uñ Hialp og Naad eg beide þig, O! goode GUd eñ nu, uñ þeñañ Dag, svo,'oll mijn Verk Luckusamlig, med Giætne vid þitt Gied, greidest i Dag, Naunga mijns, og mijn Nytsemd þar vid, allt under eins, aukest i fogrum Frid.

7. Mitt Holld og Blood, hallded Breyskleik, til hvorskins Hrosunar, frañbrynder mier, svo er mier iñrætt Synda-Kveik, ad heñar Olifian, J Barme ber, kiæf þu O! Gud, Jllskwsa Edlis Blood,

Glood, svo mier ei Deyd, afreke Syndeñ Od.

8. Eñ meige eg hrasa ad miñe Glood, og Foot miñ prettad fær, haall Heimsins Js, fyrer JEsu, þa bættu Blood, Bloodugamijna Synd, og hept þitt Hriis: Sakfelle sitt, þo stærcke Stoor og Aum, gior Hiarta mitt, vel mlwkt sem Vatna-Straum.

9. Ef nu i Dag aafalla maa, Ogiæfusamleg Tijd og Augablik, Vatn og Elldur ef vilia þiaa, og Sootteñ samañhrærd, vid Daudans Dryck, laat mig ei þa, hæfa Hugleysed kallt: Eñ glogt þess gaa, ad Gud giorer þad allt.

10. Sofnudeñ þiñ og Sauda-Hiord, hvar i hlaa oss þitt Ord og Æra staar, fraa Saalna Ulfum frija fws, og heim til Skijlu er, Sauds felldur flaar. Rek oss i fraa, þañ Pardus Fleckia Flock, sem spiñur aa, med Leynd siñ Satans Rock.

11. Veit þu vors Erfda Konungs Ar, framleidast mættu med, Lijfdaga Leyngd, Kongsens Hws gief ad fyrrest Faar, Mædu, Sorg og Mootgaangs, þwngbæra Preyngd, vijs Raad og væn, veit honum Fyrr og Sijd, og heyr hañs Bæn, J mestu Mootgaangs Tijd.

12. Græna Dale gior þu og Lond, af Avexte uñ allt, Friooſsom og frijd, Par med wtsend wr þiñe Hond, Frid þiñ sem añad Flood, og still alle Strijd: Hwngur, Drepsoott, hept þu og Elldsens Maatt, og Hafsens Proott, ad ei geysest Ofhaatt.

13. Eg geing til Hwss þijns aptur nu, fyrer mij..um og mier, med heita Bæn, Gud vor Fader og

og Vin vertu, og endurgialld oss ei, vor verdug Laun: Hws, Kviñu, Born, og hvad mier eignast mat, Nead, Luckn, Vorn, Hialp lat og Hiar-Stod far.

14. Hugleida læt mig hvort eitt Siñ, ad eg O-vallta Vist, hefe ei hier, Heims Dvol reiknast Rekspolur miñ, afram mitt Ferdalag, Od fluga fer, Gud veit hvenær, mier opnast Grafar Gatt, og mijn brotnar, Leyrsmijd sundur i Smatt.

15. Kom JEsu, Kom, þegar þu sier, ad miñe Salu er, mest þar a Porf, brioot i sundur mitt breyskt Leyrkier, þa sæ eg fyrer viist, sookt Sælu Arf, Himna Deilld fra, miñe Molld blastu fyrst, hvortveggia a, Effta Dag sameinest.

Kvolld Psalmureñ.

Med sama Lag.

MJog lijdur nu ad myrkre Natt, Dagur a effta Fet, framsetur sig, Sooleñ vender i Vest-ur Att, Sier a Vanalegañ Undergangs Veg, J Jacob reñur upp ein Stiarna þo, Dal Londum i, Sem efftu Fiollum a.

2. Lattum dimma sem verda vill, Eg fæ samt ecke neirn, Skielf nie Skielfing: Nær Lopteñ dockna Fælufull, Mier lyser miñ JEsus, Og allt um kring: Hañs Ande hijr, uppblies eitt Loos i mier, hiar hvoriu rijr, Heimsens oll Byrta er.

3. Þvi skal krimpa og kyssa Jord, Fyrer Naud ar Footum, Mijns HErra hier, Af þvi Mystunar morg Velgiord, hañs yfer Hofud mitt, J Frioof-

gun

gun fer: Fyrreñ Sooleñ, Til fulls mier hverfur fraa, ſkal eg i gien, Hiartaňs Pock þijda tiaa.

4. Upp i Lijfs Reiknings Rijmstock miñ, Giœrdt hefur Gud ad ſkraa, Lijf, Lucku og Braud, hañ giefur noog i ſierhvort Siñ, Gull-Dogg mier ei i Skaut, Po reñe raud, Hond Guds eg vid, Miñeſt og þacka þijdt, Sem hvorn Dag ried, Mier faa Upphellde mitt.

5. Viiſt hef eg ſvitnad vel i Dag, J mijnum Viingarde, Og Steine vellt, Samt bioo eg vid ſo veikañ Hag, Ad eg gät ecke Reit, Eirn Frioogun ſyllt, Pad veitte þo, hañ mier Aaſt ſiñe af, Og mijnum bioo, Audnu Erfides Staf.

6. Po Satan giorde Gylldrur til, þad eg ſkyllde þeñañ, Dag drygia Synd, Til einſkis urdu hañs Viigviel, Gud gaf ad eg vtſaa, hañs Hreckia Mynd, J Trwar hañ, Skyllde braut Skeyte breid, og Lijfs mig fañ, J Chriſti dijrum Deyd.

7. Mitt Lijf, Æru, Siñe og Saal, J Grid og Geymſlu vañ, Setia Guds Son, Po bide eg Bit Hoggorms i Hæl, Sem mier ſette aa moot, Syndar Verdlaun, Eg nam þo faa, Hvorke Sorg edur Saar: Og ei uppaa, mitt miñſta Hofud-Haar.

8. Eñ O! mig aumañ Adams Nid, Saur ſettſt aa miñ Kyrtel, og forna Flijk, eg vellteſt um i Syndа Sid, Mijn er ordeñ Omynd, Gud Mynd Olijk, Huxun i mier, Ord mijn Athofn og Daad, med Gallbeiſkt er, Synda Fræ yfer ſaad.

9. Ur þvilijkre Uppſprettu Æd, uppvall Synda

da Ydan, Kviklæt og kolld, Eñ mijna Blygd og broteñ Leid, oll took JEsus uppæ, sitt helga Holld, Fyrer hañ tiest, Mier Rædar Rægdeñ klær, hañ hylur best, giorvoll mijn Synda Sær.

10. Mier halla nu til Hvijldar eg, sprette Fotunum fræ, Og klædest af, vid mitt Rúm Hvarflar mier i Hug, Hvijldar Sæng mijns Doms-Dags, Og Geymslu Grof, hvar Heimsens Kurt, Eg hafna hlijt i Stad, Og ber i burt, Eirn Hiwp og ei añad.

11. Umkrijng mig þa mitt Lioos er slokt, æstrijder Myed mig, Og ængra ser, Eg þeinke þa, Þegar iñsmeigt, i Aleigu mijna, Alla er mier, hvorneñ Madkar, Mitt Horund kviker hriæ, Og eta þar, Alla Heims Frygd i fræ.

12. Eñ epter midia myrkva Nætt, Þa heyre eg hlooma sniallt, Eitt Hana-Gal, Oll Verolld er til Sijdu sett, Miñ Hugur helldur sier, vid Himna Sal, Vid Lwdur-Hlioom, uppvaknæ eg þa vijst, Aefsta Doom, J saña Sælu Vist.

13. Vid soddañ Þanka vil eg fa, Allværañ Svefn i Noott, Ad taka æ mig, Yfer mier mun Guds Asioon stæ, Og skijna Eingla hañs, Vernd volldugleg, J Gude værd, Ond mijn oruggva sær, Og Satans Flærd, Hvørge til Hollds mijns nær.

14. Geimslu Vardhalld Gud HErra trwr, Legg þu krijngum þiñ Lijd og litla Hiord, Vertu Skiolldur Vors Kongs og Mwr, Laisar luckter med Frid, Læse Hañs Gard, Þitt Lioos fagurt,

Halldest

Halldest Hans Naade hlaa, Sem Nootten svort, Ecke wtisleckva maa.

15. Gud hugge þa sem halldast nu, J Dauds añs efsta Punct, Og Afgangs-Tijd, Siwka eirn eigeñ añast þu, Þeim veite Polgiæde, Þijn Lunden blijd, Ei gleima gior, Nockrum einum af þeim, sem þu þecker, ad vera eirn þiñ Lim.

16. Hier med vil eg mig vesia iñ, J DRottens wtbreidt Skaut, under hans Naad, Hañ upplijser mitt myrkva Siñ, Ætijd og allra hellst, J mijnum Deyd, J sogrum Frid, Frelsarans sofna eg sætt, J Lijse og Deyd, Er miñe Trw Ohætt.

5. Ydrunar Psalmur.

Sem er hiñ 102. i Psalma-Toluñe.

Med sama Lag.

O! DRotteñ giegn miñe Graatbæn, Og laat koma mitt Kall, fram fyrer þig, Byrg þijna mier ecke Asiaan, Pa mijn er Mootgaangs Tijd, Hellst Hormulig, Liaa Eyrad mier, Nær eg þig hroopa aa, So eg, flijt þier, Hiaalp meige sloota faa.

2. Þvi mijner Dagar hvorfu hradt, Sem reñe Reikur og lijde i Lopt, Mijn Bein Skielfing brende og batt, Sein eyder mier, Og wtkwgar miñ Krapt, Mitt Hiarta hrært, uppþornar eins og Jurt, So Brauded kiært, Er mier ad eta swrt.

3. Af mijns Hiarta hardre Angist, haanga mijn Bein vid Holld, Saart samañlest, sem Neyrstorkur, med Kvak og Kryst, A villre Eydemork, Okaatur siest, Sem helldur sig, Naattugla i Eyde-

Mwr

Mwr, afſkieckfur eg, Sit og bijd Skin og Skwr.

4. Mig ſvipter Svefne Sorg og Vol, Eg vake og alla Stund, Oroo er i, Sem Titlingur ſetſt a Hwskiol, Flæmdur Vinum i fraa, Eg bygge og bij, Ovina Her, Nyder mitt Nafn med Skiemd, Þar med ſamſver, ſig moot miñe Gagnſemd.

5. Oſmeckur er i mijnum Mat, Eg et-Auſkuna lijkt, Sem beſta Brand, J miñ Dryck blanda eg mijnum Graat, Og liet hañ verda Log, ſem Lwt er rand, Af Prwgan þijn, Þviad þu reiddeſt mier, Þu þreyſſt til mijn, Og mier Kollkaſtader.

6. Eins og Skuggeñ aptur a moot, Þreſt mitt Dagatal, Ad enda faatt, Eins og Jurt viſnar allt ad Root, Svo miſſe eg miñ Styrk, Og Andar-draatt, Eñ þu Gud ert, Og blijfur Krapta klaar, Miñing Oſkiert, Þijn ſiñſt um eilijf Aar.

7. Upprijs O Gud og aumka þig, Yfer Zions Angiſt, Og ſtoorre Neyd, ef hun ſkal ei uppgiefa ſig, Þa er nu Tijme til, ſig ſyne Naad, Su Tijd þack-næm, Hier er nu Hende nær, Miñſt þeß, Fram-kvæm, Þad þu hietſt HErra kiær.

8. Þviad þijner Þioonuſtumeñ, Hafa miog kiært heñar Uppgiorſlu Grioot, þad er þeirra hædſt Hugguneñ, Ad DRotteñs Hws aptur, Færdeſt a Foot, Þeir aumka ſig, Yfer Guds Hwſs For-ſmaan, Og harma miog, Sie þad Uppgiordar aan.

9. Heidner Meñ munu hier af faa, Ad Ottaſt Gudlegt Nafn, Ordſak i noog, Hier med Kon-ungar Heimſens þraa, Ad efla DRotteñs Dyrd,

Og siælfs sijns Ploog, Nær sem Zion, Uppbygger Gud i-gen, Og Dyrdar Von, Hañs er aptur audsien.

10. Nær sem hañ Asioon siñe snijr, Þeirra yfergiefnu, Aptur Bæn ad, Hvørra Orka er ordeñ rijr, Og þeir sem Vørklaus Eik, J Eyde Stad, Hvørra Bæn hañ, Til Hiarta liet sier gaa, Og hana vañ, Audmiwka ei forsmaa.

11. So skal þesse Guds Myskun mæt, Uppteiknast med Akiesd, Og gooda Gaat, Fyrer epterkomande Ætt, Hvørre ei er alkuñ, Sllijk Lyst og Laat, Fyrer þeim Flock, Hier epter skapast skal, Virdugleg Pock, Mun Gude tiaast Otal.

12. Uñskygning var af Gude giørd, Hijngad Ofañ wr Hæd, Hañs Helgedooms, Ofañ leit hañ af Himne og Jord, Og saa ad sitt Foolk leid, Hard þessa Heims: Ad veita Vørn, Fongum Faangelse fraa, Og Daudans Børn ad leysa wr Eymd og Praa.

13. Svo þeir giøre i Zion Heim, Dyrd ad tiaa DRottens Nafns, uñ Æfe Aar, Og hañs Lof i Jerusalem, Nær Foolk til HErrans Hwss, Med Giætne gaar: Kongs Rijkia Piood DRottne þa þioona skal, J Christi Blood-Dogg Yferdreysdum Sal.

14. Eñ Gud i mijnum Mootgaangs Reit, Og a þeim Veige er eg, Herleiddur hiellt, Audmykte mig, Eg allvel veit, Hvørsu mørg Araas mier, Vond hefur vellt, Hañ giørde klient, Mitt Lijf uñ

Mæðu

Mædu Gaung, Og ſkar i Tveñt, Voñ mijna er var ſo laung.

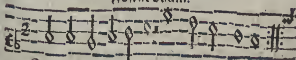
15. Miñ goode Gud, Eg mællte þa, Tak mig ei burt nær hælf, Mijn Æfe er, Mig lææt Takmarke mijnu naa, hvad miøg ſtutt mitt er Lijf, þu ſiælfur ſier, Pu Gud eg ſkil, Ert hiñ ſame og ſtaar, fraa Slecktetil, Slecktes eru þijn Aar.

16. J fyrſtu Heimſens Upphafs Tijd, Grundvalla giørder þu, Faſt Folldar Hrijng, Himna Hvelfingeñ vard ſo vijd, Ad hun umgyrder Jord, Alla i krijng, Handaverk þijn, þau eru undarleg, Hvar á Aund mijn, faſtlega furdar ſig.

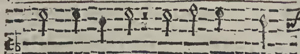
17. Eñ þau ſkulu aſamt forgaa, Pu blijfur ſame þo, Og ei ſkeikar, Sem Føt þau er Mañ færeſt aa, Eins ſkulu þau ſlijtaſt, Med fyrnſku Faar, Pau breytaſt viiſt, ælyckt Klæde med Keim, Pegar þier lijtſt, ad ſkipta Alldre þeim.

18. Eñ þu þañ ſame ert alltijd, Og Aara Tala þijn, Endalaus er, Pu tier þijnum Pioonuſtu Lijd, Ad hañs Sæde ſtanda, Fær fyrer þier, under Aſioon, Og þiñe fordaſt ſkal, Pad er vor Von, J þeſſum Eymdadal.

Morgun Saungur aa Foſtudsaum.

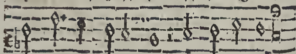

Sooleñ uppruñeñ er, aa Auſtur Sijdu',
Fialltinda forgyller, med Hæalſa Hlijdum,

2. Hafs Diwped Mañ ei maa, mæla þo villde, Nie telia Sandeñ sma, svo er Guds Millde, Sem hañ hvorn Dag, mier yfer Hofud heller, hvorn Morgun miñ Bikar, med Naad, sem Omællt var, hañ fleytefyller.

3. Eg er Madkur af Molld, til Mædu boreñ, Po hefur Gud mitt Holld, til Hialpar kiored, hañ med Varwd, vill mig sier a Hond setia, Eg Trwna af þvi mun, alla a hañs Myskun, Hug styrkur hvetia.

4. Eñ nu mitt Hws i Natt, med Eingla Meinge, hañ liet umhverfes sett, so Hætta eingeñ, hefur nu hæft, a neirn Veg, mig nie miina: Frials og frij, wtkomst eg, wr Daudans dimum Veg, og Andar Piinu.

5. Eg bead eñ hvorium Lim, og Dreyste miñe, so

so alls eingeñ af þeim, aangraſt ad Siñe: Af Anda Guds, er mier og Vitne gieſed, Ad eg hañs Oſka Son, ſie fyrer Chriſti Boon, og ætijd blijfe.

6. Saal mijn ſiert glod vid þad, Sorg lættu fara, þitt Lijkams Bloomſtur Blad, vill Gud bevara, hañ mig i Dag mun aan alls Efa ſtyrkia, J mijnu mier og añ, Embætte hiaalpar hañ, med Dygd ad dijrka.

7. Hiaalp Gud Handfeſte mier, og helgañ Anda, Þad mijns Embættes er, allvel ad vanda, bleſſa Gud mig, af hæſu Himna Vellde, Eg ſo nitt Ynde hier, J Ydiu miñe og þier, hafe og halldе.

8. Ei laat mig Synd i Dag, wt af forblinda, ſo Guds Giedþeckne eg, giore ad ſtunda, eñ ef miñ Foot, eg kañ i nockru ſteyta, vijk mier þa Gud i Veg, og virdſt ecke vid mig, þiñ Doom ad breyta.

9. Þu leggur mijna Þorf, þier Gud i Miñe, Hier med er Luckañ hverf, J Hende þiñe, og hvad mier beſt, hentar eda kañ ſkada, Allt þu aaleingdar ſier: mijn Saal hvad villtu mier? Gud a ad raada.

10. Fyrer mijn Born ef eg, Umhyggiu bære, ſyrgde aa ymſañ Veg, og ſpyria fære, Hvar ſkal eg þeim uppbera Biorg, og bijda? Gud lifer eñ, og þaug, hefur i ſijnum Hug, þau þurfa ei kvijda.

11. Þo eg um̃ Jord og Land, ſveimade i Sveita, Þo Brauds um̃ Sydе-Sand, eg fære ad leita, Þo vegna Guds, og Brauds eg Sverded bære, Þa er mijn Trw og Trauſt, ad Gud hætte miñ Breſt, og med mier ſære.

12. J Dag veit Dygd þier þeck, mier dafne miked: Og auk Ønd miñe Smeck, af Himnariike, Laattu miñ Hug, Heimenum jafnañ sleppa, eñ heitt i Andvarp, Audmykt og beygdu Knie, til Christs uppkieppa.

13. O! Gud i fogrum Frid, þijn Christne kiærest, svo stande, legg þu Lid, a føstum Fæte. Antachristeñ laattu Kollsteypast kuña, med siñ Skynhelgañ Haatt, Hoops þess Taal bunded þraatt, gaange til Gruña.

14. Laat Kongeñ Fognud faa, J Gude alleina, og hvad hañ gyrnest a, gief þu og liena, priid Kongsens Hws, med Lucku Metord stædstu, hañ feste þier vid Hond, Haaverdug Ástar Bond, lijk Gull Vef glæstum.

15. Landed laat Frioofgun faa, fulla og sæta, Rietteñ siñ Framgaang siaa, og Sañleik mæta, GUd giefe mier, miñ deilldañ Verd aa medañ, og til þess eg vid Grøf, aflegg miñ Ferdastaf, og helld burt hiedañ.

16. Svo giøre eg gooda Naatt, med Glede biooda, GUd mun med Lijknar Maatt, mig giegnum leida, Daudans Daleñ, og Grafar Gaungeñ þraungu, Pa blijt eg Hiaalp og Traust, þa hverfur Hrygdar Raust, J Eingla Saungvum.

Kvølld Psalmureñ.

Med sama Lag.

NU hnijsest Sool og setst, Sijgur ad Kvøllde, Eñ Notteñ vthellest af Myrkra-Velldе, Gud liene oss,

ne ofs, Lioos sitt og Naalægd sijna, So Naadar Liooſed lioost, uppliisgad um vor Brioost, Ofs stioorne alleina.

2. O! Gud eg jaata maa, Og klaart medkieña, Ad til Gruñs ei kañ naa, Nie Enda fiña, Peirra fogru, Floods Strauma Naadar þiñar, Ein Lynd añare nær, Abyggiu mier þad sær, þier Pock ad iña.

3. Utlending med mijnum, Mig Fedrum tiaae, J Reit añarlegum, Og betra þraae: Pilagrijms Staf, Mijnum snart eg mun kasta, Og giegnum skiootlegt Skrid, Tijmaños og dapraõ Deyd, Til Himna hasta.

4. Pad tiaaer Tijmeñ mier, Hvor Vænge hefur, Liett og gladt fraa mier fer, Med fliootu Skrefe, Nu þeñañ Dag, Sem fær med Noott ad falla, hañ mier i Huga slær, Hvorsu Groseñe nær, Mitt Hofud hallast.

5. O! Gud af Hiartaños Grund, Mijn Andar Ydia, Pijd skal þessa Dags Stund, Pig ad tilbidia, Pu hefur mig, Af þiñe Giæsku sparad, Og mijnu Kalle i, Fraa Ohoppum giordt frij, Og vel forvarad.

6. Biargræde bijtter mier, med Burdum hraustum, Og Blessun i mitt Kier, Pier til Pienustu, Stilla skal þvi, Mijns Hiarta Horpu Streinge, Og Gude þacka þad, Hañ man til mijn af Naad, Sijns Barns so leinge.

7. Ef eg aa einhvorn Haatt, Braut þijn Bodorden, Sie þad stoort eda smaatt, Sem er aa ord-

ed, Framfallande, Fyrer þitt Tignar Sæte, Pa bid eg þig i Trw, Ad það fyrer JEsu, Bloods-Sveita bætest.

8. Odygd sem i mier bijr, Synden̄ Raadrijka, Sijst ad Illgrese rijr, Ei skal mier lijka, Helldur dempast; Mitt Hiarta þier i Hondum, Hafdu min̄ HErra dijr, Hellst er min̄ Maattur rijr, Ad siaa vid Syndum.

9. En̄ snijst mitt Augna-Lok, Aptur til Hvijlu, Hiaa mier, O! min̄ Gud vak, So Satans Pijlur, Forgiefens wt, Flimge af Daudan̄s Skeite, Eg kijs sofande ad siaa, i Hiartan̄s huldre Kraa, ÆDst Guds Auglite.

10. Eg bid Gud aa medan̄, Ad Kyrkiu sin̄e, Hneigie sijna Asiaan, So ecke lin̄e, Han̄s Lioos hiaa oss, Eda Formyrkvun fae, So aukest Satans Haad, Þess gooda verde gaad, Men̄ þar aa þrae.

11. Klaart Lioos kveik þu eg gled, J Kongsens Lunde, Han̄s Sool af hædstu Slood, Ei gange under, Raad han̄s O Gud, Gief þar aa sijfellt sæk-ie, Heilræde Fridarfull, Ad færa um̄ Rijken̄ oll, Og Rietten̄ rækia.

12. Ef hier er nockrum gleymt, Gud Gleym þeim ecke, Ad ei stande ofnaumt, En̄ aller drecke, wt af þin̄e, N oogdimpre Naadar Kielldu, Legg þa uppaa þin̄ Arm, Og uppfyll þeirra Barm, Med þijna Milld e.

13. Svo far nu Verolld vel, Eg vil nu sofa, Aund mijn i Gude gled, Sitt Hæle hafa, Eg vil mijn

mijn Born, Eirneñ hier iñe lykia, Hvor ædur æ-samt riett, A DRottens Foota-Stiett, Sig oll audmykia.

14. Svo skal hier sofna uppæ, Sæng miñe eige, Vill miñ Gud vijkia fræ, Eñ vid mig seigia, Sof mitt Barn sætt, Byrg þig i þijnum Klædum, Pu skallt, Stund ei er laung, Upp vakna i Einglæ-Saung, Og Himna Hædum.

6. Ydranar Psalmur.

Sem er hiñ 130. i Psalma-Toluñe.

Med sama Lag.

UR dypstu Andar Naud, Og ollum Voda, Hroopa eg HErra Gud, Heyr þu og nada, Pu miñe Raust, Og Ost, Alldreige gleymer, Eyr-uñ læt opeñ stæ, Og mijnum giordu gæ, Ad Hlioода Hreime.

2. O! DRotteñ ef þu villt, Athuga Synder, Og meta allt hvad Jllt, Og Oriett finder, Hvor standast þa, Munde medal vor allra? O! Gud Doom þijnum i, Umbreyting mæ hañ þvi, Fæ, Og so falla.

3. Vijst er, Volduge Gud, Vægd hiæ þier fiñest, Og Synd afmæd, so ad, Ei heñar miñest, Allt fræ Ellijfd, um þig þad Ryckte vottast, Pvi erum aller vier, Eins og Born skylduger, Pig eirn ad Ottast.

4. Jeg þreye epter þier, J Anda og Siñe, Og breyte ollum mier, Epter Villd þiñe, Miin Tal DRotteñs, Vænter fast Fyrerheita, Uppæ hañs

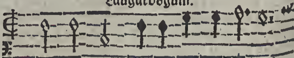
Ord og Eid, Er hun fws lijka Bid, J Von ad þreyta.

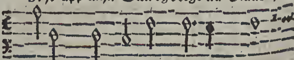
5. Eg eñ væntande er, J Hug og Hiarta, Til HErrañs horfa fer, Og ei umkvarta, Boku-Meñ eg, Viñ, sem vænta ad liñe, Myrkred og falle fræ, Eñ Morgun-Rodeñ a, wr Austre reñe.

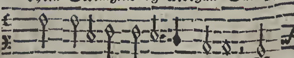
6. Jsrael vone a, HErrañ Helgasta: Þeir skulu Frelsan fa, Nær gyrnast glæsta, Þvi honum hiæ, Er Giæsku Þeled gooda, Og mikel Endurlausn, J hañs Hende med Rausn, Moot megnum Voda.

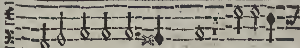
7. Hañ eirn eilijfur Gud, Uppspretta Nædar, frelsar sitt Foolk og Lijd, wr illum Voda: Hvorsu miøg sem, Synden kañ yfergnæfa, heitt i Von umbeden, Allt vill þad hvort eitt Siñ, Gud fyrergiefa.

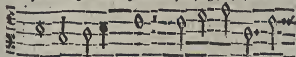
Morgun Saungur a Laugardøgum.

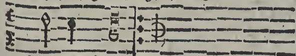

2. Til Himna vil eg Hiartans feigeñ, hefiast Jardlegu Siñe fraa, mitt Heimile aa Himnum seige, hvort medañ life, giøre ad þraa: Þusundfallt Lof og Þockeñ skijr, hier sie Gud sem i Hædum bijr.

3. Ecke neitt añad eg til hefe, Eñ Þacklæte af Hiartans Rañ: Hin øll mijn Athøfn hier i Lijfe, hun er lok, so ei biodast kañ, Eñ Augna-Taar og Andvarp mitt, ecke forsmaae Vellded þitt.

4. Nu stood eg upp, Svefn aftook allañ, Eirn Gud gaf þad eg svaf med Frid, til Jardar vil eg þvi framfalla, og Footspor DRottens miñast vid: Mijn hefur goodur Gud og Mañ, geymt þar eg laa i myrkvum Rañ.

5. Nu sie eg reña upp Sool ad fullu, sitt Hrijng-bogna hun geingur Skeyd, O! Gud sw Glede af-ber øllu, aa hverium Deige er Saal mijn beid, þar mitt

mitt upplyser Hiartans Hws, helg: Riettlætesins Sool JEsus.

6. Lioos þitt JEsu i mier upptendra, og i Liooss Barna Tal iñset, so fære Heims Blecking ei blindad, Nie bendlad Satans Viela Net, Laat mig stonia mitt Holld sie Hey, eñ hlijda þess Gyrndum alldrei.

7. Pijlur sem Ovinureñ allar, ætlade adsenda i Huga mier, nidur riedu lærngt fraa mier falla, og feingu ecke raaded sier, Mordinglanum aa moote stood, mijnar Dyr aadreist JEsu Blood.

8. Andskoteñ mun eñ ætla hijngad, J Dag Kappgiarn og utañ Hik, hañ so mig nære i Hæl ad stijnga, og herda a siñar Twngu Svik, heñar Eitre so hæde eg ad, Hiaalpa mier Gud, med Styrk og Raad.

9. Po mig heimsæke Sorg, Ogiæfa, Soott og Fætækt, sem vill miñ Gud, og ætle mig ad underkiæsa, Ætijd halltu Trw miñe vid, þañ Bikar Dkottens þu mier veit, med Poleñmæde ad drecka wt.

10. Blessa þu Gud miñ Sveita sialfur, signdu mijn Verk af Himna Slood, sijst drage Ploog miñ Satans Kaalfur, so mig ei feite añars Blood, Farleid rietta til Fiaar og Auds, fylg þu mier aa Otta Guds.

11. Hallt uñ þiñ Vijngard Hende þiñe, hreinañ Lærdoom vernda og geym, Ords þijns hiaa oss good Frioofgun fiñest, full af Kiærleika utañ Keim,

im, Kyrkiuñar Fiandmeñ kañe Harm, Christine-
na geym i þijnum Barm.

12. Heidur og Lucku med Laangiæde, legg yfer
Kong vorn DRotteñ kiær, Korona hañs og Hi-
atta bæde, hueygdt sie til þijn, sem Davids var,
Leggi hañs Raade þau Lysta Raad, ad Lucku og
Framgaung fare naad.

13. Fridar Mwr riett uñ Rijkeñ bæde, reis þu
O! Gud, Styriolld aa moot, þaa sem oss stofna
Strijd og Fæde, steypast laattu under vorn Foot:
Soorter lina, Lopteñ gior hrein, Landed korone
Mysku þijn.

14. Ad so mælltu, eg vil mier venda, ad Verke
og giora aa Skil: Vijst mun Gud mier Raad sij-
na senda, sem hañ giortt hefur hijngad til, hañ legg-
ur med mier Hendur aa, og Hiaalp sijns Anda læt-
ur faa.

15. Eñ þo nu meige i Kior falla, ecke treysta aa
Heimeñ maa, helldur þegar Degenum hallar,
Hugañ skal eg þar miña aa: Tijma-Glased flijtur
og fer, fyrer Hondum Eilijfdeñ er.

16. J Guds Otta allteins eg Hasta, aaleides
mijna Klwngur Slood, under Andartaked sijda-
sta, Anda siñ sender mier miñ Gud, mitt Syndugt
Hollo hyl þu O! Jord, hefst upp Saaleñ i Eingla
Hyrd.

Kvolld Psalmureñ.

Med sama Lag.

SJaa hvad Dagureñ Ferd eñ flijter, Fegurd
Soolar til Vesturs snijr, Vor Hvijldar Tij-

me ad Hondum ytest, HErrañ sem i Lioosenu bijr, Og a Himnaña situr Sal, Siertu vort Lioos i dymum Dal.

2. Vort Stunda-Glas wtreñur Odum, Af Noott Dagureñ rekst i burt, Heims Dyrdeñ er sem grijpe a Gloodum, Geyse skamviñ og hiadnar burt: Fiollum hærra var Sooleñ sæl, Su er nu under vorum Hæl.

3. O! Gud mijn Pock af þijdre Ondu, Preing er sier iñ i Himna Slot, Til þijn upplypte eg nu Hondum, Audmiwklega fyrer allt Gott, Sem þu hefur mier tiaad og tier, Til þeirrar Stundar sem nu er.

4. Fra Voggu miñe ef villde og Framan, Velgiordum þijnum seigia fra, Hialpe mier Gud þær hrwgast samañ, Hier ma ei koma Tolu a: Til somu Stundar sem nu er, Siñt hefur þu og lijknad mier.

5. Ei ma eg gleyma utañ Vijte, Umsioon mijns Guds sem med mier var, Nær eg var ungur og dalijtell, Ei skiniande Hatt Veralldar: Pa unde eg vid þañ Kost og Kior, Ad kuñe eg mijna Fader Vor.

6. Strax sem mig Alldur yfer færdest, Auka took eg vid Fræden sma: Og safnade i Siood Guds Orde, Sal mijn ried Lækning þar af fa, Ef þa nockur angrade Praut, under strax Hun ang rañ og flaut.

7. Svo giore eg þad Gall ad mykia, Sem

grælynd Verolld byrlar mier: Ad eg mier þad lynda og lijka, læt, Fyrst ad Gud nadugur er, Po reñe ar Sorg med Soolu strax, Su tekur Enda ad Kvollde Dags.

8. Svo dregst Dagur eingeñ a Enda, Ad Andlit Guds fare eg ei sia, Hvorneñ sem Bladed vill sier venda, Og verda hvikul Luckañ ma, Eg fiñ samt ad Guds Aastar Naad, Yfergnæfer allt Mañlegt Raad.

9. Mitt Andlit sveitt, Og mijn Andvaka, Mijn Orooseme ei gyllda ma, Hvad sem eg kañ samañ ad raka, Svo er liettvægt sem Fis og Stra, Ef Gud er sialfur ecke med, Añast og Blessar Verkaged.

10. Gude eg þijdar Packer sege, Peñañ Dag ad hañ færde mig, Og hiellt a riettum Himna-Vege, Svo Hialpsamlega i Naund vid sig, Ad i Hædeñe hañs fæ sied, Hiarta til mijn og Fodur-Gied.

11. Med Audnu, Lijf, Æru og Hreyste, Eg a nalægt Skref komst nu hier, Og aungvañ Stein ber fyrer Briooste, Sem Byrde Samvitskuñe er, Nadugañ Gud eg Eflaust a, Eñ þo nu strax leys-est hier fra.

12. Frij er eg ecke samt fra Syndum, Sokum þess eg em Holld og Blood, Syrndaña Vaal tek-ur sitt Tundur, Tijdast i mier sem blaseñ Glood, Þvi hefst eg ad þad Oriett er, Eñ ecke þad mier giora ber.

13. Þo mun Gud mier þad allt uppgiefa, wt af Naad, Eñ ei epter Riett, J Hiarta mitt hier med iñskrifa, Siin heilog Maal, Synd mun svo kvitt, Hañs Ande mier Heilagur þa, Helldur þeim rietta Vege a.

14. Umkrijng Sæng mijna alla Vega, Þitt Einzla settu Vardhalld gott, A Flootta rek Andskotañ slæga, Fra Eigum mijnum þessa Nott, Ad mig ei skade um þa Stund, A hvorre eg tek Hvijld og Blund.

15. Þig bid eg DRottiñ þar med lijka, Ad þiñe Kyrkiu giordu ga, Svo Myrkreñ burtu verde ad vijkia, Vend heñe Sool þijns Andlits a, Naadar-Dyrnar ei lokast laat, Nie Lioos þitt bless-ad slokna wt.

16. Kongs Vors Hwse holldum i Miñe, HErrañ latte Doom, Riett og Frid, um Hañs Tijd samteingd hvoriu Siñe, Halldest med Longum Alldre vid, Svo oll sigre Ovina Volld, under Guds Skugga og Verndar Skiolld.

17. Fyrer Siwkum sierhvorium Broodur, Sorgbitnum og Christnum med mier, Helld eg Bæn, Þvi mun giegna goodur, Gud, Sem trwr og Lijknsamur er, Hañ mun añast hvorn fyrer sig, Hier med alla mijna og mig.

18. Slockum nu Lampa og Lioosen frijdu, Loke Bæ, Og Dyrnar JESUS, Moot Satans Broddum Styrk ver strijdum, Storme hañ uppa þetta Hws, Hier vill Gud hallda Hws i

Naatt,

Natt, Hier hefur hañ sitt Bordhalld sett.

19. JESU Nafne wt af sofna, Umfadma fast i Trw þiñ Gud, Hañ mun þiñe Ausku uppsafna, Jñ þa þu legst i Bein-Hwsed, J þañ Hag sem er Eingla klaar, Ad eins Madka Fædañ forgaar.

7. Ydranar Psalmur.

Sem er hiñ 143. i Psalma-Toluñe.

Med sama Lag.

O! ONotteñ uppliwk Augum þijnum, Eg set oll Maal fyrer þig, J klockvu Andvarpe og Bænum, Eg kiem nu fram, Bænheyr þu mig. Fyrer Naad þijna, Hun er haa, Ad Hiartañs Beidne miñe gaa.

2. Fwsa Bænheyrslu fram laat koma, Fyrer Saker þijns Riettlætis, Og Giæsku, Hvoria Gooder Nooma, Og giefa um Heimeñ fagrañ Prijs: Riettlætes Doom þiñ afbid eg, Eñ til þijn kiem um Naadar Veg.

3. Ei mig wrskurda epter Riette, Ei við þiñ Præl gack þu i Doom, Pier er, O Gud! Alkuñug Ætteñ, Eingeñ Mañskiepna fiñst so froom, Ad Riettlaat meige acktast hier, Af Adams Nidium fyrer þier.

4. Ovinur sar mier Oriett giorde, Utañ Sok eda nockurt Skial, Mier um Koll hratt ofañ ad Jordu, Og villde giora mig ad Præl, Mig sette hañ i Myrkra Laut, Sem Mañ daudañ, Hvorn Gledeñ þraut.

5. Miñ Anda þvi, Eg um þad kvarta, Angist

þekur, Og vesst um kring, Hvar fyrer mitt Harm þrwnged Hiarta, Hefur ongva Dægurstitting, Hrædslu halldeð þad i mier er, Af Neyd sem þad Daglega skier.

6. Eg ser ad hyxa um Forre Daga, Vid Foolk þitt hvorneñ breytter þu, Ei skal þvi ovilnast i Huga, Aleides leingra ser eg nu, um þijn Handa Verk þeinkiande, Þu megnar þo eg Magnlaus sie.

7. Eg þvi bædar uppriette Hendur, Eins og sæ seni nær sockeñ er, Eg til þijn Gud æleides vende, Og fyrer þig Sæl mijna ber, Hun er þurr, Eins og Hrioostur Lood, Hana vokve þitt Naadar Flood.

8. Hrada þier Gud mier Hialp ad senda, Heyr mig þvi minñ Ande forgaar, Andlits þijns Lioos ei laat burt vendast, Eñ gief i Tijd Hialp veitist klaar, So eg ecke sem Lateñ Mañ, Sie Jardadur fyrer Tijmañ.

9. Uñ mier Naad þijna ærla ad heyra, Alla Von hef eg til þijn sett, Kosta leid sem mig kañ ad færa, Kieñ mier i þessum Heime riett, um þetta hef eg Aundu mijn, upplyst Hiartañlega til þijn.

10. Ovina miña Valldе, Reide, Og Villum Tyrañaskap fraa, Eg þig miñ Gud i Audmykt beide, Ad þijna Hialp virdest mier tiaa, Hia þier vil eg mig hylia i Neyd, Og hæde þvi Fiandmaña Lid.

11. Kieñ mier eirneñ eg allt þad giore, Sem allra best þier þocknast maa, Þiñ goodur Ande hier til

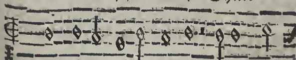
til hrære, Og hallde mier Sliettlende ꝏ, So mier heppneſt Heimreyſa greid, J Harma-Dalnum rietta Leid.

12. Svo muntu fyrer þitt ad fullu, Fagra Nafn, Hvort eg þar til kved, Laata mig ẽ lifa med ollu, Lijka fyrer þitt Riettlæted, Med þiñe ſterku Maktar-Hond, Mig vid Neyd ſkilia og Dauds aſis Bond.

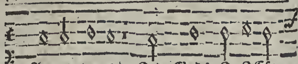
13. Af þiñe Millde muntu wtſlietta, Miñ Ovin og leggia i Gruñ, Og þeim eyda ſem Oforrietta, Aund mijna af þiñe Myſkun, Pvi eg þiñ Pioon ad vijſu vil, Vera medañ eg endeſt til.

N.B. Þar ſem þetta Teikn ✱ edur þetta ſtendur i Saungnum, Pa merker þad, ad ſu Noota ſem þar kiemur ſtrax epter, Er ei meir eñ hælf Noota, og ſkal kvedaſt lint ad heñe. Þar ſem Punctur ſtendur vid eina Nootu, Pa eykur hañ Nootuñar valor um̃ Helming.

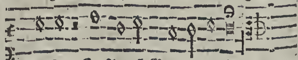
Kvollds Saungur Prudentij
Ades Pater ſupreme;
Ur Latinu a Jslendſku wtſettur af
Sr. Stephane Olafs-Syne.

Kom Fader hædſte HErra, huleñ Sioon

Augna vorra, Ord Guds O JEsu

Christe, Og Andeñ Goodgiarnaste.

2. Kom þessarar Preñingar, Prootttur eirn, eitt Lioos hijngad, Eilijfur Gud af Gude, Gud fram-gangande af bædum.

3. Dvijnad er Dags Ervide, Dregst i Hond Hvijldar-Tijdeñ, Hallkvæmur Hofgæñ aptur, Hresser þreitta Lijfs-Krapta.

4. Þvi er noog Hvijld ef hresser, Holld vort so Lwañ misse, Noog ef gieta ei grandad, Græduger Myrkra Andar.

5. Þvi laat þier i Þanka vera, Þu sem dyrkar vorn HErra, Ad hefur um Holld þitt ruñed, Helg Laug i Skijrnar-Bruñe.

6. Glor, i Sæng þegar sijgur, Svefn þier a bæde Augu, Krossmark fagurt Full-Christeñ, fyrer Eñe þijnu og Briooste.

7. Krosseñ Illu afstijar, Ill Myrkur Krosseñ flya, Hvor þvi Merke fast helldur, Hañ mun ei Otta selldur.

8. Langt burt, Langt burt sier Laume, Lioot Ogn i illum Draume, Langt burt margt missyn-ande,

ande, Meinslægdar slæmest Ande.

9. O þu Ormur Hrijnglagde, Med allskyns Vielabragde, Og Krooka-Kyne svortu, Er kyrr areiter Hiortu.

10. Halltburt, Christur er hierna, Hier er Christur, uppborna, Merked sem þu munt þeckia, Þijna fordæmer Flocka.

11. Þo vor Lijkame ligge, Laagt medañ er æ Skugge, Sie Christur vort i Svefne, samt Hugleidingar Efne.

Eiñ Fagur Psalmur.

Um̃ þa nyu Jerusalem.

Rijs upp O Mottne Dijrd, syng þu Saala mijn, Eins og sw gooda, Edla Hyrdeñ þar skijn, vert snortil Strax nu, hañ ad lofa med þiñe Trw, þviad af honum, þiggur allt þu, Kom stijttu þier, og tefdu ecke vid, Þu att ad lofa med Utvølldum Gud, Athuga grandt ad, so þu giører vel þad, þa muntu bwa, J Jerusalem Stad.

2. Lijt a Lijfsins Høll, klaara Kongsens Borg, Þar hverfur þijn oll, Eymd, Armædañ og Sorg, Þar þurkar vor klaar, Sool Riettlætes Augna Taar, Eiñ Dagur er þar sem Þusund full Ar, Fagnadar Snægd oll, alldrei þrijtur þar, reñande Vatnsføll, Og Straumar Vellystar, Guds Saafañ good vijst, Gallalaus og Vellyst, er oss þar ætlud, Æ þar kiæmum sem fyrst.

3. Sw Borg haa og hrein, af Heilagleika full, Er sett med allskyns, Edla Steina og Gull, Ut-

valldra er Skiool, Emanuel þeirra Sool, Par hefur hañ siñ HErra Sætes Hastool, Heñar Mœrveggs Hæd, Hvad mæ jafnast vid, hafande Toolf Stæd, Port og Olæst Hlid, Priw i hverre Att, Einglar syngia þar hatt, Gloria Gude, sem gaf oss Frid og baud Satt.

4. Stoor Astædañ hrein, sterkust dijr og good, Toolf Understodu Edla Steinum æstood, Guds Postula Nøfn, æ voru þar grafeñ jøfn, Ferkontud er Borgeñ Barna Guds Høfn, Gull-Kvarda mællt med, morkud hæ sem breid, vel mællt æ hvern Veg, Toolf Þusund full Skeid, Strætañ med gott Gull, Grunn vollud og sett oll, Eingeñ Opteijde, er i þeirre Kongs-Høll.

5. Þar kiemst alldrei iñ, Angur, Hrygd nie Soott, Eige Dimma medur Otta siñ og ei Noott, ei Dauda ei Synd, og ecke nockur Sorgleg Mynd, Ei er Naatturañ þar eins og hier blind, Hvad sierhver Oskar, Þar fær hañ þad allt, Eingvum er Ofheitt, Eingvum helldur Of-kallt, Eingeñ er hlioodur, Eingeñ fær nie moodur, Giefe oss þa Vist, Gud vor Fader goodur.

6. JEsu Sonur Guds, sie þier Dijrd og Lof, Þu sem oss aflader þessa Auds i Astgiof, og frelsar oss fra, Ollu þvi oss skada mæ, Þier syngium vier eilijft Haleluja, Þu hefur allt Valld, æ Himnum og hier, Lotningar gott Gialld, greide aller þier, Eg bijd hier um Stund, Iñañ Skams sæ þiñ Fund, Saal, Æru, Eign, Lijf, I þijna eg fel Hond.

Psalmur Davids 114.

Med sijnum Toon.

PA Israel foor af Egypto, og Hws Jacobs sig i burtu bioo, fra aũarlegum Pioodum, Siñ Helgedoom Juda sialfur bar, sijn Makt og Stioorn hia Israel var, under Himnenum viidum, flyde wr Stad þa sa þad Sioor, so og Jordan til Baka foor, Biorgeñ i þeirra Burtuferd, brugdu a Leik sem Sauda Hierd, Hoolar aller og Hæder þa, Hoppudu upp sem Lombeñ sma, Haleluja, Haleluja.

2. Hvad var þier Sioor, ad þu hliopst wr Stad, Hvi sneter þu Jordan þier vid þad, þo Israel ad kiæme? Fioll brugdust vid, eins og elldra Fie, og Hæder sem Lomb af Fognude, Hver eru hier til Dæme? Fyrer þeim HErra eilijfum, Jacobs Gude Almattugum; Oll Jordeñ skalf og bifadest bratt, breitte hañ um̃ med sijnum Matt, Hellu i Botneñ vijd sem Sia, og i Vatns Bruña Stein um bra, Haleluja, Haleluja.

3. Ei oss, ei oss, HErra Heidur gief, helldur þijnu Nafne Dijrd og Lof, fyrer Trw og Giæsku þijna, Hvar fyrer skal spyria Heideñ Piood, Hvar er nu ydar volldugе Gud? Amæle þau oss pijna, Vor HErra Gud a Himnum er, hañ gioerer allt hvad lijkar sier, God þeirra giorde Maña Hond, af Gulle og Silfre fagra Mynd, Muñ hafa þau þo mællt ei fa, med opnum Augum ekkert sia, Haleluja, Haleluja.

4. Cyru hafa, eñ eingva Heyrn, Ylm kieña þau sier i Nøsum neirn, ei þreifa þeirra Hendur, fæ ra kuña þau ei Fætur sicalfs, fer eingeñ Rodd upp, uñ þeirra Hals, ad ollu Onijt stendur, Þeirra Smider eru þvilijker, og þeir sem oc þau treysta hi- er, eñ Arons Hws og Jsrael, og þeir sem Drott- eñ Ottast vel, vorn Gud alleina vona oc, Vorn og Skiolldur er HErra sa, Haleluja, Haleluja.

5. Miñest vor jafnañ Gud millldaste, og Myſk- unar Blessan eilijfre, virdest til vor ad snwa, Sw Blessan hañs yfer Jsrael, og Hwse Arons halld- est vel, ollum þeim oc hañ trwa, yfer þeim sem Gud Ottast nu, Ollum sie jafnañ Blessan sw, Under Moñum og Ædre med, yfer þad sem hier til er ſki- ed, Bæde ydur og Borneñ smoc, Blessun meire Gud læte fa, Haleluja, Haleluja.

6. Blessad hefur ydur HErra Gud, sem Him- en skoop og Jordu med, og allt hvad er þariñe, Himen allavega HErrañs er, hañ gaf Jordena, og hvad hun ber, J Valld ollu Mañkyne, DRott- ne syngia ei Dijrd nie Lof, Dauder og þeir sem fara i Grof, helldur vier sem Gud giefur Lijf, gooda Nad og millda Hlijf, Heidur skulum þier HErra tioc, hier nu og ætijd hiedañ i froc, Haleluja, Ha- leluja.

7. Himneskum Fodur Lof Heidur sie, hañs Stioorn ein upphelldur Skiepnuñe, oc Himne og oc Jordu, og hañs Syne sem oc allañ Hatt, Er jafn honum i Dijrd Vitsku og Matt, sætta vid

Gud

Gud oss giørde, og Helgum Anda Huggara, sem Saññleik kieñer alleina, Pañ rietta Veg oss syner sa, Sañañ Gud lætur kalla a, Hædst Dijrd sem i Upphafe var, eins sie uñ Allder eilijfar, Haleluja, Haleluja.

Benedicite.

Psalmur fyrer Maaltijd.

Med sijnum Ton.

Fader a Himna Hæd, Hver fyrer JEsu Næd, Elsku þijna oss vottar, Ønd og Lijkama mettar.

2. Hvad uñ Lopt Votn og Jord, Lifer og hefur Ferd, Forsorgar og Framfærer, Fiolgar Klæder og nærer.

3. Blessar øll Børneñ þijn, Burt tekur Synd og Pijn, Færer þeim Fædu hreina, Fyrer þiñ Son alleina.

4. Til Lofs og Dyrdar þier, Lijka sem Christnum ber, Piggium i Dag Packlaater, Pitt Laan sem oss veiter.

5. Laat oss i hreinum Hug, Hallda oss vid þiñ Veg, So med Samvitsku goodre, Sedlunst voru Foodre.

6. Veit oss þad verde fyllt, Sem vottar Paall oss skylldt, Gleymum ei þijnu Orde, Yfer voru Borde.

7. Laat oss ei lijkiast þeim, Lyd sem stundade Heim, Hverium þu hlijfder eige, Hvad Skrift af þeim seiger.

8. Medan mettudu sig, Mintust þeir sijst at þig, Giordu sier Heidna Glede, Grim fiell at þar Reide.

9. Hialp oß nu HErra kiær, Svo Heidur þin eflum vær, Fyrer Frelsaran Christum, Fader at þig treystum.

Gratias.

Lof-Saungur epter Maaltijd.

Med Lag. Millde JEsu sem Manndoom tookst.

Gud vor Fader þier þockum vier, Fyrer þin Son Christ vorn HErra, Millde þijna sem margfolld er, Med hverre virdest ad næra, Allar Skiepnur sem eru med Ønd, Oß hefur sadt þijn millda Hond, Lof sie þier Dyrd og Æra.

2. HErra sem Mettad hefur nu, Holld vort sem endast bliitur, Saal vora einenn sedier þu, Sem alldrei deyr nie þriitur, Ord þitt er hennar Ast og Megn, Þar til þu verdur hennar Eign, Naavistar med þier nytur.

3. Himna Fodur at hverre Tijd, Heidrum umm Christendoomenn, Sem oß kvittade Synder vid, Su Naad af Trw er komenn, fyrer hanns Son JEsum HErra vorn, Hver med sier liet oß verda Born. Ætijd lofum þig, Amen.

Enn ein Þackargiord epter Maaltijd.

Med sijnum Ton.

Heidrum vier Gud af Hug og Saal, Hanns Lof vor Tunga syngia skal, Ad sijna Giæsku synde liooſt,

liooſt, Sadde oſs vel med Dryck og Koſt, Saa ollu Hollde Fædu fær, Fædt heſur oſs nu D Rotteñ kiær, Pad allt hañs Millde hockum vær.

2. Pockum honum nu Pioonar hañs, Pad er oſs ollum ſkylldt til ſañs, jaatum ad oſs elſkade hañ, Af Naad ſiñe ſkapade Mañ, Med Hwd og Hollde Bloode og Bein, Bygd er vegleguſt Skiepna ein, Og ſijdañ gieſeñ Saaleñ hrein.

3. Pa Madur Lijf i fyrſtu fær, Fæda heilnæm er honum nær, J Lijfe ſiñar Moodur maa, Madureñ ſiña Næring þa, Po Barnkynd ſu ſie ung og aum, Ei heſur Skort aa Gaaſum þeim, Fram til þeſs hun fædeſt i Heim.

4. Gud heſur Verolld vel tilreidt, Vanta lætur ei aa Næring neitt, Fiølleñ og Dale frioofgar hañ, Fienadeñ Gras ei vanta kañ, Vex wr Jordüñe Vijn og Braud, Veiter þad hvert Ar milldur Gud, Og hiaalpar ſo af Hwngurs Naud.

5. Fiſka veita oſs Votn og Sioor, Verdur af þeſſu Maaltijd vor, Eggeñ og Fugla eignuſt vier, Dſs til Atviñu ſkapad er, Naut, Geitur, Svijn og Sauda Fie, Siaalfur Gud lætur oſs i tie, So ad vor Næring noogleg ſie.

6. Pockum honum og þiggium nu, Pad hañ gieſe oſs ſaña Trw, Ad hoſum ſlijkt i Hiarta riett, Hallda Bod hañs i vorre Stiett, Svo jafnañ oll hañs Heilog Hiord, Heidre hañs Bleſſada Naſn aa Jord, Pad ſkal vor allra Packargiord.

Loſ=

Lof-Saungur epter Maaltijd, wr Donſku wtlagdur, Af Sr Stephane Olafsſyne.

Ton, Heill Helgra Maña.

Pock ſie þier, Good giørd, Gud vor Fader kiære, Sem Soolar Her, Haf Jord, Hefur ſkapt og nærer, Og lætur hier, vorn Verd, Verda þad ſig bærer, Sem hitt er ei hrærer.

2. JEſu Leid, Lijfgiørn, Lof þier ſkulum giallda, ad Synda Neyd, vor Børn, vanſt og Heled kallda, Piñ beyſkur Deyd, Blood Tiørn, Beniar, Kvol margfallda, Pvi vard ad vallda.

3. Helgur haar, Hyr kiær, Hædſta DRotteñs Ande, Sijd og Ar, oſs nær, þijn Æra og Virding ſtande, Ad oſs klaar, Chriſts fær, Kyñing hier i Lande, So hañs Virding vande.

4 O! þu heidre haa, Heiløg Preñing eina, Oſs Lijfs uñ Skeid, al aa, Orde þijnu hreina, Saal er kveid, Synd þa, Sier ei Gløtun neina, Po margt meigum reyna.

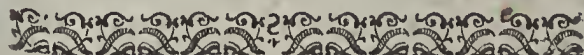
5. Sie vor twiſt, Saal fyrſt, Sødd af þijnu Orde. Af helgre Lyſt, Hæneſt, Ad Hiñna ſlijku Borde, Til Dauda ydſt, Oſs vijſt, Moot aumu Saalar Morde, Saa Falle forde.

6. Peſſa Molld, Mañs Holld, Mette Daglegs Fæda, Hungren kolld, Hord Olld, hverſe Porſte Mæda, þier lwkeſt Giolld, Ferfolld, fagra Tignar Kvæda, Og haa Gøfgun Giæda.

7. Æru þijn, Ønd mijn, A þad ſynge tameñ, Neydeñ dvijn, Naad ſkijn, Nu og alltijd frameñ,

Pad

Þad Astar-Wijn, Æ hrijn, A oss, Þier Dyrd sie sameñ, uñ Allder, Amen.

Siounde Part

UR PESSarar PSALma BOKar, Hefur iñe ad hallda Huggunar Psalma og Bæner, Af Daudanum, Upprisuñe, Effsta Deige, Og þvi Eilijfa Lijfe.

Media vita,
Med sijnum Ton.

MIdt i Lijfe erum vier, Umvafder med Dauda, hvert leitum so fiñum hier, Hiælp vid þessum Voda? Til þijn DRotteñ alleina, Illgiørda vorra ydrunst nu, Er þvi vallda ad reidest þu, Heilage HErra Gud, Heilage styrkve Gud, Heilage Lijknsame Lausnare, Þu æfeñlege Gud, Laat oss eige falla, J þa griñu Daudañs Neyd, Kyrieeleison.

2. Midt i Dauda ad oss slær, Ogn af Vijtes Kvølum, Hver þeim af oss brunded fær, Hiælp þa oss vier følum, Þad ert þu DRotteñ alleina, Mæd er Hiartañs Myskun þijn, Mañkyns Kvøl og Synda Pijn, Heilage HErra Gud, Heilage styrkve Gud, Heilage Lijknsame Lausnare, Þu æfeñlege Gud, Laat oss ei ofbiooda, Ogn af Vijtes grimre Glood, Kyrieeleison.

3. Midt

3. Midt i Vijtes-meſtu Ogn, Misgiørder oſs reita, Hvar faaum vier þeim Hiaalp i giegn, Hver kan oſs Lid ad veita? Pad ert þu O Motten alleina, Pol Blooded þitt O Christe kiær, Kvittad allar Synder fær. Heilage HErra Gud, Heilage styrkve Gud, Heilage Lijknsame Lausnare, Pu æfenlege Gud, Hiaalp oſs þa Heim vid ſkilium, Ad hallda rietta Trwar Slood, Kyrieeleiſon:

Bænar Pſalmur um goodan Afgaang af þeſſum Heime.

Med ſinum Ton.

Min HErra JEſu Madur og Gud, ſem Mæðu, Pijnu, Spott og Deyd, Fyrer mig þolder og Kroſſens Kvöl, og kvittader mig vid eilijft Böl.

2. Fyrer Kvöl þiina bid eg nu, mier aumum ad hiaalper þu, Nær Daudans kiemur þin ſtriijda Stund, Stoorlega grim aa alla Lund.

3. Nær Auguñ miſſa alla Sioon, Eyrunum kiemur Heyrnar Tioon, Tungan ei leingur mæla maa, Mitt Hiarta tekur ad þrotna þa.

4. Nær allur min Maattur eydeſt ſo, Eingen Madur mier hiaalpa maa, O HErra JEſu þijn Hiaavijſt blijd, Hugge mig þa i Daudans Tijd.

5. Leid mig af þeſſum Eymdar Dal, Og ſtyttu mijna Daudans Kvöl, Andſkotans Reide frelſs mig fraa, Fyrer þin Anda og vertu mier hia.

6. En þegar ſkillaſt Lijf og Önd, O! Gud tak hana þier i Hond, Hvijld Hollde af þier eg þiggia vil, Pat til Dooms Dagur tekur til.

7. Glada Upprisu giefdu mier, Geym mijn þa Dagur Doomsens er, Mijnar Synder ei miñstu aa, Milldur gief mier Lijf eilijft þa.

8. Lijka sem forr mier lofader þu, Legg eg ꝛc. Ord þijn mijna Trw, Sañlega, Sañlega seige eg þier, Sa mijn Ord helldur og treyster mier.

9. Ogn Daudañs reyner eingva hañ, Eilijfañ Dauda ei smacka kañ, Lijkamlegt Andlaat eitt Siñ fær, Vid Andar Dauda ei verdur var.

10. Vil eg nu med volldugre Hond, Vijst skilia hañ vid Daudañs Bond, Arf mijns Rijkes skal eignast sa, Æfeñlega mier sialfum hia.

11. Og lifa i Sælu og soñum Frid, Sæmd þa velt þu oss milldur Gud, Allar Synder oss forlaat þu, Ad þoleñmooder vier bijdum nu.

12. Med hreiñe Ast og traustre Trw, Til þess ad kiemur Stundeñ su, Og feingium þiña Orda giætt, Allt þangad til vier sofnum sætt, Amen.

Añar Hiartnæmur Bænar Psalmur um gooda Framfor.

Med sijnum Ton.

ÞA liñer þesse Lijkams Vist, Og leider þu mig fra Heime, Hiastod veittu mier HErra Christ, Hiaalp þijn alldrei mier gleyme, J Skilnad mijna aumu Ønd, Eg gief og fel i þijna Hond, Ad med taker og geymer.

2. Mig pijna jafnañ Sekt og Syndi, Samvitskuñe fast amæla, Pær eru fleire Siafar Sand, Samt skal eg um Hiaalp ei vijla, þvi Dreireñ raude og

og Daude þiñ, O Drottẽ JEsu Frelsare miñ, Er mijn Lijfgiof og Sæla.

3. Eg er þiñ eigeñ Limur eiñ, Af þvi fæ eg Hugg un gooda, Alldrei slijtur mig af þier neiñ, J Angist og Daudañs Boda, Eñ þo eg deye er eg med þier, Eilijfañ Fognud fañstu mier, O Drottẽ med þijnum Dauda.

4. Eins sem af Dauda uppreist þu, J Grof mun eg ei bliifa, Himnafor þijn er Huggun trw, Hrygd Daudañs kañ burt drijfa, Hiedañ fer eg med Fognude, Fullvijs hia þier miñ Lausnare, Ætijd þu lætur mig lifa.

5. Pegar Helias hafde endt, Hlaup sitt med Kraptagiordum, Gud hefur honum Hesta sendt, Hverier Elldleger urdu, Og Vagn lijkañ sem Loga ad sia, Lifande Spaamañ hoosst þar a, Upp til Himna af Jordu.

6. Hañs Holld og Ond uñgiefeñ var, Elldlegum Loga klaarum, Su Mynd er oss til Huggunar, Epter Lijfed vier forum, J Himnavist med Holld og Saal, Pa HErrañ aptur koma skal, Med Dyrd og Mætte stoorum.

7. Hia Christ a Fialle Helias var, J Heidre Odaudlegum, Læresveinar hañ saau þar, so eflaust trwa meigum, Eilijst Lijf sie i odrum Heim, Elias lifer i Fognud þeim, Pa Dyrd vier þiggia eigum.

8. Fyrer effta Dag er þess Von, a Jord Elias kome, Verlega ollum bioda mun, þvest vid Christi Doome, Merkelege Guds Madur sa, miog

miog glogt liet sig nu heyra og sica, skamt mun epter af Heime.

9. Karl hañ sem orte Kvæde þad, kreinkte miog Heilsañ veyka, so hverge fieck sig sært wr Stad, Fætur hafde Omiwka, Hañ bad styniande opt af Neyd, J Hvijld til Helias iñleid, HErra þiñ Her-Mañ siwka.

Bænar Psalmur i allskyns Neyd og Mootgaange.

Ton, Fader vor sem ä Himnum ert.

MJñ sæte JEsu sañe Gud, sia mig nu hier i efstu Neyd, eins sem þa fyrr eg gieteñ var, og i Lijfe mig Mooder bar, Eiñ varstu Gud mijn ostug Hlijf, og alla Stund mitt Lioos og Lijf.

2. Pa mig i Fyrstu Mooder bar, J mestu Hrygd og Kvolum var, af Lijfe heñar leyster mig, Lijknsame Gud þvi bid eg þig, nu stydie mig þijn Hiaalpar Hond, sem hefur þu giort á þeirre Stund.

3. Miñ Gud ertu fraa Fyrsta Dag, Fæding mijn var med Eymdar Lag, þa var eg lagdur hier i Skaut, þegar eg Skijrn i Fyrstu hlaut, Pa Mi-volk veittu mier Moodur Brioost, mig huggader, og hiaa mier stoodst.

4. Pa Alnar haar eg orden er, eingva Biorg veitte eg siaalfum mier, Upphellde, Heill og Hiaalpeñ mijn, HErra JEsu var Myskun þijn, J Kvol miñe þvi kalla eg nu, Christe a þig med Hug og Tru.

5. Sem veitter Fyrstu Fæding Lid, Fulltijng þitt hallde mier Adra vid, Skijrnar Fæding full-

enda nu, fyrer Krofs og Dauda verdur sw, J þeirre Fæding þiaft eg hier, þreyr Holld og Ond miin epter þier.

Ad syngia yfer Greptran Framlideña.

NU leatum ofs Lijkamañ grafa, og eingvañ Efa ai þvi hafa, ai Effta Deige upprijs hañ, J Dijrd sem alldrei bregdast kañ.

2. Hollded er Jord, og af Jordu, ad Jordu eiñeñ aptur verdur, Pad rljs af Jordu Efalaust, þa uppkiemur Guds Lwdurs Raust.

3. J Guds Rijke Ondeñ lifer, eilijf Myſkun heñe blijfer, Fyrer Christum hañs kiæra Son, kvitt vid Synder og Daudans Von.

4 Hañs Mootlæte Hrygd og Mæda, hefur nu allt Ending gooda, Ok Christs um sijna Aefe droo, Er nu Framlideñ eñ lifer þo.

5. Eilijfañ Frid Ondeñ hefur, allt til Dooms Dags Hollded sefur, Gud þa af Jordu uppvekur þad, Od audlegt heillt og forklarad.

6. Lweñ skildest hañ vid Heimeñ, J Himna Sælu er nu komeñ, Par lifer hañ hia Lambsins Stool, Lioomar ætijd sem skiæra Sool.

7. Sofe hañ nu hier i Fride, heim vier gaungum fra þessu Leide, Sem best jafnañ sig side hver, so vitlar Daudeñ lijka vor.

8. Par til hialp ofs HErra Christe, hver med sijnu Bloode ofs leyste, Fra Diosle, Pijnu, Dauda og Heim, Dijrd, Heidur, Lof sie Konge þeim.

* * * * * *

Bænar

Bænar Psalmur, ad vier mættum a Daudañ ætijd miñast, Af þeim 39. Og 90. Psalme wtdreigeñ.

Um Daudañ gief þu DRotteñ mier, eg Daglega hupa meige, Og ad mijn Æfe' a Enda fer, eg viist þvi gleyme eige, Upplijs mitt Hiarta HErra miñ, ad hrædast kyñe eg Doomeñ þiñ, og Ottast a hverium Deige.

2. Eins er mijn Æfe og Pverhond breid, allskyns hladeñ med Sorgum, Lijtels verdt er mitt Lijfsins Skeid, underlagt Eymdum morgum, Fallvallt og miøg forgeingelegt, fanijtt og þar med Hiegoomlegt, eins sem Draumur og Skugge.

3. Vort Lijfsins Bloom er Sorg og Swt, og so sem Grased Vallar, Lijka sem Ræda lijdur wt, eda lesnar Sogur sniallar, Sem Fuglar flinigum burtu vier, flioott eins og þa Straumur fer, Sud Meñ so i burtu kallar.

4. Poott marger Meñ i Heime hier, Hiegoomlega sig mæde, Til einskis giora þeir allt þad sier, fyrer Aud og Rijkdooms Giæde, og vita ei hver þad hlioota skal, HErra kieñ mier mitt Dagatal, so ad eg Huggun næde.

5. O! Gud þu ert mijn Adstod best, a þig miñ Ande treyster, mijn er sw Boon og Porfeñ mest, mig fra Andskota leyser, frels mig fra Daudans dapre Pijn, DRotteñ vardveit þu Saalu mijn, og til Lijfs mig uppreiser.

Margreita Albrechts Vijsa og Symbolum.

Med Lag, Natturan øll og Edle Mans.

VErde ætijd hvad vill min Gud, Vilie hans er jafnan hid besta, Vijs er þeim jafnan Vernd og Stod, vid han sem sijna Trw festa, han hialpar trwr, Eymd allre wr, og agar Verolld i Maata, Pan a honum Traust, hefur efalaust, ei vill nie kan forlaata.

2. HErra Gud Traust og Heill mijn er, Hialp, Von, Lijf, eilijf Sæla, hvad sem han vill þad verde mier, vil eg þvi ei mootmæla, Hans Milde klaar, mijn Hofud Haar, hefur øll taled an Efa, um Nott og Dag, min hyxar Hag, Hialp nooglega vill mier giefa.

3. Þar fyrer auma Verolld vid, vil eg fwslega skilia, Til mijns DRottens, i fullan Frid, fara epter hans Vilia, Fel mijna Ond, i Fodursins Hond, J Framfør og sijdasta Voda, Gud eilijfe, miet pfer stie, Andskota, Synd, Vijte, Dauda.

4. Þvi sie Dijrd, Heidur, Pock og Lof, þier Fader allrar Millde, Hver oss kiærasta Son sin gaf, Synd Heims sa bæta skyllde, a hn þeim blood, O! Manleg Plood, att þier slijkt vel Hugfesta, þvi hyxa tijdt, og þacka blijdt, þa Naad og Myskun mesta.

Huggunar Psalmur i Daudans Tijd.

Med Lag, Gud myskune nu øllum oss.

Lyfande Drottenn lijkna mier, læt mig Naad þijna finna, Af þvi mitt Trauſt er allt a hier, Eymdanna gættu minna, Synder glora mier Sorgar Mood, Saalenn er twiſt af Angre, Frelſa þu mig fyrer þitt Blood, Fyrna af Pijnu langre, So linne Striijdu ſtrangre.

2. Eg berſt vid Daudans bitra Matt, bratt verd nu hiedann hallda, Heimenn forlata hlijt eg bratt, Heled mig ſæker kallda, Lijkamenn veykur og laſenn er, Lijfs-Krapt tekur ad þrioota, Saalenn af Bøknum flyia ſer, Finnſt þvi ei neitt til Boota, Læt mig Naad finna flioota.

3. Eins geingur mier i Eymdum mijn, Og þvi Barne er fædeſt, Hormulegre i Hrygd og Pijn, Horkn Preyngingum mædeſt, Hafande hverke Matt nie Megn, Miwka Hialp ſier ad veita, utann Lioos Mooder liwf og giegn, Lundblijd med Aſtſemd heita, Lidſemdar giøre ad leita.

4. Af þvi kom Gud minn Elſku kiær, Uppa þig nu eg væle, Og hijngad þijnar Hendur hrær, HErrann minn JEſus ſæle, fyrer þitt rauda foſſad Blood, Fordum ſem wt af dunde, Umm Trie þijns Kroſs þa tijged Flood, Tafarlauſt nidur hrunde, Ad mier þijn Elſka grunde.

5. Vid minne Saal þijn Hialpar Hond, Hyr ſem Lioos-Mooder take, Pa verdur Lijkamann vidſkild Ond, Viiſt ſo ei uppa ſake, J varmre Laug þijns Lijffens Bloods, Læt hana Hreinſan fanga, So Heiptar Pijnu Heliar Moods, Hun kunne alldrei

rei sœnga, Um̃ alla Eilijfd lœnga.

Huggunar Psalmur.

Med Hymna Lag.

LAmbed Guds og Lausnaren̄, Lijfs og Daudur er eg þin̄, Med þier Arf lœt eignast mig, Par aller Helger gledia sig.

2. Skyllde eg ecke eignast Lijf, Eilijflegt og ford ast Kijf, Hvar være Daude helgur þin̄, Og hellst Blvodrijke Bardagen̄.

3. Hvar til var þitt helga Hold, Huled og grafed nidur i Fold, Ef ad þin̄ Daude ecke mier, Eilijft giæfe Lijf hiœ hier?

4. O! JEsu vid mig vertu þvi, Viss og trwr eg til þijn fly, Yfergief þu alldrei þan̄, Sem Undablood þitt hreinsa van̄.

5. J Fride lœt mig sofna sætt, So vid engvu verde hætt, Andlite blijdu og Augum þijn, Æfeñlega þu siœ til mijn.

6. Frelsare min̄ af Faare og Neyd, Fyrer þin̄ bid eg saran̄ Deyd, Lœt mig Oskum ollum nœ, Og Æfeñlega þier Lofgiørd tiœ.

Huggunar Psalmur.

Med Lag. Mœ eg Olucku ei moote stœ.

GLadur nu deya vil eg vijst, vid Dauda sijst, megna eg mier ad hlijfa, Fordiorfun eingva eg fiñ ma, Po falle frœ, Mijn Saal hiœ Gude mun blijfa, Pvi Pioon er eg þin̄, Pu HErra min̄, Ætijd hiœ þier, Eflaust eg er, Ei kan̄ mig frœ þier hrijfa.

2. So

2. So leinge sem hier Lijfed dreg, Læra vil eg, Gudlega i DRottne deya, Og bwast til med bestre Lyst, Blijdan um Christ, Fast Trwar Fadm ad beygia, Mitt ædst Traust er han, Ond leysa van, Fyrer sin Deyd, Og frelste af Neyd, Gladur þvi vil eg þreya.

3. Af Nꜳd hefur Gud mier veitt og skeinkt, A Kross uppheingt, JEsum Christ Son sin kiæra, Sꜳ fyrer mig lide sꜳran Deyd, Ad svipta Neyd, Sie honum þvi Sæmd og Æra, og þvilijka Nꜳd, Hefur Gud mier tiꜳd, Pa traunku Ond mijn, Kallade til sijn, J eilijft Lijf in ad fæera.

4. Gief mier nu DRotten Giæsku Or, Glada Burtfør, Fyrer JEsu dyrstan Dauda, Ad Life og Deye eg i þier, Ond mine og mier, Boot veit fyrer Blood hans rauda, Min JEsu Christ, Mig hefur leyst, J þijna Hond, Eg fel mijna Ond, Sofna eg so ꜳn Nauda.

Bænar Psalmur i Daudans Tijd,

Epter Pyskune.

Med Hymna Lag.

JEsu mijn Hiꜳlp og Huggun greid, Holld þitt ꜳ Krosse Pijnu leid, Fyrer þitt Blood og beisk-an Deyd, Biarga þu mier frꜳ allre Neyd.

2. Peink ei ꜳ mijnar Misgiorder, Po margar og stoorar sie fyrer þier, Helldur Nꜳd þijna, Hun sem mier, Huggun og einka Trausted er.

3. Viss er eg Gud um Vilia þin, Villt þu mig ecke wtreken, Ord þitt bodar mier Sannleik sin,

Svijkur þad alldrei Trwnad miñ.

4. Þvi fær mitt Hiarta Frid i þier, Fognud skal ei wr Briooste mier, Hel, Kvol nie Diofull hafa med sier, Happ og Sigur miñ Daudeñ er.

5. Hier þegar skiliast Holld og Ønd, Hiaalpa mier Gud æ þeirre Stund, Styttu mier Soott og Sorgar Bønd, Saal mijna tak i þijna Hønd.

6. J Heims Lok oss villt aptur siaa, Eklaust og leggia Doomeñ aa, O JEsu laat mig ecke þa, Augliti þijnu rekast fraa.

7. Stoorlega gledst eg Gud i þier, Fyrer gott þad allt þu veitter mier, Hiarta mitt æ þig heidre hier, Halldest þad medañ Eilijfd er.

Andlaats Bæn, ort af S. Sig. J. S.

Ton. Fader vor sem aa Himnum ert.

O! JEsu, JEsu, JEsu miñ, JEsu mitt Lijf og Hertogeñ, Ondeñ mijn kvakar epter þier, Oløg Daudañs þvi formerker, Yfergief þu mig ei vid þad, Þo Andeñ og Holldeð skiliest ad.

2. Señ reñur Glased Ara af, Eg stend vid Daudañs rauda Haf, Vatns-Flooded beliar um̃ um ad, alldrei veit nær mig svelger þad, Ogna Bylgiur sem ofra sier, O JEsu laat ei dreckia mier.

3. Kom þu nu med þiñ Krossens Staf, Klappande uppa Dauda Haf, Laattu mig þurrañ Farveg faa, Og Fødurlande klacklaust naa, Blessade Daudañs Bane þu, Burtfør gief mier Saaluga nu.

4. J þeñañ diwpa Daudañs Hyl, O Kotteñ þig

þig med mier taka vil, Leid þu mig Hæsta øllum wr, Einka Hoop mitt og Berndar Mwr, Syndu mier Bygd og Bæñ þiñ, J Blessud Hybijle leid mig iñ.

5. Myskunar þiñar Skugge skiott, Skyle nu miñe Synda Snott, Fyrer þiñ Dauda fleig þeim uñ, J Forþienustu Hyleñ þiñ, Næda Blooded wr Benium þijn, Blæde wt yfer Illverk mijn.

6. Allsheriar Gud eg þacka þier, Peiged Lærn allt sem veitter mier, Miog opt hefe eg þad misbrwkad, Miñstu nu ecke Gud ꜳ þad, Fyrer Brot oll og Breiskleik miñ, Borgun er JEsus Sonur þiñ.

7. Jeg vil nu feigeñ fara til þijn, Og faꜳ þier apt ur Sæalu mijn, Leid þu hana uñ Lioossens Hlid, J lifande Maña Bindened, O! þaug æskeleg uñskipte, Ad fiaꜳ þig þar i Dyrdeñe.

8. Skapare miñ þier skila eg nu, Skiepnu þeirre sem giørder þu, O JEsu tak mig eins ad þier, Og añast þañ þu Fridkeypter, Heilage Ande haf Gæt ꜳ, Helgudum þijn i Skijrnar Sꜳ.

9. Velkomeñ Daude, Velkomeñ, Vijsa þu mier ꜳ Bwstad miñ, Lꜳttu upp Dyrnar Lijffens þa, Længar mig þar til iñ ad nꜳ, Þu goode Giestur giørdu þad, Gud sem hefur þier befalad.

10. Andvarp mitt DRotteñ ꜳlijt þu, O! DRotteñ tef ei leinge nu, Fodurlande mig fyrer nꜳ, Fordæmdum Heime leys mig frꜳ, Nædeñ er vijs og Neydeñ stillt, nem upp miñ Anda þa þu villt.

11. Kom þu Lioos-Mooder lijws til mijn, Laug-

adu mig i Bloode þijn, Sofna og vakna sætt i þier, Sialfur JEsu þad veittu mier, Leys mig þegar þier þyker maal, Þier befala eg mijna Saal, Amen.

Stutt Umþeinking Daudans,

Ort af Sr. H. P. S.

Ton. Dagur i Austre ollu.

ALLt eins og Bloomstred eina, Upp vex a sliettre Grund, Fagurt med Frioosgun hreina, Fyrst um Dags Morgun Stund, A snoggu Auga Bragde, Afskored verdur sliott, Lit og Blod nidur lagde, Lijf Mannlegt endast skiott.

2. So hleypur Æskan unga, Ovissa Daudans Leid, Sem Alldur og Ellen þwnga, Allt rennur sama Skeid, Innsigle eingver feingu, Uppaa Lijfs Stunda Bid, Enn þann Kost under geingu Aller ad skiliast vid.

3. Dauden maa so med Sanne, Samlijkiast þyker mier, Sliingum þeim Slaattu Manne, Er slær allt hvad fyrer er, Grøsen og Jurter grænar, Gloandi Bloomstred friidt, Reyr, Stør, Sem Rooser vænar, Reiknar hann jafn faanytt.

4. Lijfed Manns hradt fram hleypur, Hefur þad eingva Bid, J Daudans grimmar Greypur, Grofenn tekur þar vid, Allrar Verralldar Vegur, Vijkur ad sama Punct, Fetar þad fws sem tregur, Hvort sellur liett eda þwngt.

5. Hverke fyrer Hefd nie Vallde, hopar Daud enn eitt Strik, Fæst siist med fogru Gialide, Frestur um Augna Blik, Allt hann ad einu gillder, Pott illa

lijke

lijke eda vel, Boon ei nie Bræde millder, Hañs beyſka Heyptar Yel.

6. Meñ vada i Villu og Svijma, Veit eingeñ neitt uṁ þad, Hverneñ, A hverium Tijma, Eda hvar hañ kiemur ad, Eiñ Vegur ollum greider, Jñ gaang i Heimſens Rañ, Margbreittar lijſt mier Leider, Ligge þo ꝛt þadañ.

7. Afl Daudans eins nam kreinkia, alla i Ver-olld hier, ſkal eg þa þurfa ad þeynkia, hañ þyrme einum mier? Adams er Edle ruñed, i mitt Nattur-legt Holld, Eg hef þar og tiluñed, aptur ad verda ad Molld.

8. Hverke med Hefd nie Raane, hier þetta Lijf eg fañ, Saaleñ er ſo ſem ad Laane, ſamteingd vid Lijkamañ, J HErrañs Hondum ſtendur, ad heimta ſitt af mier, Daudeñ ma ſeigaſt ſendur, ad ſækia hvad Skaparans er.

9. Nu vel i HErrañs Nafne, fyrſt Naudſyn ber til ſlijk, Jeg er ei þeirra Jafne, ſem Jordeñ ge-ymer nu Lijk, Hvenær ſem Kalled kiemur, kauper ſig eingeñ frij, Þar læt eg Nott ſem nemur, neitt ſkal ei kvijda þvi.

10. Jeg veit miñ liꝛfur lifer, Lauſnareñ Himnum aa, hañ rædur ollu yfer, eiñ heiter JEſus ſa, Sigrareñ Daudans ſañe, ſiaalfur aa Kroſſe doo, og mier ſo aumum Mañe, Eilijft Lijf viſt tilbieo.

11. Med ſijnum Dauda hañ deydde, Daudañ og Sigur vañ, Makt hañs og Afle eidde, eckert mig ſkada kañ, Þo leggeſt Lijk i Jordu, lifer mijn

Saala

Saala frij, hun mæter alldrei Herdu, Himneskre Sælu i.

12. JEsus er mier i Miñe, mig at hañs Valld eg gief, hvert eg er wte eda iñe, eins þa eg vake og sef, Hañ er mijn Hiaalp og Hreyste, Hañ er mitt rietta Lijf, Honum af Hiarta eg treyste, Hañ mijker Daudans Kijf.

13. Jeg life i JEsu Nafne, J JEsu Nafne eg dey, Po Heilsa og Lijf mier hafne, hrædest eg Daudañ ei, Dauda eg ottast eige, Afl þitt og Valldeð gylldt, J Christi Krapte eg seige, kom þu sæll þegar þu villt, Amen.

Ein Vijsa um̃ Dooms Dag, og Ydran-ar Amiñing, so Meñ fordest eilijfar Pijster.

Ton, O! JEsu þier, æ vilium vier.

Saal mijn i Trw, sañre giør þu, Syndaña Ydran hreina, Dooms Dagur hier, fyrer Dyrum er, DRotteñ vill Rietteñ greina, Bw þig snart vid, med bestañ Sid, burt fra Syndum ad snijda, Pvi klijnger nu, klaar Rausteñ sw, komed til Doomsins strijda.

2. Trw hrein vak blijd, J Bæn alltijd, burt fra Hug Synden vende, Bijd svo Saal mijn Brwdguma þijn, med breñande Lampa i Hende, Hiartans ber Skart, hañ kiemur snart, Hefnd skal Verollden lijda, Pvi klijnger nu, klaar.

3. Sæll er sa Mañ, sijns HErra þa kañ, soñum Vilia ad þiena, Nær HErrañ kiemur, og hier med semur, honum allt Gooz sitt ad liena, Grunlaust

lauſt mun ſa, Gude i hiᴂ, Glede eilijfa bijda, Pvi Klijnger nu.

4. Otrwum Prioot, mun hvert i moot, hrong Kvøl og Hefnd ei liña, ſijns HErra Villd, er veit med Snilld, vill ho ei Hlijdne viña, hrapa mun ha, hyggur ſijſt ſa, Helvijtes i Grof Hrijda, Pvi Klijnger nu.

5. Heyr hvi hañ Room, hallda vill Doom, Herraña HErrañ rijkur, Eiñ Gud had er, alldrei var hier, ædur Þing-Dagur ſlijkur, Koma ha fram, Eva og Adam, og oll heirra Born ſijdañ, Pa Klijnger nu.

6. Dagur ſa vijſt, nær varer ſijſt, verdur yfer oſs falla, og velltaſt Meñ, i Vondſkap eñ, hañ vill fyrer Doomeñ kalla Goodur hver ſieſt, ha Guds Rodd heyreſt, Giæfa eilijf mun prijda, Pa Klijnger nu.

7. A HErra-Dag hañ, hver og eiñ Mañ, hygg eg framkoma hlioote, heim hlijfer ei Mwr, nie Turneñ trwr, tekſt eingeñ Vorn ad moote, Kall ei nie Kvon, Kongur nie Pioon, kuña i Skiool ad ſkrijda, Pa Klijnger nu.

8. Madureñ hver, ſem mællt er hier, mun Gude Reikning ſtanda, uñ Lifnad, Ord, og Laſta-Giord, ſem lagde hañ ſier i Vanda, Liwfur Guds Son, lætur Kall og Kvon, Launum har epter bijda, Pvi Klijnger nu.

9. Tel eg hvi Rad, med Tign og Dad, til he's Dags beſt ſig reida, medañ Nadeñ er, fyrer Hen-

de hier, af Hiarta um̃ Lijknsemd beida, stodar Bæn hier, Straff þar gyllder, styrk oss Guds Barned blijda, Pa klijnger nu.

10. Ef Tœllaust hier, þvi trydum vier, af Tignar Orde einu, hvad Gott þeir fa, sem Guds Son ha, gofga af Hiarta hreinu, og þeynkium vijst, hvad þwng Kvol bijdst, þeim Synd drijgia alltijda, Pvi klijnger nu, klaar.

11. Vier mundum þa, Verolld forsmaa, vondum Syndum afhyggia, og fadma af Ast, Frelsaran̄ dæst, fornijad Lijf uppbyggia, Kiœrbwner þa, kallar Gud aa, Christo swſer ad hlijda, Pa klijnger nu.

12. Ei heyra van̄, nie hyra Man̄, nie helldur Sionum vallda, Pad Gud hefur veitt, og Gott til reidt, þeim gofug Bod han̄s hallda, um̃ Eilijfd faa, med Unad siaa, Ædsta Guds Andlit blijda, Pvi klijnger nu.

13. Oll Lyst Seims, fraa Uppbygd Heims, og allt til sijdsta Enda, vid Glede-Dag ein̄, ei jafnast nein̄, er JEsus mun þa senda, Utvolldum sijn, endud er Pijn, orkar þess Blood han̄s frijda, Pa klijnger nu, klaar.

14. Guds Bornen̄ hier, sem Hrygden̄ skier, og Hoogvær under liggia, Af þeim mun Taar, þerra Gud klaar, So þa faa Glede ad þyggia, J allre Grein, fyrer utan̄ Mein, aarla bæde og sijdan̄, Pa klijnger nu.

15. En̄ Ognarleg Praa, Yfer mun gaa, Alla sem

sem Gud forackta, Og Ord sinæ hañs, Fyrer utañ Stans, Epter Heimenum frackta, Af Himnum wt hrackta med Swt, Helvijtes skal Glood svijda, Pa klijnger nu.

16. Samvitsku Liñe, Er sijdst deyr iñe, Sæalena nagar og bijtur, Holld og Bein, Af Bruna fær Mein, Boled giørvalla slijtur, Fyrer Illverk leid, Eilijfañ Deyd, I Ellde Helvijtes strijda, Pa klijnger nu.

17. Pad Heliar Strijd, A hverre Tijd, i Hiarta giører upp þioota, nær giæta ad siæ, Glede Dyrd þa, sem Guds Børn fæ ad hlioota, Hverier Oforþient, Hofdu adra pijnt, Æpa þvi upp af Kvijda, Pa klijnger nu.

18. Lijtum þa Hiørd, Heims sem æ Jord, Hielldu vier aalda og Ooda, Eymd hefur nu, Yfer uñed su, Utvøld Piood Guds hins gooda, Hun gledst nu þvi, Peill meire i, Hel-Smæaneñ oss vill nijda, Pvi klijnger nu.

19. A ræanga Leid, Rendum vier Skeid, Rettañ Guds Veg ei vissum, og Saalar Boot, Sogdum þvert moot, So nu þvi Dyrdar missum, Med Lyst og Skart, Lifdum Ospart, I Loga þvi verdum nu svijda, Pa klijnger nu.

20. Hvad stodar nu oss, Hefd og of-Foss, Hofspissed Sylke Tiallda, Betra var saat, Ad sitia i Magt, Sæaleñ mun þess giallda, Vellyst burt foor, Vill oss Osstoor, Vesta Kvol alldreilijda, Pa klijnger nu.

21. Med veſlum Mood, J Vijtes Glood, Beinande æſo ſkrækia, Er hata Gud, Og Heilog Bod, Og hañs Born hier Offækia, af ſtoorre Kv-ol, med Strijd og Bol, Styn i Kor Satans Smijda, Pa klijnger nu.

22. O ſæte Gud, Fyrer Sonar þijns Naud, Send oſs þiñ Heilaga Anda, Hver ſtioorne Lyd, So Lijfs um̃ Tijd, Lifnad ſiñ kuñe ad vanda; Ad alldrei Saal, J eilijft Baal, Jñ verde ſeiña ad ſkrijda, Pa klijnger nu, Klaar.

23. O! JEſu Chriſt, Er Eymdeñ tviſt, Allañ ſvo þvijnga naade, Ad Saal var mood, Eñ ſoñu Bloode, Sveitteſt Hollded a Laade, Oſs græde og geime, Hier i Heime, Ad Himnaviſt erfum frijda, Pa klijnger nu.

24. O Andeñ dyr, Oſs ollum ſtijr, So alldrei DRotteñ ſtyggium, Helldur trauſt, med Hiarta og Rauſt, Hañs Helga Lof uppbyggium; ſo Preñ-ing hlaa, A Hædum haa, Hlíootum vier Glede blij-da, Pa klijnger nu, Klaar Rauſteñ ſu, Komed til Doomſens ſtrijda.

Pſalmur um̃ Saaluga Daudaſtund.

Ton, Eiñ HErra eg beſt ætte.

O! Gud ſem ollu rædur, A Jord og Himna-Sal, Auk til þijn Aſtar Glædur, Af mier ſem vera ſkal, Pu hefur liooſt mier laanad, Lijfed og Saalu med, Eiñeñ og Jllt af-plaanad, wt fæ eg þetta ei ſied.

2. Saaleñ og Lijfed lijka, Leikur i Hende þier, Skickañ

Skickan þijn skal ei vijkia, Sam̃vint er Lœned mier, þetta allt þitt er aptur, þegar og hvar sem villt, O! hvad þin̄ œdste Kraptur, allvel hefur þad stillt.

3. Pad velltur a veyku Hioole, sem Vindur feyker Straa, Lijfsins er skarpur Skoole, þo skiær oss þyke ad sia, J Dag er Vellyst vafed, veitest þa Gleden̄ rijk, ad Morgne Molldu kafed, Man̄eskian̄ kallast Lijk.

4. So er nu aumt med ollu, Armœdu hladed Lijf, stendur a Stofne hollum, Stundum þo veitest Hlijf, Von er oss fleige swsum, ferdast wr Eymdar Dal, Og naa þeim œdstu Hwsum, Eilijfum Glede Sal.

5. Eingen̄ þvi undan̄ drage, Ydran til Morguns Dags, Ad Gud ei yferklage, Ohlijdne vorre strax, Sam̄an̄ Ydrunar Anda, Jn̄gief þu DRotten̄ mier, Laat mig stodugan̄ standa, þa Strijd ad Hondum ber.

6. Laat Eingla Fylking frijda, Flyckiast i kringum mig, upp þegar Ond skal lijda, ad rata Lijfsens Stig, Ord mijn i Andlaats Stundu, Allteins verde og þijn, Pa felst i þin̄e Undu, Poijngud hier Saalen̄ mijn.

7. Gief þu mier gladan̄ Dauda, So Giæfu hliote Stund, Og haf til Hwsens Sauda, helld eg þar sœtan̄ Fund, J þijnum Fadme frijda, Feigen̄ eg deya vil, Par misse eg Mein og Kvijda, maa þar og hlacka til.

8. Eg mun um̃ Eilijfd alla, una vid þijna Si-

oon, og alldrei fraa þier falla, med fogrum Dijrdar Toon, Pad veit mier Preñing Hæda, þiñ fyrer Dijrdar Maatt, Lof þitt mig lyster ræda, Liwfast a allañ Haatt.

9. Eilijf þyn Eraň blijfe, eilijfa Preñing kiær, Eilijf Naad oss hier hlijfe, Eilijflega so vær, wtbreidum Lof þitt lioosá, Leidest oss alldrei þad, Veit oss sem vilium kioosa, Vegsemdar þiñar Stad, A M E N.

Sijdaste Part

UR ÞESSarar PSAlma BOOKar, Hefur iñe ad hallda nockrar Nytsemdar Saungvijsur, og Psalma, af ymsum, og af ymsu Efne, orta og wtlagda.

Ein Packargiørd fyrer Guds Blessan.

Af 147. Davids Ps. Med sijnum Ton.

LOfsaraň lofed, Lausnaraň lofed, Liwfaň ei efed, Eckert er ædra, Eñ Gud ad heidra, Gøfgun Guds dyra, Gott er ad heyra, Haatt lofed HErraň, Hædst lofed HErraň.

2. A mis Hliood hæcked, A mis Hliood hæcked, Hañs Naad best hacked, med Hug og Hlioodum, Hønum Lof bioodum, Miøg er maattugur, Mest þo Kryptugur, Haatt L. H. hædst L. H.

3. Hver Himen Nokum, Hver Himen Nokum, Hylur Skyfløkum, Gott Regn sem giørde, Groodursamt Jørdu, Fijnt

Fijnt Gras a Fiøllum, Friooſgar þarſt øllum, Hœtt L. H. hœdſt L. H.

4. Hver øllu Hollde, Hver øllu Hollde, Hendt Fœde ſellde, Fienu ſitt Foodur, Fær noog og bydur, og Hrafna Uugum, Emiande ſvøugum, Hœtt L. H. hœdſt L. H.

5. Ad þvi dœdſt ecke, Ad þvi dœdſt ecke, Aſl Heſts þo þecke, eiñeñ a neinum, Orku Mañs Beinum, þockuaſt þeim Hœdſta, Peir hañs Nœd treyſta, Hœtt L. H. hœdſt L. H.

6. O! JEſu Chriſte, O! JEſu Chriſte, Son Guds ſœtaſte, Gief þijnum Pioonum, Pa Nœd Huggoodum, Uñ alla Æſe, Af Hug þig loſe, Hœtt Loſed HErrañ, Hœdſt Loſed HErrañ.

Eiñ Hiartnœmur Psalmur.

Ton, Eiñ HErra eg beſt ætte.

O! JEſu Gud mijn leitar, Epter þier fyrr og ſijd, Eñ Noſſe Heimſens neitar, Nœdeñ þijn er ſo blijd, Mijn Trw þvi Huggun hlijtur, þott hun ſie nockud veyk, Neyr þu ei bareñ brijtur, Nie blæs kulnadañ Kveik.

2. Loſstyr þier Lauſnareñ goode, Mig lœngar jafnañ ad tiœ, Med ſætu Pſalma Hlioode, Siert þu mier ætijd hiœ, Fyrer þitt Ord og Anda, So eg þad ræde hier, Sem Hiartad hreint kañ vanda, Eñ hugnaſt ſiœlſum þier.

3. A medañ eg ſæ ad mœla, J myrkvum Eymdar Dal, Pitt Nœdar Nafned ſæla, Nœtt ſem Dag heidra ſkal, Loſgiørd þijn læknar bæde, Lijfs og Andar Mein. Veiter og giørvøll Giæde, Gief þu hun verde hrein.

4. Fyrer þa meſtu Millde, Miñ JEſu prijſa eg þig, Ad Madur verda villder, Af Voda freſſa mig, wr Fødurſens Fadme hreinum, Mier Fridar Orded þitt, Er ſvipter Synda Meinum, Saurugt Lijfed mitt.

5. Uñ krijng þu giecſi og grædder, Giørvøll Lijſſens Mein, A Fødurſens Vilia frædder, Fagurt þitt Orded ſteiñ, Med Kraptaverkum klœrum, Kieñing ſtyrker þijn, Pœning a Prjœtiju Arum, Fyrer Prioo tſkuna leidſt þu mijn.

6. Rækur, hraktur og hriædur, Hrygd er ad skijra fra, Pænglega þar med smædur, Pig villdu fæster siä, samt baudsku Scatt og Næder, Sælu og Himnavist, Peim sætn Jurtum sæder, Sem eg hefe til Lyst.

7. Ei kan eg wt ad skijra, Eda iña Sætleik þañ, Sem Daglega Ord þitt dyra, Døprum mier veita kan, Þegar eg uñ þad þeinke, Po ad mig sturle flest, Er sem mig eckert kreinke, Þvi efleft Huggun best.

8. Eg hryggest HErra bæde, Og hrellest jafnañ vid, Pad saurnga Synda Æde, Sem mier veiter Ofrid, Vid Holld og Heimsens Krooka, Hlijt eg alltijd riða, Og kijnge Ormeñ klooka, Christe þu statt mier hiä.

9. Nædeñ þijn ein mier næger, J Neyd og allre Pijn, Syndaña Hrelling hæger, Og hresser Beineñ mijn, Pu hefur med dyrum Dreyra, wr Dauda frelsad mig, Himen og Jørd þad heyra, Hef eg ei Gud nema þig.

10. Alleina ert þu Styrkur, Athvarf og Hiælpeñ mijn, Daudañs hid dima Myrkur, Edur dapra Vijtes Pijn, Ei hrædest eg, þvi heiter, Huggun mier Orded þitt, Von Obifande veiter, Og verndar Lijfed mitt.

11. Neide Fødursens fræga, Frelsareñ JEsu miñ, hefur nu giørt mier hæga, Helgaste Sigur þiñ, ædur var eg Ovin leidur, Eñ Arfe nu kiærstur hañs, Pier sie Lof, Pack og Heidur, Par verde æ eingeñ Stans.

12. Sañlega JEsu sæte, mig sigrad eingeñ fær, Mañraun nie Mootlæte, mier þvi ad ert þu nær, Poott Heimsins Holldbed kæta, hoote og Satans Pijn, Allt verdur undañ læta, eilijfum Sigre þijn.

13. Send mier nu Yl þijns Anda, einaste Hyrder miñ, Ad stødugur mætte eg standa, J Strijde Piooneñ þiñ, Veyka Trw vidriett bæde, og vernda Lijfed mitt, fra saurugu Synda Æde, So lofe eg Nafned þitt.

14. Ord þijn gief Ondu miñe, uñ alla Dagana hrein, So i Hørmung Huggun fiñe, og hverskyns Læknis Mein, Veit þu mier Heimsør hæga, hier þegar lijdur Vist, fyrer þiñ Sigureñ fræga, Fridaste JEsu Christ.

15. Nu

15. Nu fel eg i Fadm þiñ mijna, Frelsareñ Saal og Lijf, ei laat þu Aggrnd pijna, vid allre Starlun hlijf, med Fodur og Frægstum Anda, Fegursta Lofgiørd ske, og Æran allra Handa, svo alldrei verde aa Hlie, Amen.

Ein Hiartnæm Saungvijsa,
Uñ Syndaña Fyrergiefning.

EJns og sitt Barn, Fader Astargiarn, Ørmum giører ad speña, Kyßer siwkt, og klappar miwkt, so kynia driwgt, uñ Kiñar Taareñ reña.

2. Allt eins þa ber, oß Auma hier, Eingla Kongureñ gvode, aa Ørmum sijn, fraa Synda Lijn, og saarre Pijn, med Sonarens frelsia Blode.

3. Fyrer sitt Ord, vor friosgar hørd, Fadereñ Hiørtu sæte, Ylureñ ja, oß efla maa, og Orku liaa, so iñre holldum Kiæte.

4. Þu sver med skil, eg sañlega vil, ei Syndugs Manfins Dauda, snwe hañ sier, og sie hiaa mier, J Sælu hier, fyrer Sonar mijns Blooded rauda.

5. Nu syne eg þier, siaadn eg ber, Synd allt fraa Moodur-Lijfe, Paug Ormsins Volld, og aumu Giølld, med øngvum Skiølld, Eg Jllsku miñe hlijfe.

6. Løgmaaled þitt, les Hiarta mitt, Po lijteñ Avøxt bære, Miñ Vilie flijr, og fraa þvi snijr, so fiñst og rijr, Fadereñ Astar kiære.

7. Po felle eg Taar, og Synda Saar, færdur nu lokfins þecke, Uñ Kvittun bid, Eñ saurugum Sid, eg siaa skal vid, So ei framar mig blecke.

8. A Verdleik miñ, og Vijsdoomiñ, Veralldar Goodtedur Herra, Ei trwe eg, þvi Tijmanleg, A Tøpunar Veg, vijsar mier Verndañ þeirra.

9. Uppaa þig eiñ, Og ecke seiñ, Eg Augunum JEsu reñe, Med hreiñe Trw, mier hiaalpa þu, wr Hættu nu, uñ Hendur þijnar eg speñe.

10. Þa vil eg fiws, med Fride i Hws, ferdast Hvijlu miñar, aa Herdum þijn, fraa hættre Pijn, J Heimvon

 mijn,

mijn, hafeñ nær Areñ liña.

Saungvijsa uñ farsællega Utfør af Heimenum.

Med sama Lag.

Frelsa mig Gud, af Faare og Naud, fyrer þiñ Dreyr-
aañ rauda, Pa Dyrnar æ, Daudeñ vill slaa, og dvelia
ei maa, drag mig til þiña Sauda.

2. Vere Orded þitt, ha Vopned mitt, moot Diofle,
Dauda og Pijnu, stillt Reide þijn, reikneft Saal mijn,
Riettlaat og fijn, rioodud i Bloode þijnu.

3. O! DRotteñ eiñ, O! DRotteñ hreiñ, O! DRott-
eñ allra Lauda, Ver mig Synd Hel, og Vijte vel, vor
Michael, ha villtu miñ kalla Anda.

4. Holld þitt og Blood, sie Huggun good, miñ þegar
Maattur dvijnar, opt mier þad gief, adur eñ eg sef,
siðañ mig hef, J Saar og Under þijnar.

5. Reikna ei ha, Raanglæte haa, ho reitt hafe eg þig
HErra, Gleym Jllu þu, sem giørda eg nu, gief saña Trw,
Giæstu sijst laat ha þverra.

6. Veit JEsu mier, ad verde hier, ha varstu eñ Lijfs aa
Krosse, Ord sijdast mitt, sem ha var þitt, sie, se mun kvitt,
Saal mijn fraa Satans Fosse.

7. Hver sem so deyr, af Dauda þreyr, dapurt mun
Hel ei kaña, Pa hiedañ fer, wr Hættu er, og hefur med
sier, Himna Konungeñ saña.

8. Æra og Dijrd, þier æ sie skijrd, O! Gud og Lof-
giørd frameñ, Heidreft alltijd, vor Hiaalpeñ blijd, sem
Verølld er vijd, Vegsameft DRotteñ Amen.

Eiñ Lof-Saungur uñ goodañ Afgaang, Af Ordum Sancte Pauls 1. Cor. 5.

Ton, O! JEsu þier, æ vilium vier.

O! Fader miñ, eg Prælleñ þiñ, eñ hier fiarstædur næsta,
aa medañ eg er, J Hollde hier, huleñ er Dijrdeñ

stærsta,

stærsta, Fiarlægdum þvi, eg flækest i, fram til þess Efsen þverrar, Lucku bijde, Sw Lossæl Tijd, þa lijta næ eg min HErra.

2. Eñ þegar Sœl, fyrer utañ Tœl, Endurfædest med ollu, fyrer Asgœng Mañs, er og til sañs, af frelsud Synda Follum, Upplijsast þa, þang Augun sma, Eiñ Gud sier, fyrer þvi verra, Lucku bijde, sw Lossæl Tijd, þa lijta næ eg miñ HErra.

3. Pier heima hia, eg helld mig þa, Himna Kongenum einum, Af er þa lwd, sw leida Hwd, og lagd fra Barne hreinu, Pa grefst i Molld, þad Mañsins Holld, mun þa rotna og þverra, Luckn bijde.

4. Fyrer Krossen þiñ, mier kom þu iñ, J Koor Einglaña Sveita, Synder burt tak, yfer Sœlu vak, og sia hun til þyn leitar, Samverske Mañ, er Sœreñ kañ, Sañreyndur Lækner þerra, Lucku bijde, sw Lossæl Tijd.

5. O! HErra trwr, mig Eymdum twr, þad allra fyrsta leyser, Kom Hædstur hier, og hiœlpa mier, Hugmæddañ mig vidreiser, Hiarta-Lijf sætt, mig hefur þu grædt, Hiœlpredes ædsta Kierra, Lucku bijde, sw Lossæl Tijd, þa lijta næ eg miñ HErra.

6. O! Fader miñ, J Fadmeñ þiñ, eg fel miñ mæddañ Anda, Fyrer JEsum Christ, þu veit mier vijst, vel i Dauda ad standa, J sterkre Trw, mig stydier þu, styrk veyka Sœl, miñ HErra, Lucku bijde, sw Lossæl Tijd, þa lijta næ eg miñ HErra.

7. Brwdgume miñ, eg Brooder þiñ, og Brwdureñ keypt med Dreira, losa þu mier, ad lifa hia þier, mig lystir þa ecke meira, Lioos-Mooder good, mier lina Mood, Lijfs þegar Stunder þverra, Lucku bijdur, sw Lossæl Tijd, er lijta næ eg miñ HErra.

Ein audmiwk Jatning og Kløgun fyrer Christo, um Natturu Spilling, og Holldsins Veykleika.

Med sijnum Ton.

GJæskurijkaste Grædare miñ, Gief mier i Hiartad Andañ þiñ, kveik þar iñ logande Liooma, Skilningar Viteñ skørp gior mijn, skiær so eg kuñe Ordeñ þijn, læra, Lesa og rooma, O! Gud, O! Gud, Græd mig spilltañ, Veige æ villtañ, Veralldar Rañа, Liena mier aumum þitt Liooſed ſaña.

2. Æ! hvad Nattnrañ øll er spillt, af Guds Veige hun geingur villt, vallda þvi Veralldar Klæker, Saal og Lijkame lamdur er, Lemstur Myrkraña Hollded skier, Mootlæted margt æsæker, Hollds Strijd, hvern Tijd, Metnadar Porste, Lete og Loste, liooſt med Ede, Drambseme, Agyrnd og Ofund bæde.

3. Pessar Dandlegar Synder Sis, Satan hefur i Christneñe, Guds Børn ad myrda og meida, Lemstrum so verde Saaleñ særd, sæker epter med allre Flærd, haña ad drepa og deyda, Guds Mynd, Mañkynd, argur viller, Akre spiller, Avøxt kiesur, Uñ eiñ Tijma hañ alldrei sesur.

4. Avi! miñ Gud hvad aumur eg er, Avi! mitt Hiartad svart þad skier, giørde eg þitt Bod ad briioota, Og er þess verdur ad Ønd og Saal, J Oslockvande kastest Baal, fyrer so Leste lioota, O! Gud, O! Gud, Eg siñ ei Hæle, Heims uñ Bæle, HErrañ goode, Utañ þijn Helgan mitt Hiartad rioode.

5. Eg er nu ORotteñ Saudnreñ sa, sem Hiordu þiñe villtest fraa, under Kverk Ulfsins strijda, HErra kom nu til Hiaalpar mier, æ Herdar tak, mig aumañ og ber, J Sauda Flockeñ frijda, Astkiær, Hug hrær, Saareñ vesdu, Svaladryck giefdu, Saalu miñe, ædreif mitt Hiarta med Elsku þiñe

6. Samlijkest eg þeim saara Mañ, sem fraa Jerusalem ferdast vañ, Er þad nu eilijf Sæla, Til Jericho hañs Leideñ laa, Lijf þetta aumt so nefnast maa, Hvar ad er Kvøl og Kiæla, Eins Strijd, eg lijd, Dioflar særa, af Føtum fæ-ra, og frekt mig hryggia, Haalfdaudur epter eg hlijt ad liggia.

7. Sendur

7. Sendur i Hølldeð Son Guds var, sijnum a Herdum Krossenn bar, Kvol leið og dapran Dauda, þvode af mijnum Synda Serk, sauruga Hurun Orð og Verk, Blessað hans Blooded rauda, hriadur, smadur, Hann var af Heime, sinte ei Seime, Satan sneypte, með sinn Pijnu mier Sælu keypte.

8. Glatade Son eg Guð minn er, Gooß þad hið besta fieckstu mier, svallade eg wt þeim Aude, Eilijfa Sælu eg af mier braut, eta þui Draf með Svijnum hlant, Biargþrota er eg af Braude, Saart Strijð, Sveingð lijð, hlijt þui neyddur, af Hwngre deyddur, HErrans leita, Annur svo tala með Yðran heita.

9. Syndgað hef eg i Himenenn ha, heita ei leingur Son þinn ma, Leigu-Præl laat mig vera, Pað sem eg veit að Vilie er þinn, að vijsu Hiartans Fader minn, fws og gladur skal giora, Heyr nu, Hug snw, Gief mier Klæde, Gull-Hriing bæde, og Glede nooga, Kyss mig auman og Kaalse looga

10. Tyndan funden ei forsma þu, Fly eg wr Utlegð til þijn nu, Asiar Faderenn frijde, Dauðan vidriettu DRotten mig, Daglega þo eg moodge þig, J þessu Prauta Strijde, Græð Nauð, Gief Brauð, Laat mig tijna, Lijfs-Stund mijna, Lasta Æde, Bw mig með fogru Brwðkaups Klæde.

11. Gleð þig mijn Saal og gior þier kaatt, Guð hefur ockur teked i Saatt, Fyrer sinn Sonenn sæla, Hann með blessudu Bloode sijn, Borgað hefur þig Saala mijn, Par skallt þu gløgt að giæta, JEsus, JEsus, Var þui naktur, Hriadur, Hraktur, Hræktur Pijndur, Panenn a Kross og Þyrnekryndur.

12. Seig þui Lof DRottne sætt með Hlioođ, Syng honum Lofed Ond mijn good, Með sanre Sigur Kiæte, Hosanna, Pu ert klaar og kvitt, Kom þu nu sæll i Hiarta mitt, Jehova Son Guds sæte, Eia, Eia, Lofe þig gladur, Lijfs hver Maður, Lausnarenn frijde, Loptenn giorvoll og Landsens Pryde.

13. Æ! hvad frabær mun eilijf Dyrð, Einglar syng-

ia og DRottens Hyrd, Af Sonarens Sigre storum, Gu' ds Børn þui syngia Gloria, Med gladværustu Saunglyst þa, Lof sie Lausnara vorum, Eja, Eja, Sæla er feingen, Sorg burt geingen, Satt skal mæla, Yfer oss dynur Ei' lijf Sæla.

14. O! HErra JEsu eg bid þig, O! JEsu Guds Son vernda mig, Grimmum fra Glæpa Eyme, Send þu mier Aumum Anda þinn, Eg so ad flye DRotten minn, Diøful, Synd, Holld og Heimenn, Amen, Amen, Hlioodед klijnge, Hiartad synge, Hatt Lof DRottne, Æfenlega so alldrei þrotne, Amen.

Ein Andleg Vijsa, umm Eymdarlega Hiervist.

Ton, Sæll er sa Mann.

NE! hvad Eymdarleg er vor Stund, A Jordu medann þreyum, Jafustkiott liggia Menn lagt a Grund, Kuoyst er ad aller deyum, J þessum vallta Eymdardal, Er Sorgenn Mæda Neyd og Kvol, mest þa vier mætast feigium.

2. O! Adams Fall og Jllskann bræd, Yfer oss þetta færde, O! Gud gief oss þijn Giæsku Rad, So giarnann hver Mann lærde, Ad þeckia Verk og Synder sijn, Sitiande midt i Hrygd og Pijn, Þørf var eg þetta kiærde.

3. O! HErra Gud, Vor Hlijfdar Mwr, Hialpa oss Nadar þyrstum, Hver til þijn leitar HErra trwr, Hønum syniar ei Vistum, Med þijnum Anda oss stert hia, Eilijfa Sælu lat oss fa, Amen fyrer JEsum Christum.

Huggunar Psalmur, J Sierlegre Synda Astrijdu.

Ton, Kouung David sem kiende

HEyr þu mig Lækner Lijda, Lifande JEsus kier, eg klaga fyrer þier þann Kvijda, Er fremur mitt Hiarta nær, So ad mier Otta slær, Eg veyknr ma valla lijda, Veistu þa Hugraun strijda, Af henne mier hialpad fær.

2. Þu kienner til minna Meina, Miuklat er Giæskann þijn,

þijn, Og Hiartans Elskan hreina, Heite eg nu til þijn, Pvi ad þu polder Pijn, Lyknsamur lꝍt mig reyna, Lækning þa ei seina, Sool epter Skwren skijn.

3. Reinder þu Freistne Fianda, Flecklaus og nooga Slægd, Fyrer hiaastod Heilags Anda, Hans Svik urdu lægd, Syn þu mier veykum Vægd, Pvi Hollded af Heimskum Vanda, Hrædslu lætur sier granda, Dvijne þijn Naadar Nægd.

4. Fyrer þa Freistne gillda, Sem fiecksin ad reina hier, Hafe þitt Hiartad millda, Heilnæma Goat aa mier, Veskell og aumur eg er, Giet eg ei vijst þo villda, Være mijn þar til Skyllda, Ad leita mier Lids hiaa þier.

5. Eg fel mijna Saal og Sinne, Sæte JEsus af Trw, Hurun aa Hende þinne, Hrædslu Svip fraa mier snw, Og øllum Naudum nu, Faare og Freisne linne, So Flærd einginn mig grine, Hiaa mier dvel HErra þu.

6. Fyrer þijn Taar og Trega, Treyste eg hier JEsus minn, Ad vernder þu volldugleg, Mig veykann Prælenn þinn; Piaadann misg þetta Sinn, Mig villa aa marga Vega, Mein vætter Satans slæga, Og færa i Freistne inn.

7. Fyrer þa Teingd og Trygder, Ad tookstu Manndoom aa þig, Christe med Kiærleiks Dygder, Pu kiener i Brioste unn mig, Þijn Elska er inneleg, Græd mijnar Hiartans Hrygder, Hiaa mier reistu so Bygder, Og leid mig aa Lijfsens Veg.

Audmiwk Bæn til Guds, umm Samvitskunar Huggun, og Styrking Trwarennar.

Ton, Avi, Avi, mig aumann.

Heyr mijn Hliood, Himna Gud, Hiartad mitt, Hroopar fliott, Af Harme moodt, aa Hiaalpraad þitt, Vid Bernsku Ede Brioost giør kvitt, Svo Barne þijnu verde fridt, Fyrer HErrann JEsum Hrelling stytt, Hrelling stytt.

2. Nevdenn mijn, Og Naadenn þijn, Nu mig knyr, Ad bidia þig, Pu Bænheyr mig i Bragde hyr, Ei tapast neinn

ſœ til þijn flyr, Med Trw og Angre Fader dyr, Mier virdiſt ecke Von ſu rijr, Von ſu rijr.

3. O! mīn Gud, O! mīn Gud, Eg þig bid, Uñ þu mier, Angred ſkier, Andar Frid, Eg ſæ ei ſtadeſt Freiſine vid, Fader goodur veittu Lid, Heyr þu Barnſens Kvein og Klid, Kvein og Klid.

4. Hugar Synd, Hreller blind, HErra miñ, Hrædeſt Neyd, Dapraſt Deyd, Og Doomeñ þiñ, Lækning mwka Fader ſiñ, J Freiſtne eingva leid mig iñ, Helldur frelſa Piooneñ þiñ, Piooneñ þiñ.

5. Vond er Root, Viñ þu Boot, Veykum Pioon, Satan vijdt, Vedur tijtt, uñ Veralldar Froon, Hardur eins og hwngrad Lion, Ad hreiña oſs fra þiñe Sioon, Þvi ſkal vaka þraatt mijn Boon, Praatt mijn Boon.

6. Lækna mig, So lofe eg þig, A Laade hier, med Hiartans Gruñ, Huga og Muñ, Sem hæfer og ber, J Daudaas Bøndum O Rotteñ þier, Dyrdar Loſſaung eingeñ tier, Helldur ſœ ſem œ Himnum er, A Himnum er.

7. Veyka Trw, Vidriett þu, Og Vængeñ breid, Eg fly til þijn, Forda Pijn, Faare og Neyd, Gief mier HErra goodañ Deyd, J Glede Himna ſijdañ leid, Nær liñer þetta Lijſſens Skeid, Lijſſens Skeid.

Ein Andleg Vijſa, ad bidia uñ HErrans Naaveru og Adſtod, Luc. 24.

Ton, Himen Lopt Haſed Jord.

VElkomeñ JEſu Chriſt, Vor einka Hialpeñ tranſt, Vertu hiœ oſs O! HErra, vijſt tekur Dageñ þverra, Heimur er hart œ Enda, Hiœ þier laattu oſs lenda.

2. Þvi hrørnande nu allt, A Hiuole leikur vallt, Þo Hollded hallde fiærre, Hætta ſie neckur nærre, Heimur er hart œ Enda, Hiœ þier laat þu oſs lenda.

3. Orove, Strijd, Oſinnd, Hatur Hwngur uñ Lond, Hverſkyns Sootter tilfalla, Heſnd Synda mœ þad kalla, Heimur er hart œ Enda, Hiœ þier laattu oſs lenda.

4. A Jord og Sioo til ſañs, Siœſt eiñeñ Jſalands,

Efneñ

Efnen øfugt fram̃ koma, Alla heyre eg þad rooma, Heimur er hart aa Enda, Hiaa þier laattu oß lenda

5. Jsland af Eymdum þiaad, Er nær og nu afmaad, Nema Guds Giæskan̄ saña, Giæte vor aumra Maña, Heimur er hart aa Enda, Hiaa þier laattu oß lenda.

6. Med þvi vier siaum̃ hier, Pad allt til Gruña fer, Pa er Heims Ending klaara, Komen̄ Sex Pusund Ara, Heimur er hart aa Enda, Hiaa þier laattu oß lenda.

7. Vakum̃ i Gude þa, Vier vitum̃ ecke aa, hverre Stundu þad alla, Hañ vill oß hiedan̄ kalla, Heimur er hart aa Enda, Hiaa þier laattu oß lenda.

8. So buuer byrtunst vier, Besi nær hañ vitiar vor, Hiedan̄ fraa Heims Osooma, Ad hefia i Dyrdar Liooma, Heimur er hart aa Enda, Hiaa þier laattu oß lenda.

9. Eja vor Brooder kiær, Pig JEsu bidium̃ vær, Laat oß þar Lof þier giallda, Lystugt um̃ Allder Allda, Heimur er hart aa Enda, Hiaa þier laattu oß lenda.

Eiñ lijtell Bænar Psalmur, ad syngia þegar Almeñeleg Soott yfergeingur.

Ton, Pier Packer giørum̃.

MIlldur maattuge, Mañsens Skapare, Gafst Maal og Miñe, Mynd sialfs epter þiñe, Svo med Søngs Hlioodum̃, Samt Huga goodum̃, Pier best Lof biodum̃.

2. Vor Brot vier jaatum̃, Verdskulldan graatum̃, J Efnum̃ vondum̃, Ottaslegner stondum̃, Rijkt Guds Riettlæte, Rijmer burt Kiæte, Nema Naaden̄ bæte.

3. Synd Sorgum̃ velldur, Saart Hungur hrelldur, Meina miøg kieñer, Mañs Hollded Neyden spe̋ner, Raangløtted raunar, Refsing oß launar, Piood kvelst og kveinar.

4. Pad er ei þier Sigur, Pu Gud Dyrdlegur, Oß Auma ad hrella, Og med Strijde fella, Meir metast Giæde, Ef myker Bræde, Pijn Poleñmæde.

5. Hver er hryggra Maña, Huggunen̄ saña? Hiaa þier Heilsu Bruñur, Hvers so mæler Muñur, Ydur sem Mein mæda; Og Misgiørder hræda, Skiott skal eg græda.

6. Twlkuren̄

6. Twlkureñ trwfaste, Trausi vort O! Christe, Heil þijn sætt sedia, Saal hryggva best gledia, Pa Heims Harma kieñum, ef Hug til þijn reñum, Lijsgun fliott fiñum.

7. Guds Sonur sæte, syn þitt Agiæte, Hefnd Fødursins freka, fyrer oss stilltu Seka, Boot yfer oss breide, Blood þitt, og eyde, Riettlætis Reide.

8. Eymd vill oss mæda, eñ þu JEsus græda, Þvi i Þrautar Efnum, þig til Hiaalpar nefnum, med Huga miwkum, Muñe upplíwkum, Boot send oss Siwkum.

9. Holld, þa hart lijdur, og Hirting svijdur, Huggun og Hiaalp þijna, Hiaa oss laat ei dvijna, Gud Grædare Maña, Geymare Saalnaña, Vernd veit oss saña.

10. Þier DRotteñ Dijrdar, Dijrst Skiool Guds Hiardar, keypter fraa Kvølum, Christner oss befølum, Mein sem Meñ græta, Myskun laat bæta, Hvijld sijdañ sæta.

11. Þier HErra Hædstur, Heidur sie stædstur, Lof lijka Syne, Er Lausn veitte Mañkyne, Guds goodum Anda, Gøfgun til Handa, skal stødug standa, Amen.

Bænar Offur / og Þacklætes Offur uppaa Missieraskipte, Med nockrum ødrum Psalmum, Ort af S. Sigurde Jonssyne, ad Þ. H.

Bænar Offur i Iñgaungu Sumars.

Ton, A eiñ Gud vil eg trwa.

NU skal eñ i Guds Trauste, Iñgaanga nyañ Arsins Hrijng, Lijfsins Hertogeñ hrauste, hafdu Gaat aa oss allt uñ krijng, Ferska Blessan, ferskt Sumar, færa laattu oss nu, Satans Araaser aumar, allar forhindra þu, Laat nya Naadar Strauma, nykomna friðsfga Tijd, Virdst oss vernda og geyma, Besælañ Islands Lyd.

2. Upphef þu Augun bæde, yfer þijn eigeñ Handaverk, Giefdu oss Føt og Fæde, framleide oss þijn Høndeñ sterk, Laat

Laat vel i voru Lande, Vijngard þiñ bloomgast hier, saňre Christne safnande, Sioalfum til Dijrdar hier, Klæd oss Kyrtle Riettlætes, Kryn Ared Frioosseme, utfossande Agiætes, yfer oss Naad þijn sie.

3. Gyllini Friden gooda, giefdu oss eñ i Lande hier, Af Jørdu Gras og Grooda, Gagn Sioafarens og Heilsu Kior, Blessan og Audlegd alla, Andar og Lijkamans, Oss laatu eñ tilfalla, Abwum þessa Lands, sidañ i Naadum nioota, Næringar Lijfs og Auds, Pa skal ei Pocken brioota, Paagu vors Daglegs Brauds.

4. Kongsins Tign siødug stande, styd þu DRottenñ hañs Rijkes Naad, Frids og Frioofgunar Aude, forsorge þetta Jsaland, Kyrkin Valld, Christeñdoomeñ, Kieñing, Trw, Lijf og Fior, Lifande Lijffins Lioomeñ, laat þad stiornast i þier, Jñgaung og Utgaung Maña, Øll Verk og Ferda-Lag, Bw og Bygder Mañaña, blessa þu Noott og Dag.

5. Alla Lands Yfer-Herra, Jñlæstu þiñe Stioornar Hønd, Eign og Embætte þeirra, og allar Soaler uñ Christeñ Lønd, Eyland þetta uñumwre, Almaattug Hønd þijn sterk, Oss so hier eingeñ giøre, Ahlaup nie Skiemdar Verk, Laat þitt Velldes Bod vera, vorn Skiølld oa alla Hlid, Pa mun alls eingeñ þora, oss spretta Fijngre vid.

6. J Stioorn og Umsioa vorre, ytre og iñre Fridur sie, Ytre i Houdlun hverre, hiñ i Samvitsku Rooseme, Eñ sa eilijse Fridur, oss giefest Himnum oa, Jñlæsier i hañs Ydur, aller verdum vier þa, Heill vor, Vernd Lijf og Veria, vertu i Lande hier, So skal Sumared byria, sañ ur DRotteñ i þier, Amen.

Packlætes Offur i Utgaungu Sumars.

Med sama Ton.

Lof sie þier DRotteñ dijre, Daga og Allda Stioorneñ trw, Haasumar Tijmeñ hiire, hañ er kliadur oa Enda nu, O! hvad mørg Edla Giæde, oss veitte Naadeñ þijn, Einkum þad Andlegt Sæde, Orded þitt sem hreint skijn, Klaar Trw med Kyrd og Fride, Christeñdooms Medøl øll,

Umsioon

Umſioon af Eingla Lide, Eñ eingeñ ſtoor Sliſa Foll.

2. Med miøg margfølldum Giædum, Myſkun þijn Krynde Sumared, Feitleike af Himna Hædum, hefur Iørdena ædroped, Land og Sioor, Gagn og Groóda, gieſed hefur oſs nu, Ahlaupe illra Pioóda, oſs hefur fordad þu, Yſer og Under-Stietter, Aſæ þijn millda Hand, Iþijna Umſioon ſetter, Almeñelegt Tilſtand.

3. Pier giørum Packer færa, þijde Fader af Hug og Trw, Lof þitt efleſt og Æra, vid allt þad ſem oſs veitter þu, Eñ hvad æ hverium Deige, høfum ſtygt Vellde þitt, Miñ Gud miñſtu þeſs eige, Miſverkeñ øll gief kvitt, Laat oſs ei Glæpa giallda, Giæſku ſtreymande Foſs, helldur virdſtu framhallda, Hiælp og Naad ſamt vid oſs.

4. Lof ſie þier Fader frijde, fyrer þiñ Son ſem doo æ Kroſs, Bleſſande Land og Lyde, Læſing Atviñu upplaukſt oſs, fyrer Lijf og Lucku alla, Laan, Heilſu, Verud og Fie, Er þu lietſt oſs til falla, Æſeñleg Dijrd þier ſie, So ſkal Sumared enda, ſyn oſs þig Naadugañ, og virdſt oſs Vetur ſenda, vægañ og farſælañ.

Bænar Offur i Iñgaungu Vetrar.

Med ſama Lag.

KOmeñ er kalldur Vetur, komdu til med oſs DRotteñ miñ, Lijf vort Eign og Adſetur, añaſtu Maña Skapariñ, Oſride; Illum Dauda, Olucku Lopt-Flugum, Ovina øllum Voda, Iñra Mañs Sturlunum; Hwngre, Strijde, Hallære, Hardindum, Dijrre Tijd, Forda oſs Fader kiære, fylge oſs Stioorn þijn blijd.

2. Giefdu oſs goodañ Vetur, Giefdu oſs hagſtæd Vedrafoll, Giefdu oſs gott Adſetur, Giefdu oſs Parfa Medøl øll, Añaſtu Eckiur allar, Añaſtu Fødurlauſañ, Añaſt þa æ þig kalla, añaſtu Vanfærañ, uñ oſs þitt Ord ad læra, uñ oſs ad fordaſt Laſt, Uñ oſs i þier ad vera, Uñ oſs ad Leidriettaſt.

3. Bleſſa þu Bygder Maña, Bleſſud Velſelle laat oſs ſæ, Bleſſada Brauded ſaña, Bleſſun Guds Orda uñ oſs nꝏ, Bleſſa vor Brioóſt og Siñe, Bleſſa vor Verk og Maal,

Maal, Blessa vor Bæa Kyñe, Blessa þu Liif og Saal, Blessa þiñ Barna Skara, Blessadu Meñ og Hws, Blessa oss og bevara, Blessade Gud JEsus.

4. Herskeit af Tignar Trone, Trwlega lættu giæta vor, Sem oss ad ollu þioone, So alldrei gøngum nein Slisa Spor, Jñre og Ytre Fridur, Eining i hverre Stiett, Halldest oss eiñeñ vidur, Og allskonar Høndlan riett, Geym oss vid Glæpa Follum, Grande Fære og Neyd, Siidañ wr Eymdum ollum, Feiliist Sumar iñleid.

Packlætes Offur i Utgaungu Vetrar.

Med sama Ton.

VEtur er eñ æ Enda, Eiliist Lof sie þier Fader kiær, Pu liest oss Lucku henda, Og lagder þad til sem þurftuut vær, Pu hefur allt vort Efne, Aña st vid Fære og Naud, Verndad i Voku og Svefne, Veitande Daglegt Braud, Varnad Voda og Føllum, Vedrum og Hwngurs Pijn, Afstijrt Stoor-Slijsum ollum, Og siodad vel Børneñ þijn.

2. Eingeñ kañ yfervega, Alla Blessan sem veitter þu, Andlega og Stundlega, A þessum lidna Vetre nu, Liif, Heilsa, Heill og Hagur, Hræring Andleg, Good Kior, Framræs og Fridar Dagur, Farsælest oss i þier, þu geymder oss vid Grande, Gaſst oss þitt Eingla Lid, Yfer oss varst vakande, Og verndader alla Hlid.

3. Packlætes Offred þijda, Pygdu nu af oss aptur æ woot, Fyrer Ast og Asiæ blijda, Oll Velferle og Naadar-Hoot, Einkum fyrer Son þiñ sæta, Sendañ til Lausnar oss, Pu liest hañ borga og bæta, Broteñ vor oll æ Kross, J hønum allt hid Gooda, Oss veitter DRotteñ þu, Pier Kiorum Packer biooda, Pad er vort Offur nu.

4. Hver kañ ad tiæ og tijna, Tegunder þiñar Velgiørdar, Eda med Ordum syna, Alla Gnott þiñar Mijskunar? Auga þitt ad oss gæde, Eyra þitt heyrde oss, Hønd eñ þijn hiælpa nææde, Hiartad gaf Astar Koss, O! þu vor Hiælpar Hella, Hyrder og Geymare, Hier og um Eiliifd alla, Æfeñlegt Loſ þier sie, Amen.

Packargiørd fyrer lideñ Vetur, og Vænar-Foorn uppa komande Sumar.

Med Ton, Giæskurijkaste Grædare.

O! HErra Gud eg þacka þier, Þu hefur hlijft og stiorn-nad mier, A nu umlidnum Vetre, Hæska og Slisum varnad vid, Veitt Blessan og þitt Eingla Lid, Mier og minu Adsetre, DRotteñ, DRotteñ, Eg kañ eige, wt ad segia, Asiar Anda, Myskunar þinar mier til Handa.

2. Samt hef eg Syndgad miked miøg, Moote þier Hætign Guddoomleg, Miñ Gud miñstu þess eige, Lææt ysergnæfa Giæsku þijn, Giørdu eñ framar vel til mijn, Hvad eg efa alldreige, DRotteñ, DRotteñ, Mijn hefur giætt, Og Meineñ bært þijn Myskun rijka, Uñ mier hun fylge æ epter lijka.

3. Missired er nu umlided, Eñ hid nææga tekur vid, Þvi bid eg HErra hijre, ad mig leide þijn Hiaalpar Hønd, Hættulanst yfer Mein og Grønd, og Athøfn allre stijre, DRotteñ, DRotteñ, Ande þiñ ad Yndu miñe, alltijd giæte, Eñ Lijkameñ Eingla Lidsemd mæte.

4. Iñgææng bæde og Utgææng miñ, Aform og Hegdun sierhvert Siñ, Blessa þu Gud miñ goode, Mier og miñe so stiorna Stiett, ad siunde eg hana vel og riett, I þiñar Foisiaar Floode, DRotteñ, DRotteñ, Leid þu mig, uñ Luku Stig, fra Lasta Voda, virdstu mig alltijd i øllu stoda.

5. Allt hvad eg giøre og giøra læt, Gud miñ Blessadur ad þvi giæt, So farnest farsællega, Reysur mijnar og Ræda Hag, Rædu og Tilstand Noott og Dag, añast þu alla Vega, DRotteñ, DRotteñ, Lææt ei granda illañ Anda, Arfleifd þiñe, syndu mier Myskun og Sææln miñe.

6. Leid þu mig Gud þañ vissa Veg, sem vijsa Ord þijn Guddoomleg, uñ alla Æfe mijna, Geym mijn i sañre Gudrækne, giefdu eg so iñlæstur sie, J Eilijfa Elsku þijna, DRotteñ, DRotteñ, Leyfdu mier ad lifa hiaa þier, og lijka deya, Og Eilijfa Lofgiørd uñ Allder seigia, Amen.

Packargiørd

Packargiørd fyrer lided Sumar, Og Bænar Foorn uppaa komande Vetur.

Med sama Ton.

O! Gud Heilagur, Heilagur, Heilagur Gud og DRotten vor, Blessadur um Allder Allda, Pier offra eg nu Packlæte, Pier offra eg nu Bænene, Pier vil ea gott Lof giallda, Gud minn, Gud minn, skyllt er mier ad packa pier, og pig ad priisa, Upp, upp mijn Harpa, og Andleg Vijsa.

2. Lof sie pier Astar Elskan mijn, Eilijfe Gud fyrer Myskun pijn, og veitta Velgiørd alla, Sem un umlidna Sumar-Tijd, synt hefur pu mier Heillenn blijd, og lietst mier allt vel falla, Gud minn, Gud minn, Mig hefur leidt, og Meinum eydt, pijn Millden rijka, Bevarad mig og blessad lijka.

3. Pu upplaukst pijnum Astar Brunn, oped setter Naadar Afgrunn, Minn DRottenn mier til Handa, padann kom mier øll Pørfenn mijn, pvi prysa eg nu Giæsku pijn, og vil pier Vegsemd vanda, Gud minn, Gud minn, All: hvad er, J Aumum mier, pier einum une, Lof piti sie jafnan i mijnum Mune.

4. Enn hvad eg hefe opt og praatt, areitad pig aa margann Haatt, med Syndum Haatigu hijra, hygg pu ei ad pvi HErra kiær, hylia laattu og afmaa pær, Naada Blood DRottens dijra, Gud minn, Gud minn, Bid eg enn, mig berer senn, aa Brioostum pijnum, hafande Gaat aa Høgum mijnum.

5. Allann mig DRottenn offra eg pier, aa nu komande Vetre hier, og alla Æfe mijna, Geym mig vid Verkum Glæpngum, Geym mijn vid øllum Ovinnum, Geym mijn fyrer Giæsku pijna, Gud minn, Gud minn, Hvar eg er, og hvert eg fer, og hvad eg giøre, skal alldrei vid mig Hyrder hijre.

6. Allt pad sem ecke pocknast pier, pad virdstu taka i burt fraa mier, Vilia pijns vel so giæte, Enn pad sem pier er pægelegt, og pienar til pinnar Dijrdar frekt, Gief mier pad

Gud miñ sæte, Gud miñ, Gud miñ, Øll mijn Verk og Vegnan sterk, sem Maal og Miñe, farsælest i þier wte og iñe.

7. O! HErra tak þad allt fra mier, er mier kañ snwa burt fra þier, so ockur eingeñ skilie, O! DRotteñ gief mier aptur þad, Er mier kañ þier ad snwa ad, Er þad mijn Ost og Vilie, Gud miñ, Gud miñ, Tak mig mier, og mig gief þier, miñ HErra hijre, Eilijft Lof sie þier DRotteñ Dyre, Amen.

Nyaars Psalmur.

Med Ton, A þier HErra hef eg nu Von.

Rijs upp mijn Saal ad nyu nu, Nya Lofgiord uppbyria þu, hvi nu er Nijtt Ar komed, Nijr Skeinkur þier Ny-giefeñ er, Ny-ruñed Himna Bloomed.

2. Lof sie þier Gud fyrer lided Ar, Lijfs Heilleñ mijn øll i þier stear, O! þu miñ Andar Kraptur, Sem vægder mier; so eñ eg er, a Nytt Ar komeñ aptur.

3. Þu hefur verndad Vedhlaup mitt, vel so eg giæte Huossed hitt, a nu uñlidnu Are, Miñ Lijfsins Baat, J Læst Uppsaat, leidder wr øllu Faare.

4. Mitt Lucku Segl wthander þu, þijnum med Naadar Vinde nu, J Heimsins Ossa Floode, Og miñar Stiettar Stijre riett, Stioornader þu Gud goode.

5. J þier var Hvijld og Unun mijn, Eg sat og undet Skugga þijn, og gieck i Geymslu þiñe, Athvarsed þad var Jñsiglad, Er þu fieckst Saalu miñe.

6. O! mijn Saalar Heill Hiartañlig, halltu þvi sama fram vid mig, a Are iñgaangande, Handleidslañ þijn, sie Hlijfdeñ mijn, vid Haaska og øllu Grande.

7. Mystunar rijka Regned hitt, reñe allt iñ i Hiartad mitt, og vel plante þar iñe, Riettlætes Skart, og Elsku Art, med allre Gudrækneñe.

8. O! JEsu sockta Syndum mijn, J Saara Flooded Saara þijn, og Heilags Hafs Blood randa, Añastu mig Jand Elskulig, eins i Lijfe sem Dauda.

9. Allt þad Gott sem mier nuter þu, Almættug Hønd þijn geyme nu, Blessande mig og mijna, O! Andlit blijdt, Eilijft Ar Nytt, yfer oss lææt þu skijna, Amen.

Reysu Vess.

Med Ton, Fader vor sem æ Himnum erf.

O! þu Guds Barna Geymaren, greidande Jñ- og Utgøngu miñ, J Nafne þijnu nu vil eg, Naudþurfe ferdast æ miñ Veg, O! DRotteñ umbiood Einglum þijn, æ miñe Leid þeir giæte mijn.

2. O! DRotteñ, DRotteñ añast þu, Aformed miñar Reysu nu, Tak mig ad þier so trwtt og vel, Sem Tobiam leidde Raphael, Hæska og Slisum varna vid, Vert þu miñ Gud æ alla Hlid.

3. O! DRotteñ virdstu ad mier gæ, O! DRotteñ leid mig til og fræ, O! DRotteñ gack þu undañ mier, O! DRotteñ mig æ Høndum ber, O! DRotteñ skilstu ei vid mig, Einka Førunaut kys eg þig.

4. O! DRotteñ geym mitt Megn og Mæl, Miñ Lijkama og veyka Sæl, Hwsed lijka og Heimkyñed, Holla Vine sem skilst eg vid, Giæt þu þeirra, Og gief mier þa, Glada og Heila aptur ad siæ.

5. O! DRotteñ Eign mijn Æfeñleg, J þier lifi og hværesi jeg, Fyrer mig blædde wt þijn Blod, Af þvi leid mig vid sterka Hønd, Einkum þa eg skal falla fræ, Farsæla Reysu gief mier þa, Amen.

Lof-Saungur þeirra Þriggia Maña i Elldenum, Dan. 3.

Med Ton. JEsu miñ, jeg bid i Heime nu.

Þeir Þrijr Meñ, Sem sætu i Elldsens Ofn, Soddañ señ, Sungu vid hæfañ Toon, Blessadur sie goodur Gud, Gud Fedra vorra, Sem er Loflegur allañ Tijd, Eirn Dyrdar HErra, Heilagt mest, Hañs Nafn vel Kieñda, Hæblessest, Dyrdlegt æn Enda, Hiæ þvi best, Lof lætum

lenda, Miøg Dyrdlegur DRotten er, Lofed Dyrked Heidred hæatt, Hañ eilijflega, Lofed Dyrked Heidred hæatt, Hañ Eilijflega.

2 Pu sem ert, Eilijfur æ og nu, Blessadur siert, i Musterre þijnu þu, Hvert Dyrdlegt og heilagt er, Med Himneskañ Hoopeñ, Yfer Cherubin situr og sier, Samt Underdiwpeñ, Velldes-Hrijng, Vel stivornar vitur, Veroll-krijng, Mæler og metur, Yfer Himenfesting, Hæatt uppe situr, Dyrdlegt er hañs Nædar Nafu, Lofed Dyrked Heidred hæatt, Hañ eilijflega, L. D. h. h. Hañ eilijflega.

3. Eingla Her, Og øll Guds Verk Lofed hañ, Himnarner, Heidred og Dyrked hañ, Vøtneñ øll æ Hædum hæatt, Hersveiter sniallar, Sool og Tungl i siñe Att, Samt Stiørnur allar, Døgg og Regn, DRottne Lof sege, Uñ Dyrdar-Fregn, Vindar ei þeige, Elldur Megn, Med Nøott og Dege, Hreggvidre og Hagled allt, Lofed Dyrked Heidred hæatt, hañ eilijflega, L. D. H. h. Hañ eilijflega.

4. Myrkt og Biart, Magn-Kullde Frost og Snioor, Jsa-Art, Ellding og Skyeñ stoor, Jørd og Tegund allskyns øll, Sem upp ver i Heime, Haalsar Bruñar, Hæd og Fiøll, Og Haf med Vatns Straume, Hvalfiskar, Og hvad Vøtneñ geyma, Hræraſt þar, Uñ alla Lijfs Tijma, Og Fuglar, Uñ Løpted sveima, Villudyr og Fiølde Fiaar, Lofed Dyrked Heidred hæatt, Hañ eilijflega, Lofed Dyrked Heidred hæatt, Hañ eilijflega.

5. Heyred vel, Mañaña Syner señ, Jsrael, og DRottens Kieñemeñ, Eirueñ Sool og Andarner, Allra Rettlæatra, Hier med lijka Heilager, Sem Harmþrwngner græata, Lofed hañ, Hañs Pioonar aller, Heidred hañ, Heimsens uñ Haller, Hver sem kañ, Hæatooned snialler, Dyrdlegur er DRotteñ vor, Lofed Dyrked Heidred hæatt, Hañ eilijflega, Lofed Dyrked Heidre hæatt, Hañ eilijflega.

6. Anania, Asaria og Misael, DRotteñ hæa, Dyrked og Lofed vel, wr Helvijte oss hefur leyst, Og Daudañs Vellde, Og wr Ofnsens Bloſſa best, þeim breñanda Ellde, Packed þeim, Þvi hañ er goodur, Uñ allañ Heim, Hañs

Myskun Kiedur, Hefied Hreim, Hav-Hlioodum medur,
Yfer Gudum Gud er ſa, Lofed Dyrked Heidred haatt,
Hañ eilijflega, Lofed Dyrked Heidred haatt, Hañ Ei-
lijflega, AMEN.

Hellog Hoolmgaanga, sem til samans attu, Christur og Syrophæniſa, Matth. 5.

Ton, O! þu ægiæta, Edla Rafned Jeſu.

EIn Canverſk Kviña, Kom þar sem var JEſus
Særd Sorgar Liña, So mæler O! JEſus
Myſkuna mier þu, Møgur Davids JEſus
Dootter mijn kvad dygg Frw, Er Diøfulſeteñ JEſus
Syndu ockur Naad nu, Naudhiaalpareñ JEſus
Ad hratt verde heil ſu, Hugga mig ſvo JEſus

2. Hæglega heyrde, Hvad hun kallar JEſus
Eñ eingvu Orde, Anſar heñe JEſus
Hañs Sveinar ſvara, Siaa til heñar JEſus
Laattu Fliood fara, Fyrſt hun kallar JEſus
Til Iſraels Skara, Er eg ſendur kvad JEſus
Vid vondu vara, Og vera þeirra JEſus

3. Neyd Konu knwde, Huñ komſt a Fund vid JEſus
Tilbad og trwde, Og talar ſvo vid JEſus
O! HErra heyr mig, Hiaalpa þu mier JEſus
Biarga þu eg bid þig, Barne mijnu JEſus
O-hyrañ liet ſiaa ſig, Vid ſagda Kviñu JEſus
Og Aſſvør þañeñ anmlig, Aptur greidde JEſus

4. Hæfer ei Hundum, Heilagt ſagde JEſus
Braud fraa Barn Kyndum, Bytt ſie þeim kvad JEſus
Viif ſeger vel ſatt, Viiſt er þad miñ JEſus
Po tijna þeir hratt, Pad veitſtu miñ JEſus
Mola þañ af Dwk datt, Drottna þeirra JEſus
Allt er þetta eins ſatt, Ockar a mille JEſus

5. O! Dootter mæt mijn, Mællte þa ſvo JEſus
Trw miøg ſo merk þijn, Mykel er kvad JEſus
Verde þvi Viif þier, Sem villtu ſagde JEſus

Under eins þad Ord tier, Almættugur JEsus
Heñar Dootter heil er, Hiaalpa nam so JEsus
Hañ sem ollum Lijfn lier, Lofadur sie JEsus
6. Su Dootter Saal miin, Siwk er lijka JEsus
Þvi hef eg Þorf þiin, Og þiñar Lijknar JEsus
O! HErra hiaalp mier, Hunde þijnum JEsus
Po illa hafe eg þient þier, Þad forlaat þu JEsus
Verdugur þess ei er, Ad anser þu mier JEsus
Utskwfa þo ei mier, Fraa Augsyn þiñe JEsus
7. Brot veit eg miin morg, Moote þier O! JEsus
Hund-Tijk þvi er org, J Augsyn þiñe JEsus
Þo mig giorer þu slaa, Þad er mallegt JEsus
Eñ Þogn þijn er þwng þa, Prauter staanga JEsus
Liggiande laangt fraa, Lwdra eg til þijn JEsus
Sañlega munt mier tiaa, Myskun þiina JEsus
8. Myskunar Mergd þiin, Mig til hvetur JEsus
Og so lijka Eymd miin, Ad ækalla þig JEsus
Viist er þo veyk Trw, J Bidlogunum JEsus
Utañ veite Asl su, Ædsta Hetiañ JEsus
Afsvor og Þogn þu, Preyt ei leinge JEsus
Verde þier sem villt nu, Vid mig seigdu JEsus
9. Jeg þraae þaangad, Þu sem ert miñ JEsus
So feinge eg faangad, Fullting bitt O! JEsus
Þu læknar Lijf Mañs, Lijfsens Branded JEsus
Myskunar Molañs, Mier uñ þu O! JEsus
Sem feilur burt af Bord-Krans, Barna þiña JEsus
Nu sem eg fæ neytt hañs, Næger mier þad JEsus
10. Þa eg fæ þig sia, J þijnu Hwse JEsus
Mola ecke þarf þa, Þar ad tijna JEsus
Eilijf og oll Hægd, Er hiaa þier miñ JEsus
Og Sadningar noog Nægd, Af Naavist þiñe JEsus
Synd kvitt og Sorg lægd, Sæll er eg þa JEsus
Pitt Lof og þijn Frægd, Þverre alldrei JEsus

Ein lijtel Saungvijsa, til Uppvakningar og Yferbotar, a þessum Hallæresamlega Tijma.

Ton. Heyr þu til Heimsens L.

Mysk-

MYskuuar Faderen millde, Minstu oc Christ þin Son, Sem Madur verda villde, veit þessa Hiartans Boon, Send oss þin Saaleiks Anda, Ad syne hvar komed er, Vier erum stadder i Vanda, Bode ad Høndum ser.

2. Avi! Vier erum blinder, Avi! Vier sofum fast, Verka þad vorar Synder, Vøknum þvi upp med Hast, Athugum aller saman, A Loste siaaum Vønd, Gud fyrer utan Gaman, Giører ad reida Hønd.

3. Gud liet oss leinge falla, Lærdooms Men sem han gaf, Sina villdum þeim valla, Von er þar kome af, Hefnd yfer Lønd og Lijde, Sem lijfast tekur sen, Avi! Avi! Eg kvijde, Ad þyngre verde en.

4. Ny heyrast noogleg Undur, Naalegt um sierhvert Land, Allmargur er þo blindur, Um þad ei hyxar Grand, Med Ydran fram ad falla, Og Fødurin bidia um Naad, Ottaleysed vid alla, Ofmikel hefur Raad.

5. Utsloken ørt Guds Otta, Allvijdast siaa nu Men, Kiærleike er komen oc Flootta, Kolnar streckt Myskunen, Ein vill Annan med Grande, Efalaust sella hart, Osamþycked Islande, Ætlar ad steypa snart.

6. Svik, Pysd, Naan, saar Fieploogur, Saurlijfe og ver ra til, Ohoof, Dreiss, Ofund, Roogur, Acktast nu Barna Spil, Ein Piorn vill heita Herra, Hlijdne er faren og Dygd, Trwlynded tekur ad þverra, tijdkast meir Flærd og Lygd.

7. Sett er þvi ørdug Øre, Vid illa Triesens Root, Hver Madur um þad hyre, Hrøpun þess verdur skioot, I Elld sem alldrei slocknar, Ei þo fortærast kan, Hver er saa hier vid klocknar, Pa heyrer Urskurd han?

8. Island, Island hid auma; umhura lokstus þig, nu medan Stunden nauma, Naadar, fram bijdur sig, Siaa hvad ad Garde geingur, Guds Sverd og Hefndar Hrijs, Uppvakna, ei sof leingur, anars er Gløtun vijs.

9. Gudlauser slijku ei giegna, gleyma Heilrædum þeim, fylgia sem frekast megna, Fiaarploog og elska Heim; Stundlegum Sioode safna, Saal giefa fyrer han, Andlegum Aude hafna; Eins og sa Rijke Man.

10. Faarlega frekt nu kiesur, Fiaargyrnen Riettlæted, Allt vinur ein sa hefur, Auden og Valldbed med, Faatæfur hlijtur ad falla, fær sialldan Løg og Riett, han maa i Himenin kalla, heyra vill ei Valldstiett.

11. Vered hefur ei verre, Veröld sijdan hun stood, og ecke i Hildu heirre, aumu, fyrer Noa Flood, Kiænemen Heimur hatar, heir hliota ad lijda margt, Umvöndun eingen batar, O! JEsu kom hu snart.

12. Sæla vil eg haa saña, sem eru farner heim, J Landed Lifande Maña, leyster fraa Voda heim, Er Almeñt ysergeingur, eykur Guds Börnum Sorg, O! ORotleñ dvel ei leingur, drag mig i Fridar Borg.

13. Sierhver (i Sonarens Nafne,) Sem nu ei blindur er, af Hiarta Syndum hafne, Hryggur sege med sier, Avi! eg giørde illa, opt gieck had rwma Skeid, Avi! aum var sw Villa, Avi! hun er mier leid.

14. O! JEsu Guds Son goode, (grætande beide eg hig,) Poo mig i hijnu Bloode, Pad kañ ad hreinsa mig, Fødursins fagre Bloome, Framferdis miñst ei mijn, klæd (so ei kvijde Doome,) Kyrtle Riettlætes hiju.

15. Nær Synd og Diøfull særer, Samvitsku, og plaagar frekt, Ogn og Hrædslu iñfærer, ykiande mijna Sekt, Ord hitt mig Endurnære, (hvert alldrei bregdast kañ) Ad Hættulaust hiedañ fære, J Himnarijkes Rañ.

16. SAUNGVJSU PESSA higge, heir sem ad Ottast Gud, Hañs Ande hiaa heim bygge, og hiaalpe i allre Neyd, So Poleñmooder hreye, herre af Augum Taar, Eignest (ho eitt Siñ deye,) eilijst Fagnadar Ar.

17. Psalma Book so skal enda, vier syngium Guds Lof, Ad oss ried Aumum senda, Andlega Lærdooms Giøf, Ydkum slijkt opt og Tijdum, Af Huga, So Himnum aa, Syngium sined Sigre frijdum, Sætast Haleluja.

* * * * * *
* * *

Regístur

Registur
Yfer þessa Psalma-Book.

A.

B.

Banheyr

Eg

Fader,

G.

H.

JEſu

Ó Gud!

U.

V.

Æ.

Ø.

Epterfylgia

Wiku Bæner

Doct. IOHANNIS Lassenii.
Ur Þijsku Utlagdar af Saal. Biskupenum
Yfer Hoola Stipte.
Mag. Steine Jonssyne.

(Sierhverre Bæn fylger eitt Vers.
Morgun Versen med Ton, Dagur i Austre øllu.
Eñ Kvølld Versen. Eiñ HErra eg best ætte.)

Morgun Bæn a Suñudøgum.

LOf og Packer, Prijs og Æra sie þier, Myskunsame, Giæskurijke Gud og Fader, þu sem mier hefur a þessare umlideñe Nott audsynt þijna Fodurlega Myskun og Milldé, Og hefur unt mier ad sofa Hraustum og Heilbrygdum, an allrar Olucku og Haaskasemda: Þu hefur vardveitt mig, so sem eirn vardveiter Siaalldur sijns Auga, og geimt mig i Skugga þiña Vængia, Þu hefur unt mier ad lijta aptur þessa Dags Lioos med Fognude: Eg prijsa þig fyrer allar þijnar Daasemder, og packa þier fyrer alla þijna Naad, sem þu hefur mier fraa miñar Moodur Lijfe allt til þessarar Stundar audsynt. Myskuna þig framveiges yfer mig auma volada Mañeskiu: Fyrergief mier allar

mijnar Synder, og taktu ecke þijna Hond fra mier, Ja, Millderijke Fader, Minstu a þad dijra Blood þijns Hiartans Sonar JEsu, sem hañ hefur fyrer mig wthellt, Fyrer þess Saker vertu mier Naadugur, og kasta mier ecke fra þijnu Hellaga Auglite, helldur tak mig nu og i Dag iñ i þiñ Fodurlegañ Fadm og Naadar Skaut: Vardveittu epter þijnum Fodurlegum Myskunar Vilia mitt Lijf og Lijkama a þessum Deige, og laat eckert Illt nalægia sig til mijns Heimkyñes, Þvi i þijnar Fodurlegar Hendur befala eg allt þad sem mier tilheyrer. Þu ert miñ Fader, eg þitt Barn, AE! laat mig i þijnum Heilogu Hondum til Tijmañlegrar og eilijfrar Blessunar stadfastlega teiknadañ vera. Myskuna þig yfer mig og mitt glorvallt Heimile, og vertu mier Naadugur, Nu, a miñe Dauda Stundu, og a Deige þijns sijdasta strannga Dooms, fyrer þijns Elskulega Sonar JEsu Christi Saker. Fader vor, etc.

Glld Fader Giæsku goode, Þu geymder alltijd mig, Gud Son miñ millde Brooder, Myskun þijn daglamlig, J Nott yfer mier vakte, O! Helge Ande þu, Her Satans fra mier hrakter, Hialpa mier i Dag nu.

Kvolld Bæn a Sunudøgum.

Drotteñ Gud Fader a Himnum, og HErra mijns Lijfs, Þijn Verk eru Einsomul Giæska og Trwfeste, Þu hefur mier a þessum Deige lifande vidhalldid, og allt Gott audsijndt, og epter þiñe stooru og Haaloflegu Myskunseme

unseme vardveitt mig fyrer ollu Illu: Lijfed og allt Gott hefur þu mier veitt, og þijn Umſioon hefur vardveitt miñ Andardraatt, Þar fyrer prijſar þig mijn Saal, og miñ Muñur er fullur af þiñe Hrooſan. Hiaalpa mier framveigis fyrer þijns Nafns Saker, Þu bleſſada Iſraels Trauſt, Afmaa mijnar Miſgiorder, ſem eitt Skij, og mijnar Synder, ſem eina Þoku, Hreinſa mijna Samvitſku af Daudum Verkum, fyrer þad wthellta Saklauſa Blood JEſu Chriſti, Taktu ecke þijna Hond fraa mier, og yfergief mig ecke: Siaa, Eilſkulegaſte Fader, Nu er Noottiñ komeñ, og þar er dimt i krijngum mig. AE! þu mitt fegurſta Lioos, yfergiefdu mig ecke, mijn ſkiæra Sool, Gacktu nu ecke under i mijnu Hiarta, Settu Vakt þiña Heilogu Eingla i krijngum mig, ad þeir mig og alla mijna fraa ollum Skada og Haaſkaſemdum, A Lijfe, AEru og Goße Naadarſamlega vardveite: Bleſſa þu miñ Svefn, og laat mig i þier Hvijld og Rooſeme hafa. O! þu alleina goode Gud og Fader, Þier befala eg mig, Mijn Von er i þier, I þier vil eg nu wt af ſofna, Under Skugga þiña Almættis Vængia, verd eg vel vardveittur: Taktu ad þier framveigis mijna Saal, og laat mig aptur epter þijnum Naadar Vilia a Morgun, þier til Dijrdar og Lofs aptur uppvakna, fyrer Arnadar Ords Saker þijns Eilſkulegaſta Sonar JEſu.

Fader vor, etc.

Hellaga

Heilaga Preñing hædsta, hefe eg beñañ Dag, J þijnu Nafne ædsta, Uppbyriad, Lijfs mijns Hag, Blessade Naad þijn blijda: Bid eg eins geyme mig, J Nautt fyrer utañ Kvijda, Astcñ þijn Milldelig.

Morgun Bæn aa Maanudøgum.

Mijskunsame, Milldterijkaste Gud og Fader, A þessare Morgun-Stund fram kiem eg fyrer Tignar Stool þiñar Guddoomlegrar Giæsku, med Hiartañlegre Þackargiord, fyrer þad, ad þu hefur eñ nu burt viked Myrkrunum fraa mier, Og hefur læted mig Hraustañ og Heilbrygdañ af mijnum Svefne uppstaanda. O! Hiartañs Fader, þijn Hond hefur mig verndad, so ad Satan hefur ecke kuñad ad hrella mig edur skada, Þar fyrer skal nu miñ Muñur framveiges vera fullur af þiñe Hroosan, og mijn Tunga af þiñe Lofgiord Daglega. O! þu Myskunsame Gud, Fyrergief mier allar mijnar Synder, og gior þu vel vid mig, Miñstu ecke aa Synder mijns Ungdooms og aa mijnar Yfertrodslur, Miñstu helldur mijn epter þiñe mikillre Myskunseme, fyrer þiñar Guddoomlegrar Giæsku Saker, Laat þijna Heilaga Eingla vernda mig i Dag og alla Tijma aa ollum mijnum Vegum, so ad eg fyrer ollum Skada Fedurlega vardveittur verde: Þviad þier, Miñ Gud, sel eg aa Hendur miñ Lijkama og Saal, alla mijna og allt þad mitt er, Vernda mig og vardveit, Hlijf þu mier og vidhallt, ad eck et Vondt nalæge sig til mijn. Vertu miñ Skiolldur og Veria, Blessa

miñ

miñ Jñgang og Utgang. Huaga alla Harmande og Sirvka, Hialpa øllum Naudſtoddum og yfergiefnum, Og ef eitt diñi Mootlæres Sky ſkylde yfer mig koma, epter þijnum Vilia, So gief mier Poleñmæde og Raad. Bleſſa þu og eirneñ, Allra Elſkulegaſte Fader, J Dag og alla þeſſa Viku, Mitt Erfide, Næring og Verk miñar Kallanar, ad mijn Mæda og Erfide verde ecke til Onijtes, Lattu mig ſtadfaſtlega hugſa uñ þig og miñaſt þijn, Vier i mijnu Hiarta behallda, og þiñ Otta mier fyrer Sioonum hafa, Chriſtelega ad lifa, og Saaluhiaalplega ad deya. Þetta veittu mier fyrer JEſu Chriſti þijns Elſkulegaſta Sonar Saker.

Fader vor, etc.

Elld Fader, Guds Son blijde, Gud Helge Ande kiær, Sem ad mig ſvipter Strijde, Siaalfur, og varſt mier nær, Uñ alla Æfe mijna, Alldrei læt Drotteñ miñ, Heill Raad og Hiaaſtod þijna, Hverſa fra mier Eitt Siñ.

Kvølld Bæn a Maanudøgum.

Aller þeſſe Daagur uñlideñ, Allra Goodgiarnaſte og Elſku-Rijkaſte Gud og Fader, A honum hefe eg fyrer þijna ſtadfaſtlega vakande Naadar Forſioon Fødurlega vardveittur vered fra øllum Lijfs og Saalar Skada og Haaſkaſemdum, Þiñe Myſkunſeme þacka eg þar fyrer, af øllu mijnu Hiarta, Og Grarbæne þig Audmiwklega, J Nafne Þijns Elſkulegaſta Sonar, mijns Endurlauſnara, JEſu Chriſti: Fyrergief mier, O Fader! þijnu Barne, allt þad. med

hvoriu

hvoriu eg a þessum Deige i Hugreñingum, Ordum og Verkum, þig stigt og moodgad hefe. Æ! Myskunsamaste Gud, þu sem ad ert fullur Naadar og Giæsku, Miñstu þess dijra blooduga Lausnar-Gialld mijns Endurlausnara JEsu, Vertu mier fyrer þess Saker Naadugur, og tilreikna ecke mijnar þrøngu Synder Saalu miñe: Myskuna þig yfer mig, O þu Allra Elsku-Rijkaste Gud. Eg ligg hier fyrer þijnu Heilaga Auglite, med sundurknosudu Hiarta. Æ! DRotteñ Gud, Vertu mier Aumum Syndara Naadugur. Snw þu Augum þiñar Fodurlegrar Myskunar til mijn, og laat þijna Heilaga Blessan, Hlijsd og Vardveitslu, a þessare yferstandande Nott yfer mig koma. Vardveittu miñ Lijkama og Saal, alla mijna, og allt hvad mitt er, fyrer allre Neyd og Haaskasemdum, Laat aungva Hrædslu edur Hørmung yfer oss koma. Vak þu yfer oss, vor Heill, Hiaalpræde og Hellu-Biarg, Uppa þig alleina reide eg mig: O Gud! Under Skugga þiña Naadar-Vængia hef eg mitt Traust. Æ Naaduge Gud! Hugga þu og a þessare Noottu, allar Harmþrwngnar og yfergiefnar Mañeskiur. Laat þijna Giæsku styrkia og Hughreista alla þa sem freistader og sturlader eru, og vertu Naadugur allre þiñe Christne, þeim litla Hoop þiña Utvaldra. DRotteñ Gud Allmattuge Fader, J þijnu Nafne legg eg mig nu til Svefns, Laat þijna Heilaga Eingla vera mijna Vaktara i krijngum mig, og i riettañ Tijma þier til

til Lofs og Æru vekiá mig upp aptur, Þier sie Lof og Dyrd ad Eilijfu. Fader vor, etc.

Mijñ Gud er mig Elskade, Miñ JEsu þess eg bid, Sem mig af Synd hreinsade, Og sætte Fødureñ vid, Hier med H. Ande, Hafande Ástargnoott, Hlijfe og hiaa mier stande, Haa-Blessadur i Noott.

Morgun Bæn a Pridiudsgum.

Allra Ástwdlegaste, Elsku-Rijkaste HErra JEsu, Hiart Kiæraste Endurlausnare: Þijnu Heilaga Nafne, og þiñe dijrmætu Elsku hefe eg þad ad þacka, ad Myrkra Skugge þessarar Nætur hefur ecke kuñad ad hallda mier i Myrkrunum, Þu hefur mig a Lijfe og Sælu Naadarsamlega vardveitt, Og fyrer þitt Almætte lated mig eirneñ lifa fram a þeñañ Dag. Jaa, Þu hefur Millderijkaste Frelsare Daglega Umsorgun fyrer mier, og yferskygger mig med þiñe Naad, morgum Þusundsiñum framar eñ eg i neirn Maata kuñe þad Verduglega ad þacka, myklu sijdur ad forskullda. Eg medkieñe, ad allt mitt Lijferne, og oll mijn Verk, er ecke nema Synd og Ranglæte: Eñ eg bid þig, O þu sætaste HErra JEsu, Þu sem alls Mañkynsins Synder hefur bored, og fyrer þær fullu bætt: Æ! vertu mier Aumum Syndara Naadugur og Myskunsamur: Bid þu fyrer mier med Oaflaatañlegre Andvarpan þiñ Himnesk Fødur, Og laat mig fiña Naad fyrer þier. Æ! HErra JEsu, Laat þitt Heilaga Blood a mier Aumum Syndara ecke verda til Forgiefens.

Stiöorna mier eirneñ a þessum Deige, fyrer þiñ Verduga Heilaga Anda, So ad eg fordest þad Vonda: Vardveittu mig fyrer Veralldareñar Vielum og Svikseme, Og lat mig alltijd i þiñar Nadar og Verndar Skioole, Hæitulausañ vera. DRotteñ JEsu, Pier befala eg i Dag og alla Tijma, miñ Lijkama, mijna Saal og alla mijna, og hvad mitt er. AE! lattu þijna Bleſſan stadfastlega yfer mier blijfa. Bleſſa Verkeñ miñar Kallanar, og gief mier miñ deilldañ Verd: Haf þu Umſorgun fyrer mier, O! JEsu, og vertu alla Tijma mijn Heill og Hiaalpræde, ſo mun eg hier Tijmañlega, og þar Eilijflega Fullnægiu hafa.

Fader vor, etc.

Hafdu i Hiarta mijnu, Herberge nu i Dag, Gud miñ, ſo Peli þijnu, bockneſt miñ bleſſa Hag, Miñ JEsu, mier vid Sijdu, Milldeñ þijn ſtande good, Med Anda þijns Abſtod blijdu, Aungvañ ſo hreppe eg Mood..

Kvølld Bæn a Pridiudøgum.

Hvørneñ kan eg þitt Nafn nöogſamlega ad upphefia, og þijna Elſku verduglega ad prijſa? O! þu allra Elſkulegaſte DRotteñ JEsu, Þijnum Nadar Vængium hefe eg þad ad þacka, ad eg med øllu þvi eg er, og mier tilheyrer, hefe a þeſſum Deige Nadarſamlega vardveittur, og fra allre Angiſt og Olucku verndadur vered. AE! DRotteñ JEsu, miñſtu mijn og frañt veiges til hiñs beſta, og lattu mier ei a þeſſare yfer-komande myrkvu Noott þijna Myſkunar Sool under-

undergaunga: Vertu, O! Millderijkaste Frelsare, allt til mijns Lijffens Enda, mitt Lioos og mitt Athvarf, Minstu ecke a mijnar Yfertródslur, med hvørium eg hefe Syndgad a moote þier, Fyrergief mier allar mijnar Vitanlegar og Ovitanlegar Synder, og veit mier framveiges þijna Naad og Heilaga Hiastod, so ad eg vegna hreinrnar Elsku til þijn, fordest og flije alla Gyrnd og Lysting til Syndarennar, Ad eg giefe þier alleina Rwm i mijnu Hiarta, og þig þar Einann Herberge, Og i þinne Vidurkienningu og Otta stadfastlega framhallde. O! þu Elskurijkaste HErra JEsu, Snw þu frær mier allre Hormung og Angist Lijfs og Saalar: Vertu a þessare Noottu mijn Vernd og fasta Slot, ad mig eckert Illt hende. DRotten, Eg er þinn, Og þu ert minn, Pu ert mitt Hofud, Yfergiefdu mig ecke, Sem er einn Limur a þijnum Lijkama: Til þinna Heilogu Unda hef eg allt mitt Traust og Tilflukt: Æ! Laat nig þar inne hvijlast nu i Noott og alla Tijma, Blessa þu minn Svefn, og laat Sætleika þijns Heilaga Nafns JEsu, gledia mijna Saal. Vidhalltu epter þijnum Vilia mijnu Lijfe: Set þa Ellდlegu og Heilogu Vakt þinna Eingla i kringum mig, ad eg meige a Morgun aptur Skadlaus uppvakna, Og þig, minn DRotten, med gladværum Munne prijsa. Bænheyr mig, JEsu, mitt Lioos og Lijf, Fyrer siaalfs þijns Saker.

Fader vor, etc.

Dagurenn er a Enda, Aftenn Guds Fødurlig, Olucku af

ried venda, Ei fieck hun snerta mig: Gief mier, O! JEsu goode, Gladværa Hvijld i Nott, Þveguum i þijnu Bloode, Þa mun mier verda roott.

Morgun Bæn a Midvikudegum.

O! Drottenn Gud Fader og HErra mijns Lijfs, Eg þacka þier af Innsta Grunne minnar Saalar fyrer þad, ad þu hefur a þessare umlidenne Nott, þinnar Fodurlegrar Myskunar Hende hallced yfer mier, og til þinnar Dijrdar laated mig aptur uppstanda. Eg bid þig fyrer JEsum Christum þinn Son, minn Heilsugiafara, Laat mig nu a þessum Deige, til somu þinnar Naadar Eiku og Forsorgunar befaladann vera: Stiorna mijnu Hiarta, Sinne og Hugrenningum, Ordum og Verkum fyrer þinn verduga Heilaga Anda, So ad ea eckert Illt adhafest, eg stigge þig. AE! Drottenn A'maattuge Gud, Þu ert minn Fader, Eg er þitt Barn, Yfergief mig ecke, Þviad uppa þig er mier kastad fraa minnar Moodur Lijfe, Mijn Lucka og Olucka stendur oll hiaa þier: Skule eg a þessum Deige epter þijnum Vilia Lucku og Medlæte hafa, So veit mier þijna Hiaastod, ad eg þad riett brwke: Enn skule nockur Olucka yfer mig koma, So gief mier Þolenmæde þad ad umbera. J þijnu Nafne, O! Himneske Fader, byria eg allt þad eg skal giora a þessum Deige, Gief þu ad eg mijn giorvoll Verk vel framkvæme, fyrer þijna Fodurlega Adstod, Þier af Hiarta stadfastlega þacke, og med allt þad, sem þu mier veiter og giefur,

sem

sem þitt hiijoed Barn mier nægia laate. Drag þu mig fraa Verølldeñe, og beñar Lyst og Gyrndum, Eg gyrnest hana ecke. Vertu mier ad eins ecke hrædelegur miñ Gud i miñe Neyd, Þvi nær eg hefe þig, þa hyrde eg hvorke um Himen nie Jørd, Þu ert mier dijrmætare, eñ aller Fiaarsiooder Verølldareñar. Æ! gief þu miñ Gud, ad eg þig þu Sætasta Elska alldrei yfergiefe, Vertu med mier aa þessum Deige og alla Tijma, og laat miñ Lijkama og Saal, Mijna Æru, Embætte og Gots, þiñe Fodurlegre Naad befalad vera. Tak ad þier epter þiñe miklu Elsku allar Aumar og Naudstaddar Mañeskiur, alla Harmþrwngna og Huggunarlausa, Og vertu allra Maña Hiaalp, Traust og Raad. Færdu og leidtu mig so i þessum Heime, ad þegar eg skal skilia vid þerta Lijf, Til þijn upphafeñ verde i Himineñ: Æ Hiartañs Fader! Bænheyrdu mig, Og veit mier mijna Bæn, J Nafne þijns Sonar JEsu. Fader vor, etc.

Y Mijns Guds Naadar Nafne, Nu er eg uppstadeñ, Hañs Naad alldrei mier hafne, Hiaalpa mier DRottEñ miñ, Eg so af þijnum Anda, J Dag nu framleidest, Ad eg i øllum Vanda, Um JEsum huxe mest.

Kvølld Bæn aa Midvikudøgum.

Herra Elskurijkaste Gud, Naaduge Fader, Þu sem hefur skapad Dageñ til Erfidis, og Noottena til Hvijlldar, Eg vil nu giefa mig til Hvijlldar aa þessare Nætur-Stundu: Eñ mitt

 Hiarta

Hiarta og Samviskavinna syrer mier, ad eg hefe þitt trwa Fodurs Hiarta med mijnum Syndum margfalldlega til Reide reitt, Og þess vegna framar þijna Reide, eñ þijna Naad forskulldad. Samt kiem eg nu aptur til þijn, og bid um Naad og Fyrergiefningu, AE Himneske Fader! Burt kasta ecke þinu Barne i þiñe Reide. Miñstu a þijn eigeñ Ord, ad þu vilier ecke Syndugs Mañs Dauda, helldur ad hañ snwe sier og lise: Pad er mier allt af Hiarta leidt, sem eg hefe misgiort, Snw þu mier DRotteñ, So verdur mier snwed. O Himneske Fader! Taktu nu a þessare Noottu mig þijna Aumu Unga Kind, under Vardveitslu þiña Myskunar Vængia. Vernda miñ Lijkama og Saal, mig og alla mijna: Vertu a þessare diñu Nootteitt fagurt Lioos miñar Saalar, Og ef nockur Olucka Faar edur Neyd, kyñe yferhaangande ad vera, So halltu mier DRotteñ under Vernd þiñar Handar, ad mier eckert Illt ad Hondum kome. Vardveittu mig fyrer illum og Oroolegum Draumum, Fyrer Onaudsynlegum og þwngum Umsorgunum. Myskuna þig a þessare Noottu yfer alla Meñ, sem þu hefur til þijn kallad: Vertu Lækning þeirra Siwku, og Hlijfd þeirra Aumu. I þijnu Nafne vil eg nu med glødu Giede ut af sofna, DRotteñ, miñ Gud, Vertu hia mier, Vertu mijn Vernd og vak þu sialfur yfer mier: Eg befala mig þier, og bid af Hiarta, Laattu mig a Morgun gladañ uppvakna, Og gior so fram-

veiges vid mig, sem þu villt, Verde þiñ Vilie. Vertu mier Naadugur, og laat þijna Myskun koma yfer mig. Þvi eg vona a þig. Fader vor, etc.

MJñ JEsu med mier vertu, Miñ Fader vernda mig, Ande Guds æ mier siertu, Vedsta Hlijf kroptuglig, J Morgun mig af Svefne, Miñ DRotteñ reisa vañ, Hüñ Olucku Efne, J Nott mier forde hañ.

Morgun Bæn a Fimtudøgum.

O! Almattuge, Sterke og Vollduge Gud, Eilifulegaste Himneske Fader, sem mier hefur fraa miñar Moodur Lijfe, allt til þessarar nælægu Stundar lifande vidhallded: Eg kiem nu fram fyrer þijna Guddoomlega Majestatis Augsyn a þessare Morgun-Stundu, og prijsa þig fyrer alla þijna Myskunseme, sem þu hefur mier a þessare umlideñe Nottu Føďurlega audsynt. Þijnu Almætte hefe eg ad þacka, þad, ad eg er nu heilbrygdur aptur uppvaknadur: Æ! DRotteñ, Þu veiter mier Þusund fallda Giæsku og Velgiørder, Eñ eg maa med stoorre Hiartans Hrygd og Angist vidurkieña, ad eg hefe ecke frameinged fyrer þier, nie froomur vered so sem byriade; Eñ Æ! þu goode Gud, Miñstu a Arnadar Ord þijns Elskuleaa Sonar, Mijns Kroßfesta Endurlausnara JEsu. Þad er mier leidt, miñ Gud, Jaa, Þad er mier af Hiarta leidt, ad eg hefe þig so optlega stigt og moodgad. Æ! Himneske Fader, Fyrergief mier þo fyrer þijns blessada Nafns Saker mijnar margfolldu Synder, Syn Myskunseme þijnum Þræle,

og burt kasta ecke i þiñe Reide þijnu Barn..., ... miñ Fader, Fra Eilijfd er þad þitt Nafn, Lat mig aptur fiña Nad hia þier, og Myskuna þig yfer mig a þessum Deige, Pvi sia þu DRotteñ miñ Gud, Miñ Lijkama og Saalu, og allt hvad þijn Myskunar Hond hefur mier giefed, Befel eg i þijna Trwfostu Fodurs Hond: Vertu mitt og allra Maña, sem þig Ottast og vidurkieña, Lioos og Hiaulpræde: Vertu med mier i ollum mijnum Verkum, Lattu þau oll i JEsu Nafne vel luckast, Ad eg mitt af þier wtdeillt Braud fyrer mig og mijna epter þijnu Bode af þiñe Hende med Packlæte medtake. Vardveit mijna Twngu fyrer Vondum og Osidsomum Ordum, Lat mig allañ þeñañ Dag i þijnum Otta og þier til Dijrdar framgaunga, mijnum Naunga til Pienustu, og mier sialfum til Velferdar og Saaluhiaalpar, Fyrer JEsu Christi þijns Hiartkiærasta Sonar, Mijns Endurlausnara Saker. Fader vor, etc.

EG stend nu eñ upp aptur, Og Dagsins Lioos fæ'sied, Mijns JEsu Millde Kraptur, Mier i Dag vere med, O! Fader i mier bygdu, Ande Guds leide mig: Ad mier best alltijd hygdu, Ast blessud Guddoomlig.

Kvølld Bæn a Fimtudøgum.

DROtteñ Gud Fader, fullur Nadar og Goodgyrne, Pu sem audsijner Myskunseme i Pusund Lidu, Hvorneñ kañ eg þitt Nafn noogsamlega ad prijsa, og þess Lof ad wtbreida, Pu sem hefur lated mig þeñañ Dag fyrer utañ allañ

a lan Hælska og Skadsemder wtenda. Æ! goo-de Himnesfe Fader, Taktu nu af mier til Beta-lings hier fyrer, þad fullkomna Offur þijns Elsku-lega Sonar JEsu Christi, og vertu mier fyrer hans Skulld framveigis Naadugur og Myskunsamur: Pu ert mitt Lioos og eitt sterkt Hiælpar Horn, Taktu mig nu uppa þinn Naadar Arm, minn Gud, Pu sem hefur lofad ad gleyma mier alldrei, mitt Hiarta er Anaurfullt vegna minna Synda: Æ! Myskunsame Gud, Fyrergief þu mier, og gief mi-er Eirn gladværann Anda, ad eg i sannarlegu Trw-nadar Trauste, meige alltijd kalla til þin, Abba Elskulege Fader! Lat mijna Saal stadfastlega Roo i þier hafa. Og þegar mijn Augn og Lijkamans Limer hvijlast, So halltu O! Millderijke Gud þij-num Augum avallt vakande yfer mier, ad eingenn Olucka kune ad henda mig edur snerta. Eg gief mig under þijna Fodurlega Forsorgun a þessare Noottu, Minn Lijkama og mijna Saal, og alla mij-na: O Drotten minn, hafdu Umsorgun fyrer mier, So ad eg fyrer ollu Illu og allre Hormung vel vardveittur verde, og fyrer þijna Naadar Forsioon aptur uppvakne, Til ad lofa þig og Vegsama. Hugga þu eirnenn a þessare Noottu allar Hrygg-var og Harmande Manneskiur, og lat þær alla, sem þitt blessada Nafn, J Nafne þijns Elskulega Son-ar akalla, þinnar Guddoomlegrar Hiælpar Hlut-takande verda. Veit mier þijna Fodurlega Naad og Hiælstod, O! Goodgiarnaste Fader, ad eg fææ

so ifad, ad eg ad Endudum mijnum Døgum, og þeirra Armædu meige til eilijfrar Roosemdar a Himnum hafeñ verda. Bænheyr mig og Myskuna mier miñ Gud, Fyrer þad kroptuga Arnadar Ord þijns Sonar mijns Frelsara JEsu Christi.

Fader vor, etc.

KOmed er Kvollds ad Tijma, Kiem eg til Hvijlu señ, Ur dyñum Sorgar-Svijma, Sialfs Guddooms Preñingeñ, J Dag mig frærde i Fride, Fødurleg Vern deñ sw, J Nott med Eingla Lide, ecke mier bregdest nu.

Morgun Bæn a Føstudøgum.

O! Þu Astwdlegaste Hiartkiæraste HErra JEsu, Hvad vært og vel hefe eg a þessare Roottu hvijlst og sofed? Med hvad glødu Hiarta er eg nu aptur uppstadeñ? Eg þacka þier forer alla þijna Giæsku, sem þu hefur mier Aumre Vesælltre Mañeskiu, so Naadarsamlega audsynt, Og bid þig med Harmþrwngnu Hiarta: Fyrergief mier allar mijnar Synder og Misgiorninga, med hvorium eg hefe allt til þessarar nalægu Stunndar misbroted, Og stioorna i Dag og alla Tijma mijnu giørvollu Lijferne, og mijnum Verkum, So ad eg eckert Jllt adhafest edur nockurt Gott forsoome. O Rotteñ JEsu, Styrk þu mijna Trw, Auk mijna Elsku til þiin, og gief mier stadfast Traust til þijns H. Forlijkunar Bloods. O Rotteñ JEsu, Þu sem a þessum Deige hefur lated þiñ H. Lijkama nidurleggia i Grøfena: AE! Gief mier þijna Naad, ad eg mijnar Synder diwpt nidurgrafe i þijnar

þijnar diwpu Blood: Under, ad þær alldrei framar meir yfer mier drottne. Lattu mig i Dag ganga i þijnu Ljose, og under Hlijfd þiña H. Eingla vardveittañ vera. Blessa mig a Lijfe og Saalu: Geymdu mig sem Siaalldur þijns Auga, Taktu mig ad þier, so sem þitt dijrkeypt Barn. Vertu O! JEsu med mier i ollum mijnum Athofnum: Lat þær vel luckast. Myskuna þig og eirneñ yfer alla þa sem sier vid þig hallda, Og gief Einum og sierhvorium sitt Daglegt Braud, Og þegar vier um siider ad Endingu vors Lijfs skulum ganga þañ Almeña Daudans Veg, Æ! DRotteñ JEsu, so lattu þiñ Dauda vera þa vort Lijf, Þijna H. Grof vora Hvijlld, So vier fyrer Daudañ Jñgaungum til Lijffins. Bænheyr oss, O! JEsu fyrer þijns Nafns og Elsku Saker.

Fader vor, etc.

Veite mier Gud miñ goodur, Sem geymde mig þessa Nott, Ad Satan Illsku-Odur, Allañ siñ misse Prott. JEsus med ædstum Anda, J Dag mier vere nær, Hañ virdest hia mier standa, hialpe mier Naad hañs skiær.

Kvølld Bæn a Føstudøgum.

Ofadur vere Gud, Dagureñ er eñ nu lideñ, Og Notteñ er yferkomeñ, Eg kiem og Eirn Dag epter Añañ nær og nær miñe Grof, og mijnum Dauda: Æ! Allra Sætaste, Elskuriikaste DRotteñ JEsu, Þijn Naad og Omælañleg Myskunseme hefur eñ a þessum Deige, syndt mier Medaumkan, Og mig an alls Haska

og Skadseme bevarad : Trwfastaste Emanuel! Hvad Foðurlega Umsorgun hefur þu fyrer þijnum Bornum ? Hvad Milldelega og Kroptuglega verndar þu þau fyrer ollum Oförum ? Æ! ad eg kÿñe ad þioona þier so fullkomlega, sem þu fullkomlega med-deiler mier þiñe Ast og Kiærleika, Eñ æ þvi verr, Eg maa med Angurfullu Hiarta klaga, ad eg þig, þu Heilaga Eiska, hefe so miog beñañ Dag med mijnum Syndum angrad og til Reide reitt: Æ DRotteñ JEsu! Fyrergiefdu mier þad samt, fyrer þiña Unda og dijrmæta Bloods-Saker. Laat og þessa Nott, mig þina Aumu Barn Kynd, þiñe Naad og Umsorgun befaladañ vera, Laat þiñ Guddoomlega Frid yfer mig koma, Bæde a Lijfe og Saalu, ad eg meige Lioos Morgun-Dag sins med Gladværu Hiarta faa ad lijta, Vertu Naadugur ollum þeim, sem þig i riettre Trw akalla, Og Myskuna þig yfer allañ Christeñdoomeñ: Laat þitt H. Blood ecke verda til Onijtis a nockrum Mañe. O DRotteñ JEsu! Laattu a þessare Nottu Lioos þiñar Guddoomlegu Naadar fagurlega yfer mier skijna, So ad mijn Saal i þvi lioomanda Lioose vake alla Tijma til þijn, Og ad eg fyrer Trwna hafe allañ miñ Fognud i þier, Þaangad til ad eg a þeim Efsta Deige fæ ad siaa þig Auglite til Auglitis : Þessa beide eg þig, O miñ Sætaste Endurlausnare! Fyrer Saker þijns dijrmæta Kiærleika, og þiña Obrygdañlegra Fyrerheita. Fader vor, etc.

J Morgun,

J Morgun, Eg hvørn deidde, Er Dageñ byria vañ, Og mig i Millde leidde, Miñ Gud Fader er hañ, Hañs Son og Helgur Ande, Hure i Noott til mijn, Mig fyrte Faare og Grande, Og forde allre Pijn.

Morgun Bæn a Laugardøgum.

Þu Almættuge, Myskunsame Gud! Þu sem ad ert sa riette Fader, Fullur Naadar og Giæsku: Eg Aumur og Voladur Syndare, Vidurkieñe Audmiwklega a þessare Morgun-Stundu þijna Fødurlega Naad og Hiaalpræde, Fyrer hvert þu hefur allt til þessarar naalægu Stundar, mier allt Gott rijkuglega auðsyndt, Bæde a Saalu og Lijfe. Eg prijsa þig, O þu Naadar-Rijkaste Fader, fyrer alla þvilijka þijna Oteliañlega Velgiørninga. Æ! Allra Giæsku rijkaste Gud, Eg bid þig Hiartañlega, Gief þu mier ad eg alldrei þessare þiñe stoorre Naad forgleyme, helldur med sijfelldu Packlæte þig þar fyrer Vegsame. Laat mig alltijd, miñ Gud, fyrer þier sem þitt Barn i Gudrækne og Froomleika framfara. Fyrergiefdu mier, Æ miñ Gud! Eg bid þig med Taarum, Fyrergiefdu mier allar mijnar Synder og M sgiørninga, sem eg hefe alla mijna Lijfdaga, þessa Viku og alltijd, i moote þier med Hugreñingum, Ordum og Verkum misbroted: Burt kasta ecke i þiñe Reide þiñe Barn-Kind, sem sig reider uppa þa dijrmætu Forþienustu þijns einka Sonar JEsu Christi. Leid þu mig i þijnum Kiærleika, pa veit mier hiina stadfastlega At stod :, Æ!

Eilskulege Himneske Fader, Eg sleppe þier ecke, nema þu b'essir mig, og so blisota oll mijn Verk ad þess m Deige blessud ad verda. J þijnu Nafne, byria eg nu þeñañ Dag, Vertu med mier, og lattu allt hvad eg giore Vel Luckast; þier til Dijrdar, og mier til Saluhiaip ar. A þig Drotteñ vona eg. Bl:ssa epter þiñe Naadar Lofun alla mijna Næring og Atviñu, ad eg fyrer mig og mijna, hafe mijna Daglega Naudþurft, og laat ecke mitt Sæde, þurfa ad leita epter Braude. Skylde og so epter þijnum Vilia mier a þessum Deige, edur Endrarnær, Kross og Mootlæte, Ossookn edur oñur nockurskonar Neyd og Preinging uppafalla, Pa riettu mier i Byrgium miña Eymda þijna Hiaalpar-Hond, So eg sockve ecke, Stíd mig so eg falle ecke, Kieñ mier ad hafa Heilagt Polgiæde, og eina stoduga Von a þier. Myskuna þig epter þiñe Ovdañlegre Giæsku yfer alla Meñ, sem þijn leita og ig Elska: Bænheyr Naadarsamlega alla N nudþreingda og Yfergiefna, Gief og þeim ellum Hiaalprad og Huggun. Gief þessu Lande i hvor iu eg life Frid og Roosemd. Laat oss Saafur þiñar Guddoomlegrar Giæsku, sem þu oss hier veiter, med Packlæte medtaka. Sierdeiles gief þu mier þijnum Præl, Pad Hiarta sem þig heidre, Elske og þier sulltreyste. Yfergief mig ecke miñ Gud, Pvi eg vona a þig. Mitt Lijf og Saal, Mijna Æru, Embætte og Gots, og allt hvad mier og mijnum tilheyrer, Befel eg nu og alla Tijma i þijnar Guddoomlegu

roomlegu Fødurs Hendur: Æ DRottenn! Vertu mijn Heill og Hiaalpræde, Mijn Atstod og Endurlausn. Þijner Heilogu Einglar set e sitt Vardhalld i kríjngum mig og alla mijna, So eg frij fraa ollu Illu i þiñe Naadar Geimslu allt til mijns Sijdasta Enda vardveittur verde. Laat mier þeñañ Dag, So sem alla þessa um̃lidna Viku, Blessadañ og Farsælañ verda, ad eg meige, mig af þiñe Naad og Guddoomlegre Hiaastod alltijd gledia og Huggun hafa. Bænheyr mig, O Gud! Himneske Fader, fyrer JEsu Christi þijns Hiartkiærasta Sonar Saker. Fader vor, etc.

LOf Gude um̃ Allder Allda, Er mig reiste af Sæng, Hañ ried Hvijlld miñe valld a, Og hlijfde med sijnum Væng, J Dag med Syne sijnum, Siaalfur geime hañ mig, Og Anda hañs Ast-Vin mijnum, Um̃ oll mijn Lijfsins Stig.

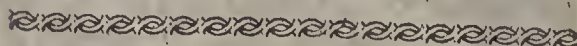
Kvølld Bæn a Laugardøgum.

HJN Naad og Myskunseme þu Naadugaste Gud, og Millde Rijkaste Elskulege Himneske Fader, Er so stoor sem þu siaalfur ert, Þad vidurkieñer mijn Saal med Hiartañlegu Þacklæte a þessare Kvølld-Stundu: Fyrer þijna Fødurlega Myskunar Hond, hefe eg a þessum Deige og alla þessa um̃lidna Viku Naadarsamlega fraa ollum Slisum, Faare og Olucku verndadur vered: Myskuna þig yfer mig framvegis, O! Himneske Fader, epter þiñe Oendañlegu Giæsku, og afmaa allar mijnar Misgiorder, Tak ecke fraa mier, og af seigdu mier ecke þijna Naad og

Hiaastod, miñ DRotteñ. Yfergiefdu mig ecke þijna Barn Kynd, J miñe Neyd, fyrer Saker þijns Hiartans Sonar Hiarta Bloods Heilogu Uthellingar. Æ! miñ DRotteñ JEsu, Kom þu mier til Hiaalpar med þiñe kroptugu Fyrerboon og Arnadar Orde, og laat mitt Angistarfulla Hiarta, þesse þijn Huggunar rijku Ord faa ad heyra: Fridur sie med þier; DRotteñ Gud H. Ande, vertu miñ Læremeistare og hiaalpa mier i øllum mijnum Breyskleika. O! þu Haablessada Preñing, Laat mig under Vængium þijns Guddoomlega Naadar-Skiools sem þitt Barn vel vardveittañ vera, og geym mig þar a þessare dymu Noottu Ohultañ fyrer øllu Faare og Skadsemdum Lijfs og Saalar. Mijna Saal og Lijkama, og allt þad þijn Naadar-Hond hefur mier giefed, Befel eg þiñe Guddoomlegre Forsioon og Fødurlegum Kiærleika: Vak þu, O! DRotteñ, yfer mier, So eingeñ Olucka snerte mig, nie kuñe mier nockurt Angur edur Oroo ad giøra. So legg eg mig til Svefns Ohultur, Miñ Gud, Þvi þu ert med mier. Hyl þu mig og geym, DRotteñ JEsu, under þiñe Purpura Kaapu, og laat mig med Teikne þijns Heilaga Bloods audkiendañ og adreifdañ vera, Ad eingeñ Slis nie Olucka kuñe ad naalægia sig til mijn. Haf þiñ Bwstad i mijnu Hiarta, O! DRotteñ Gud Heilage Ande, Ad eg ecke i mijnum Svefne gleyme mijnum Gude, Edur Syndge i moote honum. O! þu Heilaga Preñing, Þier befel

kefel eg mig nu og alla Tijma, Vertu med mier Life og Dauda, Lat mig epter afl. den Myrkuren fa ad sia aptur Dags Liosed, Gladan og Heil brygdan, til þijns Nafns Æru og Vegsemdar. Amen, J JESU Nafne. Fader vor, etc.

Þu Gud sem Viku þessa, J þiñe Vernd geymder mig Hug og Saal giørde hressa, Hædst Naad þijn Gud. doomlig, Fader med Anda einum, og kiærstum Syne þijn, Frels mig fra Heyrkra Meinum, Mædu og Heliar-Pijn

Amicis Lectoribus.

Eje vitanlegt, Bæde þad, ad þessare Edition fylgia Kingonis Psalmar med Nootum; At eifalle þad Olioodsære under Bord eda Beck nidur: Lijka, Eg vona þad hun sie þeim Donsku Editionibus Mun riett-þrycktare, Og med Vilia er umbreitt i Psalmenum: O! Gud Sem Ollu Rædur, v. 6. Fyrer, Dygda-Stig, Lijfsens-Stig. Og fyrer, Pa Dyr, Pa Feist. Og so fleira sem epter þeun bestu Editionibus, hefur i Litlu Lagfært vered. Er Oska Guds Bornum þiene til hiñs Besta!

Þeirra Þienustu skylldugur
Fyrerbidiare i DRottne.
Halldor Brinjolfsson
Biskup H. St.

** ** **
* * *

ERRATA.

PAg. 5. Lin. 4. pijuu, les Pijnu. P. 7. L. 10. sicllum, l. Fieuum. P. 20. L. 14. Bodskay, l. Bodskap. P. 33. L. 25. Naud, l. Nann. P. 45. L. 16. vollt, l. vo..t. P. 53. L. 23. Stud, l. Stund. P. 67. L. 7. Nansak, l. Nansak. P. 69. L. 15. E. l. Ei. . P. 76. L. 3. munda, l. Mundu. P. 78. L. 19. lomdu, l. Løindu. P. 98. L. 25. Gud Ord, l. Guds Ord. P. 172. L. 20. HEsu, l. JEsu. P. 175. L. 26. slijt, l. Skijkt. P. 220. L. 7. nœm, l. Nam. P. 377. L. 7. hig, l. Pig. P. 389. L. 3. syngded, l. Synged. P. 562. L. 27. eg er, l. Er eg. P. 689. L. 2. mitt, l. Pitt.

